V211, 32 N5
Nb5-63;
52936

1756

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

TWENTY-SIXTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

30th and 31st July, 2nd to 7th and 9th to 12th August 1965.

Volume LXIII (Nos. 1 to 12).

TABLE OF CONTENTS.

Friday, 30th July 1965.

		PAGES
	Personnel of the Government of Madras	i
	Principal Officers of the Madras Legislative Council	ii
	List of Members of the Madras Legislative Council with their constituencies	iii-v
I	Expression of sorrow at the demise of Mr. W. K. M. Langley and Dr. P. J. Thomas, former Members of the Council, and Sri V. C. Palaniswamy Gounder, former Minister of Madras State	1
II	Announcements—	
	(1) Panel of Vice-Chairmen	2
	(2) Decision of the Business Advisory Committee	16–17
III	Questions and Answers	2–16
IV	Calling attention to the unemployment among the powerloom workers	17–18
V	Presentation of the Draft Outline of the Fourth Five-Year Plan.	18–22
VI	The Madras State Electricity Board Budget for 1965-66 ..	22–33
VII	Papers laid on the table of the House	34–53

Saturday, 31st July 1965.

I	Expression of sorrow at the demise of Sri B. Pocker Sahib Bahadur, former Member of the Madras Legislative Council.	55
II	Questions and Answers	55–67
III	Announcement *re* message from the Assembly	67–68
IV	Government Motion—Motion under rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules	68
V	Government Resolution *re* increase in guarantee for debentures issued by the Madras Co-operative Central Land Mortgage Bank, Ltd.	68–69

V211,32 N65
D
N66.6833
62936

PAGES

Saturday, 31st July 1965—*cont:*

VI Presentation of the First Supplementary Statement of Expenditure for 1965-66 69-71

VII Discussion on the Annual Financial Statement for 1965-66 and Supplementary Financial Statement for 1964-65 of the Madras State Electricity Board—*cont.* 71-81

VIII Papers laid on the table of the House 82

Monday, 2nd August 1965.

I Questions and Answers 87-99

II Presentation of the Report of the Committee of Privileges on 'Obstruction Case' 99-102

III Government Resolution—Constitution of the Ambattur Township. 102-103

IV Government Bill—The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1965 (L. A. Bill No. 17 of 1965) 103-108

V Discussion on the First Supplementary Statement of Expenditure for 1965-66 108-136

VI Papers laid on the table of the House 136-137

Tuesday, 3rd August 1965.

I Questions and Answers 143-157

II Announcement re message from the Assembly 157

III Discussion on the Annual Financial Statement for 1965-66 and Supplementary Financial Statement for 1964-65 of the Madras State Electricity Board—*cont.* 157-202

IV Papers laid on the table of the House 202

Wednesday, 4th August 1965.

I Questions and Answers 202-219

II Announcement *re* decision of the Business Advisory Committee. 220

III Calling attention to the forcible occupation of the land used by the weavers for warping and sizing in Muthukavundanpalayam village, Dharapuram taluk 220-221

IV Discussion on the State Electricity Board Budget for 1965-66—*cont.* 221-236

V Government Bill—The Madurai University Bill, 1965 (L. A. Bill No. 11 of 1965) 236-263

VI Papers laid on the table of the House 264-265

Thursday, 5th August 1965.

I Questions and Answers 267-273

II Calling attention to the prevalence of cholera in the State .. 273-274

III Presentation of the Fourteenth Report of the Committee on Government Assurances 274-275

IV Discussion on the Draft Outline of the Fourth Five-Year Plan. 275-313

V Papers laid on the table of the House 313

PAGES

Friday, 6th August 1965.

I Questions and Answers 317-332

II Report of the Committee of Privileges on 'Obstruction Case' 332-336

III Discussion on the Draft Outline of the Fourth Five-Year Plan —*cont.* 336-373

IV Papers laid on the table of the House 373

Saturday, 7th August 1965.

I Questions and Answers 377-390

II Announcement *re* message from the Assembly 390

III Calling attention to non-availability of diesel and kerosene .. 390-391

IV Motion under rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules 391-392

V Discussion on the Draft Outline of the Fourth Five-Year Plan—*cont.* 392-429

VI Papers laid on the table of the House 429-430

Monday, 9th August 1965.

I Questions and Answers 431-442

II Announcement *re* message from the Governor 442

III Calling attention to the stagnation of handloom cloth in the Co-operative and Private sectors 442-444

IV Discussion on the Draft Outline of the Fourth Five-Year Plan—*cont.* 444-469

V Government Motion—Motion under rule 21(3) of the Council Rules 470

VI Government Bill—The Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 16 of 1965) 470-496

VII Papers laid on the table of the House 496-497

Tuesday, 10th August 1965.

I Questions and Answers 509-518

II Calling attention to retirement of teachers on superannuation during the course of the academic year 518

III Government Motion to postpone non-official Bill—Motion under Rule 79 of the Council Rules 519

IV Non-official Business—

(i) Bill—The Madras Agricultural Produce Markets (Amendment) Bill, 1965 519-520

(ii) Resolutions—

(1) Distribution of foodgrains to family card holders .. 520-560

(2) Admissions in schools and colleges 561-565

V Papers laid on the table of the House 565

PAGES

Wednesday, 11th August 1965.

I Questions and Answers 567–575

II Announcements—

(1) Message from the Governor 576

(2) Message from the Assembly 576

III Statement under rule 82 of the Council Rules 577–578

IV Government Motions—

(1) Association of five Members with the Committee on Public Accounts of the Legislative Assembly 578

(2) Association of five Members with the Committee on Estimates of the Legislative Assembly 579

V Government Bills—

(1) The Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 16 of 1965)—*cont.* 579–596

(2) The Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 21 of 1965) 596–599

(3) The Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1965 (L.A. Bill No. 23 of 1965) .. 599–602

(4) The Madras District Development Councils (Amendment) Bill, 1965 (L. A. Bill No. 15 of 1965) 602–603

(5) The Madras Medical Practitioners' Bill, 1965 (L.A. Bill No. 22 of 1965) 603–608

VI Papers laid on the table of the House 608

Thursday, 12th August 1965.

I Questions and Answers 615–637

II Government Bills—

(1) The Madras Land Encroachment (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1965) 637–640

(2) The Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 24 of 1965) 641–643

(3) The Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 25 of 1965) 643–644

(4) The Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1965 (L.A. Bill No. 26 of 1965) 644–645

(5) The Cotton Ginning and Pressing Factories (Madras Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 28 of 1965) 645–647

(6) The Madras Agricultural Produce Markets (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 19 of 1965) 647–650

III Papers laid on the table of the House 650

Index 671–719

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

GOVERNOR OF MADRAS.

HIS HIGHNESS MAHARAJA SHRI JAYA CHAMARAJA WADIYAR BAHADUR.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1 THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : *Chief Minister in-charge of Public; General Administration including the Board of Revenue and District Revenue Establishments; Planning; Finance; Education; Labour; Legislature; Elections; Religious Endowments; Official Language.*

2 THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : *Minister in-charge of Industries, Commercial Taxes ; Nationalized Transport; Technical Education; Electricity; Housing; Handlooms: Yarn; Textiles; Mines and Minerals; Iron and Steel Control; Prices and Supply of Goods Act; Companies, Newsprint Control: Ex-Servicemen; Legislation on Chits; Law: Transport.*

3 THE HON. SRI P. KAKKAN : *Minister in-charge of Police; Agriculture; Minor Irrigation; Animal Husbandry; Harijan Welfare ; Prohibition ; Bhoodan and Gramdan.*

4. THE HON. SRI V. RAMAIAH : *Minister in-charge of Food: Public Works; Revenue; Legislation on Money Lending (Rural Indebtedness); Legislation on Weights and Measures; Indians Overseas; Refugees and Evacuees; Passports.*

5 THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : *Minister in-charge of Public Health and Medicine; Women's and Children's Welfare; Orphanages; Accommodation Control; Beggars; Cinematograph Act.*

6 THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR : *Minister in-charge of Ports; Co-operation; Courts; Forests and Cinchona; Khadi and Village Industries.*

7 THE HON. SRI G. BHUVARAHAN : *Minister in-charge of Information and Publicity; Registration; Stationery and Printing, Government Press; Prisons; Approved Schools and Vigilance Services; Fisheries.*

8 THE HON. SRI S. M. A. MAJID : *Minister in-charge of Municipal Administration; Community Development; Panchayats.*

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

PRINCIPAL OFFICERS

Chairman

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU

Deputy Chairman

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER

Panel of Vice-Chairmen

1. SRI S. K. SAMBANDHAN.
2. SRI MOHANLAL MEHTA.
3. SRI G. KRISHNAMOORTHY.

Secretary to the Council

SRI G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of Constituency.
1 Abdul Wahab, K. S.	State Legislative Assembly.
2 Aditanar, Si. Pa.	Tirunelveli Local Authorities.
3 Anbazhagan, K.	Madras-Chingleput Teachers.
4 Arunachalam, T. S.	State Legislative Assembly.
5 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L.	Madras East Central Graduates.
6 Chidambara Mudaliar, A. ..	Madurai Local Authorities.
7 Chidambaram Pillai, I. A., M.A.	Kanyakumari Local Authorities.
8 Chidambaranathan, Dr. A., M.A., PH.D.	North Arcot-South Arcot Teachers.
9 Chitrarasu, C. P.	State Legislative Assembly.
10 Clubwala Jadhav, Mary C. ..	Nominated.
11 Damodaran, G. R., B.SC. (Electrical), B.SC. (Mech.) (Durham), M.I.E.E. (Lond.), M.I.E.	Salem-Coimbatore-Nilgiris Teachers.
12 Devaraja Mudaliar, T. V. ..	North Arcot Local Authorities.
13 Doraiswamy Naidu, K. ..	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
14 Durairaj, T.	Tiruchirappalli Loca Authorities.
15 Ethirajulu, M.	State Legislative Assembly.
16 Hande, Dr. H. V. .. .	Madras District Graduates.
17 Janakirama Mudaliar, E. ..	State Legislative Assembly.
18 Jayarama Reddiar, S.	Ramanathapuram Local Authorities.
19 Kamalakannan, K.	South Arcot Local Authorities.
20 Kothandaraman, K. K. ..	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
21 Krishnamoorthy, G.	Thanjavur-Tiruchirappalli Teachers.
22 Krishnaswamy Vandayar, A.	State Legislative Assembly.
23 Lakshmanan Chettiar, SP. K. A.	Ramanathapuram Local Authorities.

Serial number and name of member.	Name and class of Constituency.
24 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., B.A., M.D., LL.D., D.SC., D.C.L., F.R.C.O.G., F.A.C.S.	Madras District Graduates.
25 Lakshmi Krishnamurthi ..	State Legislative Assembly.
26 Manickavelu, M. A.. B.A., B.L. (*Chairman*).	Do.
27 Manjubhashini, S.	Nominated.
28 Mohanlal Mehta	State Legislative Assembly.
29 Muthiah, C.	Thanjavur Local Authorities.
30 Muthiah Chettiar, M.A. ..	Nominated.
31 Natarajan, N. V.	State Legislative Assembly.
32 Palaniswamy Gounder, V. K. (*Deputy Chairman*).	Do.
33 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Do.
34 Ponnuswamy Villavarayar, J.	Do.
35 Rajah Iyer, M.	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
36 Rajagopal Pillai, M. ..	State Legislative Assembly.
37 Rajaram Naidu, K.	Do.
38 Ramadass, K.	Do.
39 Ramakrishna Achari, K. ..	Do.
40 Ramalingam Pillai, V.	Nominated.
41 Ramasamy, K. R.	State Legislative Assembly.
42 Ramaswamy, K. V.	Do.
43 Ramaswami Mudaliar, V. K.	Chingleput Local Authorities.
44 Ramaswamy Reddiar, O. P.	Nominated.
45 Rengaswamy, V., B.A.	Do.
46 Sambandhan, S. K. B.A. ..	Madras North Graduates.
47 Sambasiva Reddiar, A. ..	Salem Local Authorities.
48 Sankaralingam Pillai, M. ..	Tirunelveli-Kanyakumari Teachers.
49 Saraswathy Pandurangam ..	Nominated.
50 Sivanandam, Dr. T. V., M.B.B.S.	Madras West Central Graduates.
51 Sivasankara Mehta, R. ..	Madras Local Authorities.
52 Sivasubramania Pandian ..	Tirunelveli Local Authorities

Serial number and name of member.	Name and class of Constituency.
53 Srinivasaraghavan, A. ..	Madras South Graduates.
54 Subbiah Chettiar, M. ..	Tiruchirappalli Local Authorities.
55 Subramanyam, A. ..	State Legislative Assembly.
56 Sundaram, S. D.	Nominated.
57 Thangavel Mudaliar, A. K. ..	South Arcot Local Authorities.
58 Thiagarajan, N. R. ..	Madurai Local Authorities
59 Thirupurasundari, T. L. ..	Nominated.
60 Venkatachalam, R. ..	Salem Local Authorities.
61 Venkatachala Thevar, P. ..	Thanjavur Local Authorities.
62 Venkataraman, R., M.A., B.L. (*Minister, Leader of the House*).	State Legislative Assembly.
63 Vijayarangam, G. ..	North Arcot Local Authorities.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

TWENTY-SIXTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Friday, July 30, 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—EXPRESSION OF SORROW AT THE DEMISE OF MR. W.K.M. LANGLEY AND DR. P. J. THOMAS, FORMER MEMBERS OF THE COUNCIL AND SRI V. C. PALANISWAMY GOUNDER, FORMER MINISTER OF MADRAS STATE.

MR. CHAIRMAN: It is my painful duty to inform the House of the death of Mr. W. K. M. Langley, former Member of the Legislative Council, Sri V. C. Palaniswamy Gounder, former Minister of Madras State and Dr. P. J. Thomas, former Member of the Madras Legislative Council.

Mr. W. K. M. Langley, former Member of the Madras Legislative Council from 1932–37 passed away on 9th April 1965. He was also a member of the Madras Legislative Assembly elected from the Planters' Constituency during 1937–39.

Sri V. C. Palaniswamy Gounder, a former Member of the Madras Legislative Assembly, representing Thondamuttur Assembly Constituency, and a former Minister in this State from 1952—54 passed away on 15th April 1965.

Dr. P. J. Thomas, a former Economic Adviser to the Government of India, and a Member of the Madras Legislative Council, passed away on 26th July 1965. He was nominated to the Legislative Council in 1937. He was also for some time a member of the Central Legislative Assembly.

On behalf of this House, I shall convey our deep sense of sorrow to the members of the bereaved families.

I now request Hon. Members to stand in silence for a minute as a mark of respect to the late Mr. W. K. M. Langley, Sri V. C. Palaniswamy Gounder and Dr. P. J. Thomas.

Accordingly all hon. Members stood in silence for a minute.

[30th July 1965

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) PANEL OF VICE-CHAIRMEN.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that under Rule 14 of the Madras Legislative Council Rules, I have nominated the following Members of the Council to be the Panel of Vice-Chairman for the twenty-sixth session of the Legislative Council under the Constitution :—

1. Sri S. K. Sambandhan.
2. Sri Mohanlal Mehta.
3. Sri G. Krishnamoorthy.

III.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Tractors

*1 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the tractors, under the control of Panchayats, are exempted from the payment of tax under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether the Government are aware that a number of panchayats that own tractors own them for the purpose for which they are to be put to use by panchayats?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir. The Government have examined the position. Any concession given in respect of the payment of motor vehicles tax is only a concealed subsidy to the panchayat. Therefore, it is not necessary to give any such concession.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Since there are only very few tractors used by a very few panchayats, will this concession not be considered? They are used mostly for agricultural purposes, that is, for the production of compost manure. Tractors used for agricultural operations are exempt from this tax.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government have examined this position and have come to the conclusion that it is not necessary to give exemption from the motor vehicles tax.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, are not the tractors used wholly or purely for agricultural purposes exempt from tax?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : In respect of private persons, the tractors used exclusively for agricultural operations are exempt from tax. But even in those cases, if they transport their goods from one place to another, they are not exempt from tax. Therefore, we do not think it necessary to give exemption.

30th July 1965]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, it may be a matter of principle, but it involves huge sums for the panchayats. Even though it is a few hundreds, it is a huge sum for the panchayats. Therefore, will the Government reconsider the question of exempting them from tax?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is a matter of principle, and the Government do not propose to reconsider the question.

DR. H. V. HANDE : Sir, what is the number of tractors exempted from this tax?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : All tractors used for agricultural operations are exempt from tax.

DR. H. V. HANDE : Sir, I asked for the number of tractors. Have the Government defined what is meant by purely agricultural operation?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There are rules issued in this behalf, from time to time, and we take them into consideration.

SRI K. ANBAZHAGAN : Is there any restriction on those tractors which use the highways and other roads, and have they to get permission from the road transport authority?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I cannot answer this question off-hand. If a separate question is put, I will have it examined.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, I understand that there are no definitions about agricultural operations. The Regional Transport Officers in the various districts are defining it according to their own whims and fancies, and it results in considerable hardship to the people. Therefore, it is necessary to define what is meant by agricultural operation.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The information that the Government have received is somewhat different. The information is that under the guise of agricultural operation, people are marketing goods, transporting goods and so on. In those cases, the Regional Transport Officers catch them and take action against them. As far as the rules are concerned, if a separate question is put, I will have it examined and place it on the table of the House.

DR. H. V. HANDE : Sir, what is the procedure by which these vehicles come under the purview of the Police department, how do they mark numbers, and how do they keep track of them? Suppose an accident takes place, the Police department will not take any notice. Is there any procedure for the police to exercise control over these vehicles?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not understand this question. A separate question may be put.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, will not the movement of foodgrains in agricultural produce come under agricultural operations?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Because, that is a commercial transaction in which we are getting profit.

DR. H. V. HANDE : Do these tractors have registration numbers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, they have. The Police Department has got a register. Once in three months every motor vehicle has got to go and pay the tax.

Presentation to His Holiness the Pope

* 2 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any memento was presented to the Pope Paul on behalf of this Government during his recent visit to India; and

(b) if so, what it is and the details thereof?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : (அ) & (இ) ஆம். தூய போப் ஆண்டவருக்கு கீழ்க்கண்ட பொருள்கள் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டன :—

1. தூண்டா மணிவிளக்கு.
2. தேவாலயப் பொருட்கள்—

    குடை
    கொடி
    சாமரம்
    கண்ணாடி
    சந்திரபாதம்
    சூரியபாதம்
    விசிறி

3. பஞ்சமுக தூண்டா விளக்கு 16.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us who presented this to the Pope?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : One of the officers who was in charge of our show room there presented it.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, is it one of the officers or wife of one of the officers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am sorry, Sir, it is Mrs. Varghese who was actually present, that gave this.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, I would like to know whether Mrs. Varghese is qualified to give it on behalf of the Government of Madras, and whether the Government have paid any travelling allowance for this purpose.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I think it is too small a matter to discuss in the House.

Bridge on the National Highways near Vidur Dam

* 3 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state— 3-10 p.m.

(a) whether the Government are aware that the bridge on the National Highways near Vidur Dam has collapsed in the floods some years before;

(b) if so, the year in which the bridge was collapsed;

(c) whether there is any proposal to construct a new bridge at that place; and

(d) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes.

(b) In the year 1960.

(c) & (d) There is a proposal to reconstruct the bridge and the approval of the Government of India to the estimate for the work is awaited.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us why, even though three years elapsed, the estimate for the construction of that bridge has not been prepared?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The estimate has been prepared. It has been sent to the Government of India. They have asked for some clarification and that is being looked into.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : It takes a long time to get the sanction of the Government of India. It is a National Highway, and there is a possibility of an accident. To my knowledge there is no road at all in that place. There is no road as per the specifications of the department.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There has been some delay due to some arguments whether this washing away was due to the construction of the tank. That doubt has been cleared. An estimate has been prepared and it has been sent to the Government of India and we expect them to approve it as soon as possible.

SRI S. K. SAMBANDHAN : It is not a small delay. Whatever of it is when the estimate was sent to the Government of India, when do the Government think of getting their approval ?

[30th July 1965

THE HON. SRI V. RAMAIAH : This has been a continuous process of our aproach. In their last letter, dated the 11th June 1965 they asked for certain clarifications. A reply has been sent and we expect a reply from them soon.

SRI S. K. SAMBANDHAN : This is an important road—a national highway—from Madras to Dindigul. Will the Government take steps to expedite it?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : It will be taken up as soon as possible.

SRI K. ANBAZHAGAN : A technical opinion has been given by the Madras State in which there are so many expert engineers. Will it be approved by the Central Government or is it doubted?

THE HON SRI V. RAMAIAH : It is not doubted. There are certain difficulties and doubts and they have to be cleared.

Over bridges at pedestrian crossings

*4 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct overbridges at pedestrian crossings in Mount Road and Poonamallee High Road, Madras; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) At present there is no proposal to construct overbridges at pedestrian crossings in Mount Road and Poonamalle High Road.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Are the Government aware of the difficulties of both the pedestrians and the motorists at important places like the Central station and many places in Mount Road? Will the Government consider the question of constructing over-bridge at some of the important places immediately?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : This is being constantly looked into. The question is whether an overbridge is required or whether a subway is required. All that is being looked into. Hon. Members know that we have already started work on the subway at Round Tana and another subway is under construction at the Central station.

SRI S. K. SAMBANDHAN : The construction of a subway is more complicated and costlier also than that of an overbridge. Iron overbridges will be much cheaper and can be constructed at lesser time. They can be removed at any time, if the Government think of contructing other complicated subways. So, will the Government consider the question of constructing the overbridges at the Central station and in one or two places in the Poonamalee High Road?

30th July 1965]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : This has been very carefully considered. The people who are now using these overbridges will be feeling what the difficulties are. So, we have decided to go in for these subways. But there are proposals for constructing one or two overbridges in certain places in Mount Road as an experimental measure.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What is the length and what is the breadth of the subway just begun at Round Tana?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I require notice.

திரு. க. அன்பழகன் : *தலைவர் அவர்களே, இந்த உள் வழிகள் கட்டுவதில் ஏற்படக்கூடிய தாமதத்தினால் இப்போது நடைபெற்று வருகிற போக்குவரத்து இடையூறு ஏற்படுமாகையால் குறைந்த கால அளவில் அவற்றைக் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு உண்டா? அந்த உள் வழி எவ்வளவு காலத்தில் அவற்றைக் கட்ட தீர்மானிக்கப் பட்டிருக்கிறது?*

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : *தனியாகக் கேள்வி போடவேண்டும்.*

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Government take up the construction of one overbridge at any one of the places as an experimental measure?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : One is under construction.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is the sub-way only for pedestrains or can cyclists also use it? (Laughter).

Madhavaram Milk Project

*5 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minster for Food be pleased to state the number of Co-operative Societies supplying milk to the Madhavaram Milk Project in each of the years 1961–62, 1962–63 and 1963–64?

THE HON. SRI V. RAMAIAH :

Year.	Number of Societies Supplying Milk to the Madras Dairy and Milk Project.
(1)	(2)
1961–62	58
1962–63	37
1963–64	168

SRI S. K. SAMBANDHAN : Why was there less number of co-operative societies in the year 1962–63?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I require notice to answer this question.

[30th July 1965

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us the quantity of milk that is obtained from these co-operative societies, when compared to the total quantity of milk distributed by the Madhavaram Milk Project?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The following are the figures available :—

Year.	Milk Supplied (Litres).
(1)	(2)
1961–62	1,03,742
1962–63	1,61,171
1963–64	1,06,000

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us in which district all these 160 co-operative societies that supply milk to the Madhavaram Milk Project are situated?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mostly in the districts round about Madras-Chingleput and South Arcot districts. For details, a separate question may be put.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, 1963-64-ல் பால் வழங்கிய கூட்டுறவு நிலையங்கள் இப்போது தொடர்ந்து பால் வழங்கிவருகின்றனவா? அப்படி வழங்குகின்ற பாலின் அளவு இப்போது குறைந்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : *கூட்டுறவு சங்கங்களைப் பொறுத்த வரையில் அவற்றிலிருந்து பால் வந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது.*

SRI S. K. SAMBANDHAN : There are many co-operative societies in the neighbouring districts of Madras that do not supply milk to the Madhavaram Milk Project. Will the Government find out how many such co-operative societies are there and why they are not supplying? Will the Government take action to see that they supply milk to this project?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : If they do not supply milk to the Milk Colony as such, they supply to other co-operative institutions and consumers.

DR. H. V. HANDE : What is the rate per litre that the Government pay for this milk supplied by the co-operative societies?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : A separate question may be put.

DR. H. V. HANDE : Are the Government aware that there are many cases of adulteration in the milk supplied by the co-operative societies?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I want a separate question.

30th July 1965]

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Are the Government aware that people are standing in queues from 3 and 4 o'clock in the morning to buy milk supplied from this Project and what action are the Government going to take to see that the people get milk at the proper time?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : It is given at the proper time. But there is so much demand and people like to rush. Even that is avoided by giving coupons or cards so that people need not stand in long queues.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Why should the milk be supplied between 3 and 4 in the morning? Why should it not be between 5 and 6 or between 6 and 7? The time between 5 and 6 would be convenient because ladies have to stand between 3 and 4 which not a convenient time?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : If they do not take it between 3 and 4, they can take it between 5 and 6. Certain people want it early and they go early.

DR. H. V. HANDE : Have the Government checked whether hygienic conditions prevail in the co-operative societies that supply milk?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There has been no complaint about it.

DR. H. V. HANDE : Do the Government officers supervise the co-operative societies from where the Government obtain milk?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : These places are being regularly looked into by Veterinary Officers and others.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether there is any proposal before the Government to start more co-operative milk societies to cater to the needs of the Madhavaram Milk Project?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : We are constantly watching the situation and year by year we are increasing the number of co-operative societies.

Fissures and cracks in Vannarpet

* 6 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN AND SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(*a*) whether the Government are aware of the reports that there were deep earth cracks on the road surface and buildings in Vannarpet in Thanjavur district;

(*b*) whether any investigations were carried out by the Government to find out the causes for unusual phenomenon; and

(*c*) the resuts thereof?

[30th July 1965

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes.

(b) Yes.

(c) The fissures and cracks are only of a local nature and they appear to have been caused by local subsidence in underground strata composed of their alternating layers of sand and clay of recent origin. The evidence does not indicate any possibility of major structural disturbance which could cause land-slide, earth-quake or any other catastrophic movements.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Are the Government aware of a news report that the fissures were due to the sinking of several wells?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : A separate question may be put.

DR. H. V. HANDE : Have the Government assessed the extent of damage caused by these fissures and have they instituted any remedial measures?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There has not been much damage.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Have fissures occurred in any other place in the district during the last few years?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have no information.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it due to percolation of water and, if so, what steps do the Government intend to take to stop such percolation?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : It is due to the drying up of the irrigation tank in that area.

Movement of foodgrains

3-20 p.m. * 7 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILAI : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether there are any other restrictions on the movement of foodgrains in Kanyakumari district besides the one imposed by G.O. Ms. No. 3648, dated 31st December 1964; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) The answer is in the affirmative.

(b) According to the Madras Paddy and Rice (Movement Control) Order, 1965, as subsequently amended, no person can transport or move more than 10 litres of paddy or rice (including broken rice) from one district to another or from one notified area in a district to a place outside that notified area within the district except under a permit to be issued by an authorized officer. It has also been laid down in the order that no transport or

30th July 1965]

movement of paddy or rice will be allowed either into or from the Vilavancode taluk of Kanyakumari district except under a permit to be issued by an authorized officer.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : *தலைவர் அவர்களே, அறுவடை நேரங்களில் கதிர்களைக் கொண்டுபோகும்போது இந்த சட்டத்தை பயன்படுத்தி ஒரு ஏக்கர் வரை பயிர் அறுவடையாகி அங்கிருந்து கொண்டுபோக தடை ஏற்பட்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ?*

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : *அதுபோன்ற தகவல் எங்களிடத்தில் வரவில்லை.*

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : *அதுபோன்று ஏற்பட்டதால் பல விவசாயிகள் அதனால் துன்பப்பட்டு ஒரு 'நோட்டிபைடு ஏரியா'விலிருந்து மற்ற 'நோட்டிபைடு ஏரியா'வுக்கு கொண்டு போகக் கூடாது என்ற தடையினால், அறுத்த கதிர்களைக் அடிப்பதற்குக் களத்திற்குக் கொண்டுபோகமுடியாமல் அங்கங்குள்ள விவசாயிகள் அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்து இருக்கிறார்கள். அடுத்த அறுவடை வருகிறது. அரசாங்கம் அடுத்த ஆண்டிலாவது அந்த அறுவடை சமயத்தில் இதுபோன்ற தொல்லைகள் இல்லாமல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யுமா ?*

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : *கனம் அங்கத்தினர் என்ன சொல்கிறார்கள் ? வயலில்தானே அறுத்து அடிக்கவேண்டும் ?*

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : *கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வயல்களில் தண்ணீர் அதிகமாக இருப்பதால் அங்கே கதிர்களை அடிக்க முடியாது. வயல்களுக்குப் பக்கத்திலுள்ள பகுதிகளில் களம் அமைத்து அங்கு கதிர்களைக் கொண்டுபோய்தான் அடிக்க வேண்டும். அப்படி அடிக்கக் கதிர்களைக் கொண்டுவருவதற்கு தடையேற்பட்டு இரண்டு மூன்று நாட்கள் அக்கதிர்கள் வயல்களிலேயே தேங்கிவிட்ட செய்தியை அந்த விவசாயிகள் விளக்கி அரசாங்கத்திற்குத் தந்தி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமை மீண்டும் வராமல் இருக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?*

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : *கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அதைக் குறித்து என் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் அதை கலெக்டருக்கு அனுப்பி அதைக் கவனிக்க ஏற்பாடு செய்யலாம்.*

(Two hon. Members rose from their seats and were seen standing.)

MR. CHAIRMAN : Two hon. Members should not stand at the same time.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Sir, I find from the newspapers that there has been some relaxation with regard to the movement of paddy in Coimbatore district from taluk to taluk. May I know whether there is any proposal to extend the same to other districts and relax the restrictions on movements from taluk to taluk?

[30th July 1965

THE HON. SRI V. RAMAIAH: This is in practice in almost all the districts. As far as internal movement is concerned, it is left to the discretion of the District Collectors where buying is going on. When once the District Collector is satisfied that the quantity required had been bought, he relaxes the restrictions. This is only so far as the movement within the district is concerned. I do not think such a position obtains in many districts. Even till recently Coimbatore was experiencing difficulty and the Collector has relaxed it only recently.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Are the Government aware that practically the restrictions are enforced not only between districts but even within the district from place to place. These restrictions are being strictly enforced in several districts, and such being the case, are these approved by the Government or done only by the Collectors at their discretion?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Even if they do it at their discretion, Government know it and approve it.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: What are the districts in which these restrictions are imposed?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: If the hon. Member puts a separate question. I will answer it.

SRI S. K. SAMBANDHAN: In view of the fact that many of these check-posts are found to be useless, will the Government consider abolishing some of these check-posts?

THE HON. SRI M. RAMAIAH: Government consider them useful and the Government policy has become a success because of the effective working of these check-posts.

SRI K. ANBAZHAGAN: Sir, there are check-posts even within a distance of a furlong, for instance, one, on the side of the South Arcot district and another on the side of the Chingleput district in the Border. When the State is one, the districts seem to feel as separate, and is there any necessity for these numerous check-posts at short distances?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Yes, Sir, difficulties occur in certain places where district borders are contiguous. This is not the common feature throughout the State.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, are these procurements compulsory or voluntary?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Government are buying all marketable surpluses.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Why not such posts, nearer to each other, as was stated by the hon. Member within a distance of a furlong, be removed forthwith?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: This question is being constantly looked into.

30th July 1965]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: How are the notified areas decided, and have the Government reviewed the position now and looked into the possibility of having movement restrictions only at the inter district level?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The notified area is being constantly reviewed by the District Collectors, and wherever they feel these check-posts are necessary, they are introduced and later when the purpose has been served, they are removed.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, my question has not been answered. I want to know whether procurement is compulsory or voluntary?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: My answer was very clear, namely, ' the Government are buying all marketable surpluses '.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is normally voluntary but if the farmer takes advantage of the voluntary nature of it and does not part with the surplus in spite of the appeals made to him, then compulsory requisitioning will be resorted to.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: How do the Government determine the marketable surplus? Is it on the basis of the requirements of each person or family or what? And what is the allowance made for the requirements of the people? To my knowledge, though it is called voluntary, only force is used in the majority of cases for procurement and even threats in certain cases.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, we have fixed the marketable surplus at very much less than even 1/3 of the total produce. Regarding procurement, so far as the information that the Government have, it is done mostly on a voluntary basis. There may be here and there, as was pointed out by the Hon. the Chief Minister, certain cases where farmers take advantage of the voluntary nature of the procurement, and expecting to get high prices, refuse to part with the surplus. Therefore officers might have taken steps to see that the surplus is got.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, are the Government aware that in several places the prices of paddy and rice are much lower than the control prices. That being so, may I know why the farmers refuse to part with their surpluses?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Well, Sir, they are certain farmers who go on holding the stock waiting for better times to get better prices, and such farmers refuse to part with the surplus.

Failure of crops due to drought

* 8 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the number of acres in which crops have failed due to drought in Kanyakumari district during 1964–65;

(b) the taluks to which they belong; and

(c) the steps taken to safeguard the crops against such failure of crops?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) 16,958 acres.

(b) Thovala, Agasteeswaram, Kalkulam and Vilavancode taluks.

(c) The available water in the dams was released in the channels for irrigation. Water was also supplied through Lift Irrigation System for irrigating certain areas in Vilavancode taluk.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, கடந்த ஆண்டு பதினாறாயிரம் ஏக்கர் கரிவான இந்த நிலங்களில் பயிர் செய்த விவசாயிகளுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது அவர்களுக்கு வரி வஜா செய்யப்பட்டதா?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : வரி வஜா தேவைப்பட்டால், அந்த விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டால், அதைப் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : நஷ்டஈடு கொடுக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை அல்லவா அவர்கள் கேட்காமல் இருந்தாலும்?

Hospitals equipped with eye-banks

*9 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the names of hospitals equipped with eye-banks in the State;

(b) the stock of eyes in the banks in each as on 1st February 1965; and

(c) the number of patients operated successfully with the help of the above stocks in each during 1963-64 ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) (1) Government Ophthalmic Hospital, Madras;

(2) Government Stanley Hospital, Madras; and

(3) Government Erskine Hospital, Madurai.

(b) Nil.

(c) (1) Government Ophthalmic Hospital, Madras—Nil.

(2) Government Stanley Hospital, Madras—Two.

(3) Government Erskine Hospital, Madurai—Nil.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Sir, may I know from the Hon. Minister whether these eyes were collected from the dead bodies or some people offered their eyes to be taken after their death?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Some people who come and get themselves admitted give their willingness to donate their eyes. In case they die, then immediately after their death, their eyes are removed and sent to the Ophthalmic hospital for the special treatment.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Is it that the service rendered by the bank is not effective, because we find the number of gifts made is meagre, namely, two?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : It is because our people have very good eye-sight.

DR. H. V. HANDE : How many eyes were spoiled due to defective storage?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Nil.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Government consider the desirability of starting these eye-banks in all the headquarters hospitals in the districts ? Is there any such proposal?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : There is no such proposal at the moment, Sir.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Government consider it?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : If necessary, Sir.

Grant of loans by the Co-operative Agricultural Banks

*10 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state— 3-30 p.m.

(a) whether there is any proposal to issue orders for the grant of loans by the Agricultural Co-operative Banks on the security of jewels to the agriculturists; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : (அ) வேளாண்மைக் கூட்டுறவு பாங்குகளில் அடகு வைக்கப்படும் நகைகளின் மேல் கடன்கள் வழங்க அந்தப் பாங்குகளின் துணை விதிகளில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : விவசாய பாங்குகளில் கொடுக்கிற கடன்களின் உச்சவரம்பில் நகைகளின் பேரில் கூட கொடுக்கிற கடன்கள் கழிக்கப்படுகிறது. இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

[30th July 1965

அப்படியிருந்தால், உச்சவரம்பில் சேர்க்காமல், இதர கடன்களோடு சேர்க்காமல் தனியாக அதை கருத அரசாங்கம் உத்தரவு இடுமா ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்ருடியார் : தனியாகக் கேள்வி போடவேண்டும்.

DR. H. V. HANDE : Do the Government advance loans on the security of 14 ct. gold also?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR : I want a separate question.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : What is the amount of loan given per sovereign, and how much is a sovereign valued by the Government?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR : The value of a sovereign is taken at Rs. 35. That is the Government value.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : When gold is not available for even Rs. 110 and Rs. 120, will the Government think of raising the limit of valuation put by them?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR : The Government do not consider it necessary.

DR. H. V. HANDE : Most of the people now wear only 14 ct. gold jewels. In view of that, will the Hon. Minister say whether they will advance loans on the security of these 14 ct. jewels?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR : I want a separate question.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS—*cont.*

(2) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : At a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-30 p.m. today, the following programme of business has been decided :—

		Presentation of the first Supplementary Statement of Expenditure for 1965–66—*cont.*
July 31st	..	**Discussion on the State Electricity Board Budget for 1965-66. Cont.**
August 1st	..	**Holiday—Sunday.**

30th July 1965] [Mr. Chairman]

August 2nd	..	Discussion on the First Supplementary Statement of Expenditure for 1965–66.
		The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1965.
August 3rd	..	Discussion on the Electricity Board Budget for 1965–66 (continued).
August 4th	..	Reply by the Hon. Minister for Industries to the debate on the Electricity Board Budget for 1965–66.
		The Madurai University Bill, 1965 and other Official Bills, if any.
August 5th	..	Official Bills.
August 6th	..	Non-Official Day.
August 7th	..	Discussion on the Draft Outline of the Fourth Five-year Plan.
August 8th	..	Holiday—Sunday.
August 9th and 10th	..	Discussion on the Draft Outline of the Fourth Five-Year Plan (continued).
August 11th and 12th	..	Official Bills.

The Council will meet daily from 3 to 6 p.m. The Council will adjourn on the 12th August 1965.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I am saying this for the information of the hon. Members so that they may have time to prepare. On the 2nd August, we will have discussion on the First Supplementary Statement of Expenditure for 1965-66, and the Official Bill, the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, which replaces the Ordinance. Then on the 4th August, the Official Bill will be the Madurai University Bill.

IV.—CALLING ATTENTION TO THE UNEMPLOYMENT AMONG THE POWERLOOM WORKERS.

DR. H. V. HANDE : Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Industries to a matter of urgent public importance, namely, the unemployment among the powerloom workers due to the refusal to supply power by the Electricity Board to newly installed powerlooms in the State.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I wish to make the following statement.

The acquisition and installation of powerlooms are governed by the provisions of the Cotton Textiles (Control) Order, 1948, and the Textiles (Production by Powerlooms) Control Order, 1956.

Under these orders, the Textile Commissioner is the competent authority to grant permits for the acquisition and installation of powerlooms. For the installation of powerlooms, one has to secure in addition to the permit from the Textile Commissioner a licence known as L-4 licence from the Central Excise Authorities under Rule 174 of the Central Excise Rules, 1944.

The present policy of the Government is to regulate the growth of powerloom industry so that handlooms will be gradually replaced by the powerlooms and thereby avoid large scale unemployment among the handloom weavers.

As a rule the Textile Commissioner does not issue permits after 31st October 1960 for the setting up of new powerlooms. But persons obtain L-4 licence from the Central Excise Authorities without obtaining a permit from the Textile Commissioner. In view of the liberal issue of the L-4 licences by the Central Excise Authorities, unauthorised installation of powerlooms had been on the increase. The Government of India were therefore addressed to impose a ban on the grant of L-4 licences to powerlooms not covered by a permit issued by the Textile Commissioner. They have since agreed that as an administrative measure the Central Excise Department will not in future entertain any fresh application for licensing powerloom units unless the Textile Commissioner's authorisation has already been obtained by the applicant in this behalf.

The Government considered that in the interest of the handloom weavers unauthorised installation of powerlooms should be discouraged. It became therefore imperative to check such unauthorised installation by refusing power supply to such units. The Government have therefore instructed the Madras State Electricity Board under section 78-A of the Electricity Supply Act, 1948, to grant the power supply only to those powerlooms which have both the permit issued by the Textile Commissioner and the L-4 licence granted by the Central Excise Authorities.

I submit that the Government are aware of the difficulties of handloom weavers in the State and they have to prevent the growth of unauthorised powerlooms in order to pave the way to introduce powerlooms in weavers' co-operative societies as recommended by the Powerloom Enquiry Committee. The setting up of powerlooms without the permit of the Textile Commissioner is unauthorised and contrary to the provisions of the Control orders referred to above. Installation of unauthorised powerlooms cannot be encouraged.

V.—PRESENTATION OF THE DRAFT OUTLINE OF THE FOURTH FIVE-YEAR PLAN.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I have great pleasure in placing formally the Draft Outline of the State's Fourth Plan on the table of the House. A significant

new development in the preparation of the Fourth Plan has been the submission by State Governments of a Preliminary Memorandum in advance of the finalization of the National Plan. This important change in procedure, introduced deliberately by our planners, lends a measure of reality to the concept of planning from below.

2. The Memorandum on the Fourth Plan, prepared by the Planning Commission, envisages an outlay of Rs. 22,600 crores, of which the outlay in the public sector will be of the order of Rs. 15,620 crores. Among the outlays in the public sector, the Plans of State Governments and Union Territories account for Rs. 8,095 crores, or a little over 50 per cent. The State Plans also cover such vital sectors of development as Agriculture, Small Industries, Irrigation and Power, Roads and Road Transport, Education, and other Social Services. Great importance, therefore, attaches to the manner in which the State Plans are formulated and implemented. The total outlay on the Plans of States, as visualised in the Planning Commission's Memorandum, is of the order of Rs. 7,660 crores, as against an anticipated outlay of Rs. 3,945 crores in the Third Plan, or a little less than double the outlay in the Third Plan. Turning to our own Plan, the outlay in the Third Plan was originally fixed at Rs. 291 crores. But on current trends of progress in different sectors, the outlay on the Plan schemes is expected to be of the order of Rs. 340 crores. We have now proposed in the Fourth Plan an outlay of Rs. 750 crores for Centrally assisted schemes and about Rs. 65 crores for Centrally sponsored schemes. While the size of the Plan will obviously be subject to adjustments in the light of discussions with the Planning Commission, and more particularly with reference to Central assistance and foreign exchange likely to be available for the Plan, the Plan as we have drawn up is realistic in the sense that given the necessary will and determination it can be fulfilled in its essentials. The Planning Commission's Memorandum envisages an annual increase in agriculture of not less than 5 per cent and of 11 per cent in organized industry, 8 per cent each in small industry, communications, railways and organized banking and insurance and 6.5 per cent each in other commerce and transport and services, giving an overall rate of growth of around 6½ per cent. In view of the comparatively higher density of population in our State than the national average, which has a depressing effect on per capita incomes, this State has to aim at a comparatively higher rate of growth. The size and strategy of the Plan as we have drawn up keep in view this objective. A relatively large Plan is also essential from the point of view of full exploitation of the potentialities of the techno-administrative machinery we have built up during the last two Plan periods.

3. The difficulties which we have had to face in the current Plan period, such as rise in prices and shortage of foreign exchange, have naturally tended to dominate the debate on the Fourth Plan 3-40 p.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [30th July 1965

in its preparatory stage. These difficulties are real and cannot be slurred over. But we should not let these difficulties overwhelm us and bring the process of development to a halt. The difficulties, which our national economy is currently faced with, are due largely to the failure of agricultural production to come up to the earlier expectations. If agricultural production had picked up at the rate envisaged in the Plan, there would have been an upsurge in national income; there would have been supplies of food and raw materials commensurate with the needs of our economy. There would also have been an exportable surplus under commodities like oilseeds, and short staple cotton which would have enabled us to earn foreign exchange in larger measure. There is, therefore, universal recognition of the need to accord the highest priority to agricultural production.

4. Agriculture is indeed the sheet anchor of our Fourth Plan. So far as this State is concerned, the progress we have been able to achieve in this crucial sector is by no means disappointing. The increase in agricultural production, though falling short of the original Plan target, is still large in absolute terms. Even so, we cannot be complacent and should strive the utmost to step up production of foodgrains from 65 lakhs tonnes as anticipated at the commencement of the Fourth Plan, to about 82 lakhs of tonnes by its close. The large financial allocations we have made in the Fourth Plan for programmes having a bearing on agricultural production afford indirect but convincing evidence of the importance which we attach to a high rate of growth in this sector. I would also like to stress here, as I did in the other House, that the financial provision for agricultural programmes will be stepped up further in the course of execution of the Plan, to the extent necessary.

5. While recognizing the importance of agricultural production and according it its due place in our Plan, I would like to dispel the notion widely prevalent that it is the emphasis laid in our Plans on industrial development that is in some way responsible for lags in the agricultural front. The growth of agriculture and industry is closely interlinked and the provisions in our Plans for the promotion of certain industries are directly related to augmentation of agricultural production. The increase of farm production calls for intensive application of fertilizers which can be produced only in industrial sector. Pesticides, improved implements and labour saving machinery like small tractors and power tillers can be supplied only by large-scale industry. Development of power has also an important bearing on agricultural production, as is evident from the keen demand for supply by energy for lift irrigation. It is also essential to develop industries which are based on processing of agricultural produce, if we are to assure increasing levels of income for the agriculturists and thus provide an incentive for higher production. The creation of such agro-industrial complexes in rural areas is an important element of

30th July 1965] [Sri M. Bhaktavatsalam]

policy envisaged in the Fourth Plan period. We are setting up an Agro-industrial Corporation charged with the duty of promoting Agro-Industries on a larger scale.

6. Apart from Agro-Industries, it is one of the important objectives of this State's Fourth Plan to promote certain basic industries producing raw materials and intermediates which could be used by other industries. The Fourth Plan gives a new orientation to our industrial policy in visualising direct participation by the State Government in development of certain medium industries. It is our intention to try new techniques like allowing the people of the area to participate in the share structure of Government industrial concerns and thus fully harness local enthusiasm and initiative for projects of vital concern to the people. Our own experience, as well as that of other States like Maharashtra, in regard to co-operative sugar factories shows that the concept of mobilisation of local resources for State-sponsored industrial development is worth further exploration. The private sector will still have an important part to play and the Fourth Plan makes adequate provision for the strengthening of the agencies like the Madras Industrial Investment Corporation which provides term finance for industries in the private sector. The investments by the State Government and the private sector will have to be supplemented by investments in the Central sector and we hope that investments on the scale visualised will materialise with the approval of projects like Neyveli-Salem Steel Plant.

7. Development of power is essential, both for agriculture and industrial growth, and the new schemes proposed in the Fourth Plan seek to raise the installed capacity by over 1,500 MW.

8. The State's Fourth Plan, in conformity with the objectives of the National Plan, breaks new ground in the large allocations proposed for social services like Education, Medical Relief and Public Health, Housing and Welfare of Backward Classes. The expansion of social services on the scale provided for in the Plan should serve to concretise the benefits of a big Plan for the common man. Electricity and protected water-supply for all villages, free house-sites for all the poor in rural areas and free uniforms and text-books for all poor children in Elementary Schools—these are some of the important goals which we have in view in the Fourth Plan with its unmistakable accent on assurance of certain minimum standards of consumption for the economically weaker sections of society.

9. The finalisation of the Fourth Plan has now entered its crucial stage and the decisions which will be taken on its size, shape and strategy in the next month or two are of great importance to our economy, as they will determine the pace and direction of development in the next five years. Indeed, the decisions will have significance over a longer time horizon and should

therefore, be taken with due regard to the long-term interests of the economy. I would only urge that while our immediate difficulties and problems should be taken note of, nothing should be done which will depress the rate of growth and thereby further delay significant improvement in the standards of living of our people. I hope that out of all the debate and discussion which the formulation of the Fourth Plan has provoked, a consensus will emerge, on the basis of which the nation may march towards its goals of increased production, employment and consumption, with courage, confidence and hope.

10. With these words, Sir, I commend the Draft Outline of the Fourth Plan for the consideration of the House.

VI.—THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD BUDGET FOR 1965-66.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I rise to initiate the discussion on the Annual Financial Statement for 1965-66 and the Supplementary Financial Statement for 1964-65 of the Madras State Electricity Board.

As required under section 61 of the Electricity (Supply) Act, 1948, the Madras State Electricity Board, after obtaining the approval of the Madras State Electricity Consultative Council constituted by the Government under section 16 of the Act, has submitted to Government these statements. They are open to discussion in the State Legislature, though not subject to vote. The Board will, as in the previous years, no doubt, take into account the comments made by the Legislature on these statements. A note indicating the action taken on the suggestions made by the hon. Members during the discussion in this House in July 1964 has been printed and circulated to the Members separately.

Sir, I do not want to read the entire statement, which has been distributed, but I shall draw the attention of the House to a few salient features in the development of electricity during last year and review the work of the Electricity Board during the past five years since we are in the last year of the Third Five-Year Plan.

At the outset I must express happiness and satisfaction that after several years we have been able to tide over the electricity power cut during the summer of this year 1965. It has been our ambition to catch up with the ever increasing demand for power in our State, and we have strained every nerve during the year to increase the generation of power so that we may be able to tide over what has been a perennial power cut in our State. During the year under review, we have been able to increase 140 megawatts to the power station in Kundah and increase the Basin Bridge power station by another 10 megawatts. Stage III of the Kundah Power Station has added another 120 megawatts to our grid. This is actually generated with power from the tail race

waters of the second power house. Without loss of any additional water, we have been able to increase the power supply in our State to the extent of 120 megawatts this year. Besides, we have been continuing to supply the power which we are obliged to do according to the States Reorganisation Act to the Andhra State. We are supplying continuously 8 megawatts to Andhra, and we have supplied 15 megawatts according to the States Reorganisation programme, and an additional 25 megawatts to Kerala to enable them to tide over their difficulties. In spite of the continued supply to our neighbouring States, we have been able to manage the critical summer season this year, and naturally our thanks and our appreciation for the excellent work done by the State Electricity Board, its Chairman and Members, its officers and workmen are fully deserved.

At the same time, I want to point out that there is no room for any complacency in this matter. Our power development, though catching up with the demand, is still far behind the peak demand that is rising in our State. Actually we will find that at the end of the Third Five-Year Plan, the Madras Grid would have an installed capacity of 1,140 M.W. The Neiveli Power Station will supply 400 M.W., bringing the total to 1,540 M.W. But, at the end of the Third Plan, taking into account all these supplies and, at the same time, the industrial growth, the growth in agricultural consumption and the expansion of rural electrification, we shall be short of power by about 500 M.W. The Government have, therefore, taken initial action in respect of schemes which are likely to come even in the Fourth Plan and advance action is being pursued vigorously. We are now taking up the installation of the Ennore Thermal power station of 340 M.W. We are going ahead with the work of the Kodayar Hydro-Electric Scheme. We have requested permission of the Government of India to allow us to put up a thermal power station at Tuticorin with an installed capacity of 250 M.W. In this statement I have referred to the arrangements which we propose to come to with Dr. Dharmaraja for supply of the equipment as well as the installation of the power station in Tuticorin. Dr. Dharmaraja has put up a station at Ramagundah at his own cost and is transferring it to the Electricity Board. The Board will have to pay back the capital and the interest in equated instalments over a period of ten years. We have accepted this proposition and we have requested the Government of India to sanction it because we feel that our slender resources should not be strained and that this will be in addition to the already existing schemes framed by the State Electricity Board so that we may have more power generated than what we can really afford by way of expenditure on power schemes. I am quite sure that there will be considerable discussion on this matter in the House. Therefore, I wanted to give details of the scheme. 3-50 p.m.

Then, during the Third Plan we have made some striking progress. I would like to refer to some of them at this stage. The installed capacity of the Grid was 560 M.W. at the end of

the Second Plan. It is now 755 M.W., excluding the 250 M.W. which we receive from Neiveli. At the end of the current year, it will reach, 1,140 M.W. besides the anticipated installed capacity of 400 M.W. at Neiveli. In the last year of the Second Plan, 2,214 million units of energy was fed into the Grid, while in the current year energy fed will increase to 4,500 million units. At the end of the Second Plan, 24,194 K.M. of H.T. lines were operating and even at the end of 1964-65, we have already 36,521 K.M. It is expected another 2,500 K.M. of H.T. lines will be added during the current year. Taking the number of villages electrified, as against 10,760 at the end of the Second Plan we have 19,383 at the end of 1964-65. Our programme is to complete the electrification of 22,000 villages and hamlets by the end of the Third Plan. Our performance in respect of power supply to electrical pumpsets has also been striking. The actual number of agricultural pumpsets which were connected at the end of the Second Plan was 117,697. Today it is 224,362, and we propose to increase the number to 250,000 by the end of this year. One very noticeable feature in the power development of our State is the increased ratio of power consumption by agriculture and the rural population. Twenty-three per cent of the power generated in Madras is consumed in agriculture. This is perhaps, as most of the hon. Members know, the highest record for not only this country, but even for any other country. Owing to shortage of irrigation facilities in our country, the people are now turning more and more to lift irrigation with the aid of power and it is the endeavour of Government to give the highest priority to connecting agricultural load so that we may help relieve the food problem in our State.

The schemes which we propose to take up in the Fourth Plan are detailed on page 9 of this statement. They are the Thermal Station at Ennore, the Thermal Station at Tuticorin, Hogenekkal Hydro-Electric Scheme, Upper Thambaraparani Hydro-Electric Scheme, Pandiyar Punnapuzha, Upper Manimuthar Hydro-Electric Scheme, Paralayar Hydro-Electric Scheme, and Suruliyar Hydro-Electric Scheme. In this connection, I must say a few words about the Hogenekkal Scheme and the reason why it has been included. Hon. Members are aware that it is an inter-State scheme and that unless there is an agreement between the two States, this cannot be put through by any one of the States. But unless it is included in the Fourth Plan, it will not be possible to take it in even if an agreement is reached later during the Fourth Plan period. Government have, therefore, thought it necessary to include the Hogenekkal Scheme in the Plan and to pursue the matter very vigorously both with the Government of India and with the neighbouring State stating the advantages of establishing this Hydro-Electric Project.

Another matter which is likely to give a great deal of satisfaction to our Members is the final decision taken by the Cabinet of the Government of India to go ahead with the Kalpakkam Atomic

Power Station even during the last year of this Plan. We have already made all the preliminary arrangements for it, designated the line, tested the soil, demarcated the areas, and even issued the notifications under section 4 (1) for the acquisition of those lands. I think that if the rate of progress is the same as it has been, we should be able to get 400 M.W. power fed into the Madras Grid before the end of the Fourth Plan period.

Transmission lines inter-connecting the neighbouring States have also been undertaken and we are laying 230 K.V. lines connecting Madras with Mysore, Andhra and Kerala. It is the hope that when power generation reaches the maximum in all the States, it would be possible to exchange power between all these four States. In Europe a number of countries have entered into a common Grid in which they are exchanging power whenever it is required among the various constituent units. The establishment of the Southern Grid will help very much similar exchange even though, at the present moment, the demands of the various States which have their own expansion will give us very little hope for an immediate possibility of such exchange.

Lastly, I wish to refer to another question, namely, the tariff. The Government of India appointed a committee consisting of Ministers of various States and the Chairmen of the Electricity Boards with myself as the Convener. We were charged with the duty of laying the guidelines for the levy of tariff by the various State Electricity Boards. The World Bank which has come forward to give loan assistance to electricity power development has indicated that the Electricity Board should be able to secure a return of about 12 per cent on the capital invested.. The committee went into the question and came to the conclusion that it may not be immediately possible to do so but that every Board should endeavour to cover the operation and maintenance charges, the depreciation expenditure and the interest charges on the capital invested. I am glad to say that according to the accounts, the Madras State Electricity Board is in that happy position of being able to meet the first stage, and it is well set on the road to progress of being able to gain a three per cent additional return during the Fourth Five-Year Plan period. 4-00 p.m.

The State Electricity Board has achieved striking progress during this Plan and it looks forward to go forward at the same tempo of development during the Fourth Plan period.

There have been several criticisms that the power supply to agriculture has not been fast enough, that connections have not been given to various pumpsets and so on. It does not reflect on any laxity on the part of the Electricty Board. In fact it is no index of any delay or deficiency in the Board but it is really an index of the increased prosperity which has induced a large number of people—much more than we can really afford to bring into the grid—to come forward and apply for electrical connections. As against a target of 2,000 villages we are going to do

[Sri R. Venkataraman] [30th July 1965

somewhere about 3,000 villages and as against a target of 18,000 pumpsets, we are going to do somewhere about 25,000 pumpsets and yet there is a very great demand throughout the State for more and more connections, and for speedier and quicker installations. Sir, this is a healthy sign and it will be the endeavour of the State Electricity Board to do its utmost to meet the ever-growing demand and thereby help in the general economic development of the State.

Sir, as usual the Electricity Board will take into account all the comments of the members and try to meet them to the extent it is feasible.

Now, Sir, I request that the Annual Statement be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN : The statement is now before the House for discussion.

DR. H. V. HANDE : Mr. Chairman, Sir, at the very outset I should say, I shall be failing in my duty if I did not congratulate the Electricity Board on taking particular pains to see that our State got along without a power cut this year. But, Sir, I do not wish to pursue further that subject.

Today I wish to limit my remarks to the problems of the employees of the Electricity Board. It is a well known fact that this Electricity Board is one of the biggest public sector enterprises employing nearly 55,000 employees. Now, I request the Hon. Minister for Industries to turn to page 13 of his printed speech wherein it is clearly stated that on the establishment side there has been cordial relationship between the Board and the employees. But I wish to point out to the House that this statement is completely at variance with facts. There has been absolutely no cordial relationship between the Board and the employees. This Board, you know Sir, was constituted on the 1st of July 1957. Since then there have been a series of litigations, a series of outbursts and unrest among the employees, which I would request the Hon. Minister for Industries to take into careful consideration and do his best to solve the problems facing the employees.

In the year 1960 the Government passed an order refusing to refer a number of demands, nearly 56 of them, put forward by about 12 unions for arbitration. I want the House to bear in mind the fact that the employees of the Board, whether they be white-collored servants or labourers, are in bad shape. As long as they are in the Electricity Board, they are neither Government servants nor factory employees, neither fish nor flesh, so to say. The position of the labourers working in the Board is rather pathetic to say the least. They have to go out on work even at midnight when there is demand for their services. They have to go even if it is raining and face all sorts of hazards, face the

30th July 1965] [Dr. H. V. Hande]

danger of even being electrocuted. Such is the dangerous and hazarduous nature of their work. When this fact has been recognised by every one, how is it that the Government and the members of the Board have failed to take into consideration the various demands that the employees have pressed for adjudication. A writ was filed in 1960 which was disposed of by Justice Jagadesan on the 15th October 1961 directing the Government to pass appropriate orders not merely under section 12 (5) of the Industrial Disputes Act but also to reissue appropriate orders under Section 10 (1) of the Act. In other words the Government in 1960 refused to look into the demands of the labourers. The members of the Board refused to look into their demands. A second time the demand was put forward and the Government refused to revise their orders. In their order No. 7126, dated the 24th December 1961, the Government declined to refer the demands of the employees for adjudication. This was the third time that the Government refused to look into their demands. This is a very serious matter which I wish to bring to the notice of the House for its serious consideration.

Then again, Sir, in February 1962, nine unions gave a strike notice and nothing was done about it except that the Government again passed an order on the 3rd February 1962 refusing reference of the demands for arbitration. Against the orders of the Government issued in 1961, the employees took the matter to the High Court and they asked for a *writ of mandamus* against the Government and the High Court granted the writ. I have the full text of the judgment of the High Court before me. It is dated the 26th August 1964. It completely upheld the rights of the workers. What action the Government took on this I do not know, and that has not also been mentioned in this book (the Hon. Minister's printed speech) or in his introductory remarks.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government have filed an appeal. 4-10 p.m.

DR. H. V. HANDE : Again, in September 1964, the Government refused to give exemption to the Board with regard to the provision for giving overtime allowance to the workers and regulation of hours of work. In regard to service conditions of the employees, the Government have neither give them the benefits of Government servants nor the benefits of factory workers. I want to stress this very important point . It is mentioned on page 13 of the speech of the Hon. the Minister for Industries as follows : —

" It has now been settled that the service conditions of the Board's employees will be on a par with the State Government employees ".

I want to know who it was that settled the matter. Was it settled by a tripartite agreement or was the decision taken by the Government or the Board? That is a very important matter which the Hon. Minister must look into.

The next point I wish to deal with is in regard to bonus. I think everyone knows that recently the Government of India have promulgated an Ordinance that 4 per cent of the pay earned during the year should be paid as bonus to the workers whether the workers belonged to an establishment under the private or the public sector, and whether the concern made a profit or not. In the speech of the Hon. Minister, no mention has been made about this 4 per cent of the pay earned during the year to be paid as bonus. This is the point again I wish the Hon. Minister to carefully look into. This public sector enterprise employees more than 55,000 employees, and the success of the Board depends entirely upon the willingness and co-operation of the workers. I would like to ask why the Government have not passed orders for the payment of bonus to these workers as soon as the Government of India promulgated the Ordinance.

My next point is about Grievances Committee. Have the Government appointed a Grievances Committee or a Joint Council as per the tripartite recommendations? The Government must appoint a Grievances Committee or a Joint Council as per the recommendations. I request the Hon. Minister to carefully consider this point.

Then, Sir, as per the statement of the Hon. Minister, when huge programmes like Hogenekkal Hydro-Electric Scheme and the Kalpakkam Scheme are ahead, when they are going to expand to such an extent, and when they are going to produce 1,725 M.W. of electricity, I would like to ask in the name of justice, out of 55,000 employees of the Board, why nearly 23,000 employees have not been made permanent. They are still kept temporary. They had appealed to the Hon. Minister and the Board to regularise their services. Still, they have not been made permanent and, therefore, they will not get the increased dearness allowance even though they have been declared to be on a par with the Government servants. It is a serious matter which I would like the Hon. Minister to consider. I have got facts and figures with me, and with them I can prove every statement that I made regarding the demands of the employees of the Board.

Then, Sir, the constitution of the Board is somewhat like this. There is the Chairman. Then there is a Chief Engineer of Electricity under him. Then there is the Additional Chief Engineer, which office has been kept vacant for more than a month. Then there is the Distribution Engineer, which post also is vacant for the past six months. The post of Chief Engineer for Construction is again vacant for three years. I would like to know from the Hon. Minister why these offices are kept vacant for such a long time. Is this justice, I ask?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Economy, not justice.

DR. H. V. HANDE: If it is economy, then why not the Government abolish these posts straightway? The Government should either fill up the posts on their becoming vacant or abolish them.

In conclusion, Sir, I would like to ask how the following sentence has crept into the speech of the Hon. Minister:

"On the establishment side, there has been cordial relationship between the Board and its employees".

In my speech just now I have conclusively established and proved beyond any doubt that there has been no love lost between the employees and the employer. When that is the case, and there is also the High Court judgment, how can the Hon. Minister tell us on the floor of the House that the relationship between the employees and the Board is cordial? The Hon. Minister just informed us that the matter is in appeal before the Supreme Court. How in the name of honesty and veracity or truth, I ask, could that particular sentence creep in here? Is not that statement wholly untrue? Then another important point, Sir, I would like to raise in regard to this is how the Government can put in the sentence here when the case is pending before the Court and when the matter is actually *sub-judice*? Is it not misleading the House to make a statement like that when the matter is *sub-judice* and is receiving the attention of the Supreme Court? Only one of two courses is open to the Hon. the Minister for Industries, namely, he should either explain how the sentence was put in here or the sentence should be expunged from this book, and the Chairman of the Electricity Board must either solve the problems facing the employees or must tender his resignation.

Thank you, Sir.

* SRI M. RAJAH IYER: Mr. Chairman, Sir, I would like to begin on a note quite different from that of my hon. friend who preceded me. I would like to endorse every word of what is contained in the last paragraph of the Hon. Minister's speech, viz., "Our congratulations are due to the Chairman and the Members of the Electricity Board, its officers, staff and workers, as their sincerity of purpose and hard work in no small measure has rendered these achievements possible."

I want to take this occasion, Sir, to place before the House the feelings of thankfulness of the Members of this House, especially of those from the East Ramanathapuram district. When this area was struck by cyclone last year, we never for a moment thought that electricity would be restored to that part of the country within 24 or 48 hours. All the men and materials were harnessed by the Electricity Board and the things were put on a footing of crisis and supply of electricity was restored. When we thought it would take quite a long time for the Electricity Board to set right things and till then we would be engulfed in

literal darkness, electricity was restored to that part of the country very quickly. So, I would like to congratulate the Electricity Board on the expeditious manner in which they set right things there without giving room for any complaint whatever. When the electric connections were restored, some of us tried to steal a march over others and tried to influence others this way or that way. But they stuck to the job impartially and did it in a manner worthy of commendation. That I wish to emphasize here.

(Deputy Chairman in the Chair.)

Sir, with regard to maintenance, in that part of the district, we find that of ten times there is breakdown of electricity. The Electricity Department shuts down electricity for a stipulated time in order to ensure good maintenance. It used to be something fixed and it also used to be the forenoon of Sundays. I am sorry to find that of late there is no regularity behind these shutdowns. I might even say they seem to prefer the week days, like Fridays and often times in the forenoon there is shutdown of electricity for purposes of maintenance. I am not referring to any occasional or urgent or emergent shutdowns. There may be necessity to set right supply in a particluar part of the town and supply may be shutdown any time. But the maintenance shutdowns should not be on week days because on week days the work in the various institutions such as schools, hospitals and offices which require electricity for their functioning will be paralysed. The maintenance shutdown could very well be done
4-40 p.m. on Sundays as it used to be after 8 or 9 o'clock in the morning, and after giving time just to listen to the AIR news bulletin. It used to be shutdown only on holidays and I wish that that periodicity is maintained. Sir, we are very grateful to the State Electricity Board for noting down the various suggestions made by the members and also for giving us a note on the action taken by them on those suggestions. It makes us feel that the suggestions made have indeed been worthwhile and followed up. If they could not be followed up, the reason why they could not be followed up has been given. This is good for two reasons. One is that it makes us happy that we have made some worthwhile contribution. Another is that we will be prevented from repeating the same old complaints annually. I do hope that this good practice will be continued and that it will be emulated by the other departments too.

Sir, I have one small suggestion to make. My hon. friend was referring to the hazards of the workers and how they came in rushing at midnight to restore connections. If you want their services emergently, then you have to rush in midnight to the stations and tell them that something is wrong here or other. I would like these stations and electricity centres—I do not know how they are called—to have public telephones. In every town there is a branch of the Electricity Board—the Madras State

Electricity Board. It must have a public telephone. They have got their own telephones. They talk to their stations and superiors. Unless there is a public telephone connection in the electricity station, it would not be possible for people to represent to the office the state of affairs there and requisition the services of obliging workers about whom he spoke. My experience in this particular respect has been a bit disappointing, for one has to go and tell a number of persons because of the paucity of men who are commissioned on more important work perhaps. If the stations are connected to the public telephone, then wherever something wrong occurs, the people can inform the stations. I do not know what the practice is in the City. But in the mufassal most of the stations do not get connected to the public telephone system, and this works as a great handicap.

We are very happy to know from the Leader of the House that the consumption of 23 per cent of the total production of electricity for agricultural purposes is a peak figure reached nowhere else in the whole world. In fact we were thinking that it was lagging behind industry very much in our State. That agriculture should consume 23 per cent of the total production of electricity is something of which we can very well be proud. Looking at the number of pumpsets, Tiruchirappalli and Thanjavur do not have need for pumpsets. Even there a few hundreds are given. I do not know why they want pumpsets in Thanjavur—wish, perhaps, to be fashionable. Nature has been bountiful and kind to Tirunelveli, Tiruchirappalli and Thanjavur. (Sri K. Balasubramanya Ayyar: They have become lazy in Thanjavur). They require electricity to prop them up. In Ramanathapuram district, the pumpsets installed are only in four digits, whereas in all the other districts, a very much larger number of pumpsets have been installed. I see that in East Ramanathapuram, only 16 pumpsets have been installed whereas in Sathur and Srivilliputhur, 2,865 and 3,461 sets have been installed. I do not know who these 16 brave men are who have put up pumpsets in the Ramanathapuram taluk. Nature has been unkind to us. As against the target of 18,000 pumpsets, the Hon. Minister was pleased to say that 25,000 pumpsets have been put up far exceeding the target. It is an achievement of which we may be proud. If there is a demand for pumpsets from Ramanathapuram East, it must be shown preference because of the ridiculously low number of pumpsets functioning in that part of the district.

Sir, recently during summer I had occasion to visit the Kundah Hydro-Electric works and go down from the fifth power house to the first, second, third and the fourth power houses. It is a marvellous achievement of our Hydro-Electric works. It is something of which we can be very well proud, because every drop of water in the Nilgiris is being harnessed. Not a drop is wasted. What is utilised for power production is brought down for further production and is sent down below till it reaches the Bhavani for irrigation. It is a very fine chapter in our history of power production, of which we may be very proud.

Sir, as I was going about, I was asking everybody whether he could give me a pamphlet on these schemes. The Tennessee Valley Scheme (T.V.A.) is claimed as one of the most wonderful achievements of man in America. I do think that our own schemes can very well dwarf the Tennessee Valley Scheme, if only we give out pamphlets, booklets and other information material. I do not know whether it falls within the scope of the Information and Publicity Department to do it. They are essential for visitors, and we were asking the very enthusiastic engineers who were taking us round whether they had anything like a pamphlet to give us, but they had none. I would like the State Electricity Board to publish pamphlets telling us what we should do and what we should not do. They must tell us the "Do's and Don'ts" and give us instruction material. I hope that a Publicity Wing, which will bring out illustrated posters and instruction material as to how we can conserve the consumption of electricity and how we can make use of electricity, will be constituted. Some such printed matter could be brought out by the State Electricity Board, and I would like them to keep in mind this suggestion of having a Publicity Wing.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: கனம் உப தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார போர்டு நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஹாண்டே தொழிலாளர்களைப் பற்றிப் பேசினார். எங்கள் பகுதியில் தனியார் நடத்தும் மின்சாரக் கம்பெனிகளின் தொழிலாளர்கள் படும் அவதியைப் பார்த்தால், மற்ற தொழிலாளர்களின் நிலை எவ்வளவோ மேலாக இருப்பது போல் தோன்றுகிறது. இத்தனை பெரிய தூத்துக்குடியில் இரவு 9 மணிக்கு மேல் ஒரு ஃப்யூஸ் போடுவதற்கு ஒரு ஆள் கூடக் கிடையாது. இதற்கு காரணம் கேட்டால் அங்குள்ளவர்கள் "இங்கு அதிகமாகச் செலவாகிறது. ஆகையால் இதற்கெல்லாம் ஆட்கள் நியமிப்பதற்கில்லை" என்று சொல்கிறார்கள். நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள சட்டசபை மெம்பர்கள் எல்லோரும் இது பற்றிப் பேசியிருப்பார்கள். தனியார் துறையிலுள்ள மின்சாரக் கம்பெனியிலுள்ள கம்பெனிகள் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கின்றன. எதைக் கேட்டாலும், முன் பணமாக ரூ. 2,000 கட்ட வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஒரு பம்பு செட்டு வேண்டுமென்றால், "ரூபாய் 2,000 கட்டுங்கள், மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 55 வீதம் கொடுங்கள்" என்று அவர்கள் நிபந்தனை போடுகிறார்கள். காரணம் கேட்டால் "அரசாங்கத்தார் எங்களுக்கு கடன் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள்; நாங்கள் தனியாரிடமிருந்து கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது" என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். "அரசாங்கத்திடமிருந்து கடன் வாங்குவதற்கு உங்களுக்கு என் இவ்வளவு ஆவல்" என்று கேட்டால், "கடன் அரசாங்கத்திடமிருந்து 6 சதவீதம் வட்டிக்குக் கிடைக்கிறது. தனியாரிடம் இருந்து கடன் 9 சதவீதத்தில் வட்டிக்குக் கிடைக்கிறது. ஆகையால் நாங்கள் அரசாங்கக் கடனைத்தான் எதிர்பார்த்திருக்கிறோம்" என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். தனியார் கம்பெனிகளுக்கு நாம் மேலும்

மேலும் கடன்கள் கொடுத்தால், அவைகளை நாம் ஒரு காலத்தில் தேச உடைமையாக்கும்போது அவைகளின் மூலதனமும் மற்றப் பணமும் அதிகமாக இருக்கும்.

மின்சார ஸப்ளை கம்பெனிகளை தேசியமயமாக்கும் பட்சத்தில் தூத்துக்குடியிலுள்ள தனியார் மின்சார ஸப்ளை கம்பெனியை முதன் முதலில் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். தூத்துக்குடியில் அனல் மின்சார நிலையம் வரவிருக்கிறது. தூத்துக்குடியில் இயங்கக்கூடிய துறைமுகம் தனக்கு வேண்டிய மின்சார கரண்டை தனியாரிடமிருந்து அதிக விலைக்கு வாங்க வேண்டிய நிலைமை இப்போது இருக்கிறது. எனவே தூத்துக்குடியிலுள்ள தனியார் மின்சார ஸப்ளை கம்பனியை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்துவது நல்லது. தூத்துக்குடியில் அனல் மின்சார நிலையம் அமைக்கும் திட்டத்தை டாக்டர் தர்மதேஜா என்பவரிடம் அரசாங்கம் ஒப்படைக்கக்கூடும் என்று தெரிகிறது. அந்தத் திட்டத்தை அவரிடம் ஒப்படைக்காமல் அரசாங்கமே அதை மேற்கொண்டால் அரசாங்கத்திற்கு அதிக வருவாய் வரும் என்பதில் எனக்கு முழு நம்பிக்கை இருக்கிறது. எத்தனையோ திட்டங்களில் நமக்கு அனுபவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தார் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அவைகளை சர்க்கார் கட்டிய இடங்களில் சர்க்காருக்கு உடனடியாக நிறைய வருமானம் வந்திருக்கிறது. அனல் மின்சார நிலையம் அமைக்கும் திட்டத்தை தனியாரிடம் ஒப்படைக்கும் பட்சத்தில் மிகக் குறைந்த காலத்தில் அதை அமைத்துக் கொடுத்துவிடும்படி ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டால் மிகவும் நலமாக இருக்கும்.

மின்சார ஸப்ளை செய்யும் 8 தனியார் கம்பெனிகளையும் விரைவில் தேச உடைமையாக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அந்தக் கம்பெனிகள் உள்ள இடங்களிலும் மக்களுக்கு அதிக வசதிகள் கிடைக்கும். அந்தக் கம்பெனிகளில் இப்போது போதிய தொழிலாளர்கள் இல்லை. அவை உள்ள இடங்களில் இரவில் ஃப்யூஸ் போட வேண்டியிருந்தால் இதற்கு தேவையான வசதிகளோ ஆட்களோ இல்லை. இவைகளை பொதுத் துறைக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டால், பொதுத் துறையிலுள்ள மற்றவர்கள் அனுபவிக்கும் வாய்ப்புகளையும் வசதிகளையும் அவற்றில் உள்ளவர்கள் அனுபவிக்க முடியும்.

ராஜ்யத்தில் மின்சாரத் துறையில் அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்குப் பாடுபடும் கனம் அமைச்சரையும் உத்தியோகஸ்தர்களையும் மனமாற வாழ்த்துகிறேன். இப்போது பேசுவதற்கு எனக்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow. 4-31 p.m

The House then adjourned.

[30th July 1965

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 1. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2815, Revenue, dated 1st December 1964, regarding amendments to the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Rules, 1956. [Laid on the Table of the House under Section 13 (2) of the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Act, 1955 (Madras Act III of 1955).]*

* 2. *Notification issued with G.O. Ms. No. 72, Home, dated 7th January 1965, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under Section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]*

* 3. *Notification issued with G.O. Ms. No. 204, Home, dated 19th January 1965, regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 for the vehicles bearing Registration Numbers MSV 704, MSW 8889 and MSV 4503, belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and assigned to the Principal, Rural Extension Training Centre, Pattukkottai. [Laid on the Table of the House under Section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]*

* 4. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3491, Home, dated 12th November 1964, regarding rules framed for the issue of substitute licences in place of those lost or destroyed. [Laid on the Table of the House under Section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]*

* 5. *Notification issued with G.O. Ms. No. 29, Industries, Labour and Co-operation, dated 2nd January 1965, regarding amendments to the Madras Co-operative Societies Rules, 1963 [Laid on the Table of the House under Section 119 (4) of the Madras Co-operative Societies Act, 1961 (Madras Act 53 of 1961).]*

* 6. *Notification issued with G O. Ms. No. 523, Rural Development and Local Administration, dated 3rd March 1965, regarding the Re-delimitation of certain Blocks in East Coimbatore Development District. [Laid on the Table of the House under Section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]*

* 7. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2197, Rural Development and Local Administration, dated 21st October 1964, regarding the Motion expressing want of confidence in Sri K. M. Ellappan, Chairman, Arkonam Municipal Council. [Laid on the Table of the House under Section 304 (d) of Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]*

* 8. *Notification issued with G.O. Ms. No. 249, Rural Development and Local Administration, dated 2nd February 1965, regarding inclusion of certain villages in Vridhachalam Panchayat Union [Laid on the Table of the House under Section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]*

* 9. *Notification issued with G.O. Ms. No. 236, Rural Development and Local Administration, dated 1st February 1965, regarding exclusion of Sevanthangal village from Thandrampet Panchayat Union and inclusion in the Chengam Panchayat Union. [Laid on the Table of the House under Section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]*

* 10. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1938, Public (General-M), dated 1st December 1961, regarding introduction of Tamil as Official Language in certain offices in the Public Works Department. [Laid on the Table of the House under Section 6 of the Madras Official Language Act, 1956 (Madras Act XXXIX of 1956).]*

* 11. *Notification issued with G.O. Ms. No. 200, Home, dated 19th January 1965, regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, for the car bearing registration No. MSS 1768, belonging to Dr. M. Alfred Haynes, United States Agency for International Development Mission for India. [Laid on the Table of the House under Section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, (Madras Act III of 1931).]*

* 12. *Notification issued with G.O. P. No. 454, Revenue, dated 20th February 1965 regarding amendment to the Madras Entertainments Tax Rules, 1939. [Laid on the Table of the House under Section 16 (4) of the Madras Entertainment Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939.)]*

* 13. *Notification issued with G.O. Ms. No. 195, Local Administration, dated 27th January 1965 regarding constitution of Sivaganga Panchayat (Ramanathapuram District) into a Municipality from 1st April 1965. [Laid on the Table of the House under Section 304 (d) of Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]*

* 14. *Notification issued with G.O. Ms. No. 171, Local Administration, dated 23rd January 1965 regarding constitution of Singanallur Panchayat Union into a Municipality with the name "Singanallur" [Laid on the Table of the House under Section 304 (d), of Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]*

* 15. *Notification issued with G.O. P. No. 251 Revenue, dated 1st February 1965 regarding exemption from payment of tax for the sales of goods by the Swadesh Red Cross Rehabilitation Industries, Katpadi, North Arcot District. [Laid on the Table of the House under Section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]*

* 16. *Notification issued with G.O. Ms. No. 118, Local Administration, dated 18th January 1965 regarding the constitution of Tiruchengode Panchayat into a Municipality with the name*

[30th July 1965

"Tiruchengode". [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of Madras District Municipalities Act 1920 (Madras Act V of 1920).]

* 17. *Notification issued with JDC Roc. No. 64720/63-F5, dated 19th November 1964 regarding the cancellation of the notification issued by the defunct Regional Inspector of Local Boards. [Laid on the Table of the House under Section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XV of 1958).]*

* 18. *Notification issued with G.O. Ms. No. 385, Rural Development and Local Administration, dated 20th February 1965 directing that all the Members (including the President and Vice-President) of the Panchayats in Kanyakumari and Tirunelveli Districts shall be the Members of the Panchayat Union Council with effect from 1st April 1965, as specified therein. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]*

* 19. *Notification issued with G.O. Ms. No. 196, Local Administration, dated 27th January 1965 regarding the constitution of Tenkasi Panchayat into a Municipality with effect from 1st April 1965. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of Madras District Municopalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]*

* 20. *Notification issued with G.O. Ms. No. 194, Local Administration, dated 27th January 1965 regarding the constitution of Attur Town Panchayat into a Muncipality with the name Attur with effect from 1st April 1965. [Laid on the Table of the House under Section 304 (d) of Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]*

* 21. *Notification issued with G.O. Ms. No. 175, Rural Development and local Administration, dated 23rd January 1965 regarding the constitution of Puliangudi Panchayat into a municipality. [Laid on the Table of the House under Section 304 (d) of Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]*

* 22. *Notification issued with G.O. Ms. No. 476, Rural Development and Local Administration, dated 26th February 1965 regarding amendments to the rules relating to devolution and delegation of presidents functions. [Laid on the Table of the House under Section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]*

* 23. *Notification issued with G.O. Ms. No. 413, Rural Development and Local Administration, dated 22nd February 1965 regarding the postponement of the election to wards numbers I and II of Akkinipatti Village Panchayat in Salem District. [Laid on the Table of the House under Section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]*

30th July 1965]

* 24. *Notification issued with G.O. Ms. No. 411, Rural Development and Local Administration, dated 22nd February 1965 regarding the postponement of the elections to ward No. II of Pallavanaickenpatti village in Salem District. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]*

* 25. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3841, Home, dated 12th December 1964 directing that quarterly tax be collected in respect of the luxury coach bearing Registration No. MDF 3264 belonging to Sri Sakthi Vilas Bus Service, Cuddalore at the rate of Rs. 10 per seat provided in the vehicle so long as the said vehicle is used for tourist purposes only. [Laid on the Table of the House under section 17 (3) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]*

* 26. *Notification issued with G.O. Ms. No. 592, Home, date 19th February 1965 exempting from payment of tax leviable under Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 for the Willys Station Wagon belonging to United States of America and assigned to the Director, American Peace Crops. [Laid on the Table of the House under section 17 (3) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]*

* 27. *Notification issued with Government Memorandum No. 112803/DIV/63-15, Food and Agriculture, dated 27th January 1965, regarding amendment to the Madras Private Forests (Assumption of Management) Rules, 1962. [Laid on the Table of the House under section 20 (2) of the Madras Private Forest (Assumption of Management) Act, 1961 (Madras Act LV of 1961).]*

* 28. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2758, Rural Development and Local Administration, dated 29th December 1964 regarding reservation of appointments to Backward Classes, Scheduled Castes and Scheduled Tribes in Service under Panchayat Union Councils. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of Madras Panchayats Act 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]*

* 29. *Notification issued with G.O. Ms. No. 477, Revenue, dated 23rd February 1965 regarding the case disposed by Sri M.S. Sarangapani Mudaliar as Deputy Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration), Madras, should be disposed of by the First Assistant Judge, City Civil Court, Madras. [Laid on the Table of the House under Section 122 (2) of Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]*

† 30. *Notification issued with G.O. Ms. No. 560, Revenue, dated 2nd March 1965 regarding amendment to the Religious Institutions (Custody, Investments and Lending or Borrowing of Moneys) Rules, 1963. [Laid on the Table of the House under section 122 (2) of Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]*

[30th July 1965

† 31. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3557, Food and Agriculture, dated 22nd December 1964 regarding the regulation of trade in paddy and groundnut in Tirunelveli District. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act*, 1959 (*Madras Act* 23 *of* 1959).]

† 32. *Notification issued with G.O. Ms No.* 428, *Food and Agriculture, dated 5th February* 1965 *regarding the declaration of regulated market at Punjai Puliampatti in Coimbatore District. [Laid on the Table of the House under section* 29 (4) *of the Madras Agricultural Produce Markets Act*, 1959 (*Madras Act* 23 *of* 1959).]

† 33. *Notification issued with G.O. P. No.* 21, *Revenue, dated 5th January* 1965, *regarding the sale of medicines, etc., by Nursing Homes, etc., under Madras General Sales Tax Act*, 1959. [*Laid on the Table of the House under section* 56 (2) *of the Madras General Sales Tax Act*, 1959 (*Madras Act* 1 *of* 1959).]

† 34. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 327, *Rural Development and Local Administration, dated 12th February* 1965 *regarding the postponement of the date of coming into office of Members of Panchayat Union Councils. [Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of Madras Panchayats Act* 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958).]

† 35. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 412, *Rural Development and Local Administration, dated 22nd February* 1965 *regarding amendment to the Madras Panchayats (Election of Presidents and Vice -Presidents) Rules*, 1961. [*Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of Madras Panchayats Act* 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958).]

† 36. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 287, *Rural Development and Local Administration, dated 9th February* 1965 *regarding the postponement of the election of Bhavani Town Panchayat. [Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of the Madras Panchayats Act* 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958).]

† 37. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 564, *Rural Development and Local Administration, dated 8th March* 1965, *regarding further postponement of the date of coming into office of Members of Panchayat Union Councils. [Laid on the Table of the House under Section* 179 (4) *of the Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958).]

† 38. *Notification issued with G.O.P. No.* 469, *Revenue, dated 22nd February* 1965, *regarding the jurisdiction of Settlement Officers and Assistant Settlement Officers. [Laid on the Table of the House under section* 67 (4) *of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1948 (*Madras Act XXVI of* 1948).]

† 39. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 197, *Revenue, dated 23rd January* 1965 *regarding amendments to the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Rule*, 1962. [*Laid on the Table of the House under section* 61 (2) *of the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act*, 1961 (*Madras Act LVII of* 1961).]

30th July 1965]

† 40. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 69, *Home, dated 7th January* 1965, *regarding exemption from payment of tax for the cars Numbers MSS* 1770, *MSS* 1772, *MSS* 1775, *MSS* 1776 *and* 1778 *belonging to United States Agency for International Development Mission for India. [Laid on the Table of the House under section* 11 (2) *of Madras Motor Vehicles Taxation Act*, 1931 (*Madras Act III of* 1931).]

† 41. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 400, *Rural Development and Local Administration, dated 20th February* 1965, *regarding amendment to Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No.* 290 *of* 1961, *dated 12th April* 1961. [*Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of the Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958).]

† 42. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1476, *Rural Development and Local Administration, dated 18th July* 1964, *regarding the publication of the list of all parks, play-fields and open spaces in the area within the jurisdiction of the Gudiyatham Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section* 14 (3) *of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act*, 1959 (*Madras Act XXVI of* 1959).]

† 43. *Notification issued with JDC. Pr. Roc.* 68479/64.F3, *dated 9th February* 1965 *regarding the description of the area included in Harveypatti Township in Madurai taluk in Madurai district. [Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958).]

† 44. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 322, *Rural Development and Local Administration, dated 11th February* 1965, *regarding amendment to the Rural Development and Local Administration Department NotificationS.R.O. No. B-498 of* 1960, *dated 12th April* 1960. [*Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958).]

† 45. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 717, *Rural Development and Local Administration, dated 24th March* 1965, *regarding exclusion of some villages from Kadayam Panchayat Union and inclusion in the Pappakudi Panchayat Union. [Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958).]

† 46. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 949, *Home, dated 18th March* 1965, *regarding the cancellation of orders and notifications issued by Travancore and Cochin Government. [Laid on the Table of the House under section* 10 (3) *of the Madras Cinemas (Regulation) Act*, 1955 (*Madras Act IX of* 1955).]

[30th July 1965

‡ 47. *Notification issued with G.O. Ms. No. 549, Public (General-M), dated 20th March 1965, regarding introduction of Tamil as official language in certain offices in the Animal Husbandry Department. [Laid on the Table of the House under section 6 of the Madras Official Language Act, 1956 (Madras Act XXXIX of 1956).]*

‡ 48. *Notification issued with G.O. Ms. No. 494, Rural Development and Local Administration, dated 1st March 1965, regarding issue of rules relating to the appeals against punishments imposed by the Presidents and Special Officers of District Boards. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act, XXXV of 1958).]*

‡ 49. *Notification issued with G.O. Ms. No 613, Rural Development and Local Administration, dated 13th March 1965, regarding constitution of Tiruchengode Town Panchayat into a Municipality from 1st April 1965. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920)].*

‡ 50. *Notification issued with G.O. P. No. 633, Revenue, dated 8th March 1965, regarding amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959).]*

‡ 51. *Notification issued with G.O. Ms. No. 518, Local Administration, dated 3rd March 1965 regarding constitution of Pattukottai Town Panchayat into a Municipality with effect from 1st April 1965. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]*

‡ 52. *Notification issued with G.O. Ms. No. 226, Home, dated, 20th January 1964 regarding the payment of tax at reduced rate in respect of the luxury coach by bearing registration No. MSV 7555 belonging to Messrs. Vecumsees Blue Bird Service, Madras. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]*

‡ 53. *Notification issued with G.O. Ms. No. 218, Public (General-M), dated 17th February 1965 regarding introduction of Tamil as official language in the Office of the Divisional Engineer (Soil Conservation Scheme), Villupuram. [Laid on the Table of the House under section 6 of Madras Official Language Act, 1956 (Madras Act XXXIX of 1956).]*

‡ 54. *Notification issued with G.O. Ms. No. 943, Home, dated 18th March 1965 regarding amendments to the Madras Home Guard Rules, 1963. [Laid on the Table of the House under section 15 (4) of the Madras Home Guard Act, 1963 (Madras Act III of 1963).]*

30th July 1965]

‡ 55. *Notification issued with G.O. Ms. No. 517, Local Administration, dated 3rd March 1965 regarding the constitutioin of Krishnagiri Town Panchayat (Salem district) into a Municipality from 1st April 1965. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]*

‡ 56. *Notification issued with G.O. Ms. No. 689, Home, dated 25th February 1965, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of House under section 133 (3) of the Madras Motor Vehicle Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]*

‡ 57. *Notification issued with G.O. Ms. No. 633, Home, dated 22nd February 1965, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Madras Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]*

‡ 58. *Notification issued with G.O. Ms. No. 125, Rural Development and Local Administration, dated 19th January 1965, regarding amendments to the late Health, Education and Local Administration Department Notification No. 672, dated the 29th September 1955. [Laid on the Table of the House under section 4 (3) of the Courttalam Township Act, 1954 (Madras Act XVI of 1964).]*

‡ 59. *Notification issued with G.O. Ms. No. 684, Health, dated 24th March 1965 regarding amendment to the rules relating to qualifications to the posts in Water-supply and Drainage department under Municipal Councils published in the late Health Education and Local Administration Department. Notification No. 12-A, dated the 15th March 1944. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]*

‡ 60. *Notification issued with G.O. Ms. No. 277, Rural Development and Local Administration, dated 6th February 1965 regarding rules relating to appointment and punishment of officers and servants of Panchayat Union Councils. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]*

‡ 61. *Notification issued with G.O. P. No. 867, Revenue, dated 17th March 1965, regarding the appointment of Settlement Officers and Assistant Settlement Officers. [Laid on the Table of the House under sections 26 (2), 28 (5), 32 (5), 48 (5) and 35 (4) of Madras (Transferred Territory) Ryotwori Settlement Act, 1964 (Madras Act 30 of 1964), Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1964, (Madras Act 31 of 1964), Madras (Transferred Territory) Thiruppuvaram Payment Abolition Act, 1964 (Madras Act 32 of 1964), Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari)*

Act, 1963 *(Madras Act* 30 *of* 1963) *and Madras (Transferred Territory) Jenmikaram Payment Abolition Act*, 1964 *(Madras Act* 39 *of* 1964) *respectively*.]

‡ 62. *Notification issued with G.O. P. No.* 401, *Revenue, dated* 15*th February* 1965 *regarding delegation of powers under Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act* 1963. [*Laid on the Table of the House under section* 51 (2) *of Madras Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1963 *(Madras Act* 30 *of* 1963).]

‡ 63. *Notification issued with G.O.P No.* 540, *Revenue, dated* 27*th February* 1965 *regarding the fixation of date on which the provision of the Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1964, *coming into force*. [*Laid on the Table of the House under section* 28 (5) *of the Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1964 *(Madras Act* 31 *of* 1964).]

‡ 64. *Notification with G.O. P. No.* 346, *Revenue, dated issued* 10*th February* 1965, *making the rules for the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1963. [*Laid on the Table of the House under section* 76 (2) *of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1963 *(Madras Act* 26 *of* 1963).]

‡ 65 *Notification issued with G.O. P. No.* 345, *Revenue, dated* 10*th February* 1965, *making rules for the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1963. [*Laid on the Table of the House under section* 51 (2) *of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1963 *(Madras Act* 30 *of* 1963).]

‡ 66. *Notification issued with G.O. P. No.* 403, *Revenue, dated* 15*th February* 1965, *regarding delegation of powers under Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1963. [*Laid on the Table of the House under section* 76 (2) *of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1963 *(Madras Act* 26 *of* 1963).]

‡ 67. *Notification issued with G.O. P. No.* 402, *Revenue, dated* 15*th February* 1965, *regarding delegation of powers under Madras Lease Holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1963. [*Laid on the Table of the House under section* 53 (2) *of Madras Lease Holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1963 *(Madras Act* 27 *of* 1963).]

‡ 68. *Notification issued with G.O. No.*-2194, *Rural Development and Local Administration, dated* 21*st October* 1964 *making certain rules under the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act*, 1959. [*Laid on the Table of the House under section* 14 (3) *of the Madras Parks, Play fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act*, 1959 *(Madras Act* 26 *of* 1959).]

‡ 69. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1744, *Industries, Labour and Co-operation, dated* 29*th March* 1965, *making rule for the inclusion of "Flour of Foodgrains" in the Schedule to the Madras Warehouse Act*, 1951. [*Laid on the Table of the House under section* 27 (1) *of the Madras Warehouses Act*, 1951 *(Madras Act XV of* 1951).]

‡ 70. *Notification issued with G.O. Ps. No.* 347, *Revenue, dated* 10*th February* 1965, *making rules for the Madras Inams (Supplementary) Act*, 1963. [*Laid on the Table of the House under section* 13 (4) *of the Madras Inams (Supplementary) Act*, 1963 *(Madras Act* 31 *of* 1963).]

‡ 71. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1236, *Revenue, dated* 12*th April* 1965, *regarding certain Inam Estates in Salem District taken over by the Government*. [*Laid on the Table of the House under section* 67 (4) *of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1948 *(Madras Act XXVI of* 1948).]

§ 72. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2889, *Revenue, dated* 9*th December* 1964, *regarding the amendment to the Revenue Department Notification S.R.O. No. A*-1797 *of* 1957 *for the shifting of the checkpost to the Mile* 339/7 *on the Madras-Calicut Trunk Road*. [*Laid on the Table of the House under section* 53 (5) *of the Madras General Sales Tax Act*, 1959 *(Madras Act* 1 *of* 1959).]

§73. *Notification issued with G.O.P. No.* 541, *Revenue, dated* 27*th February* 1965, *regarding the date of coming into force of the Madras (Transferred Territory) Thiruppuvaram Payment Abolition Act*, 1964. [*Laid on the Table of the House under section* 32 (5) *of the Madras (Transferred Territory) Thiruppuvaram Payment Abolition Act*, 1964 *(Madras Act* 32 *of* 1964).]

§74. *Notification issued with G.O.P. No.* 542, *Revenue, dated* 27*th February* 1965, *regarding the date of coming into force of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1963. [*Laid on the Table of the House under section* 13(4) *of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1963 *(Madras Act* 30 *of* 1963).]

§ 75. *Notification issued with G.O.Ps. No.* 357, *Revenue, dated* 11*th February* 1965, *making rules for the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1963. [*Laid on the Table of the House under section* 53 (2) *of the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1963 *(Madras Act* 27 *of* 1963).]

§76. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 421, *Food and Agriculture, dated* 5*th February* 1965 *regarding declaration of notified market areas to markets at Gandarvakottai and Koradacheri in*

Thanjavur district. [*Laid on the Table of the House under section* 29 (4) *of the Madras Agricultural Produce Markets Act*, 1959 (*Madras Act* 23 *of* 1959.)]

§ 77. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 317, *Public (Services-A), dated* 26*th February* 1965 *regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations*, 1954. [*Laid on the Table of the House under Article* 320 (5) *of the Constitution of India*).]

§ 78. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1223, *Home, dated* 5*th April* 1965, *regarding amendments to the Madras Rectified Spirit Rules*, 1959 *published with the Home Department Notification S.R.O. No. A*-1776 *of* 1959, *dated the* 11*th March* 1959. [*Laid on the Table of the House under section* 54 (3) *of the Madras Prohibition Act*, 1937 (*Madras Act X of* 1937).]

§ 79. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 860, *Rural Development and Local Administration, dated* 9*th April* 1965, *regarding the constitution of Panchayat Unions in East Ramanathapuram Development District.* [*Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of the Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958).]

§ 80. *Notification issued with Memorandum No.* 39673-P1/65-2, *Rural Development and Local Administration, dated* 31*st March* 1965 *regarding amendment to the Rural Development and Local Administration Department Notification II*-2 *No.* 291 *of* 1961, *dated* 12*th April* 1961. [*Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of the Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958.)]

§ 81. *Notification issued with G.O. P. No.* 781, *Revenue, dated* 12*th March* 1965, *regarding certain provisions of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1963, *come into force in the Inam Estates specified in the G.O.* [*Laid on the Table of the House under section* 76 (2) *of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1963 (*Madras Act* 26 *of* 1963).]

§ 82. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1222, *Home, dated* 5*th April* 1965, *regarding amendments to the Madras Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish Rules*, 1959. [*Laid on the Table of the House under section* 54 (3) *of the Madras Prohibition Act*, 1937 (*Madras Act X of* 1937).]

§ 83. *Notification issued with G.O. R. No.* 341, *Revenue, dated* 8*th April* 1965, *regarding appointment of the Chairman and Member of the Area Committee of the Kancheepuram Division.* [*Laid on the Table of the House under section* 122 (2) *of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act*, 1959 (*Madras Act* 22 *of* 1959).]

§ 84. *Notification issued with Memorandum No.* 77163-P1/65-3, *Rural Development and Local Administration, dated* 19*th April* 1965, *regarding amendment to the Rural Development and Local Administration Department Notification II*-2 *No.* 303 *of* 1961, *dated the* 12*th April* 1961. [*Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958).]

§ 85. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2108, *Public (Services-A), dated* 24*th December* 1964, *regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations*, 1954. [*Laid on the Table of the House under article* 320 (5) *of the Constitution of India*).]

§ 86. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1232, *Home, dated* 6*th April* 1965, *regarding amendment to the Madras Rectified Spirit Rules*, 1959. [*Laid on the Table of the House under section* 54 (3) *of Madras Prohibition Act*, 1937 (*Madras Act X of* 1937).]

§ 87. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2090, *Public (Services-A), dated* 21*st December* 1964, *regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations*, 1954. [*Laid on the Table of the House under section* 320 (5) *of the Constitution of India*).]

§ 88. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1951, *Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated* 5*th April* 1965, *regarding exemption of all the beedi industrial premises in the State and the employees employed therein from the provision of certain sections of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act*, 1958. [*Laid on the Table of the House under section* 41 (3) *of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act*, 1958 (*Madras Act XXXII of* 1958).]

§ 89. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2834, *Home, dated* 3*rd September* 1964, *regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act*, 1931, *for the vehicles bearing Registration Nos. MDH* 2916 *and MDH* 3088 *belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and assigned to the District Medical Officer, Chingleput.* [*Laid on the Table of the House under section* 16 (3) *of Madras Motor Vehicles Taxation Act*, 1931 (*Madras Act* 3 *of* 1931).]

§ 90. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 275, *Rural Development and Local Administration, dated* 6*th February* 1965, *regarding rules for regulating the grant of gratuities by Panchayat Union Councils to their Officers and servants.* [*Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act* 35 *of* 1958).]

§ 91. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1265, *Home, dated* 7*th April* 1965, *regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act*, 1931, *for the vehicle bearing registration No. MSS* 2280 *belonging to the United States Agency for International Development Mission to India.* [*Laid on the Table of the House under section* 11 (2) *of the Madras Motor Vehicles Taxation Act*, 1931 (*Madras Act* 3 *of* 1931).]

[30th July 1965

§ 92. *Notification issued with G.O. Ms.* 1234, *Revenue, dated 12th April* 1965, *regarding Ryotwari Settlement of Tellanahalli inam estate in Dharmapuri taluk of Salem district has been taken over under section* 1 (4) *of the Estates Abolition Act.* [*Laid on the Table of the House under section* 67 (4) *of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1948 (*Madras Act XXVI of* 1948).]

§ 93. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 532, *Rural Development and Local Administration, dated 4th March* 1965, *regarding amendments to the rules relating to restrictions and control imposed on temporary President while exercising the functions of Presidents of Panchayats.* [*Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of the Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958).]

|| 94. *Notification issued with Government Memorandum No.* 61029-P1/65-2, *Rural Development and Local Administration, dated 21st April* 1965, *regarding amendment to the Rural Development and Local Administration Notification S.R.O. No. B*-498 *of* 1960, *dated 12th April* 1960. [*Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958).]

|| 95. *Notification issued with G.O. Ms.* 1403, *Home, dated 21st April* 1965, *regarding amendment to the Madras Cinemas (Regulation) Rules*, 1957. [*Laid on the Table of the House under section* 10 (3) *of the Madras Cinemas (Regulation) Act*, 1955 (*Madras Act IX of* 1955).]

|| 96. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 786, *Food and Agriculture, dated 26th February* 1965, *regarding declaration of regulated market at Thanjavur market area and notified market area for cashewnut.* [*Laid on the Table of the House under section* 29 (4) *of the Madras Agricultural Produce Markets Act*, 1959 (*Madras Act XXIII of* 1959.)]

|| 97. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 872, *Food and Agriculture, dated 6th March* 1965, *regarding inclusion of chillies in the markets at Vellore, Tiruvannamalai, Arni, Tiruppattur, Wandiwash, Chetpet, Chengam, Cheyyar, Gudiyattam, Arkonam, Vaniyambadi and Arcot in the North Arcot district.* [*Laid on the Table of the House under section* 29 (4) *of the Madras Agricultural Produce Markets Act*, 1959 (*Madras Act XXIII of* 1959).]

|| 98. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 873, *Food and Agriculture, dated 6th March* 1965, *regarding regulation of cashewnut trade under the Madras Agricultural Produce Markets Act*, 1959. [*Laid on the Table of the House under section* 29 (4) *of the Madras Agricultural Produce Markets Act*, 1959 (*Madras Act XXIII of* 1959).]

30th July 1965]

|| 99. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 683, *Rural Development and Local Administration, dated 20th March* 1965, *regarding the postponement of the election of Ward I of Devanampalayam Village Panchayat in Coimbatore district.* [*Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of the Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958).]

||100. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1889, *Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 1st April* 1965, *regarding amendments to the Madras Industrial Disputes Rules*, 1958. [*Laid on the Table of the House under section* 38 (4) *of the Industrial Disputes Act*, 1947 (*Central Act XIV of* 1947).]

|| 101. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 703, *Local Administration, dated 23rd March* 1965, *regarding constitution of Singanallur Panchayat Union into a municipality from 1st April* 1965. [*Laid on the Table of the House under section* 304 (*d*) *of the Madras District Municipalities Act*, 1920 (*Madras Act V of* 1920).]

|| 102. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 513, *Local Administration, dated 3rd March* 1965, *regarding constitution of Idappadi Town Panchayat into a municipality from 1st April* 1965. [*Laid on the Table of the House under section* 304 (*d*) *of the Madras District Municipalities Act*, 1920 (*Madras Act V of* 1920).]

|| 103. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1043, *Rural Development and Local Administration, dated 7th May* 1965, *regarding amendment to the rules relating to the constitution of Panchayats.* [*Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of the Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958).]

|| 104. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 330, *Revenue, dated 10th February* 1965, *regarding amendments to the Madras Agricultural Income-tax Rules*, 1955. [*Laid on the Table of the House under section* 61 (3) *of the Madras Agricultural Income-tax Act*, 1955 (*Madras Act V of* 1955).]

|| 105. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1506, *Revenue, dated 10th May* 1965, *directing that Appeal No.* 16 *of* 1964, *pending before the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department should be disposed of by the District Judge, Salem.* [*Laid on the Table of the House under section* 122 (2) *of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act*, 1959 (*Madras Act XXII of* 1959).]

|| 106. *Notification issued with JDC ROC No.* 54588/64-F5, *dated 24th February* 1965, *regarding inclusion of railway properties in Vadamugam Vellode Panchayat of Erode taluk in Coimbatore district.* [*Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of the Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958).]

[30th July 1965

|| 107. *Notification issued with G.O. Ms. No. 500, Rural Development and Local Administration, dated 2nd March 1965, regarding delegation of powers to the Collectors, the power vested in the Government under sub-sections (1) and (2) of section 169 of the Madras Panchayats Act, 1958. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]*

|| 108. *Notification issued with G.O. Ms. No. 921, Food and Agriculture, dated 10th March 1965 regarding regulated market areas at Madukkur and Sembanarkoil (Thanjavur district) in respect of paddy and groundnut. [Laid on the Table of the House under Section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act XXIII of 1959).]*

|| 109. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1442, Home, dated 22nd April 1965 regarding amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]*

|| 110. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1145, Rural Development and Local Administration, dated 20th May 1965, regarding amendment to the rules for the payment of travelling allowance to members of District Development Councils and their Standing Committees. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras District Development Councils Act, 1958 (Madras Act XVIII of 1958).]*

|| 111. *Notification issued with G.O. Ms. No. 924, Local Administration, dated 20th April 1965, regarding amendment to the rules for the engagement of and payment of fees to Standing Councils by Municipal Councils. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]*

|| 112. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1462, Home, dated 23rd April 1965, regarding amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]*

|| 113. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2469, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 8th May 1965 regarding amendment to the Madras Small-scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956. [Laid on the Table of the House under section 19 (d) of the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923).]*

|| 114. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1949, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 5th April 1965, regarding amendment to the Madras Industrial Disputes Rules, 1958 [Laid on the Table of the House under section 38 (4) of the Industrial Disputes Act, 1947 (Central Act XIV of 1947).]*

30th July 1965]

|| 115. *Notification issued with G.O. Ms. No. 737, Health, dated 29th March 1965, regarding amendments to the rules relating to enhancement of powers, etc., for the Executive Engineers (Public Health) and Municipal Engineers. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]*

|| 116. *Notification issued with G.O. Ms. No. 462, Revenue, dated 22nd February 1965, appointing the Special Deputy Collector (Localization), Parambikulam-Aliyar Project, Pollachi, Coimbatore district, to exercise the functions of a Collector under the Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Act, 1959. [Laid on the Table of the House under section 9 (3) of the Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Act, 1959 (Madras Act 25 of 1959).]*

¶ 117. *Notification issued with G.O. No. 1431, Revenue, dated 29th April 1965, empowering of officers of the Commercial Taxes Department under section 21-A (3) of the Madras General Sales Tax Act, 1959. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]*

¶ 118. *Notification issued with G.O. Ms. No. 408, Industries, Labour and Co-operation, dated 23rd January 1965, regarding amendments to the Madras Minor Mineral Concession Rules, 1959; [Laid on the Table of the House under section 28 (1) of the Minor and Minerals (Regulation and Development) Act, 1957.]*

¶ 119. *Notification issued with G.O. Ms. No. 60, Public (Services-A), dated 15th January 1965, amending Madras Public Service Commission Regulations, 1954, for Panchayat Subordinate Service as Madras Panchayat Development Subordinate Service. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]*

¶ 120. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1532, Home, dated 30th April 1965, regarding exemption from payment of tax for the vehicle bearing registration No. MSS. 2629 belonging to the United States Agency for International Development Mission to India. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]*

¶ 121. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1235, Revenue, dated 12th April 1965, directing that the ryotwari settlement of Sembai Odai, Perichali Odai inam estate in Sivaganga taluk of Ramanathapuram district which was taken over by the Government under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act on the 1st day of February 1965 shall be effected in accordance with the provisions contained in the settlement notification relating to the ryotwari settlement of the Sivaganga estate. [Laid on the Table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]*

[30th July 1965

¶ 122. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 910, *Home, dated* 15*th March* 1965, *regarding amendments to the Madras Motor Vehicles Rules*, 1940. [*Laid on the Table of the House under section* 133 (3) *of the Motor Vehicles Act*, 1939 (*Central Act IV of* 1939).]

¶ 123. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 960, *Home, dated* 19*th March* 1965, *regarding amendments to the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Rules*, 1961. [*Laid on the Table of the House under section* 34 (4) *of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act*, 1960.]

¶ 124. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2596, *Industries, Labour and Co-operation, dated* 17*th May* 1965, *regarding amendments to the Madras Co-operative Societies Rules*, 1963. [*Laid on the Table of the House under section* 119 (4) *of the Madras Co-operative Societies Act*, 1961.]

¶ 125. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 939, *Public (General-M), dated* 13*th May* 1965, *regarding introduction of Tamil as official language in the offices of Authorized Officers (Land Reforms) under Board of Revenue (Land Reforms).* [*Laid on the Table of the House under section* 6 *of the Madras Official Language Act*, 1956 (*Madras Act XXXIX of* 1956).]

¶ 126. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 853, *Public (General-M), dated* 28*th April* 1965, *regarding introduction of Tamil as official language in certain offices in the Public Health Department.* [*Laid on the Table of the House under section* 6 *of the Madras Official Language Act*, 1956 (*Madras Act* 39 *of* 1956).]

¶ 127. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1575, *Food and Agriculture, dated* 23*rd April* 1965, *regarding the establishment of regulated market at Orthanad, Peralam and Kilvalur in Thanjavur district for the purchase and sale of paddy.* [*Laid on the Table of the House under section* 29 (4) *of the Madras Agricultural Produce Markets Act*, 1959 (*Madras Act* 23 *of* 1959).]

¶ 128. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 663, *Local Administration, dated* 18*th March* 1965, *notifying that the Puliangudi Municipal Council shall consist of* 24 *councillors.* [*Laid on the Table of the House under section* 304 (d) *of the Madras District Municipalities Act*, 1920 (*Madras Act V of* 1920).]

¶ 129. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2343, *Rural Development and Local Administration, dated* 10*th November* 1964, *making the revised rules relating to establishment of Panchayat Union Councils.* [*Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of the Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act* 35 *of* 1958).]

30th July 1965]

¶ 130. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2561, *Industries, Labour and Co-operation, dated* 14*th May* 1965, *regarding amendment to the Madras Co-operative Societies Rules*, 1963. [*Laid on the Table of the House under section* 119 (4) *of the Madras Co-operative Societies Act*, 1961 (*Madras Act* 53 *of* 1961).]

¶ 131. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2617, *Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated* 18*th May* 1965, *regarding amendment to the Madras Co-opertive Societies Rules*, 1963. [*Laid on the Table of the House under section* 119 (4) *of the Madras Co-operative Societies Act*, 1961 (*Madras Act* 53 *of* 1961).]

¶ 132. *Notification issued with G.O. P. No.* 1458, *Revenue, dated* 1*st May* 1965, *regarding the reduction in the rate of tax payable on the tinned, canned, bottled or packed foods or provisions to two per cent.* [*Laid on the Table of the House under section* 58 (5) *of the Madras General Sales Tax Act*, 1959 (*Madras Act* 1 *of* 1959).]

¶ 133. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 677, *Home, dated* 24*th February* 1965, *regarding exemption from payment of tax leviable under the Motor Vehicles Taxation Act for the vehicle bearing registration No. MSV.* 604, *belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and assigned to the Additional Development Commissioner, Rural Development and Local Administration, Madras.* [*Laid on the Table of the House under section* 11 (2) *of the Madras Motor Vehicles Taxation Act*, 1931 (*Madras Act III of* 1931).]

¶ 134. *Notification issued with G.O. P. No.* 1332, *Revenue, dated* 20*th April* 1965, *regarding exemption from show tax in respect of films of educational value exhibited, free of cost, by the recognized educational institutions for the benefit of their students solely for educational purposes.* [*Laid on the Table of the House under section* 16 (4) *of the Madras Entertainment Tax Act*, 1939 (*Madras Act X of* 1939).]

¶ 135. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1727, *Home, dated* 19*th May* 1965, *directing that quarterly tax collected in respect of the luxury coach bearing Registration No. MDO.* 4248 *belonging to Messrs. Raman and Raman (Private), Limited, Kumbakonam, at the rate of Rs.* 10 *per seat provided in the vehicle so long as the said vehicle is used for tourist purposes.* [*Laid on the Table of the House under section* 11 (2) *of the Madras Motor Vehicles Taxation Act*, 1931 (*Madras Act III of* 1931).]

136. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 810, *Local Administration, dated* 1*st April* 1965, *directing that the provisions of the Madras Panchayats Act*, 1958 *other than those specified in Schedule I shall apply to the Highways Township and Mahabalipuram Township.* [*Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of the Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958).]

[30th July 1965

137. *Notification issued with G.O. P. No. 1555, Revenue, dated 15th May 1965, regarding amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]*

138. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1268, Home, dated 7th April 1965, directing that quarterly tax be collected in respect of Luxury Coach bearing Registration No. MDE 2975, belonging to Anjaneya Motor Transports (Private), Limited, Erode, at the rate of Rs. 10 per seat provided in the vehicle so long as the said vehicle is used only for tourist purposes. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]*

B. Reports, Notifications and other papers

* 1. *Notification issued with G.O. P. No. 218, Revenue, dated 30th January 1965, regarding exemption from payment of tax under Central Sales Tax on inter-State sales of quinine and its products by the Government Cinchona department and its agents.*

† 2. *Notification issued with G.O. Ms. No. 58, Revenue, dated 11th January 1965, regarding amendment to the special rules for the Madras Commercial Tax Subordinate Service for the selection of Assistant Commercial Tax Officers and Deputy Commercial Tax Officers.*

† 3. *Notification issued with G.O.P. No. 463, Revenue, dated 22nd Februray 1965, regarding amendments to certain rules of Madras Sales of Motor Spirit Taxation Rules, 1939.*

† 4. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1360, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 10th March 1965, regarding inclusion of Iron and Steel (Metal), Rubber Portland Cement, etc., in the Schedule to the Madras Warehouse Act, 1951.*

†† 5. *Statement No. XLI showing action taken on assurances, promises and undertakings given during 1959–64 of the Madras Legislative Council.*

†† 6. *Statement No. XLII showing further replies received in regard to the assurances included in the Statements appended to the Second to Thirteenth Reports of the Committee on Government Assurances.*

‡ 7. *Resume (Part II) of work transacted by the Madras Legislative Council during the period from 1st March to 1st April 1965.*

‡ 8. *Notification issued with G.O. Ms. No. 364, Revenue, dated 15th February 1965, regarding amendments to the Madras Land Improvement and Agriculturists Loans (General) Rules, 1933.*

§ 9. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2060, Food and Agriculture, dated 7th July 1964. regarding amendments to the Timber Transit Rules.*

30th July 1965]

‖ 10. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1698, Industries, Labour and Co-operation, dated 26th March 1965, cancelling the Madras Bricks (Control of Price and Supply) Order, 1963, with effect from 1st April 1965.*

‖ 11. *Notification issued with G.O. Ms. No. 782, Revenue, dated 12th March 1965, regarding amendments to the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Rules, 1962.*

‖ 12. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1742, Food and Agriculture, dated 4th May 1965, regarding amendments to the rules regulating the erection and the use of fixed engines published with the Food and Agriculture Department Notification No. A. 964 of 1963, dated 7th September 1963.*

‖ 13. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2527, Health, dated 4th December 1964, regarding amendment to the Private Sanitary Conveniences (Construction, Maintenance and Supervision) Rules, 1941.*

¶ 14. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2205, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 23rd April 1965, regarding amendment to the Madras Industrial Employment (Standing Orders) Rules, 1947.*

¶ 15. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1596, Food and Agriculture, dated 26th April 1965, regarding amendment to the Madras Rinderpest Rules, 1943.*

¶ 16. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1143, Health, dated 14th May 1965, amending the rules for the enforcement of vaccination in municipal areas.*

17. *Code of conduct for Ministers.*

* Sent by post to all M. L. Cs. on 28th April 1965.
† Sent by post to all M.L.Cs. on 10th May 1965
†† Sent by post to all M.L.Cs. on 11th May 1965.
‡ Sent by post to all M.L.Cs. on 25th May 1965.
§ Sent by post to all M.L.Cs. on 10th June 1965.
‖ Sent by post to all M.L.Cs. on 26th June 1965.
¶ Sent by post to all M.L.Cs. on 12th July 1965.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday, the 31st July 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—EXPRESSION OF SORROW AT THE DEMISE OF SRI B. POCKER SAHIB BAHADUR, FORMER MEMBER OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

MR. CHAIRMAN: To-day also it is my sorrowful duty to inform the House of the death of Sri B. Pocker Sahib Bahadur, former Member of the Madras Legislative Council.

Sri B. Pocker Sahib Bahadur passed away on July 29, 1965, and was aged 75. He was a Member of the Madras Legislative Council from 1930—36.

On behalf of the House, I shall convey the condolence to the members of the bereaved family.

I request hon. Members to stand in silence for a minute as a mark of respect to the departed soul.

Accordingly, all hon. Members stood in silence for a minute.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Madras Vanaspathi, Limited, Villupuram

* 11. *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the amount still due to the Government together with interest from the Madras Vanaspathi, Limited, Villupuram, out of the loans granted to them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Out of the total loan of Rs. 10,00,000 sanctioned to the Madras Vanaspathi, Limited, Villupuram, the amount still to be repaid in instalments is as follows :—

	RS.
Principal	5,51,217.23
Accrued interest	3,49,172.10
Total ...	9,00,389.33

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us whether the instalments are coming in, in time?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes, Sir. There are no arrears. Instalments are paid regularly.

SRI S. K. SAMBANDHAN: This has been pending for a long time since the Government began the collection of instalments. Still more than Rs. 8 lakhs is outstanding. Will the Government take steps to collect it quickly?

[31st July 1965

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We are collecting the amount according to the agreement between the company and ourselves. We were very keen that the factory should go into production. That is why we gave them some little time. It could have been easy to collect it by selling it. But we wanted that the factory should go into production. Therefore, we gave them time to make the payment.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether the company is in a position to run the factory?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am very happy to say that the company is now in a position to run it and it is expected that it will go into production in the course of the next month.

Availability of Copper in the State

*12. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the districts of the State that have been surveyed by the Geological Survey of India or the State Government for the existence of copper; and

(b) the details thereof ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) A statement [a] is placed on the table of the House.

SRI S. K. SAMBANDHAN : What steps have the Government taken to establish factories for this purpose?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The first stage of investigation in Mamandur area near Kallakurichi is now over. The Government are now satisfied that there is a workable mine in that area. We will have to take further steps by finding foreign exchange, collaboration, etc., in order to exploit this.

DR. H. V. HANDE : Is there enough copper in our State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Copper is a scarce commodity not only in India but in the whole world.

SRI S. K. SAMBANDHAN : What is the quantum of copper that the Government expect from these districts?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The quantum of ore available is given in the statement. We expect that the percentage of copper may be about 2, and we will have to work out on that basis.

DR. H. V. HANDE : How much copper is allotted to our State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A separate question with regard to the allotment may be put.

---

[a] Printed as Appendix I on pages 83.

31st July 1965]

Spinning-mills in the State

*13. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of spinning-mills, out of those that have been licensed in the Third Five-Year Plan in the private sector that have commenced production; and

(b) the position with regard to the other mills that have been licensed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Four mills have commenced production.

(b) The other mills excepting one, whose licence has been surrendered, are under various stages of progress.

SRI S. K. SAMBANDHAN : What are the names of those four mills that have gone into production out of the thirteen?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Thanjavur Textiles, Saraswathi Mills, Nithyakalyani Textiles and Iyappan Textiles.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, கன்னியா குமரி மாவட்டத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தனியார் நூற்பு ஆலையின் நிலை எவ்வாறு இருக்கிறது ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அவர்கள்தான் surrend *செய்துவிட்டார்கள்.*

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : வேறு நூற்பு ஆலை கேட்டவர் களுக்கு மாற்றி அளிக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசமுண்டா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மனு வந்தால் அது பரிசிலிக்கப்படும்.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is there any proposal to ask the parties to expedite construction and start working in the case of remaining mills?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We are doing it every day. In fact, the Madras Government have become almost a nuisance to many people who have taken the licence. We follow up every one of the licences by asking for a statement of action taken every quarter and they find it even a little irksome, but we are pursuing them.

SRI S. K. SAMBANDHAN : In view of the difficulties expressed by the licensees, did the Government come forward to help them in getting foreign exchange and in similar difficulties?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : For these mills a certain amount of foreign exchange has already been allocated. For some mills there has been difficulty. But they have come to us and we have been taking up the matter with the Government of India.

[31st July 1965

Sri M. SUBBIAH CHETTIAR : When granting the licence to the applicants, do the Government examine whether they have got adequate finance and whether they will be able to erect the mill in time?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : If we went into that, there would have been very little industrial development in this State.

Allotment of Fiat Cars

* 14. *Q.*—Sri M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of Fiat Cars allotted for taxi service in the State during 1964-65, district-wise?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : A statement [a] is placed on the table of the House.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, எந்த அடிப்படையை வைத்து இந்தக் கார்கள் மாவட்ட வாரியாக ஒதுக்கப்படுகிறது ?

கனம் திரு. ஆர் வெங்கட்டராமன் : ஹோம் டிபார்ட்மெண்டில் விதிகள் வைத்திருக்கிறார்கள், அது பிரகாரம் பார்த்து அவர்கள் அனுமதிக்கிறார்கள். அந்த விதிகளுக்கு மேல் working rules போடவில்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இதுவரையில் டாக்சிக்கு என்று ஒரு Fiat காரும் ஒதுக்கப்படவில்லை என்ற நிலை சொல்லப்படுகிறது. அதை நீக்க அரசாங்கம் வேண்டுவன செய்யுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : Fiat கார்தான் கொடுக்கவில்லை. மற்ற கார்கள் கொடுத்திருக்கலாம் அல்லவா ?

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : Open மார்க்கெட்டில் Fiat காரின் விலை 14 ஆயிரம் வித்தியாசம் இருப்பதால் அதைப் பெறுவதுதான் எல்லோருக்கும் விருப்பம்.

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : That should not be a ground for the allotment of cars.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு ஒரே ஒரு கார் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பார்களா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கேள்வி காரைப் பற்றி கேட்டதால் ஒரு தவறான அபிப்பிராயம் நிலவக்கூடும். மொத்தம் நமக்கு Standard Car, Ambassador Car, Fiat Car இவைகள் டாக்சிக்குக் கொடுப்பதாக இருக்கின்றன. எல்லா

[a] Printed as Appendix II on page 85.

31st July 1965]

வற்றையும் கணக்குப் பார்த்தால் நம்மிடத்தில் ஏராளமான மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. கொடுக்கக்கூடிய கார்களின் எண்ணிக்கை குறைவு. வந்திருக்கும் மனுக்கள் அதிகம். அதனால் கூடுமான அளவுக்கு எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் அதைப் பகிர்ந்து கொடுக்கிறோம்.

Sri M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Government make arrangements to get more Fiat Cars in view of the great demand for them in our State?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : We are writing to the Government of India, but I find other people also are writing for Fiat Cars only.

Prohibition of gas cylinders

* 15. *Q.*—Sri S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to prohibit the use of gas cylinders by the balloon vendors in the State? 3-10 p.m.

The Hon. Sri P. KAKKAN : No.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : இதனால் குழந்தைகளின் உயிருக்குக் கூட ஆபத்து இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா ? அப்படியிருந்தால் அதை ஏன் தடை செய்யக்கூடாது ?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : பொது இடங்களில் இவற்றை உபயோகிப்பதால்தான் அத்தகைய ஆபத்துக்கள் இருக்கின்றன. அது போன்ற இடங்களில் உபயோகிக்கக்கூடாது என்றும் அப்படி உபயோகித்தால் அதைத்தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றும் கலெக்டருக்கும் மற்ற அதிகாரிகளுக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல பத்திரிகைகளிலும் நோட்டீஸ் போட்டு இதை சொல்லவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : அந்தத் தடைகள் சரியான முறையில் அனுசரிக்கப்படுகின்றனவா என்று அரசாங்கம் கண்காணிக்கிறதா ?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : அரசாங்கம் நல்லமுறையில் அவற்றைக் கண்காணிக்கிறது.

திரு. என். வி. நடராசன் : வீதிகள்தோறும் உள்ள பலூன் கடைகள் பல இந்த புகையை உபயோகப்படுத்துவதை அமைச்சர் அறிவார்களா ? இதைத் தடுக்க இனி மேலாவது முயற்சி எடுப்பார்களா ?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : எங்கெங்கு செய்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. பலூன் குழந்தைகள் கையில் வைத்து விளையாடுவதைப் பார்க்கிறோம். பொது இடங்களில் அந்த ஹைட்ரஜன் சாற்றை உபயோகப்படுத்தக்கூடாது என்றும் உபயோகித்தால் தடை செய்யவேண்டுமென்றும் அரசாங்கம் அதிகாரிகளுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறது.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : May I know, Sir, how many accidents were so far reported on account of the use of these gas cylinders? Is there any record about it with the Government?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : அரசாங்கத்தில் அதுபற்றி தகவல் இல்லை. 1956-ல் அமராவதி, சிதம்பரம், பம்பாய் போன்ற இடங்களில் இந்த மாதிரி விபத்து நடந்ததாக செய்தியிருக்கிறது. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் விவரம் சொல்ல முடியும்.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : பலூன் குழந்தைகளின் தொண்டையில் சிக்கிக்கொள்வதால் அந்த பலூன் விற்பனையைத் தடை செய்ய சர்க்காருக்கு உத்தேசமுண்டா ?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : குழந்தைகள் பலூன் விடக்கூடாது என்று தடைசெய்ய அரசாங்கம் விரும்பவில்லை.

Post-graduate studies in Medicine

* 16. *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) the number of doctors who have applied for leave for post-graduate studies or for specialised courses in any branch of medicine in any foreign countries;

(*b*) the number of doctors who have been granted leave; and

(*c*) the number of doctors for whom leave was refused and the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (*a*) Eight, during the years 1962 to 1964.

(*b*) Five.

(c) Three doctors were refused leave. Leave out of India is not generally granted for higher studies in specialities in which facilities for such studies are available in India. Due to the National Emergency and foreign exchange difficulties, leave out of India is granted to a very restricted number of medical officers, even if they want to go abroad at their own cost, for higher studies for which facilities are not available in India.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is there any case where leave has been refused even when the doctor concerned has said that he would arrange for foreign exchange and, if so, may I know the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, I have given already a detailed answer to the supplementary while answering the main question of the hon. Member.

DR. H. V. HANDE : Sir, is it a fact that in the course of the last year, three Cardiologists went to foreign countries for higher studies and they were able to secure the necessary foreign exchange facilities, whereas the medicines required for the treatment of the disease, even simple medicines such as heparin are

not available because foreign exchange is not made available for the import of those medicines? Has not this fact been brought to the notice of the Government by doctors and the Indian Medical Association?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, heparin is being sold, but the field is very restricted. I may inform the hon. Member that no representation has been received by the Government from the Indian Medical Association in regard to this.

DR. H. V. HANDE : What I wanted to bring to the notice of the Government is this. Why should not they try to arrange foreign exchange facilities at least for the import of the medicines which the Cardiologists have to prescribe, after coming to the State completing their training abroad? Is it not possible for the Government to do something about it?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : That is a matter which has to be addressed to the Government of India, Sir. The Government of India decide the foreign exchange to be made available for the import of important medicines. The State Government have already requested the Government of India to release some foreign exchange for the import of such medicines and they are considering that.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய வெளிநாட்டுப் பயண அனுமதியோடு செலவுத் தொகையையும் மத்திய அரசாங்கம் அனுமதிக்க வேண்டியிருக்கும் காரணத்தால் சென்னை மாகாணத்திலிருந்து வெளியில் பல டாக்டர்கள் பயிற்சிக்குச் செல்லமுடியாத நிலை இருக்கும்போது வேறு மாநிலங்களிலிருந்து பல பேர் வெளிநாடுகட்குச் செல்கிறார்கள் என்ற செய்தி நிலவுகிறது. சென்னையிலிருந்தும் அதுபோன்ற அதிகம்பேர் செல்வதற்கு வழி செய்ய சென்னை அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா ?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : எல்லா மாகாணங்களிலிருந்தும் கொழும்பு பிளான் போன்றவற்றின் மூலமாக மாணவர்கள் போகிறார்கள். அப்படிப் போகும்போது நமக்குள்ள quota ■வின்படி நாம் சிபாரிசு செய்கிறோம். அதில் Selec' செய்து மத்திய அரசாங்கம் அனுப்புகிறது. அதன்படி செய்கிறார்கள்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் படிப்பில் மேல்நாடுகளுக்குத் தங்கள் செலவில் போகப் பலர் முன்வருகிறார்கள். வெளிநாட்டு செலாவணி மறுக்கப்படுவதால் அவர்கள் செல்ல முடியவில்லை. அப்படி விரும்புகிறவர்களை அனுமதிக்க நம் மாநில அரசாங்கத்திலிருந்து ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : சமீபத்தில் நடந்த மீட்டிங்கில் கூட கேட்டோம். எந்தெந்த Subject நம்முடைய இல்லாமல் இருக்கிறதோ அதற்காகத்தான் அவர்களை அனுப்புவதற்கு முடியுமே தவிர இங்குள்ள Subjects களாக

[31st July 1965

இருந்தால் foreign exchange இருந்தாலும் அனுப்புவது நல்லதல்ல என்று நினைக்கிறது அரசாங்கம்.

DR. H. V. HANDE : Sir, three doctors, specialists in cardiology, went to foreign countries during last year. How did the Government allow this? And where did they find the necessary foreign exchange?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, I do not think three doctors in the same speciality would have been permitted to go abroad. There is no such information with the Government. If the hon. Member would pass on the information to me or puts a separate question, I shall look into it.

MR. CHAIRMAN : Perhaps the heart disease is rampant. (Laughter.)

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : வெளிநாட்டுக்குப் படிக்கப் போகிறார்களே, அவர்கள் எந்த வருஷத்தில் போகிறார்கள், எத்தனை வருஷங்களுக்கு அங்கு இருக்கிறார்கள்? எப்பொழுதோ போனவர்கள் எல்லாம் இன்னும் அங்கேயே இருப்பதாகச் சொல்கிறார்களே, எவ்வளவு காலம் அங்கே படிக்கவேண்டும்?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : அதிகப்படியான வருஷங்கள் அங்கே இருப்பதால்தான் இன்னும் நாம் restrict செய்கிறோம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நல்ல அனுபவம் பெறவேண்டுமல்லவா?

Primary Health Centre buildings

* 17. *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether there is any provision for a latrine in the type design for Primary Health Centre buildings for the use of the patients;

(*b*) whether the Government are aware that there is no latrine in the Primary Health Centre in Vadalur, South Arcot district, for the use of the patients; and

(*c*) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (*a*) Yes.

(*b*) Yes.

(*c*) The buildings for the Primary Health Centre, Vadalur, have been constructed with donations under Local Development Works and are not in accordance with the approved type design for Primary Health Centre buildings. The Government have

31st July 1965]

since approved of a scheme to provide sanitation facilities to the Primary Health Centre, Vadalur, and it would be implemented during the current financial year.

SRI S. K. SAMBANDHAN : How is it that the building at Vadalur did not correspond with the design approved by the Government? How did the Government permit the local body to run a Health Centre there even without a latrine?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, it is not as if the Government permitted it. After the emergency came in, there were certain restrictions imposed on putting up new constructions. And the Primary Health Centres came under it. But later on the Government issued orders saying that it can be located in rented buildings. So the local bodies were able to locate these Centres in rented buildings, where these latrines were not provided. But now the Government have issued instructions to them to put up the latrines and provide other amenities.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Does the Hon. Minister mean the present building occupied by the Centre was constructed out of public donations or any other building?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I mean the one built out of donations and not the other one. Since the building has been built by public donations, the local bodies did not conform to the rules and regulations regarding type design, etc. Now everything has been settled.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Are the Government satisfied that the types of latrines designed and built by the Government are favoured by the villages, and are these latrines used by them?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The hon. Member's main question was that there was no latrine.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : That is why I am putting my supplementary question. In several villages there are this new type of latrines built. I would like to know whether they are liked by the villagers and whether they are using them?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes, Sir. Recently instructions have been issued to the Panchayats and the Unions that no house should be built without a latrine and a latrine should be provided as far as possible. The information with the Government shows that the villagers have taken to the new type of latrines.

MR. CHAIRMAN : I think the hon. Member's point perhaps is that the new type of latrine is not popular in the villages.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : It is very popular, Sir. (Laughter.)

[31st July 1965

Cholera

* 18. *Q.*—Sri S. K. SAMBANDHAN (on behalf of Dr. A. Chidambaranathan): Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether the attention of the Government has been drawn to the possibility of the occurrence of cholera epidemic in 1967–68; and

(*b*) if so, the measures this Government propose to take for effectively countering it?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM: (*a*) Yes.

(*b*) Instructions have been issued to the Health Officers to launch periodical anticipatory inoculation campaigns in the areas vulnerable to cholera infection. Adequate steps to assess protected water-supply potential in the endemic areas as a cholera control measure, have been taken. District Health Officers have also been authorised to purchase and keep as reserve, stocks of adequate quantities of cholera medicines, drugs, disinfectants, etc., to meet any emergency. More Mobile Epidemic Units are being constituted for affording quick mobility in rushing staff and equipment to the infected areas and also for anticipatory work during non-epidemic times.

Dr. H. V. HANDE: How is it that the Government are able to forecast that there would be an occurrence of the epidemic in the year 1967–68?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, the Government of India conducted a survey of the cycling period of this epidemic. It is from that we know that there is a possibility of the recurrence of this epidemic in the year 1967–68.

Sri G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is it a fact that the epidemic is there now in the City?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM: Yes, Sir.

Sri G. KRISHNAMOORTHY: What parts of the City have been affected, Sir?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM: Tondiarpet, Sir.

Sri M. SUBBIAH CHETTIAR: Is it in the City only or has it spread to other places in the districts also?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, the information with the Government is that the new type of cholera, called "Kerala" cholera has come to Tondiarpet.

Sri M. SUBBIAH CHETTIAR: Has that been imported from Kerala as we are exporting rice to that State? Sir, there is a feeling among the public that the present rice supplied by the Government in the ration shops is responsible for cases of diarrhoea and other stomach disorders.

31st July 1965]

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM: The hon. Member should ask the Government of India about it.

Mr. CHAIRMAN: The main question relates to the probable occurrence of the epidemic in the year 1967–68 and not to the present cholera. 3-20 p.m.

Dr. H. V. HANDE: Sir, usually the general medical practitioners refer such cases to the hospitals. Is there any method by which the practitioners are informed whether the cases referred are cholera cases or not? If they have this information, they can do some preventive work and the hands of the Government could be strengthened?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM: Private doctors can refer the cases to the epidemologist and he will be in a position to say whether the cases referred are cholera cases or not, or any other disease.

Dr. H. V. HANDE: As soon as the cases are referred to the infectious diseases hospital or any other hospital, the doctors there keep quiet. If on the other hand, they telephone back to the doctors who referred the cases, or send a letter to them about the nature of the case, they will be able to prevent the further spread of the disease much more effectively. I want to know whether there is any method by which the doctors are informed immediately or a day or two later about the nature of the cases referred?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM: When the private doctor sends a patient to the hospital, he can also send a requisition to the hospital asking for information about the nature of the disease the patient is suffering from.

Sri M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, are the Government aware that in several hospitals not only in the City but also in the mufassal, there is not sufficient space available to accommodate the cholera patients and several complaints have been sent to Government in regard to this? What was the action taken by the Government to improve the bed-strength position?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM: Now, Sir, in all the district and taluk headquarters hospitals ther are infectious diseases wards. Apart from that when there are many cases of cholera, temporary sheds are also put up to accommodate them.

Sri K. ANBAZHAGAN: Sir, the epidemic cycle is marked for the year 1967–68. I would like to know whether there is any area fixed or suggested as more vulnerable to cholera and whether extra preventive measures are taken in that area?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM: No. Sir. The precautionary measures are taken for the State as a whole.

Mr. CHAIRMAN: In order to get a fuller answer, Question No. 19 stands postponed.

[31st July 1965

Sub-Court at Thukkalay

*20. *Q*.—Sri M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to abolish the Sub-Court of Thukkalay in Kanyakumari district; and

(*b*) if so, the reasons therefor?

The Hon. Sri N. S. S. MANRADIAR : (*a*) & (*b*) As the state of file in that court did not warrant its continuance, it was abolished with effect from 1st July 1965.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, அந்த நீதி மன்றம் நிறுத்தப்படுவதற்குக் காரணம் என்னவென்று தெளிவாகச் சொல்லமுடியுமா ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : போதுமான கேஸ்கள் இல்லை என்ற முறையில் ஹைகோர்ட்டின் அபிப்பிராயப்படி அது செய்யப்பட்டது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்தக் கோர்ட்டில் வேலையில்லை. வேலை இல்லை என்று சொல்வது ஹைக்கோர்ட். அதை ஏற்றுக் கொண்டு இந்த அரசாங்கம் உத்தரவிட்டது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : கோர்ட்டை நிறுத்துகிற போது pending கேஸ்கள் 29-ம் அப்பீல் கேஸ்கள் 114-ம் மற்ற கேஸ்களும் எல்லாம் சேர்ந்து 176 கேஸ்கள் அங்கு இருந்தது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கேஸ்கள் pending -ல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் தனியாக ஒரு சப் கோர்ட் ஒரு இடத்தில் இருப்பது நியாயம் இருக்கிறதா என்று கவனிக்க வேண்டும். மக்களின் வரிப் பணத்தை அனாவசியமாக செலவழிக்கக்கூடாது. இதை முடிவு செய்வது ஹைகோர்ட், அவர்கள்தான் இந்த மாதிரி சப்கோர்ட். அங்கு வைப்பது அவசியமில்லை என்று சொல்லி அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக்கொண்டது.

Sri M. SUBBIAH CHETTIAR : When was this court established and when did the Government decide to close the same for the reasons stated by the Hon. the Chief Minister?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தேதி குறிப்பிட முடியாது. சப்கோர்ட் கொஞ்ச நாளாக இருந்தது. அவ்வப்போது அதிக வேலையிருந்தால் அடிஷனல் சப்கோர்ட் போடப்படுகிறது. வேலையில்லாவிட்டால் எடுத்துவிடுகிறோம். போதிய வேலையில்லை என்று ஹைகோர்ட் கருதியது. அதனால் அரசாங்கம் அதை எடுத்து விட்டது.

Sri M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, which is the Sub-Court that is near to that place and what is the distance that people have to cover to reach that place ?

31st July 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பல ஜில்லாக்களில் ஒரே சப் கோர்ட்டுதான் இருக்கிறது. அதுவும் ஜில்லா கோர்ட்டுதான் இருக்கிறது. கன்னியாகுமரி சிறிய மாவட்டம். அங்கே அந்த ஊரில் இல்லாவிட்டாலும் நாகர்கோவிலில் நிச்சயமாக சப்கோர்ட் இருக்கிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : கல்குளம், விளவங்கோடு தாலூகாக்களுக்கு ஒரு சப்-கோர்ட் இருக்கிறது. இந்த கோர்ட்டை எடுக்காமல் இருந்தால் அங்குள்ள மக்களுக்கு எளிதாகவும் குறைந்த செலவிலும் நீதி கிடைக்க வாய்ப்பு கிடைக்குமென்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டதா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஜில்லாக்களில் ஜில்லா கோர்ட்டுடன்தான் சப்கோர்ட் இருக்கும். மேலும் இன்னொரு சப்கோர்ட் வந்து நிரந்தரமாக்கப்பட்டால் அங்கு வைப்பதைப்பற்றிக் கவனிக்கப்படும். ஒரே சப்கோர்ட் இருக்கிறதென்றால் அது ஜில்லா கோர்ட்டுடன் இருக்கும். அதேபோலத்தான் நாகர்கோவிலிலும் சப்கோர்ட் இருக்கிறது.

Mr. CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ANNOUNCEMENT *RE*. MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

Mr. CHAIRMAN : I have received a message from the Hon. Speaker Legislative Assembly, transmiting a copy of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 17 of 1965), as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the concurrence of the Council.

I have also received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the motion as passed by the Assembly on the 30th July 1965 for the setting up of a Joint Select Committee of both the Houses, consisting of 18 members (12 members of the Legislative Assembly and 6 members of the Legislative Council) to consider the Madurai University Bill, 1965 (L.A. Bill No. 11 of 1965), and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

1. The Hon Sri M. Bhaktavatsalam.
2. Dr. B. Natarajan.
3. Sri A. P. C. Veerabahu.
4. Sri R. V. Swaminathan.
5. Sri V. Sankaran.
6. Sri P. K. Mookiah Thevar.
7. Sri R. Subramaniam.
8. Sri V. R. Nedunchezhiyan .

[Mr. Chairman] [31st July 1965

9. Sri Saw. Ganesan.
10. Sri S. Madhavan.
11. Sri M. Kalyanasundaram.
12. Sri P. Ramachandran.

IV.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 23 (1) OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL RULES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

" That rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government Business on Saturday, July 31, 1965 ".

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government Business on Saturday, July 31, 1965 ".

The motion was put and carried.

3-30 p.m.

V.—GOVERNMENT RESOLUTION *RE.* INCREASE IN GUARANTEE FOR DEBENTURES ISSUED BY THE MADRAS CO-OPERATIVE CENTRAL LAND MORTGAGE BANK, LTD.

** கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : கனம் தலைவர் அவர்களே, என் பெயரிலுள்ள பின்வரும் தீர்மானத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன் :—*

" 1964-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கூட்டுறவு நில அடமான பாங்குகள் சட்டத்தின் 6-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் கீழ், மாநில அரசாங்கம், தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மத்திய நில அடமான பாங்க் லிமிடெட் வழங்கும் கடன் பத்திரங்கள் சம்பந்தமாகத் தாம் வழங்குகிற அதிக அளவு உத்திரவாதத் தொகையை ரூ. 30 கோடி (முப்பது கோடி ரூபாய் மட்டும்) மொத்த மதிப்பு வரையில் அதிகரிக்கலாம் என்று மாநில அரசாங்கத்திற்கு இச்சபை பரிந்துரைக்கின்றது. பாங்க் அவ்வப்போது மீட்கிற கடன் பத்திரங்கள் இதில் அடங்காது. அத்தகைய கடன் பத்திரங்கள் அவை வழங்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து 25 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட கால அளவிற்காக வழங்கப்படக் கூடாது. மேலும், கடன் பத்திரங்கள் வெளியிடப்படும் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் அதற்குரிய வட்டி வீதம் இந்திய ரிசர்வ் பாங்க் அங்கீகரிக்கும் வட்டி வீதத்திற்கு மேற்படக் கூடாது ".

MR. CHAIRMAN : The question is—

" This Council recommends to the State Government that they may, under sub-section (2) of section 6 of the Madras Co-operative Land Mortgage Banks Act, 1934, increase the maximum amount of the guarantee given by them in respect of the debentures issued by the Madras Co-operative Central Land Mortgage Bank, Limited, up to a total face value of Rs. 30 crores (Rupees thirty

31st July 1965] [Mr. Chairman]

crores only) exclusive of such debentures as the Bank may from time to time redeem, such debentures being issued for periods not exceeding in any case 25 years from the date of issue and bearing interest at a rate not exceeding the rate of interest approved by the Reserve Bank of India for each floatation ".

The resolution was put and carried.

VI.—PRESENTATION OF THE FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1965–66.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I rise to present the first Supplementary Estimates for the year 1965–66. A detailed statement explaining the demands under different grants has been placed on the table of the House. The total supplementary demand is for a sum of Rs. 19·73 crores, of which, however only a sum of Rs. 3·10 crores is on Revenue Account, the balance of Rs. 16·63 crores being on Capital and Loan Accounts.

2. The most significant additional liability on Revenue Account reflected in these Supplementary Estimates relates to the increase in rates of dearness allowance of our employees sanctioned towards the end of last month. With this increase, which will take effect from the pay for July due on the first of August 1965, the rates of dearness allowance of our employees will be on par with those of corresponding grades under Government of India, and will in fact be slightly better in the pay range Rs. 90—109. As on previous occasions, this increase in rates of dearness allowance will also apply to the employees of local bodies and teachers in aided institutions. The additional financial commitment on account of this enhancement of rates of dearness allowance has been estimated at Rs. 3·4 crores per annum, and towards the additional expenditure anticipated in the current year, a provision of Rs. 2 crores has been made under " 71. Miscellaneous ". This provision will be surrendered in due course and additional appropriation sought under " dearness allowance " under the various grants when the Revised Estimates for 1965–66 are finalised. This increase in the rates of dearness allowance, coming in the wake of the substantial increase which we had sanctioned in March last, has, no doubt, cast serious strain on our Ways and Means. But we hope that the Finance Commission, which is now in session, will take note of this inevitable commitment in their assessment of the financial needs of the State and propose adequate devolution of resources.

3. We have implemented a comprehensive programme of re-organisation of the Transport department and have strengthened the staff for inspection of stage carriages and trucks at various levels. Provision has been made in the Supplementary Estimates for about Rs. 6.48 lakhs towards the expenditure on additional establishment. We hope that this strengthening of the administrative

machinery for enforcement of Motor Vehicles Acts will bring about a significant improvement in revenues realised from taxes on motor vehicles and thus justify fully the additional expenditure incurred.

4. The Government have also recently made a review of the measures needed for the strengthening of the Police force in numbers and in equipment and have sanctioned a number of proposals, which will improve the efficiency of the Police force and thus assist in maintenance of Law and Order in the State. Provision has been made in the Supplementary Estimates for Rs. 48.79 lakhs for these measures calculated to improve the mobility and strength of the Police force.

5. The House should be glad to notice the provision included in Supplementary Estimates for the appointment of special engineering staff for the Sethusamudram Project. The expenditure on this account will be fully reimbursed by the Government of India who are committed to this Project now.

6. Among the new proposals of a capital nature, for which approval is sought in the Supplementary Estimates, the most important relates to the formation of the Small Industries Corporation. Honourable Members are aware that since the commencement of the Second Five-Year Plan, we have set up a large number of small-scale industrial units in different parts of the State. Production in most of these units has picked up and some of them are also making profits on a significant scale. With a view to facilitate the functioning of these small-scale industrial units on efficient and commercial lines, it is considered necessary to provide for their management through an autonomous Corporation. The formation of this Corporation will impart the necessary measure of flexibility and freedom of management, which is so essential for the successful running of a commercial enterprise. The value of the assets of the small-scale industrial units to be transferred to the Corporation has been assessed at Rs. 7·6 crores Of this, a sum of Rs. 4 crores will be treated as contribution of the Government towards the share capital of the Corporation and the balance will be treated as loan repayable by the Corporation. Provision has been made accordingly in the Supplementary Estimates. The value realised by transfer of units to the Corporation will figure on the receipts side of the Budget. The proposals now before the House do not, therefore, represent any additional financial liability and the provision now made in the Supplementary Estimates under Capital and Loan heads for this purpose is only in compliance with a budgetary formality.

7. The provision sought under other capital heads generally reflects the increasing tempo of execution of Plan schemes. In particular, approval has been sought through token grants for a number of new minor irrigation schemes. I would invite the attention of the Honourable Members to the details of the new minor

irrigation schemes furnished under Demand " XLII. Capital Outlay on Irrigation " on pages 32 to 34 of the statement placed on the table of the House. A number of other programmes relating to the augmentation of agricultural production also figure in the Supplementary Estimates. We have also, availed ourselves of the financial assistance offered by the Government of India under the Crash Programme and have provided for the sanction of loans to the extent of Rs. 15 lakhs to various local bodies for schemes relating to utilization of sewage water.

8. With a view to relieve the shortage in supplies of pulses and stabilise their price level, the Government have undertaken a big programme of purchase of gram and gramdhal from other State Governments and for their distribution in this State at fair prices. The State Governments of Punjab, Madhya Pradesh and Rajasthan have been kind enough to respond to our request for allotment of large quantities of gram and gramdhal. We have arranged for the procurement from these Governments of 81,600 tonnes, valued at Rs. 6.11 crores. Provision has been made for this purpose in the Supplementary Estimates. The outlay on this account will of course be covered fully in due course by receipts from sales to the public and there will therefore be no net financial liability to the State Government.

9. The other proposals included in the Supplementary Estimates do not call for any special comments apart from the detailed explanatory notes furnished in the statement.

10. With these words, Sir, I commend the Supplementary Estimates for the acceptance of the House.

VII.—DISCUSSION ON THE ANNUAL FINANCIAL STATEMENT FOR 1965-66 AND SUPPLEMENTARY FINANCIAL STATEMENT FOR 1964-65 OF THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD—*cont.*

MR. CHAIRMAN : We will now resume discussion on the Electricity Board Budget.

DR. H. V. HANDE : On a point of order, Sir. There is a case pending in the Supreme Court. Any discussion on the labour policy might be contempt of the Supreme Court and the Hon. Chairman and all of us may be in trouble. The case pending in the Supreme Court is about the labour unrest in the State Electricity Board. Yesterday the Hon. Minister for Industries read out a sentence saying that the relationship between the employees and the Board was cordial. Sir, I think the Hon. Chairman and all of us will get into trouble if the relationship between the employees and the Electricity Board is discussed, because it is now sub-judice.

MR. CHAIRMAN : Does the Hon. Minister want to say anything?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not want to say anything.

MR. CHAIRMAN: Sri M. Sankaralingam Pillai will now speak.

* திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: கனம் தலைவரவர்களே, மன்றத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கும் மின்சார போர்டு நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றி எனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுவதற்கு முன்னால், நமது மாநில மின்சார அமைச்சுத் துறையும், மின்சார போர்டாரும் நமது மாநிலத்தில் மின்சாரத்துறை முன்னேற்றத்திற்காக ஆற்றிய பணிக்கு மக்கள் மத்தியிலேயுள்ள பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உண்மையிலேயே மின்சாரத்துறை வளர்ச்சி தான் நாட்டின் வளர்ச்சியை வெளிப்படையாக எடுத்துக்காட்டுகிற நிலையில் அமைகிறது. வெளியேயிருந்து வருகிறவர்களுக்கும், இரயிலிலே பிரயாணம் பண்ணுகிறவர்களுக்கும், பல இடங்களில் மின்சார விளக்குகள் அழகாக எரிந்து கொண்டிருப்பதும், தொழில் நடந்து கொண்டிருப்பதும், நகரம் இருப்பதும், மக்களும் தொழிலும் வாழ்வதை சுட்டிக்காட்டுவதைப்போல் தொழிற் துறையில் உயர்ந்த முன்னேற்றத்தையும் பொருளியல் வளத்தையும் காட்டுகிறது. எனவே எத்தனையோ திட்டங்கள் இருக்கும்போது மின்சாரத்துறையைப் பெருக்கி, தொழில் வளத்தைப் பெருக்கி, நாட்டு வளத்தைப் பெருக்க முனைந்ததற்கு முதலில் என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மின்சார போர்டாரின் அறிக்கையிலே 10-வது பக்கத்தில் மூன்றுவது திட்டத்தின் முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் 28 கோடி ரூபாய் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி ஏற்படுத்துவதற்குச் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நமது நாட்டில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் இன்று மின்சார வசதி கிடைக்கவில்லை
3-40 p.m. என்பது ஒரு பெருங்குறையாகவே இருக்கிறது. மின்சாரத் துறை சிறந்த முறையில் செயல்படுகிறது, அதிக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது, தொழிலுக்கும், தண்ணீர் இறைவைக்கும் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இருந்தாலும், கிராம மக்களுக்கு அந்த அளவுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குறை இருந்துதான் வருகிறது. அதிலே 12-ம் பக்கத்தில் மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள் 22,000 கிராமங்களுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றும் உறுதி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் வசிக்கிற கிராமத்தில் மின்சார இணைப்பு தரப்பட்டு ஐந்து ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டன, வீடுகளுக்கு. ஆனால் தெரு விளக்குகளுக்கு இன்று வரை மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. கிராமங்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது என்றால், தனியார் வீடுகளுக்கு இணைப்பு கொடுப்பதோடு, கிராம இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டு பூர்த்தியாகி விட்டது என்று அந்தக் கிராமங்களை எல்லாம் எண்ணிக்கையில் சேர்த்துக்கொள்ளுவது முறையல்ல என்று குறிப்பிடுகிறேன். நான் வாழுகிற கிராமமும் பஞ்சாயத்தும் 81 மின்சார விளக்குகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்து, சம்பந்தப்பட்ட கோட்ட நில வருவாய் அதிகாரி அவர்கள் அந்த பஞ்சாயத்துக்கு அதை

நிர்வகித்துக்கொள்ளும் பொருளியல் வசதி உண்டு என்று சான்றிதழ் கொடுத்து இரண்டு ஆண்டுகள் கடந்த நிலையில் இன்னும், தெரு விளக்குகள் வரவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தெரு விளக்குகள் வாராததால் நாங்களே வீட்டிலேயிருந்து விளக்கு எடுத்துப் போட்டால், மின்சாரத்துறையினர், அது முறையற்றது, உங்கள் எல்லைக்குள் தான் போடலாம், என்று தடுத்து விடுகிறார்கள். அதனால், கிராமத் தெருக்களில் மின்சார விளக்கு போடுவதற்கு ஊக்கம் காட்டிக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதிலே அவர்கள் சொல்லுகிற ஒரே காரணம், மின்சார இணைப்புக்குரிய கருவிகள் சாதனங்கள் கிடைப்பதில்லை, அந்தக் காலதாமதம் தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே அவைகளைப் பெருக்கிக் கொள்ள இனிமேல் அடுத்த ஆண்டு நிதிநிலையில், அதற்கு தகுந்த தொகை வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தில் கிராம மின்சார இணைப்புக்கு இன்னும் 4 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இருபத்தெட்டு கோடி ரூபாய் செலவு செய்தும், போதிய அளவு கிராமங்களுக்கு மின்சார இணைப்பு கிடைக்கவில்லை என்று குறை கூறும்போது, 4 கோடி அதற்குப் பற்றாது என்றும் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். கிராமங்களிலே இருக்கிற தெரு விளக்குகளுக்கு எரிந்தாலும் எரியாது போனாலும் மாதம் 2 ரூபாய் ஒரு விளக்கு வீதம் கட்டணம் கட்டவேண்டும். அவ்வாறு எரிகிற விளக்குகளில், பல்பு எரியாமல் போய், அல்லது வேறு குறை ஏற்பட்டாலோ, அதை நிவர்த்தி செய்ய இரண்டு மாதங்கள் வரை சில இடங்களில் ஆகிறது. அந்தந்தப் பகுதியிலிருக்கிற நிர்வாகத்துறையிலுள்ள குறைபாடுகள் தான் காரணம் என்று நினைக்கிறேன். நமது திறமைக்கு அந்த சிறு சிறு குறைகளும் இல்லாமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும் இந்தத் துறையில் மின்சார உற்பத்திப் பெருக்கத்துக்கு, தூத்துக்குடியில் அனல் மின்சார நிலையம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்படுவதை நிதிநிலை அறிக்கையில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அதை சபையில் சமர்ப்பிக்கும் போது அந்த அனல் மின்சார நிலையத்தை விரைவில் கட்டி முடிப்பதற்காக ராமகுண்டத்தில் அனல் மின்சார நிலையத்தைத் திறமையாக அமைத்த டாக்டர் தர்ம தேஜா அவர்களை அழைத்து, அவர்கள் செலவில் செய்யப்பட்டு, அதை போர்டாருக்கு அளித்து, அதைப் பல தவணைகளில் திருப்பி கொடுப்பது மாதிரி சொன்னதாக நினைக்கிறேன். இது அவ்வாறு இருக்குமானால், நாம் இப்போது எல்லாம் அரசாங்க, பொதுத் துறை இயக்கங்கள் ஸ்தாபனங்களை ஊக்குவித்து வருகிற நேரத்தில், ஏன் அவரது ஆலோசனையை எடுத்துக்கொண்டு, அவருடைய மேற்பார்வையில், அரசாங்கம் அல்லது போர்டு நேரடியாக நிர்வகித்துக் கொள்ளக் கூடாது? அவ்வாறு நிர்வகித்தால், திறமையாக அமையும் என்பதில் சந்தேகம் இருக்கிறதா என்று தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்பிள்ளை] [31st July 1965

அடுத்தாற் போல் இன்னும் மின்சக்தியின் தரத்தையும் அளவையும் பெருக்கிக்கொள்வதற்கு அணு மின் நிலையம் அமைப்பது பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அணு மின்சாரத்தைப் பற்றி சென்ற ஆண்டும் நான் குறிப்பிட்டேன். அணு உற்பத்தி செய்யும் சாதனங்கள் மிகுந்துள்ள பகுதிகளில் மேலும் ஒன்றிரண்டு ஏற்படுத்த முனையவேண்டும். எங்கள் கன்யாகுமரி மாவட்டம் குளச்சல் வட்டத்தில் மாக்னைசைட், தோரியம் போன்ற பொருள்கள் மிகுதியாகக் கிடைத்து அவைகளைப் பல இடங்களுக்கு கொண்டு போகிறார்கள். அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டேன். போர்ட்டார் எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்ற புத்தகத்தில், அதற்கு எதிராக, இதை மத்திய அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் தான் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்றாலும், நாம் பரிசீலனை செய்து, அவர்களை பரிசீலனை செய்யும்படி சிபாரிசு செய்து தூண்ட வேண்டுமென்றும், அதைப் பரிசீலனை செய்வதற்குரிய எக்ஸ்பெர்ட்ஸ் என்று சொல்லும் திறமை வாய்ந்தவர்களை நியமித்து வேண்டுவன செய்ய நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன். இவ்வாறு நாம் மின்சாரத்துறையில் கிராமத்துக்கு முதல் முன்னிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, I am one of those who strongly believe that our State has advanced very greatly in the matter of giving electricity to the people in rural areas when compared with the other States in the Indian Union. Electricity connections have been given to such a large extent in the rural parts that there has been wholesale appreciation throughout and other States are jealous and envious of our progress. I must pay my encomiums to the department and also to the Chairman of the Board in particular, for the expeditious work and for the efficient manner in which the work is going on throughout the length and breath of our State.

But, Sir, there may be lapses here and there. Lapses do mean that have been lapses in giving connections to the rural areas. But it may also be said that there has been some delay in giving connections for pumpsets, etc. On enquiry into the whole thing, I was given to understand that for want of materials there has been delay in giving connections. Probably this will be overcome within a very short time and I hope the Government and the Board will take particular care to see that we get some foreign exchange which is needed, and that we produce more materials with a view to giving early connections. This is the only thing that can be said if at all anything should be said about the budget. Otherwise I must congratulate the department and pay them encomiums for the excellent work that has been done.

31st July 1965] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

One point which I would like to emphasise in this connection is this. The Government are very serious to step up food production. If they are serious in stepping up food production, the agriculturists in the dry areas, who are using pumpsets, should not be charged anything at least till such time as we overcome the food crisis. There is a lot of difference between the deltaic areas and the dry areas of North Arcot, Ramanathapuram, portions of Chingleput and Salem where at least for the second crop, some concession must be shown. Otherwise there would not be any incentive for producing more food. We are now subsidising a lot for imported food and losing foreign exchange. Instead of this, if we give some more incentive to the ryots and give concession, that will go a long way to step up food production. I may tell you, Sir, that to-day cultivation under lift irrigation will not at all be paying. As a practical agriculturist I have worked out the profit and loss account and I can speak with authority and say that cultivation under lift irrigation will not pay. So, I would request the Hon. Minister in charge to take into consideration very seriously this question and see that some concession or other is given to the agriculturists so far as the dry areas are concerned.

With regard to the service, I have been telling this House previously that there should be no cut in electricity so far as the agriculturists are concerned. I am glad to know that we have overcome the difficulty now. Even if there is going to be an increased number of connections, electricity should not be cut off in the day and agriculturists should be allowed to work in the day and not in the night. This is all my submission, Sir.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவரவர்களே, மின்சார போர்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது ஒன்றும் விசேஷமாகக் குறை சொல்லுவதற்கான நிலைமையில் அந்த போர்டு நிர்வாகம் இல்லை என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாங்கள் விவசாயிகள் என்ற முறையில் எங்களுக்கு உடனடியாக உபகாரமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு டிபார்ட்மெண்டு என்னவென்றால், இந்த மின்சார டிபார்ட்மெண்டுதான். அதிலே நண்பர் இராமசாமி முதலியார் சொன்னது மாதிரி, இராமநாதபுரம் போன்ற டிரை—மானாவாரியாக இருக்கிற ஜில்லாக்களில் கிணறு வெட்டி, பம்ப்செட் வைத்து அதன் மூலம் விவசாயம் செய்தால்தான் அது உபயோகமாகவும் லாபகரமாகவும் இருக்கிறது. அந்தமாதிரி ஒரு விவசாய முறையை ஊக்குவிப்பதற்கு மின்சார போர்டு இன்னமும் உதவியாக இருக்கவேண்டுமென்று நான் ஆசைப்படுகிறன். அந்த முறையில் மின்சார போர்டின் உதவியானது எல்லா இடங்களிலேயும் இருந்தாலும், பெரும் கிராமங்களில் பம்ப்செட்டுகள் வைக்க, லைன்கள் போடுவதற்கு, கியாரண்டி கொடுத்து, எல்லாவித கண்டிஷன்களையும் பூர்த்தி செய்யத் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆனால் சில குக்கிராமங்

களில் கிணறு வெட்டி பம்ப் செட் போட கியாரண்டி—ஹார்ஸ்பவர் கியாரண்டி கொடுக்காததால் அந்த கிராமங்களுக்கு இன்னும் மின்சாரம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இந்த காரண்டி (guarantee) முறை இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், சின்னச்
3-50 p.m சின்ன கிராமங்களுக்கெல்லாம் மின்சாரம் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தனியார் துறையில் இருக்கும் மின்சார சப்ளை கம்பெனிகளை அதிசீக்கிரமாக சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால் நல்லது என்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன். அவைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய பணம் நான்காவது திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அவைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாகவும் கனம் அமைச்சர் தம் அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார். இதை வரவேற்கிறோம். அவற்றை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்கிறார்களோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவைகள் இருக்கும் பிராந்தியங்களிலுள்ள மக்களுக்கு நலமாக இருக்கும்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. சங்கரலிங்கம் வீதிகளிலுள்ள மின்சார விளக்குகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். கனம் அமைச்சர் சமீபத்தில் எங்கள் ஊருக்கு வந்திருந்தபோது, எங்கள் முனிசிபாலிடியைப் பற்றி சில கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. எங்கள் கிராமத்தில் வீதி விளக்குகளுக்கு ஸ்க்ரூ போட்டு சர்க்கார் பல்புகள் போடுகிறார்கள். சாதாரணமாக எங்களுக்கு அந்த மாதிரியான பல்புகள் கிடைப்பதில்லை; கிடைத்தாலும் அவைகளைப் பொருத்த முடிவதில்லை. எங்கள் கிராமத்தில்கூட, வரியை நாங்கள் கட்டிவிட்டாலும் பல நாட்கள் வீதியில் மின்சார விளக்குகள் எரிவதில்லை. அந்த மாதிரியான நிலைமை விருதுநகரில்கூட இருப்பதாக கனம் அமைச்சரிடம் தெரிவித்தோம். இதுபற்றி விசாரித்தால் "பல்புகள் ஸ்டாக்கில் இல்லை" என்று அதிகாரிகள் பதில் சொல்கிறார்கள். பல்புகள் இருந்தால், **copper wire** இல்லை என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். சில சமயங்களில், 'அலுமினியம் இல்லை, அலுமினியம் வந்தால்தான் தேவையான சாமான்களைத் தயாரிக்க முடியும்' என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். எத்தனையோ சௌகரியங்கள் செய்துகொடுத்தாலும், தெரு விளக்குகள் பல்புகள் இல்லாமல் இருந்தால் மிகவும் சங்கடமாக இருக்கிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். இதை மின்சார போர்டு சேர்மனும் சம்பந்தப்பட்ட மற்றவர்களும் கவனித்தால் நன்றாக இருக்கும்.

இந்த வருஷம் நாங்கள் குற்றாலத்தில் இருந்தபோது, மின்சார வெட்டு இந்த வருஷம் கட்டாயம் வந்துவிடும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக மின்சார போர்டார் வெட்டு வராமல் எப்படியோ சமாளித்து விட்டார்கள். நீர்ப் பகுதிகளில் தெர்மல் பவரை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ததால், மழை இல்லாவிட்டாலும் மின்சார வெட்டு வராதபடி செய்ய முடிந்தது. மின்சார

வெட்டைத் தடுப்பதற்கு ஒவ்வொரு வருஷமும் நீர்த்தேக்கங்களிலுள்ள மின்சார விசையை நம்பிக்கொண்டிருக்காமல் அனல் மின் நிலையங்களிலிருந்து போதிய மின்சாரம் கிடைக்கச் செய்தால் எங்களுக்கு நலமாக இருக்கும். நாங்கள் பருத்தியை வாங்கி அதை பஞ்சு வேறு விதை வேறாகப் பிரிக்கிறோம். சாதாரணமாக மின்சார வெட்டு வரும்போது இந்த விதையை விற்பதில்லை. மின்சார வெட்டு ஒரு மாதம் இருந்தால், விலை 10 அல்லது 15 ரூபாய் உயர்ந்து விடும். பொருளாதார ரீதியில் பார்த்தால் இந்தக் காலங்களில் சாதாரண 'consumer articles' கூட இந்த மாதிரி விலை உயர்ந்து விடுகின்றன என்பதை நான் வியாபாரி என்ற முறையில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மின்சார வெட்டு வராமல் இருந்தால் வியாபாரிகளுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அந்தக் காலங்களில் நிலக்கடலை எண்ணெய் வியாபாரிகள் எண்ணெய்யை டின்களில் அடைத்து வைத்துவிட்டு சும்மா இருந்து விடுவார்கள். எனவே, இனிமேல் மின்சார வெட்டு வராமல் இருப்பதற்கு எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என் நல்வாழ்த்துக்களை மின்சார போர்டு நிர்வாகத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மின்சார போர்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 'வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யாது காவிரியாறு' என்று புலவர்கள் பாடியிருக்கிறார்கள். பருவம் தவறும் காலத்திலும்கூட மின்சார வெட்டு வராது என்ற உண்மையை இந்த ஆண்டு மின்சார போர்டார் நிலைநாட்டியிருக்கிறார்கள். பருவ மழை தவறியதால் இங்கே மின்சார வெட்டு வருமோ என்று மக்கள் அஞ்சியபோது குறைந்த வசதிகளை வைத்துக்கொண்டு தங்கள் திறமையாலும் விடாமுயற்சியாலும் பேருழைப்பாலும் மின்சார வெட்டு வராதபடி செய்த கனம் அமைச்சருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் விவசாயிகள் சார்பில் பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மின்சார விஷயத்தில் குடியானவர்களுக்கு பல தொல்லைகள் இருப்பதாக நாங்கள் பல முறை சொல்லி வந்திருக்கிறோம். இந்த விஷயத்தில் இப்போது நிர்வாகத்தில் முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. குறிப்பாக எங்கள் மாவட்டத்தில் டிவிஷனல் எஞ்ஜினியர்களிடத்திலோ அசிஸ்டெண்ட் என்ஜினியர்களிடத்திலோ நாங்கள் மக்களுக்கு சிபாரிசுக்குப் போக வேண்டிய நிலைமை இல்லை. ஒரு குடியானவன் போய் அதிகாரிகளிடம் சொன்னாலும் அவர்கள் உடனே ஆளை அனுப்பி குறைகளைக் கவனித்து விடுகிறார்கள். அந்த அளவில் நிர்வாகத்திலும் முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது என்று மனப்பூர்வமாக கூறுவேன். இருந்தாலும் சிறிய ஊழியர்கள் சில சிறு சிறு தப்புகள் பண்ணுகிறார்கள். "கள்வன் பெரியவனா?

[திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்] [31st July 1965

காப்பான் பெரியவனா ?" என்று சொல்லப்படுவதுண்டு. ஃப்யூஸ் எடுப்பவர்கள் ஃப்யூஸ் போடுபவர்கள் போன்றவர்கள் குடியானவர்களுக்கு சிறு சிறு தொல்லைகள் தருகிறார்கள். இத்தகைய குறைகளும் நீக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

எங்கள் ஊரில் 4, 5 ரூபாய் அளவில் இருந்த மின்சாரக் கட்டணங்கள் சமீபத்தில் திடீரென்று 5, 10 ரூபாய் அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கின்றன. மின்சாரச் செலவைக் கணக்கு எடுப்பவர்கள் தப்பாகக் கணக்கு எடுத்தார்களா அல்லது மின்சார போர்டு மீட்டர் சரியாக இல்லையா என்று கவனிக்க வேண்டும் என்று நாங்களே அதிகாரிகளிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். இதையெல்லாம் கவனித்தால் இந்த நிர்வாகத்தின் திறமையை நன்றாக பாதுகாக்க முடியும்.

மேலும், கனம் உறுப்பினர் ஸ்ரீ ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் கூறியது போல விவசாயிகளுக்கு பகல் நேரத்தில் எவ்வளவு மின்சாரம் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு எல்லா வழிகளையும், இவ்வளவு திறமையுடன் பணியாற்றும் இந்த நிர்வாகத்தினர் கண்டுபிடித்தால், இவர்களுடைய பெருமையை நன்றாகப் பாதுகாக்க முடியும் என்று விவசாயிகள் சார்பில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இயந்திரங்களுக்கு இராக் காலங்களில் மின்சாரம் வழங்கலாம். விவசாயம் இரவில் செய்யமுடியாத ஒரு தொழில். மேலும், இப்போது கிராமங்களில் உழவிற்கு ஆட்கள் கிடைப்பதில்லை. பட்டணங்களில் கூலி அதிகமாகக் கிடைப்பதால் எல்லோரும் பட்டணங்களுக்கு வந்து அங்கே குடியேறிவிடுகிறார்கள். நாகரிகம் வளர்ந்துவருகிறது. மண்ணையும் சேற்றையும் தொட யாரும் விரும்புவதில்லை. இரவில் டார்ச் லைட்டுடன் சென்று வரப்புக் கட்டலாம் என்றால் அதற்கு ஆட்கள் வருவதில்லை. இரவு நேரத்தில் பயிர்களுக்கு நீர் பாய்ச்சுவதில் தொந்திரவுகள் இருக்கின்றன. ஆகையால், குறைந்த வசதிகளை வைத்துக் கொண்டு யாருக்கும் மின்சார வெட்டு இல்லாதபடி செய்ததுபோல, விவசாயிகளுக்கு பகலில் நிறைய மின்சாரம் வழங்க வகை செய்தால் நல்லது. தொழிற்சாலைகள் பகுதிக்கு சில வேளைகளில்
4-00 p.m. மின்சார சப்ளையை நிறுத்தினாலும் பரவாயில்லை. எப்படியாவது பகலில் அதிக அளவு மின்சாரம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இங்கு நேற்று பலர் இதைப்பற்றி பேசினார்கள். தனியார்துறையில் உள்ள மின்சாரம் குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு ஒரு பெரிய தலைவலியாக இருக்கிறது. நம்முடைய அரசாங்கத்தில் குறைந்த அளவு கட்டணம் இருந்தது. மோட்டார் ஓடினாலும் ஓடாவிட்டாலும் இவ்வளவு கட்டவேண்டுமென்று இருந்தது. விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமளிப்பதற்காக அதை நாம் நீக்கிவிட்டோம். தனியார் துறையில் அந்தக் குறைந்த அளவு கட்டணம் இல்லை. ஏரி குளங்களில் தண்ணீர் உள்ள காலங்களில் மழை காலங்களில் மோட்டார் ஓடாதபொழுது

31st July 1965] [திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்]

குறைந்த அளவு கட்டணத்திற்கும் சர்சார்ஜ் கொடுக்கவேண்டுமென்று தொந்திரவு செய்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு ஒரு கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து இதை நிறுத்தவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு மனு வந்தது. அதன்மேல் முடிவான யோசனை என்ன செய்தார்கள் என்று இதுவரையில் தெரியவில்லை. எப்படி பார்த்தாலும் தனியார்துறை என்பது விரும்பத்தக்கது அல்ல. அவர்கள் தரகர்களைப்போல் இருக்கிறார்கள். மின்சாரத்தை வேண்டியபோது வேண்டிய இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமானாலும் அரசாங்கம் கடன்கொடுத்தால்தான் செய்வோம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். குறைந்த அளவு பணத்தைப் போட்டு இப்படித் தேவைப்படும்போது தேவையை நிறைவேற்றாமல் தரகர்களைப்போல இருப்பதற்கு அவர்கள் யார் ? இவர்கள் தங்கள் பொருளாதாரத்தை வைத்து அதை சரிவர நடத்தவில்லை என்றால் அதற்கான காரணத்தைக் காட்டி அவர்களுக்குள்ள ஒப்பந்தத்தை முடித்து ஏன் அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது ? நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வரையில்கூட காத்திருக்க வேண்டிய தேவையில்லை. அவர்கள் பொருளாதாரத்தை வைத்துக்கொண்டு நிர்வாகத்தை சரிவர நடத்தவில்லையென்றால் அதைக் காரணமாக வைத்து அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு அவற்றை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி மின்சார போர்டுக்கு நன்றி தெரிவித்து விவசாயிகளுக்கு பகலில் மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : தலைவர் அவர்களே, மின்சார போர்டு சம்பந்தமாக 1965-66-ம் வருஷத்து, 1964-65-ம் வருஷத்து ஃபைனான்ஷியல் ஸ்டேட்மெண்டை பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது எலக்ட்ரிசிடி போர்டு வேலை செய்வது ரொம்ப சிறந்ததுதான். அதையெல்லாம் நாம் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டியதுதான். ஆனால் அந்த வேலைகளினால் யாருக்கு லாபம், யாருக்கு நஷ்டம் என்பதுதான் இப்போதைய கணக்கு. அப்படி பார்க்கிறபோது விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம்தான். லாபம் இல்லை. விவசாயிகள் சொல்லமுடியாமலும் எப்படிச் சொல்வது என்று தெரியாமலும் இருக்கிறார்கள். தனியாக சில பேர் அங்கங்கு கேட்கிறார்களே தவிர, அவர்களிடம் ஒற்றுமை இல்லை. மற்றவர்களைப்போல அவர்களுக்கு சங்கம் இல்லை. அவர்கள் கஷ்டத்தை எடுத்துச் சொல்ல வழியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம்தான் நாம் அதிக பணம் வாங்குகிறோம். சொல்லத் தெரிந்தவரிடம் இந்த சர்க்கார் ஒன்றும் செய்வதில்லை. மற்ற தொழில்களுக்குக் கொடுப்பதுபோன்ற வசதிகள் விவசாயிகளுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். முன்பைவிட இப்போது கரண்டு விலை ஏறிவிட்டது. முன்பு 3 நயாபைசா கட்டினோம். இப்போது எட்டு நயாபைசா கட்டுகிறோம். பத்து ஹார்ஸ் பவர் பம்பு ஓட இப்போது ரூ. 150 ஆகிவிடு

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்] [31st July 1965

கிறது. ஏனென்றால் கரண்டு விலை ஜாஸ்தியாகிவிட்டது என்கிறார்கள். ஐந்து பைசாவிலிருந்து 8 நயா பைசாவாக உயர்ந்துவிட்டது. விவசாயிகளைக் காப்பாற்றுகிறோம் என்றால் என்ன அர்த்தம்? எதை எப்படிச் செய்தாலும் விவசாயிகளுக்கு வரும்போது மட்டும் குறைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். இதை போர்டார்தான் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு யூனிட்டுக்கு சார்ஜி நான்கிலிருந்து எட்டாக உயர்ந்து விட்டதால் இப்போது நெல் பயிர் யாரும் அதிகமாக விவசாயம் செய்வதில்லை. ரொம்ப பேர் விட்டுவிட்டார்கள். பிறகு எங்கிருந்து நெல் வரும்? எங்கள் தாலூகாவில் நெல் அதிகம் பயிர் செய்வதில்லை. மாட்டுக்கு வைக்கோலுக்கு வேலை ஆட்களுக்கு பகல் உணவு வேண்டுமென்பதற்காக மாத்திரம் மூன்று ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் மட்டும் பயிர் செய்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த கரண்டு விலையேற்றத்தால் நெல் விவசாயம் குறைந்துவிட்டது. விவசாயிகளைக் காப்பாற்றுகிறோம் என்று சொல்வதைத்தான் கேட்கிறோம். ஆனால் ஒன்றும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. போர்டுதான் செய்யவேண்டுமென்று சும்மாயிருக்கக்கூடாது. நீங்கள் போர்டாரிடம் கரண்டு வாங்கி விவசாயிகளுக்கு குறைத்துக் கொடுங்கள். போர்டில் விவசாயிகளிடம் மினிமம் சார்ஜ் கன்டிஷன் எழுதி வாங்கினார்கள். அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. எங்களுக்கும் மாதம் ரூ. 250 கொடுக்கிறீர்களே என்பதற்காக நானும் ஏதாவது சொல்லவேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நீங்கள் பெரியவர், என்ன சொன்னாலும் கேட்கிறோம்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : பெரியவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டால் நாடு ஏன் இப்படி ஆகிறது. நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கவேண்டியதுதான்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அடிமேல் அடி வைத்தால் அம்மியும் நகருமே!

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : ரொம்ப அடித்தால் இந்த அம்மி உடைந்து போய்விடும். இப்போது போர்டார் விவசாயிகளிடம் எழுதி வாங்கும் மினிமம் சார்ஜ் கண்டிஷனில் தப்பு நிறைய இருக்கிறது. மினிமம் கரண்டு சார்ஜி ஓர் ஹார்ஸ் பவருக்கு ஒரு வருடத்திற்கு இவ்வளவென்று நிர்ணயித்து ஐந்து வருடத்திற்கு கட்டிவர வேண்டுமென்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வருடம் அந்த கணக்குப் படி கட்டத் தவறினால் வசூல் செய்து விடுகிறார்கள். ஒரு வருடம் அதிகப்படி கட்டினால் அதை அடுத்த வருட கணக்கில் கொண்டுபோய் சேர்ப்பதில்லை. இது வருடா வருடம் அக்ரிமெண்டே தவிர ஐந்து வருடங்களுக்கு அக்ரிமெண்டு

31st July 1965] *[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்]*

அல்ல. விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டு கனெக்ஷன் கொடுக்கும் போது எழுதி வாங்குகிறார்களே, அக்ரிமெண்டு அது ரொம்பவும் விவசாயிக்கு துணையானது. விவசாயிகளுக்கு என்ன தெரியும்? எப்படியாவது கொடுத்தால் போதும் என்று கையெழுத்துப் போட்டு வாங்கிக் கொண்டு போகிறார்கள். ஆகையால் அக்ரிமெண்டை மாற்றவேண்டும். அதனால் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால் விவசாயிகளுக்கு இந்த எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டு நன்மை செய்யவில்லை. தீமைதான் அதிகமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். வீட்டுக்குக் கொடுப்பது போன்றவைகளுக்கு எல்லாம் உங்கள் சௌகரியம்போல செய்யலாம். அதைப்பற்றி விவசாயிகளுக்குக் கவலையில்லை. விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும். விவசாயிகளிடமிருந்து லாபமடையவேண்டுமென்று நினைக்கிறீர்களே தவிர அவனைக் காப்பாற்ற நினைக்கவில்லை. அவன் உணவு பயிர் செய்யவில்லை என்றால் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்படுமே என்று அரசாங்கம் அந்தப் பஞ்சத்தை தடுப்பதற்காக அவனைக் காப்பாற்றுவதாக சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இங்கே போர்டு சேர்மன் ஐயா இருக்கிறார்கள், மந்திரி அவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதனால்தான் நான் இதையெல்லாம் பேசினேன். எலக்ட்ரிசிட்டி அபிவிருத்தி செய்கிறீர்களே, அந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு லாபம் வேண்டாமா? ஜாஸ்தி செய்துவிட்டோம் என்று பெருமையாகப் பேசிக்கொண்டிருப்பதில் என்ன பலன்? அபிவிருத்தி ஆக ஆக விலை குறையுமென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அது ஏறிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. கரண்டு அதிகமாக உற்பத்தி ஆக ஆக, இங்கே வந்தால் விலை ஜாஸ்தியாகிக் கொண்டிருக்கிறது, குழந்தை குட்டிகள் ஜாஸ்தியாகிறது என்று சொல்லுவது போல்—அதற்காகப் பெற்றுக் கொள்ளாதே என்று சொல்லுவது போல் அந்தக் கதை வந்து விட்டது. அபிவிருத்தி, அபிவிருத்தி என்றால் என்ன? அபிவிருத்தியானால் நாம் நிம்மதியாக இருக்கவேண்டும். அபிவிருத்தி ஏற்பட்டால் அழ வேண்டியிருக்காது. சுகமாக வாழ்வதற்கு எல்லாம் வேண்டுமென்றால், விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால், அந்த ரேட்டைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அடுத்த தடவையாவது குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இண்டஸ்ட்ரீஸ் மினிஸ்டர் கனம் திரு. வெங்கட்ராமனை தயவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் செய்யாமல், போர்டிடம் தள்ளுகிறீர்கள். தங்கவேல் முதலியார் இப்படியெல்லாம் மல்லுக்கு நிற்கிறார், ஏதாவது செய்யுங்கள் என்று சொல்லி, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நன்மையைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னை பேச அனுமதித்த தலைவர் அவர்களுக்கு வணக்கம் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The house will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, August 2, 1965. 4–10 p.m.

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 139. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1267, Home, dated 7th April 1965 directing that the tax payable in respect of lorry MDJ 3358 belonging to the German Leprosy Centre, Chetput, North Arcot district be reduced by half so long as the lorry is used for transporting building materials for construction of the Centre. [Laid on the Table of the House under Section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]*

* 140. *Notification issued with Roc. No. 88536/62/F5, dated 15th March 1965 extending the provisions of the Madras District Municipalities Act, 1920 to the area within the jurisdiction of Vettaikaranpudur Panchayat in Pollachi taluk of Coimbatore district with effect from 1st April 1965. [Laid on the Table of the House under Section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]*

* 141. *Notification issued with G.O. Ms. No. 812, Rural Development and Local Administration, dated 1st April 1965 regarding the revision of strength of the number of councillors with reference to 1961 census population. [Laid on the Table of the House under Section 304 (d) of the Madras District Municipaliteis Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]*

* 142. *Notification issued with G.O. Ms. No. 62, Rural Development and Local Administration, dated 7th January 1965 making the amendments to the rules relating to transfer of irrigation functions to panchayats. [Laid on the Table of the House under Section 179 (4) of the Madas Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]*

* 143. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1447, Revenue, dated 30th April 1965 regarding the constitution of Tribunal Rules under Section 83 of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959. [Laid on the Table of the House under Section 116 (3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act 1959 (Madras Act 22 of 1959).]*

B. Reports, Notifications and other papers.

* 18. *Handbook for Legislative Council Members.*

* Laid on the Table of the House on 30th July 1965.

APPENDIX I.

[*Vide* Answer to Starred Question No. 12 on page 56.]

(*a*) (*b*) The Geological Survey of India have investigated for the occurrences of copper in the following districts in this State.

(1) South Arcot;

(2) Coimbatore; and

(3) Kanyakumari.

The State Geology Branch of this Government has also investigated for copper in the above districts and also in Tirunelveli district. The details of these investigations are furnished below :—

South Arcot district.—The Geological Survey of India investigated the occurrences of copper in Kallakurichi taluk. Copper-lead-zinc mineralisation occurs about 2·5 kms. south-west of the village, Mamandur, Kallakurichi taluk, South Arcot district, localised along the contact zone between garnetiferous quartzo-feldspathic gneiss and granite gneiss. The mineralisation is in the form of veins, stringers and segregations in hornblende-granulite, amphibolite and meta-anorthosite. The lodes strike in a general N. 35° E. direction dipping at above 60–65° the south-east. The drilling in the area has served to trace mineralisation over a length of about 760 metres. Of this, only 457 metres (1,500 feet) was taken to have regular mineralised portion varying in width from 0·6 to a maximum of 10·77 m. The grade of the ores as brought out by the assay data of the core-samples shows a range of 0·24 per cent to 1·17 per cent copper, 0·11 per cent to 8·94 per cent lead and 6·74 per cent to 9·36 per cent zinc. Taking an average width of 3·6 m (12 feet) for the thickness of mineralisation and assuming that it is continuous in the area covered by drill holes 4 to 8, i.e., a length of 457 metres (1,500 feet), the probable reserves of ore to a depth of 214 m. (700 feet) in the direction of dip of the lodes is computed to be of the order of 900,000 tons (after allowing 25 per cent for various losses) of an average grade of 0·63 per cent copper, 2 per cent lead and 2·73 per cent zinc.

2. The indications of mineralisation in the nearby Kanankadumalai and its north-eastern extensions (i.e. the parallel zone of mineralisation) were pointed out and the Geochemical soil anomalies for zinc and copper as brought out by the Geochemical soil survey discussed. In spite of the limited reserves brought out by the present work, the occurrence of lead zinc rich mineralisation in the area together with the favourable Geochemical soil anomalies and other indications for zinc and copper deserve further exploration to ascertain the reserves of base-metal ores that could be expected in the area. The Geological Survey of India is not continuing further work in this area. However, it

has been taken up by the Indian Bureau of Mines for making a preliminary assessment report of the area, with a view to undertake detailed exploration in due course.

3. The Geology Branch of the Madras Industries Department has been engaged in investigating possible occurrences of copper or other metals in the surrounding areas especially to the west and north of Mamandur. They are able to locate indication of parallel zones of mineralisation near Vadaponparappi. Some indications of copper have also been noticed near Bairanayakanpatti at the northern portion of the Kalrayan Hills. Further work in the Kalrayan Hills by the State Geology Branch is under progress.

Coimbatore district.—The State Geology Branch investigated the area around Bhavanisagar for possible occurrences of copper. However, no indication of copper occurrence was found.

The Geological Survey of India have taken up recently some investigations for copper in this district. The work is under progress.

Tirunelveli district.—The State Geology Branch found some indications of copper at Mundradaippu about 12 miles south of Tirunelveli along the road to Nanguneri and at Pattankadu about 4 miles south of Sermadevi on the road to Kalakkadu. The zone of mineralisation seems to be localised and small in both places. These areas have been referred to the Geological Survey of India for further work.

Kanyakumari district.—The sulphide occurrences near Arumanallur in the Thovala taluk contain small quantities of copper also. The analysis carried out by the State Geology Branch and the Geological Survey of India indicate 0·52 to 1·33 per cent of copper. Here also, the lode could be traced for a limited length of about 450 feet. The Geological Survey of India is currently carrying out detailed mapping of this deposit. Drilling would be taken up in this area either by the Geological Survey of India or by the State Geology Branch to prove the depth of persistence of the lode. Further work in this area is necessary before any opinion can be given about the economic importance of the deposit.

APPENDIX II.

[*Vide* Answer to Starred Question No. 14 on page 58].

The Number of Fiat cars allotted to districts for taxi service in this State during the period from 1st May 1964 to 30th April 1965 is indicated below :—

District. (1)	Number allotted. (2)
Chingleput	1
Coimbatore	7
Madurai	5
Nilgiris	2
Salem	8
South Arcot	3
Thanjavur	3
Tiruchirappalli	2
Tirunelveli	6
Madras City	34
Total .	71

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 2nd August 1965

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Anti-Hindi agitation

* 21 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of persons who were arrested on Republic Day in connection with the Anti-Hindi agitation;

(b) the party affiliations of persons arrested; and

(c) the names of Members of the Madras Legislature and Parliament who were arrested in this regard?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 2,311.

(b) 2,294 persons were members and sympathisers of the D.M.K. and 17 persons were members of ' We Tamils '.

(c) The following are the names of the Members of Parliament and the State Legislature who were arrested :—

1. Sri D. Ramabadran, M.P.
2. Sri Rajaram, M.P.
3. Sri R. Muthu, M.P.
4. Sri C. N. Annadurai, M.P.
5. Sri R. Chezhian, M.P.
6. Sri R. Dharmalingam, M.P.
7. Sri K. Manoharan, M.P.
8. Sri Sivasankaran, M.P.
9. Sri C. G. Viswanathan, M.L.A.
10. Sri Munu Adhi, M.L.A.
11. Sri V. Krishnamoorthy, M.L.A.
12. Sri A. Thangavelu, M.L.A.
13. Sri N. Rajangam, M.L.A.
14. Sri A. Durai Arasan, M.L.A.
15. Sri M. Karunanidhi, M.L.A.
16. Sri T. Thiagaraja Kaduvatti, M.L.A
17. Sri T. P. Alagamuthu, M.L.A.
18. Sri M. S. Mani, M.L.A.

[2nd August 1965

19. Sri Anbil Dharmalingam, M.L.A.
20. V. R. Nedunchezhian, M.L.A.
21. Sri S. Madhavan, M.L.A.
22. Sri P. U. Shanmugham, M.L.A.
23. Sri S. Murugiah, M.L.A.
24. Sri R. Sampangi, M.L.A.
25. Sri Pulavar Govindan, M.L.A.
26. Sri Kanchi Manimoziyar, M.L.A.
27. Sri Rama Arangannal, M.L.A.
28. Sri K. A. Madhiazhagan, M.L.A.
29. Sri S. S. Rajendran, M.L.A.
30. Sri K. Anbazhagan, M.L.C.
31. Sri C. P. Chitrarasu, M.L.C.
32. Sri K. R. Ramaswami, M.L.C.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : May I know the reasons for these arrests?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I think the hon. Member has given the reasons in this question.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Were these Members arrested only when they were actively taking part in the Anti-Hindi agitation or in prevention of it?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mostly these arrests were made as a preventive measure.

DR. H. V. HANDE : How many were arrested in the night on 25th January 1965?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not have that data.

திரு. க. அன்பழகன் : *தலைவர் அவர்களே, குடியரசு நாளில் நடைபெறவிருந்த துக்கநாள் கூட்டத்தில் பேசுவதாக இருந்தவர்களைத் தவிர சம்பந்தப்படாதவர்களையும் கைது செய்து இருக்கிறார்கள். அப்படி சம்பந்தப்படாதவர்களைக் கைது செய்ததற்கு அரசாங்கம் என்ன காரணம் கூறுகிறது ?*

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : *அரசாங்கம் போதிய காரணத்தோடுதான் அவர்களைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். அவ்வளவு தான் நான் சொல்ல முடியும்.*

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Many of the Members were arrested at midnight. What is the reason for it?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If certain people were arrested in the night, the idea was to prevent any action on their part on the subsequent day.

2nd August 1965]

திரு. க. அன்பழகன் : *தலைவர் அவர்களே, கைது செய்யப்பட்டவர்கள் எல்லாம் பின்னர் எத்தனை நாள் கழித்து விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். தேவையான காலத்திற்கு மேல் தொடர்ந்து அவர்களைக் காவலில் வைத்ததற்குக் காரணம் என்ன ?*

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : *எவ்வளவு நாள் வைக்கவேண்டுமோ அதுவரையில் வைக்கப்பட்டு இருப்பார்கள். எத்தனை நாள் பொறுத்து அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள் என்பதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போடவேண்டும்.*

DR. H. V. HANDE : Is it a fact that though the Government gave an assurance that they would not be unnecessarily arrested and that they would not be prevented from holding meetings, they arrested them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am not aware of any such assurance.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether there is not any provision either in the Criminal Procedure Code or in any other law to arrest these people for such things as participation in the Anti-Hindi agitation which are minor in nature?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is a matter for argument before a Court of Law if there is any case.

DR. H. V. HANDE : Are the Government aware that such indiscriminate arrest of the Opposition Members is very, very derogatory to the democratic principle of Parliamentary Opposition?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not accept there were any indiscriminate arrests.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : In a democratic State where we are supposed to be ruling in a democratic manner, if some people feel that the introduction of Hindi is detrimental to their interests, in what way do the Government expect them to express their feelings?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Hon. Members may have their own conceptions of a democratic State.

Grant to meet the salaries of teachers

* 22 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of aided secondary schools in the State in which the total amount of Government grant for payment of salaries to staff falls short of the total amount of salaries paid to teachers as entered in their service registers;

[2nd August 1965

(b) whether any representation has been received by the Government from the managements of aided secondary schools in the State as regards the amount required over and above the Government grant to meet the salaries of teachers at rates entered in their registers;

(c) if so, the action taken or proposed to be taken thereon;

(d) whether any representation has been received by the Government from the Madras Teachers' Guild in the matter of cuts in salaries of teachers in aided secondary schools in the City of Madras; and

(e) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :(a) 252.

(b) to (e): Yes. The Government have sympathetically considered the hardship caused to the teachers and they have ordered that there should be no reduction in the salaries paid to the teachers under the new system of aid with effect from 1st April 1964.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that contrary to this benefit conferred by the Government, there are cuts now in the months of June by the absorption of increment due to teachers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : If really the Government think that teachers should not be affected by the new pattern of aid, what is the difficulty in just inquiring how this difference between the approved pay and the Service Register pay has been treated as special pay that pay is being absorbed in all these 252 cases?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is not a question of " really ". Government do not want the teachers who have been serving to be affected in the matter of scales on account of the decision of the Government. If there is still any difficulty or hardship felt by any teachers the hon. Member may put a separate question.

SRI M. RAJAH IYER : Will the Government initiate action to ensure that nobody has been adversely affected? May I submit that there are a few who have drawn above the maximum and that excess is not taken into account at all?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may furnish me the information which I shall look into.

Teachers in Aided Elementary schools

* 23 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) lay on the Table of the House a copy of the latest rules in force for filling up vacancies caused by leave or retirement of

2nd August 1965]

teachers and for making fresh appointments of teachers in aided Elementary Schools; and

(b) state whether such rules have been communicated to the managements of such schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM (a) & (b) : A statement [a] is placed on the Table of the House.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What is the reason for the delay in amending the rules though they were announced in 1964?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question. I have no information besides what has been laid on the table.

SRI M. RAJAH IYER : Will the Government take action to ensure that whenever there is a new vacancy, a substitute is definitely posted in schools lest the work of the school should suffer?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot give a categorical assurance to the hon. Member. But that question is being looked into. I cannot say that whenever there is a new vacancy, there must be some substitute posted.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : The notification of this amendment is said to have been made through the usual monthly meeting of Teachers' Association Centres. Cannot the Government think of any other better way of just cyclostyling this and sending it on to the managements, as the representatives of the managements cannot be present at these monthly meetings?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question.

Defence of India Rules

* 24 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any prosecutions have been launched against the Newspapers under the Defence of India Rules;

(b) whether any of the prosecutions have been withdrawn; and

(c) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) No.

(c) Does not arise.

SRI S. K. SAMBANDHAN : What is the number of prosecutions launched, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The number is seven.

[a] Printed as Appendix I on page 138.

[2nd August 1965

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, தேசிய பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் பத்திரிகைகளின் மீது தொடரப்பட்டுள்ள வழக்குகள் எந்தெந்தக் காரணங்களுக்காக தொடரப்பட்டன என்பதை அமைச்சர் விளக்குவாரா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்தத் தகவல்கள் என்னிடம் இல்லை. ஆட்சேபகரமான செய்திகள், மற்றவைகள் பிரசுரிக்கப்பட்டதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : ஆட்சேபகரமான செய்திகள் என்பதற்கு ஏதேனும் முதலமைச்சர் அவர்கள் உதர்ரணம் கொடுப்பார்களா? பொதுவாக நாட்டில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பிரசுரித்ததற்காக இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : உதாரணம் நான் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. கோர்ட்டில் அவை இருக்கின்றன. மேலும் அதை இங்கு விவாதிப்பது சரியில்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : பத்திரிகைகள் மீது தொடரப்பட்டுள்ள வழக்குகள் எல்லாம் ஒரே வகையைச் சேர்ந்தனவா? வெவ்வேறு வகையைச் சேர்ந்தவைகளா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வெவ்வேறு வகையைச் சேர்ந்தவை.

திரு. என். வி. நடராசன் : தற்போதைய சூழ்நிலையில் நாடு அமைதியாக இருப்பதை முன்னிட்டு இந்திய பாதுகாப்புச் சட்டப்படி கைது செய்யப்பட்டுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்களையும் மற்றவர்களையும் விடுதலை செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்தக் கேள்வி பத்திரிகைகளைப் பற்றியது.

DR. H. V. HANDE : Sir, who decides whether the Defence of India Rules should be applied? Is it the Chief Minister or any Government official?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is the Government that decide.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Why should the Defence of India Rules be applied, Sir? Is it to deny justice to the person?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no such idea. Government take action according to the law existing and in these cases they took action under the Defence of India Rules, which is law.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தின் சார்பில், முதலமைச்சர் சார்பில் பத்திரிகை தொடர்பு அதிகாரி ஒருவர் அண்மையில் தான் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். பத்திரிகை தொடர்பு அதிகாரி அண்மையில் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதால் இதற்கு முன்னால் தொடர்பு இல்லாத நிலையில் ஏற்பட்ட வழக்குகளை அரசாங்கம் மறு பரிசீலனை செய்து வாபஸ் பெறுமா?

2nd August 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்த யோசனையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Have the Government received any communication from the Government of India with regard to these prosecutions?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : என்ன விவரங்கள் என்று கேட்டார்கள்.

DR. H. V. HANDE : Who is the Government official that decides this matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There are so many Government officials.

DR. H. V. HANDE : Who is the officer that decides to take action?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot answer that question.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : For all and sundry things, Government think that action should be taken under the Defence of India Rules. Do the Government think it proper? Are the Government aware that people are much worried about this action of theirs?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may hold his own views.

DR. H. V. HANDE : Have the Government withheld any Government advertisement to these papers as a matter of punishment?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think it is so.

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, சில பத்திரிகைகள் அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படுகிற வகையில் அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக தூபம் போட்டு வருகின்றன? அந்தப் பத்திரிகைகளின் மீது சர்க்கார் மேலும் தீவிர நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? 3-10 p.m.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இவையெல்லாம் அவ்வப்போது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகின்றன.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, பத்திரிகைகளில் வருகிற செய்திகளை வைத்து வழக்குப் போடுவதாக இருந்தால் சில அமைச்சர்கள் பேசுகிற பேச்சுக்கள் பத்திரிகைக்ளில் வரும்போது அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. அதுபற்றி விசாரித்து அப்படிப் பேசிய அமைச்சர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் யோசனை கூறினால் அதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்கலாம்.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : May I know, Sir, whether any paper has submitted an apology and therefore the action against it was dropped? If so, may I know the name of the paper and the reaction of the Government in this regard?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I am not aware of any apology that was tendered by any paper.

DR. H. V. HANDE : May I know the work of the Press Information Officer who has been recently appointed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : A separate question may be put, Sir.

Planning Department

* 25 *Q*.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether there is any Planning Department in the State;

(*b*) whether there is any proposal to appoint a Planning Committee in each district; and

(*c*) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : : (*a*) There is a separate Planning Wing in the Finance Department.

(*b*) There is no Planning Committee at District level. But District Development Councils watch and review the progress of various developmental activities undertaken in the District.

(*c*) Does not arise.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, the District Development Councils make so many recommendations and pass so many resolutions. They also take very important decisions. May I know, Sir, whether these are taken into consideration and acted upon by the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : They will be looked into in terms of the rules that have been framed under the Act.

DR. H. V. HANDE : May I know, Sir, whether the Planning Wing has secretariat status or only a district status?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have said, Sir, that it is functioning as a separate wing in the Finance Department.

Primary Health Centres

* 26 *Q*.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) the number of Primary Health Centres which have no doctors for the last four months in North Arcot district; and

(*b*) the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (*a*) One.

(*b*) The Medical Officer of the Primary Health Centre at Perangattur was relieved on 14th January 1965 forenoon to undergo the condensed M.B.B.S. course. A substitute could not be posted immediately due to acute shortage of Medical Officers in Madras Medical Service. A substitute has since joined duty on 23rd May 1965.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is the Hon. Minister aware that there are many Primary Health Centres in almost all the districts without doctors for long periods of time, say, even more than six months? Will the Government do something with regard to this?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I do not think there are many centres without doctors; at least so far as my knowledge goes, there are only four primary health centres without doctors, and that too only during the past three months.

SRI M. RAJAH IYER : Will the Government relax the age rules and appoint superannuated doctors to these health centres to man them? These doctors will be very quiet and pleasant in villages.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, the hon. Member's suggestion will be taken into consideration.

DR. H. V. HANDE : How many health centres are there in the North Arcot District and how many of them have doctors?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I want notice of a separate question, Sir.

Panchayat Union Councils

* 27 *Q*.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the number of deaths that took place and the prosecutions launched in connection with the elections to Panchayat Union Councils?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : The particulars called for from the Collectors of districts are awaited.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, generally it takes such a long time for questions being answered, and even then they say particulars are awaited from the Collectors, which is not very helpful to the member who puts the question. Will the Government look into the matter and see that the answers, full answers, are obtained and given to the House as quickly as possible?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : Some Collectors have sent in their replies and reports from some others are awaited.

DR. H. V. HANDE : Mr. Chairman, Sir, the question may be postponed for the present and answered by the Government after getting the reports from all Collectors.

[2nd August 1965

MR. CHAIRMAN : After all the reports of the Collectors are received, probably the Government will inform the hon. Member about it.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Without the possession of the information required by the Member, will it be proper for the Hon. Minister to say that particulars are awaited.

MR. CHAIRMAN : If the particulars called for have not reached the Hon. Minister, what can he do?

SRI S. K. SAMBANDHAN : He should take steps to see that the particulars are expeditiously collected by the department concerned and the answer furnished in the House within a reasonable time. Of course there may be some delays in regard to certain cases.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, question are required to be answered within a stipulated time according to the Legislative Council Rules. Sometimes extensions of time are also obtained for answering the questions. If particulars are not available even after the extended time, the Minister has no other alternative than to say that, the reports or particulars called for are awaited.

DR. H. V. HANDE : Many questions to which answers are not available are not answered. Because these questions with such answers as ' particulars are awaited or are being collected ' are tabled, we are put to the trouble of probing into them again by putting fresh questions.

MR. CHAIRMAN : Hon. Members who give notice of questions are anxious to know the result. Even though the information asked for is not available, they want to know something as to what is happening to their questions. And therefore the Ministers have to give such answers as ' The information called for is awaited '.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Sir, we in the Assurances Committee had a discussion on the very subject, because the number of assurances given on the floor of the House were not implemented in time. The Hon. the Leader of the House at the time said he would expedite matters and see that assurances were replied to within a period of three months.

So, I would request you, Mr. Chairman, in consultation with the Hon. Ministers, to fix a time limit by which those who are responsible to supply the answers do supply the answers. Because, Sir, after all a question is of value only if answered at a particular time and becomes completely out of date if the answers are not furnished for months together.

Sir, I would request the Government to look into the matter.

MR. CHAIRMAN : So far as the Council Department is concerned, all possible steps are taken to expedite the answers from the departments. I hope what the hon. the Leader of the Opposition said will be noted by the Government.

2nd August 1965]

Transfer of Panchayat Union School Teachers

* 28 *Q.*—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the rules or norms under which the teachers in Panchayat Union Schools are transferred?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : இது சம்பந்தப்பட்ட விளக்க உரையின் நகல்[a] ஒன்று சட்டமன்றத்தின் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. RAJAH IYER : Will the Government make sure that, where husbands and wives are both teachers, ordinarily they are not disturbed—because the teacher-couple would make an effective team of teachers—unless there are very exceptional reasons, and that they are retained in the same place?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : If particular cases are brought to the notice of the Government, they will be looked into.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : சர்க்கார் இப்போது கொண்டு வந்திருக்கும் முறையைப் பாராட்டுவதோடு, இதே முறையை டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு உயர்தரப் பள்ளிகளுக்கு அமல் நடத்த முடியுமா என்பதை சர்க்கார் பரிசீலிக்குமா என்று கேட்கிறேன்.

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : சம்பந்தப்பட்ட இலாகா அமைச்சரைக் கேட்கவேண்டும்.

Meenakshipet Co-operative Lift Irrigation Society

* 29 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether any subsidy or grant has been sanctioned for the Meenakshipet Co-operative Lift Irrigation Society in South Arcot district;

(*b*) if so, the date of sanction of the grant; and

(*c*) the date of disbursement of the amount?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : (அ) துளைக்கிணறு தோண்டி, எண்ணெய் இஞ்சின் பம்பு செட் ஒன்றை நிறுவ இச் சங்கத்திற்கு 14,625 ரூபாய் கடனும், 4,875 ரூபாய் உதவித் தொகையும் அளிக்கப்பட்டன.

(ஆ) 22—11—1960-ல் கிராம வளர்ச்சி நிர்வாகத் துறையில் வெளியான 989-ம் எண் அரசாங்க ஆணையில் இவ்வுதவி அனுமதிக்கப்பட்டது.

(இ) கடன் தொகை 28-9-1962-ல் வழங்கப்பட்டது. உதவித் தொகை 22-3-1965-ல் வழங்கப்பட்டது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : இந்தக் கடன் தொகை அனுமதித்த தேதிக்கும் பணம் பட்டுவாடா செய்யப்பட்ட தேதிக்கும் வருஷக் கணக்கில் இடைவெளி இருந்தது என்பது அமைச்சர் அவர்கள்

[a] Printed as Appendix II on pages 138–139.

[2nd August 19[…]

சொல்லிய பதிலிலிருந்து தெரியவருகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன என்று சொல்வார்களா ?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : *1960-ல் அந்தத் தொகை சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் 1962-ம் வருஷக் கடைசி வரையில் சொசைடி அதைப் பயன்படுத்தவில்லை. அதற்குப் பிறகுதான் சப்சிடி பிரச்னை வந்தது.* Accountant-General *க்கு* refer *செய்த பிறகுதான் கவர்ன்மெண்ட் உத்தரவிட்டு பணத்தை வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.*

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : *சாதாரணமாக இதுபோன்ற கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு கடன் உதவுவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்கிறதே தவிர, அரசாங்கத்தில் உள்ள அலுவலர்கள் கொடுக்கும் சிரமங்களும் தொந்திரவுகளும் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதனால்தான் இந்தக் காலதாமதம் ஆனது என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ? அதற்குப் பரிகாரம் செய்யப்படுமா ?*

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : Irrigation *சம்பந்தப்பட்ட கிணறுகள், பம்ப் செட்டு இவையெல்லாம்* Technical people *சொல்லவேண்டியது. சம்பந்தப்பட்ட கூட்டுறவு டிபார்ட்மெண்டுதான் சாங்ஷன் செய்யவேண்டியது. இதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு வருஷ காலத்திற்குள் கடன் தொகையை சொசைடியார் பெற்றிருந்தால் இவ்வளவு காலதாமத்திற்கு இடம் இருந்திருக்காது, என்று சர்க்கார் கருதுகிறது.*

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : *இந்தக் தொகை கூட சட்டமன்றத்தில் 19■12-1964-ல் கேள்வி கேட்கப்பட்டதற்குப் பிறகு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கேள்வி கேட்டதால்தான் அது கொடுக்கப்பட்டதே தவிர இல்லாவிட்டால் அந்த இலாகா கொஞ்சம் கூட இதில் சிரத்தை எடுத்து இருக்காது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, 12-12-1964-ல் கேட்ட கேள்விக்கு இப்போதுதான் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறார்கள் என்பதை தலைவர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். எதிர்காலத்திலாவது இதற்குப் பரிகாரம் தேட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.*

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : *அபிப்பிராயத்திற்கு நன்றி.*

Pablo Boats

* 30 *Q.*—SRI M. ETHIRAJULU : Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(*a*) the number of Pablo Boats manufactured in the State during 1962–63 and 1963–64 ;

3-20 p.m. (*b*) the number of Pablo Boats supplied to the fishermen in the districts of South Arcot, Ramanathapuram and Kanyakumari during the above period; and

(*c*) the basis on which the Pablo Boats are given to fishermen?

2nd August 1965]

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் :

(அ).—

	25 அடிப் படகு.	30 அடிப் படகு.	மொத்தப் படகுகள்.
1962–63	14	36	50
1963–64	15	55	70

(இ).—

	1962–63	1963–64
தென் ஆர்க்காடு	3	11
இராமநாதபுரம்	4	6
கன்னியாகுமரி	13	18

(உ) (i) *பயிற்சி பெற்றவர்களையே கொண்ட எல்லாத் தொகுதியினர்க்கும் இப் படகுகள் முற்றிலும் வழங்கப்படுகின்றன.*

(ii) *மீதமுள்ள படகுகளில் 50 சதவிகிதத்தைப் பயிற்சி பெற்ற இரண்டொருவர்களைக்கொண்ட தொகுதியினர்க்கு வழங்குகிறார்கள்.*

(iii) *இன்னொரு பகுதியை, மீனவர்த் தொகுதியினர் பதிவு செய்துகொண்டுள்ள வரிசைக் கிரமப்படி, அத் தொகுதியினரின் பயிற்சி பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்களா என்று கவனிக்காமலேயே வழங்குகிறார்கள்.*

திரு. எம். எத்திராஜுலு : *மீன் பிடி தொழிலை ஏற்று நடத்தும் மீனவர்களுக்கு மட்டும் இந்தப் படகுகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவா ? இதே தொழிலை ஏற்று நடத்தும் பிற சமூகத்தவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறதா ?*

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : *மீன்பிடி தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் சமூகத்தவர்களுக்கு தான் இது கொடுக்கப்படுகிறது.*

திரு. எம். எத்திராஜுலு : *இதர சமூகத்தார் இந்தப் படகை வைத்து மீன்பிடி தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுமா ?*

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : *யார் யார் மீன்பிடி தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது.*

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note.*— An asterist (*)At the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PRESENTAION OF THE REPORT OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES ON "OBSTRUCTION CASE"

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, I beg to submit to the House the Report of the Committee of Privileges on the " Obstruction Case " that was referred to it. Ordinarily, Sir, it may not be necessary to say anything because the report has been in the hands of the hon. Members for some time. But this is the very first opportunity when such a case was

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [2nd August 1965

referred to the Privileges Committee in the Legislature of this State and I believe it is also the very first time such a Committee met and decided some broad issues. Therefore, with your permission, I wish to take a few minutes to explain the whole position.

As hon. Members are aware, on the 25th January 1965, an hon. Member of this House brought to the notice of the Chairman and Members that he was obstructed and prevented from coming to the Legislature by a group of persons who also manhandled him to a certain extent. The facts of the case have been mentioned by the hon. Member in his report to this House and the Committee went into details of it and were convinced that there was a clear case of obstruction of a member from the discharge of his duties as a legislator. Both from the evidence given by the hon. Member and a collague of his, and by the subsequent evidence given by others, who were invited to give evidence, it was made clear to the Privileges Committee that this was a serious matter of obstruction and the hon. Member was entirely justified in bringing it to the notice of this House.

The next question naturally was, whether it was possible to determine who were the persons or person responsible for this? The Committee took a good deal of time to investigate the matter, but unfortunately neither the hon. Member nor his colleague, who was present, nor any members who came and gave evidence, such as the driver and the conductor of the bus, or the police personnel concerned could definitely say who was the person or who were the persons concerned in this matter. Under those circumstances, the Committee felt that it would serve no useful purpose by trying to pursue the matter and trying to find out who wer responsible, because there was no recorded evidence in the Police report of the Station to suggest that such an incident took place or to say at least who were the persons or who was the person responsible. On the second ground, therefore, the Committee of Privileges came to the conclusion that they could not foist the blame on any person or persons, much less would it be reasonable at this stage to enquire into this matter and try to find it out in the absence of even the first information report of the Police.

Having come to that conclusion, the Committee of Privileges felt that there was not that amount of awareness that ought to be there with regard to what was meant by the priviliges of the Members or of the House. Apart from the public, who do not seem to have any such concept, even some of the Police were probably unaware of the entire incident and the offence that was committed by trying to prevent the Member from coming to this House. Therefore, they felt that it would be for the Government to issue necessary circulars to the effect not only to the Police Officers but to broadcast it to the public also that this a serious offence and will be aken note of by the House to give such punishment as it may determine.

2nd August 1965] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

In regard to this matter, I wish to refer hon. Members to the Constitutional provision wherein so far as privileges are concerned, the manner in which any breach of privilege is to be treated, is stated. The Constitution says that the practice that is in existence in the Houses of Parliament in England should prevail unless changes are made in our own Constitution. To this day, therefore, Sir, after careful examination and after going into the pros and cons of the case and after going into the legal aspects including a judgment and the *obiter dicta* by the Chief Justice of the Supreme Court, the Committee came to the conclusion that at the present time the privileges that had been defined as the Privileges of the Houses of Parliament in England would continue to be the privileges for all Legislators whether they were in the Central Legislature or in the Provincial Legislatures, and therefore these privileges were very clearly defined and they should be adopted. I think on that basis we ought to congratulate ourselves. The same privileges would continue to be extended to all Members of the Legislature irrespective of whether they belong to any one of the Houses or whether they belong to this party or that party. So long as they are Members representing the public and they come to the Legislature, their privileges are to be assured.

The next point was therefore to consider how the Parliament protected the Members in these privileges. I have already stated that there is a necessity for making the authorities concerned—the police and others and the public—aware that a Member of the Legislature is not to be trifled with and it will be a grave breach of privilege of the House and the Member, and that it will have to be brought to the House concerned for such punishment as may be indicated.

In the Houses of Parliament they have enacted owing to their experience that when the Houses are in session, certain area must be demarcated where it will not be possible for anybody to go and obstruct a Member of the House. [illegible] is one mile radius from the Houses of Parliament, and certain frequented places of public resort are exempted. The Committee, therefore, took up the question as to what should be the area so far as this Legislature is concerned so long as this Legislature functions in this particular place. Hon. Members are already aware that this House has passed a Resolution as to what constitutes the precincts of the Legislature for other purposes. They decided that a certain area must be demarcated which will be right up to Reserve Bank on the North and right up to the War Memorial in the South and to the Band Practice Road including the bridge there. For the present, they felt that it would be quite reasonable to have this area demarcated, and at any time when the Legislature in session, the Legislature Office is bound to inform the Commissioner of Police, and it will be his responsibility to see that it is kept more or less on guard to protect any of these Members coming in. Moreover apart from this, when the Legislature is in session there is a rule in

62936

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [2nd August 1965

Parliament that only a certain number of persons are allowed inside to present petitions. No mob can rush into the House to present a petition when the House is in session, as that would undoubtedly mean that a certain amount of pressure politics is being resorted to. Therefore, the Committee also felt that there must be a reasonable restriction with regard to the number of persons that can come and present a petition. The Committee did not want to interfere with the ordinary routine duties of the individual, but it felt that as it was taking up the matter for the first time, it should make it very clear what will be the privileges of
3-30 p.m. the House and in what way they should be protected and to what extent limitations on the public should be enforced to see that the privileges of Legislators are maintained. I can also say that so far as the Houses of Parliament are concerned, they went through a long period of struggle both with the King and with the other parties, and it was only then that they came to this conclusion that no legislator should be molested in the discharge of his duties. We have not come to that stage fortunately. I hope this report of the Privileges Committee will enable us to see that our legislators function properly.

Sir, I have the privilege of presenting this report to the House.

II. GOVERNMENT RESOLUTION.

CONSTITUTION OF THE AMBATTUR TOWNSHIP.

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : Mr. Chairman, Sir, I move the resolution standing in my name, namely,—

'That in pursuance of sub-section (1) of section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), the House do resolve that the area covered by the Ambattur Panchayat town and the surrounding five panchayat villages of Athipattu, Patravakkam, Padi, Korattur, and Mogappair in the Chingleput district, which is an industrial area, be declared to be a Township'.

Sir, Ambattur Town and its surrounding areas have in recent times developed into an industrial colony. In view of the phenomenal growth of industries, the area requires a special administrative agency for purposes of providing amenities. The Government, therefore, propose to constitute a township for Ambattur Panchayat Town and the surrounding Panchayat villages of Athipattu, Patravakkam, Padi, Korattur and Mogappair, under Section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958, treating the area as an industrial colony. The township can be expected to administer the area better than the concerned panchayats. Notifications regarding the constitution of the Township will be placed on the table of the Legislative Council in due course.

2nd August 1965]

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That in pursuance of sub-section (1) of section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), the House do resolve that the area covered by the Ambattur Panchayat town and the surrounding five panchayat villages of Athipattu, Patravakkam, Padi, Korattur and Mogappair in the Chingleput district, which is an industrial area, be declared to be a Township'.

The Resolution was put and carried.

VI.—GOVERNMENT BILL

THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS (AMENDMENT) BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 17 OF 1965).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, [a] 1965 (L.A. Bill No. 17 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

In moving this motion, I wish to indicate the objects of the Bill. Sri Thiyagarajaswami Temple, Tiruvarur, Thanjavur district, and the specific endowments attached thereto were subject to the provisions of Chapter VI-A of the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1926 (Madras Act II of 1927), by reason of a notification issued by the Government on the 25th May 1937, under that chapter. By virtue of section 103 (c) read with section 64 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951), the said notification would have expired on the 30th September 1956, that is, after a period of five years from the date of the commencement of the 1951 Act which date was the 30th September 1951. But, before the notification so expired, the Government by virtue of the powers conferred on them by new sub-section (4) of section 64 of Madras Act XIX of 1951 as amended by Madras Act IX of 1956, continued the duration of the notification for a further period of five years from the 30th September 1956 by issuing another notification, dated the 4th August 1956. This 1956 notification was struck down by the Supreme Court in Civil Appeal No. 560 of 1964. The ground on which the Supreme Court struck down the notification was that there was failure to comply with the principle of natural justice, i.e., the trustees were not given an opportunity to show cause why the notification should not be continued. As a result of the above judgment of the Supreme Court, the notification, dated the 4th August 1956, became unenforceable. Consequently, Sri Thiagarajaswami Temple, Tiruvarur, and other institutions

[a] Printed as Appendix III on pages 139-142

governed by the above notification would not be subject to the provisions of Chapter VI of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959). Similarly, the other religious institutions notified under Chapter VI-A of Madras Act II of 1927 would also cease to be subject to the provisions of Chapter VI of Madras Act 22 of 1959.

The judgment has given room for doubts as to the validity of all actions taken in pursuance of the notifications aforesaid. In the interests of the administration of the religious institutions aforesaid, it was considered necessary to continue in force the said notifications. Accordingly, the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Ordinance, 1965 (Madras Ordinance 1 of 1965), was promulgated by the Governor. The ordinance provides for the continuance of the notifications aforesaid for a period up to and inclusive of the date of the publication of the ordinance in the *Fort St. George Gazette*, that is, the 16th July 1965, and for a period of one year thereafter and also validates all such notifications and all acts and proceedings taken in pursuance of the said notifications. Under the ordinance if after the 16th January 1965, the Commissioner is satisfied that in the interests of the administration of the religious institution in question, any of the notifications aforesaid should be continued in force beyond the 16th July 1966, he will call upon the trustees to show cause why the notification should not be so continued. If there be any objection from the trustees, the Commissioner will hold an inquiry into the objections, and decide whether the notification should be continued or not. If he decides that the notification should be continued, he will make a report to the Government and, based on that report, the Government will declare that the notification will continue in force beyond the 16th July 1966. If no objections are received from the trustee, the Commissioner will recommend the continuance of the notification, and the Government will declare the continuance of the notification beyond 16th July 1966. The ordinance also confers a right of suit to the parties aggrieved by the cotinuance of a notification. If the Government are at any time satisfied that it is no longer necessary to continue the notification, they may cancel it. The Bill seeks to replace the ordinance aforesaid.

Sir, I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

'That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 17 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த இந்து மத பரிபாலன சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டுவந்ததை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கத்திடம் சில குறைகளைச் சொல்லி அந்தக் குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக,

ஸ்டேட்மெண்டு ஆப் ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்ட் ரீசன்ஸ் என்ற தலைப்பின் கீழ் நமது உயர் நீதி மன்றத்தில் ஏற்பட்ட தீர்ப்பின் காரணமாக சில சட்டங்கள் நமக்கு செல்லுபடியாகாத நிலைமை ஏற்பட்டதால், அவைகளைத் திருத்தி சட்டமாக்குவதற்காக இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது, என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அது அவசியம் என்றுதான் நானும் நினைக்கிறேன். ஆனால் நடைமுறையில் இந்த இந்து மத பரிபாலன சட்டம் அமுலாவது அவ்வளவு சரியான முறையில் இல்லை என்று சொல்லுவதற்கு நான் வருத்தப்படுகிறேன். இந்தச் சட்டம் நல்ல குறிக்கோளோடுதான் ஏற்படுத்தப்பட்டது. கேரளப் பகுதிகளிலிருந்த கோவில்களைக்கூட சென்னை அரசாங்கத்தின்கீழ் கொண்டுவந்த பிறகு நமது இந்து மத பரிபாலனம் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது என்று பாராட்டப்படும் நிலையில் இருந்தது. ஆனால் இப்போது போகும் போக்கைப் பார்த்தால், அந்த ஸ்தாபனம் ஜனங்கள் நன்மைக்காக இருக்கிறதா, அல்லது ஒரு தனிப்பட்ட கட்சியின் சார்பாக இருக்கிறதா என்று தெரியாமல் இருக்கிறது என்று சொல்ல நான் வருத்தப்படுகிறேன். பொதுமக்களின் நலனுக்காக இந்த மத ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்ற ஆசை உள்ளவன் நான் என்பது மந்திரிகளுக்கே தெரியும். அதற்காகச் சேவை செய்ய வேண்டும், இந்து மத பரிபாலனங்கள் நல்ல முறையில் கவனிக்கப்படவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு, முக்கியமாக டிரஸ்டிகள் நியமிப்பதில் இப்போது இருக்கிற காரியங்களில் ஆளும் கட்சியின் வர்க்கத்தினருக்கு அனுகூலம் செய்தாலும் கூட, கூடுமானவரையில், நான் கேள்வி கேட்ட போது முதன் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள்: 'ஜனநாயகத்துக்கு அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் அர்த்தம் கொடுக்கலாம்' என்று. ஒரு அர்த்தம்தான் கொடுக்கலாம். அர்த்தத்திற்கு அர்த்தம் சொன்னால் முடிவு ஏற்படாது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிலைமையில் இந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு டிரஸ்டிகள் நியமனம் செய்யும்போது, நேர்மையாக நல்ல முறையில் நடக்கிறவர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கிறவர்கள் நல்லவர்களா, கெட்டவர்களா என்று சொல்ல ஆசைப்படவில்லை. இந்த ஸ்தாபன நிர்வாகத்தில் பல குறைகள் இருக்கின்றன. சட்டத்திலுள்ள குறைகளை அடிக்கடி திருத்தி வருகிறோம். இதற்கு நியமிக்கப்படுகிறவர்கள் நேர்மையும் ஒழுக்கமும் உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அதற்கு இந்த அரசாங்கம் செவி சாய்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உதாரணமாக, சில வருஷங்களுக்கு முன்னால், பழனியில் கும்பாபிஷேகம் நடத்தினார்கள். அதிலே ஏற்பட்ட குறைகளை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு யார் காரணம் என்றும் தெரிந்திருக்கும். ஆனாலும், இதுவரை அரசாங்கம் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்ததாக தெரியவில்லை. இன்றுள்ள சூழ்நிலையில், பாக்கி விஷயங்கள் எப்படியிருந்தாலும், இந்த மத சம்பந்தமான, கோயில்கள் சம்பந்தமான காரியங்களிலாவது பொது நன்மையை உத்தேசித்து எல்லோரும் நல்ல முறையில் செயலாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

3-46 p.m. அடுத்தபடியாக, ஏரியா கமிட்டி என்று, சிறு கோயில்களை நிர்வாகம் செய்ய ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியிலுள்ளவர்கள் அந்தக் கட்சியின் நலனுக்காகச் செயல்படத்தான் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறதே தவிர, பொது நோக்கத்தோடு நல்ல முறையில் செயல்படும் நிலை இல்லை. கட்சிக்காரர்கள் 4 பேர்கள் மத்தியில் பாக்கி நல்லவர்களையும் சேர்த்து அந்தக் கமிட்டியில் நியமித்து நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மடாதிபதிகள் செய்யும் காரியங்கள் எல்லாம் உலகம் பூராவும் தெரியும். நல்லது கெட்டது எல்லாம், மடாதிபதிகளின் குறைகள், உரிமைகள் எவ்வாறு இருக்கின்றன என்றும் தெரியும்.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member should confine his remarks to this particular Bill.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : மடாதிபதிகளைப் பற்றியும் Objects and Reasons வந்திருக்கிறது: 'மடாதிபதி கோர்ட்டில் போட்டால்' என்று. அதனால் இந்த சந்தர்ப்பத்தை உபயோகப் படுத்திக் கொள்கிறேன். அதற்கு ஆட்சேபனை இருந்தால் நிறுத்திக் கொள்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு, சின்ன மடாதிபதிகள் போய் அரசாங்கமே பெரிய மடாதிபதியாகி விடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதுள்ள நிலைமையில் சிறு மடாதிபதிகள் போனால் அரசாங்கமே பெரிய மடாதிபதியாகுமோ என்ற அச்சம் மக்களுக்கு இருக்கிறது. அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் அரசாங்கம் நேர்மையைக் கடைபிடித்து மேற்கொண்டு நல்ல முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன் படுத்திக்கொள்கிறேன். வேறு குறை சொல்லுவதற்காக நான் எழுந்திருக்கவில்லை. சில டிரஸ்டிகள் பரம்பரையாக இருக்கிறார்கள். நல்லவர்களாக இருந்தால் இருக்கட்டும் பரம்பரை பரம்பரையாக. அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களைக்கூட 3 அல்லது 5 வருஷத்துக்குமேல் ஒரு இடத்தில் இருக்க அனுமதிப்பதில்லை. ஊரில் பல நல்லவர்கள் இருக்கிறார்கள், அதனால் ஒவ்வொரு வருஷமும் டிரஸ்டிகளை மாற்றிக்கொண்டு நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் :** கனம் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் தங்கள் நிர்வாகத்தில் அறநிலையங்களை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்பே முயற்சி செய்து வந்திருக்கிறது. இவைகளில் பெருச்சாளிகள் இருக்கிறார்கள். பெருச்சாளிகளைப் பிடிக்கத் தான் இப்போது இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு பக்தி இல்லை என்று சர்க்கார் கருதுகிறார்கள். சில பெரிய ஆட்கள் சந்தனப் பொட்டும் அதற்கு மேல் குங்குமப் பொட்டும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இந்த அறநிலையங்களுக்குப் போன பிறகு பெருச்சாளிகளாகி விடுகிறார்கள். இவர்கள் இந்த அற நிலையங்களுக்குத் தெரிந்

தெடுக்கப்படும்போது மிகவும் வைதீகமாக இருக்கிறார்கள். பிறகு அவர்கள் பெருச்சாளிகளாகி விடுகிறார்கள். அகத்தில் நல்லவர்களாக இருப்பவர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படுவதில்லை. புறத்தில் நல்லவர்களாக இருப்பவர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். நல்லவர்களைத் தெரிந்தெடுக்க வேண்டும் என்றும், பெருச்சாளிகளைப் பிடிக்க வேண்டும் என்றும் தான் எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் உறுப்பினர் கூறினார்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அவர்கள் அகப்படுவதில்லை. (சிரிப்பு)

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : அகப்பட்டாலும், ஒழிந்து போகட்டும், போனால் போகட்டும் என்று நமது சர்க்கார் அவர்களை விட்டுவிடுகிறார்கள். சர்க்கார் நல்ல காரியம் தான் செய்கிறார்கள். ஏதாவது புகார்கள் வந்தால் விசாரித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

* **கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** கனம் தலைவர் அவர்களே, முன்பு இயற்றப்பட்ட ஒரு சட்டத்திலிருந்து ஒரு குறைபாடு சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குத் தெரிந்தது. அக் குறைப்பாட்டை நீக்குவதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. தர்ம ஸ்தாபனங்களை அற நிலைய இலாகாவின் மேற்பார்வையில் எடுத்துக்கொள்வதென்றால், சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து அவர்களுடைய விளக்கத்தை- சமாதானத்தை— கேட்ட பிறகுதான் அவைகளை எடுத்துக்கொள்வதுபற்றி முடிவு செய்ய வேண்டும். விளக்கம் கேட்காமல் முடிவு செய்வது நியாய மற்றது என்பதுதான் சுப்ரீம் கோர்ட்டின் தீர்ப்பு. சம்பந்தப் பட்டவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுப்பதுதான் இந்த மசோதாவில் முக்கியமான அம்சம். இந்த விஷயத்தில் இதற்கு முன்பு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாகக் கருதப்பட்டால் தர்மஸ்தாபனங்கள் சம்பந்தமான விவகாரங்களில் குழப்பம் ஏற்படும். ஆகையால் இதுவரை நடந்தவை சரியானவை என்று கருதிக்கொண்டு, நோட்டீஸ் கொடுக்கும் முறையை இனிமேல் கடைபிடிக்க வேண்டும்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. சுப்பையா செட்டியார் ஒன்று சொன்னார். அவர் கோவில்கள் விஷயத்தில் அக்கறையுள்ளவர். தர்மகளுக்கும் பதவிகளுக்கும் 'ஏரியா கமிட்டி' அங்கத்தினர் பதவிகளுக்கும் தகுதியுடையவர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்து. திரு. தங்கவேல் முதலியார் என்ன சொன்னாலும், அவருக்கு கோவில்கள் விஷயத்திலும் தெய்வத்தினிடத்திலும் ரொம்ப நம்பிக்கை உண்டு என்று எனக்குத் தெரியும். தர்ம ஸ்தாபனங்களில் பெருச்சாளிகளை வைக்கக்கூடாது தான் ஆரம்பத்தில் மனிதர்களாக இருப்பவர்கள் பிறகு பெருச்சாளிகளாக மாறிவிட்டால், அதை கவனிக்க வேண்டியது தான். அதுவெல்லாம் அறநிலைய இலாகாவால் கூடிய வரையில் கவனிக்கப் படும் என்று சொல்லிக்கொள்வதுடன், இந்த மசோதாவை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று சபையினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 17 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 6 were put and carried.

Clause 1, the Long Title, and the Enacting Formula were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, I move—

" That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill 1965 (L.A. Bill No. 17 of 1965), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 17 of 1965), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

V.—DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1965—66.

* SRI M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, on page 3 of the Statement of Supplementary Demands I find the demand in pursuance of the decision of the Government to bifurcate Salem district into Dharmapuri district and Salem district. It is very necessary, and I am very happy that the Government have done it. I do hope they will not stop with that but will go on to have more rational boundaries for the districts and, if necessary, think of the southern districts so that the most backward district there, Ramanathapuram, could be a more compact district by itself. It is a heterogenous district with West Ramanathapuram, which is so affluent, being tagged on to the other backward part, East Ramanathapuram. I do hope that now that Pudukkottai has come in there, Tiruchirappalli, Tirunelveli, Madurai and Ramanathapuram districts would be split into five districts so that there may be a more compact and homogeneous Ramanathapuram district.

On the same page I find that the scales of pay of the Executive Officers of the Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department have been revised with effect from 1st April 1965. There is one thing that strikes me about this revision. The scale of pay of Grade 1 Executive Officers which began with Rs. 180 previously now begins with Rs. 175. I do not know if it is actually a misprint for Rs. 185, because I do not think that the new scale would have a lower starting salary. When the State raised the pay scales, we find that in the previous scale the maximum could be reached and all retiring benefits could

be obtained in 14 years' service, while if it should be Rs. 175 in the revised scale, it would mean a year more. So actually I wish it is Rs. 185-10-225-15-375. If it is not so, I do hope that the Government would think of revising the scale so that the starting point may be actually better than the starting pay at present. This has perhaps become necessary because there is no mention about the scale of salary of Executive Officers in the Pay Commission Report. If, as I think, this is an indication of the revision of pay more generously than what has been indicated in the Pay Commission Report, I would urge the revision of scales of pay of very many Government servants and teachers, whose scales of pay 3-50.
do require generous revision. p.m.

On page 9 there is the demand under Education with which we are all vitally concerned. There is a reference to the bifurcation of the Directorate of Public Instruction into the Directorate of Higher Education and the Directorate of Secondary Education. This is a reform that has not come a day too soon. My own grievance is that it looks as though it is a half-hearted measure. Instead of there being a real trifurcation that is necessary, it has stopped with bifurcation. It might be open to a little criticism because when we think of secondary and higher education as separate units by themselves, by the same stretch of imagination and planning, I should think we should bifurcate the rest of education into secondary education and elementary education instead of clubbing them together and entrusting them to one Directorate as at present. This bifurcation would serve a much better purpose if actually it is trifurcated with three different Directors who could function independently—the Director of Higher Education, the Director of Secondary Education and the Director of Elementary Education. Actually vast strides were made in technical education only after we had a separate Directorate of Technical Education. We took it away from the general education Directorate and entrusted it to a separate Director and if to-day we can be proud of the vast achievements that technical education has made, it is due to the fact that there has been one Director whose entire responsibility has been to think of improvement in one small field. So, this decentralization is very commendable indeed. I am only sorry that the Government have stopped with mere bifurcation instead of going to the extent of trifurcation which would appear to be quite called for.

The Government have sanctioned the post of an Assistant in each of the 35 offices of the District Educational Officers. Instead of the Personal Assistant assisting the District Educational Officer, and the District Education Officers concerning themselves with secondary education and elementary education, now that we are appointing a Personal Assistant, the Personal Assistant could attend to elementary education and the District Educational Officer could attend to secondary education. There is great need for bifurcation of duties so that the District Educational Officers may think of improving the quality of the number of secondary schools that have sprung up to-day. If our quantitative expansion is to be

[Sri M. Rajah Iyer] [2nd August 1965

a boon—it no doubt is—by ensuring qualitative improvement also, these District Educational Officers must be enabled to attend to high schools alone without being burdened with the control of elementary schools. I may tell you, Sir, that most of their time is taken away in signing grant bills for elementary schools and visiting elementary schools and checking the work done by the Senior Deputy Inspectors of Schools and all that. Now that we think of a Personal Assistant to the District Educational Officer, I think it indeed emphasises my point that elementary education would be much better served if it is separated from secondary education

On page 23 there is a provision relating to the Sethusamudram Project. It is something of which I am extremely happy. The Project Engineer, the Executive Engineer of the Sethusamudram Project who is put up almost next door to me was put to a lot of difficulties before he could get a house to live in. The Sethusamudram Project is so near to Ramanathapuram that Ramanathapuram is the only town they could think of where they could put their children in school and drive about ten miles to reach the Sethusamudram Canal Zone. So, I would urge on this occasion—and I am very happy that the Minister for Housing is here just when I am making that plea—that at Ramanathapuram a rental housing scheme for non-Government servants must be thought of. There is a vast area available there. There is space available for rental housing scheme. The Sethusamudram Project cannot function unless the people who are employed for this purpose are provided with residential quarters there. Once again, I would urge that facilities for the Travellers' Bungalow should be increased

Finally, there is the allotment of Rs. 340 lakhs to increase the dearness allowance of our N.G.O.'s. This is something which is very generous over which all should be very happy. The N.G.O.'s and the teachers are indeed happy and the maximum benefit is felt in the smaller pay range of Rs. 90–140. So, we are happy that the Government have thought of revising the State rates of dearness allowance so that they may be on a par with the Central rates. But my own grievance is, as I expressed last time that we should think of an upper limit for it. It says that State Government servants drawing a salary of Rs. 400 and above up to Rs. 1,200 will get Rs. 90 as dearness allowance. Once again I would like to urge that there may be a few officers drawing just above Rs. 1,200. Their number could be counted in one's fingers. The rates of dearness allowance would look much better and impressive indeed if we were to say that everyone will have dearness allowance. My plea is that all officers, even Gazetted Officers, who draw a salary of Rs. 400 and above, without any maximum limit, should get Rs. 90 as dearness allowance. It may be only a small allowance but the psychological effect of everybody getting a small allowance, I am sure, would be very great and impressive. So, I would once again plead that the Government should seriously think of deleting this upper limit in the pay scales for eligibility for dearness allowance.

2nd August 1965]

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, on page 9 of the Statement of Supplementary Demands, as mentioned by my predecessor the hon. Sri Rajah Iyer there is a provision for bifurcation of the Directorate of Public Instruction. Now the Directorate of Public Instruction has been named as the Directorate of Public Education. I am glad of this change.. Only Madras had that name and there was a Director of Public Instruction and not of Public Education. That defect in the name has been rectified now and we have a Directorate of Public Education. I do not know how the Government thought it fit to bifurcate this department. Education is one whole and it need not at all have been bifurcated. In fact, it is not proper to bifurcate it. The individual receiving education is one homogeneous whole and the object of education is to develop the individual as a whole. As such, though there may be justification for a separate wing like the Directorate of Technical Education for general eduction, if we allow this bifurcation, naturally there is a demand for trifurcation and so on. There is no end to it. I would rather wish the Government to have only one Director for General Education and so many Deputy Directors or so many officers to look after the various aspects under his care.

Now, Sir, with regard to the employment of Assistants in District Educational Offices and with regard to the creation of two wings in the Directorate we as teachers have to point out that Government always think of increasing the Inspectorate and the supervisory staff before they think fully of teachers.

(Deputy Chairman in the Chair.)

Now, it does not mean that we grudge the expenditure here. Government also must admit that it is education that matters and not the supervisory staff or inspecting staff. In spite of the increase in the inspecting staff, we find that it is very difficult to get a reply on a paper even after months and as was pointed out by my hon. Friend Sri Rajah Iyer, much of the time of these officers is taken away in passing bills, scrutinising bills, checking accounts and so on. Now if the Government really want to develop the art of teaching in schools, should they not have a separate wing for that purpose? They have allotted Rs. 35 crores under education and the amount is doled out under different heads such as grants for building, teaching grant and so on, management expenses, etc. To look after such routine items I do not think such a large staff is necessary. On the other hand, they should have a special wing to look into the grievances of teachers. We are in a Welfare State and this should be attended to. The routine items of doling out grants for buildings, purchase of furniture, management grant, etc., should be left to be looked after by the accounts branch and the special wing should take personal interest in finding out not only how they are being treated by the various managements and what their condition really is. I wish the Government soon realises that it is their duty to do this. If the Government spend a few lakhs of rupees out of the many lakhs they spend on buildings, the teachers

4-00 p.m.

will be greatly satisfied. Now the Government have taken the responsibility of paying the teachers in full whether they are in the elementary schools or in the high schools. They are paying their dearness allowance in full whether they be in the elementary schools or high schools. That being so, what need is there to perpetuate the differences or disparity with regard to the allowances as among teachers in aided schools and schools under over agencies as Local Boards and Government? The house rent allowances as among teachers in aided schools and schools under other 1946 should be given. The medical concessions should also be extended to them so that they can avail themselves of these facilities when they are sick. The Government can extend them some amenities, such as uniform leave rules and security of service. This will cost the Goverment nothing. All these things could be done by the Government if only the District Educational Officers are entrusted with the responsibility of looking after the welfare of the teachers, the proper thing for a Government in a welfare State to do. I have been submitting all these years that there should be columns opened in the inspection reports with regard to the teacher's name, his qualification, salary drawn, in how many schools he had served, from how many places he was kicked like a football, the leave rules applicable in the institution, whether he enjoys security of service, for what reasons he was sent away from the various institutions and so on. It does behove a Government in a Welfare State to look after these things. Then education would be much better than what it is to-day because education would be imparted by a contented teacher and not by a discontented teacher.

With regard to pension, I want to say a word. The Government go on increasing the dearness allowance. There is need for it, I grant; because the prices are going up. But what about people who served the people and who have retired from service, from the school or Government office? We must just think of raising their dearness allowance also and give dearness allowance to those who have been denied this benefit for all these years. Then they should be given a minimum pension of at least Rs. 30 especially when the value of the rupee has been much reduced.

Now, Sir, I want to say a few words about 'health'. It may be surprising to some hon. Members that I am to speak on some other subject than education. (Laughter). I strongly feel about it and that is why I wish to say what I fell in the matter. On page 10, under item (ii) the detailed memorandum says:

"The Government have launched a Crash Programme on Family Planning with a view to persuading eligible fathers to resort to surgical methods of Family Planning. To explain to the fathers about the effectiveness and harmlessness of the surgical methods and to persude them to undergo sterilization operation, the Government have sanctioned the employment of Field Workers

in all places where there are Government approved surgerics, and to pay each of them Rs. 10 for every case brought to the Government surgery for operation. To meet the demand for vasectomy that will be created with the employment of Field Workers, the Government have sanctioned the opening of full vasectomy surgeries in the Government Headquarters Hospital, Nagapattinam and in Government Erskine Hospital, Madurai with necessary staff".

The particular sentence 'that field workers will be paid Rs. 10 for every case brought to the Government surgery for operation' is the most objectionable sentence in the passage according to me. The Government ought not to do it. The idea of limiting the family is thoroughly a foreign idea, alien to Indian culture, Indian nationhood and alien to Tamilnad in particular. Why should we think of reducing the population? What are the Plans for if we are to reduce the population? Why should we put through three plans and also draft the fourth and also think of the fifth and the sixth?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Plan is for a limited population and not for an unlimited population.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: If really the Government according to their Plans will be able just to grow more food, procure large quantities of food, store them in the biggest godowns possible and distribute them to the best satisfaction of the people, what need is there to reduce the population?

Suppose a father has got eight children. Would he pray that some of his children should die so that the others might be prosperous? Sir, I am the eighth child of my parents. That is why I am called, 'Krishna' or 'Krishnamoorthy' (Laughter).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the hon. Member's parents might have been quite happy about the eighth child but we are anxious that many parents should not regret that they should have so many children.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, if my parents had thought of birth control after the second or the third child as the Government are now advocating, I would never have been born and Government would have been glad that there would not be this person worrying them about the demands of teachers.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I should say at once that we are extremely indebted to the parents of the hon. Member for giving birth to this son.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, what I say is this. The idea is entirely foreign to us. Now if according to the plan of the Government each family is to have only two or three children, would the Government guarantee the lives of all these two or three

[Sri G. Krishnamoorthy] [2nd August 1965

children? Suppose a calamity such as an epidemic of cholera or something like that overtakes the family and all the two or three children die . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, apart from sterilisation, there is the ICUD method which could enable specing of the child birth.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Whatever it is, the Government are bent upon reducing the population. And my point is what would happen to the family if a calamity were to overtake it and the children, two or three of them, die? The Government should not try to destroy a thing which it cannot create. Man cannot create an individual. But man can destroy an individual but he should not destroy and that is my point.

Sir, talking of larger families, I should like to say the more, late in the series they are born, the more intelligent, they are; that is, the second born is more intelligent than the first born, the successive children are more intelligent than the former children. That is our belief and that is another aspect of the problem. Why should we stop intelligent children being born and fill the society with chidren of only normal intelligence?

Then, Sir, our nation counts more in the galaxy of nations on account of the fact that we have a very large population. It is not the area of the country that counts but its population. There are other large countries, which I do not want to name, with only sparse population. They do not count, but we count in the galary of nations. Then why should we think of reducing our population?

Sir, the effects of this programme, will be seen only two or three generations hence. According to our plans, we want to tighten our belts now, in order that the second and the third generations might be happy. But we do not want the second or the third generation to be of the same number as we are now.

One more weak point in this matter is we rely too much on the census figures. We know too well to what extent we should rely on statistics in regard to food procurement and such other things. There is a limitation to our relying on statistics. Therefore, we should not rely too much on population statistics or the census figures. Relying on that, we say population is increasing by so much percentage every year. It is not correct to calculate on this basis. Had the growth of population been like that, only a few hundred years back mankind should have been a single individual. If we go backwards and make a deduction of five per cent for every year, naturally in the year 1900 there would have been only very few people which is not true. I submit these figures are not correct. And on the idea given to us by the foreign countries we should not proceed to reduce our population saying we cannot feed the whole population, and give the necessary comforts to them. On the other hand, I would be very glad, if the

2nd August 1965] [Sri G. Krishnamoorthy]

Madras State as it has been doing in respect of other matters, submits to the Central Government that it cannot agree to this family planning for reducing the population. Our Government should be bold enough to point out to the Centre that this is a foreign idea and so far as Madras was concerned, they have no need for it.

Sir, they have a birth control programme and on the top of it they want to pay the field workers Rs. 10 for each case at the cost of the public echequer. This is a most horrible thing which I can think of. For the mere temptation of money all sorts of people would be brought in. If through their propaganda machinery Government are not able to bring in people for this surgical operation why pay these workers for bringing them? Previously, the amount was given to the person who underwent this operation, 4-10 p.m.
but now the amount is to be given to the person who canvasses and brings people to the Government surgery for operation. I strongly object to this expenditure of Rs. 42,500 in one year alone. It does not seem proper though we may be getting a total revenue of Rs. 163 crores. This is not an expenditure which can be justified. I simply wanted to voice forth my feelings in regard to this matter. If there are people in the urban areas who want birth control, let them take to it. But I am sure a majority of the people in the villages and the semi-urban areas are not for it. Government have thought of it perhaps to bring in these people also. They must be given sufficient education if they want and not this family planning.

Then, Sir, with regard to "1. Miscellaneous" the expenditure of Rs. 2 lakhs for enhancement of dearness allowance, I am really glad that the Government have raised the rates of dearness allowance, but I have to submit that this table should be upside down. A person getting Rs. 400 and above Rs. 1,200 should get Rs. 32 and the person getting below Rs. 90 should get Rs. 90 as dearness allowance. We are in a Walfare State and, therefore, those who get less salary should be paid more dearness allowance. The Government want to improve the standard of living of poor people. They want that the poor citizens of Tamilnad should lead a better life and that is the purpose and basis of the grant of dearness allowance. Therefore, it is but justice that a man getting below Rs. 90 should be given more dearness allowance than those getting higher salaries. For a man getting a salary of Rs. 1,200, the dearness allowance of Rs. 90 is nothing. Therefore, I wish the Government would set an example to other States by reversing the table of grant of dearness allowance upside down so that the poor servants will get more dearness allowance.

Now, I find from the particulars furnished on page 39 of the Detailed Supplementary Estimates that Government have decided to purchase dhall from northern States like Rajasthan and Punjab for supply to people in this State. For this they have provided about Rs. 6 crores. Now, are we going to store them in our State as we are storing paddy and other things? What about godowns,

[Sri G. Krishnamoorthy] [2nd August 1965

if we are to store them here? Even if godowns are available what guarantee is there that they will not deteriorate in quality during storage? Unlike paddy dhall cannot be stored over a long period say for two or three years. To prevent deterioration under storage, Government will have to spray me pesticides and there is no guarantee that it will not be harmful to those who consume the dhall.

In conclusion, I wish only to pointed out that the Government, not only in this State but throughout the country, try to interfere in every day activities of the individual. It thinks that it is the sole custodian of the lives of the people and the welfare of the people. The Government think that the people are quarrelling among themselves; the landlords with the tenants, the house-owoners with the tenants and so on, and, therefore, the Government should interfere in the affairs of the people and set right matters. I submit that they should have trust in our people. In page 39 of the Memorandum, we find provision for distribution of chemical fertilizers, for distribution of milk, etc. These were things which were normally looked after by people themselves through the normal trade channels. Why should the Government come in and purchase dhall from Punjab for distribution to the people? Cannot this work be done by the normal trade channel? Why should they think of setting up of big milk dairies and other things? Should this not be left to the private trade? All these are very simple things which were up to now being done by private people. Because there is complaint from certain quarters that they do not get milk, Government think of launching on this scheme on the western model. Instead of the Government taking over all these things, I feel it would be better just to leave them to private trade. There are a large number of customers and they can judge things and get these things done by people who trade in the proper way. In Government trying to do all these things there is the problem of storage, preventing deterioration of stored things and people's health being affected by consuming these stored grains. In my opinion, these are all waste of public money, which I do want to pronounce in this House.

***திரு. க. அன்பழகன்:** மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானிய கோரிக்கையின் பேரில் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கான நல்வாய்ப்பினைக் கொடுத்ததற்கு தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் கோரிக்கையின் மூலம், ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை வந்த பிறகு மூன்று அல்லது நான்கு திங்களுக்குள், மிக அதிகமாகத் தோன்றுகிற அளவிற்கு இவ்வளவு பெரிய தொகை மானியமாகக் கேட்கப்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருப்பது பற்றி அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அகவிலைப்படி விகிதங்களின் உயர்விற்காக சுமார் 2 கோடி ரூபாய் கோரப்பட்டுள்ளது. ஜமீன்தார்களுக்கு நஷ்டஈடு வழங்க ரூ. 9,25,000 கேட்கப்படுகிறது. இது முன்னரே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ள இனச் செலவுதான் என்றாலும், ஆண்டு நிதி நிலை

2nd August 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

அறிக்கை வந்தபோதே சேர்க்கப்பட்டிருப்பது முறையாகும். துணை மானிய கோரிக்கையின் போதுதான் இதற்குப் பணம் கோர வேண்டுமா என்று அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

மேலும், மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின் கீழ், சேலம் மாவட்டத்தை இரு கூருக்கும் முடிவையொட்டி நடைமுதல் செலவிற்காக ரூ. 12,24,376 கேட்கப்படுகிறது. மீளா இனச் செலவிற்காக ரூ. 58,72,300 கேட்கப்படுகிறது. தர்மபுரியைத் தலைநகராக்குவது என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக முன்னரே இருந்திருந்தால், நிதி நிலை அறிக்கை கொண்டுவரப்பட்டபோதே இந்தத் தொகைகள் கோரப்பட்டிருக்கலாம். சேலம் மாவட்டத்தை இரு கூறுகளாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கை அரசாங்கத்திற்கு நீண்ட நாட்களாக இருந்தாலும், தர்மபுரியை திடீரென்று இந்த இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்குள் தலைநகராக்க முடிவுசெய்து, நிதி நிலை அறிக்கையில் சேர்க்காத கோரிக்கையை இப்போது ஏன் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்கு கனம் அமைச்சர் தக்க விளக்கம் கூறினால் நான் அதற்கு அவருக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவனாவேன். தர்மபுரி இடைத் தேர்தலின்போது தர்மபுரியைத் தலைநகராக்குவதென முடிவு செய்வது அது ஆளும் கட்சிக்குச் சாதகமாக இருக்கும் என்பதால் அமைச்சர்கள் அவ்வாறு செய்து இப்போது இந்தத் தொகையினைக் கோருவதனால், ஆளும் கட்சிக்கு அவசியமாக இருக்கும் எந்தச் செலவையும் துணை மானிய கோரிக்கையில் கொண்டுவர முடியும் என்னும் தங்கள் அதிகாரத்தை ஆட்சியாளர்கள் காட்டுவதாக முடியுமே தவிர நியாயமான அவசியமான செலவுகளுக்காகவே துணை மானிய கோரிக்கை கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கை கைவிடப்பட்டதாகத்தான் ஆகிறது என்று கூறுவேன். 4-2[illegible] p.m. இவ்வாறு செய்வது, ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் கட்சிக்குச் சாதகமான காரியங்களை இப்படிப்பட்ட முறையில் நிறைவேற்றிக் கொள்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுக்கும் இடம் தருகிறது. தேர்தலில் ஏற்படும் வெற்றி தோல்விகளையே கருத்தில் கொண்டு நான் இதையெல்லாம் சொல்லவில்லை. வெற்றி தோல்விகள் மாறி மாறி வரும். ஒரு கட்சியின் வெற்றிக்காக துணை மானியக் கோரிக்கையைப் பயன்படுத்துவது நேர்மையல்ல என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வி இலாகா சம்பந்தப்பட்ட செலவுகளில் ஒரு புதுப்பணிச் செலவு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கல்வித் துறையிலுள்ள குறைகள் இங்கே பல முறை கனம் உறுப்பினர்களால் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்தக் குறைகளைக் களைவதற்காக இந்தத் துறை பிரிக்கப்படிருப்பதை வரவேற்கிறேன். உயர்தர கல்விக்கும்—அதாவது கல்லூரிக் கல்விக்கு ஒருவரும் மற்ற கல்வித்துறை அனைத்துக்கும் ஒருவருமாக இரண்டு இயக்குனரே நிர்வாகப் பொறுப்பேற்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி மறுபடியும் ஒருவரிடமே கல்வி இலாக்காவின் நிர்வாகப் பொறுப்பு பெருமளவில் ஒப்படைக்கப்பட்டால், முன்பு ஏற்பட்ட குறைகள் மீண்டும் ஏற்படக்கூடும். இன்னும் ஓரிரு ஆண்டுகளில் நிர்வாகக்

[திரு. க. அன்பழகன்] [2nd August 1965

குறைகள் ஏற்பட்டவுடன் மறுபடியும் சீரமைப்புச் செய்வதைக் காட்டிலும், விரைவிலேயே அவசியமான சீரமைப்பைச் செய்ய வேண்டும். இத்துறையை மேலும் பிரிக்க வேண்டும். இப்போது தொடக்க நிலைக் கல்விக்கென ஒரு ஜாயின்ட் டைரக்டர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்று அறிகிறோம். இந்த ஜாயின்ட் டைரக்டர் ஒருவர் தனியாக முழு உரிமையுடன் செயலாற்ற முடியுமா என்று ஐயப்பாடு எனக்கு எழுகிறது. ஏற்கெனவே ஜாயின்ட் டைரக்டர்கள் தனி உரிமையுடன் செயலாற்ற முடியவில்லை. தொடக்க நிலைக் கல்வியை ஜாயின்ட் டைரக்டரிடம் ஒப்படைப்பதை விட, முழுப் பொறுப்பும் முழு அதிகாரமும் உள்ள 3 இயக்குனர்களாக நியமித்து இந்தக் கல்வித் துறையை மூன்று பகுதியாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்வித் துறையில் எவ்வளவோ சீர்திருத்தங்கள் தேவை, இந்த விஷயத்தில் நான் வேறு பல கருத்துக்களும் சொல்ல வேண்டியிருப்பினும், துணை மானியக் கோரிக்கையின் போது இந்தத் துறையைப்பற்றி இதற்கு மேல் ஒன்றும் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் கோரிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள செலவுகளில் மிகப் பெரியது போலீஸ் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள செலவு ஆகும். போலீஸ் துறையில் செலவழிக்கக்கூடாது என்று நான் கருதவில்லை. ஆனால் போலீஸ் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள செலவைப் பார்க்கும்போது சிறிது மாறுபாடு ஏற்படுகிறது.

காவல் துறைக்கான அதிகச் செலவை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதற்கான காரணங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. "இம்மாநிலத்தில் சமீப காலத்தில் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டம் சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட கலவரங்களின்போது போலீஸ் அதிகாரிகளும் போலீசாரும் சிறப்பாகப் பணியாற்றியதைப் பாராட்ட அரசாங்கம் அவர்களுக்கு 1965 மார்ச் முதல் தேதி முதற்கொண்டு சம்பளத்தில் முன்கூட்டிய ஊதிய உயர்வு கொடுப்பதென்று முடிவு செய்தது. ஆயுதப்படையினர் உட்பட போலீஸ் சூப்பிரண்டிலிருந்து கான்ஸ்டபிள் வரை எல்லாப் போலீஸ் படையினருக்கும் இந்த ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்பட்டது. இது 'புதுப்பணி' குறித்து செலவாகும். இத்திட்டத்திற்கு ரூ. 9.5 லட்சம் கூடுதல் செலவு மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆரம்பச் செலவை சரிகட்ட எதிர்பாராச் செலவு நிதியிலிருந்து ரூ. 4.5 லட்சம் முன்பணம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் ஏற்படும் தோராய செலவாகிய ரூ. 9 லட்சம் துணை மதிப்பீட்டில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது."

அதிகச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு நேர்ந்த இந்தக் காரணத்தை அரசாங்கம் காட்டியிருக்கிறது. உண்மையாகவே கலவரம் ஏற்பட்டபோது போலீஸ் இலாகா எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சிகளைப் பாராட்டுவது அரசாங்கத்தின் கடமை மட்டுமல்ல, மற்றவர்களின் கடமையும் கூட. எந்த நேரத்தில் கலவரம் ஏற்படும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருந்தாலும், அதை அடக்கும் கடமை போலீசுடையது. அப்படிச் செய்தவர்களைப் பாராட்டுவதையும் அவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் தருவதையும் மறுப்பதற்கில்லை. பொது

2nd August 1965] *[திரு. க. அன்பழகன்]*

வாக எல்லா போலீஸ்காரர்களுக்கும் எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் ஊதிய உயர்வு வழங்கப்பட்டிருக்கும் நேரத்தில், போலீஸ் இலாகாவில் குற்றம் புரிந்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் மறந்துவிடக்கூடாது. போலீசார் எல்லோரும் நேர்மையாக நடந்திருந்தால் பல இடங்களில் கலவரம் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். எல்லா இடங்களிலும் இல்லை என்றாலும் சில இடங்களில் போலீஸ் தவறு செய்தார்கள் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. அதனால் அந்தத் துறையில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் தியாக உணர்ச்சி இல்லாதவர்களென்றோ கடமை உணர்ச்சி குறைந்தவர்களென்றோ நான் கருதுவதாக இந்த மன்றம் அருள் கூர்ந்து கருதக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பலருடைய உயிர் சேதத்திற்குக் காரணமாயிருந்தவர்களுக்கும் இங்கிரிமெண்டு தாராளமாக வழங்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும், தாறுமாறாக நடந்தவர்களுக்கும் இந்தச் சம்பள உயர்வு அளிக்கப்படவில்லை என்றால், இந்த அரசாங்கம் தரும் ஊதிய உயர்வுக்கு அதிக மதிப்பிருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இதனால் பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்று கருதியே நான் இதைக் கண்டிப்பதாக அருள் கூர்ந்து யாரும் கருதக் கூடாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்களுடன் பொதுமக்களும் பாதிக்கப்பட்டது உண்மையே அரசியல் கட்சிகளைச் சேராதவர்கள்கூட இன்று பாதுகாப்பில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். போலீசார் நடத்திய அடக்குமுறையைத் தொடர்ந்து திருச்செங்கோட்டில் பாதிக்கப்பட்டவர்களைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் முன்பும் சொல்லியிருக்கிறேன். வேண்டுமென்றே போலீசார் கிராமங்களில் வாழும் பலரை அழைத்துப் போய் ஒரு காவல் கொட்டடியில் அடைத்து வைத்து அவர்களை குற்றவாளிகளாக ஒப்புக்கொள்ளச் செய்ய முயன்றுள்ளனர். சில நாட்களுக்குப் பின் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளாததைக் கண்ட பிறகு விரட்டியும் இருக்கிறார்கள். வேண்டியதைப் பெற்றுக்கொண்டு விடவேண்டியவர்களை விட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் அப்படிப்பட்ட லஞ்சம் வாங்குவதை வழக்கமாக வைத்திருக்கிறவர்களுக்கும் சேர்த்து கரும்புள்ளி (பிளாக் மார்க்) குத்தப்பட்டவர்களுக்கு சேர்த்து இந்த ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்படுகிறதென்றால் இதை நான் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியாது. போலீசாருக்கு நீண்ட நாட்களாக தரப்படாத ஊதிய உயர்வு தந்ததற்கு மகிழ்ச்சியை அடைகிறேன். என்றாலும் தவறு செய்தவர்கள் இதிலிருந்து விலக்கப்படுவார்களா என்பதை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் பற்றி குறிப்பாகப் பல இடங்களில் ஆர்.டி.ஓ.-வைக் கொண்டு விசாரணை நடத்தியிருக்கிறார்கள். எதிர் கட்சியில் உள்ளவர்கள் பகிரங்க விசாரணைக்கு விடவேண்டுமென்றபோது நீதிபதி விசாரணை கேட்டபோது அதிகாரிகளை வைத்து விசாரணை நடத்துவோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். விசாரணை செய்யப்பட்டபின் அந்த அறிக்கைகளை இங்கு சட்ட மன்றத்தில் வைக்குமாறு கேட்கப்பட்டும் அவை சட்ட மன்றத்தில் வைக்கப்படவில்லை. அதில் போலீஸ் துறையில் உள்ள சிலர் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள் நான் கேள்விப்படுவதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [2nd August 1965

அப்படிக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் இந்த ஊதிய உயர்வு தரப்பட்டிருக்கிறது. தவறு செய்தவர்களுக்கு எப்படி அரசாங்க ஆதரவு கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிக் குறிப்பிட்டவர்களுக்கு தண்டனை அளித்திருக்கிறோம், ஊதியக் குறைவு செய்திருக்கிறோம் என்று உறுதி கூறுவார்களானால் இந்த மானியத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைவேன்.

4-30 p.m. அடுத்து, தெரிவிக்க விரும்புவது, 'புதிய பணி' என்ற வகையில் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வரவழைக்கப்படுகிற அரிசி முதலிய உணவுப்பொருள்களைப் பாதுகாத்து வைப்பதற்காக இரண்டு லட்சம் டன் கொள்ளளவு உள்ள நான்கு கிடங்குகள் கட்டுவதற்கான நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு அதற்காக 32,98,100 ரூபாய் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 198 ஏக்கர் பரப்புள்ள நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்ற குறிப்பை நான் காண்கிறபோது, அரிசி முதலிய உணவுப் பொருள்களை பாதுகாப்புச் செய்யும் நில அளவு 198 ஏக்கர் அளவாகத்தான் இருக்க வேண்டுமா என்று தெரியவில்லை. ரூபாய் முப்பத்திரெண்டு லட்சத்திற்கு நில ஆர்ஜித செலவு ஆகுமானால் கட்டிடச் செலவு வேறு இருக்கிறது. உணவுப்பொருள்களை மிகப் பெரிய அளவில் சேர்த்து வைப்பதால் ஏற்படும் இழப்புப்பற்றி நினைவூட்டுவதும் அவசியம் ஆகிறது. ஆவடியில் சேர்த்து வைத்து அங்கிருந்து கொடுக்கப்பட்ட அரிசி முழுவதும் கெட்டுப்போய் நாற்றமடித்து மக்கள் அதை சாப்பிட முடியாத அளவுக்கு கெட்டுப் போயிருந்தது. இரண்டு லட்சம் டன் கொள்ளளவு உள்ள நான்கு கிடங்குகள் கட்டி ஒரே இடத்தில் அவ்வளவு டன் உணவு தானியம் சேர்த்து வைக்க அரசாங்கம் முனைவதைவிட பரவலாக பல இடங்களில் சிறு சிறு கிடங்குகளாகக் கட்டி ரயில்வே நிலையங்களுக்கு அருகில் போக்குவரத்துக்கு எளிதாகவும் செலவை குறைக்கும் வகையிலும் அமைக்க முன் வர வேண்டும். நான்கு கிடங்குகளுக்குப் பதிலாக பத்து, பனிரெண்டு கிடங்குகளாகப் பிரித்து கட்டுவதினால் உணவுப் பொருள்கள் பாழாகாமல் தடுக்க முடியும். இரண்டு லட்சம் டன் அளவுக்கு தானியங்களைச் சேர்த்து வைக்கும் கிடங்குகள் கட்டுவதை கைவிட்டு சிறிய சிறிய அளவில் பல்வேறு இடங்களில் கிடங்குகள் கட்டுவதற்கான திட்டத்தை அரசாங்கம் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரைஸ் மில் நடத்துகின்றவர்கள் அந்த ரைஸ் மில்களை அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்படவேண்டுமென்று ஆளும் கட்சியின் சார்பாகப் பேசினார்கள். தேசியமயமாக்கப்படும் என்ற கருத்து பேசப்பட்டது. மேலும் அரிசி அறைப்பதற்கான பெரிய ஆலைகளை ஏற்படுத்தவும் அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பல லட்சம் செலவில் பெரிய அளவில் நெல் அறவை செய்யப்படும் மில்லை ஏற்படுத்த இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே ஏற்படுத்தப்பட்ட ரைஸ் மில்களுக்கு அரசாங்கம் ஊக்கம் அளிக்கும் முறை கைவிடப்படும் என்று பலமுறை தெரிவிக்கப்பட்டது.

2nd August 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

ஆலை சொந்தக்காரர்கள் ஆபத்தான நேரத்தில் அரிசி கிடைக்காதபடி செய்கிறார்கள். சிக்கலை ஏற்படுத்துகிறார்கள், விலையை ஏற்றுகிறார்கள் என்று அமைச்சர்களால் குற்றம் சாட்டப்பட்டது. இப்பொழுது நான் இந்த அறிக்கையில் காண்பது, தஞ்சை மாவட்டத்திலும் சென்னை மாநகரின் சுற்றுப்புறத்திலும் உள்ள அரிசி ஆலைகளில் பரிட்சார்த்தமாக நெல் காயவைக்கும் இயந்திரம் நிறுவும் திட்டம் ஒன்றுக்கு அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் சென்னை சிவில் சப்ளை கமிஷனர் சிபாரிசு செய்யும் அரிசி ஆலைச் சொந்தக்காரர்களுக்கு கடன் உதவி வழங்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு கடன் உதவி வழங்குகிற அளவுக்கு அரசாங்கத்தின் திட்டம் வந்ததற்காக உண்மையாக நான் வருத்தப்படுகிறேன். பெரிய அளவில் முதல் போட்டு தொழில் நடத்துகிறவர்கள், விலை ஏற்றத்திற்குக் காரணமாக இருக்கிறவர்கள் என்று அரசாங்கத்தால் குற்றம் சாட்டப்பட்டு வந்த நிலையில் இப்போது நெல் காயவைப்பதற்கு உபயோகிக்க ஏற்ற கருவியை அவர்களுக்கு கடன் வழங்குவதற்காக ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை சிவில் சப்ளை கமிஷனர் சிபாரிசு செய்யும் ஆலை சொந்தக்காரர்களுக்குக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. இந்த வேலைத் திட்டத்திற்காக 1965-66-ல் ரூபாய் இரண்டு லட்சமும் மூன்று ஆண்டுகளில் 20 லட்சமும் செலவாகுமென்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1965 குறுவை அறுவடைக்கு முன் ஆறு உலர வைப்பு இயந்திரங்களை நிறுவ முடியுமென்று அரசாங்கம் எதிர்பார்ப்பதுடன் அதற்கு இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் ரூபாய் 100 அடையாள ஏற்பாடாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதைப் படித்துப் பார்க்கிறபோது அரசாங்கம் தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தைக் கைவிட்டதோடு மட்டுமல்ல, பெரிய அளவில் அரிசி அறைக்க நெல் காயவைக்கும் இயந்திரம் நிறுவுவதற்கு தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு 20 லட்சம் வரை கடன் கொடுக்க முன்வருவது என்பது அரசியல் நோக்கத்தோடு அமைந்ததாகுமோ என்று அஞ்சுகிறேன். நெல் காயவைக்கப் பயன்படும் இயந்திரம் அரசியலில் பலரைக் குளிர் காயவைக்கவும் பயன்படுமானால் என்ன செய்வது? உண்மையாகவே ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை தரும் நேரத்தில் பெரிய திட்டங்களைக் கொண்டு வர வேண்டும். அதைவிட்டு துணை மானிய கோரிக்கையில் இப்படிப்பட்ட செலவுகளை எல்லாம் காட்டுவது வருந்தத் தக்கது என்று கூறி வேறு சில கடமைகளை இந்த அறிக்கை நிறைவேற்றுவதாக இருக்கிறது என்ற கருத்தையும் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* DR. H. V. HANDE: Mr. Deputy Chairman, at the very outset I wish to express my personal views on the subjcet of family planning, which my hon. Friend Sri Krishnamoorthy raised. I have to say that I differ from Sri Krishnamoorthy one hundred per cent. The most important problem that is facing our country to-day is the explosive population, the seriousness of which probably many of us have not appreciated. The rate at which we are increasing our population is so fabulous that a time will come when it will cease to be a national problem. It may become an international problem. Our nation may become a problem for the

[Dr. H. V. Hande] [2nd August 1965

entire world. My hon. Friend does not have faith in statistics. At any rate, we have to accept some sort of statistics in the absence of anythingelse better than them. If only we scrutinise the rate of population growth, we will see how huge it is. The growth is very heavy. This is particularly very poignant among the poor people. If only we go and examine the lives of the poor people, we will find that the main problem is 'economics'. Nearly 8 to 9 children are there in one ordinary family, which is earning about eighty or ninety rupees per month. Can any one over imagine, with the present spiralling of prices and with the fantastic inflation that in the name of anything we can solve the problem except by requesting our brothers to cut short this fantastic growth in population? This is a very serious problem, which we may not appreciate now. But the problem will in a very short time become very explosive. My hon. Friend said that we did not want our children to die. Definitely we want our children to be happy. That is exactly what we want every family to realize. If we do not observe family planning, our children will be in great trouble later on. The problem of getting admission to any place like getting into the buses or walking on the roads is becoming more and more acute. One can analyse the problem very carefully and closely and find out what it is. The intrinsic problem is explosive population.

So, I request the Hon. Minister to reconsider his views. I also want to stress before this House that the amount spent is not at all sufficient. I would like the Government to spend a little more to educate the poor people. The poor people must be educated on the value of family planning. We have set up voluntary agencies to do family planning work. But the poor people have not appreciated. The educated people are informed of family planning. But the poor people have not been educated, and they have not yet appreciated it. So, there is lop-sided arrangement. My hon. Friend said that he did not believe in it. But I do not agree with him. As it is, there is a completely lop-sided implementation of policy, because the poor people are growing at a faster rate and they are not educated properly on family planning. We must solve the poverty that has stricken them, and the only solution therefore, as it is, is the reduction in the growth of population. We have to control the growth of population.

Having stressed the importance of family planning, I want to stress another important thing. The Government have stated that they are interested in persuading the eligible fathers. I would go a step further and request them to explain this to the eligible mothers also. They should not stop with fathers. Why not we adopt some sort of measures like this by which the mothers also are brought into the loop programme? The hon. the Health Minister must consider this programme and try to increase the loop programme. The delays in getting foreign exchange must be overcome. I would urge on the Hon. Minister to reconsider the question and see that the loop programme is spread all over the state.

2nd August 1965] [Dr. H. V. Hande.]

Sir, at this juncture I would like to congratulate the Hon. Minister on the prize that the Madras State got in the matter of implementing the family planning programme. Family planning is essential, and all the heads of States must sit togethr and try to solve this problem. Now we are 450 millions. In another ten years we may become 550 millions. My hon. Friend again said that this family planning concept was imported from the western countries. I beg to differ. Western countries have no problem of family planning. Their problem is to increase the population. It is not a western concept; this is a problem peculiar to the Asian countries. This is not at all the problem of the western countries This is not at all a concept imported from western nations. This problem is peculiar to this country.

Sir, in this context I would like to make another suggestion to the Hon. the Health Minister. In the matter of sterilisation, in the matter of vasectomy, the Health Minister or the Director of Medical Services could be a little more liberal. A number of House Surgeons may be made to perform the operations. After all, it is a simple operation. Now the House Surgeons are not allowed to do it. A number of House Surgeons could be encouraged to do it. A number of posters, more educative measures, everything under the command of the Government must be harnessed to spread family planning. 4-40 p.m.

Then, on the same page 10, item (i) refers to the establishment of a Post-Graduate Institute in Basic Medical Sciences. Of course, it is not clear what exactly the programme is. I presume it is something like this. The role of physiology, and some other scientific subject in medical department will be within its purview. Probably they are trying to interlink it. I would like to know where exactly this particular Institute is to be started, whether it is to be installed in the University or in the campus of the Madras Medical College or the Stanley Medical College so that the scientists and the doctors who are undertaking this post-gradutate medical science research will be able to have proper liaison, proper contact with the doctors, so that delay may be avoided. If it is in the University, and they have to get some basic materials from the hospital, there will be a lot of delay and slowing down of work. I would like to be informed where exactly they are going to have this Post-Graduate Medical Science Institute. Under the head "Medical" this is a major item involving an expediture of Rs. 42.50 lakhs.

Then, I come to another point which I would like the Health Minister to take particular note of. There is an item relating to improvement of Medical Colleges. Here I wish to state that the amount allotted is very, very meagre. A number of Medical Colleges and especially hospitals affiliated to the Medical Colleges need a good deal of improvement. They are in a very bad condition. The amount allotted here is totally insufficient. I will just give an example to the Health Minister for her consideration. There is the Stanley Medical College here in the Madras City. There is a

[Dr. H. V. Hande.] [2nd August 1965

hospital attached to it. Inside the hospital there is a Surgical Theatre. For the past nearly two years one particular Surgical Theatre is constantly being closed once in three or four days. No operation takes place for the reason that there is an overhead tank above the theatre and water drip down to the Surgical Theatre. I do not know whether they have represented this to the Government. Whatever it is, I would like the Hon. the Health Minister or the Chief Minister to allot a little more amount under this head for improvement to the theatre and to see that this leakage in the hospital of the premier City of Madras is closed. After all, there is a leak because there is an overhead tank over the Surgical Theatre and water drips down to the Surgical Theatre. If water drips down during an operation, the wound will become septic and it will cause danger to the life of the patient. It is a very important point which I would like the Health Minister to consider.

Then, in item (iii) on page 10 it is stated that the Government have sanctioned two additional Readers, one each for the E.N.T. and Opthalmology Deparments of the Madras Medical College, Madurai. I would like to know why such additional Readers should not be allotted to Madras also. Madras City, as I have already stated on a former occasion during question-time, is suffering very much due to paucity of E.N.T. department personnel. Sufficient doctors are not there to look after the patients. There are only one or two doctors: I do not know whether there are two doctors, but the capacity of the doctors, the capacity of the staff to discharge their duties towards these E.N.T. patients who go there, is very very poor. I will just give an example. Suppose a patient wants to have his tonsils taken away for some reason or other, he will have to wait for three or four months before an operation can be performed. By the time the operation is to take place we do not know what complications might have taken place. Therefore, I would like to take this opportunity to request the Government to see that something is done immediately. At least one more doctor should be posted. Let there be at least one more section. Let us have two or three teachers for the E.N.T. Department in the Madras Medical College itself so that they may cater to the vast needs of the citizens of Madras who are growing in fantastic proportions.

In conclusion I want to say only one thing. On page 11 it is stated that the Government have delegated powers to the Director of Medical Services to sanction the creation of posts of House Surgeons up to a maximum of 300 in a year as and when required. In other words, the Government had not previously granted this power. This is new power that is delegated to the Director of Medical Services. I have so much confidence in our Health Minister; there is no necessity to go on sanctioning powers to the Director of Medical Services. I am not at all satisfied with the way in which powers are delegated to the Dirtctor of Medical Services. The Health Minister, as a representative of the people, must try to have proper control over her department. Why give unnecessary discretionary powers to the Director of Medical Services who is,

2nd August 1965] [Dr. H. V. Hande]

after all, a departmental head, thereby exposing the Director to the pressure brought upon her? So, I would request the Health Minister not to go on delegating powers indefinitely in each Supplementary Demand. This habit of delegating powers unnecessarily to the Director of Medical Services must be forthwith stopped.

In the hope that the Government will consider the importans points raised, I conclude and I thank you, Sir.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: கனம் உபதலைவர் அவர்களே, இந்த உப மானியக்கோரிக்கையின் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல அனுமதித்ததற்கு முதற்கண் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதில் முக்கியமானது ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்போரேஷன் என்று ஆரம்பித்து, அதற்காக 6 கோடி ரூபாய், கிட்டத்தட்ட 7.6 கோடி ரூபாய் கொடுத்து இந்த ஸ்தாபனங்களின் நல்ல காரியங்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்ற கருத்தில் செயல்படுவதற்கு முக்கியமாக அரசாங்கத்தையும், அதற்குப் பொறுப்பான மந்திரியையும் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில், இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் என்று கிண்டியில் இருப்பது போல பல ஜில்லாக்களில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை எடுத்து நடத்துகிறவர்களுக்கு திடீரென்று வாடகை முதலியவை ஏறி விடுகின்றன. அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள் அதைத் தாங்குமா என்று யோசித்துப் பார்த்து, தொழிலுக்குத் தகுந்தாற்போல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த மாதிரியே கவனிப் 4-50 p.m.
பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. உற்பத்திச் செலவு அதிகமானால், அதனால் விலைவாசிகள் ஏறுகின்றன. பல துறைகளில் நஷ்டம் ஏற்படுகிற நிலை ஏற்படுகிறது. தொழில்பேட்டையிலுள்ளவர்களுக்கு முடிந்த வரையில் நன்மை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போலீஸ் இலாகாவுக்கு இதில் 49 லட்சம், ஏறத்தாழ அரைக் கோடி ரூபாய் உபரியாகச் செலவு செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கெனவே அரசாங்கத்தின் செலவில் கிட்டத்தட்ட 43 கோடி ரூபாய் வரையில் அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்காகச் செலவழிக்கிறோம். 163 கோடி ரூபாய் வருமானமுள்ள தமிழ் நாட்டில் சிப்பந்திகளின் செலவுக்காக கிட்டத்தட்ட 43 கோடி ரூபாய் செவழித்துக்கொண்டு வருகிறோம். அதுவும் பற்றாது என்று மேற்கொண்டு செலவு செய்யவேண்டுமென்று திட்டமிட்டு செலவு செய்வதைப்பற்றி, நான் ஆட்சேபத்துக்காகச் சொல்லவில்லை, இம்மாதிரி செலவுகளை ஏற்றிக்கொண்டு போனால், பொதுமக்கள் தான் கடைசியில் சுமக்க வேண்டி வரும் என்று கொஞ்சமாவது ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டால் நலமாக இருக்கும். டியர்னஸ் அலவன்ஸ்—பஞ்சப்படியை உயர்த்தும் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. அடிக்கடி உயர்த்தி வருகிறோம். 1961-62-லிருந்து 1965-66-க்குள் கிட்டத்தட்ட 20 கோடி ரூபாய் பஞ்சப்படியை உயர்த்தியிருக்கிறோம். அது வரவேற்கத்தக்கது தான். இதற்குக் காரணம் என்ன என்று சிந்தித்துப் பார்க்க

வேண்டும். இந்த நிலையை நீடித்துக்கொண்டு போனால், செலவுகளை அதிகம் ஆக்கினால், கடைசியில் எங்கே போய் நிற்கப் போகிறோம், யாரிடம் பணம் வாங்குவது, பொதுமக்கள் எவ்வளவுதான் கொடுக்க முடியும் என்று சிந்தித்துப் பார்த்து, தவறான தத்துவங்கள் காரணமாக ஏற்படும் விலைவாசியைச் சீர்திருத்தம் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விலைவாசியை ஏற்றுகிற காரியங்களைச் செய்துகொண்டு, அது ஏறுகிறது என்ற காரணத்தால், அரசாங்கத்தில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு விலைவாசிப் படியை அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, கொடுத்துக் கொண்டு போனால், பல லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு, மாத வருவாய் உள்ள இதர ஸ்தாபனங்களில் உள்ளவர்களுக்கு எவ்வளவு சிரமம் ஏற்படும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விலைவாசிகள் ஏறுவதற்கு என்ன காரணம், இந்த மாதிரி தாறுமாறாக ஏன் ஏறுகிறது, இதைத் தடுக்க வழி இல்லையா என்ற அடிப்படையில் சிந்தித்து, அதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமேயொழிய இதே முறையில் சென்றுகொண்டிருந்தால் என்றாவது ஒரு நாள் நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலைக்குப் போகும் என்று சொல்லி கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அரசாங்கமும் இதை உணர்ந்து வருகிறது என்பது மந்திரிமார்கள் பேசுவதிலிருந்து தெரிகிறது. எல்லோரும் ஒருமுகப்பட்டு விலைவாசி ஏற்றத்துக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்து ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யும் முறையில் செயலாற்ற வேண்டும். அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மட்டும் இந்த உபரிப் படியைக் கொடுத்தால் இந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடாது. ஏழைகள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் அனுகூலம் கிடைக்கும் விதத்தில் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தும் விஷயத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இப்போதுள்ள நிலையில் போனால் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. யுத்த காலத்தில் ஏதோ ஒரு நாட்டில் நோட்டுகளை கூடையில் போட்டுக் கொண்டு போய் சாமான்கள் வாங்கினார்கள் என்றார்கள். அந்த நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டாம் என்று அரசாங்கத்தை கேட்டு கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போலீஸ் இலாகாவுக்கு கிட்டத்தட்ட அரைக் கோடி ரூபாய் கேட்டிருக்கிறார்கள். முன்கூட்டியே 7½ கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். அதைத் தவிர, தவறு செய்கிறவர்களுக்காகத்தான் ஜெயில் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் போலீசையும் ஜெயிலையும் சேர்த்துக் கொண்டு பார்த்தால், நம் நாட்டில் லா அண்ட் ஆர்டர்—அமைதியை நிலைநிறுத்த கிட்டத்தட்ட 10 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிற நிலைமை ஏற்படுகிறது நூற்று அறுபது கோடி ரூபாயில், 10 கோடி ரூபாய் அமைதியைப் பராமரிக்கச் செலவு செய்கிறோம். இன்னும் கூடுதலாகச் செலவு செய்யும் சந்தர்ப்பம் வரலாம். இந்த மாதிரி செலவு செய்து கொண்டு போனால், பணத்தைத் தேடுவது கஷ்டமாகிவிடும். இனி மேல் வரி போட்டு வாங்க முடியாத நிலைமை ஏற்படும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். போலீஸ் இலாகாவுக்குச் செலவு செய்வதைப்பற்றி கவலையில்லை. போலீஸ் இலாகா பொது மக்க

ளுக்கு நல்ல முறையில் சேவை செய்தால் எவ்வளவு செலவு செய்தாலும் பரவாயில்லை. போலீஸ் இலாகா பொதுமக்களுக்கு நல்ல முறையில் சேவை செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உதாரணமாக சென்ற முறை இந்த சபைக்கு வந்துவிட்டுப் போன பிறகு, நான் வசிக்கும் வீட்டுக்கு எதிர் வீட்டில் ஒரு திருடன் வந்து விட்டான். வீட்டுக்காரர்கள் பார்த்துவிட்டார்கள். திருடன் வெளியே ஓடி வந்து தெருக் கதவைச் சாத்திக் கொண்டு, வெளியே தாழ்ப்பாள் போட்டு விட்டு ஓடினான். கூக்குரல் கேட்டு, தெருக்காரர்கள் திருடனைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். போலீசுக்கு போன் செய்ய வேண்டுமென்று என் வீட்டுக்கு வந்தார்கள். அந்த சமயத்தில் நான் போனுக்கு வரமுடியாமல் போய், என் பையனைக் கூப்பிட்டு போலீசுக்கு போன் பண்ணச் சொன்னேன். போலீஸ் ஸ்டேஷனில் என்ன சொன்னார்கள் என்றால், திருடனைப் பிடித்துக் கொண்டு, சாட்சிகளை அழைத்துக்கொண்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு வரச்சொன்னார்கள். இதற்குள் நான் கீழே வந்து விட்டேன். நான் உடனே போலீஸ் ஸ்டேஷனைக் கூப்பிட்டு, நீங்கள் வந்து அழைத்துக்கொண்டு போகிறீர்களா, அல்லது திருடனை விட்டு விடவா என்று கேட்டேன். வர முடியும் முடியாது என்று சொன்னால் மேல் அதிகாரிகளுக்கு தெரிவிக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். இது முதல் அனுபவம் அல்ல. பல வருஷங்களுக்கு முன்னால்—7, 8 வருஷங்களுக்கு முன்னால், நான் குடியிருக்கும் வீட்டிலேயே திருடன் வந்தான். இதே மாதிரி பிடித்து வைத்தோம். அப்போது என் வீட்டில் போன் இல்லாததால் போலீஸ் ஸ்டேஷனுககு ஒரு ஆளை அனுப்பினேன். ஸ்டேஷனில் இருந்து ஒரே கான்ஸ்டபிள், ஸ்டேஷனைக் காவல் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன், வேறு ஒருவரும் இல்லை. தயவு செய்து திருடனைக் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார். இந்த நிலைமை பல பேர்களுக்கும் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி பொதுமக்கள் திருடனைப் பிடித்து வைத்தால் கூட அழைத்துப் போக தயாராயில்லாத போலீசாருக்கு நிறைய செலவு செய்கிறீர்கள். இந்தக் காரியத்தை அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த வேண்டும் என்று தான் எடுத்துச் சொன்னேன். போலீஸ்காரர்கள் எதற்கு உபயோகப்படுகிறார்கள் என்றால், அது தான் வருந்தக் கூடியதாக இருக்கிறது. மந்திரிமார்களுக்கு பந்தோபஸ்து கொடுக்க வேண்டியது தான். அதை யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, பொது மக்கள் ஆதரவால் அரசாங்கத்தை நடத்துகிறோம் என்று பறை சாற்றுகிற மந்திரிகள் ஒரு ஊருக்கு வருகிறார்கள் என்றால், அவர்கள் வருவதற்கு முன்பு போலீஸ் எக்சிபிஷன்—அந்த ஊர் பூராவும் போலீஸ் மயமாக இருக்கிறது. மந்திரிமார்கள் உயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டியது அரசாங்கத்தின், பொது மக்களின் கடமை. ஆனால் இந்த போலீஸ் எக்சிபிஷன் ஏன் ஒவ்வொரு ஊரிலேயும் நடக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் இன்னும் பல காரியங்கள் நடக்கின்றன. மந்திரிகளுக்கு போலீஸ் பந்தோபஸ்து கொடுப்பதைப்பற்றி வருத்தப்படவில்லை. போலீஸ் எக்சிபிஷனைப்பற்றிக்கூட, அரசாங்க சிப்பந்திகள் அரசாங்கம்

சொன்னதைச் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிக்கூட ஆட்சேபனையில்லை. ஆனால் சமீபத்தில் நமது தமிழ் நாட்டில் ஒரு திருவிழா நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி நான் சொல்லாமலேயே தெரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள். அந்தத் திருவிழா இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பில் நடக்கக்கூடியதல்ல. ஆனால் மந்திரிகள் கலந்துகொள்ளுகிறார்கள். அதன் காரணமாகத் தான் போலீஸ் எக்சிபிஷன் நடக்கிறதோ என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. கூட்டத்தை கண்ட்ரோல் பண்ண வேண்டியது போலீசாரின் கடமைதான். ஒரு கட்சி சார்பாக நடக்கிற ஒரு காரியத்துக்கு ஒரு கட்சித் தலைவரின் பிறந்த தின விழாவுக்கு ஆயிரக்கணக்கான போலீஸ்காரர்களை வைத்து அரசாங்கத்தின் நிலைமைகளைத் தெரிவிக்க வேண்டுமா என்ற ஒரே கேள்வியை நான் கேட்கிறேன். அவரைக் குறை கூறவில்லை. நம் நாட்டுக்குச் சேவை செய்தவர், பெரிய மனிதர் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும். பொது மக்களுக்காக, ஏழைகளுக்காக வாழ்கிறேன், பொது மக்கள் ஆதரவு இருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய ஒருவருக்கு இந்த போலீஸ்காரர்களின் துணை எதற்காக இவ்வளவு தேவை என்று எனக்குப் புரியவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

உணவு தானியங்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு இப்போது ஒரு சந்தர்ப்பம் வந்திருக்கிறது. இந்த விஷயத்தைப் பற்றி விரிவாகப் பேசுவதற்கு சீக்கிரத்திலேயே வாய்ப்பு இருக்கிறது. இருந்தாலும் இப்போது இதுபற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடலைபருப்பு, துவரம்பருப்பு முதலியவைகளை அரசாங்கம் வரவழைக்கும் நிலைமை ஏற்கெனவே இருந்து வந்தது. தமிழ்நாட்டிற்கு இது வரையில் வந்து கொண்டிருந்த இந்த தானியங்கள் இப்போது வராத நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டது என்று தெரியவில்லை. இந்த விஷயத்தில் பஞ்சாப், குஜராத் முதலிய மாநிலங்களில் சர்க்கார் என்ன செய்தார்கள். உணவுப் பொருள் நெருக்கடியுள்ள மாநிலத்திலிருந்து அரிசியும் மற்ற தானியங்களும் வெளியே போகக்கூடாது என்ற கட்டுப்பாடு வந்தது. உடனே இந்த மாதிரியான துவரை, உளுந்து முதலியவைகளும் வெளியில் போகக்கூடாது என்று பல ராஜ்ய அரசாங்கங்கள் கட்டுப்பாடு கொண்டுவந்தன. இந்தக் கட்டுப்பாடு வந்தபோது இந்தப் பயறுகள் மூட்டை ஒன்று 40 அல்லது 50 ரூபாய் அளவில் விற்றன. தஞ்சாவூரில் கொத்துக்கடலை மூட்டைகளை அரசாங்கத்தார் விதித்த விலைக்கு விற்க வேண்டியிருந்தது. இந்தக் கடலை மூட்டைகள் வெளியே அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. சென்னை சர்க்கார் இவைகளை என்ன விலைக்கு விற்றார்கள் என்று அரசாங்கம் ஒரு வெள்ளை அறிக்கை வெளியிட்டால் நன்றாக இருக்கும். இவைகளை மூட்டை ஒன்று ரூபாய் 90 அல்லது ரூபாய் 110 வீதம் ஏன் விற்க வேண்டும் என்று அறிய விரும்புகிறேன். சர்க்கார் டெண்டர் கேட்டு தானியத்தை விற்றிருக்கிறார்கள். இதை சர்க்காரே பொது ஜனங்களுக்கு விற்றிருக்கலாம். சர்க்கார் இதை வியாபாரியிடம் விற்றால், அந்த வியாபாரி இதை சமுத்திரத்திலா போட்டுவிட்டார்?

அவரும் இதை பொதுஜனங்களிடம் தான் விற்கிறார். எனவே சர்க்கார் ஏகபோகமாக வியாபாரம் செய்தால், என்ன ஏற்படும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது Black மார்க்கெட்டை ஏற்படுத்தும். பிடிவாதத்திற்கு மருந்து இல்லை. சர்க்கார் முதலில் சிலரை ஒழித்தார்கள். பிறகு அரிசி மில்காரர்களை சர்க்கார் ஒழித்தார்கள். அரிசி மில்காரர்கள் ஒழிந்தது, ஒழிந்ததுதான். இந்த நிலைமையில் சர்க்கார் அவர்களாக உணவுப் பொருள் உற்பத்தி செய்வதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவலை இல்லை. அரிசியை சர்க்கார் பெரிய பெரிய பகாசுரன் கிடங்குகளில் வைத்திருந்தால், அரிசி கெட்டுப்போகாமல் எப்படி இருக்கும்? இந்த வருஷம் செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதங்களில் மழை பெய்யாவிட்டால் தஞ்சாவூர் குறுவை சாகுபடி எப்படி இருக்குமோ, தெரியவில்லை. அப்படி மழை வராமல் இருந்தால், சர்க்கார் இந்த வருஷம் சென்ற வருஷத்தை விட மோசமான அரிசியைத் தான் கொடுப்பார்கள் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். நெல்லை அப்படியே வைத்திருந்து மழை காலத்தில் அரிசியாக அரைத்துக் கொடுக்க முடியாது. 5-00 p.m.
மழைக்காலத்தில் அரிசி கொடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் அரிசி வியாபாரம் கடைசி வரையில் வெற்றிகரமானதாக இருக்காது. நிர்வாகச் செலவு ஒரு மூட்டைக்கு சர்க்கார் எவ்வளவு போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்குப் பிறகு கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் பேச விரும்புகிறேன். படி ஒன்றுக்கு 20 அல்லது 25 பைசா நிர்வாகச் செலவு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் செலவையெல்லாம் உண்மையில் யார் சுமக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். சர்க்கார் தங்கள் செலவை உயர்த்திக்கொண்டு விட்டு அந்தச் செலவின் சுமையை பொது மக்கள் மீது வைக்கிறார்கள். தர்மசத்திரம் நடத்துவதென்றாலும் கொஞ்ச நாட்களுக்குத்தான் தர்மசத்திரங்கள் நடத்தலாம். அரசாங்கம் தர்மசத்திரமாக ஆகாமல் நல்ல முறையில் நடக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். போக்குவரத்து இலாகாவிற்கு 6 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. போக்குவரத்து இலாகா வரிகளை உயர்த்திக்கொண்டே போகிறது. போக்குவரத்துத் தொழிலினால் கோடீஸ்வரர்கள் ஆனவர்கள் இருக்கிறார்களே என்று கனம் மந்திரிகள் சொல்லக்கூடும். ஆனால் நாங்கள் லைஸென்ஸ் இல்லாமல் லாரியோ, பஸ்ஸோ வாங்க முடியாது. இந்தத் தொழிலுள்ள கஷ்ட நஷ்டங்கள் அரசாங்கத்திற்கு இப்போது தெரியும். காரணம், இப்போது அரசாங்கமே போக்குவரத்துத் தொழில் நடத்துகிறது அரசாங்கமே, பல ரூட்டுகளில் வருமானம் இல்லாததால் அங்கே பஸ் போக்குவரத்து நடத்த பயப்படுகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது, பஸ்களோ லாரிகளோ ஒன்றிரண்டு வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு தாங்கமுடியாதபடி வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு டீஸல் எண்ணெயாவது கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [2nd August 1965

பட்டிருக்கிறதா? இன்று டீஸல் எண்ணெய் வாங்குவது பகீரதப் பிரயத்தனமாக இருக்கிறது. டீஸல் எண்ணெய் இல்லாத தால் வண்டியை ஓட்டாமல் இருந்தால் அதை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். வண்டி ஓடாத போது வரியைக் கட்டி விட்டால், மூன்று மாதத்திற்குப் பிறகு சர்க்கார் அந்த வரிப் பணத்தைத் திருப்பித்தருவார்களா? சாமான்களின் விலைகள் மேலும் மேலும் உயர்கின்றன. மக்களின் பிழைப்பிற்கு வழி காண்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கடமை. அரசாங்கம் மக்களின் பிழைப்பைக் கெடுக்கக்கூடாது.

சர்க்கார் திட்டம் போடுகிறார்கள். திட்டங்களைப் பற்றி இன்னொரு நாள் பேசுவோம். திட்டங்களே தேவையில்லை என்று சொல்லப்படுவதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. பேசப்பட்ட திட்டங்கள் என்ன பலன்கள் தந்திருக்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். திட்டங்களால் நன்மைகளும் தீமைகளும் ஏற்படக்கூடும். தீமைகளை நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னோம். மக்களுக்கு நன்மைகள் செய்வதற்கான ஏற் பாடுகளை இந்த அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். பேசுவதற்கு எனக்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த கனம் உதவித் தலைவருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

*Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Sir, with regard to allotment under food production. I would like to make one submission. Soil conservation should be taken up simultaneously and propaganda done. So many ryots in the interior villages do not know anything about soil conservation. If the Government are anxious to step up production, soil conservation work should be taken up in all seriousness and on an intensive scale.

Then, there should be soil testing machinery in every district under the control of the District Agricultural Officer. So much of literature has been issued by the Government on the subject and now ryots in the interior villages are keen about testing their soils. So, in every district small units may be located with a view of testing soil samples and these units can be put in charge of the District Agricultural Officers.

There has been so much of delay in the supply of new strains of paddy. Sufficient propaganda has not been done. Technical people of the department should be made to go to the interor villages to be in constant touch with the villagers. These are all my submissions with regard to agriculture.

Sir, with regard to family planning, the Government have been doing their best and I congratulate the Government on the work done by them. More intensive work should be taken up on still larger scale. The population growth in India is immense. It is going up every year by 1,20,00,000. That is the population of the whole of Australia. So, I should say, every year we are reproducing the entire population of Australia. This is a menace to the

2nd August 1965] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

country, leave alone the refugees and others who are coming in We have so many mouths to feed. So, I would request the Government to pay liberal grants both to canvassor and the man who undergoes the operation and set up the family clinics in all the districts. Thank you, Sir.

***கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்:** கனம் டெபுடி சேர்மன் அவர்களே, இந்த விவாதத்தைத் துவக்கிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் சேலம் மாவட்டப் பிரிவினைபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதையே கனம் உறுப்பினர் திரு. அன்பழகன் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் சொன்னது, சேலம் மட்டும் பிரிக்கப்பட்டால் போதாது, இன்னும் மற்ற ஜில்லாக்களையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ராமநாத புரம் பெரிய பரப்புள்ள பெரிய மாவட்டம். புதுக்கோட்டை வேறு இருக்கிறது; எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டு மென்று கூறினார்கள். மற்றவர் ஏன் சேலத்தை எடுத்துக் கொண்டீர்கள் என்று தர்மபுரி தேர்தலை நினைத்துக்கொண்டு பேசினார். அவர்களுக்கு வேறு ஒன்றும் தெரியாது. சேலத் தைப்பற்றி, அதைப் பிரிப்பதைப் பற்றி மாவட்டத்தைப்பற்றி எதுவும் தெரியாது. ஆனால் தர்மபுரி தேர்தல் இன்னும் அவர்களை விட்டு நீங்கியபாடில்லை. சேலம் பிரிவினை என்றால் தர்மபுரி தேர்தல் தான் அவர்கள் கண் முன்னே தெரிகிறது. ஜில்லா பிரிவினை என்பது ரொம்ப நாட்களாக அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்து வருகிற விஷயம்.

திரு. என். வி. நடராசன்: தர்மபுரி தேர்தலைப் பற்றி குறிப் பாகச் சொல்வதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தேர்தல் நேரத்தில் அதைப்பிரித்ததைத்தான் குறிப்பிட்டார் திரு. அன்பழகன். மாவட்டத்தைப் பிரிப்பதில் ஆட்சேபணையில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நானும் அதைத்தான் சொல் கிறேன். திரு. அன்பழகன் அவர்களை தர்மபுரி தேர்தல் விட்ட பாடில்லை என்றுதான் சொன்னேன். சேலத்தைப் பற்றியோ, பிரிவினை அவசியமா இல்லையா என்பதைப்பற்றியோ கவலை இல்லை. தர்மபுரி தேர்தல்தான் கண்முன் நிற்கிறது. அது நடந்து ரொம்பநாள் ஆகிவிட்டதே, வேறு தேர்தலை எடுத்துக் கொள்ளலாமே என்றுதான் குறிப்பிட்டேன். பெரிய ஜில் லாக்கள் பல தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன. சேலத்தைப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற யோசனை ரொம்ப நாட்களாக இருந்தது. ரெவின்யூ போர்டார் அதைப்பற்றி ஆராய்ந்தார்கள். பிரிப்பது என்றால் செலவு அதிகமாகுமென்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. அது மட்டுமல்ல. பிரிப்பது என்றால் அதிலிருந்து பல சர்ச்சைகள் ஏற்படக்கூடும். டி.ஆர்.ஓ. ஒருவரைப் போட்டு ஏற்பாடு செய்ய லாம் என்றும் யோசிக்கப்பட்டது. கோவைக்கு ஜாயிண்ட் கலெக்டர்போட்டு கலெக்டருக்கு உள்ள வேலையை பகிர்ந்து அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பிறகுதான் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் களும் கனம் அன்பழகன் அவர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். 5–10
ஜில்லாவில் ரொம்பப் பெரிய ஜில்லா சேலம் ஜில்லா. பெரிய p.m.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [2nd August 1965

ஜில்லாவாக இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் வடசேலம் பகுதியிலுள்ள கிருஷ்ணகிரி, ஹொசூர் போன்ற இடங்கள் எல்லாம் ரொம்ப தூரமாக இருப்பதால் அவற்றில் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பு அப்போது தர்மபுரி தேர்தல் வருமென்ற நினைவே இல்லை. மறைந்த அங்கத்தினர் அப்போது உயிரோடு இருந்தார். அப்போதே பிரிவினை முடிவு செய்யப் பட்டது. சேலம் ஜில்லா மட்டும் பிரிக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் இருப்பது உணர்ந்து பிரிக்கப்பட்டது. கனம் ராஜா அய்யர் அவர்கள் யோசனைக்கு சில நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்ற ஜில்லாக்களை எடுத்துக்கொள்வதாக இல்லை. கனம் ராஜா அய்யர் சொல்லியதைப் போல ராமனுதபுரத்தை எப்படிப் பிரிப்பது, புதுக் கோட்டையை எங்கே சேர்ப்பது என்றெல்லாம் பார்த்தால் முடிவில்லாத சர்ச்சை ஏற்படும். அது வேண்டாம். இருப்பதை வைத்துக் கொண்டே அதிக கவனம் செலுத்தலாம் என்று இருக்கிறோம். சேலம் மாவட்டம் முன்பே பிரிக்கலாம் என்ற முடிவு ஏற்பட்டு அதற்காக ஸ்பெஷல் ஆபீசர் நியமிக்கப்பட்டு ஆராயப் பட்டது. செலவு அதிகமாகிறது என்று அப்போது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. எத்தனை காலத்திற்கு நிறுத்தி வைப்பது, அது சரியல்ல என்று உப தேர்தல் வருவதற்கு முன்பே ஏப்ரல் முதல் தேதியில் மாவட்ட பிரிவினை செய்யும் யோசனை இருந்தது. வரவுசெலவுத் திட்டம் தயாரித்தபோது அந்த யோசனை பரிசீலனை செய்யப் பட்டது. ஏப்ரல் முதல் தேதியில் அதை எடுத்துக்கொள்ள போதிய ஏற்பாடு இல்லை. அக்டோபர் முதல் தேதி எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று வரவுசெலவுத் திட்ட காலத்தில் முடிவு செய்யப்பட்டதால் மேலும் அதற்கு என்ன செலவாகுமென்று விவரங்கள் அப்போது இல்லை. வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் போடாமல் துணை மானியத்தில் பிரிவினையால் ஏற்படக் கூடிய செலவு வந்திருக்கிறது. சேலத்தைப் பிரிக்கவேண்டுமென்று ரொம்ப நாளாக அங்குள்ளவர்கள் கோரிக் கொண்டுதான் இருந்தார்கள். பிரிவினை முடிவு செய்யப்பட்டதே தவிர, தலைநகரை எங்கே வைப்பது என்ற சர்ச்சை வந்தது. அப்போது இதில் சர்ச்சை வேண்டாம், பிரிவினை வேண்டாமென்று சொன்னால், அதை நிறுத்திவிடுவதாகக்கூட நான் சொன்னேன். பிரிவினை வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தர்மபுரியா, கிருஷ்ணகிரியா என்று சர்ச்சை செய்துகொண்டிருக்கவேண்டாம், என்றும் அதைக் கலந்து பேசுவதற்காகவும் இரண்டு சாரார்களும் வந்தார்கள். வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும்கூட வந்தார்கள். எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இரண்டு பேரைப் போட்டு யோசனை கூறச் சொன்னேன். அதை யொட்டி அரசாங்கம் முடிவு செய்யுமென்றும் சொன்னேன். எல்லோரும் இதை ஒப்புக்கொண்டார்கள். அதன் பேரில் வடசேலத்திற்கு தர்மபுரி தலைநகர் என்று முடிவு செய்யப் பட்டு அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

கல்வி இலாகா இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டதையொட்டி கனம் ராஜா அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு அதை இன்னும் மூன்றாகப் பிரிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். பிரிக்கவே கூடாது என்பது கனம் உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுடைய

2nd August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

யோசனை. கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் அவர்கள் ஒன்று சிறிதாகவும் ஒன்று பெரிதாகவும் இருப்பதாகச் சொன்னார். கல்வி என்றால் ஆரம்பக் கல்வி உயர்நிலைக் கல்வி இரண்டும் ' Integrated subseet ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிக்கமுடியாது என்பதை திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள். கல்லூரிகளைச் சேர்த்து ஒரே டைரக்டராக இருக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் கூறினார்கள். ஆரம்பக் கல்வி வேறு, உயர்நிலைக் கல்வி வேறு என்று பிரிப்பது சரியில்லை. ஆரம்பக் கல்வியை எங்கே நிறுத்துவது? ஆறாவது, எட்டாவது என்று முன்பு மாடல் ஸ்கூல்களில் இருந்தது. எங்கே உயர்நிலைக்கல்வி துவங்குகிறது? இப்போதெல்லாம் பதினோராவது ஸ்டாண்டர்டுக்கு பதினோரு ஆண்டுகள் இருக்கிறது. அது ' integrated course ' முன்பு இவற்றில் வித்தியாசம் இருந்தது. முன்பு ஆரம்பக் கல்வியை முடித்து உயர்நிலைப் பள்ளிக்குப் போனால் அங்கு பரிட்சை வைத்துத்தான் எடுத்துக் கொள்வார்கள். இப்போது அப்படியில்லை. கல்வி என்றால் கிராமத்திலுள்ளவர்களுக்கு உயர்நிலைக் கல்விதான் குறைந்த பட்ச கல்வி என்ற உணர்ச்சி இருக்கிறது. ஆகையால் அதைப் பிரிக்கக்கூடாது என்று ஒரே இலாகாவாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்லூரிகள் அதிகமாகின்றன. பல்கலைக்கழகம் பற்றியும் யோசிக்கவேண்டும். அதனால்தான் இதற்கென்று ஒரு தனி டைரக்டர் போட முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

டி.இ.ஓ.-வுக்கு அசிஸ்டெண்டாக சிலரைப் போட்டிருக்கிறது. இங்கேதான் ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதிகள், ஆசிரியர்கள் குறைகளைச் சொல்கிறார்கள், டி.இ.ஓ.-வுக்கு அசிஸ்டெண்டாகப் போட்டிருக்கிறவர்கள் ஆசிரியர்கள் குறைகளை விசாரித்து அவர்களுக்கு அது குறைவாக இருக்கிறது சம்பளம் போதாது என்றெல்லாம் கேட்கிறார்கள். இலாகாவில் உள்ள வேலைகளைச் செய்யலாம் அவர்கள். அவர்களும் கேட்கலாம், ஆசிரியர்களிடத்தில் உள்ள அளவு கடந்த அக்கரையின் காரணமாக.

பஞ்சப்படி பற்றி அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பஞ்சப்படி அதிகமாகிக் கொண்டு போகிறது. விலையும் ஏறிக்கொண்டு தான் போகிறது. பஞ்சப்படியில் பாகுபாடு வேண்டுமென்கிறார்கள். குறைந்த சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு நிறையவும், நிறைய சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு குறைவாகவும் பஞ்சப்படி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. பஞ்சப்படி சாதாரணமாக சம்பளத்தோடு ' லிங்க் ' செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வெறும் பஞ்சப்படி மாத்திரம் இல்லை. எல்லாம் சரி சமமாக இருந்தால் இந்த வித்தியாசம் எதற்கு? மத்திய அரசாங்கம் எப்படிக்கொடுக்கிறார்களோ அதையொட்டித்தான் பஞ்சப்படி அவ்வப்போது கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அது தவிர்க்கக்கூடாத செலவாகத் தான் இருக்கிறது.

அதோடு மற்றொன்று, இந்த பருப்பு தினுசுகள், அரிசி இவையெல்லாம் அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்வதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு கண்ட்ரோலை தவிர்ப்பதற்கில்லை. கனம் அங்கத்தினர் திரு. சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் எவ்வளவு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [2nd August 1965

தான் சொன்னாலும் சரி, மக்களின் நன்மையை முன்னிட்டு கண்ட்ரோல்டு எகானமி நமக்கு அவசியம் வேண்டும். கண்ட்ரோலை எடுக்கும் நோக்கம் இல்லை. கண்ட்ரோல் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டால் வேறு வேலையை அரசாங்கம் பார்க்கலாம். ஆனால் இன்றைய நிலைமை அப்படியில்லை. திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறபோது கண்ட்ரோல்டு எகானமி வேண்டியிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு வைத்துக்கொள்கிறோம். கண்ட்ரோல் இல்லாதபோதுகூட பருப்பு சில இடங்களில் கிடைக்கவில்லை, என்று பலர் புகார் செய்துவருகிறார்கள்.

இப்போது வேறு மாநிலங்களிலிருந்து State to State தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மொத்தமாக அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டு, அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். ஆகையினால் தான் அதை அரசாங்கமே வாங்க பணம் போடுகிறது. தானியங்கள் வைக்கிற கோடவுன்கள் கட்டுகிறதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். தானியங்கள் சேதம் அடையக் கூடாது என்று தான் நவீன முறையில் கோடவுன் கட்டுகிறோம். அதற்கு வேண்டிய செலவு ஆகிறது. அது அதிகச் செலவு என்று சொன்னார்கள், திரு. அன்பழகன் அவர்கள். அதிகச் செலவு ஒன்றும் இல்லை. எவ்வளவு ஆகிறதோ அந்த அளவுக்குத் தான் மானியம் கோரப்படுகிறது.

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ரொம்ப ஆவேசமாக, உருக்கமாக, உணர்ச்சியோடு பேசினார்கள். அதைப்போல் டாக்டர் ஹண்டே அவர்களும் உருக்கமாகப் பேசினார்கள். டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் சொல்வதை நூற்றுக்கு நூறு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நிலை இன்றைக்காவது ஏற்பட்டதே என்று எனக்கு மகிழ்ச்சி. கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்றைக்கும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு என்ற எண்ணம் இல்லாமல் இல்லை. பண்டையகாலத்தில் கூட இருந்தது. அவர்களுக்குத் தெரியாதா? பழைய வைதீகர் நாள் பார்க்கிறது நட்சத்திரம் பார்க்கிறது என்று தடை விதித்தார்கள். அதெல்லாம் குடும்பக் கட்டுப்பாடு அடிப்படையில் தான். பண்டைய காலத்தில் நம் முன்னோர்கள் அதையெல்லாம் அனுசரித்தார்கள். அது இயற்கைக் கட்டுப்பாடு. நவீன காலத்துக்கு அது பொருந்தாது. ஆகையினால் இந்தச் செயற்கைக் கட்டுப்பாடு வேண்டியிருக்கிறது. டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் சொல்லியது போல், ஜனத்தொகை பெருத்து வருவதைப்பற்றிப் பல பெரிய நிபுணர்கள், அறிஞர்கள் எல்லாம் ரொம்ப பயங்கரமாக வர்ணிக்கிறார்கள், கவலைப்படுகிறார்கள். வேறு பல நாடுகளுக்கும் இது கவலையைக் கொடுக்கிறது. நம் நாட்டைப்பற்றி பல நாடுகள் கவலைப்படுகின்றன. எவ்வளவு பெரிய திட்டம் வகுத்தால் என்ன, எவ்வளவு வருவாய் பெருகினால் என்ன, எவ்வளவு வசதிகளைப் பெருக்கினால் என்ன, கட்டுக்கு அடங்காமல் ஜனத்தொகை பெருகினால், திட்டங்கள் பலன் இல்லாமல் போகும் என்று, இதற்கு ரொம்ப முக்கியத்துவம் அளித்து, இன்னும் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்

2nd August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

என்பதுதான் எண்ணம். டக்டர் ஹண்டே அவர்கள் சொல்லியது போல், இன்னும் வேறு பல முறைகள் சொல்லுகிறார்கள். எல்லோரும் அதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். Legalised Abortion என்று சொல்லுகிறார்கள். அதையெல்லாம் கொண்டுவரவில்லை. நம் குற்றச் சட்டத்தில் இது குற்றமாக இருக்கும்போது, அது குற்றம் இல்லை என்று சொல்லக்கூடாது என்பது என் அபிப்பிராயம். வேறு எந்தெந்த வகையில் உருப்படியான வகையில் கட்டுப்படுத்த முடியுமோ அந்தந்த வகையில் கட்டுப்படுத்துகிறோம்.

போலீசைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே கனம் 5-20 p.m.
அன்பழகன் அவர்களும் பழைய சம்பவங்கள்தான் நினைவு. கிளர்ச்சி நடந்தது, பலாத்காரம் நடந்தது, மக்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அப்போது போலீசார் சமாளித்தார்கள். போலிசாருக்கு ரொம்ப கடுமையான சோதனை. உயிரைப் பொருட்படுத்தாமல் அவர்கள் தைரியமாக தீர்த்துடன் மக்களைப் பாதுகாத்தார்கள். அதற்காகப் பாராட்டும் வகையில் இந்த இன்க்ரிமெண்ட் கொடுக்கப்பட்டது. தவறு செய்தவர்கள் இருக்கலாம். அரசாங்கம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவில்லை. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்கிறது. தவறுதல் செய்து விட்டார்கள் என்று ஆர்.டி.ஓ, ரிப்போர்ட் இருக்கிறது என்றார். அதை சபையில் சமர்ப்பிக்கவில்லை என்று சொல்லியவுடன், இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டால் அதை யாரும் மறுக்கமுடியாது என்று நினைத்துச் சொல்லியிருக்கலாம். எந்த அறிக்கையிலேயும் இல்லை. இந்தக் கலவரங்கள் சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட எந்த ஆர்.டி.ஓ. ரிப்போர்ட்டிலேயும் இல்லை, ஆர்.டி.ஓ. ரிப்போர்ட் வேண்டாம், போலீஸார் யாரானாலும் தவறாக நடந்திருந்தால் அவர்கள் மீது தாட்சண்யம் இல்லாமல் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு தான் வருகிறோம். போலீசாரைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் சுப்பையா செட்டியார் சொல்லாமல் சொன்னார்கள். யாராய் இருந்தால் என்ன, எந்தக் கட்சியாய் இருந்தால், என்ன, அமைதியைப் பாதுகாக்கவேண்டும். போலீஸார் கோயில் திருவிழா, உற்சவத்திற்கு வரவில்லையா? எந்தத் தலைவரானாலும் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்திருந்தாலும் பெரிய கூட்டம் வருகிறது என்றால், கூட்டத்தைச் சமாளிக்கத் தான் போலீஸ். அமைச்சர்களுக்காக வரவில்லை அந்தப் போலீஸ். இதெல்லாம் தோரணையில் இருக்கிறது என்று ஏதோ நினைத்துக்கொண்டு ஏதோ பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அரசாங்கத்தில் இல்லாத தலைவர்கள் வந்தால் போலீசார் பந்தோபஸ்து கொடுக்கிறார்கள் என்றால், வருகிற கூட்டத்தை சமாளிப்பதற்காக போலீசார் பந்தோபஸ்தே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை.

அரிசி மில்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நிறைய ரைஸ் மில்கள் இருக்கின்றன, அவைகளை ஏன் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் அவர்கள் கேட்டார்கள். அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் கொள்கையை இதுவரை அனுசரிக்கவில்லை. எல்லாவற்றையும் ஏன் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்? எந்த அளவுக்கு வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு எடுத்துக்கொள்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [2nd August 1965

வோம். புதிதாக நவீன முறையில் ரைஸ் மில்கள் வந்தால், இருக்கிற மில்களுக்கு வேலையில்லை என்று சொல்லுவது உண்மைதான். பல மில்கள் இருக்கின்றன. நல்ல நவீன முறையில் பயன்படுத்தும் அக்கறை அவர்களுக்கு இல்லை. அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்றுதான் கடன் கொடுக்கிறோம். கடன் கொடுத்து அவர்களை ஊக்குவித்து அவர்கள் மேலும் நல்ல முறையில் இதையெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று தான் விரும்புகிறோம். மற்றப்படி நிர்வாகத்தைப்பற்றிப் பலர் சொன்னார்கள்.

கடைசியாகப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. வி. கே இராமசாமி முதலியார் soil testing conservation பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். அதெல்லாம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தப்படுகிற விஷயங்கள் என்று சொல்லி, என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

5–22 p.m. DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 144. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1597, Home, dated 5th May 1965 exempting from payment of tax for the vehicle bearing registration No. MSS 192 belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and assigned to the Rural Development and Local Administration Department, Madras. [Laid on the Table of the House under Section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]*

* 145. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1465, Home, dated 23rd April 1965 exempting from payment of tax for the vehicles bearing registration Nos. MDH 3059 and PYS 24 belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and lent to the Director, Central Leprosy Teaching and Research Institute, Chingleput. [Laid on the Table of the House under Section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, (Madras Act III of 1931).]*

* 146. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1681. Home, dated 14th May 1965 exempting from payment of tax for the Jeep MDR 4379 and the Trailor MDR 4391 belonging to the Swedish Mission Hospital, Tirupputtur so long as the jeep and the trailer are used for leprosy control and eradication work. [Laid on the Table of the House under Section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]*

2nd August 1965]

* 147. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1613, Revenue, dated 25th May 1965 regarding declaration of Pottagudi village in Sivaganga taluk as an inam estate. [Laid on the Table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]*

* 148. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1824, Home, dated 26th May 1965 regarding amendment to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960. [Laid on the Table of the House under Section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]*

* 149. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1733, Revenue, dated 5th June 1965 regarding amendments to the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land Rules, 1962). [Laid on the Table of the House under section 112 (2) of the Madras Land Reforms (Fixation of Celing on Land Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961).]*

* 150. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1181, Rural Development and Local Administration, dated 24th May 1965 making amendment to the Madras Panchayats (Election of Presidents and Vice-Presidents) Rules, 1961. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]*

B. Reports, Notifications and other papers.

19. *Note on the proposed constitution of Ambattur Township.*

* 20. *Administration Report of the Madras State Electricity Board for 1962-63.*

* 21. *Speech (in English) by Minister for Industries on the Annual Financial Statement of the Madras State Electricity Board for 1965–66.*

*22. *Statement (in English) showing the action taken on the suggestions made by Members.*

---

* Laid on the Table of the House on 30th July 1965.

2nd August 1965]

APPENDIX I.

(*Vide* answer to Starred Question No. 23 on page 5.)

(*a*) *Filling up leave vacancies.*—Under rule 4 (5) of Chapter-II of the rules relating to Elementary Schools, the management of an Aided Elementary School can appoint substitutes in vacancies caused by the grant of leave of three weeks or more to teachers of the school.

Vacancies caused by retirement of teachers.—There is nothing in the rules forbidding the filling up of vacancies caused by the retirement of any teacher, if the teacher-pupil ratio in force is satisfied.

Fresh appointment of teachers.—There are no rules or orders forbidding the fresh appointment of teachers in aided Elementary Schools, if the newly appointed teachers are paid out of the funds of the managements concerned without claim for grant from State Funds. If the managements wish to claim grant on behalf of teachers appointed afresh, the following conditions should be satisfied :—

(i) the teacher so appointed should satisfy the existing rules regarding qualifications—General and Technical, age, etc.

(ii) the fresh appointments should be within the maximum number of teachers admissible for assessment of grant for the school according to the current teacher-pupil ratio; and

(iii) the fresh appointments should be made against the additional posts allotted by the Education Department.

(*b*) Rule 4 (5) of the rules for aid, governing the filling up of leave vacancies is in the " Rules relating to Elementary Schools " with which the managements of all aided elementary schools are expected to be familiar. This rule has not been modified and as such the question of communicating to the managements of aided elementary schools a particular rule does not arise.

As to fresh appointments of teachers, the rules for aid have not been amended in confirmity with G.O. No. 250, Education, dated 29th February 1964. The G.O. has been communicated to the District Educational Officers and the Deputy Inspectors of Schools and the managements of the aided Elementary Schools have been notified through the usual monthly meeting of Teachers' Association Centres.

APPENDIX II.

[*Vide* answer to Starred Question No. 28 on page 97.]

Subject.—Establishment—Panchayat Unions—Elementary School Teachers—Transfer—Instructions—Issued.

(G.O. Ms. No. 1238, Rural Development and Local Administration Department, dated 29th May 1965.)

2nd August 1965]

Several representations have been received by Government that frequent and indiscriminate transfers of Panchayat Union School Teachers cause great inconvenience to the teachers and dislocation of work in the schools. Government have therefore carefully considered the need for rationalising the system and instruct that the following procedure be followed in respect of transfers of teachers in Panchayat Union Schools. Applications for transfers received from the teachers and proposals for transfer sponsored by the Panchayat Union commissioner on administrative grounds before the commencement of the school year will be put up to an *ad-hoc* body of which the Revenue Divisional Officer of the division will be the Chairman and the Chairman, Panchayat Union Council, and the District Educational Officer having jurisdiction of the area, members and Panchayat Union Commissioner member—Secretary. This *ad hoc* body will scrutinise the proposals and take decisions which shall be put down in writing. These decisions should be implemented by the Panchayat Union Commissioner without the slightest deviation.

2. This *ad hoc* body will ordinarily meet in the month of April and May and finalise the transfer proposals before the commencement of the year.

3. Applications and proposals for transfer should not ordinarily be entertained after the commencement of the school year. In exceptional cases where such proposals have to be considered during the course of the year, the Panchayat Union Commissioner should send the proposals through the Panchayat Union Chairman to the Collector of the district and effect the transfer only after receiving his concurrence.

This procedure will come into effect immediately. For this year the *ad hoc* body may meet as soon as possible and finalise the transfer proposals.

APPENDIX III.

[*Vide* item IV on page 103.]

L. A. Bill No. 17 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Sixteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Act, 1965.

2. *Amendment of section* 72, *Madras Act* 22 *of* 1959.—In section 72 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(i) for sub-section (6), the following sub-section shall be substituted, namely :—

"(6) Notwithstanding anything contained in sub-sections (4) and (5), if the Government, after taking into consideration such matters relating to the management and administration of the religious institution as may be prescribed, are satisfied at any time after the publication of a notification under sub-section (1) or sub-section (3), that it is no longer necessary to continue the notification, they may cancel the notification.";

(ii) in sub-section (7), the words "or deemed to have been published" shall be omitted.

3. *Amendment of section* 73, *Madras Act* 22 *of* 1959.—In section 73 of the principal Act, after the words "cancellation of the notification", the words, brackets and figure "under sub-section (4) or" shall be inserted.

4. *Insertion of new sections* 75-*A*, 75-*B and* 75-*C in Madras Act* 22 *of* 1959.—After section 75 of the principal Act, the following sections shall be inserted, namely :—

"75-*A*. *Notifications under Chapter VI-A of Madras Act II of* 1927 *to continue in force*.—Notwithstanding any judgment, decree or order of any Court and notwithstanding anything contained in the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1926 (Madras Act II of 1927), or in the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951), or in this Act, but subject to the provisions of section 75-C, all notifications issued under Chapter VI-A of the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1926 (Madras Act II of 1927) and in force immediately before the 30th September 1956 and which have not been subsequently cancelled by the Government, shall continue, and shall be deemed always to have continued, in force up to and inclusive of the 16th July 1965 and for a period of one year thereafter; and accordingly all acts, proceedings or things done or taken under the said Acts or this Act by the Government or by any officer of the Government or by any other authority in pursuance of the said notifications shall, for all purposes, be deemed to be, and to have always been, done or taken in accordance with law.

75-*B*. *Further continuance of notifications under Chapter VI-A of Madras Act II of* 1927.—(1) Where after the expiry of a period of six months from the 16th July 1965, the Commissioner is satisfied that in the interests of the administration of any religious institution governed by any of the notifications referred to in section 75-A it is necessary to continue the notification (hereinafter in this section referred to as the said notification) beyond the date of the expiry of the period of one year from the

16th July 1965, he may, by notice, published in the prescribed manner, call upon the trustee and all other persons having interest to show cause why the said notification should not be so continued.

(2) Such notice shall state the reasons for the action proposed, and specify a reasonable time, not being less than one month from the date of the issue of such notice, for showing such cause

(3) The trustee or any pe son having interest may thereupon prefer any objection he may wish to make against the action proposed.

(4) Such objection shall be in writing and shall reach the Commissioner before the expiry of the time specified in the notice aforesaid, or within such further time as may be granted by the Commissioner.

(5) Where no such objection has been received within the time so specified or granted, the Government may, on receipt of a report from the Commissioner to that effect, by notification declare that the said notification shall continue in force beyond the date of the expiry of the period of one year from the 16th July 1965.

(6) Where any such objections have been received within the time so specified or granted, the Commisioner shall hold an enquiry into the objections in the manner presrcbed, and decide whether or not the said notification should be continued as aforesaid.

(7) If the Commissioner decides that the said notification should be continued as aforesaid, he shall make a report to that effect to the Government, who may thereupon by notification, declare that the said notification shall continue in force beyond the date of the expiry of the period of one year from the 16th July 1965.

75-*C*. *Right of suit*.—(1) Any trustee or any person having an interest, who is aggrieved by the continuance of a, notification under section 75-A or under section 75-B may—

(i) in the case of the continuance of the notification under section 75-A, within sixty days from the 16th July 1965 ; and

(ii) in the case of the continuance of the notification under section 75-B, within sixty days from the date of the declaration under sub-section (5) or sub-section (7) of the said section 75-B; institute a suit in the Court for the cancellation of such notification and the Government shall cancel the notification if the Court so directs :

Provided that the Court shall have no power to suspend the operation of the notification pending the disposal of the suit.

(2) Any party aggrieved by a decree of the Court under sub-section (1) may, within ninety days from the date of the decree, appeal to the High Court.

[2nd August 1965

(3) Notwithstanding anything contained in section 75-A or section 75-B, if the Government, after taking nto consideration such matters relating to the management and administration of the religious institution as may be prescribed are satisfied that it is no longer necessary to continue a notification continued in force under section 75-A or under section 75-B, they may cancel the notification.

(4) In respect of a religous institution governed by a notification continued in force under section 75-A or section 75-B,—

(a) the scheme of administration, if any, settled and all rules, if any framed under such scheme shall cease, and shall be deemed always to have ceased, to apply to the institution and shall become, and shall be deemed always to have become inoperative; and such scheme and rules shall not be revived by reason of the cancellation of the notification under sub-section (1) or sub-section (3);

(b) the Commissioner shall have power and shall be deemed always to have had power to appoint a salaried executive officer who shall be a person professing the Hindu religion.".

5. *Amendment of Schedule to Madras Act 22 of 1959.*—In the Schedule to the principal Act,—

(i) under the heading "I Suits", after the entry "72 (4) Suit for the cancellation of the notification . . . . . . 50", the following entry shall be inserted, namely :—

"75-*C* (1) Suit for the cancellation of the notification 50";

(ii) under the heading "III Appeals to Court", after the entry "72 (5) Appeals to High Court . . . . 50", the following entry shall be inseted, namely :—

"75-*C* (2) Appeal to High Court . . . . . . 50";

(iii) under the heading "IV. Applications to Government Commissioner or Deputy Commissioner", for the entry "72 (6) Application to Government to cancel notification of religious institution under Chapter VI . . . . 5".

the following entries shall be substituted, namely :—

"72 (6) Application to Government to cancel notification 5

"75-*C* (3) Application to Government to cancel notification. . . . . 5".

6. *Repeal.*—The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Ordinance, 1965 (Madras Ordinance 1 of 1965) is hereby repealed.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 3rd August 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Hindi Books

*31 *Q.*—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of Hindi books supplied by the Central Government to the schools in the State free of cost in the year 1963–64;

(b) the estimated cost thereof; and

(c) the mode of distribution?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM. (a) 4,625 Hindi books have been received by the Director of Public Instruction from the Government of India during 1963–64 for free distribution to Educational Institutions in this State.

(b) Not known.

(c) All the books have been handed over to the Inspecting Officers for distribution among selected High Schools in their jurisdiction.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : May I know, Sir, what other help the Centre is extending to the State for spreading Hindi in our State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the hon. Member may put a separate question.

DR. H. V. HANDE : Sir, what is the difficulty of the Government in finding out the cost of the books? It could be easily ascertained.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, we are not interested in estimating the cost, because the books were distributed free of cost to us by the Government of India.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Are the books intended only for learning Hindi or are they books dealing with other subjects?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : These are books which can be used profitably in the schools.

[3rd August 1965

DR. H. V. HANDE : The question specifically wants to elicit the estimated cost thereof. Either the question has to be disallowed or an answer given, Sir. Is it not?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is a question relating to the admissibility of the question, which has to be put to the Chairman as to why he admitted the question. Regarding the estimated cost, the cost was incurred by the Government of India, and how can we know that?

SRI S. K. SAMBANDHAN : I would like to know, Sir, whether these books are useful only for teaching Hindi to high school students or for learning Hindi or whether they are useful for learning any other subjects.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, these are Hindi books and these should enable not only the students but also the teachers to be equipped in Hindi.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : May I know whether our Government supply Hindi books free of cost?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Do the Central Government distribute Hindi books to any other State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think so, Sir.

Security of service for teachers

* 32 Q.—SRI G. KRISHNOMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to provide security of service for teachers in aided institutions in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no proposal to make any further provision for the security of service of teachers in aided institutions in the State, as there are already adequate safeguards in the rules providing security of service to teachers in aided institutions.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What are the rules now in force, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : The present rules allow the managements to terminate the services of the teacher especially at the age of 50—at the fag end of their services. When I brought in a private Bill called the 'Teacher Protection Bill' the Government gave an assurance that they themselves would bring in a separate Bill affording security of service to teachers. May I knoy what happened to it, Sir?

3rd August 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, if the managements terminate the services of the teachers without adequate reasons, there is the remedy provided under the rules.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : There are practical difficulties which we see in the enforcement of the existing rules, and there is still this question of managements terminating the services of teachers, as there is lacuna in the rules relating to the agreement entered into between the teachers and the management that they could be sent out for any good cause. What is the difficulty in the Government placing them on a par with the District Board teachers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If the hon. Member would point out what exactly is the lacuna in the rules, then the Government would examine and see how far they could amend the rules.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Could the Government assure me that there has not been any termination of services of teachers in aided schools during the past year at least?

THE HON. SRI. M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the hon. Member can easily see that I cannot be expected to give any such assurance.

SRIMATHI S. MANJUBASHINI : There are some cases where managements have to suffer with inefficient teachers because of these rules. Would the Government suggest any means by which they could appoint others terminating the services of inefficient teachers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the hon. Member that the rules provide adequate remedy even in such a contingency.

S.S.L.C. Public Examination

* 33 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the rate per day of conveyance allowance given to departmental officers at the S.S.L.C. Public Examination for Centre within a radius of five miles of their work spot;

(b) whether there is any proposal to increase the same; and

(c) whether daily allowance is payable to them besides the conveyance allowance?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The departmental officers are paid actual expenditure incurred provided the charges are within the scheduled scales of charges for the conveyanceused—vide item 11 (a) and (b) of Appendix 7 to Madras Financial Code, Volume II.

(b) & (c) : Do not arise.

[3rd August 1965

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Am I to understand from the reply that the conveyance allowance is given to those officers who go out even within a radius of five miles?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the departmental officers are paid the actual expenses incurred provided the expenditure is unavoidable and the charges are within the scheduled rates fixed for the conveyance used.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the rules against the payment of daily allowance to officers attending to such duties within a radius of five miles?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am not aware of that, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : If it be so, what is the difficulty in the Government considering the question of paying at least the conveyance allowance though they are expected to do duty as Government servants?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, when they are paid actual expenses incurred by them, I do not think there is need to amend the rules.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, when the Government servants do duty as Assistant Superintendents, why is it that the remuneration due to other Assistant Superintendents is denied to them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the Government think that it is enough if they are paid actual expenses incurred by them.

Summer Institutes in Science Subjects

* 34 *Q.*—SRI K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether any Summer Institute in Science Subjects for teachers was held recently; and

(*b*) if so, the number of teachers who underwent training?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Yes.

(*b*) Particulars have been called for from the Directors of the Summer Institutes.

SRI S. K. SAMBANDHAN : May I know, Sir, the duration for which this institute was run?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the Summer School in Biology, University Buildings, Madras, was run between 1st May 1965 to 19th June 1965, the Summer Institute in Chemistry, Annamalai University, Annamalainagar, from 26th April to 4th June 1965, and the Summer Institute in Mathematics, University Buildings, Madurai, from 1st May to 4th June 1965.

3rd August 1965]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know the duration of the course?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is what I had indicated just now.

DR. H. V. HANDE : Who are all eligible for this course?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Teachers working in colleges are eligible for this.

Grade II Tamil Pandits

* 35 *Q.*—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) the minimum qualification required for Grade II Tamil Pandits;

(*b*) whether a pass in the Madurai Tamil Sangam Examination is recognized; and

(*c*) the procedure to be adopted when persons with the minimum qualifications are not available?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Oriental Title with Pandit's or Secondary Grade Training.

(*b*) Yes; for purposes of appointments to non-Government Schools.

(*c*) Pandits possessing Oriental Title may be appointed on a temporary basis but such temporary appointments will be terminated when qualified persons become available.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact that untrained Tamil Pandits qualified otherwise in Tamil are being sent out at the end of each year by the managements or District Boards?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If they are untrained they will be sent out because they are appointed on a temporary basis.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government any proposal before them to depute them for training at the cost of the Government and see that they get trained?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no such information. The hon. Member may put a separate question.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is there a proposal to extend the period for which the untrained teachers could be employed by educational institutions, say, from three to five years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think so, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government any scheme to give special encouragement to Tamil Pandits with regard to the teaching of Tamil through these Tamil Pandits as in the case of Hindi?

[3rd August 1965

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not understand what he hon. Member means by a special scheme of encouragement being given to improve Tamil teaching and encouraging Tamil teachers.

SRI S. K. SAMBANDHAN : As there is difficulty in getting trained teachers in all subjects, will the Government extend the period of employment of untrained teachers from three years to five years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No. Sir. The Government do not think it should be difficult to get trained teachers for a period of three to five years.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் பி.ஏ. படித்தவர்கள் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாக இருக்க அனுமதிக்கப்படுகிறார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஓரியண்டல் டைட்டில், செகண்டரி கிரேடு பயிற்சி இரண்டும் வேண்டும். அவை இரண்டும் அவசியமென்று கருதப்படுகிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : ஓரியண்டல் டைட்டில் என்றால் தமிழ் வித்வான். கேரள பல்கலைக்கழக தமிழ் வித்வானை நியமிக்கிறார்களா? அப்படி நியமிக்காமல் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பல தடைகள் இருப்பது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப்பற்றி தனியாகக் கேள்வி கேட்க வேண்டும்.

Madras General Sales Tax Act.

* 36 *Q.*—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state :—

(*a*) who is responsible to give clarifications on the matter of levying sales tax on several items and the percentages noted against them in the Schedule to the Madras General Sales Tax Act;

(*b*) whether it is a fact that in the Department there is undue delay in giving clarifications for the requests made by individuals and associations to clarify the rate of tax; and

(*c*) the steps the Government have taken to expedite the reply and clarify the position?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) Neither the Government nor the Board nor any Officer of the Commercial Taxes Departmnet can purport to clarify or interpret the provisions of an Act. It is essentially a function pertaining to the domain of the various authorities constituted under the Act and the law Courts.

(*b*) & (*c*) Do not arise.

3rd August 1965]

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, are the Government aware that the traders and merchants are put to considerable inconvenience and difficulties owing to difference of opinion or different types of clarifications given during assessment, that the merchants and traders have to suffer a heavy penalty by way of paying heavy taxes an dthen go to the higher authorities and appellate authorities, and that even in regard to small matters these sorts of things are going on, and, if so, will the Government look into these?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, it is true, that in cases of articles coming under single point, first schedule, the question always arises whether it falls under one or the other items 23 or 25. But then, Sir, the Government have no power to clarify. It has to go to the Assistant Appellate Commissioner or the Sales Tax Appellate Tribunal or the High Court. Sir, when the Bill was framed, the Deputy Leader of the Opposition will well remember, that most of the members of the Select Committee wanted that the Government should not have any power to clarify and that it should be a judicial interpretation.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : My point is, there are rules and regulations framed by the Government and within those rules and regulations, the higher authorities, such as the Commercial Tax Officers and other higher authorities can give interpretations. Previously, some 15 or 20 years ago, whenever merchants wanted a clarification, they were able to clarify. Is there any harm in doing so now?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no harm in it; but the law as it stands does not permit it. The Act as it stood 15 or 20 years ago was different. Under the law as it now stands, we have given all the powers to the Assistant Appellate Commissioner, the Sales Tax Appellate Tribunal and the Courts.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Now the Government have begun to run the administration on an elaborate scale under the democratic set up. Is there any machinery by which they will give publicity to all that took place through legislation so that even a layman can have a handbook from which he may know the taxes that he has to pay to the Government instead of going to a lawyer? 3-10 p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Notification in the Gazette is supposed to be the publication to the people and all notifications are published in the Gazette.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know whether besides publication in the Gazette, the Government consider the need to just publicise these things, because we are running the Government on an elaborate scale and the ordinary layman, merchants and agriculturists knowing Tamil will know the latest law and be in a position to understand these things?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Translations are also from time to time published in Tamil.

[3rd August 1965

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி விகிதத்தில் ஏற்படுகிற ஐயத்தைப் போக்கிக்கொள்ள நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று முடிவு தெரிந்துகொள்வதற்கு முன்னால் அந்த விகிதாசாரத்தைப் பற்றி அதிகாரிகளுக்கு எழுதுகிற போது உடனுக்குடன் பதில் அனுப்ப அவர்களுக்கு அரசாங்க சார்பில் ஏதேனும் ஆணை இருக்கிறதா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்த சட்டத்தில் என்ன போட்டிருக்கிறதோ அதற்கு மேல் எந்த விதமான கிளேரிபி கேஷனோ விளக்கமோ கொடுக்க அதிகாரிக்கு அதிகாரம் கிடையாது. " Goat Hair " சம்பந்தமாக சமீபத்தில் ஒரு பிரச்னை எழுந்தது. ஒரு சதவிகிதமா 3 சதவிகிதமா என்ற கேள்வி எழுந்தபோது அதிகாரிகள் கிளேரிபிகேஷன் கொடுக்க முடியவில்லை. கோர்ட்டுக்குப் போனால், வேறு clarification அவர்கள் கொடுத்தால், அதுதான் 'பைண்டிங்' ஆகும். அவர்கள் மூன்று சதவிகிதம் வசூல் செய்யச் சொல்லி, அதிகாரிகள் ஒரு சத விகிதம் என்று சொல்லிவிட்டால் அக்கவுண்டண்ட்-ஜெனரல், தணிக்கை அதிகாரிகள் சர்க்கார் தவறு செய்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் தான் கிளாரிபிகேஷன் கொடுப்பதில்லை.

Dr. H. V. HANDE : From the reply given by the Hon. Minister, can this House take it that the Assistant Appellate Commissioners have the responsibility for clarifying these rules?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : No; when it goes on appeal, they will decide and their decisions are clarifications.

Sri M. SUBBIAH CHETTIAR : Are the Government aware that the officials are keen on collecting taxes so that the authorities may feel that they have collected their full quota? In some cases they even openly say " I do my job and if you have any grievances you can go on appeal and have your grievances redressed "? Such being the case, will the Government take care of the interests of the merchants and safeguard the *bona fide* interest of the people?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : The hon. Member has made a speech. In fact it is not the purpose of the Government to collect more taxes. Only legitimate taxes, whatever due, will be collected, and the position is that officers in charge at that particular time and are in charge of that particular subject will exercise the powers vested in them under the law, and, if any person is aggrieved, he can go on appeal.

Kerosene Oil deposits

* 37 Q.—Sri N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) the places in Madras State where investigations were conducted to tap kerosene oil deposits;

(*b*) the places where these investigations were successful; and

(*c*) whether a detailed report thereof will be placed on the Table of the House?

3rd August 1965]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : (அ) மண்ணெண்ணெய் அப்படியே பூமிக்குள்ளிலிருந்து கிடைப்பதில்லை. பண்படுத்தாத பெட்ரோலியம்தான் பூமியிலிருந்து கிடைக்கிறது. அதனைப் பண்படுத்துவதன் மூலமே மண்ணெண்ணெய் ஒரு துணைப் பொருளாகக் கிடைக்கிறது. இந்திய அரசாங்க எண்ணெய்—இயற்கை வாயுக் கமிஷன் இம் மாநிலத்தில் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் பெட்ரோலியம் கிடைக்கிறதா என்று பார்க்க கனிவள ஆய்வு வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளது.

1. பட்டுக்கோட்டை (ஆவடிக்குமுனை அண்மையில்).

2. திட்டச்சேரி (காரைக்காலுக்கு அண்மையில்).

3. நிரவி (காரைக்காலுக்குத் தெற்கில்).

(இ), (உ) சோதனைகள் நடந்துவருகின்றன. அவற்றின் முடிவுகள் இன்னும் கிடைக்கவில்லை.

Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Is there any proposal to appoint more Geological Officers under the State control and complete the geological survey of the whole State, Sir?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : Madras is one of the few States, which has separate Geological Department of its own, and we have a complement of officers in it.

Sri K. S. ABDUL WAHAB : May I know the latest position of the Pattukkottai Oil Scheme?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : There they have stopped the work, because of drilling difficulties and they have not been able to strike the marine sedimentaion.

Sri M. SUBBIAH CHETTIAR : According to foreign advice, there is the possibility of getting oil in the Cauvery region especially in Pattukkottai and Karaikal. If so, will the Government take all necessary steps to make things fruitful for the scheme?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : Yes, Sir, in pursuance of this recommendation, the oil exldoration is being done in these areas. That is, they say the Cauvery basin consists of a belt and Karaikudi, but actual investigation in Pattukottai has not yielded very satisfactory results. Investigation in Thittacheri is more hopeful.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, காவிரி வட்டாரத்தில் கிடைக்கக்கூடிய பெட்ரோல் முதலிய பொருள்களை ஒட்டி அந்த நிலப்பகுதிகளை அடுத்த கடல் பகுதியிலிருந்து ஓரளவு எண்ணெ எடுக்கப்படலாமென்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி நடைபெறுகிறதா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதைப்பற்றி ரஷ்ய நிபுணர்கள் இப்போது ஆராய்ச்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடலில் seismic சர்வே நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது.

[3rd August 1965

Scholarship to Fishermen

* 38 Q.—SRI H. ETHIRAJULU (on behalf of Sri J. Ponnu-Swamy Villavarayar) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the fishermen community has been granted any scholarship in Tirunelveli district for the year 1962–63;

(b) if so, the categories of scholarships so granted; and

(c) if not, whether the Government will grant such scholarships in future?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No.

(b) Does not arise.

(c) The matter is under the consideration of Government.

(அ) இல்லை

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை

(உ) இவ்விஷயம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

Educational and Service Concessions to Washermen

* 39. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 215 on 27th March 1965 whether it is a fact that the washermen population in the Kanyakumari district are treated on a par with the Scheduled Castes for Educational and Service concessions?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The Community 'Vannan' having been treated as a Scheduled Caste by the erstwhile Travancore-Cochin State in the Kanyakumari district and Shencottah taluk of Tirunelveli district, continues to be treated as Schedule Caste in these areas even after the transfer of these areas to the Madras State. In all other parts of this State the community Vannan, being touchables, in treated as Most Backward Class.

'வண்ணான்' வகுப்பினர் முன்னாள் திருவாங்கூர் கொச்சி மாநிலத்திலிருந்த கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் செங்கோட்டை தாலுகாவிலும் ஷெட்யூல்டு வகுப்பினராகக் கருதப்பட்டு வந்ததால் சென்னை மாநிலத்துக்கு மேற்கண்ட பகுதிகள் மாற்றலாகிவிட்ட பின்னரும் ஷெட்யூல்டு வகுப்பினராகவே கருதப்படுகின்றனர். இம் மாநிலத்தில் மற்ற எல்லா பகுதிகளிலும் 'வண்ணான்' வகுப்பினர் தீண்டாமை என்னும் சமூகக் கேட்டினால் பாதிக்கப்படவில்லையாதலால் மிகவும் பின் தங்கிய வகுப்பினராகக் கருதப்படுகின்றனர்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : சமூகக் கேடுகளால் பாதிக்கப்படவில்லை என்றாலும் அவர்களுடைய நிலை கிட்டதட்ட தாழ்த்தப்பட்டோர் நிலையை ஒட்டித்தான் இருக்கிறது, ஆகையால் அந்த மாவட்டத்தில் அனுசரிக்கும் முறையை எல்லா மாவட்டத்திற்கும்

3rd August 1965]

விஸ்தரிக்கப்பட உத்தேசமுண்டா? அதை இப்பொழுதாயினும் அரசாங்கம் ஆராயுமா என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ஏற்கனவே பலமுறை ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறது. ஆகையால் இப்போது ஆராய்ச்சிக்கு இடமில்லை.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இந்தியாவிலுள்ள மற்ற பகுதிகளில் எல்லாம் அவர்கள் தீண்டாதவர்களாகக் கருதப் படவில்லை. ஆகையால் அவர்களை எல்லாம் கல்கத்தா, பம்பாய், டில்லி, ராஜஸ்தான், திரிபுரா போன்ற இடங்களிலும் கேரளா போன்ற இடங்களிலும் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் சலவை செய்து வைக்கும் துணிகளைத் தீண்டக்கூடாது என்று சொன்னால் வேறு சலவை செய்ய ஆள் இல்லை என்பதால் இந்த சூழ்ச்சி செய்து வைத்திருக்கிறார்களே தவிர உண்மையில் அவர்கள் ஒரு சதவிகிதம்கூட முன்னேறாமல் இருப்பதால் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுகூர்ந்து இப்பொழுதாவது அவர்களைத் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பில் சேர்ப்பார்களா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : எப்போதுமே அவர்களைத் தீண்டத் தகாதவர்களாக நம் மக்கள் கருதியதில்லை. அதற்காகவே மாநிலத்து மக்களுக்கு நாம் நன்றி செலுத்த வேண்டும். ஹரிஜனங்கள் மாதிரி அவர்களை நடத்தவில்லை. நல்லமுறையில் தான் நடத்தி வருகிறார்கள். ஏற்கனவே மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பில் கிட்டத்தட்ட 50, 57 வகுப்புக்கள் இருக்கின்றன. எல்லோரும் இப்போது அரிஜனங்கள் பக்கமே வந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு சந்தோஷம், அதற்காக அரசாங்கம் எந்த முடிவும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : மற்ற பகுதிகளில் சேர்த்திருப்பதைத் தான் நான் கேட்கிறேன். மிகவும் பிற்பட்ட இனம் என்று இவர் 3-? p.m.
களை சேர்த்திருப்பதால் ஒருவிதமான சலுகையும் இல்லை. 1956-ல் திரு. காமராஜ் அவர்கள் இந்த சமூகத்தை மிகவும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பில் சேர்க்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதையொட்டியாவது கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவு கூர்ந்து இவர்களையும் அந்த நிலையில் சேர்த்துக்கொள்ள வழி செய்வார்களா?

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, செங்கோட்டை தாலுகாவில் உள்ள வண்ணார்களும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள வண்ணார்களும் கொடுக்கல் வாங்கல் சம்பந்தம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இரண்டு பேருக்கும் பாகுபாடு இல்லாமல் அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்வார்களா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : முதல் கேள்வியில் பதில் சொல்லி விட்டேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தமிழகத்தோடு சேர்ந்த போது பிற்பட்ட வகுப்பினரையும் தாழ்த்தப்பட்ட

வகுப்பினரையும் அப்படியே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அதை மாற்றக் கூடாது என்றும் நிபந்தனையில் எடுத்துக் கொண்டோம். அதன்படிதான் இப்போது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தமிழ்நாடு சர்க்கார் சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இவர்களுடைய நிலையை ஆராய்ந்து சர்க்காருக்கு ஒரு ரிபோர்ட் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று கோரப்பட்டது. அந்த அதிகாரிகள்கூட இந்த சமூகத்தினரை தாழ்த்தப்பட்ட பட்டியலில் சேர்த்தால்தான் அவர்கள் முன்னேற முடியும் என்ற ரிபோர்ட் சமர்பித்திருக்கிறார்கள். அதன்மீதாவது சர்க்கார் இவர்களைச் சேர்க்க முன்வருமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இப்போது எந்த முடிவும் சொல்ல முடியாத நிலை இருக்கிறது.

Panchayat Elections

* 40 Q.—Sri M. SUBBIAH CHETTIAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the school teachers in the entire State were drafted for election duty during the period of the Panchayat elections; and

(b) if so, whether it is a fact during that period the schools did not function properly?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : (அ) ஆம்.

(இ) பஞ்சாயத்துக் தேர்தல் காலங்களில் பாடசாலைகள் சரிவர நடைபெறவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. வாக்குச் சாவடிகள் வைக்கப்பட்டிருந்த பாடசாலைகள் தேர்தல் தேதியன்றும் அதற்கு முந்தைய நாளும் மூடப்பட்டன. தேர்தல் நடந்த நாள் அந்தந்த பகுதிகளில் விடுமுறை நாளாக அறிவிக்கப்பட்டது. தேர்தல் வேலைக்காக எந்தெந்த பாடசாலைகளிலிருந்து ஆசிரியர்கள் அமர்த்தப்பட்டிருந்தனரோ, அந்த பாடசாலைகள் தேர்தல் காலத்தின் இதர நாட்களில் குறைந்த அளவு ஆசிரியர்களைக்கொண்டு நடைபெற்றுவந்தன.

Sri M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, are the Government aware that teachers from Pudukottai to Karur and vice versa have been drafted for this panchayat election work and practically, though for Government purposes the schools were running, no work has actually been carried out in those schools? May I know how many teachers have been drafted from those schools from one area to another, and how many have been left out in those schools?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களை முதலில் பஞ்சாயத்துத் தேர்தலில் ஈடுபடுத்த வேண்டாமென்று சர்க்கார் 1964 அக்டோபர் 26-ல் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. பிறகு கலெக்டர், அம்மாதிரி எலக்ஷன் பர்சானல் அதிகம் வேண்டுமென்றும் ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்களையும் எடுத்துக் கொண்டால்தான் எலெக்ஷன் சாத்தியமாகுமென்றும் சர்க்காருக்கு

எழுதியதால் சம்மதிக்கப்பட்டது. அதற்கு முன்பு பள்ளிக்கூட நடைமுறைகள் நடத்துவதற்கு இடைஞ்சல் இல்லாதவகையில் இருக்கவேண்டுமென்று கலெக்டருக்கு எழுதினோம். சில பள்ளிகளில் போலிங் ஸ்டேஷன்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அம்மாதிரி இடங்களில் பள்ளிக்கூடம் நடத்தமுடியாது. ஆனால் கூடுமான வரையில் வெளியிடங்களில் மாற்றாத வகையில் செய்ய வேண்டுமென்பது அபிப்பிராயம். சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப கலெக்டர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஊரிலிருந்து மற்ற ஊர்களுக்கு சென்றவர்கள் எலெக்ஷன் சம்பந்தமாக எத்தனை பேர் என்ற தகவல் இல்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் பணியில் ஈடுபட்ட ஆசிரியர்களுக்குத் தரப்படவேண்டிய பிரயாணப்படி, நாள்படி, முதலியன உடனுக்குடன் கொடுக்கப்பட்டனவா? இன்னும் கொடுக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : அவர்களுக்கு உரிய படிகளை அந்தந்த ஆர்.டி.ஓ.-க்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம். கலெக்டர் கவனத்திற்குக் கொண்டு செல்லலாம். குறிப்பிட்ட ஆசிரியர்களுக்கு பயணப்படி கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னால் அதை துரிதப்படுத்த சொல்லலாம்.

Sri M. RAJAH IYER: Sir, may I draw the attention of the Government to the fact that while Government teachers have been able to draw advance of travelling allowance, most of the private teachers, who have been drafted for this duty, had to meet the expense from their own pockets and they have not been paid their travelling allowance? Would the Government give a directive that the travelling allowance must be paid within a few months after the conduct of the elections?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : அம்மாதிரி கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டால் அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து சீக்கிரமாக பயணப்படி பெற வழிசெய்யலாம்.

Dr. H. V. HANDE: Sir, were any high school teachers drafted for this work? If so, may I know how many?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : ஹைஸ்கூல் ஆசிரியர்கள் உண்டு. கல்லூரி ஆசிரியர்கள் உண்டு. எத்தனை பேர் என்ற தகவல் இல்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும் தேர்தல் வேலையில் ஈடுபட்ட தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் யாருக்கும் படி கொடுக்கப்படவில்லை. பலமுறை கலெக்டருக்கு எழுதப்பட்டது. அமைச்சர் அவர்கள் கலந்துகொண்ட கான்பரசில் கூட அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். உடனடியாக அவை கவனிக்கும்படி சுற்றறிக்கை அனுப்பப்படுமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : கனம் அங்கத்தினர் எழுதினால் சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கச் செய்யலாம்.

[3rd August 1965

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : உதவிபெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் சர்க்கார் ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுப்பதைப்போல முன் பணம் கொடுக்க சர்க்கார் யோசிக்குமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : நடந்துபோன பிரச்னையைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். பிறகு அதைப்பற்றிக் கவனிக்கலாம்.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அடிக்கடி தேர்தல் வேலைக்கு ஆசிரியர்கள் அழைக்கப்படுவதால், அதை ஒழுங்கு செய்ய முயற்சிக்கலாம் அல்லவா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : முதலிலேயே இதுபற்றி குறிப்பிட்டேன். ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்களை தேர்தலுக்கு உபயோகிக்க வேண்டியதில்லை என்று கலெக்டருக்கு சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. தவிர்க்க முடியாத நிலையில்தான் அவர்களை உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : முன் பணம் கொடுத்த பிறகு அவர்கள் போகாமல் இருந்துவிட்டால் என்ன செய்வது ?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: அதனால்தான் அவர்கள் வேலை செய்த பிறகே பயணப்படி கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, in view of the factions experienced during the panchayat elections, do the Government feel that it is safer to utilise the services of the teachers, who have some respect in the villages, for election work ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government do not believe at all that teachers are generally involved in these local factions.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : My object in putting this question is only to say that teachers are not involved in these factions. But in view of the factions and serious consequences and some of the worst things happening in these elections, do the Government feel that it is safer to enlist the services of these teachers for this work?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Some people have to do the work.

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : ஆசிரியர்கள் பட்சபாதமற்ற முறையில் நடப்பார்கள் என்பதால்தான் இந்த மாதிரி பணிகளில் அவர்களைச் சேர்க்கப்படுகிறது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, அனேகமாக எல்லாப் பள்ளிகளிலிருந்தும் ஆசிரியர்கள் இந்த வேலை பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. பள்ளிக்கூடங்கள் அதனால் இரண்டு மூன்று நாட்கள் மூடவேண்டியிருந்தது. இனிமேல் எலக்ஷன் நடப்பது பள்ளிகள் இல்லாத விடுமுறை நாட்களில்—கிருஸ்துமஸ், கோடை

3rd August 1965]

விடுமுறை போன்ற நாட்களில்—இருந்தால் பள்ளிகளின் வேலை பாதிக்கப்படாது என்பதால், அப்படி வைக்க அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : விடுமுறை காலங்களில் தேர்தல் வைக்கக்கூடாது என்று பொதுவான உத்தரவு இருக்கிறது.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note.*—**An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.**]

II.—ANNOUNCEMENT *RE* MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras District Development Councils (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 15 of 1965), as passed by the Legislative Assembly, and signed by him for the concurrence of the Council.

III.—DISCUSSION ON THE ANNUAL FINANCIAL STATEMENT FOR 1965-66 AND SUPPLEMENTARY FINANCIAL STATEMENT FOR 1964-65 OF THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD—*cont.*

MR. CHAIRMAN : We now resume discussion on the Electricity Board Budget. Sri N. V. Natarajan will now speak.

* *திரு. என். வி. நடராசன் :* மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மின்சார போர்டின் நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரில் என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பொதுவாக, நமது மாநிலத்தில் மின்சார போர்டு ஆற்றிவரும் சிறந்த பணிகளுக்காக கனம் தொழில் அமைச்சரையும் மின்சார போர்டு தலைவரையும் அதன் ஊழியர்களையும் நான் மனமாறப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த போர்டிலுள்ள சில குறைகள் நீக்கப்பட்டால் மக்கள் இந்த போர்டினால் இன்னும் நல்ல பயனை அடைய முடியும் என்ற எண்ணத்தின்மீது அவ்வித சில குறைகளைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நம் மாநிலத்தில் மின்சார உற்பத்தி பெருகியிருப்பதாக கனம் தொழில் அமைச்சர் தம் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நான் அதை மறுக்கவில்லை. மின்சார உற்பத்தி பெருகி வருகிறது என்றால், மின்சாரத்திற்கான கட்டணம் உயர்ந்து கொண்டே போகாமல் குறைய வேண்டும். அவ்வாறு அது குறைக்கப்பட்டால் தான், மின்சார உற்பத்தி பெருகி வருகிறது என்று நாம் பெருமைப்படவும் அதே சமயத்தில் மக்களும் அதன் பயனை அனுபவிக்கவும் முடியும். உணவு தானியங்கள் கொள் முதலின் போது அவைகளை இன்ன விலைக்கு விற்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயக் கருவிகளின் விலையையும் மின்சாரக் கட்டணத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு தான் உணவு தானியங்களுக்கு விலை பெற விவசாயிகள் முன்வருகிறார்கள். அவ்வப்போது மின்சாரக்

கட்டணம் உயர்ந்தால், அந்தக் கட்டணத்திற்கேற்ப நெல்லின் விலையை உயர்த்தி நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சர்க்காரை கேட்பதும் அவ்வாறே விலை நிர்ணயிக்க சர்க்கார் முன்வர வேண்டியதும் தவிர்க்கமுடியாததாகிறது. எனவே விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை குறைவாக விதித்தால் உணவு தானியங்களின் விலை குறையும்; அதன் பயனை ஏழை மக்கள் அனுபவிக்க முடியும்.

சமுதாயத்தில் தாழ்ந்துள்ள மக்கள் வசிக்கும் பகுதிகளிலும் மின்சாரக் கட்டணத்தில் கூடிய வரையில் சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

3-30 p.m. மின்சார போர்டின் பணிகளிலுள்ள சில குறைகளை எனக்கு முன் பேசிய கனம் உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். இந்த போர்டு கோரும் டெண்டர்கள் இரு வகையானவை, ஒன்று 'ஓபன் டெண்டர்', மற்றொன்று negotiated டெண்டர், கூடியவரையில், ஓபன் டெண்டர்கள் கோருவதில் குறைபாடுகள் இல்லாமல் இருக்கலாம் என்பது எல்லோருடைய அபிப்பிராயமாகவும் அத்துறையில் இருப்பவர்களின் கருத்தாகவும் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

கல்பாக்கத்தில் அணு மின் நிலையம் அமைக்கப்படும் என்று கனம் தொழில் அமைச்சர் தம் அறிக்கையில் உறுதி கூறியிருக்கிறார். அதற்கான ஆரம்ப வேலைகள் இப்போது மேற்கொள்ளப் படுவதாகவும் அவர் தெரிவித்திருக்கிறார். இருந்தாலும், இடையிடையே வரும் செய்திகளைப் பார்க்கும்போது இந்தக் கல்பாக்கம் மின்நிலையத் திட்டம் கைவிடப்பட்டுவிடுமோ என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. இதில் சர்க்கார் உறுதியாக இருந்து இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மின்சார போர்டு இவ்வளவு திறமையாக தன் பணிகளைச் செய்துவருவதற்கு கனம் அமைச்சரும் மின்சார போர்டின் தலைவரும் அதிகாரிகளும் எவ்வளவு காரணமாக இருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு அந்த போர்டின் ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த போர்டிற்கும் அதன் தொழிலாளர்களுக்குமிடையே நல்லுறவு நிலவுவதாக கனம் அமைச்சர் தம் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இது அவருடைய நல்லெண்ணத்தையும் நல்லாசையையும் எடுத்துக்காட்டுவாக நான் கருதுகிறேன். இதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இதுபோன்ற அறிக்கையால் மட்டும் அந்த உறவு ஏற்பட்டுவிடாது. இந்தத் தொழிலாளர்களின் குறைகளை கூடிய விரைவில் நிவர்த்தி செய்தால்தான் இந்த உறவு நிலைத்து நிற்கும் என்பது என் கருத்து. இந்தத் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு இன்னின்ன வசதிகள் வேண்டும் என்று நீதி கோரி போர்டினிடமும் அரசாங்கத்தினிடமும் பல ஆண்டுகளாக வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் நீதி மன்றத்திலும்

இதற்காக வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய இந்தப் பிரச்னை பல ஆண்டுகளாக தீர்த்துவைக்கப்படாமல் இருப்பது மிக, மிக வருந்தத்தக்கது. தொழில் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருந்த கனம் தொழில் அமைச்சரின் நேரடிப் பொறுப்பிலுள்ள மின்சார போர்டின் தொழிலாளர்களுடைய இந்தப் பிரச்னை ஆண்டுக் கணக்கில் இழுபறியாக இருப்பது குறித்து வருத்தப்படுகிறேன். இப் பிரச்னையை விரைவில் தீர்த்துவைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத் துறையில் தனியார் நிறுவனத்தை ஆதரிக்கக் கூடிய வகையில் சர்க்கார் நடந்து வருவது வருந்தத் தக்கதாகும். தனியாருக்கான பங்கை கூடியவரையில் குறைக்க வேண்டும். நான் இவ்வாறு கூறுவதை அரசாங்கத்தார் தவறாகக் கொள்ளக்கூடாது. சோஷலிச சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் அடிக்கடி கூறிவருகிறார்கள். இவ்வாறு கூறும் சர்க்கார் தனியாருக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிப்பது சரியல்ல. கனம் அங்கத்தினர் திரு. வில்லவராயர் கூறியதுபோல, தூத்துக்குடியில் துவக்க இருக்கும் தனியார் துறை மின்சார நிலையத்தை சர்க்காரே ஏற்று நடத்தினால் நலமாக இருக்கும் என்று கனம் தொழில் அமைச்சருக்கு வலியுறுத்தி தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த போர்டில் உள்ள மொத்த தொழிலாளர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் நிரந்தரமான தொழிலாளர்கள் என்ற உரிமை இல்லாமல் இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு எந்த வசதியும் கிடையாது. தற்காலிகத் தொழிலாளர்கள் என்ற முறையில் எவ்வித சலுகையும் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். இவர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 22,000 பேர், இவர்கள் டெம்பரரி லேபரர்ஸ் என்ற அவல நிலையிலிருந்து நிரந்தரமான தொழிலாளர்கள் என்று ஆக்கப்பட்டால், அவர்களது உற்சாகமான உழைப்பின் மூலம் விவசாயத்துறைக்கும் மற்ற துறைகளுக்கும் அவர்களது பணி பெருந்துணையாக அமையும். எனவே இவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இந்த போர்டில், வேலைகள் காண்டிராக்ட்டிற்கு விடப்படும் முறை மாற வேண்டும். தொழிலாளர்களை சர்க்காரோ, போர்டாரோ நேரிடையாக நியமித்து அவ்வேலைகளை நேரடித் தொடர்பால் செய்தால் அது லாபகரமாக இருக்கும். அதுமட்டுமல்லாமல் தவறுகள் ஏற்படுவதையும் தவிர்க்க முடியும் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மின்சார போர்டின் பணி இன்னும் சிறப்பு பெறவும் அதனால் ஏற்படும் பயன்கள் முழுமை பெறவும், இங்கே எடுத்துக் காட்டப்பட்ட தொழிலாளர்களின் குறைகள் தீர்க்கப்படுவது அவசியம். இந்தத் தொழிலாளர்களும் மின்சார போர்டாரும் கனம் தொழில் அமைச்சரும் சந்தித்துப் பேசினால் இவர்களுடைய குறைகள் அல்லது நீதி மன்றத்திலுள்ள வழக்குகள் ஒழுங்குற தீர்க்கப்பட

முடியும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. சர்க்காரும் தொழி லாளர்களும் நீதி மன்றத்தை எதிர்பார்த்து நிற்பதை தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே சர்க்காரும், போர்டாரும், தொழிலாளர்களும் தாங்களே கலந்து பேசி இந்தப் பிரச்னைக்கு முடிவு கண்டால் இந்த போர்டு வெற்றி பெற முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள் கிறேன்.

திரு. கே. கமலக்கண்ணன் : மன்றத் தலைவர்களே, நம்முடைய தமிழ்நாடு மின்சார போர்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். வேளாண்மை அபிவிருத்திக்கும் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் மின் சக்தி வழங்கு வதில் நம்முடைய மாநிலத்தில் முதல் இடம் கொடுக்கப்பட் டுள்ளது. நம்முடைய மின்சார போர்டின் தலைவரும் தலைமை என்ஜினியரும் மற்றும் உத்தியோகஸ்தர்களும் நல்ல முறையிலே அக்கறையோடு பணியாற்றி வந்திருக்கிற காரணத்தால் தான், இன்றைக்கு மற்ற மாகாணங்களைவிட நம்முடைய மாகாணத்தின் மின்சார போர்டு மக்களுக்கு சிறந்த சேவை செய்து, நம்முடைய வேளாண்மையை அபிவிருத்தி செய்யவும் தொழில் வளர்ச்சியில் சிறந்து விளங்குவதற்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக் கிறது. அறிக்கையிலே காணுகிறபடி முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 30 கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறார்கள். அடுத்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏறக்குறைய 100 கோடி ரூபாய் மின்சார போர்டிலே செலவழித்திருக்கிற காரணத்தால், இன்றைக்கு சிறந்த முறையில் நம் நாட்டிலே மின்சக்தி நல்ல முறையிலே விளங்கி வருகிறது. ஆரம்ப காலத் தில் ஒருவருக்கு சராசரி 12 யூனிட் வழங்கப்பட்டு வந்து, இன் றைக்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் ஏறக்குறைய நபர் 1-க்கு 120 யூனிட் என்று இன்றைக்கு கணக்கிட்டு இருப்பதை பார்க்கும்போது பாராட்டாமல் நாம் இருக்க முடியாது. வருமானம்
3 40 p.m. கூட முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூபாய் 5.94 கோடியாக இருந்தது ; இன்றைக்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 30.65 கோடியாக வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது என் பதைப் பார்க்கும்போது நாம் எல்லோரும் மகிழ்ச்சி அடையும் கட்டத்தில் இருக்கிறோம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மூன்று நீர் மின்சார நிலையம், இரண்டு அனல் மின்சார நிலையமே இருந்து, இன்றைக்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏறக்குறைய 385 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யும் அளவிலே நாம் இருக்கிறோம். ஆண்டு தோறும் நம் தமிழ் நாட்டில் கோடை காலத்தில் பருவ மழை சில சமயங்களில் நம்மைப் பார்க்கிற காரணத்தால், மின்சார வெட்டு இருந்து வருவதைக் காணுகிறோம். ஆனால் அதிருஷ்டவசமாக இந்த ஆண்டு அப்படிப்பட்ட மின்சார வெட்டு இல்லாமல் தவிர்த்திருப் பதைக் காணும்போது, அது பாராட்ட வேண்டிய நிலைமைதான். ஆனால் இதற்குக் காரணம் நீர் மின்சார நிலையம் அதிகமாகவும் அனல் மின்சார நிலையம் குறைவாகவும் இருக்கிறது தான். அதனால் அனல் மின்சார நிலையங்களை அதிகரிப்பதற்கு ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கினால், கோடைகாலத்தில் ஏற்படும் வெட்டுக்களை

தவிர்க்கலாம், எந்தக் கஷ்டமும் இருக்காது என்ற என் அபிப்பி ராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஓரளவுக்கு இந்த அனல் மின்சார நிலையம் உருவாக்குவதற்கு தனியார்கள் முன்வருவார் களானால், அதற்கு அரசாங்கம் உற்ற துணையாக இருந்து, அதற்கு என்னென்ன உதவிகள் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளைச் செய்தால், அது நன்மையாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். எண்ணூர், தூத்துக்குடி அனல் மின்சார நிலையங்கள் அங்கீகாரம் செய்யப் பட்டு இருக்கிறதைப் பார்க்கும்போது நாம் பாராட்ட வேண்டி யிருக்கிறது. ஹொகனிகல் நீர் மின்சாரத் திட்டம் மூலமாக அதிகமான மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி கிடைக்கும் என்ற நிலையில் அதைச் சீக்கிரமாக உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு எல்லாம் மின்சாரம் கொடுத்து எல்லா கிராமங்களுக்கும் தெருக்களிலே விளக்குகள் போட வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு கிராம மக்களும் உற்சாகமாக, ஊக்கமாக, பல இடங்களில் கூறுகிற காரணத்தால், இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு சட்ட மூலமாக ஒவ்வொரு தெருவிலேயும் மின் விளக்குகள் ஏற்படுத்துவதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்தால் அது நன்றாக இருக்கும் என்றும், ஹரிஜன காலனிகளுக்கும், அவர் களுக்கு தனி சலுகை கொடுத்து, விளக்குகள் போட்டால் மிக நன்றாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நம்முடைய மின்சார போர்டு, அதிலேயுள்ள பணி யாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் வசதி, இன்னும் சில நல்ல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் இன்னும் நல்ல உற்சாகத்தோடு பணியை நல்ல முறையில் செய்வதற்கு வழிவகை செய்ததாகும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். சில கிராமங்களிலே இந்த விவசாயிகள் எலக்ட்ரிசிடி பம்ப் செட் போடும் போதும் மற்ற இடங்களிலும், 'லைவ் வயர்' எங்கே இருக்கிறது எப்படி இருக்கிறது என்று தெரியாத காரணத்தால் இந்த மின்சாரத்தால் ஆபத்து ஏற்பட்டு சிலர் மடிவதும், ஆபத்துக்குள்ளாவதுமாக இருக்கிறார் கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். அதற்கு விளம்பரம் மூலமாகவும், சினிமா மூலமாகவும், எப்படி ஆபத்து வருகிறது, அதை எப்படி தவிர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லி, இந்தக் கிராம மக்களை ஆபத்திலிருந்து விடுவிப்பதற்கும், மற்றும் ஆபத்தில் சிக்காமல் இருப்பதற்கும் வழிவகைகளை விளம்பரம் மூலம் தெரிவித்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்கிறேன். சூரிய வெப்பம் மூலமாகவும், சமுத்திர அலைகள் மூலமாகவும் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யலாம் என்று சில விஞ்ஞானிகள் கூறுகிறார்கள். அதற்கு ஆவன செய்வதற்கு ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தினால் மிக நன்மையாக இருக்கும் என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன். பொதுவாக கோயில்கள், மசூதிகள், மாதா கோயில்கள் போன்ற பொது இடங்களுக்கு எதிரிலே ஒரு விளக்கு இலவசமாக மின்சார போர்டார் போட்டுக் கொடுத்தால், அது மிக, மிக நன்மையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், இந்த வீடுகளிலும் மற்றப்படி 'வயரிங்' செய் திருக்கிற இடங்களிலும் எறும்புகள் வயரிங் பாக்சில் புகுந்து, சில கெடுதல்கள் அந்த வயரிங்கில் இருப்பதால், வயரிங்கைப்

பாதிக்கின்றன என்று கூறுகிறார்கள். அதன் காரணம் என்ன என்பதைக் கவனித்து, அந்த வயரிங்கில் உள்ள ஆபத்துக்களைக் குறைக்க, கெமிகல்ஸ் எது எதைக் குறைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கவனிக்கவேண்டுமென்று கூறி, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார இலாகாவின் நிதி மானியத்தின் பேரில் ஒரு சில வார்த்தைகள் மட்டும் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இலாகாவின் வேலையைப் பற்றி, திறமையைப் பற்றி சொன்னதில் பெரும்பாலானவற்றை நான் முழு மனதோடு ஆதரிக்கிறேன் என்பதை மிக்க மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், மாநிலத்தில் செயல்படுகிற இலாகாக்களிலே நல்ல விதத்தில் ஒழுங்காக கூடுமான வரையில் செயல்படுகிற ஒரு இலாகா இருக்குமேயானால், அது மின்சார இலாகா என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அதற்கு அடுத்தபடி நான் எந்த இலாகாவானாலும் இருக்கிறது என்பதை பொதுமக்கள் உணருகிறார்கள். சொல்லுகிறார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே மிக்க மகிழ்ச்சியோடு நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மற்றும் நமது மாநிலத்திலே மின்சாரம் எந்த அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிலேயும் பேச்சிலேயும் குறிப்பிட்டார்கள். இன்னும் திட்டங்கள் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நாம் நினைக்கிறபடி, பூர்த்தியான போதிலும், குறை இருந்து கொண்டு தான் இருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறை முன்னாலிருந்தே இருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பூர்த்தியானாலும் இப்படியிருக்குமென்று இப்போதே கூறுகிறார்களே, அப்படியானால் நினைக்கிறவை எல்லாம், திட்டமிடப்பட்டவை எல்லாம் நடைமுறையில் கொண்டுவருவார்களா என்ற ஐயப்பாடு அதிலிருந்து ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக நமது மாநிலத்தில் இப்போது அதிகமாக தண்ணீரிலிருந்துதான் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அந்த மின்சாரத்தைத்தான் அதிகமாக நாம் உபயோகித்து வருகிறோம் என்று எண்ணுகிறேன். பல முறை இந்த மன்றத்தில் இதுபற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். அதிகமாக தர்மல் ஸ்டேஷன்கள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறேன். இன்னும் நண்பர் திரு. நடராஜன் அவர்கள் சொல்லியதுபோல கல்பாக்கம் அட்டாமிக் பவர் ஸ்டேஷன் ஏற்படுவது பற்றி அரசாங்கம் திட்டவட்டமாக அறிவித்திருந்தாலும் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வருகிறவர்கள் எதை எதையோ கிளப்பி இன்னும் அது முடிவாகவில்லை என்ற கருத்தை வெளிப்படையாக இந்த சென்னை நகரத்திலேயே சொல்லிவிட்டு போவதெல்லாம் மக்களிடையில் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகிறது. எப்படியிருந்தாலும் அமைச்சர் அவர்களின் முயற்சியால் கல்பாக்கம் மின் நிலையம் கண்டிப்பாக வரப்போகிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. வந்தாலும் இன்னும் அதிகமாக தர்மல் ஸ்டேஷன்கள் வைத்து மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யவேண்டியதை

அரசாங்கம் உணரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மின்சாரத்தில் நாம் இவ்வளவு முன்னேறியிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறோமே தவிர மற்ற மாநிலங்களில் நம்மைவிட முன்னேறியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். உதாரணமாக பம்பாய் மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 1951-ம் ஆண்டில் அவர்கள் 19 சதவிகிதம் தான் தர்மல் ஸ்டேஷனிலிருந்து மின்சாரம் உற்பத்தி செய்துகொண்டு வந்தார்கள். 75 சதவிகிதம் ஹைட்ரோ எலக்ட்ரிக் பவர் அவர்களுடைய உற்பத்தியாக இருந்துகொண்டிருந்தது. 3-50 p.m. இந்த ஆண்டில் 43 சதவிகிதம் தர்மல் ஸ்டேஷனிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்று அவர்களுடைய கணக்கு சொல்கிறது. அதிலிருந்து எவ்வளவு தர்மல் ஸ்டேஷன்களை அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது புரிகிறது. நிலக்கரி சம்பந்தப்பட்டவரையில், அந்த மாநிலமும் நம்முடைய மாநிலமும் ஒரே தூரத்தில்தான் இருக்கின்றன. அப்படியிருக்கும்போது அவர்களுக்குக் காட்டப்பட்ட மத்திய அரசாங்கத்தின் சலுகைகள் நமது மாநிலத்திற்கு ஏன் காட்டப்படவில்லை? பம்பாய் அரசாங்கம் செய்து வருகிற காரியங்கள் நம் அரசாங்கத்தால் ஏன் செய்யப்படவில்லை என்ற கேள்விக்கு இங்கு இடமிருக்கிறது. குறிப்பாக தூத்துக்குடி அனல் மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்த டாக்டர் தர்மதேஜா அவர்கள் முன் வந்துள்ளார்கள் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கமும் அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆந்திராவில் ஏற்படுத்திவிட்டார்கள். ஆந்திர அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டுவிட்டது. அதே மாதிரி நம் அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் அந்தத் திட்டத்திற்கு என்ன ஆகியிருக்குமென்று கேட்கலாம். எப்படி இருந்தாலும், அதை மேற்கொள்வதில், நம்முடைய மாநிலத்தில் அனல் மின்சாரம் ஏற்படுவது, நமக்கு மகிழ்ச்சி. கோயம்புத்தூர் நூல் ஆலை சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து அவர்களுக்கு அனல் மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்திக்கொள்கிறார்கள் என்று சட்டமன்றத்தில்கூட மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்கள் கூறினார்கள். நானும் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னேன். அதற்கு பதிலாக அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று பதில் சொன்னதாக எனக்கு நினைவு. மத்திய அரசாங்கம் இதையெல்லாம் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று பதில் சொல்லி திருப்தியடையாமல் அவசியமானவைகளை மற்ற மாநிலங்கள் சுலபமாக சாதித்துக் கொள்வதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் சுலபமாக சாதிக்க சக்தியற்றதாக இருக்கிறது என்ற நிலை இருக்கிறது. எதிர் காலத்திலாவது அப்படியில்லாமல் இருக்கும்படி அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மின்சார சப்ளை குறைவில்லாமல் இருந்தால்தான் எந்த தொழிலும் செய்கிற மக்களுக்கு திருப்தியாக இருக்கும். ஒவ்வொரு இடத்திலும் கட்டுப்பாடும் சிரமமும் இருந்தால் தொழில் செய்ய

வேண்டுமென்ற எண்ணம் உள்ளவர்கள்கூட தொழில் செய்ய முன்வருவதில்லை. மின்சாரம் இல்லாமல் எந்தத் தொழிலும் நடைபெறுவதில்லை. ஆகையால் மின்சாரத்தை தடையில்லாமல், சிரமமில்லாமல், தொழில் வளர்ச்சிக்கும் விவசாயத்திற்கும் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் மின்சார போர்டில் மேல் அதிகாரிகள் எவ்வளவு சிறந்த முறையில் நேர்மையான முறையில் திருப்தியான முறையில் செயலாற்றி வருகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதுதான். ஆனால் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளிடத்தில் அந்த அளவுக்கு திருப்திகரமான செயலை எதிர்பார்க்க முடியவில்லை. முன் ஒரு தட்வை இதையே நான் குறிப்பிட்டேன். மேலும், மேலும் அதையே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கே சொல்லப்பட்டவைகளுக்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற குறிப்பு தரப்படவில்லை. அதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள், யார் பேரிலும் புகார் வந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்று. அந்த அளவில்தான் அது இருக்கிறது. கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுடைய சாதாரண லஞ்சக் குற்றங்களை அதனால் ஏற்படுகிற தாமதத்தை ஒழிக்க முன்வரவில்லை. அதற்காக இலாகா ஏதாவது செய்திருக்கிறதா என்று கேட்டால் தென்னார்க்காடு சம்பந்தப்பட்டவரையில் சிறிதளவுகூட இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்காக ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். பல மாதங்களுக்கு முன்னால் ஒரு கேள்வி போட்டு இருந்தேன், அது சம்பந்தமாக. இன்றுவரை அதற்குப் பதில் இல்லை. ஒரு மாதம் பொருத்தாலும் அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு புது டிரான்ஸ்பார்மருக்கு சார்ஜ் செய்தார்கள். அதற்கு முன்னால் பயிரிடக்கூடிய விவசாயிகள் மனு செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணிக்கை பல இருக்கின்றன. அப்படி இருந்தும் அந்த டிரான்ஸ்பார்மர் முதலில் சார்ஜ் ஏற்றப்பட்டதும் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்படாமல் ரைஸ் மில்லுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மில்காரர்களுக்கு, பல மாதங்களுக்கு முன் மனுச் செய்துகொண்டிருந்த விவசாயிகளுக்கு அது கொடுக்கப்படவில்லை. இப்படிக் காலதாமதம் ஏற்படக் காரணம் லஞ்சக் குற்றம் என்பது சொல்லாமலே புரிந்துகொள்ள முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். இவற்றையெல்லாம் உடனுக்குடன் கண்காணித்து ஆவன செய்தாலொழிய அதை நிவர்த்திக்க முடியாது என்று சொல்லி கொள்ள விரும்புகிறேன். Superintending Engineer ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்னால் வந்து இந்த டிரான்ஸ்பார்மலிருந்து கிட்டதட்ட 75 குதிரை விசைக்கு இன்னும் சப்ளை கொடுக்கலாம் என்று சொல்லிவிட்டுப் போனாராம். அதற்குப் பின்னால் விவசாயிகள்— மனு செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் இரண் பேர்—சென்று அங்குள்ள சூப்பர்வைசரிடம் கேட்டார்கள். அவர்கள் அதை நிராகரித்துவிட்டு அதோடு அவர்களுக்கு எவ்வளவோ வேலை இருக்கிறது அதை முடித்துவிட்டுத்

தான் இதைச் செய்வோம் என்று மனுவைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல் கூட நிராகரித்துவிட்டார். கீழ் மட்டத்தில் இதுபோன்று வேலை நடக்கிறது. இதையெல்லாம் அக்கறையோடு கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடிக்கடி நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்லிவருவது, தென்னார்க்காடு மாவட்டம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிடுவேன். நான் பல நாடுகளிலும் நம் நாட்டில் பல மாநிலங்களிலும் பார்த்திருக்கிறேன். சென்னையிலும் பல சிற்றூர்களில் கூட பார்த்திருக்கிறேன். இருந்தாலும் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் இந்த மின்சாரம் அடிக்கடி கிட்டதட்ட ஒரு மணி அல்லது இரண்டு மணிக்கு ஒருமுறை நிற்பதைப் போல வேறு எங்கும் பார்த்ததில்லை. அப்படி எங்கும் இல்லையென்றுகூட சொல்லலாம். தென் ஆர்க்காட்டில் அது இன்னும் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. நான் திரும்பத் திரும்ப இந்த சபையில் சொல்லி வந்துள்ள குறை இன்னும் நீக்கப்படவில்லை. ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில்—ஞாயிற்றுக்கிழமையில்—கரெண்ட் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு நிறுத்தப்பட்டது என்றால் யாரும் குறை சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால் நினைத்தபொழுது கரெண்ட் நிற்கிறது. ஓடிக்கொண்டேயிருக்கும் விசிறி திடீரென்று நின்றுவிட்டு பிறகு ஐந்து நிமிஷங்களில் ஓடும். இம்மாதிரி பல நாட்களில் நடக்கின்றன. இந்தக் குறை எங்கள் மாவட்டத்தில் எப்போதும் இருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் எங்கள் மாவட்டத்தில் இருந்த லைசென்ஸ்காரர்கள் அமைத்த லைன்கள் மாற்றப்படாததால் இந்தக் குறை இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் எதுவானாலும் இந்தக் குறையை மின்சார போர்டார் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தல் சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

திரு. எம். எதிராஜுலு: கனம் தலைவர் அவர்களே, மின்சார போர்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் மின்சார போர்டு முக்கியமான காரியங்களுக்கு மின்சார வசதி அளித்து நல்ல முறையில் இயங்கி வருகிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்ளாதவர்கள் இல்லை என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட இந்த போர்டை நிர்வகித்துவரும் அதிகாரிகளுக்கும் இந்த இலாகாவை ஏற்றுள்ள கனம் அமைச்சருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு மின் விளக்கு எரிய வேண்டுமென்று நாம் நினைக்கும்பொழுது அதற்கான பொத்தானை அமுக்கியவுடன் அது உடனடியாக எரிவது போல அவ்வளவு துரிதமாக மின்சாரக் கழகம் வேலை செய்துவருகிறது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. அது யாரோ ஒருவரைப் புகழுவதற்காக நான் அவ்வாறு சொல்லவில்லை. தமிழகத்தில் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் ஏராளமான கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக தென்னார்காடு ஜில்லாவில், மின்சார சப்ளை கம்பெனி இருந்தபோது 400 கிராமங்களுக்குத்தான்

மின்சார வசதி கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது, கம்பெனி நீங்கிய பிறகு போர்டு கைக்கு வந்தபிறகு, 906 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரக் கழகத்தின் திறமைக்கு இதையே ஒரு உதாரணமாகக் கூறலாம். மின்சாரக் கழகத்தில் அனுபவம் வாய்ந்த பெரிய அதிகாரிகள் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள், திறமை வாய்ந்தவர்கள் மிகத் திறமையுடன் வேலை செய்கிறார்கள். கீழ் மட்டத்திலுள்ள ஊழியர்களில் ஒரு சிலர் திறமைக் குறைவு காரணமாகவோ அசிரத்தை காரணமாகவோ நன்றாக வேலை செய்யாவிட்டால், அதை உயர்ந்த அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்தால் அவர்கள் அதை உடனடியாகக் கவனிக்கிறார்கள் என்பது என் போன்றவர்கள் நேரிடையாகக் கண்ட உண்மை ஆகும். இதற்காக அவர்களுக்கு மீண்டும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மின்சாரத்திற்கென மூன்றாவது திட்டத்தில் 175 கோடி ரூபாய் செலவழித்தோம். நான்காவது திட்டத்தில் இதற்கு 216 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். மின்சார உற்பத்தி எவ்வளவுதான் அதிகரித்தாலும் தமிழ்நாடு தன்னிறைவு பெறவில்லை என்பது உண்மை. காரணம், இங்கே விவசாயமும் சிறு தொழில்களும், பெரிய தொழில்களும் அதிகமாக மின்சாரம் உபயோகிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. நாளுக்கு நாள் ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி மின்சாரம் கொடுத்து வருகிறோம்; இதனால் திட்டமிட்டபடி செய்ய முடியாமல் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு வருகிறது.

4-00 p.m. அடுத்தபடியாக, அனல் மின்சார நிலையம் அமைப்பதில் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு அனல் மின்சார நிலையத்தை தூத்துக்குடியில் அமைத்து 12 வருஷங்களுக்குப் பிறகு அதை இந்த சர்க்காருக்குத் தருவதற்கு தனியார் ஒருவர் முன் வந்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது, அவரைப் பாராட்டி, வரவேற்று அந்த அனல் மின்சார நிலையத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். சென்ற மாதத்திற்கு முன் மழை அதிகமாகப் பெய்யாவிட்டாலும் மின்சார வெட்டு வராதபடி நல்ல காலமாக மின்சாரக் கழகம் சமாளித்து விட்டது. அதன் காரணமாக, தொழில்கள் ஸ்தம்பிக்காத நிலைமை நிலவியது; யாருக்கும் எந்த விதமான கஷ்டமும் ஏற்படவில்லை. கனம் அமைச்சர் குறிப்பிட்டது போல இதுவே தமிழ் நாட்டுக்கு நல்ல திருப்பம் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு இந்த மன்றத்தில் மின்சாரக் கழகத்தைப் பற்றி பல குறைகளை எடுத்துச் சொன்னோம். இந்தக் கழகத்தினர் அவைகளை கவனித்து அவைகளுக்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை எல்லாம் சரியாக நடவடிக்கை எடுத்து அதற்கு தீர்வுகாண வேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஒரு புத்தகம் அச்சடித்து நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு செய்ததன் மூலம் இவர்கள் ஜனநாயக ஆட்சியில் உள்ள சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்கு எவ்வளவு மதிப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது நான் உண்மையாகவே இவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. இதே போல சட்ட சபை

பேசுவதையெல்லாம் எல்லா இலாகாக்களும் கவனித்து அவசியமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால், சட்ட சபை மெம்பர்களுக்கு நிச்சயம் அவர்களுடைய தொகுதிகளில் பெரு மதிப்பு ஏற்படும்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சில குறைகளை நான் எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் மற்ற ஜில்லாக்களை விடக் குறைந்த அளவு கிராமங்களுக்கே மின்சாரம் வந்திருக்கிறது. ராமநாதபுரத்தில் 1,676 கிராமங்களுக்கும், வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் 2,096 கிராமங்களுக்கும், செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் 1,745 கிராமங்களுக்கும் மதுரை மாவட்டத்தில் 1,536 கிராமங்களுக்கும், சேலத்தில் 1,312 கிராமங்களுக்கும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 1,567 கிராமங்களுக்கும், கோவையில் 2,707 கிராமங்களுக்கும் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் 906 கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. தென்னாற்காடு மிகவும் பின்தங்கிய ஜில்லா. இந்த ஜில்லாவில் கிராமங்கள் அதிகம். திருக்கோவிலூர், கள்ளக்குரிச்சி, விருத்தாஜலம், செஞ்சி ஆகிய தாலூகாக்களில் அதிக கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. தென் ஆர்க்காடு ஜில்லா முன்பு கம்பெனியாரால் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது, அந்தக் கம்பெனிகளை போர்டு எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, அங்கே அதிகமான கிராமங்களுக்கு அதிகமாக மின்சாரம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத்திற்கு பம்பு செட்டுகளுக்கு 20 பேர்கள் மின்சார வசதி கோரினால் அப்போது முதல் 4 பேர்களும் கடைசி 5 பேர்களும் பணம் கொடுத்து நடுவில் உள்ளவர்கள் பணம் கொடுப்பதில் கால தாமதம் ஏற்பட்டால், அந்த கோரிக்கை வருடக் கணக்கில் கவனிக்கப்படுவதில்லை. மின்சாரக் கழகத்தின் பேரில் குற்றம் சொல்வதற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. வேண்டுமானால், பணம் கட்டாதவர்களுக்கு பிற்பாடு மின்சாரம் கொடுக்கலாம். பணம் கொடுத்தவர்களுக்கு தாமதமின்றி மின்சாரம் வழங்க ஏற்பாடு செய்தால் தான் உற்சாகமாக உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபடுவார்கள். ஒரு சிலர் பணம் கட்டாத காரணத்தால் மற்றவர்கள் வருஷக்கணக்கில் பாதிக்கப்படுவதா ? ஆகவே விவசாயத்துறைக்கு மின்சாரம் கேட்கிறவர்களுக்கு காலதாமதம் இல்லாமல் கொடுத்து அவர்கள் குறையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரி தென்னாற்காடு ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் பல பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை என்ற கருத்தைத் தான் அமைச்சர் அவர்களோடு சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும் போது என்னிடம் சொல்லப்பட்டது. இதற்கு மற்றொரு காரணம்கூட இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலேயும் தலைமை நிலையம் இருக்கிறது. மதுரை நகரிலே எஸ்.இ. ஆபீஸ் இருக்கிறது. ஏனைய மற்ற ஜில்லாக்களிலேயும் எஸ்.இ. ஆபீஸ் இருக்கிற காரணத்தால், டி.இ. ஆபீசில் போடுகிற எஸ்டிமேட் மற்றவைகளுக்கு உடனடியாக எஸ்.இ. ஆபீசில் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு வேலைகள்

[திரு. எம். எதிராஜுலு] [3rd August 1965]

ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவில் இரண்டு விதமாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. திருக்கோயிலூர், விருத்தாஜலம், கள்ளக்குறிச்சி முதலிய ஊர்களின் வேலைகளுக்கு காஞ்சிபுரம், வேலூர் போகவேண்டும்; கடலூர், சிதம்பரம் போன்ற இடங்கள், திருச்சி எஸ்.இ. ஆபீசுக்குப் போகவேண்டும். கடலூர் டி.இ. ஆபீசில் காரியம் முடிந்த பிறகு திருச்சியிலுள்ள எஸ்.இ. ஆபீஸ் போய்த் திரும்புவதற்குள் ஆறு மாதம், ஒரு வருஷம் என்று தடைபட்டு நிற்கிறது என்று தான் மற்றொரு காரணம். ஆகவே, தென்னாற்காடு ஜில்லாவின் தலைநகரான கடலூரில் எஸ்.இ. ஆபீசை சீக்கிரமாகக் கொண்டு வந்து அமைக்கும்படி மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றொன்று, இன்றைக்கு அனல் மின்சார நிலையம் தடைப்பட்டுப் போகிற காரணத்தால் நீர் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு இன்னும் பல ஆராய்ச்சிகள் தமிழகமெங்கும் நடத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் அனல் மின்சாரம் தடைபடுகிற நேரத்தில்
4-10 p.m. மற்றொன்றை நான் தயாராக வைத்துக்கொண்டு இருக்கவேண்டும். நீர் மின்சாரம் அல்லது வேறு எந்த விதமான நடவடிக்கை எடுத்தாவது மின்சார வெட்டு ஏற்படும்போது மக்கள் பாதிக்காமல் ஈடு செய்ய தயாராக இருக்க வேண்டும். நீர் மின்சாரத்தால் ஈடு செய்ய முடியும். அப்படி பார்க்கும்போது, மலைகளில் ஓடும் ஆறுகளிலிருந்து வரும் தண்ணீரை எடுத்துப் பயன்படுத்த முடியுமா என்று பார்க்கலாம். கள்ளக்குறிச்சியில் கோமுகி நதியில் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு வரும் தண்ணீர் கல்வராயன் மலையிலிருந்து 10 மைல் தூரம் வந்து விழுகிறது. நான் அங்கே சென்ற நேரத்தில் கோமுகி நதி மூலமாக நீர் மின்சாரம் எடுக்கலாம் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அதையும் இந்த இலாகா பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களைப்பற்றி இங்கே கூறப்பட்டது. நான் இந்தத் தொழிலாளர்களிடத்திலே தொடர்பு கொண்டு கேட்கிற நேரத்தில் சொன்னார்கள், தொழிலாளர்களுக்குக் குறை ஒன்றும் இல்லை என்று. இந்தத் தமிழ்நாடு சர்க்காரில் வேலை பார்க்கும் அதிகாரிகளுக்கும் சிப்பந்திகளுக்கும் எந்தச் சம்பள விகிதம் அடிப்படையிலே கொடுக்கப்படுகிறதோ, அதைத் தான் மின்சார போர்டில் வேலை செய்கிறவர்களும் பெறுகிறார்கள் என்று இருக்கும்போது, ஏன் இந்தக் குழப்பம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இதற்கு யார் காரணம் என்று. நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதையும் அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும். கடைசியாக தென்னார்காடு ஜில்லாவில், வருடக் கணக்கில் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார சப்ளை கொடுக்காதவைகளை கணக்கு எடுத்து உடனடியாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வதோடு, கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி உடனுக்குடன் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிலையில் நமது போர்டார் அவர்கள் நல்ல முறையில் இந்த இலாகாவை நடத்தி மக்களுக்கு சேவை செய்வதைப் பாராட்டி, இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

3rd August 1965]

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார பட்ஜட் விஷயமாக நடக்கும் விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு சில வார்த்தைகள் சொல்ல அனுமதி கோருகிறேன். மின்சார இலாகா செய்யும் காரியங்களைப் பற்றி இங்கே சொல்லிய கருத்துக்களை நான் ஆதரிக்கிறேன். மின்சார இலாகாவையும் அதற்குப் பொறுப்பான தொழில் துறை அமைச்சரையும் பொதுவாக தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தையும் யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதற்கு முக்கிய காரணம் நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு தேவையான மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் செய்வதற்கு, தகுந்த மின்சார போர்டும் அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை அதிகமான செலவில்லாமல், குறைந்த செலவில் சிக்கனமாகச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லலாமே தவிர, வேறு எந்தக் குறையும் அந்த போர்டின் பேரிலே, தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்தின் பேரிலே, யாரும் சொல்ல முடியாது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதற்காக அவர்கள் எல்லோரையும் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். அதிலேயும் முக்கியமாக தமிழ்நாடு மின்சார ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்யும் ஊழியர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் பொதுமக்களின் நன்றி உரித்தாகும் என்று நம்பிக்கையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாம் பல வருஷங்களாக இந்த மின்சார வெட்டினால் பாதிக்கப்பட்டோம். தெய்வாதீனமாக இந்த வருஷம் மழை குறைவாக இருந்தும் மின்சார வெட்டை தவிர்க்கும் விதத்தில் ஆற்றிய பணியை, நாம் பாராட்டத்தான் வேண்டும். நம் தேவைக்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யாவிட்டாலும் கூட, தேவைக்குத் தகுந்த முறையில் உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி சந்தோஷப்படத்தான் வேண்டும். இருப்பினும், ஒன்றிரண்டு காரியத்தைக் கவனிக்கும்போது, இந்த மின்சார ஸ்தாபனம் செயல்பட ஆரம்பித்து 8 வருஷங்களானாலும், அரசாங்கத்துறையிலுள்ள ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும் கூட, என்ன கருத்தில் அப்படிச் செய்கிறார்கள் என்றால், அரசாங்கத் துறையில் அது ஒரு தனி ஸ்தாபனமாக இருந்து அதற்கு ஏற்படக்கூடிய செலவுகளை நன்றாகக் கண்காணித்து நல்ல முறையில், பயன்படுத்தி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகமாக உபயோகப்படுத்தலாம் என்ற காரணத்தால் அவர்கள் கொடுத்த கணக்குப் பிரகாரம், இன்னும் அந்த ஸ்தாபனம் லாபகரமாக வேலை செய்யவில்லை என்ற குறையைக் காணவேண்டியிருக்கிறது. இருந்தாலும் ஸ்தாபனம் பெரியதாக இருக்கும்போது அதிகமான லாபத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது தான். அதிலேயும் மக்கள் சேவைக்குத் தேவையான மின்சாரத்தை வழங்கும் முறையில் அதிகச் செலவு ஏற்படலாம். சிக்கனம் தேவை என்றாலும், வரவுக்குத் தகுந்த செலவையும் புத்தகத்தில் காண்பித்திருக்கிறார்கள். லாபம் ஒரு பெர்சென்டாவது இருக்குமா என்று பார்த்தால் ஒரு இடத்திலாவது அந்த லாபத்தை காண்பித்திருப்பதாக என் புத்திக்குப் படவில்லை. இதைத் தவிர்த்து, சென்ற வருஷம் 27.71 கோடி ரூபாய் வரும்படி

காண்பித்து, செலவு இனங்களில் காண்பிக்கும்போது ஈடு செய்து கொண்டு விட்டார்கள். லாபத்தைக் காண்பித்தால் எல்லா மக்களையும் பிடிக்கக்கூடிய இன்கம்டாக்ஸ் போன்றவைகள் வரும். இருந்தாலும் கூடுமானவரை வரவு செலவைக் கட்டிக் கொண்டு போனால் போதும் என்று சென்ற வருஷம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னதாக ஞாபகம். அது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்று தெரியாது. லாபமும் இல்லாமல், நஷ்டமும் இல்லாமல் காட்டியிருக்கிறார்கள். அடுத்த வருஷம் கிட்டத்தட்ட 31 கோடி ரூபாய் வருமானம் காட்டி, அதற்கு செலவையும் காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்திலேயும் நமக்கு செலுத்த வேண்டிய மூல தன வட்டி பூராவும் செலுத்தி விட்டதாகச் சொல்லுவதற்கு இடமில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து லாபகரமாக நடக்கவில்லை என்றுதான் தெரிகிறது. ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : Rates-ஐ உயர்த்திவிட்டால் போதும். அதற்கு எவரும் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார்கள்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : அங்கத்தினர்கள் மட்டும் ஒத்துக்கொண்டால் போதாது. மின்சாரத்தை உபயோகப் படுத்தும் மக்கள் தாங்கள் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் என்று யோசிக்கிறார்கள். இப்போதே 10 சதவிகிதம் முதல் 20 சதவிகிதம் வரை ரேட்டைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தனியார் ஸ்தாபனம், பொதுஸ்தாபன பப்ளிக் அண்டர்டேகிங்ஸ்-ஐப் பற்றிச் சொல்லும்போது, எல்லாம் பப்ளிக் அண்டர்டேகிங்காக இருந்தால் நல்லது என்று சிலர் ஆசைப்படுகிறார்கள். ஒரு சின்ன உதாரணம். முதலில் இந்த மாநிலத்தில் சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களில் மட்டும் தான் மின்சாரம் இருந்தது. திருச்சியில் சேஷசாயி என்பவர் தனியார் துறையில் ஆரம்பித்து, ஆரம்பித்த தேதி முதல் இன்று வரை, இன்று அரசாங்கத்திடம் விற்றாலும், 10 சதவிகிதத்திற்கு குறையாமல், அதற்கு மூலதனம் போட்டவர்களுக்கு வருமானமாக டிவிடெண்டு கொடுத்து வருகிறார்கள். அதிலே வேலை செய்யும் வேலைக்காரர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கொடுத்து நல்ல விதமாக நடத்தி வருகிறார்கள். இருந்தாலும் ஒரு குறை சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் லாபம் வருகிற இடத்தில் மட்டும் தான் நடத்துகிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தைக் கொண்டு போகும் சந்தர்ப்பம் இருப்பதால், ஓவர் ஹெட் சார்ஜஸ்—செலவுகள் அதிகமாகிறது, அவைகளை ஈடு பண்ணுவதால் லாபகரமாக நடத்த முடியவில்லை என்று சொல்லலாம். அது உண்மையானதுதான். இருந்தாலும், சேஷசாயி அவர்கள் உற்பத்தி பண்ணும்போது, பல பேர்களுக்கு தெரிந்திருந்தாலும் கூட எல்லோரும் மின்சாரத்தை எடுப்பதற்கே பயந்தார்கள்.

அதைத் தொட்டாலே ஏதாவது ஆபத்து வரும் என்ற நிலைமையில் பல மக்கள் கருதிக் கொண்டு இருந்தார்கள். வசதியுள்ளவர்கள் தான் பயன்படுத்த முடியும் என்று இருந்தது. மின்சாரத்தை எல்லோரும் உபயோகப்படுத்த ஒரு யோசனை பண்ணினார்கள். ஒரே ஒரு அட்வர்டைஸ்மெண்டு போட்டார்கள், "எலக்ட்ரிசிடி யுவர் பெஸ்ட் சர்வன்ட்" என்று, "இன்று நாம் எந்த வேலைக்கு ஆள் வைத்துக்கொண்டாலும் இந்த மின்சாரத்தை நம்பி நாம் வேலை வாங்குவது போல வேறு யாரிடமும் வேலைவாங்க முடியாது." என்று அன்றைக்கு சொல்லியது ஞாபகம் வருகிறது. ஏழை பணக்காரன் என்ற பாகுபாடின்றி எல்லோருக்கும் மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. மந்திரி அவர்களிடத்தில் நேற்று பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது கூட சொன்னேன். மின்சாரத்திற்கு எத்தனை ரூபாய் செலவு செய்தாலும் அதிலிருந்து கிடைக்கும் பணம் ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்குக் கிடைக்கும் என்று. அதை அமைச்சர் அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டாகள். தொழில் பெருக வேண்டுமென்றால் மின்சாரம் பெருகத் தான் வேண்டும். மேற்கத்திய நாடுகளில் மனிதருடைய சராசரி வருமானத்தைக் கணக்கிட்டுப் பார்ப்பதைப்போல மின்சாரம் ஒரு மனிதனுக்கு தனியாக எவ்வளவு கிடைக்கிறது என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு மனிதனின் உற்பத்தியின் அளவுதான் தேசத்தின் உற்பத்தி அளவைக் காட்டுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு மனிதனுக்கு 12 யூனிட்டாக இருந்தது 120 யூனிட்டாக வளர்ந்திருப்பதாகவும் அங்கு சொல்கிறார்கள். மேல் நாடுகளைப் பார்க்கும் போது பெருமைப்படும் அளவுக்கு இல்லாவிட்டாலும்கூட நம் மாநிலத்தைப் பொருத்தவரை நாம் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் கட்டணத்தை உயர்த்தினால் லாபம் வருமென்று சொன்னார்கள். மின்சாரக் கட்டணம் ஒரு பைசா உயர்த்தினால்கூட லாபம் அதிகமாக வரும். உதாரணத்திற்குச் சொன்னால், விவசாயத்திற்கு ஒரு யூனிட்டுக்கு 7 பைசாவாக இருந்ததை எட்டு பைசாவாக்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு பைசா உயர்வு சிறியதாக தெரிந்தாலும் அது மினிமம் சார்ஜாக வரும் போது ரூ. 17·50 ஆக உயர்ந்துவிடுகிறது. அது உற்பத்தி செலவில் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கிறது என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியு 4-20 p.m.
மென்று நம்புகிறேன். மின்சாரம் வளர வளர அது எவ்வளவு மலிவாகக் மக்களுக்குக் கிடைக்கிறதோ அந்த அளவு நாட்டுக்கு நல்லது என்று அரசாங்கம் உணர வேண்டும். மின்சார போர்டு பற்றி நண்பர்கள் சொன்னார்கள். கிட்டத்தட்ட அது எல்லாம் வாஸ்தவமாகத்தான் இருக்கிறது. சர்வீஸ் வாங்குவதிலும் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சர்வீசுக்கு எல்லா சாமான்களும் வந்துவிடும். ஒரு ஸ்குருவோ வேறு சிறிய சாமானோ இல்லை என்ற காரணத்தால் அந்த வேலையை ஒத்திவைத்துவிடுவார்கள். பிறகு வருவதற்கு பல மாதங்கள் ஆகின்றன. மக்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டுமென்ற மனப்பான்மை ஊழியர்களுக்கும் வரவேண்டும். மேல் அதிகாரிகள் அதை கீழுள்ளவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும். சம்பளம்தான் முக்கியம் என்று கருதாமல் சேவை

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [3rd August 1965

மனப்பான்மையுடன் இருக்க வேண்டும். அது வந்தால்தான் இந்தக் காரியங்கள் நல்லமுறையில் நடக்கும். மேல் அதிகாரிகள் மிரட்டினால் காரியம் நடக்காது. கீழ் அதிகாரிகளும் மேல் அதிகாரிகளும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். அதோடு சர்வீசுக்கு போகிறவர்கள் நல்ல எண்ணத்தோடு அவர்களை அணுகவேண்டும். நான் சொல்வதில் நண்பர்கள் கோபித்துக்கொள்ளக்கூடாது. சிலர் அதிகாரிகளிடம் போகும்போது அவர்களை மிரட்டக்கூடிய அளவில் காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. மின்சார போர்டு இது வரை செய்தது போதாது என்று அவர்களே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அண்டை ராஜ்யத்திற்கு அவர்கள் கேட்காமலே கொடுக்குமளவுக்கு அரசாங்கம் செய்வதற்கு, பண உதவி எவ்வளவு கொடுத்தாலும் தருமென்று சொல்லிக்கொண்டு, நல்ல காரியங்களை மேலும் ஊக்குவிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அளவுக்கு இதில் முன்னேற்றத்தை உண்டாக்கிய அரசாங்கத்தையும் முக்கியமாக இருந்த தொழில் அமைச்சர் அவர்களையும், போர்டாரையும், கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்யும் ஊழியர்களையும் பாராட்டி அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்து இந்த நிர்வாகம் நல்லமுறையில் வேலை செய்ய எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கு பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

* திரு. கே. வி. ராமசாமி: கனம் உப தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் எலக்ட்ரிசிட்டி விஷயமாக, நான் இதனை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைய தினத்தில் விஞ்ஞான உலகமாக நம் நாடு மாறிக்கொண்டு வருகிற சமயத்தில் எலக்ட்ரிசிட்டி மிகமிக அத்தியாவசியம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் இன்றைய நிலைமையில் நல்ல முறையில் மற்ற மாநிலங்களைவிட மின்சார உற்பத்தி முன்னேறிக்கொண்டு வருவதைப்பற்றி எல்லோரும் சந்தோஷப்படுகிறோம். குறிப்பாக இந்த மின்சாரம் வந்தபிறகு சிறிய ஏழை வீட்டில்கூட திருமணம் நடந்தால் அவனும் அங்கு ரேடியோ, லவுட் ஸ்பீக்கர்கள் வைத்து கிராமபோனை உபயோகப்படுத்த ஆசைப்படுகிறான். அதேபோல ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சினிமாக் கொட்டகைகளும் மற்றவைகளும் அமைக்கப்பட்டு கிராம மக்கள் சந்தோஷமாக பொழுதுபோக்க அதைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதேபோல விளக்குகள் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஏராளமாக போடப்பட்டு ஜகஜ்ஜோதியாக விளங்குகிறது. பெரிய இடங்களில் விசேஷம் என்றால் அமாவாசை காலங்களில் கூட நிலவு எரிப்பதுபோல, இன்னும் சொல்லப்போனால், பகல் மாதிரி விளக்குகளை போட்டு அலங்கரிக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த எலக்ட்ரிசிட்டி வேண்டாமென்று சொல்லக்கூடியவர்கள் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். நம் சட்டமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் கூட வேறு பிரச்னையாக இருந்தால் எதிர்த்துப் பேசக்கூடியவர்கள்

3rd August 1965] [திரு. கே. வி. ராமசாமி]

அவர்கள் கூட நல்லமுறையில் ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்றால் அது பாராட்டத் தக்க விஷயமாகும். இந்த எலக்ரிசிட்டி விஷயத்தில் ஏன் தமிழ்நாடு பொருத்தவரையில் அது முன்னுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது என்று ஆராய்ச்சி செய்யும்போது நம்முடைய தமிழக அமைச்சரவை அதற்கு வெகு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. எங்கெங்கு தண்ணீர் துறைகள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் போய் அவற்றை வீணாக்காமல் மின்சாரத்தைப் பெருக்கி ஆவன செய்ய நல்ல அமைப்புகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்குத் தகுந்த இஞ்சினியர் நல்ல முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு நம் நாடு முன்னேற வேண்டுமென்ற கருத்தோடு கூட்டாக இருந்து வேலை செய்துவருவதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. ஆனால் அதே நேரத்தில் சில குறைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. நாள் என்றால், இரவு பகல் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு நாள் ஆவதைப் போல, எவ்வளவு நல்ல காரியத்தைச் செய்தாலும், அருமையான புருஷன் பெண்ஜாதி இருந்தாலும், சிறிய சச்சரவு ஏற்படுவதை போல, குறைகள் ஏற்படுவது சகஜம்தான். அதைப்போன்று எந்த டிபார்ட்மெண்டிலும் சிறிய குறைகள் ஏற்படத்தான் செய்கிறது. அதனால் பல இன்னல்கள் கஷ்டங்கள் வரத்தான் செய்கிறது. கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்பு எலக்ட்ரிசிட்டி என்னவாகுமோ, தொழிலாளர்கள் என்ன செய்வார்களோ, மில்கள் எப்படியாகுமோ, விவசாயம் என்னவாகுமோ என்றெல்லாம் எண்ணிக்கொண்டிருந்தோம். ஆண்டவன் கிருபையால் வானம் வருஷித்தது. மழை பெய்தது. தக்க சமயத்தில் மழை பெய்ததால் ஓரளவுக்கு நிம்மதியோடு இருந்து வருகிறோம். இன்றைக்கு தொழில் வளத்தை மட்டும் வளர்த்துக்கொண்டு போவது சர்க்கார் கடமை அல்ல. விவசாயம் மிகவும் முக்கியம் என்று உணர்ந்திருக்கிறோம். நானும் இந்த மன்றத்தில் உணவு அதிகமாக வேண்டுமானால் அதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்று பலமுறை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இன்றைக்கு விவசாயிகளுடைய நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். அதையும் நான் சொல்லியே ஆகவேண்டும். இன்று எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் அதிகமாக இருக்கிறது. விவசாயக் கருவிகளின் விலைகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. மின்சார பல்பு, ஃபியூஸ் போன்ற மின்சாரப் பொருள்களின் விலைகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. பம்பு செட்டின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. சென்ற மாதம் மோட்டாருக்கு ஒரு 'கேட் வால்வ்' வாங்கினேன். 'கேட் வால்வ்' வைக்க வேண்டும், அது இல்லாவிட்டால் 'வாஷர்' போய்விடும் என்று கேள்விப்பட்டேன். எனவே 'கேட் வால்வ்' வாங்கப் போனேன். 5 எச்.பி. மோட்டாருக்கான 'கேட் வால்வின்' விலை 85 ரூபாயாக இருந்தது. அது முன்பு 10 அல்லது 15 ரூபாயாக இருந்தது. அந்த 'வால்வுக்கு' ஏதாவது காரண்டி உண்டா என்று கடைக்காரரிடம் கேட்டேன். காரண்டி கிடையாது என்று அவர்

சொன்னார். அந்த 'வால்வ்' இரண்டே நாட்களில் 'க்ளோஸ்' ஆகிவிட்டது. பிறகு அதைக் கழட்டிவிட்டு வேறொன்று போட வேண்டியிருந்தது.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர்: 'க்ளோஸ்' ஆன 'வால்வை' கடைக்காரரிடம் காண்பித்தீர்களா ?

திரு. கே. வி. ராமசாமி: கடைக்காரரிடம் அதைக் காண்பித்தால் அவர் அதை என் முகத்தில் தூக்கி எறிவார். அதை வாங்கும் போது அதற்கு காரண்டி கிடையாது என்று அவர் சொன்னார். சரி, ஆண்டவன் காப்பாற்றட்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டு அதை நான் வாங்கினேன். ஆண்டவனும் என் பக்கம் துணை நிற்கவில்லை. பல்புகளை எடுத்துக்கொண்டால், அவை அடிக்கடி 'பர்ன்' ஆகி விடுகின்றன. எரிந்துபோன பல்புகளை கீழே போட்டால், அவைகளின் கண்ணாடி துண்டுகள் காலில் புகுந்துவிடும். எனவே எரிந்துபோன பல்புகளை நான் மூலையில் வைத்திருப்பேன். கண்ணாடி வாங்க வருபவர்களிடம் அதைக் கொடுக்கலாம் என்று எண்ணி அவைகளை வைத்திருந்தேன். அவற்றை வாங்கும்
4-30 p.m. புண்ணியவான்கள் யாரும் வரவில்லை. இவ்வாறு, விவசாயிகளுக்கு பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஏற்கனவே பலர் சொன்னது போல மின்சாரத்திற்கான மினிமம் சார்ஜ் ஓரளவு குறைக்கப்பட்டிருந்தாலும் கரெண்ட் யூனிட் சார்ஜ் உயர்த்தப்பட்டிருப்பதால் இந்தக் கட்டணத் தொகை உயர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில், விவசாயிக்கு இன்னும் நல்ல காலம் வரவில்லை. இந்த விஷயத்தில், நான் இரவு-பகல் பற்றி பல முறை பேசிவிட்டேன். இதுபற்றி மீண்டும் மீண்டும் பேசி சபையின் நேரத்தை வீணாக்க நான் விரும்பவில்லை. கூடிய வரையில் விவசாயிகளுக்கு பகலிலே மின்சாரம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இரவில் மின்சாரம் கொடுத்தால், விவசாயிகளுக்கு அது கஷ்டம் தரும். விவசாயிகளுக்கு சட்ட நுணுக்கம் தெரியாது. கட்டுப்பாடு இருந்தால், அதிகாரிகளின் 'பெர்மிஷன்' வாங்கி பம்பு செட்டை உபயோகிக்க வேண்டும். அனுமதிக்கப்படாத நேரங்களில் ஒன்றிரண்டு ஏக்கர் உள்ளவர்கள் பம்பை உபயோகித்தால், "பட, பட, பட பட" என்று சத்தம் வந்தவுடன் சூபர்வைசர் வந்து அவர்களைப் பிடித்துக்கொள்வார். அவர்கள் கை கால்கள் உதற, 'சற்று நேரத்தில் முடித்துவிடுகிறேன்' என்று சொன்னால், சூபர்வைசர் "ஏன் இப்போது கரெண்டை உபயோகிக்கிறீர்கள்" என்று கேட்டு ஃப்யூசை எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுவார். விவசாயிகள் விதிகள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ அனுமதிக்கப்படாத நேரங்களில் கரெண்டை உபயோகித்தால், சூபர்வைசர்கள் ஃப்யூசையே எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். இதன் விளைவாக வேளாண்மை கெட்டுப்போகிறது. விவசாயிகள் சூபரிண்டெண்டிங் எஞ்ஜினியரையோ மற்றவர்களையோ பார்த்து ஆபீசிற்கு விண்ணப்பம் போட்டு தகுந்த பணத்தைக் கொடுத்து மறுபடி ஃப்யூசைக் கொண்டுவருவதற்குள் பயிர்கள் காய்ந்து மோசமாகி

விடும். சூபர்வைசருக்கு 4 ரூபாயோ 5 ரூபாயோ கொடுத்துவிட்டால், மோட்டார் "பட பட, பட பட" என்று என்ன சத்தம் போட்டாலும் அவருக்குக் காது கேட்காது. பம்பு செட்டுகளுக்குக் கரெண்டுக்காக 20 பேர்கள் விண்ணப்பம் போட்டிருக்கும்போது முன்னால் 5 பேரும் பின்னால் 5 பேரும் பணத் தொகையைக் கட்டி நடுவில் இருப்பவர்கள் பணம் கட்டாமல் இருந்தால் கரெண்டு யாருக்கும் வருவதில்லை என்று தென்னாற்காடு ஜில்லாவைச் சேர்ந்த ஒரு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். கரெண்டு வராததற்குக் காரணம் 'சம்திங்'. இந்த 'சம்திங்' கொடுத்துவிட்டால் எல்லாம் சரியாகிவிடும். இந்த 'சம்திங்' வாங்குவது மேல் இடத்தில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நடுவில் இருக்கும் பெருச்சாளிகள் தான் இப்படிச் செய்கிறார்கள். இப்படிச் செய்வது கழகத்திற்கே கெட்ட பெயரை உண்டாக்குகிறது. இதைத் தடுக்க வேண்டிய கடமை இந்தக் கழகத் தலைவருக்கு இருக்கிறது என்பதை மீண்டும், மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்தக் கழகத்தில் வேலை செய்பவர்களில் சிலர் ஆபத்தான நிலையில் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. விளக்கு மரத்தில் வேலை செய்பவர்கள் திடீரென அதிர்ச்சி அடைந்து விழுந்து விடுகிறார்கள். அவ்வாறு பாதிக்கப்படுபவர்களுக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சூபர்வைசர் உத்தியோகத்திற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தகுதியுள்ள படிப்புவேண்டும். அந்த உத்தியோகத்திற்குக் கீழே இருப்பவர்களில் பலர் அந்தப் படிப்புப் படித்திருந்தாலும் அந்த உத்தியோகத்திற்கு நியமிக்கப்படவில்லை. இவர்களுக்கு சூபர்வைசர் உத்தியோகம் கொடுத்து அவர்களை ஆதரிக்க வேண்டும்.

இந்தக் கழகத்தில் போதிய சம்பளம் இல்லாதவர்களுக்கு அதிகப்படியாக சம்பளம் கொடுத்தாகிலும் தகாத பிரசார வேலைகளைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தகாத வேலைகளை செய்பவர்களை இந்த ஸ்தாபனத்திலிருந்து நீக்க வேண்டியது மேல் இடத்தில் உள்ளவர்களின் பொறுப்பு என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மின்சார கழகத் தொழிலாளர்கள் பலர் வீடின்றிக் கஷ்டப்படுகின்றனர். இவர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதிகள் தர வேண்டும். இவர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதிகளை அமைத்தால் தான் இவர்களிடமிருந்து கண்டிப்பான முறையில் வேலை வாங்க முடியும்.

இந்த போர்டு நல்ல காரியங்களை நன்றாகச் செய்வதால் இதைப் பாராட்டுகிறேன். இதில் உள்ள சில குறைகளை நீக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். குறைகளை நீக்குவது கஷ்டம் தான். ஆனால் கஷ்டம் என்பதனால் கண்ணை மூடிக்கொண்டு இருக்கக்கூடாது. கண்காணிப்பு இருந்தால், குற்றம் செய்பவர்களுக்கு பயம் ஏற்படும்.

விவசாய உற்பத்திக்கு உதவும் முறையில் மின்சார உற்பத்தியை அதிகரிப்பது நல்லது. சர்க்காருக்கு விவசாயிகள் உதவி தேவையாக இருக்கும்போது, விவசாயிகளாகிய நாங்கள் சர்க்காருக்கு எங்களாலான உதவியைச் செய்வோம்.

அதற்காக நாளுக்கு நாள் சார்ஜ் அதிகப்படுத்தி வசூல் பண்ணுவது இருக்கக்கூடாது என்பது அவர்களுடைய நோக்கமாக இருக்கிறது. சர்க்காருக்கு பணம் தேவையாக இருக்குமானால், முடிந்த அளவுக்கு கஷ்டப்பட்டு எவ்வளவு கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சர்க்காருக்கு கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள் விவசாயிகள். கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கிறது. அந்த முறையில் வேண்டிய பணத்தை விவசாயிகளிடம் வாங்கி, சொல்ப வட்டி கொடுத்துக் கொண்டு வந்தாலும் பரவாயில்லை. நாளுக்கு நாள் ஒரு திட்டத்தைப் போடுவதால் அவர்களுக்கு குழப்பம் ஏற்படுகிறது. அந்தக் குழப்பங்கள் வராத முறையில் விவசாயிகள் எந்த ஆபீசுக்குச் சென்றாலும், மரியாதை கொடுத்து உட்காரும்படி சொல்லி இதைச் செய்ய வேண்டும். அதை எல்லாம் செய்தால் விவசாயிகள் அவர்களை தெய்வமாகவே கும்பிடுவார்கள், வேறொன்றும் தேவையில்லை. இதையெல்லாம் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்கு வணக்கத்தைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். ஜெய் ஹிந்த்.

4-40 p.m. திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு மின்சாரக் கழகத்தின் இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஒட்டி என்னுடைய கருத்துக்களை தெரிவிப்பதற்கான நல்வாய்ப்பைக் கொடுத்ததற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மின்சாரக் கழகம் ஆற்றுகிற பல்வேறு பணிகளைப் பலரும் பாராட்டுவார்கள் என்பது, இதுவரை ஆற்றியுள்ள பணிகளைப் பொதுப்படையாக நோக்குகிறபோது, எவரும் ஏற்றுக் கொள்கிற ஓர் உண்மையாகும். குறிப்பாக ஏறத்தாழ 12 யூனிட்டுகள் அளவு சராசரி ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்க கூடியதாக இருந்தது, 120 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதும், பல்வேறு இடங்களில் மின்சார உறபத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதும், அதற்கான முதலீடு பெருகியிருக்கிறது என்பதும், இவையெல்லாம் எண்ணிப்பார்க்கிறபோது மகிழ்ச்சியளிப்பன. அப்படிப்பட்ட பெரிய கடமையைத் தொடர்ந்து, அதிலேயும் திறம்பட, நிறைவேற்றி வருகிற மின்சாரக் கழகத்தை, எதிர்க் கட்சியினராக இருந்தாலும், நாங்களும் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் உணருகிறேன். ஆனால் இப்படியெல்லாம் மிகச் சிறந்த வகையில் பணியாற்றுகிற காரணத்தால், அதிக மின் உற்பத்தி செய்கிற காரணத்தால், மின்சாரத்தை பயன்படுத்துகிறவர்களுக்குக் குறையே ஏற்படாமல் இருக்கிறதா என்றால், பல்வேறு வகையான குறை ஏற்படவும் வழி இருக்கிறது என்பதை நினைவூட்டுவது மிக, மிக அவசியமாகும். உதாரணமாக, திருமணத்திற்கு ஏராளமானவர்கள் வருகிறார்கள் என்ற அடிப்படையில்

அதிக அளவில் உணவு தயாரித்து வைப்பது என்பது முக்கியமான கடமையாகும். ஆனால் அதைவிடச் சிறந்த கடமை திருமணத்துக்கு வருகிறவர்களின் தரம், நிலை அறிந்து, அவர்களை எல்லாம் உணவு கொள்ளச் செய்வதாகும். அவர்களை உண்ணச் செய்கிற இடத்தில் தவறு ஏற்பட்டாலுங்கூட, பரிமாறுதல் குற்றம் ஏற்பட்டாலுங்கூட, திருமணத்தை நடத்துகிறவர்களுடைய குற்றமாகத்தான் பேசப்படுவது வழக்கம். பரிமாறுகிறவர்களோடு அந்தக் குற்றம் போவதில்லை. திருமணம் நடத்துகிறவன் இவ்வளவு லட்சணமாக நடத்துகிறான் என்று தான் சொல்லுவார்கள். அதனாலே, தன்னைக் குறை சொல்லிவிட்டார்களே என்று திருமணம் நடத்துகிறவன் வருத்தப்படுவதில் பலன் இல்லை. எனக்கு முன்னாலே பேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த தியாகியாக விளங்குகிற நண்பர் இராமசாமி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப்போல், இந்த இலாகாவின் தலைமைப் பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள் நல்ல உள்ளத் தூய்மையோடு பணியாற்றினாலும், அதன் அடிமட்டத்தில் பல்வேறு இடங்களில் புரையோடுகிற நிலைமையும் குறைபாடுகள் வளர்வதற்கான சூழ்நிலையும் இருப்பது நாடறிந்த உண்மையாகும். மின்சாரம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டாலும் கூட, அது வினியோகிக்கப்படுகிற ஒவ்வொரு கட்டத்திலேயும், அதைப் பெறுகிறவர்கள் நிலையிலிருந்து பார்க்கும்போது. குறை ஏற்படாமல் தடுக்கப்பட்வில்லை. அதற்கான வழிவகையைக் காணவேண்டுமென்ற கருத்தை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, குறைபாடுகளைப் பற்றிச் சொல்லுகிறபோது, அந்தக் குறைபாடுகள் ஏதோ மின்சாரக் கழகத்தின் தலைவர் மீதும், பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்கள் மீதும் சொல்லப்படுகிற குற்றச்சாட்டுகள் என்று எண்ணி, அவர்கள் கூட மிகவும் வருத்தப்படுகிறார்கள், வேதனைப்படுகிறார்கள் என்ற செய்தியை நான் கேள்விப்படுகிறேன். அவர்கள் அமைச்சர்களைப் பார்த்தாவது தைரியமாக இருக்க வேண்டும். குறைபாடுகள் சொல்லப்படும்போது, அமைச்சர்கள் நாங்கள் மேற்பார்வையிடுகிறோமே தவிர, எவ்வளவோ காரியங்கள் எப்படி எப்படியோ நடக்கின்றன என்று தைரியமாக இருக்கிறார்கள். சிலர் துணிச்சலாக, 'இதை எல்லாம் கூடக் குறை என்று சொல்லுகிறீர்களே' என்று கூடக் கேட்கிறார்கள். சொல்லப்படுகிற குறைபாடுகள் எல்லாம் பதவியில் உள்ளவர்களை எண்ணித்தான் சொல்லப்படுகிறது என்று எண்ணக் கூடாது என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணம் மின்சாரக் கழகத்தின் தலைவராக விளங்குகிறவர், ஏற்கெனவே அந்தத் துறையின் தலைமைப் பொறியாளராக விளங்கிய காலத்திலேயே, அவர் ஆற்றிய பணியைப் பற்றி, அவரால் நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டத்தைப் பற்றி, அவருடைய நல்ல தொண்டு உணர்ச்சியைப் பற்றி, நான் அறிந்திருக்கிற காரணத்தால், குற்றம் குறைகள் பேசப்படுகிற நேரத்தில், அப்படிப்பட்ட தகுதியுள்ளவர்களுக்கு இழுக்குத் தேடுவதற்காகப் பேசப்படுகிறது என்ற எண்ணத்திற்கு இடமில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட மின்சாரக் கழகம் மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்கி வருகிறது என்ற ஒரே காரணத்துக்காக அதைப் பாராட்டிக் கொண்டு இருந்து விட்டால், குறைகளைப் பற்றி யார் தான் எண்ணிப் பார்ப்பது? யார் தான் பரிசீலிப்பது என்பதையும் அந்தப் பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள் எண்ணுதல் வேண்டும். நமது அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை, மின்சாரக் கழகத்தை நன்றாகப் பால் கறக்கிற மாடாகத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். இது எவ்வளவு கறவை தரும் என்று மட்டுமே எண்ணுகிறார்கள். மாடு இளைத்தால் கூட கவலைப்பட மாட்டார்கள், பால் கிடைத்தால் போதும். அதைப் போல் 'மின்சாரக் கழகத்துக்கு இடப்பட்ட மூலதனத்தில் இருந்து இவ்வளவு கோடி ரூபாய் வட்டியாகப் பெற முடிகிறது' என்பது அடிப்படையாகக் கருதப்படுகிறதே தவிர, அந்த வட்டி விகிதத்தைக் குறைத்துப் பெற எண்ணுவதில்லை. மூலதனம் ஏற்கெனவே போடப்பட்ட காரணத்தால், அரசாங்கம் மின்சார இலாகாவைப் பெற்று இருந்த காரணத்தால், வட்டியைப் பெறுவதை ஒரு வாய்ப்பு—எனக் கருதி அதைத் தாராளமாகப் பெற்று வருகிறது. அடுத்து, மின்சாரக் கழக ஊழியர்கள் பெற வேண்டிய உரிமைகளைப் பற்றி அந்த ஊழியர்களை எந்த அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்வது என்பதைப்பற்றி, குறைகளை நீக்கி செய்ய வேண்டிய முறையைப் பற்றி, அரசாங்கமும் அவர்களிடம் ஓரளவு பாரபட்சமாக நடந்து வருகிறது என்று அறிகிறேன். மின்சாரக் கழகமும், மின்சார உற்பத்தி பெருக்கம் முதலீடு இவற்றையே கருதுகிற காரணத்தால், ஊழியர்கள் குறைகளைப் போக்குவதில் எந்தவித அக்கறையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றும் அறிகிறேன். அப்படி நான் குறிப்பிடுவது, அமைச்சர் கனம் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் தனது உரையில் குறிப்பிட்ட கருத்துக்கு உண்மையில் மாறுபட்ட கருத்து தான். அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் "மின்சார கழகத்திற்கும் ஊழியர்கட்குமிடையே நல்லுறவு உள்ளது. "on the establishment side, there has been cordial relationship between the Board and its employees" என்று. அந்த நல்ல உறவு இருக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். நல்ல உறவு இன்னும் முற்றும் கெட்டுப் போகவில்லை என்று ஒப்புக்கொள்கிறேன். நல்ல உறவு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சீர்கேடு அடைந்து வருகிறது என்பதை நான் நினைவூட்டாமல் இருக்க முடியாது. மேலும் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள்; "It has now been settled that the service conditions of the Board's employees will be on a par with the State Government employees." உண்மையாகவே அந்த முடிவுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருக்கக்கூடும். மின்சாரக் கழக ஊழியர்களை எல்லாம் அரசாங்க ஊழியர்களின் நிலைமைக்கு ஒப்ப அதே நிலையில் வைத்து நடத்துவது என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கக்கூடும். ஆனால் "செட்டில்டு" என்று சொல்லுகிறபோது, 'என் மனதுக்கு அப்படி உறுதிப்படுத்திக் கொண்டே' என்று அமைச்சர் சொல்வதாகப் பொருளே தவிர, மின்சாரக் கழகத் தொழிற் சங்கங்களும் அந்த முடிவை எடுத்துத் தீர வேண்டும் என்பதில்லை. அதே போல்

ஊழியர்களும் அந்த முடிவை இதுவரை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஊழியர்களை எப்படி நடத்துவது என்பதைப் பற்றி முக்கூட்டு மாநாடு, அண்மையில் கூட நடைபெற்றிருக்கிறது. அந்த முக்கூட்டு மாநாட்டிலே கூட மின்சாரக் கழகத் தலைவர், அமைச்சர் அவர்கள், ஊழியர்கள் சார்பாக வந்த சங்கப் பிரதிநிதிகள் எல்லாம் கூடிய நேரத்தில், 'எங்களை எல்லாம் நீங்கள் அரசாங்க ஊழியர்களாக நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்; அதற்குப் பின்னால் எல்லாச் சலுகையும் கிடைக்க வழி செய்கிறேன்' என்று அமைச்சரே ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். அரசாங்க ஊழியர்களாக நடத்துங்கள் என்று கேட்டால், தங்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வேறு பல நலன்கள் சீர்கெட்டு விடும் என்ற காரணத்தால், தொழிலாளர்கள் அப்படிக் கேட்டுக்கொள்ளாத நிலையில் அந்தப் பேச்சும் முறிவு அடைந்திருக்கிறது. இந்த நோத்தில் "It has now been settled that the service conditions of the Board's employees will be on a par with the State Government employees" என்று அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்கிற கருத்தானது, நாங்கள் அவர்களை அப்படித்தான் நடத்துவது என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டோம் என்று தெரிவிப்பதாகத்தான் கருதுகிறேன். அப்படிப்பட்ட முடிவுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருப்பார்களானால், அந்த முடிவு பற்றி நீண்ட நாளாக விவாதம் இருக்கிற நோத்தில், அப்படி ஒரு முடிவு எடுத்திருந்தாலுங் கூட அந்த முடிவுக்கு ஏற்பவாவது, அந்த ஊழியர்களை நடத்துகிறார்களா என்றால், இல்லை. மின்சாரக் கழக ஊழியர்கள் பெற வேண்டிய வேறு பல நன்மைகளை, போனஸ், விலைவாசி ஏற்றத்துக்கு ஈடாகத் தரவேண்டிய ஈட்டுத் தொகை ஆகியவற்றை எல்லாம் பெற உரிமையுள்ள தொழிலாளர் என்று கொள்ளாவிட்டாலும், அரசாங்க ஊழியர் என்ற நிலையிலாவது எல்லாத் துறையிலும் அவர்களுடன் சமமாக வைத்திருக்கிறார்களா, அப்படி சமமாக வைப்பதற்கு மின்சாரக் கழகம் இதுவரை மேற்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன என்ற முறையில் கேட்க விரும்புகிறேன். உண்மையாக அந்த ஊழியர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களாகவும் இதுகாறும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு நடத்தப்படவில்லை என்பதாகும். மேலும் அமைச்சர் அவர்கள் உரையில் காணப்படுகிற சில கருத்துக்களின்படியே, இது பொதுத் துறையில் இருக்கிற ஒரு நிறுவனமாகும் என்பது ஏற்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே தொழில் நிறுவனங்களில் பணியாற்றுகிறவர்கள் என்னும் முறையில் பல கருத்துக்கள் இதற்கு முன்னால் ஏற்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல முடிவுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. அந்த முடிவுகளின்படி அவர்கள் பெறவேண்டிய பலனைப் பெறவில்லை. அதற்கு நியாயமான வழிகளில் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்க ஊழியராக நடத்துவது என்று தீர்மானித்து விட்டோம் என்று சொல்கிற அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களைப்போல அவர்களும் பல்வேறு கட்டங்களிலே தங்கள் உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் பெறவில்லை என்பது விளங்கும். அந்த இலாகாவில் பணியாற்றுகிற தொடக்கநிலை ஊழியர்களாகக் கருதப்படத்தக்க எல்.டி.சி. எழுத்தர்கள், கிளார்க்குகள் சில ஆண்டுகள் பணி

[திரு. க. அன்பழகன்] [3rd August 1965

யாற்றிய பிறகு யு.டி.சி.-யாக உயர்வு பெறுவது என்பது அரசாங்கத்தில் மேற்கொள்ளும்முறை. வேறு தனிப்பட்ட யு.டி.சி.-க்களை வெளியில் இருந்து நியமிப்பது என்பது அரசாங்கத்தில் இல்லாத ஒன்று. மின்சாரத் துறையில் வெளியிலிருந்து நேரடியாக யு.டி.சி.-களை அஸிஸ்டெண்டுகளை நியமிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தகுதியிருக்கலாம். அதைக் குறைவாகக் கூறவில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் உள்ளே வந்தால் அங்கேயே எல்.டி.சி.-யாக எட்டு, பத்து ஆண்டுகள் பணியாற்றி பயிற்சி பெற்றவர்கள் மேல் நிலைக்கு வரமுடியாமல் தடை
4-50 p.m. யேற்படுகிறது. எல்.டி.சி. ஆகப் பணியாற்றி யு.டி.சி. ஆக வந்த பலர் அதற்கு மேம்பட்ட நிலையில் சூபர்வைசர் போன்ற பதவி உயர்வு பெற முடிகிறதா என்றால் இல்லை. யு.டி.சி. ஆக இருந்த அந்த பணி (சர்வீஸ்) மட்டும்தான் கணக்கில் எற்றுக்கொள்ளப் படுகிறதே தவிர எல்.டி.சி. ஆக இருந்து பணி செய்த காலம் அதற்கான முக்கியத்துவம் அவர்களுக்கு மேல் நிலை பதவி உயர்வுக்கு கருதப்படாமல், அந்த சர்வீஸ் விடப்படுகிற காரணத்தால் பலர் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, அவர்கட்கு அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு கிடைக்கிற சலுகையும் கிடைப்பதில்லை. அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வேண்டிய இலாக்கா டெஸ்டுகளில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு ஒரு ஆண்டு சம்பள உயர்வு அளிப்பது அரசாங்கத்தில் வழக்கமாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் மின்சார கழகத்தில் அந்த ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்படவில்லை. சில தேர்வுகளை இலவசமாக எழுதி அவ்வத்துறை தேர்வுகளில் வெற்றி பெறலாம் என்று அரசாங்கத்தில் இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பும் அவர்களுக்கு கிடையாது. புக்-கீப்பிங் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தால் தான் அவர்கள் எல்.டி.சி. நிலையில் இருந்து பிறகு யு.டி.சி.-யாக உயர்வு பெற முடியும் என்ற நிலை இன்றைய தினம் மின்சார கழகத்தில் வற்புறுத்தப் படுகிறது. அரசாங்கத்தில் அப்படியில்லை மேல்நிலைக்கு வந்த பிறகு அத்தேர்வில் தேர்ச்சி பெறலாம் என்று அனுமதி இருக்கிறது. அரசாங்க ஊழியர்களைப் போல அவர்கள் நடத்தப்படவில்லை. 'அரசாங்க ஊழியர்களாக நடத்துவது என்று தீர்மானித்துவிட்டோம்' என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது, 'இண்டஸ்டிரியல் டிரிப்யூனல் சட்டப்படி தங்களை நடத்த வேண்டுமென்று' வேறு விதமான உரிமைகள் கேட்கிறபோது, 'இவர்களையும்தான் அரசாங்க ஊழியர்களாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோமே' என்றும் 'உரிமைகள் எதற்காக' என்றும் வாதிடத்தான் பயன்படுகிறதே தவிர வேறு அல்ல. உண்மையில் அவர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களாக நடத்தப்படவில்லை என்பதை திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் அந்த ஊழியர்கள் அவர்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய உரிமைகளுக்காக ஆறு அல்லது ஏழு ஆண்டு காலமாகத் திரும்பத் திரும்ப வேண்டுகோள்கள் விடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தரப்பட வேண்டிய விலைவாசி ஏற்றத்தையொட்டிய ஈட்டுத் தொகை நிச்சயமாகத் தீர்மானிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அளிக்கும் விகிதாசார உயர்வை அவர்களுக்கு அளித்துவிட்டு அந்த அளவு உயர்த்தியிருப்பதால்

3rd August 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

வேறு உயர்வு தேவையில்லை என்று மறுத்துவிட்டார்கள். போனஸ் தேவையென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் மறுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களால் கலந்து பேசியும் தீர்மானிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டு பிறகு அது அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடப்படவேண்டுமென்று கேட்டு, அதுவும் மறுக்கப்பட்டு பிறகு உயர் நீதி மன்றத்திற்கு வழக்காடச் சென்று அதன் காரணமாக 1960-ம் ஆண்டிலே ஒரு தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டுமானால் அந்தத் தீர்ப்பின் கருத்தைப் படிக்கிறேன்.

"The order of the Government, dated 11th June 1960, however *bona fide* it may be, with the best of intentions to bring about concord and amity between the workers and the Board, appears to have brought about a foreclosure of the mind of the Government in this matter and it may not be improper to construe it as having afforded sufficient ground, if not provocation, to the Petitioners to file this Writ Petition. I am of opinion that in the circumstances of this case, the insistence of a demand and refusal would be an idle formality."

என்று நீதிபதியின் தீர்ப்பில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படித் தெரிவிக்கப்பட்ட போதிலும் அவர்களுடைய வேண்டுகோள்களை அரசாங்கம் மறுத்து விட்டது. அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையைப் பெற்று மின்சாரக் கழகமும் மறுத்துவிட்டது. அரசாங்கத்தின் செயல் முறையற்றது என்ற கருத்து உயர்நீதி மன்ற நீதிபதியால் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்நிலையில் மறுபடியும் அரசாங்கம் மற்றொரு ஆணை பிறப்பித்து வேறு சில காரணங்களைக் காட்டி மறுபடியும் அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடவேண்டியதில்லை என்று தெரிவித்து, அதற்கும் தொழிற் சங்கம் உயர் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று அவர்கள் கூறிய தீர்ப்பிலும் திட்டவட்டமாக, அரசாங்கம் மறுத்திருப்பது முறையானதாகத் தெரியவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் மறுப்பு நியாயமில்லை என்ற கருத்தும், தொழிலாளர்கள் மேலும் அப்பீல் செய்வதும் முறையானது என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. 1964 ஆகஸ்டில் இத் தீர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. அதனைப் படித்துக்காட்டுகிறேன்,

"Passing here for a while, I must confess my inability to understand how in the context of an industrial dispute, where certain increased allowance were demanded, the Government can take shelter behind the employer's plea that conceding the demand would mean a heavier salary bill. If a private employer were to plead that if any enhancement of the salary or other allowances of the employees were to be made, it would cut into his profits, would the Government be justified in accepting that and holding that the dispute should not be referred to adjudication ?".

தீர்ப்பில் கேள்வி எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது: அதுமட்டுமல்ல. அரசாங்கம் தந்திருக்கிற கருத்து பற்றி சொல்லும்போது,

• • • •

[திரு. க. அன்பழகன்] [3rd August 1965

The Government Order in this regard was :

"There is no available surplus out of which any bonus can be paid for 1957–58. As regards the other years, the balance sheets are not yet ready and the Union may raise the demand after the balance sheets are ready."

[அரசாங்கம் செய்தது பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிருர்கள்]

"It is exceedingly difficult to appreciate the rationale of the Government's Order. Whether bonus is payable and whether it should be paid at the rate of one or more month's pay per year is a matter principally for the examination by the adjudicating authority. Merely because the employer says that he has not prepared his balance sheets on commercial lines and would persumably take several more years within which to complete them, is that a circumstance upon which the Government can refuse adjudication? Several decisions have laid down the principles by which the payment of bonus is governed and it is for the adjudicating authority to determine this question on the basis of those principles. It is not for the Government to say whether there is any available surplus or not. Nor can I agree that the mere plea that the balance sheets are not ready is a sufficient answer for the refusal to refer."
என்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. வேண்டுமாளுல் அரசாங்கம் இதன்மேல் அப்பீல் செய்திருக்கக் கூடும். அதனுடைய விளைவு என்னவென்று நான் கவலைப்பட விரும்பவில்லை. உயர் நீதி மன்றத்தில் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் அரசாங்கம் இருப்பதற்காக நான் பரிதாபப்படுகிறேன். உயர்நீதி மன்றக் கருத்துக்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாக இல்லாவிட்டால் அதை மீறி மேலும் மேலும் அப்பீல் செய்ய வேண்டுமென்று கருதுவதும் எப்படியாவது வேண்டுகோள் நிறைவேற்றப்படாமல் தடுத்து நிறுத்துவதும் அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கமாக இருக்குமாளுல் அரசாங்கத்தின் திறமையை உணர்கிறேன். ஆளுல் அதற்குள்ள நல்ல எண்ணத்தை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்குகிறேன். தொழிலாளர்களிடத்தில் இப்படிச் செய்வது முறையல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் இருந்து அவர்களுக்காக வாதாடியவர்கள். இன்றைக்கு இலாகா தொடர்பு இருக்கிற காரணத்திற்காக, தொழிலாளர்களுக்கு தொழில் நீதி பேசியவர்கள் இன்றைய அரசாங்கத்தில் இருப்பதால் ராஜ நீதி பேசுகிருர்களா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிலைமையை மாற்றும் வரையில், உண்மையிலேயே அவர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களாகத் தான் நடத்தப்பட வேண்டுமென்ருல், அதற்கு அவர்களுடைய சம்மதத்தை அரசாங்கம் பெற்ருக வேண்டும். 'அவர்களுடைய சம்மதத்தைப் பெற்றிருக்கிரேும்' என்றும் 'அவர்களிடமிருந்து கையெழுத்துப் பெற்றிருக்கிரேும்' என்றும் சர்க்கார் ஒருவேளை சொல்லக்கூடும். அப்படி சர்க்கார் கூறிளுல் அவர்களுடைய சம்மதத்தை சர்க்கார் எப்படி பெற்ருர்கள் என்பதை நான்

3rd August 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

அறிவேன். அது வேறு விஷயம். மின்சாரக் கழகத்தை தொழில் 5-00 p.m.
நிறுவனங்களுக்குச் சமமாக இயங்குவதற்கு சர்க்கார் அனுமதிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் அதை இயக்கும் பணியையும் அரசாங்கம் மேற்கொள்ளுவது சரியல்ல. அதை மேற்பார்வையிடும் பணியுடன் அதை இயக்கும் பணியையும் அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ருல், அதைக் கலைத்துவிட்டு சர்க்கார் இலாகாவாகவே ஆக்க அரசாங்க முன்வரவேண்டும். மின்சாரக் கழகத்திற்கு சர்க்கார் முதுகெலும்பாக இருக்கிறது, அதை சர்க்கார் இயக்க வேண்டியிருக்கிறது என்ருல், சர்க்கார் அதை தங்கள் இலாகாவாக ஆக்க முன்வர வேண்டும்.

மின்சார போர்டு பணியாளர்களின் பல விவகாரங்கள் இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் சட்டத்தின்படி கையாளப்படும் என்று மின்சாரக் கழகம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்ஸும் ஒருசில திருத்தங்களுடன் இந்தக் கழகத்தின் தலைமையால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களுக்கு 'ஓவர்டைம்' ஊதியம் அளிக்கப்படலாம் என்ற கருத்து ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் ஊழியர்கள் 'ட்ரேட் யூனியன்' நடத்தமுடியாது. இவர்கள் தொழிற் சங்கம் நடத்தலாம் என்ற கொள்கை ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி இவர்கள் கனம் அமைச்சர்களுடன் கலந்து பேசியிருக்கிருர்கள். எனவே, இவர்களை அரசாங்க ஊழியர்கள் என்று சொல்லி இவர்களுக்குத் தரப்படுவதற்குரிய போனஸை நிறுத்தப் பார்ப்பது முறையல்ல. அவ்வாறு செய்வது தொழில் துறைப் பெருக்கத்திற்கு ஏற்றதல்ல.

அடுத்து, இந்த எட்டாண்டு காலத்தில் இந்த ஆண்டில்தான் இந்த போர்டுபற்றி ஆடிட் ரிப்போர்ட்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆடிட் ரிப்போர்ட்டு இதுவரை கொடுக்கப்படாததால்தான் தொழில் நிறுவனத்திற்குரிய கோரிக்கைகள் மறுக்கப்படுவது சாத்தியமாயிற்று. இது, 1957-58-லிருந்து தொடர்ந்து 1964-65 வரை உள்ள கணக்குகளுக்கான ஆடிட் ரிப்போர்ட்டு. இத்தனை ஆண்டுகளுக்குமான இந்த ஆடிட் ரிப்போர்ட்டு அக்கௌண்டண்ட் ஜெனரலால் 1964-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 30-ம் தேதிதான் கையொப்பமிடப்பட்டிருக்கிறது ; இந்த எல்லாக் கணக்குகளும் ஒரே நேரத்தில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ரிப்போர்ட்டில் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டிற்கான குறிப்பிலும், நிதி ஒதுக்கப்பட்ட முறை சரியானது அல்ல என்றும், அதன் காரணமாக இலாபக் கணக்கில் பல தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்றும் சுட்டிக்காட்டப் பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலத்திலுள்ள இக்குறிப்புகளில் சிலவற்றை இங்கே படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். காரணம், தமிழில் எதையும் எளிதில் விளக்கிக் காட்ட முடிவதில்லை.

Audit Report சொல்லுவதாவது

"A sum of Rs. 1,11.16 lakhs has been charged to the Net Revenue Account towards interest on uninvested funds under General Reserve, Special Reserve and Depreciation Reserve utilised in the business of the Board as indicated below :—

	(IN LAKHS OF RUPEES.)
General Reserve	17·78
Depreciation Reserve	79·39
Special Reserve	13·98

The charging of interest in these cases is not covered by the provision of the Electricity (Supply) Act as explained below :—

(i) *General Reserve*.—* * * * As contribution at the maximum permissible rate has been provided under item 4 of the Net Revenue Account (Rs. 62.58 lakhs), the additional amount of Rs. 17.78 lakhs provided by way of interest is not permissible.

(ii) *Depreciation Reserve*.— * * * * Further, the third proviso to Section 68 of the Act permits the accumulation in the Depreciation Reserve Fund being invested in the business of the Board. Charging of interest on the uninvested balance of the Fund is, therefore, not in order.

(iii) *Special Reserve*.—The Act does not contemplate the creation of a Special Reserve Fund or the investment of the balance thereof. Crediting of interest on the uninvested balance by charge to Net Revenue is, therefore, not in order."

அந்தந்த ஆண்டுக் கணக்குகள் அந்தந்த ஆண்டில் தரப்படவில்லை. இந்த விஷயங்கள் இந்த ஆடிட் ரிப்போர்ட்டைப் பார்க்கும்போது தெரிகின்றன.

அடுத்தபடியாக, இந்த போர்டு அரசாங்கத்திடமிருந்தும் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்தும் நிறையக் கடன்கள் வாங்கியிருக்கிறார்கள். கடன் தொகைகள் திருப்பித் தரப்படுவதற்குத் தேவையான அளவு பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. வட்டிக்குக் கடன் தருபவர்களைப் போல, அரசாங்கம் இந்த போர்டு கடனைத் திருப்பித் தருவதுபற்றி கவலைப்படாமல் இருக்கக்கூடும். மின்சாரக் கழகம் தனக்கு ஏற்கெனவே இருக்கும் கடன்களுடன் மேலும் மேலும் கடன்கள் பெறத் தகுதியுடையதாக இருந்தாலும், அரசாங்கத்தின் கடனுக்கான வட்டித் தொகை ரூ. 7 கோடி, ரூ. 8 கோடி என்று அதிகமாகி வருவதைப் பார்க்கும்போது கடன் பெறுவதால் ஏற்படக்கூடிய இலாபத்தின் பயன் தடைப்பட்டு விடுகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் இதற்குக் கடன் தருவதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் மூல தனத்தையே கடன் ஆக்கி அதற்கும் வட்டி பெறுவது கூடாது. மூலதனத்தை அரசாங்கம் மானியமாக வழங்க முன்வர வேண்டும். புதிய கடன்களுக்கு வட்டி எதிர்பார்க்கலாம். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், மாநகராட்சி, முனிசிபாலிடி முதலியவைகள் விஷயத்தில் செய்வதுபோல, ஒவ்வொரு ஆண்டும் கடன்களை மின்சாரக் கழகத்திற்கு பாதி கிராண்டுகளாக

வும் பாதி கடன்களாகவும் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு சட்டம் இடம் தரவில்லை என்றால், முன் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களுக்கு வட்டி இல்லை என்று சொல்ல வேண்டும். இரண்டு முறைக்குமே வழியில்லை என்று அரசாங்கம் சொல்லுமானால், அது உண்மையாகவே கழகத்தை தொழில் நிறுவனமாக ஆக்கிவிட்டு இப்படியொரு விதத்தில் இலாபத்தைக் காட்டாத முறையைக் கையாள்கிறது என்று கூறுவேன்.

இந்தக் கழகத்திலுள்ள சில குறைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்த இலாகாவும் குறைகளே இல்லாமல் இயங்க முடியாது, சட்டசபை உறுப்பினர்கள், குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. குறைகள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டால்தான் இலாகாக்கள் முன்னேற முடியும். ஒரு அழகான பெண்ணின் முகத்தில் ஒரு பரு தோன்றிவிட்டால், அது பலருடைய கவனத்தையும் ஈர்க்கும். மின்சாரக் கழகத்தில் அந்த மாதிரி இருக்கும் பல குறைகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மின்சாரக்கழகத்தினர் மேட்டூரில் பெரிய சுரங்கத் திட்டத்தை மேற்கொண்டார்கள்.

மிக்க ஆர்வத்தோடு அதிலே செயலாற்றினாலும், பயிற்சி இல்லா 5-10
தவர்களிடத்தில் காண்ட்ராக்ட் விட்டதால் முதல் இரண்டு டன்னலில் p.m.
20 லட்ச ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. இவை எல்லாம் எங்களுக்கு அறிவிக்கப்படுகிறதா என்றால் அறிவிக்கப்படுவதில்லை. பர்ஸ்ட் எஸ்டிமேட், ஸெகண்ட் எஸ்டிமேட்டில் புகுந்து கொள்கிறதே தவிர, ஏற்பட்ட நஷ்டம் இந்த வகையைச் சேர்ந்தது, இன்னால் ஏற்பட்டது என்று சட்டமன்றத்திற்குத் தெரிவிப்பதில்லை. தவறுகளை அவர்களே எடுத்துக் காட்டினால், நாங்கள் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அந்த காண்ட்ராக்டால் 20 லட்ச ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டு, 25 பேர்கள் அதிலே பணியாற்றியவர்கள் மாற்றப்படாமலும், அந்த நஷ்டத்தை ஏற்படுத்திய காண்ட்ராக்டர்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது, அவரிடமிருந்து ஏதாவது வசூல் செய்ய முயற்சிக்கப்பட்டதா, அப்படிப்பட்ட காண்ட்ராக்டரிடத்தில் மறுபடியும் காண்ட்ராக்ட் கொடுப்பது நிறுத்தப்பட்டதா என்றால் நிறுத்தப்படவில்லை. பின்னரும் காண்ட்ராக்ட் அளிக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதற்கு அடுத்து நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, அகில இந்திய புகழ் பெற்ற கலிங்கா டியூபுகளை வரவழைத்தபோது குறைகள் இருக்கின்றன என்று கண்டு பிடித்தார்கள். கால்வானைஸ்டு பைப் வரவழைத்தால், முள்கள் போன்ற முனைகள் இருந்ததால், இன்ஸுலேஷன் வயரை செலுத்துகிறபோது அவைகள் மேலே இருக்கிற கவர் கிழிந்து மின்சாரத் தாக்குதல்கூட நிகழ்ந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தேவைப்படாத, பயன்படுத்தியிருந்தால் தீங்கு செய்யத்தக்க அதே டியூப் ஏறத்தாழ 1 லட்சம் மீட்டர், 4 லட்சம் ரூபாய்க்கு வரவழைக்கப்பட்டது என்று அறிகிறேன். இதிலே எண்ணிக்கை, புள்ளிவிவரத் தவறுகள் ஏதாவது இருக்கலாம்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [3rd August 1965

குறை காணும் பைப்பைத் திரும்ப வரவழைக்க யார் பொறுப்பாக இருந்தாலும் விசாரிக்க வேண்டும். வேறு கம்பெனிகளில் வாங்காமல் இவ்வளவு பெரிய மின்சார இலாகாவே தேவையான டியூப் செய்ய யோசனை செய்யலாம். இலாகாவினர் பாதுகாப்பாக மின்சாரத்தை சேர்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். கலிங்கா திருவனம் பைப் ¾ இஞ்ச் பைப் என்று அறிகிறேன். ஏறத்தாழ 4 லட்ச ரூபாய்க்கு வரவழைக்கப்பட்டது. பல்வேறு இடங்களில் தேவைக்கு மேற்பட்ட சாமான்கள் குவிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் 2, 3 ஆண்டுகள் கழித்துப் பயன்படும் என்றாலும், அந்தப் பொருள்கள் அடிக்கடி கெட்டுப்போகும் என்று சொல்ல முடியாது என்றாலும், கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள்கள் சில ஆண்டுகளுக்கு தேங்கிக் கிடக்கிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. மூன்று கோடி அல்லது இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு தரப்படுகிற வட்டி வீதத்தை எண்ணிப் பார்த்தால். வாங்கிய இடத்துக்கு கொடுத்தாலும் சரி, சர்க்கார் கடனுக்கு கொடுத்தாலும் சரி, அது ஒரு பெரிய இழப்பை தான் உண்டாக்கித் தரும். அந்தப் பொருள்கள் இருக்கிற இடத்தை ஒரு இடத்திலிருந்து மாற்றி இன்னொரு இடத்துக்கு, பேப்பர் டிரான்ஸாக்ஷன் என்றுகூட மாற்றி வைத்து விடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அது போக்குவரத்துச் செலவையாவது மிச்சப்படுத்தும் என்பதால், பேப்பர் டிரான்ஸாக்ஷனைக் கூட வரவேற்கிறேன். பொருள் அதிகப்படியாக வாங்கப்பட்ட காரணத்தால், வட்டி இழப்பு அதிகம் ஏற்படுகிறது. அந்தப் பொருளும் ஒருவேளை பாழாகக் கூடும். இந்த இலாகா நிச்சயமாக அப்படிப்பட்ட இழப்புகள் ஏற்படாமல் தடுக்க முன்வரவேண்டும். அண்மையில் பேஸின் பிரிட்ஜ் பகுதியில் ஒரு டர்பைன்—கொதிகலன் அல்லது அப்படிப்பட்ட பகுதி எறிந்து போய் விட்டது, அதனால் 2, 3 லட்ச ரூபாய்க்கு இழப்பு ஏற்பட்டது என்று தெரிகிறது. அந்தக் கொதி கலன்கள் எல்லாம் சரியான முறையில் பணியாற்றுகின்றனவா, அதில் தவறு ஏற்படுகிறதா என்று காட்டுவதற்கு மனிதர்களை விட மீட்டர்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் இருந்தும். தவறுகள் ஏற்படுகின்றன என்றால், அந்த அளவுக்கு பொறுப்பில்லாமல் பணியாற்றுகிறவர் யாராயிருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது அவசியம். இரண்டு, மூன்று லட்ச ரூபாய் இழப்பு மட்டுமின்றி, அதனால் ஏற்படும் விபத்து எவ்வளவு பெரியது என்று எண்ணிப்பார்த்து. அதற்குப் பொறுப்பானவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முன்வரவேண்டும்.

அதையடுத்து, நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, இந்த இலாகாவின் சீப் இஞ்ஜினியராகப் பணியாற்றுகிறவர் எப்படிப்பட்ட தகுதி உடையவர் என்பது எல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. ஒரு சீப் எஞ்ஜினியராக மட்டும் இருக்கிறார் என்று அறிகிறேன். ஆனால் அவருக்குத் தரப்பட வேண்டிய அதிகாரங்கள் எல்லாம் போர்டு காரணமாக வேறு ஒருவருக்கு மாற்றப்பட்டு அந்த மற்றவராலே செய்யப்பட்டு வருகிறது என்று அறிகிறேன். அப்படி அடிஷனல் சீப் எஞ்சினியர் அல்லது வேறு பெயரால் இன்னொருவர் நியமிக்கப்பட்டு அவருக்கு பொறுப்புகள் ஒப்படைக்கப்படுமானால், சீப்

3rd August 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

எஞ்ஜினியராக இருக்கிறவர் யாரானாலும், அவருக்கு எந்த விதத் தகுதி, மதிப்பு இருக்கமுடியும், அவர் எப்படி செயலாற்ற முடியும், எப்படி நடவடிக்கை எடுக்கமுடியும் என்று, தனிப்பட்டவர்கள் பற்றிய அக்கறை இல்லாமல், தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இது தவறான வழியில் கொண்டுபோய் விடும். மேலும் அந்தப் பதவிக்கு வருகிறவர்கள், எஞ்ஜினியர்கள், ஏற்கனவே இருந்தவர்கள் போல் ராஜினாமாச் செய்வார்கள். பொறுப்பிலே இருக்க விரும்ப மாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை உண்டாக்கக் கூடாது. அவரவர்கள் ஏற்றிருக்கிற பதவிக்கு ஏற்ற அதிகாரத்தை அவரவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும். அந்த உத்திரவு தேவையானால்கூட படித்துக் காட்டுகிறேன். என்னென்ன விதமான அதிகாரங்கள் மாற்றப்பட்டு மற்றொருவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது என்று. ஆனால் அதற்கு அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மற்ற ஊழியர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதில் அக்கறையாக இருக்கிற நிலையில், பெர்ஸனல் ஆபீஸர் என்று ஒருவர் இருக்கிறார். மற்றவர்களை மாற்றுகிற அதிகாரத்தோடு உள்ளவர். அப்படிப்பட்ட பெர்ஸனல் ஆபீஸரின் நடவடிக்கையில் தவறிருந்தால், அவரிடம் எவ்வளவு குறை உள்ளது என்று ஆராய வேண்டும். நான் கையிலே வைத்திருக்கிற இந்தக் குறிப்புகள் மின்ஸ்டீரியல் எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்ட் ஆப் தி எலக்ட்ரிசிடி டிபார்ட்மெண்டு லிஸ்ட் என்ற முறையில் அவரைப் பற்றித் தரப்பட்ட இரண்டு குறிப்புகள். 1950-ல் அவரைப்பற்றி தரப்பட்ட குறிப்பில் அவர் பிறந்த நாள் 11—10—1916 என்பது. இது அந்த இலாகாவில் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கை. அடுத்த புள்ளிவிவர அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, 12—10—1917 என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1916-லே பிறந்த அவர், ஒரு ஆண்டு பின்னாலே பிறந்ததாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்க ஊழியத்தைப் போல் இருக்கிற மின்சாரக் கழக ஊழியத்தில் ஈடுபட்டு பல ஆண்டுகள் பணியாற்றியதற்குப் பிறகு ஒரு ஆண்டு பிறந்த நாளை மாற்றி அமைக்கும் வாய்ப்பு 1,000, 800 ரூபாய் சம்பளம் பெறுகிற அதிகாரிக்கு இருக்கிறது என்றால், அந்த இலாகாவிலே உள்ளவர்கள் எவ்வளவு மாற்ற விரும்புவார்கள்? ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ் டாகுமெண்டைக் கொண்டு வந்து ஒரு ஆண்டு மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டால்கூட அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிற, அப்படிப்பட்ட இடத்தில் இருக்கிற—அவர் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை—பெர்ஸனல் ஆபீஸர்—எல்லோரையும் நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு பெற்றவர், சீப் எஞ்ஜினியருக்கு அடுத்த முறையில் நிர்வாகத் துறையில் ஈடுபடுகிறவர், அவர் பிறந்த நாள் மாறுகிறது. ஒரு உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியின் பிறந்தநாள் மாறியதைப்பற்றி கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். மேலும் ஒரு ஆண்டு தொடர்ந்து இந்தப் பதவியில் இருக்கலாம் என்ற நிலைமை அதனால் ஏற்படுகிறது. இது வருந்தத்தக்கது, கண்டிக்கத்தக்கது, மாற்றப்பட வேண்டியது. நியாயமாக மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இருந்தால், வேலையில் சேர்ந்து ஒரு ஆண்டில் மாற்றியிருக்கவேண்டும்; 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மாற்ற முடியாது. அச்சுப் பிழை என்று சொல்லுகிறார்கள். இது

அச்சுப் பிழை அல்ல, உள்ளத்துப் பிழை. இப்படிப்பட்ட பிழை ஏற்பட்டால், அது அந்த இலாகாவைப் பாழ்படுத்திவிடும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலையில், ஒரே பதவியில் இருக்கும்போது மூன்று தடவை அவர்களுக்கு சம்பள ரிவிஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவரே ஒரே பதவியில் இருக்கும் போது சம்பள விகிதத்தை மூன்று தடவை மாற்றிக் கொடுத்தால், மற்றவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட ஆசையை ஏற்படுத்தும் என்று எண்ணிப்பார்த்தால், இப்படிப்பட்ட பெர்ஸனல் ஆபீஸர் இங்கு இல்லாமல் வேறு ஒரு இடத்தில் இருந்தால்கூட நல்லது. மற்றவர்கள் குறையைச் சொல்ல வேண்டிய இடத்தில் இருக்கிறவர்கள் இப்படிப்பட்ட நிலையில் இருந்தால் அது மிக, மிக கண்டிக்கத் தக்கது. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விசாரித்து தக்க பரிகாரம் தேடுவார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

கடைசியாக நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது. இது கடைசி. ஒரு வேளை இதுவே நான் சாட்டுகிற குற்றச்சாட்டிலும் கடைசியாக இருக்கும். 1963 ஆகஸ்டில் சென்னையில் 4 லட்ச ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள அளவுக்கு ஒரு பகுதி நிலத்தை எருக்கஞ்சேரியில் விலைக்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதன் முன் வரலாற்றை அவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். அதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது. அந்த நிலம் 1963 மார்ச் 27-ம் தேதி, அதற்கு உரியவராக இருந்தவரிடமிருந்து இரண்டு நபர்களால் 95,000 ரூபாய்க்கு . . . .

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அது சம்பந்தமாக சட்ட சபையில் நான் அக்கவுன்டன்ட் ஜெனரலுக்கு அனுப்பி விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். மீண்டும் அதைப் பற்றி சொல்ல வேண்டியதில்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்கு நன்றி. இதிலே விளக்க வேண்டிய வேறு சில பகுதிகள் இருக்கின்றன. அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரலிடத்தில் இந்த 1963-64 பைனான்ஸ் ஸ்டேட்மெண்டு போய், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அச்சில் இருக்கிறது. அது வேண்டுமானால், நமக்கு, அரசாங்கத்துக்கு, முறைப்படி அனுப்பப்படவில்லை. அதிலே அந்தக் கருத்து இல்லை. அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரலுக்கு அனுப்பப்படுவது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விலை முறைப்படி சட்டப்படி கொடுத்தார்களா என்று தான் விசாரிக்கப்படுமே தவிர . . . .

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பிரத்தியேகமாக இந்த விஷயத்தைச் சொல்லி இதிலே Transaction of the Business விசாரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரலைவிட பெரிய ஆளை நாம் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அவர்களுக்கு அனுப்பி வைப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : என்னுடைய குறையை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1963 ஆகஸ்டில் வாங்கப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டு இதற்குப் பணம் தரப்பட்டிருக்கிறது n-tending Engineerபணத்தை வழங்கியிருக்கிறார். ஆறு மாதம் கழித்து

ரிஜிஸ்டர் ஆகியிருக்கிறது. 1963-ல் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு 1964-ல் பதிவு செய்யும் நிலை எப்படி வந்தது? ரிஜிஸ்டர் ஆகாமல் பணம் கொடுக்கும் நிலை எப்படி ஏற்பட்டது. அந்த ரிஜிஸ்டர் எண் கூட இருக்கிறது. அந்த ரிஜிஸ்டர் நெ. 2525/64. இந்த எண்ணில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பெரிய இலாகா பணத்தை கொடுத்து விட்டு ஆறுமாதங்களுக்குப் பிறகு ரிஜிஸ்டர் செய்யும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்யப்பட்டதற்குக் காரணமாக யாராவது இருந்திருந்தால் அது விசாரணை செய்யப்படும் என்று எதிர்பார்த்து, இப்படிப்பட்ட குறை மற்ற இலாகாக்களுக்கும் புகுந்துவிடாமல், தனிப்பட்டவர்கள் லாபம் அடையாதவகையில், மின்சார கழக வருமானத்தைப் பாழாக்காமல் முன் எச்சரிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டி கேட்டுக்கொண்டு, குறைகளைச் சொன்னேன் என்றாலும் இந்த இலாகாவின் பொதுப் பணி பாராட்டத்தக்கது என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. கே. கே. கோதண்டராமன் :** சட்டமன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, மின்சாரக் கழக கோரிக்கையை ஆதரித்து சில 5–2 p.m
வார்த்தைகள் பேசுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இதற்கு முன்பு இந்த பேரவையில் மின்சாரக் கழக சாதனைகளைப் பாராட்டி மகிழ்ந்த பல அங்கத்தினர்கள் மகிழ்ச்சியில் நானும் பெரும் பங்கு கொள்கிறேன். சர்க்கார் துறையில் ஒரு கழகத்தின் மூலம் நடத்தப்படுகிற பல்வேறு பகுதிகளில் மின்சாரக் கழகத்தின் சாதனை மிகப் பெரியது என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்கள். இங்கே பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் தங்களது பொதுப்பாராட்டுதலை ஏகமனதாக வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதைக் கேட்கிறபொழுது மிக்க மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. மின்சாரக் கழகத்தின் அரிய சாதனை மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் நிறைவேற்றியுள்ள பெரும் பணிகளை உற்று நோக்கும்போது தம்முடைய மாநிலம் இங்கு பேசிய ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது போல மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தைவிட அதிகமாக முன்னுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நிச்சயம் அறியலாம். பல திட்டங்கள் போடப்பட்டு துரிதமாக நிறைவேற்றப்படுவது மிகவும் பாராட்டுக்குரியது. அதே சமயத்தில் விவசாயத்திற்கு ஏற்படுகிற குறைகளைப்பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. ராமசாமி கவுண்டர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி விவசாயிக்கு ஏற்படுகிற கஷ்டங்களை நிர்வாக உத்திரவுகள் மூலம் உடனடியாக நிவர்த்தி செய்வது கழகத்தால் முடியும். திறமையாக இருக்கிற பல தலைவர்கள் அதில் இருக்கிறார்கள். இங்கே குறிப்பிடக்கூடிய குறைகளை அவர்களால் மிக எளிதாக நீக்கமுடியும். விவசாயிகளுக்கு மின் விளக்கு போடுவதில் திடீரென்று சூபர்வைசர்கள் வந்துவிட்டால் நடுக்கம் ஏற்படுகிறது. சட்டத்தைவிட அதற்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிற விதிகள் விளங்காமல் போகின்றன, திருக்குறளைவிட பரிமேலழகரின் உரை கடினமாக இருப்பதைப்போல, முன்பெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு ஐந்து குதிரை சக்தியுள்ள மின்பொறிக்கு ஐந்து விளக்குகள் போடலாம் என்று வைத்திருந்தார்கள். அப்போது

இந்த கஷ்டங்கள் இல்லை. இப்போது ஒரு மின் பொறிக்கு ஒரு விளக்குதான் போடவேண்டுமென்று குறைத்துவிட்டார்கள். ஒரு சிறு உத்திரவு மூலம் அது அமலுக்கு வந்துவிட்டது. அதை அறியாமல் தங்களுடைய விவசாயப் பணியைச் செய்யும்போது அந்த பழைய உத்தரவை நினைவில் வைத்துக்கொண்டு விவசாயி விளக்குகளைப் போடுகிறான். எத்தனையோ யூனிட்டுகள் ஐந்து குதிரைச் சக்தி மோட்டார்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஓரே மணி நேரம் சில விளக்குகள் எரிந்துவிடுவதால் மின்சாரக் கழகத்திற்கு நஷ்டம் வந்துவிடாது. நாட்டு உயிர்களை வாழச் செய்கிற பணியில் இருக்கிறவர்களுக்கு பல இன்னல்களை விளைவித்து அவர்கள் மனதை நோகச் செய்யக்கூடாது. கவுண்டர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல விவசாயி விவரம் தெரியாதவனாக இருக்கிறான். இதையெல்லாம் மின்சாரக் கழக அலுவலர் தெரிவித்தால்தான் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஒரு லைட் என்று அதைக் குறைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அப்படிக் குறைப்பதால் மின்சாரக் கழகத்திற்கு பெரிய லாபம் வந்துவிடப் போவதில்லை. திறம்பட நடத்தும் நிர்வாகிகள் துரித நடவடிக்கை எடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு நலமாக இருக்கும். விவசாயி கழகத்திற்கு விண்ணப்பம் போட்டால் அவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஒரு விண்ணப்பம் போட்டால் இத்தனை மாதத்திற்குள் பதில் வரவேண்டும். இத்தனை மாதத்திற்குள் கிணறு அளக்கப்பட்டு அந்த செலவு எவ்வளவு ஆகிறது என்று மேல் அதிகாரிகளுக்கும் சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிக்கும் உடனடியாகத் தெரிவிக்கப்படவேண்டுமென்று விதியை ஏற்படுத்தி விட்டால் அவர்கள் கட்டாயம் அதை நிறைவேற்றுவார்கள். ஒரு சமயம் சேலத்திலிருந்து ஒரு நண்பர் வந்தார். இரண்டு வருஷ காலமாக உத்தரவு கிடைக்கவில்லை என்றும் தயவு செய்து மின்சாரக் கழகத் தலைவரிடத்தில் போவதற்காக வரவேண்டுமென்று கேட்டார். அதற்கு நான், நீங்கள் நேரில் சென்று சொல்லுங்கள். விவசாயிகள் குறைகளை நேரில் சொன்னால் அதை நிச்சயமாகக் கவனிப்பார்கள் என்று சொன்னேன். நேராக அவர் கழகத் தலைவரிடத்தில் சென்றார். கொஞ்ச நேரத்தில் மகிழ்ச்சியோடு திரும்பி வந்தார். தன்னுடைய விண்ணப்பத்தை கவனித்து உத்தரவு போடச் சொல்லி விட்டார் என்று மகிழ்ச்சியோடு சேலம் திரும்பினார். கழகத் தலைவர் அவர்கள் ஒரு சிறிய காரியத்திற்காக விண்ணப்பத்தைக் கவனித்தது பெருமிதமளிப்பதாக இருந்தாலும் கீழேயே அவற்றைக் கவனிக்கும் நிலை உண்டாக்கவேண்டும். எல்லோரும் சென்னைக்கு வராமலும் தங்களுக்கு வேண்டியதை அந்தந்த இடங்களிலேயே பெறும் நிலை ஏற்படுமானால் அது மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய விஷயம். மின்சாரக் கழகமும் பெருமைப்படக் கூடிய விஷயம். இதுபோன்ற காரியங்களுக்கு விவசாயிகள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையோ அதிகாரிகளையோ அணுகும் அவசியம் ஏற்படாமல் அவர்கள் கோரிக்கை நிறைவேறும் நாள் எந்த நாளோ அந்த நாள்தான் சாலச் சிறந்த நாள், மகிழ்ச்சிக்குரிய நாள், போற்றப்படவேண்டிய நாள். லோயர் பவானி வாய்க்கால் பகுதிகளில் இத்தனை பர்லாங்கில் மின் பொறி கொடுக்கக்கூடாது என்றிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு எந்த இடத்திலும் மின் பொறி கிடைக்கச் செய்ய வேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய கடமையாகும். இப்போது நம்மிடம் தானியக் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அரிசி கொண்டுவரவேண்டுமென்று எல்லாம் பேசப்படுகிறது. உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறோம். உற்பத்தி பெருகவேண்டுமானால் விவசாயிகள் மனம் நோகாமல் அவர்களுக்குத் தேவையானவை எல்லாம் அரசாங்கம் யுத்த கால நிலையில் அவர்கள் கோரிக்கையை அவசர நடவடிக்கையாக எடுத்து உதவி செய்யவேண்டும். விலக்கு இல்லாமல் ஒரு பர்லாங் இரண்டு பர்லாங் என்றில்லாமல் எல்லா இடங்களுக்கும் மின்சாரம் கிடைத்தால் உணவு உற்பத்திக்கு வசதியாக இருக்கும். வாய்க்காலில் தண்ணீர் இல்லாமல் போகும்போது தோட்டங்களில் மோட்டார் வைத்திருக்கிற பகுதி மிக செழிப்பாக இருக்கிறது. பயிர்கள் வாடாமல் காக்கப்படுகிறது. அந்த வகையில் மின்சாரம் விவசாயிகளுக்குப் பெரிதும் உதவி செய்து கொண்டிருக்கிறது.

பஞ்சாயத்துக்களில் விளக்குகள் போடுவதுபற்றி எனக்கு முன் பேசிய ஒரு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். ஹரிஜனங்கள் உள்ள பகுதிகளில் விளக்குகள் போடுவது பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டது. இந்த வேலைகள் இப்போது சிறப்பாக நடந்துவருகின்றன. ஹரிஜனங்கள் உள்ள பகுதிகளில் விளக்குகள் போட அரசாங்கத்தார் தனி மானியம் கொடுக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் கழகம் நன்றாகப் பணியாற்றுகிறது. விளக்குகள் போடவேண்டுமென்று பஞ்சாயத்துக்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்த ஒரு சில மாதங்களுக்குள்ளேயே விளக்குகள் போடும்படி அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் பல பஞ்சாயத்துக்களில் ஆண்டுக் கணக்கில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. மேலும், பஞ்சாயத்துக்களில் தண்ணீர் தொட்டிகளுக்கு மின்சார சப்ளை செய்யும் விஷயத்திற்கு முதல் 'பிரயாரிடி' கொடுக்கும்படி அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாவட்டங்களில் இரண்டு மாதங்களுக்கொரு முறை நடக்கும் டெவலப்மெண்ட் கௌன்சில் கூட்டத்திற்கு டிவிஷனல் எஞ்ஜினியர் அந்தஸ்துக்குக் குறையாத அந்தஸ்துள்ள அதிகாரி வருமாறு எழுத வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒரு ஜில்லாவில் டிவிஷனல் பகுதி சீராக இல்லை; எல்லையைக் கண்டுபிடிப்பதே கஷ்டமாக இருக்கிறது. நிர்வாக சௌகரியத்திற்காக சில பகுதிகள் வேறு ஜில்லாவுடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக டெவலப்மெண்ட் கௌன்சில் கூட்டத்திற்கு எந்த டிவிஷனல் எஞ்ஜினியர் வர வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட ஜில்லாவிலுள்ள டிவிஷனல் என்ஜினியர் வருகிறார். ஒரு சமயம் மாவட்டக் கலெக்டர் அலுவலகத்திற்குக் கூட சில பகுதிகள் எந்த ஜில்லாவைச் சேர்ந்தது என்பது தெரியாமல் இருந்தது. பிறகு கலெக்டர் அலுவலகத்தினர் மின்சாரக் கழகத்தினரைச் சந்தித்து தகவல் தெரிந்துகொண்டார்கள். மின்சாரக் கழகத்தில் 'கன்ஸ்ட்ரக்ஷன்', 'மெய்ன்டினென்ஸ்' என்று

இரு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இந்தப் பிரிவுகள் அதிகாரிகளுக்கு சில விவரங்கள் தெரியும். எந்த எந்தப் பகுதிகள் எந்தெந்த ஜில்லாவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை கவனிக்கும் தலைமைக் காரியாலயங்கள் எங்கே இருக்கின்றன என்ற விவரங்கள் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் தெரிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம். இவர்களுக்கு இந்த விவரங்கள் தெரிந்திருந்தால் மக்களின் குறைகளை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் தெரிவிக்க அது இவர்களுக்கு உதவும். ஆகையால் இந்த விவரங்களை பஞ்சாயத்து சேர்மன்களுக்கும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மின்சாரக் கழகம் நன்முகச் செயலாற்றுகிறது என்று அதைப் பாராட்டுவதுடன் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பாராட்டுரை வழங்க எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : கனம் உப தலைவர் அவர்களே, மின்சார போர்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரில் பேசப்போகும் நான் தமிழ் நாட்டில் அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்தியுள்ள மின்சார போர்டாரை முதற்கண் பாராட்டுகிறேன். கனம் தொழில் அமைச்சர் தம் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ள ஒரு விஷயம் பெரு மகிழ்ச்சி அளித்தது. " Provision has been made for acquiring company electrical undertakings during the Fourth Plan and we except to implement the Scheme even from the begining of that plan period " என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தனியார் மின்சார ஸப்ளை கம்பெனிகளை போர்டு எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்திலும் கீழ் சபையிலும் பலரால்
5-30 p.m. வற்புறுத்தப்பட்டது. அவ்வாறு வற்புறுத்தியவர்களுள் நானும் ஒருவன். அந்த கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டவும் வரவேற்கவும் தக்கது. ஆனால் கனம் அமைச்சரின் இந்தக் குறிப்பில் ஒரு சிறிய குறையை நான் காண்கிறேன். company electrical under takings என்று மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால், இத்துடன் தொக்கி நிற்கும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் நடத்தும் 'அண்டர்டேகிங்ஸ்' என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அவைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதில்லை; முனிசிபாலிடி நடத்தும் 'டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் ஸிஸ்டெம்ஸ்'-ஐ சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதில்லை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : இந்த விளக்கத்தை தந்த கனம் அமைச்சருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் குறிப்பிடப்படாமல் விடப்பட்டதால், அவ்வாறு விடப்பட்டதிலேயே இந்த விளக்கம் தொக்கி நிற்கிறது. மக்களுக்கு எவ்வளவு நன்மைகளை மின்சார போர்டு செய்ய முடிகிறதோ அவ்வளவு நன்மைகளை ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலுள்ள மின்

சார உற்பத்தி நிலையங்கள் செய்ய முடியவில்லை. காரணம், போர்டார் விரிவான அடிப்படையில் திட்டம் வகுக்கின்றனர். குறுகிய பிரதேசத்திற்காக சிறிய அளவில் திட்டம் வகுக்கும் போது பெரிய நன்மை ஏற்படுவது சாத்தியமல்ல. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலுள்ள மின்சார உற்பத்தி நிலையங்களை எடுத்துக் கொண்டால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் வருவாய் பாதிக்கப்படும் என்ற ஒரே காரணத்தினாலேயே அவைகள் போர்டினால் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்று நினைக்கிறேன். இது நியாயமான காரணமானாலும், அவற்றின் வருவாய்க்கு வகை செய்ய பல வழிகள் இருக்கின்றன. அந்த வழிவகைகளைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அந்த மின்சார உற்பத்தி நிலையங்களை அவற்றின் Capital -க்குத் தகுந்தபடி பணம் கொடுத்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

வைகையிலுள்ள அணையில் மின்சார உற்பத்தி நிலையம் அமைக்க ஏதாவது திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று தேடித் தேடிப் பார்த்தேன். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அது அமைக்கப்படும் என்பது என் கண்களுக்குத் தெரியவில்லை. அதை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே அமைக்க சர்க்கார் முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரக் கட்டண விகிதங்கள் வீடுகளுக்கு இப்போது மிகவும் உயர்ந்த அளவில் இருக்கின்றன என்பது என் அபிப்பிராயம். கட்டண விகிதங்களில் தொழிற்சாலைகளுக்கும் வீடுகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை ஒத்திருக்கிறது. வீடுகளுக்கான மின்சாரக் கட்டண விகிதத்தைக் குறைக்க வேண்டும். உற்பத்தியாகும் மொத்த மின்சாரத்தில் 8 சத விகிதம் வீடுகளுக்கும் 48 சத விகிதம் தொழிற்சாலைகளுக்கும் விநியோகிக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில், வீடுகளுக்கான கட்டண விகிதத்தை கொஞ்சம் குறைத்து விட்டு, அதற்குத் தகுந்தபடி தொழிற்சாலைகளுக்கான கட்டண விகிதத்தை கொஞ்சம் உயர்த்திவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். தொழிற்சாலைகளுக்கான கட்டணத்தை 10 சதவிகிதம் உயர்த்தினால் வீடுகளுக்கான மின்சாரக் கட்டணத்தை 50 சதவிகிதம் குறைக்க முடியும். இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். தொழிற்சாலைகளை பெரும் செல்வந்தர்கள் நிர்வகிக்கிறார்கள். அவர்கள் கட்டண உயர்வைச் சமாளிக்க முடியும். வீடுகளைப் பொருத்த வரையில், கட்டணத்தைக் கொடுக்க வேண்டியவர்கள் பெரும்பாலும் நடுத்தர மக்களும் ஏழைகளும் தான். எனவே நான் கூறியுள்ள யோசனை கவனிக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முன்பொருதடவை நான் இங்கே பேசியபோது, கோயில்களுக்கும் பள்ளி வாசல்களுக்கும் சர்ச்சுகளுக்கும் விதிக்கப்படும் மின்சாரக் கட்டண விகிதங்களைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னேன். அதன் பேரில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [3rd August 1965

இந்த பக்தி நிலையங்களுக்கு குறைந்த பட்சக் கட்டணம் நிர்ணயித்து, தொழிற்சாலைகளுக்கு நிர்ணயிக்கக் கூடிய அடிப்படையிலே, விவசாய பம்ப் செட்டுகளுக்கு நிர்ணயிக்கபபடுகிற அடிப்படையிலே, குறைந்த கட்டணம் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Deputy Chairman, Sir, it is said that electricity is our best servant. On many occasions it becomes our master and takes away our lives. Here is a statement in the Annual Administration Report for the year 1962–63 regarding accidents. According to this Report, in the year 1962–63 there have been 208 fatal accidents in this State. I think the accidents must be more in number now after a year or so since this Report is for the year 1962–63 and we have extended electricity to more areas. Even this figure 208 fatal accidents per year works out to the death of a person every fourteen hours in this State on account of electricity. So, electricity kills one person every fourteen hours in this State. I would have been gladder had a camparative statement been given by the Electricity Board. We are really thankful for their giving statements to us regarding the action taken on the suggestions of legislators. But with regard to accidents, I would like the Electricity Board to just give a comparative statement as to whether these accidents increase year by year and also a statement of the steps taken to reduce these accidents. Now, if we analyse these accidents, we find that eight departmental employees have died, 40 people have died on account of the snapping of the wire, 47 people have died on account of intentional or inquistive climbing, and 34 people have died due to other causes for which details have not been given. In consumers' premises six have died on acount of careless handling, eleven have died on account of faulty equipment and 23 have died due to other causes. So, we find that there is need for the Electricity
5-40 p.m. Board not only to give the reasons but also to take steps to reduce the accidents.

Sir, taking first the category of non-compliance of safety rules, we find that the safety appliances available in the department are not taken by the employees. Care should be taken by the superior and inspecting officers to advise them and see that the employees take these instruments to safeguard themselves from accidents whenever they work near live wires. Regarding snapped conductors taking away 46 lives, I have already submited that the overhead wires should be removed and underground wiring system adopted. Still we find there are many premises where they have only overhead connections and not the underground system. As it is, it is left to the convenience of the domestic consumer to have either underground wiring or overhead wiring. It should not be so. I am sure the domestic consumers, both rich and ordinary people, can use the underground system instead of the overhead system which snaps often and has actually killed 46 people a year.

3rd August 1965] [Sri G. Krishnamoorthy]

Then, Sir, in respect of accidents arising out of inquisitive climbing, or international climbing, it is naturally young men or youths that get involved in such accidents. In places where they think young urchins and youths are likely to climb these posts, the Board should take steps to protect the posts by means of putting spikes and such other things.

Then, Sir, with regard to accidents occuring in the premises of consumers, I had occasion to submit on the floor of this House that the materials used for wiring, switches, plugs, etc., must be certified by the State or the Central Government. In the competitive market we find all kinds of cheap stuff and hey are responsible for faulty equipment. Eleven deaths have been caused by accidents on account of this kind of defect. It must be more now. There are standard specifictions and the Government should see that faulty and cheap stuff is not sold to the consumers. Now for the many things that are marketed, we have the Agmark. For electrical goods this is very necessary. If these steps are taken, I am sure there would be considerable reduction in the number of accidents. I would request the Electricity Board through the Government to give also comparative figures whether these accidents increase or decrease in number and the steps taken by the Board to reduce the accidents.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Deputy Chairman, Sir, at the outset we have to express our appreciation of the way in which the Electricity Board has achieved its physical targets and also of the way in which it has expanded very rapidly. But I would emphasise a change in the policy of the Board, so far as agriculture and other main things are concerned. Now, Sir, electricity is not a luxury. It has become a great necessity. That is a fundamental proposition with which every-one will agree, including the Electricity Board and the Hon. the Minister for Industries. I say again that electricity is not a luxury. It is a necessity. And it approximates almost to water. Therefore, Sir, I would say, so far as agriculture is concerned, the policy should slowly be developed into one of giving free supply. In regard to irrigation from accustomed source, there is free supply of water for wet cultivation. That is the fundamental principle in irrigation. Of course, if there is unauthorised use, that is taxed. If water is used for punjai and other things, you tax the supply of water, but for accustomed supply for wet cultivation, you do not levy any tax on water. Similarly also, as electricity has become almost like water—there are some dangers in the use of electricity as was referred to by my hon. Friend; there is danger in water also—we must have a change of policy in this regard and supply free elecricity for agriculture.

Sir, in this connection, I cannot entirely agree with the recommendations of the Committee which went into the question of electricity tariffs. The Committee has said that we should have a three per cent profit on the total investment. But I won't insist on anything like that.

Then, Sir, the policy of expansion must be followed by or to some extent supplanted by the policy of consolidation. That is absolutely necessary. Wherever there is a system now working, there the services should be effective and the people should feel happy. Expansion depends on so many factors such as availability of foreign exchange, availability of resources, availability of loans from the Government of India and finally the Planning Commission's absence of any cut. Therefore, there are all these considerations in regard to expansion. But so far as consolidation is concerned, that is purely within the jurisdiction of the Electricity Board and the many complaints referred to by the hon. Members here could be removed by adopting this principle of consolidation and giving effective service wherever the system is now functioning. They can expand afterwads wherever it is absolutely necessary. And that should be, according to me, the change of policy to which the Board should from year to year approximate and that is my position.

So far as the audit reports are concerned, ordinarily in companies the audited accounts are submitted for purpose of information of the shareholders and the public every year. But here on account of other factors they submit the audit report later. The Hon. Minister has stated in his speech that ' the commercial balance-sheets of the Board up to 1962-63 have been audited and certified by the Comptroller and Auditor-Genral of India. The balance-sheet for the year 1963-64 awaits his certification, and that for 1964-65 is nearly finalised and will be sent to audit shortly. And now, Sir, we are discussing the accounts for the year 1965-66. This is a serious trouble and that is why it gives room for many statements being made here and all that.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : May I just explain, Sir ? We are following the budget procedure in this case also. In the budget we go by the year ahead that is 1965-66 and also submit supplementary statements for the current year 1964-65. After the expenditure is incurred, there is the audit and the audit report goes before the Legislature and it is also examined by the Public Accounts Committee. The same procedure is followed by the Board also.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : From the various objections and the statements made here and in the Assembly I should like to say . . . .

SRI K. ANBAZHAGAN : The Audit report on the accounts of the Board is not examined by the Public Accounts Committee.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Three or four years later the reports become available. But that is a different matter. But so far as the Board is concerned, some kind of audit report is necessary. Otherwise, you see, the Hon. Minister himself has agreed to make enquiries into the four lakhs business. We had

this in 1963-64 and somebody was interested in it, therefore he looked into it and made out so many points and all that. Otherwise, none of us would know anything about them. Therefore, I would say it would be better for the Board to adopt the company procedure, unless they find it difficult.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is very simple, but we are governed by an Act.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : That is true also. But otherwise you see, you will have serious trouble. The Board is expanding from day to day and they have big schemes costing 30 to 35 crores of rupees, and all that. And the whole thing is discusesd by the Legislature and that too without an audit report. That gives room for large statements, unnecessary statements being made on the floor of the House. That is a greater burden and responsibility to the Minister and the Board also. Sometimes some of the statements may be found not to be correct or acceptable on various other grounds and that is why I feel that the company procedure would be better than the other procedure adopted by the Board.

Now, Sir, anyhow the principle of getting a profit out of this concern, I think, must be slowly abandoned because electricity has become a necessity. My hon. Friend Sri Ponnuswamy Chettiar used to call at ' *Pasi* ' and so on. I do not get the ' pasi '. Probably being there they get that ' Pasi '. Therefore, I feel, Sir, that we must have this principle or policy before us of providing electricity on a no-loss-no-profit basis at least. That must be the aim though for purposes of testing the efficiency of the Board and to see whether things are done properly or not we can proceed on the principle of profit. It is really not necessary that there should be a profit of 3 per cent, and all that. So far as interest charges are concerned, the Government of Madras are increasing the rates. From 5.25 they have increased it to 5.50 I do not think they can do this. The Reserve Bank said that you can increase the interest charges. But that does not bind the Government of Madras. Why should they increase the rate ? It is not necessary. (Interruption). That is because you want to proceed on the principle that it is something like a company. The companies pay dividends. Do you pay dividends to anybody? The principle of proceeding on the company basis, according to me, is not a correct principle at all. The companies are in the hands of the shareholders and they want a dividend of 15 or 16 5-50 p.m.
per cent and, therefore, they have a particular procedure. But here, in the Board, their aim is not profit but to make the people happy. Therefore, the principles of the company law the Board should not adopt. The Government also need not charge so much interest on the amounts advanced to the Board. Nearly seven lakhs (an hon Member: Crores)—I am sorry—nearly

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [3rd August 1965

seven crores is set apart for the payment of interest charges on Government loans. Another think about this is that the Government adopt company principles of accounting in one place, when they require it, and not so i nanother place. For instance they raised loans from the public last year. They have got 3.30 crores of rupees. So far as the Government of India or the Madras Goverment are concerned, they generally will stick to the Rs. 3 crores and they won't take up the balance of Rs. 30 lakhs. That is the principle generally adopted by the Government. Here, in the case of the loans raised by the Board, the Government of Madras have given a guarantee to a total amount of Rs. 30 crores and the Board has reached Rs. 21 crores and odd and there is only a balance of Rs. 8 crores remaining. In the case of the Board, they have taken up all the Rs. 3.30 crores as capital receipt. According to Government law and principles, and according to the Government of India procedure, that should not be done. I do not grudge the Board appropriating the extra Rs. 30 lakhs. Let them take it because they are going to spend it on useful purposes. There is nothing wrong in it also. But if they want to proceed on a given principle, the Board should have limited itself to Rs. 3 crores. They got Rs. 3.30 crores on two occasions. They were allowed to take the entire amount, of course, with the approval of the Government. But why should the Board do it ? It is not necessary at all. When a guarantee is given by the Government, it is wrong in principle to appropriate the entire amount. The guarantor should approve of the total liability, otherwise the contract of liability is discharged. Of course, it is not discharged in this case because the Government have approved the Board's action.

So far as bad debts are concerned, a curious procedure has been adopted. At page 182, a position of the bad debts is given. They did not do it before. Now they have stated the position and I am happy about it. A provision of about Rs. 9,14,000 has been made for bad and doubtful debts as on 1st April 1964 and a sum of Rs. 7,000 has been written off during the year. Will there not be any bad debts during this year? They must have made provision for that as the companies do. There must be a contingent fund. The bad and doubtful debts should be estimated and the total amount so estimated should be put in the fund. That is what we do in banks. But here the total amount is given and they are deducting the amounts written off. The write off may be any amount. It may Rs. 10 lakhs. We do not know. They should clearly indicate the provision for bad and doubtful debts, and they must put a little more amount than is absolutely necessary in the particular fund so that if any bad debts are incurred during a particular year, that can be set off against the amount in the fund. That is what we do in the banks. Therefore it is I mentioned it. This is a small point.

Then, Sir, so far as tariffs are concerned, they have increased the tariff for agriculture, as the hon. Member Sri A. K. Thangavel Mudaliar was complaining yesterday. So far as the domestic

3rd August 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

rates are concerned, the surcharge has not been reduced, whereas the surcharge on all other items has been removed. That is what the Hon. Minister said in his statement. Why ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Because we did not raise the tariff rates for domestic consumption.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : The Hon. Minister must reduce it. That is what we wanted.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The point is this. There was a revision of rates in all other cases. Therefore, we removed the surcharge. But in respect of domestic consumption, we did not raise the rates at all by way of revision.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I think the rate was raised to 29 P. and then we mentioned here on the floor of the Council that it should be reduced. That the Government have not done, while they have reduced it for all other consumers. So far as domestic consumption is concerned, electricity has become a necessity like water. For water supplied, they give a free allowance up to a limit, and then the supply is charged. You can adopt the same principle in regard to supply of electricity. At any rate, it must be so according to me. That must be the ideal to which we must approximate. Otherwise there is no use of saying that our Electricity Board has done wonderful work and all that. It is true they have done wonderfully well. I do not object to this compliment being paid to this Board. But they must make electricity cheaper and cheaper from year to year. I am not putting forward any extravagant demand. I am only saying that —let me make my point very clear—for wet cultivation from an accustomed source, the supply of electricity should be free. For all others the Board can charge a levy. In regard to domestic consumption also, for a limited number of units, the supply of electricity should be free and for any excess over the minimum the Board can charge a little more even, I have no objection. Electricity has become almost a primary necessity. Nobody can live without the use of it. We cannot even work here without these lights and fans. I cannot even speak here without electricity. If there is no electricity, you will not be able to hear my speech and you will go away. That is the difficulty on which all of us agree. We cannot work without electricity. That being so, how shall we test the efficiency of the Electricity Board ? The best test according to me is that they should be able to give electricity free to all people with of course some limitation. I am not asking for free electricity completely. Not at all. I say the supply should be free for agricultural purposes, namely, for wet cultivation from accustomed source. Wherever pumpsets are used for raising cash crops, you need not supply electricity free of cost. There is danger in supplying free electricity to pumpsets, in Thanjavur district, because they will cultivate cash crops. Therefore, I say wherever they use electricity for pumpsets for raising

cash crops, you can levy a charge for electricity supplied to such pumpsets, just as you levy charge on water for punja lands. If pumpsets are absolutely necessary for raising food crops, then the Government may supply free electricity. It is the responsibility of the State. Otherwise what is the use of talking about stepping up agricultural production ?

DEPUTY CHAIRMAN : There is the question of finance.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Finance or no finance, it is the responsibility of the Government. Thousands of schemes are being implemented under the various plans. Let the Government do this first, and they can think of the other plans later. If the Electricity Board cannot do this, we cannot appreciate its work. If we do not appreciate its work, you come and ask " why don't you appreciate ". I should say it is not possible for us to appreciate your work. The difficulty is, seeing these tariff rates and other figures, we cannot feel happy and appreciate the work of the Board.

SRI K. RAJARAM : What happens to Cholam, Kambu and other dry crops ?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : In the areas where only dry cultivation is there, and if electricity is used in those places for cultivating dry crops, the supply should be free. I have thought about this matter and only after that I suggest that the irrigation test should also be applied to electricity, because it has done so well. We criticise people whenever they do well. But if they do not do well, we do not criticise them. We pass over them with contempt. That is what usually happens. Therefore, the criticisms that we offer here do not mean any reflection on the officers or Minister or anybody or even the Government. All criticisms are well meant, and they are for the purposes of enhancing the reputation of the Board and the Government. As I said when the Board asked for a loan of Rs. 3 crores they got Rs. 3.30 crores. That is because of the reputation that the Board has established for itself.

In this connection, I wish to make a reference to the Reserve Bank. The Reserve Bank has not yet given the recognition that is due to the Electricity Board. Because it has not yet recognised the bonds of the Electricity Board on a par with Government security for the purposes of their advances. Even to-day they have not done it. That is very wrong. The Reserve Bank should be approached in this regard and the stigma removed. They should treat it like any other security of the Government of India, because the Government of Madras give the whole guarantee to the Board and the Board's finances are so good. The Government charge more interest and so they should treat this also on a par with Government securities.

Therefore, Sir, while I am stating that the reputation of the Board has enhanced, the Board should take up these matters and there should be a change of policy also so far as this Board is concerned.

And lastly, I come to the " Cordial relations ". As one who is responsible, and who is connected with many managements and also with many industrial disputes, I would beg of the Legislative Council Members to leave it to the Board and the employees. That is the best that we can do. I submit this with all respect to my hon. Friends here. I do not question what they have stated here or their motives or their feelings. I am not questioning any of them. Let them not misunderstand me when I make this appeal to them. The best service that we can do here is to see that the Board and the employees settle matters among themselves. 6-00 p.m. That is the best and that is why the whole procedure has been set out in the Industrial Disputes Act. Which company is free from this dispute ? These disputes are there in the whole of India. They are there even in our State. There is no place without an industrial dispute. Their chapter of demands is always increasing. It is becoming bigger and bigger. There is no doubt that some of them are justified. I am not saying that they are not justified. But, what is the use of discussing them in this House where no final decisions can be taken ? They are in the courts of law, and the Courts of law have to decide. The decision of the courts of law vary with the judges who hear the cases. I know people who are slightly inclined to employers, and those who are slightly inclined to labour. I see the Supreme Court's judgments, and I can quote judgments in favour of labour and also in favour of the employers. Even there, there is this mental balance always. Therefore, it is a very difficult matter. We must remember this. We as responsible men are taking about it. It has been said that there are many temporary employees who have not been made permanent. I was struck by this point. Why should there be so many temporary employees ? The figure of temporary employees may be correct or wrong, but the fact is that there are temporary employees. Probably there are reasons for it. Therefore, these are very delicate matters. One will be convinced of the truth only after investigation and patient hearing. Whenever we make statements here, we take those versions from some people, and then mention them here. Some of them may be correct. I am not questioning the *bona fides*. And this is what I want to say when the Hon. Minister said that the relationship between the Board and its employees was cordial. This is the Statement which is always made in banks at the time when disputes are actually pending disposal. In banks, we say to the shareholders that cordial relationship has existed between the bank and the employees. Our definition of cordial relationship is that there is no strike. That is all the meaning of cordial relationship. Unnecessary heat need not have been imported regarding the expression ' cordial relationship '. It only means that there are

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [3rd August 1965

no strikes and there is no stoppage of supply of electricity. They are doing their work properly, and they are asking their employers to pay them more, and they also know they will get. That is the real point. This is a matter upon which all legislators must reflect in a sober manner. I am not saying that they are not right, nor am I questioning their *bona fides*. I will be the last person to do that. Whenever they have any case, and when mention about that is made here, nothing can be done here. When the Hon. Minister makes a statement, we have no further statement to make. There is an end of the matter, and it is talked out. It has however one effect, namely, that the employees will be strengthened still further in their *irreconcilable* attitude. I do not say it is cordial always, but sometimes it is cordial. So long as it is not a broken house, there is cordial relationship. In domestic life, even though there may be a quarrel between the husband and wife, we say there is cordial relationship between them, unless there is divorce (laughter). Similarly is the case with the banks and other industries. This is the principle on which banks have proceeded. Therefore, Sir, I am mentioning it frankly to you and to the House.

Sir, I do not want to take any more time of the House. Thank you.

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

*151. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1709, Home, dated 18th May 1965 reducing the rate of tax for the lorry M.D.J. No. 1623 belonging to the Salesian Sisters' Society Auxilum College, Katpadi, so long as the lorry is used for transport of materials for construction of buildings and for carrying provisions, furniture and equipment required for educational institutions and orphanages under its management. [Laid on the Table of the House under Section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931.)]*

*152 *Notification issued with G.O. No. 93, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1965 regarding amendments to the rules relating to Panchayats. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]*

3rd August 1965]

*153. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1592, Revenue, dated 21st May 1965 regarding amendment to the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1965. [Laid on the Table of the House under section 50 (5) of the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act XXVII of 1963).]*

*154. *Notification issued with G.O. P. No. 311, Revenue, dated 9th February 1965 appointing the 15th February 1965 as the date on which the provisions of the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 shall come into force. [Laid on the Table of the House under section 50 (5) of the Madras Leaseholds (Abolition and conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act XXVIII of 1963)]*

*155. *Notification issued with G.O.P. No. 309, Revenue, dated 9th February 1965 appointing the 15th February 1965 as the date on which the provisions of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 shall come into force in the whole of the State of Madras except the transferred territory [Land on the Table of the House under section 48 (5) of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 30 of 1963).]*

*156. *Notification issued with G.O.P. No. 961, Revenue, dated 20th March 1965 regarding delegation of powers to the Assistant Settlement Officers subject to revision by the Settlement Officer except in cases where an appeal lies to the Tribunal or to the Director. [Laid on the Table of the House under section 34 (5) of the Madras (Transferred Territory) Jenmikaram Payment Abolition Act, 1964 (Madras Act 39 of 1964).]*

*157. *Notification issued with G.O. P. No. 816, Revenue, dated 15th March 1965 regarding the rules relating to Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964 [Laid on the Table of the House under section 26 (2) of the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964 (Madras Act 30 of 1964).]*

*158. *Notification issued in the G.O. Ms. No. 1396, Revenue, dated 26th April 1965 regarding amendment to the Revenue Department Notification II-1 No. 1431 of 1965, dated 30th March 1965. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1965).]*

*159 *Notification issued with G.O. Ms. No. 2616, Industries, Labour and Co-operation, dated 18th May 1965, regarding amendment to the Madras Co-operative Societies Rules, 1963 [Laid on the Table of the House under section 119 (4) of the Madras Co-operative Societies Act, 1961 (Madras Act 53 of 1961).]*

[3rd August 1965

* 160. *Notification issued with G.O. P. No. 310, Revenue, dated 9th February 1965 appointing the 15th February 1965 as the date on which the provisions of the Madras Inams (Supplementary) Act, 1963, shall come into force [Laid on the Table of the House under section 13 (4) of the Madras Inams (Supplementary) Act, 1963 (Madras Act 31 of 1963).]*

B. Reports, Notifications and other Papers.

* 23. *Speech (in Tamil) by Minister for Industries on the Annual Financial Statement of the Madras State Electricity Board for 1965-66.*

* 24. *Statement (in Tamil) showing the action taken on the suggestions made by Members.*

* Laid on the Table of the House on 20th July 1965.

Part 5 Nil.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 5th August 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. CHAIRMAN : Questions 54 to 56 are postponed as the Hon. Minister is not here.

Handloom cloth

*51 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the accumulation of stocks of handloom cloth in this State; and

(b) if so, the steps taken to relieve difficulties of the weavers—

(i) in the co-operative sector; and

(ii) in the private sector?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) A statement[a] is placed on the table of the House.

SRI S. K. SAMBANDHAN : In the statement the Hon. Minister has stated that Rs. 50 lakhs has been advanced to the Tamilnadu Handloom Weavers' Co-operative Society. This amount, I understand, has already been exhausted and that has covered only about 35 to 40 per cent of the stocks lying in the primary societies. Was there any representation from the Tamilnadu Handloom Weavers' Co-operative Society for more assistance by way of loan and, if so, what action has been taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A further request for assistance has come and the Government are examining it.

SRI S. K. SAMBANDHAN : The stocks are accumulating every day since the markets in India and outside India are very, very slack. So, will the Government take some quick decisions about giving loan assistance and. while taking decisions, will be very liberal?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We shall certainly do what is right. I cannot say whether it will be liberal according to others' views. Certainly we shall do all that the Government can to relieve the congestion.

a Printed as Appendix on page 49.

[5th August 1965

SRI S. K. SAMBANDHAN: In the statement there is no answer as to the steps taken to relieve the difficulties of the weavers in the private sector. So, will the Hon. Minister tell us whether the Government have any intention to help the private sector by way of assistance?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Handloom Finance Corporation is attending to it.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: May I know the extent of the stock that has accumulated?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: At the time when the request was made, it was estimated that there would be about Rs. 4 crores worth of stock. Latterly we have been informed that 30 to 40 per cent of the goods were sold and that the enhanced rebate that the Government gave has been of great assistance in liquidating the stock. Government have, therefore, decided to extend the enhanced rebate for another period of three months.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: What has happened to the export orders from America for Madras handlooms?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is going in the normal way.

State Transport buses

* 52 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the extent of damage caused to the State Transport buses, plying from Nagercoil to Trivandrum, by the Satyagrahis of Kerala, during 1964 when the rice scarcity was acute in Kerala; and

(b) the loss sustained due to the suspension of the bus services?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Three buses of the Kanyakumari branch of the Madras State Transport Department plying on inter-State routes extending to Kerala State were damaged on the 9th November 1964. The cost of damage to these buses is Rs. 180.08 P.

(b) The inter-State services beyond Kalaikavilai, which is at the border of Madras State, were suspended on the 10th and 11th November 1964. The loss due to the suspension of these services is approximately Rs. 5,150.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: தலைவர் அவர்களே, இந்த நஷ்டத்தை ஈடு செய்வதற்கு கேரள அரசாங்கத்தோடு நாம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்னவென்று அறியலாமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: ஒன்றுமில்லை. கேரள அரசாங்கத்திடமிருந்து இதற்கு நஷ்ட ஈடு கேட்க முடியாது.

5th August 1965]

SRI K. S. ABDUL WAHAB: What is the number of days on which the buses were suspended?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Two or three days.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: தலைவர் அவர்களே, நஷ்டம் ஏற்பட்டதும், அந்த பஸ்கள் தாக்கப்பட்டதும் கேரள அரசாங்கத்தினுடைய தூண்டுதல் இருந்ததால்தான் என்று அந்தப் பகுதியில் சொல்லப்படுகிறதே, அதைப்பற்றி விசாரணை செய்யப்பட்டதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: செய்யவில்லை. மற்றொரு ராஜ்யத்தைப் பற்றி இந்தவிதமாகச் சொல்வது, நினைப்பது, கூட சரியாக இருக்காது.

Allotment of cars

*53 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of cars allotted to the officers of the State Government out of the State Government quota during 1963–64; and

(b) whether there is any proposal to allot the cars to Members of the Legislature also out of the State Government quota?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) The number of cars allocated to this State under the Motor Cars (Distribution and Sale) Control Order, 1959, for the period from 1st May 1963 to 30th April 1964 for allotment to officers was 105; and these cars have been allotted accordingly.

(b) The Government of India have been addressed to increase allocation of motor cars to this State for allotment to Members of the State Legislature; and their reply is awaited.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Pending the reply from the Government of India, is there any proposal to allot a few cars to the Members of the Legislature?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There is no such allocation. But there is a small allocation for persons called V.I.P's. I hope the Members of the Legislature will come under the V.I.P. allocation.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: கொஞ்ச கார்கள் இப்போது அலாட்மெண்ட்டில் வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். அப்படியிருந்தால் கார் இல்லாத மெம்பர்களுக்கு முதலில் ஒதுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: போதிய கார்கள் கிடைக்காததால்தான் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டிருக்கிறோம். மெம்பர்களுக்குக் கார்கள் கொடுக்கவேண்டும். குறிப்பாக இன்னும் ஓரிரண்டு வருஷத்திற்குள் தேர்தல் வருகிறது. அதனால் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். அதிகப்படியான கார்கள் அலாட்மெண்ட் செய்தால், கவனிக்கப்படுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[5th August 1965

திரு. கே எஸ். அப்துல் வகாப் : அந்தக் கோட்டாவிலிருந்து லெஜிஸ்லேச்சர் மெம்பர்கள் யார் யாருக்கு கார்கள் கொடுக்கப் பட்டன? எத்தனை கார்கள் தரப்பட்டது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஒன்றிரண்டு சட்ட சபை மெம்பர்களுக்கு வி.ஐ.பி. என்ற பட்டியலில் கொடுக்கப்பட்டிருக் கிறது. யார் யார் என்று சொல்வது அவ்வளவு நன்றாக இருக்காது.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : பார்லிமெண்ட் மெம்பர்கள் எழுதிக்கேட்ட முப்பது நாட்களுக்குள் தங்களுக்கு கார் கிடைத்துவிடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படியிருந்தால் சட்ட சபை மெம்பர்களுக்கும் அப்படி சீக்கிரம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதைத்தான் மத்திய சர்க் காருக்கு சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம். பார்லிமெண்ட் மெம்பர் களுக்குக் கொடுக்கிறமாதிரி ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி எழுதியிருக்கிறோம்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Is there any proposal before the Government to allot extra cars to the Ministers in addition to their having one under the Government quota.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not know if any Minister can afford to buy another car, at any rate, from the salary that he gets.

Government Hospital at Cape Comorin

* 57 *Q.*—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that a Government hospital in Cape Comorin was without a doctor for some time recently;

(*b*) if so, the date from which the hospital had been without a doctor and the duration; and

(*c*) the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Health) : (*a*) & (*b*) The post of Medical Officer in the Government Dispensary, Cape Comorin, was vacant from the 28th March 1965 to the 18th May 1965.

(*c*) The Medical Officer of the dispensary was relieved on 27th March 1965 to enable him to join D.M. & S. course. A substitute could not be posted till 19th May 1965 due to shortage of doctors in the cadre. However, the Medical Officer, Government Dispensary, Kottaram, was visiting the Government Dispensary, Cape Comorin, thrice a week to render medical aid, during this period.

DR. H. V. HANDE : When was this brought to the notice of the Health Minister?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I cannot tell that, but the note says that as soon as the doctor was relieved, arrangement was made for medical aid from the Kottaram dispensary.

5th August 1965]

DR. H. V. HANDE : Who was in charge of the dispensary during his absence?

THE HON SRI R. VENKATARAMAN : So far as the treatment is concerned, the visiting doctor was attending to it. So far as the administration is concerned, somebody next to the doctor must have been in-charge.

Cholera in the Tirunelveli district

* 58 *Q.*—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for public Health be pleased to state—

(*a*) whether there was an outbreak of cholera in the Tirunelveli district in 1965;

(*b*) if so, the reasons for it; and

(*c*) the number of casualties?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Health) : (*a*) Yes.

(*b*) No special reasons could be adduced.

(*c*) Sixteen deaths.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : எந்த தாலுகாவில் எவ்வளவு பேர்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : வள்ளியூர் பிளாக்கில் ஏழு attack ஆனது. மூன்று பேர்கள் இறந்துவிட்டார்கள். வாசுதேவநல்லூர் பிளாக்கில் 20 பேருக்குக் காலரா ஏற்பட்டு 11 பேர்கள் இறந்துவிட்டார்கள். ஆழ்வார்தோப்பில், ஸ்ரீவைகுண் டம் பிளாக்கில் மூன்று பேருக்குக் காலரா ஏற்பட்டு இரண்டு பேர்கள் இறந்துவிட்டார்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : அந்த மூன்று இடங்களிலும் திருவிழாக் காலங்களில்தான் இது கூடுதலாகப் பரவியிருக்கிறதாக தெரிகிறது. எனவே அந்தக் காலங்களில் ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்க இனிமேல் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதால்தான் இதே காலங்களில் வள்ளியூர் பிளாக்கில் 4,425 இனாகுலேஷன்களும், வாசுதேவநல்லூரில் பத்தாயிரத்திற்கு அதிக மாகவும், ஆழ்வார்தோப்பில் 2,200 என்றும், இனாகுலேஷன்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. Chlorination போன்ற முன்னேற் பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

Sethusamudram Project

* 59 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(*a*) whether any communication has recently been received from the Government of India with regard to the implementation of the Sethusamudram Project; and

(*b*) if so, the details thereof?

[5th August 1965

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR : (a) Yes.

(b) The Government of India have agreed to the creation of a Special Engineering Circle with a Senior Engineer to plan the preliminaries relating to the Project and collect additional data and the appointment of a Project Officer of the I.A.S. cadre for working out the administrative details. They have also appointed a Chief Engineer for the Project. The Project Officer and the Chief Engineer too have assumed charge and the Special Engineering Circle has also been formed. The High Level Committee for the Sethusamudram Project, appointed by the Government of India has constituted a Working Group to examine the economic aspects of shipping operations through the proposed Sethusamudram Canal. A Technical Sub-Committee of the High Level Committee for the Sethusamudram Project has been constituted to work out the details of the further technical investigations necessary and to prepare firm estimated cost of the Project. The Committee is now fully engaged on these aspects of the work.

Fishermen Co-operative Societies

*60 Q.—SRI M. ETHIRAJULU : Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(a) the number of Fishermen Co-operative Societies in the
3-10 p.m. State as on 31st March 1964; and

(b) the facilities offered to fishermen through such societies?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : *(அ) 385.*

(இ) மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் மீனவர்களுக்குக் கீழ்க்கண்ட வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்றன :—

(1) நீண்ட கால, நடுத்தரக் காலக் கடன்கள்.

(2) கிடங்குகள் கட்டுவதற்குக் கடன்.

(3) வீடுகள் கட்டக் கடன்.

(4) பங்கு மூலதனம் எடுத்துக் கொள்ளுதல்.

(5) தொழில் மூலதனம் கடன்.

(6) மீன்கள் அனுப்புவதற்கு வண்டிகள் வாங்கக் கடன்.

(7) குறைந்த விலையில் தவணைக் கொள்முதல் திட்டத்தில் மீன்பிடி விசைப்படகுகளை வழங்குதல்.

(8) மலிவு விலையில் நைலான் நூல் விற்பனை செய்தல் (25 சதவீதம் உதவித் தொகையாகக் கொடுக்கப்படுகிறது).

(9) அடக்க விலையில் 25 சதவீதம் விலைக்குப் பணம் செலுத்துவதன் மேல் பருத்தி நூல் விற்பனை செய்தல்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : *சார், தென்னார்க்காடு ஜில்லாவில் ஏறக்குறைய நூறு கடற்கரை மீனவர் குப்பங்கள் இருக்கின்றன. அதில் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கு ஒரு சங்கமும், சில இரண்டு மூன்று கிராமங்களுக்கு ஒரு சங்கமுமாக இருப்பதால் அவர்களுக்குள் சண்டை சச்சரவுகள் வருகின்றன. ஆகவே தனித்தனியாக ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் கூட்டுறவு சங்கள் அமைத்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?*

5th August 1965]

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன்: *எல்லாக் குப்பங்களிலும் கூட்டுறவு சங்கம் அமைப்பது என்பது முடியாத காரியம். எங்கெங்கு நல்ல முறையில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் நடைபெற வாய்ப்பு இருக்கிறதோ அங்கு அமைப்பதில் அரசாங்கத்தில் தடையிருக்காது.*

திரு. எம். எத்திராஜுலு : *அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கடன்களைத் தீர்க்கவும் படகுகள் வாங்கவும் மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறதா? இல்லையென்றால் நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது அதற்கு வகை செய்யப்படுமா?*

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : *கூட்டுறவு சங்கத்தில் ஏற்கனவே பட்டகடன்களைத் தீர்ப்பதற்கென்று கடன் கொடுக்கிறார்கள். விசைப்படகுகள் தனிப்பட்டமுறையில் நான்கைந்து பேர்களாக சேர்ந்து மனுகொடுத்தால் பரிசீலனை செய்து கொடுக்கிறோம். கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலம் வேண்டுமென்றாலும் கொடுக்கிறோம்.*

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE PREVALENCE OF CHOLERA IN THE STATE.

MR. CHAIRMAN : Now, we will take up the motion under rule 42 (1). The hon. Member who has given notice of the motion is not in his place.

SRI S. K. SAMBANDHAN : The hon. Member Sri Subbiah Chettiar has authorised me to move it or ask for a postponement, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have got the statement ready.

MR. CHAIRMAN : If the hon. Member Sri Sambandhan has been authorised, he can call the attention of the Hon. Minister.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Mr. Chairman, Sir, on behalf of the hon. Member Sri Subbiah Chettiar, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Public Health to a matter of urgent public importance, namely, the prevalence of cholera in an epidemic form in all the districts of the Madras State and the measures taken by the Government to arrest the same.

[5th August 1965

The particulars of incidence of cholera in the affected districts during the months of June and July 1965 are as follows :—

Name of the district.	June.		July.	
	Attacks.	Deaths.	Attacks.	Deaths.
Chingleput	..	..	3	..
Madurai	24	..	32	11
Ramanathapuram ..	3	..	18	9
Salem	3	..	..	..
Madras City	2	..	21	4

It will be seen from the above statement that cholera is prevalent only in Madurai and Ramanathapuram districts and Madras City in a sporadic form while the rest of the State if free from infection.

The concerned Health Officers have taken necessary preventive and control measures in the affected and their surrounding areas to arrest the spread of infection. Measures such as chlorination of water sources, prompt disinfection of the affected premises, materials, etc., of the affected persons, maintenance of environmental sanitation are carried out besides intensive inoculation drives in the affected areas and their surroundings. The affected persons are promptly removed for isolation and treatment under hospital conditions.

Additional cholera staff have been appointed by the concerned Panchayat Union Councils or Municipalities. Health Inspectors from the State Epidemic Reserve have also been deputed for augmenting the local staff resources. The departmental ambulance vans and jeeps with trailors were stationed in the affected areas to facilitate prompt removal of cases for isolation and treatment and also for rushing in staff and equipment to the areas affected with cholera.

As many as 339,255 anti-cholera inoculations were done in the affected and surrounding areas. Inoculation work and other measures have been continued. The situation is under the close watch of the Public Health Department.

III.—PRESENTATION OF THE FOURTEENTH REPORT OF THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, I have the honour to present on behalf of the Committee on Governsment Assurances, the Fourteenth Report of the Committee Government Assurances.

Hon. Members will notice from the report that the Committee has decided to revise the procedure for culling of assurances. The Committee has decided that as soon as the replies are received for assurances from the concerned departments, they may be placed

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, on behalf of the Minister for Public Health, I wish to make the following statement :—

5th August 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

before the Committee for its consideration, and that the replies together with the remarks made by the Committee be placed on the Table of the House instead of the present procedure of placing a statement of replies from the departments on the Table of the House and the Committee considering the same thereafter.

The assurances examined by the Committee have been classified and presented under different statements. Assurances treated as implemented are shown in Appendix I and the assurances in respect of which the replies received were recorded by the Committee are shown in Appendix II. The remarks and the recommendations of the Committee in respect of certain other assurances are shown in Appendix III. The assurances to which no reply has so far been received are shown in Appendix IV.

The Committee wishes to impress on the departments concerned that assurances must be implemented within the minimum time necessary. The Committee also hopes that the departments of the Secretariat will extend their full co-operation in the implementation on the departments the need to expedite their replies as far as possible.

I would request the Hon. the Leader of the House to impress on the departments the need to expedite their replies as far as possible.

IV.—DISCUSSION ON THE DRAFT OUTLINE OF THE FOURTH FIVE-YEAR PLAN.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

" That the Draft Outline of the Fourth Five-Year Plan be taken into consideration ".

Sir, already the Hon. the Chief Minister has made his statement on the draft outline. I am moving the formal motion.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

" That the Draft Outline of the Fourth Fiv-Year plane be taken into consideration ".

* SRI M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, we are discussing to-day the most stupendous plan that has ever been placed before our country—the magnitude of the Central Plan running to so high a figure as nearly 22,000 crores of rupees. A question has been posed by a leading daily as to how the States are going to participate in the fulfilment of the Plan objectives, whether they are going to take part as partners in such a big Plan or as parties to such a big Plan. We cannot help emphasising our needs and, at the same time, pointing out our limitations in our contribution to the total Plan outlay. Even so, Sir, our total outlay is as high a figure as 750 crores of rupees. The Third Plan began with a modest target of Rs. 291 crores out of which Rs. 190 crores came as Central

assistance. Actually on the fulfilment of the Third Plan, it was found that our Plan expenditure would go up to as high a figure as Rs. 340 crores. Even though it went up by another Rs. 50 crores, the Central assistance stood at Rs. 190 crores and we had to find the balance from our own resources.

To-day, Sir, in order to implement the Fourth Plan schemes that are before us, we are faced with this huge responsibility of having to find Rs. 750 crores. How we are to find this has been very clearly pointed out under the heading "Details of financial resources of the Fourth Five-Year Plan?". It begins with the first way open to us, namely, "balancing from current revenues at existing rates of taxation". I am very happy to note that the
3-23 p.m. words "existing rates of taxation" are there because it would have been the height of folly to think of raising the rates of taxation in order to finance our Fourth Five-Year Plan. Already our taxation is high enough and I am very happy that the Madras Government have pointed out so well to the Fourth Finance Commission and also meticulously as to where we stood in the matter of taxation. This is a very significant paragraph and I hope it has gone home to the Finance Commission. The per capita income of people in the Madras State is lower than that of the national average. The per capita income in the Madras State was Rs. 262 in the year 1962 as against Rs. 295 for the whole country. But the burden of taxation in this State is higher than that for the whole country. So, it will be impossible for us to find additional resources by any extra taxation. Therefore, Sir, when the Government say that they would find funds by balancing from current revenues at the existing rates of taxation, it is a relieving feature and I should congratulate the Government on this and convey the gratitude of the public to them. Here is an indication that during the Fourth Plan period, the Government are not going to raise revenues by increasing taxation. The words "existing rates of taxation" I believe, have been deliberately put down there. I hope I am not under any disillusionment when I say this.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Let the hon. Member wait for my reply.

SRI M. RAJAH IYER : I would like to continue to be in this happy illusion for some more time. And then, Sir, from small savings we expect to achieve a target of Rs. 28 crores. If we can achieve it, I will welcome it. But I have been urging, Sir, that there should be economy in the normal administrative expenditure, particularly under travelling allowance that is paid to Government officers who are being transferred unnecessarily in the course of the year. There are a large number of officers in the Block especially in the Education Department. The transfers of officers should be restricted to the Panchayat Union area, just like the Tahsildars who are now transferred within the boundaries of a revenue district. There is no reason why a Deputy Inspector of Schools should be transferred from Kanyakumari to Ponneri. If such transfers are

avoided, we would save a considerable amount of public money. Instead of depending on the small savings, we can very well cut down administrative expenses.

Now, Sir, we are very much concerned with the outlay under "Education". In the Third Plan out of Rs. 291 crores, it was Rs. 28·9 crores. To-day in the Fourth Plan we have made a provision of Rs. 79 crores to be spent on education. From out of the amount ear-marked for the social services, one-third goes for education. I will say that I agree categorically with the objectives stated here. There can be no exception to that. There should be additional enrolment of children of the age group of 6–11. Regarding the objective stated here, there is all round complete agreement for inmproving the conditions of teachers, liberalisation of teacher-pupil ratio, employment of trained graduate teachers, employment of separate specialist teachers, library facilities, and science and core subjects. They are all very impressive and very high-sounding and absolutely necessary in the Fourth Five-Year Plan. We are very much satisfied with the achievements in the Third Five-Year Plan.

Sir, mention has been made about the reorganisation of the pattern of education. The decision in favour of an integrated scheme of 11 years of secondary education to be followed by one year Pre-University course and a Degree course of three years, has already been taken. It is a settled fact so far as the Madras State is concerned. I do not understand why there should be constant tinkering with the pattern of education. It is but proper that we concern ourselves, not with the duration of the course, but with the content of the curriculum and how science and social studies are taught. Society is changing. I can understand the concern about the curriculum. I can understand the change in the type of the curriculum. I can understand the curriculum being modernized. As regards the pattern of education, should there be constant re-opening of this question and unsettlement of the course of education? The question of secondary education was discussed fully by the Secondary Education Commission. There have been Commissions and reports. As the Hon. Leader of the Opposition pointed out, all these reports find a place in the archives of the Government of India. It is a very stupendous, thought-provoking and monumental report that the Secondary Education Commission has submitted. Before presenting its report, the Secondary Education Commission toured throughout the country, and its Chairman says that if only the previous reports had been implemented, there would have been no need for the Secondary Education Commission at all. That report has been merely shelved. Then we find there a very sarcastic remark that in our country reports do not lead to action Unfortunately, reports are considered an alternative to action and to-day we find, Sir, another Commission which is, perhaps, an alternative to action, is going round, and the question is being discussed again—I do not want to be cynical—whether 11 years course should be condensed to 10 years course. We have consulted the opinion

of all teachers and come to a conclusion that the school leavers should have one more year of education. That was agreed to in order that our educational efficiency and our national character may not suffer because these children, when they leave their schools, take their place in society and one year less would be injurious to the students. We must not be obsessed with the idea of university entrants, and even there we are committed to this position that the degree course must be of three years' duration and the pre-university course must be of one year's duration. I wonder if a boy with talents and potentialities to benefit by university education cannot be prepared for the university education within a year's duration. After all the entire difficulty lies in the lack of alignment, and the difficulty of the alien language, which is the medium of instruction, could be easily overcome in the Pre-Universitl course. The students are ignorant of the English terminology. Only he has to familiarize himself with the tool with which he has got to acquire higher knowledge in a few months and learn the correct techniques in the pre-university course. We have to fit in the bright and deserving boys who are likely to be benefited by the University course. I wish to say on this occasion, whatever may be the pattern of education in the rest of the country, we are not going to waste any further money on changing the present pattern of education, namely, 11 years secondary education to be followed up by one year of Pre-University course and three years of Degree course must be there. It is not proper to re-open this question.

As regard quality of education, the question that is flung at our faces is " Are we satisfied with the present content of education? Do the school leavers compare favourably with those who leave schools after 10 years, when compared to our boys who leave the schools after 11 years? How do our students compare with the students who seek admission to the Indian Institute of Technology? ". There should be something wrong in our curriculum. Unfortunately, we have to study so many languages and the level of attainment in languages aimed at is so high. Even in England, Sir, emphasis is not on languages. A person who has got linguistic abilities, pursues it as a subject of study. I do not understand why we should make every boy study Shakespeare, Keats and Milton before he leaves the school or to study Thiruvalluvar and Kambar or any other Tamil classic. If he has not learned about Thiruvalluvar and Kambar, he has to learn Kamba Ramayanam and Thirukkural when he takes to study of Tamil literature. We have to create a taste for these in the high schools. Unfortunately, nearly 17 out of 35 periods in the school are consumed by the study of languages and the boy is left with very little scope for the study of mathematics and science, and naturally our boys suffer in comparison with other boys of other places. In the United States of America people concentrate more on the study of sciences and they achieve something wonderful in science. That is no doubt true, because the high school boy is not bothered with the problem of languages

2-30 p.m. He has only to spend two extra periods to study even English. He is very free to utilise all his time for mastering mathematics, science

and social studies. Unless we tone down this importance given to languages here and tone up and raise up the importance that must be given to mathematics and science, we will certainly compare unfavourably with the school leavers elsewhere in the rest of the world. On that account to reduce the duration of the school course from 11 years to 10 years, I am afraid, would be a retrograde step. There is a significant sentence put down here. I want to rub it in that we should stick to the 11 years course and we should not have it once again changed under the mistaken opinion that we should fall in line with the rest of India, as far as the pattern of education is concerned. Our school leavers are likely to benefit from the 11-year course.

In the Fourth Five-Year Plan emphasis is laid on elementary education, and the plan outlay for elementary education is Rs. 34·16 crores. Forty-three per cent of the aggregate provision for education is for elementary education. About eight lakhs of additional pupils will be enlisted in the age group 6–11 and 12 lakhs in the age group 11–14. In keeping with this target, about 47,000 additional tecahers will be appointed. We have calculated our teacher requirements, and we are going to meet the additional requirement of teachers not by opening new training schools but by increasing the number of sections in the existing schools. It may not be quite possible to do so, I am afraid. The next sentence in paragraph 7 is one to which I wish to draw the pointed attention of the Government. It says, " With a view, however, to attract a better class of teacher-trainees, it is proposed to increase the rate of stipend from Rs. 18 per mensem to Rs. 25 per mensem and to this end a provision of Rs. 76.44 lakhs has been proposed in the Fourth Plan ". This proceeds on the assumption that the present rate of stipend does not attract good teacher-trainees and, therefore, the increase from Rs. 18 to Rs. 25 should be given, and this would attract better trainees to the profession. I must dispute the very premises of this proposition. To-day the ruch to training schools is something unmanageable. For about 100 seats, a thousand application are received. I have been urging that even this stipend could be hemoved. It is a qpestion of attracting them to the training schools, that attraction is no more necessary. Even without stipends being offered, people put in thousands of applications to the training schools. We are not going to attract the right type of men by offering an increase in stipends. We must be concerned about attracting the right material. The object of attracting the right type of material is not going to be achieved by merely raising the stipend from Rs. 18 to Rs. 25. If a bright boy leaves the school, he is most likely to compete in the Public Service Commission Examination, where, if he passes, without having to spend two more years, he will get a start with better pay, house-rent allowance, free medical aid, and a number of other facilities. These are denied to the teachers. As long as we do not make the service conditions of teachers attractive, I am afraid that a mere raising of the quantum of stipend from Rs. 18 to Rs. 25 is not going to serve any purpose. If it comes to that, this little

amount can very well be spared, and the present stipend of Rs. 18 continued without our having to spend a few lakhs of rupees (Rs. 76·44 lakhs) for increasing the stipend. It is stated in paragraph 7, " With a view, however, to attract a better class of teacher-trainees, it is proposed to increase the rate of stipend from Rs. 18 per mensem to Rs. 25 per mensem and to this end a provision of Rs. 76.14 lakhs has been proposed in the Fourth Plan. A mere increase of stipend from Rs. 18 to Rs. 25 means so many lakhs of rupees. Well; a part of it, perhaps, may be ear-marked for free medical aid to teachers or for payment of house-rent allowance to teachers. This will certainly attract better material to the teaching profession than raising the stipend.

Sir, we are going to distribute free books and free uniform to school children. These are all very commendable.

Sir, under University education there is a significant reference to correspondence course and evening colleges. Three evening colleges have been started. Thirty more colleges will be started in the Fourth Five-Year Plan period, 20 Government colleges and 10 private colleges. I do hope they are all evening colleges. I hope the evening colleges will become popular. We took a long time in considering every aspect of the question, and after a good deal of deliberation the Madras University has directed the starting of evening colleges. The University has also made the duration of the Pre-University course in the evening college a year more, i.e., two years. So, Sir, we have these evening colleges now. I hope we will institute in these evening colleges post-graduate classes because there are a number of graduates in Government service. They are employed and I trust that they would greatly profit by studying in the evening colleges. In the post-graduate class, we will get a better set of graduates who are mature and earnest. There are under-graduates and there are school-leavers seeking admission in the Pre-University course. When we have taken the first step—the initial step—I do hope the University will see the reasonableness of following up the first step by starting post-graduate classes so that our graduates in Government service might be benefited, and we will get a better set of students. No doubt this is a problem for the University to tackle. It is reasonable that post-graduate courses are introduced in the evening colleges and correspondence courses also are introduced.

There is an additional inducement to teachers offered here. There is a provision of Rs. 50 lakhs in the plan for providing incentive to teachers for acquiring special additional qualifications. This is quite necessary especially for our science and mathematics teachers. Society is changing fast. The teachers have to brush up their knowledge of science. They have to relearn their mathematics. They have to keep themselves abreats of what is happening in the rest of the world. So, this sort of in-service training is absolutely necessary. I would like to tell the Government, even though my teacher friends may not agree with me, that a person who got his degree somewhere in 1929, must keep himself abreast

of the times. A degree cannot set up a person for a life time. In fact a label must be imprinted on the degree saying that it is valid up to a certain year only. There must be fillip given to the teacher to keep himself abreast of the times. Even in such small things as railway wagons, we see the writing " To be returned on . . . " and so on. After a certain period they have to be sent back to the workshop for reconditioning. So, teachers in science and mathematics who have acquired degrees long before must not remain content with the degrees they have acquired four decades ago. The metric system has now been introduced. There should not be any apathy on the part of the teacher, and he must learn the new terminology. In the evening of his life his memory fails while a bright boy grasps it clearly and is a rung higher than the teacher himself. So, if this in-service training is insisted upon, we can get a better quality of teachers, I must confess. If we are going to insist on in-service training, is it not necessary that we give a better incentice? Sir, a sum of Rs. 50 lakhs has been provided for this in the Fourth Plan, and I am very happy that it is so.

One thing I would like to say. We are ear-marking Rs. 18·31 crores for award of scholarships for backward classes, for social services, and for the amelioration of the condition of the scheduled castes and backward classes. Rs. 18.3 crores are to be spent during the Fourth Five-Year Plan. This is almost 2½ times what we spent in the Third Plan period. Rs. 7·75 crores we spent in the Third Plan, and to-day we are going to spend Rs. 18·31 lakhs. Our targets are to award scholarships in the pre-metric stage for 5.5 lakhs of scheduled caste pupils, and for 29.5 thousand students in the post-metric stage to the scheduled castes. The corresponding number of students of the backward classes to be benefited is 51,000 in the pre-metric stage and 58,000 in the post-metric stage. I would like the Government to go into the question of the reasonableness of giving a particular sum of money as scholarships to the students as residential scholarships. A particular sum of rupees, say, Rs. 1,200 per annum at the rate of Rs. 120 per mensem, is put in the hands of the students, so that they may be able to pay the boarding charges of the hostel. It is 3-40
quite possible that in very many hostels the hostel expense does p.m.
not come up to Rs. 100. What do the boys do with the money put into their pockets? They earn while they are in the hostel. The Government give that particular sum of money to which they were not used at home before they came to the hostel and which they may not get as soon as they leave the school or college. It is not an amount that they can easily earn as soon as they become graduates. We give them Rs. 120 per mensem to spend as long as they are students in the hostel. I studied its working for the past so many years. I can understand what sort of dangerous results accrue from this policy of putting money into the hands of the youngsters. They do not care for their homes. In the holidays when they go home they are misfits there. They get used to a particular style of living in the hostel which is at variance with their style of living at home. They do not care for their parents.

[Sri M. Rajah Iyer.] [5th August 1965

During the recent Anti-Hindi agitation when very many parents tried to knock some sense into their children, they said, "Do not bother. I am standing on my own legs. I am no more dependent on you. The Government are giving me money enough to carry on until I become a Graduate." As soon as the college life, his student life is over, is he capable of earning this much money per month? There is unemployment which may engulf him. He gets used to a particular style of living in the hostel. There are practical problems also. As against a number of boys who receive such residential scholarships, there are a few boys who have got to pay through their nose. From out of their parents' earnings, they have to pay the hostel charges according to the dividing system. So, while the free boarders, the scholarship holders are very much intent on putting up the cost, the daily rates, adding to the kind of menu that is given there and making it very princely and costly just seeing that their palate is satisfied, other people are interested in bringing down the rate. It leads to disharmony and to clashes. Don't you think it will be more sensible to put the money in the custody of the Principal and ask him to manage the whole thing, then pay the boys for their board and lodging, books, clothes and study? If any money is left over, it may be credited to the exchequer. Why should all that extra money be spent on evil, undesirable ways? It is a thing about which I would urge very serious thinking on the part of the Government to provide for their wants instead of giving them at a flat rate. Of late there has been a sort of mentality among the boys. We insist upon the money being given to the parents and there are students' organisations putting up the demand, "How do the parents come into the picture? Give us the money even without the parents' knowledge, even without getting the signature of the parents." That is one of the demands passed in the mufassal. To put an end to all this evil—the noble intention is to help the backward community, but it must not lead to such undesirable results—I would urge that we credit with the Principals a particular amount of money and we empower them to draw a sum enough to meet the charges of the students and if any money is left over, to credit it back to the Government.

There is one thing I would like to urge with regard to health. The other day I had occasion to refer to it at Ramanathapuram when the Industries Minister and the Chief Minister were there. We have made worship in temples free. We have made education free in schools up to the XI Standard. Why should we not make supply of medicine in the hospitals also free? We have said that there will be free medical treatment for all our Government servants. I checked up the figures. After all, the amount that we derive by way of income from hospitals is very small. It is less than 9 per cent of the total expenditure. I can understand the practical difficulty of making treatment free. The learned Deputy Leader of the Opposition wanted electricity supply to be made free for agriculturists. I want something else to be made free. I make this suggestion with trepidation because the other suggestion was

5th August 1965] [Sri M. Rajah Iyer]

not very favourably received. I would like the Government to find out whether they cannot make the treatment in the hospital free for all. After all, their commitment would not be very high because Government servants receive free treatment, legislators receive free treatment and very many others who can say that their annual income is less than Rs. 1,500 get free medical treatment. However rich they may be, middle class people who have no fixed monthly income and whose sources of income cannot be easily assessed, can easily say that their monthly or annual income is less than a particular figure. Unfortunately, the fixed monthly paid non-Government servants like the teachers and others have to pay. After all, the mind, body and soul go together. Education is free and worship in temples is free. Why should we not make treatment in the hospitals also free in the Fourth Plan?

Thank you, Sir.

* திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நாம் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றிப் பேச இருக்கிறோம். 1951-லிருந்து மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் 1966-ம் வருஷத்துடன் முடியப்போகின்றன. இந்த மூன்று திட்டங்களின் பலன் பற்றி ஆராய்ந்து பார்த்து, அதன்படிதான் இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறதாக இந்தப் புத்தகத்தில் வரையப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் குறிப்புகள் ஒரு பக்கம் இருக்க, பொது ஜனங்களுக்கு இந்த மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்கள், பதினைந்து வருஷ சேவை என்ன பலனை அளித்து இருக்கிறது என்று பார்ப்போமானால், பொதுஜனங்கள் அதற்கு எந்த மதிப்பும் கொடுப்பதாக நமக்குத் தெரியவில்லை. பதினைந்து வருஷமாக, நாட்டின் மேம்பாட்டுக்காகப் போடப்படும் திட்டங்கள் எவ்வளவு தூரம் சாதாரண மனிதனுக்கு உதவியாய் இருந்து இருக்கிறது என்று பார்த்தால், அதிக நன்மை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒருக்கால் வருங்காலத்தில், வரப்போகும் பிரஜைகளுக்காக நாம் இப்போது கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு, சரியான உணவுகூட இல்லாமல் வயிற்றில் ஈரத்துணியைப் போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோமா என்று பார்த்தால் அதற்கும் ஒரு வரையறை உண்டு என்றுதான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். சாதாரணமாக ஆரம்பித்த ஒரு ஐந்தாண்டு திட்டமானது, இப்போது 2,000 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே போகிறது. அகில இந்தியத் திட்டம், நம்முடைய மாகாணத்திலேயே 750 கோடி ரூபாய்க்கு திட்டம் வரையப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாகாணத்தில் வருமானம் நமக்குத் தெரியும். இப்பொழுது 163 கோடி ரூபாயாக இருக்கிறது. இந்த ஐந்தாண்டுகளுக்கு 750 கோடிக்கு திட்டம் இட்டு இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய திட்டத்தில் யார் யாருக்கு அல்லது எந்தெந்த வகைக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்படுகிறது என்பது தனிப் பிரச்னை. அதற்கு முன்பாக, அகில இந்திய ரீதியிலும் சரி, ராஜ்ய ரீதியிலும் சரி, இதிலே பாதித் தொகைக்கு மேலே விவசாயத்துக்கும் கைத்தொழிலுக்கும் செலவழிப்பதாகத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புத்தகத்தில் பார்த்தால், மூன்றாவது

திட்டத்தில் விவசாயத்தில் அதிகப் பலன் கிடைக்கவில்லை என்று சர்க்கார் அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்கும் கிராமத்தில் கொஞ்சம் பரிச்சயம் உண்டு. அதற்கு என்ன காரணம் என்று பார்க்கப்போனால், அதற்கும் ஒரு வாக்கியம் உதவியாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே விவசாயத்தில் இருக்கிற நிலங்களிலேயே புதிதாகக் கண்டுபிடித்த முறைகளில், பக்கத்து ராஜ்ய முறைகளையோ, பக்கத்து தேச முறைகளையோ வைத்து, அதிலே நெல் பயிர் உண்டு பண்ணலாம் என்ற நோக்கத்தில் போயிருக்கிறதாகத் தெரிகிறதே தவிர, அதிகப்படி நிலங்கள் ஏருக்கு கொண்டு வரப்பட்டு விளைச்சலை அதிகப்படுத்த முயற்சி எடுத்து, அது பலன் அளிக்காததாக எழுதப்படவில்லை. மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில், மேல் நாட்டு ரசாயன உரங்கள், நம் உள்நாட்டில் தயாரானாலும்கூட, சரியாக எடுபடவில்லை. அவைகள் சரியாக எடுபட்டாலும் தானிய உற்பத்தி அதிகமாகாது. வெறும் தாள் தான் அதிகம் கிடைக்கும். ஆனால், பூச்சிகளை உண்டுபண்ணும். எப்படி இத்தனை விதமான பூச்சிகள் தானியத்துக்கு திடீரென்று வருகிறது என்பது தெரியவில்லை. ஆதிகாலத்தில் கொஞ்சம் பூச்சிகள் வரும், வேப்பம் பிண்ணாக்கைப் போடுவார்கள். இப்போது உரங்கள் என்று சொல்லி புதுப் புதுப் பெயரில் எவைகளையோ உபயோகப்படுத்துவதால், பூச்சிகள் நிறைய உண்டாகி, பிறகு அதைக் கொல்ல "போலிடால்" போன்ற அயல் நாட்டு மருந்துகளை உபயோகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த மருந்தைத் தொட்டாலே மனிதன் இறந்து விடுகிறான். இந்த ரசாயன உரம்தான் பூச்சிகளுக்குக் காரணமா என்று பரிசீலிக்க அரசாங்கத்தார் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இருக்கக்கூடிய நிலங்களில் புது முறைகளினால் கடந்த 15 வருஷங்களில் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியவில்லை என்றால் அதைப் பற்றி நன்கு ஆராய வேண்டியது அவசியமாகும். ஒரு
3-50 p.m சாதாரண மனிதன் ரயிலில் போகும்போது சாகுபடியாகாத நிலங்கள் நாட்டில் அதிகமாக இருப்பதைக் காண முடிகிறது. வட ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு ஜில்லாக்களில்தான் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. மீதி ஜில்லாக்களில் சாகுபடியாகாத நிலங்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. நாட்டில் இந்த நிலங்கள் அதிகமாக இருப்பதால் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் அவசியமில்லை. (சிரிப்பு) அதிகமான ஜனத்தொகையைக் கொடுத்திருக்கும் கடவுள் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர வேண்டிய நிலங்களையும் நிறையக் கொடுத்திருக்கிறார்.

கைத்தொழில் துறையில் நம் மாநிலம் மிகவும் முன்னேறியிருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. இது குறித்து கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் பெருமை கொள்ளலாம்; நாமும் அவருக்குப் பெருமை அளிக்கலாம். மிகவும் கீழே இருந்த நாம் பல வகையான கைத்தொழில்களில் ஈடுபட்டு முன்னேறியிருக்கிறோம்.

கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால், 1½ லட்சம் மாணவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வகுப்பிற்கு வருகிறார்கள் என்று புள்ளிவிவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. ஆனால் கல்விக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும்

போதிய மதிப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை. கல்வியினால்தான் நாடு முன்னேறும் என்ற விஷயம் அகில இந்திய ரீதியில் ஏற்படவில்லை. பல திட்டங்களுக்காக மொத்தம் 20,000 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கும்போது ஆசிரியர்களுக்கென ½ கோடி ரூபாய்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கு மேலும் பணம் கொடுக்க வேண்டுமானால் அதற்கு திட்டத்திற்கு வெளியில் வகை செய்து கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்ஜினியர்கள், விஞ்ஞானிகள், கைத்தொழில் நிபுணர்கள் முதலியவர்கள் சில பேர்கள் உருவாக்கப்பட்டாலும் அவர்கள் ஆசிரியர்களால்தான் உருவாக்கப்படுகிறார்கள், நான்காவது திட்டத்தில் கல்விக்காக 75 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. சென்ற வருடம் கல்விக்காக 39 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் செலவில் கட்டிடங்களுக்கான செலவே 15 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வருகிறது. பள்ளி கட்டிடங்களுக்கும், ஹாஸ்டல் கட்டிடங்களுக்கும் நிறையப் பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. சர்க்காருக்கு கல்லிலும் சுண்ணாம்பிலும் தான் அதிக நம்பிக்கை இருக்கிறதே தவிர மனிதனிடமும் மனோ சக்தியிலும் அதிக நம்பிக்கை இல்லை என்று நான் அடிக்கடி சொல்லுவதுண்டு. இந்தியா பூராவிலுமாக 20 லட்சம் ஆசிரியர்கள் இருப்பார்கள். பாஷை வேற்றுமையோ மாநில வேற்றுமையோ பார்க்காமல் இவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் 50 ரூபாய் கொடுப்பது என்றால், அதற்கு 120 கோடி ரூபாய்தான் வேண்டும். கல்வித் துறையில் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள்தான் மிகவும் முக்கியமானவர்கள். தொழிலாளர்களும் சமூக ஊழியர்களும் மற்ற எல்லோரும் இவர்களால்தான் உருவாக்கப்பட வேண்டும். ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கும் மற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் அகில இந்திய ரீதியில் ஆளுக்கு மாதம் 50 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், திட்டத்தில் 120 கோடி ரூபாய்தான் அதிகமாகச் செலவாகும். 2,000 கோடி ரூபாய் செலவழிப்பவர்களுக்கு இந்தத் தொகை பெரிதா?

அடுத்தபடியாக, எல்லாக் கட்டங்களிலும் அதிகமான மாணவர்களுக்குக் கல்வி அளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கல்லூரிகளிலும், எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வகுப்பிலும் அதிகமான மாணவர்களைக் கொண்டு வந்துவிடப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பள்ளிக்குச் செல்லும் 80 லட்சம் குழந்தைகளில் வருஷத்தில் 7 லட்சம் பேராவது எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி.க்குப் போக வேண்டும். இப்போது அத்தனை பேர் போவதில்லை. 15 சதவிகிதம் பேர்களே பள்ளிகளுக்கு வருவதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு மதிய உணவு கொடுத்தாலும், பள்ளிக்கு வர வேண்டிய குழந்தைகளில் 100 சதவிகிதத்தினரும் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. காரணம், சமூகத்தின் போக்கு இப்போது அப்படி இருக்கிறது. பல குழந்தைகள் ஐந்து வகுப்புகள் படித்தவுடன் பள்ளியை விட்டுவிட்டுப் போகின்றனர். அது பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. பக்கிங்ஹாம் கால்வாய்க்கு அருகில் குடியிருப்பவர்களைப் பார்க்கும்போது என் மனம் மிகவும் வேதனையடைகிறது. அங்குள்ள குடிசைகளில் இருப்பவர்களுக்கு திட்டத்தில் என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இவர்களுக்காக ஒரு 'ஸ்கீம்' இருக்கிறது.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: போதிய ஹரிஜனங்கள் கவனிக்கப்படவில்லை. ஹரிஜனங்களில் ஒரு லட்சம் பேர் தான் பயனடைய முடியும், Fringe of the Problem-ஐத் தான் தொட முடிகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களுக்கு விடுகள் கட்டி காலியாக இருக்கின்றனவா? நரிக்குறவர்களுக்காக விடுகள் கட்டினோம்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: விடுகள் கட்டினோம். அந்த விடுகளுக்கு இவர்கள் போகாததால், அவைகளை என்.ஜி.ஓ-க்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: நம் சகோதர சகோதரிகளாகிய இவர்கள் ஆபாசமான இடங்களில் குடியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு ரொம்ப வருத்தமாக இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு மட்டுமே 'ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் ஸ்கீம்' வந்திருக்கிறது, மற்றவர்களுக்கு இந்தத் திட்டம் வரவில்லை என்று, கவை அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள புத்தகத்திலிருந்து தெரிகிறது. இந்த ஏழை மக்களுக்கு பாலிடெக்னிக்கில் கல்வி அளிக்கத் திட்டம் இருக்கிறதா? இவர்களை விவசாயத் திட்ட வேலைகளில் சேர்த்துக் கொள்கிறோமா? இவர்களுடைய நலனுக்கு என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது? சென்னையில் இவர்கள் என்ன பண்ணுகிறார்கள்? இவர்கள் எத்தனையோ பேர் பள்ளிக்குப் போகாமல் கோலி ஆடுகிறார்கள். இவர்கள் பள்ளிக்கும் போகாமல் ரிக்ஷாவும் இழுக்காமல் தெருவைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு man power வீணாகப் போகிறதே! எவ்வளவு பேர் வேலை இல்லாமல் சுற்றுகிறார்கள் என்ற புள்ளிவிவரம் இருக்கிறதா? பிச்சைக்காரர்களை ஜெயிலில் அடைப்போம் என்று சொல்லும் சர்க்கார் அழுக்கு வஸ்திரத்தைக் கட்டிக் கொண்டு ஊரைச் சுற்றும் இவர்களுடைய
4 00 p.m. நலனுக்கு என்ன திட்டம் வைத்திருக்கிறது? புள்ளிவிபரம் இல்லாத குறையை எடுத்துச் சொல்லத்தான் இவற்றைக் குறிப்பிட்டேன். ஐந்தாம் கிளாஸ் படித்துவிட்டு பள்ளியை விடுகிறவர்கள் என்பது அந்தக் காலத்திலிருந்து இருக்கிறது. இதற்குத்தான் தேசப்பிதா காந்தியடிகள் பேசிக் எஜுகேஷன் என்று சொல்லக்கூடிய அடிப்படைக் கல்வியை கொண்டுவரவேண்டுமென்றார். அப்படி ஐந்து ஆறு வயது முதல் பதினாறு வயதுக் குழந்தைகளுக்கு அது அளிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இப்போது உள்ளதைப்போல மாண்டிசோரி அம்மையார் முறை போன்ற பள்ளிகளைச் சொல்லவில்லை, நவநாகரிக பள்ளிகளைச் சொல்லவில்லை. பேசிக் எஜுகேஷன்-ஐ நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதைக் கற்றுக்கொடுத்திருந்தால் பிறரோடு ஒத்துழைக்கும் குணம், பகிர்ந்து உண்ணவேண்டுமென்ற உணர்வு, ஒற்றுமை மனம், பிறர் வந்தால் வாருங்கள் என்று மரியாதையோடு அழைக்கும் தன்மை இவையெல்லாம் வரக்கூடிய வகையில் அந்த அடிப்படைக் கல்வி வகை செய்யும். ஆனால் நாம் அடிப்படைக் கல்வியை விவசாயத்

திற்கும், நூல் நூற்பதற்கும் மட்டும்தான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நூற்பு என்றால் பஞ்சு மூக்கில் போய்விடுகிறது என்கிறார்கள், சாட்டை இல்லை என்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் அந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் ஆரம்பக்கல்வியில் செய்யப்படவில்லை. நம் நாடு விவசாய நாடாக இருப்பதால் அதில் கல்வி அளிக்கப்படவேண்டும். அதையும் கவனிக்கும் முறையில் இரண்டரை மணி நேரம் கல்வி போதிக்கும் திட்டம் இருக்கவேண்டும். நம் தமிழ் நாடு மிகவும் பண்பாட்டுடன் வாழ்ந்த நாடுதான். தமிழ்நாட்டுக் குழந்தைகள் சிறந்த அறிவோடுதான் விளங்கின. இப்போது மாண்டிசோரி முறையில் சொல்வதுபோல கலர் பொம்மைகளை வைத்து பழக்கவில்லை அப்போது. இப்போது மூன்று வயதானாலும் சினிமா பாத்து விட்டு அதில் வருவதை நன்றாகப் பாடுகிற குழந்தைகளைப் பார்க்கிறோம். இக்குழந்தைகளுக்கு புலன் அடக்கம் வேண்டியிருக்கிறது. புலன் வளர்ச்சி பண்பாட்டினால் வந்தது. சிறிய குழந்தைகளுக்கு சமூகத்தில் எப்படி பழகுவது, தேசாபிமானம் எப்படி வளர்க்கப்படுவது, நம்முடைய தேசம் இது, நாம் எல்லாம் ஒன்று என்ற எண்ணமெல்லாம் எப்படி வளருவது? அவையெல்லாம் அடிப்படைக் கல்வியால் வரும், வெறும் கணக்குகளையும் மற்றவைகளையும் படிப்பதால் இவை வந்துவிடாது. இவற்றை வைத்துக்கொண்டு நாம் பழைய முறைகளை மறந்துவிடுகிறோம். அடிப்படைக் கல்வியால் நாட்டுப் பற்று வளர்க்கப்பட்டால்தான் பதினொரு வயது வரையுள்ள குழந்தைகள் எங்குபோனாலும், எந்தத் தொழில் செய்தாலும், வீட்டிற்கும், சமூகத்திற்கும் ஹானி ஏற்படாமல் தேசாபிமானத்தோடு கருணை உள்ளத்தோடு, தியாக சிந்தையோடு இருப்பார்கள். கல்வித்துறையில் அதற்கான வகை இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? content of education முக்கியம். நம்முடைய கல்வியால் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பெரிய நன்மை என்ன என்று சொல்லமுடியாத நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். அது எப்படி நன்மை பயக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று யோசிக்கவேண்டும். கல்விக்காக 750 கோடி செலவழிக்கிறோம். நம் தமிழ் நாட்டுக்கு மட்டும் 75 கோடி செலவழிக்கிறோம். அதோடு அவ்வப்போது வருஷா வருஷம் 38 கோடி வேறு இருக்கிறது. ஐந்து வருஷத்திற்கும் 750 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறோம். கல்விக்காக 75 கோடி ரூபாய் இருக்கிறது. அதை எதற்காக செலவழிக்கிறோம்? குழந்தைகளை பள்ளிக்கு அனுப்பும் பெற்றோர்களைக் கேட்டால் பள்ளிக்கு அனுப்பப்படும் தங்கள் பிள்ளைகள் நல்ல பிள்ளைகளாக வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு அனுப்புவதாக சொல்வார்கள். அவர்கள் அப்படித்தான் நினைக்கிறார்கள். அதோடு அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் சம்பாதிப்பதற்காக படிக்கவைப்பதாகத்தான் செல்வார்கள். பள்ளிக்கூடம் போனால் அங்கே ஒழுக்க முறைகள் பாடங்களில் போதிக்கப்படவேண்டும். அப்படியில்லாததால் சமூகமே ஒழுங்கில்லாமல் போகக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. வெள்ளையர்கள் தூவிவிட்ட விஷ விதை இன்றைய பாடத்திட்டத்தில் இன்றும் இருக்கிறது. அது வளர்ந்து அதிலிருந்து வீசுகின்ற விஷக்காற்றைத் தான் நாம் அடிக்கடி பார்க்கிறோம். வடநாடு தென்னாடு என்றும்

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [5th August 1965

இனம் என்றும் இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் சரித்திர பாடங்களில் நிறைய இருப்பதுதான் சிறிய குழந்தைகள் மனம் கெட்டுப் போவதற்குக் காரணம். சுதந்திரம் வந்தபிறகு பதினேட்டு வருஷம் ஆகியும் அந்த சரித்திர புத்தகத்தை மாற்றவில்லை. சமூக தீங்கு விளைவிக்கும் கணக்குப் புத்தகங்கள் மாறியதாகத் தெரியவில்லை. பாலின் ஜலமும் உயர்ந்தரகக் காப்பிக் கொட்டையில் மட்ட ரகக் காப்பிக் கொட்டையை கலப்பதும் கணக்கு புத்தகத்தில் இருக்கின்றன. ஒழுக்கத்தை வளர்க்காத கல்வி, கல்வி இல்லை. இதை உணரவேண்டும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளத்தை கூட்டவேண்டுமென்பது ஒன்று, பாட அமைப்பு மாறவேண்டுமென்பது ஒன்று. இதற்குத்தான் காலஞ்சென்ற கோகலே அவர்கள் தேசியக் கல்வி வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு பிள்ளையும் தன் தேசத்தின் பெருமையையும் பண்பாட்டையும் காப்பாற்றக் கூடிய அளவுக்கு, பெரியவர்கள் எந்தவகையில் வாழ்ந்து பிற நாடுகள் அவர்களைப் பார்த்து ஆச்சரியப்படத்தக்க நிலையில் இருந்தார்கள் என்பதையெல்லாம் தெரிந்து கொள்ள உதவுவதுதான் தேசியக் கல்வி. இப்போதெல்லாம் படித்தவர்கள், படிக்காதவர்கள் என்று தனி வகுப்பாகக் கருதுகிறார்கள். எங்கும் இந்தியாவைப்போல் நூற்றுக்கு நூறு படித்தவர்கள் கிடையாது. எஜுகேஷன் வேறு, இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் வேறு. பள்ளியில் சொல்லிக் கொடுப்பது இன்ஸ்ட்ரக்ஷன், பண்பாட்டில் வருவது எஜுகேஷன் என்பது. அந்த பண்பாட்டை பிரகாசிக்க செய்வதுதான் கல்வி என்று விவேகானந்தர் சொல்கிறார். அதற்காகதான் ஆசிரியர்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறார்கள். நம் பொது மக்களுக்கு கல்வி இல்லை, அறிவீனமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தியாவைப்போல பண்பாடுடைய நாடு கிடையாது. எழுத்து தெரிந்து கொண்டு அரை மணி, ஒரு மணி பேப்பர் படிப்பதா கல்வி? மனிதன் சமுதாயத்தில் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதை போதிப்பதுதான் கல்வி. இப்போது பள்ளிகளில், காலேஜுகளில் நடப்பது என்ன? பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுப்பதும், புத்தகங்களைப் பார்த்து, அதிலுள்ளவற்றை அப்படியே நெட்ரூப் போட்டு பரீட்சைகளில் வாந்தியெடுக்கும் பழக்கமும்தான் இப்போது இருக்கிறது. அதைத்தான் பரீட்சை என்று சொல்கிறார்கள். பிள்ளைகளை அன்றாடம் மேற்பார்த்து பள்ளிகளில் அவர்கள் தினசரி செய்கின்றவற்றை கவனித்து நல்லொழுக்கம், பரோபகாரம், சகிப்புத் தன்மை, பிறரிடம் நடந்துகொள்ளும் முறை இவற்றையெல்லாம் பார்த்துப் பார்த்து மார்க்கு போடவேண்டும். அப்போதுதான் நாம் எதிர்பார்க்கும் ஒற்றுமை, நேர்மை வளரும். காஷ்மீர் முதல் கன்னியாகுமரி வரையுள்ள மக்கள் ஒரே மக்கள் என்ற எண்ணம் வரும். இன்றுள்ள திட்டம் அதைப் போதிக்கவில்லை. அதற்கு வழி தேடவில்லை. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு முன்பு ஆசிரியர்கள் நிலை உயர்ந்தால்தான் நல்லது. பாட திட்டமும் தேசியமயமாகவேண்டும். விவசாயிகள், கைத்தொழில் செய்பவர்கள் எல்லாம் எப்போது வேலைக்கு போனாலும் நாம் செய்கிற வேலை இந்த தேசத்துக்காக, நம் நாட்டுக்காக என்ற

5th August 1965] *[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]*

எண்ணம் வரவேண்டும். நாம் செய்யும் நல்ல காரியங்கள் ஒவ்வொன்றும் நம் நாட்டுக்குச் செய்கின்ற நன்மை என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்குவது கல்விதான். இதைச் செய்யாதது வருந்தத்தக்கது என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

4-10 p.m.

DR. H. V. HANDE: Mr. Chairman, Sir, at the outset I would like to state clearly my views on the Draft Fourth Five-Year Plan that has been placed before us by the Madras Government. I do not agree *with it in toto*. The memorandum prepared by the Planning Commission on the Fourth Five-Year Plan envisages an outlay of Rs. 22,600 crores. That is what is stated here. Of this the outlay in the public sector will be of the order of Rs. 15,620 crores. Let us now see what was the outlay in the public sector in the First Plan. I have calculated this and it is about Rs. 1,960 crores. During the Second Plan it was Rs. 4,600 crores and during the Third Plan it was Rs. 8,250 crores. For the Fourth Plan the outlay is expected to go up to Rs. 15,620 crores. In other words the outlay of Rs. 1,960 during the First Plan has been boosted up to Rs. 15,620 crores for the Fourth plan. These, of course, relate to the Government of India.

In this connection, the Hon. the Chief Minister told us in his speech that there has been tremendous buoyancy in the matter of revenues. What was Rs. 90 crores in the beginning of the Third Five-Year Plan had now gone up to Rs. 160 crores. I would like to stress that this is only imaginary because in the beginning of the Third Plan the value of the rupee was nearly equal to 30 paise of the original rupee value but at the end of the Third Plan the value of the rupee has come down to 15 paise.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: May I know what are the statistics or the source of information on which the hon. Member gives out this view?

DR. H. V. HANDE: Sir, I have got with me the book by 'Shenoy' borrowed only from our Library. I am prepared to show this book to the Hon. Minister any time. That book is my authority. I will be happy to have better information on the matter from the Hon. Minister. Whatever it is, my point is the Rs. 90 crores of revenue realised at the beginning of the Third Plan was equal only to Rs. 30 crores according to my valuation and the Rs. 160 crores now realised is worth only Rs. 25 crores on the basis of the original value of the rupee. The intrinsic value of the rupee has definitely gone down and it cannot be disputed. Even if this view is not accepted, I should like to state that the buoyancy is not such as we are given to understand from the figures. We got only twice the revenue and this increase is due to the fact that certain amounts of sales tax which we were not realising before on account of oversight or inefficiency, now we are collecting by putting forth extra efficiency. The increase in revenues is not due to a real increase in the national income. The national income has not gone up. It is because we have begun to realise certain taxes which we did not do earlier.

[Dr. H. V. Hande] [5th August 1965

Sir, after having established the fact that our revenue position is in a very bad shape and there is not that buoyancy claimed for it by the Hon. the Chief Minister, I would like to refer to another question, namely, whether we would be able to raise Rs. 750 crores from the public and redistribute it effectively. Whenever we collect money from the public we have a heavy responsibility in redistributing it in such a way that the gulf between the 'haves' and 'have nots' is bridged as much as possible. This work of redistribution should be done with great care and a sense of responsibility. We should not fritter away the amount collected from the public. In this matter we owe a great responsibility to the public because it is their money and not ours.

Now, Sir, coming to my next point, I would like to ask what are our economic ills and the problems facing us. Our desire is that every Indian and if we confine our attention now only to Madras State, everyone living in Madras State should have the basic necessities and they are mainly four, namely, food, shelter, clothing and employment. How best can we provide these basic necessities to our people? Can that be achieved by this sort of fantastic collection of revenues and redistribution by the State which amounts to a sort of State capitalism? Have we the right to collect the money from the public and run industries? Have we the right to start capitalistic industries? Have we the right to play with the amount that we realise by way of taxation from the public? These questions I would like to pose before our Government for a proper answer and clarification.

In this connection, Sir, I would like to submit one point regarding production. It may not be strictly within the scope of the discussion before us. To be able to appreciate fully the draft of the Fourth Five-Year Plan we must examine that aspect of the question and have a clear understanding. How are material resources augmented? By increased material production. I am sure everyone is agreed on that. We are also agreed that the four problems or ills facing us are housing, clothing, shelter and employment. The question now is how to solve those problems. Every one is agreed that these problems could be solved only by increasing material production. The next question is how best we can increase material production. Can that be done by the method now adopted by our Government or adopting a purely totalitarian method or are we to encourage a free economy? There are only three methods by which this could be achieved. One method, the totalitarian method had already been experimented by the Communist countries. The other is the method adopted by the liberal countries such as West Germany and Japan and known as the liberal economy. The adopting of these methods augments material production to a certain extent. In the one there is the factor of incentive as is done in free economics and in the other there is the threat of the bayonet or the gun as is done in the Communist countries where a person is made to do the work; work is extracted and production is increased by the use of force. Unfortunately,

5th August 1965] [Dr. H. V. Hande]

we have been experimenting with the third method which has so far not been experimented in any country in the world. This method is known as State Capitalism. We collect the money from the public by way of taxation and run industries without either the factor of incentive or the factor of force. We have adopted the middle path with the result that production has gone down considerably. The figures given particularly with reference to agricultural production are revealing. I will come to that shortly. By adopting this, the third method or the middle path, we have neither achieved the material production of the liberal countries nor the communist countries. We prefer, I personally prefer the liberal method because the material production there is more than what has been achieved in the totalitarian countries. There is this incentive factor in the liberal economy. Even the totalitarian countries have realised that incentives play an important part in increasing material production. Even in Russia it has now been proved that in small farms and house compounds they are able to produce more vegetables than in the collective fams. I have got authority to prove that even in Russia there is greater production of vegetables and food in private farms than in the collectives. Of the two application of force and the offer of incentives. I would prefer the offer of incentives to increase material production.

Now, let me take agriculture. During the Third Plan an amount of Rs. 36.98 crores would have been spent on agricultural production. This was aimed at stepping up production from 53,24 lakhs of tonnes to 69.78 lakhs of tonnes that is an increased production of 16 lakhs tonnes. This is in regard to food crops. This increase in production by 16 lakhs tonnes is to be achieved by investing Rs. 36.98 crores. Now under the Fourth Plan we propose to spend Rs. 85 crores to step up production from 65 lakhs tonnes to 82 lakhs tonnes. During the Third Plan the increase expected was from 53.24 lakhs tonnes to 69.78 lakhs tonnes. In other words for increasing production by 16 lakhs tonnes we spent nearly Rs. 37 crores, during the Third Plan. For increasing the production by the same quantity of 16 lakhs tonnes we are going to spend Rs. 85 crores under the Fourth Plan. We are to spend double the amount that we spent during the Third Plan to increase production by the same quantity during the Fourth Plan. This proves the buoyancy claimed for our revenues by our Chief Minister. The theoretical paper calculations show that we expect to get 82 lakhs tonnes. How much we will get in practice, in reality is quite another thing.

Now let me explain to the House how this figure has been arrived at. I invite the attention of the hon. Members to paragraph 9 on page 20 of the book supplied to us, an interesting piece of literature given to us. It is stated there that the principal objects of the Fourth Plan in regard to agricultural production are, (1) to assure a per capita consumption of foodgrains of 18 ounces per day, etc., etc. The total requirements of consumption at 18 ounces per head per day per annum for the population anticipated

[Dr. H. V. Hande] [5th August 1965

by 1970-71 will be of the order of 61.41 lakhs tonnes. Besides, provision will have to be made for seeds at 1.5 lakh tonnes. They have arrived at the figure of 82 lakhs tonnes, therefore, by finding out the requirements of each individual, the requirements of the population as a whole and the seed requirements. That is, they have arrived at the figure by finding out our requirements and not based on our capacity to produce it. The figure is based on our requirements which is something like this. I want to take up a job. I want a salary of Rs. 450 to meet all my requirements. I want two cups of coffee. I note down my daily requirements and then calculate on that basis my monthly requirements. I want so much for rent, so much for this, that and so on. And on that basis I require Rs. 450 to lead a decent life. So I start finding out a job where I can get Rs. 450 a month when getting a job itself is a problem. Therefore I say the estimate of production should be realistic, based upon our capacity such as the extent of cultivable land available, the fertility of the soil, the incentive factor that we have introduced among the tillers of the soil, their resources and not on our requirements. We cannot say we want so many things and so we will start getting it. From where will you get it? The same mistake was committed when the Third Plan was drafted. They said 'We want so many tonnes'. What 4-20 p.m. happened? They got less than what they wanted. So let us not waste our time in calculating how much we want. Let us find out how much we can get so that even if we are surplus there is no harm. There are others to whom we can give. It is not as if we lack enthusiasm for producing more. We are able to produce more food. We can give it to other State also. We can get money by selling it which is possible.

After having stressed this, I want to say that another important factor, that is, the land policy followed by us, is the main cause for this debacle. I have got statistics to show that there has been increase in production from what it was before. Now the production is much more My submission is that because of huge investment on fertilisers, the cost of production of food has been increased. Seventeen lakhs of additional tonnes of foodgrains is proposed to be achieved in the Fourth Five-Year Plan period. My submission is that as hon. Deputy Leader of the Opposition drew our attention some time before, the adoption of land policy has resulted in this food debacle. We have removed the incentive in the farmers for producing more food. The farmers must be allowed to cultivate their lands and produce food without any restrictions.

The storage accommodation in Government godowns is not satisfactory. I came across a very interesting item which I have got here with me. Sir, as a result of no proper storage, out of 85 million tonnes of country's whole agricultural produce, nearly $1\frac{1}{2}$ million tonnes are going to waste. That is the figure that they have given here. They have asked the Central Government to give more funds to make researches as to how this wastage is

5th August 1965] [Dr. H. V. Hande]

to be stopped. In the name of the Food Corporation, paddy is collectd from the villagers, and we do not know whether the foodgrains collected are properly stored. We are collecting paddy, but have we got the capacity to store it? We have been dilly-dallying with this question. When we are not able to get food, we are importing foodgrains from foreign countries. Our hard-earned tillers' food is being wasted by way of storing the foodgrains improperly. What exactly is the reason for this kind of wastage? I will just try to analyse this. We have been trying to collect so much rice from the people. In addition we are taxing the people to the extent of Rs. 750 crores. My hon. Friend Mr. Rajah Iyer was thinking of milk and honey flowing in the land. I am telling you that it is going to be a very terrible thing. The taxes that are levied by the Centre and the States will fall on the poor people. What is the national expenditure? It is about Rs. 22,000 crores for the whole country that has been envisaged. In other words, we are spending nearly Rs. $4\frac{1}{2}$ thousand crores for each year. We have to get this Rs. $4\frac{1}{2}$ thousand crores for these plans. Again for running the administration we want more money. The State taxation is there, the Central taxation is there and also the Corporation taxes are there. This Rs. $4\frac{1}{2}$ thousand crores goes to plan and another 2 to 3 crores will go as administrative expenses. We have no right to go on spending the tax-payers' money on these plans. We have a bureaucratic machinery.

(Deputy Chairman in the Chair.)

Let us take our State Secretariat. A number of secretariat I.C.S. and I.A.S. officers have been relegated to the Food Corporation. In other words, the I.C.S. and I.A.S. Officers who ought to have been working on the administrative side are getting extra load. The pay and allowances are to be paid by the Government and the expenditure incurred for running the administrative machinery for food distribution has to be worked out. The cost of food is going high and high. Intrinsically Government are spending a lot on the plethora of officers, who go about parading in their jeeps to the farmers' holdings. I may tell you that they give so much trouble to the people and the farmers are asked to part with the food that they have. Innumerable complaints and difficulties experienced by the agriculturists have been brought to the notice of the Government, and I do not know what action has been taken on them. These officers go in jeeps and trouble the poor ryots who do not know the rules and regulations to part with the rice. They have to part with it, and the result is that the farmer has no incentive to produce more. He wants to be free from unnecessary harassment of the jeepwallahs. Even the tiller has lost incentive to produce food. Unless he is made to realise that he has a place in the society, whatever be the plans they will be failures only. So, the bureaucratic machinery has taken away the incentive of the farmer. It is something like a block of ice. We have collected a block of ice and when we send it to the farmer or to the poor ryot, that ice gets lightly melted

[Dr. H. V. Hande] [5th August 1965

in the process. What I am trying to point out is the bureaucratic machinery is so top-heavy and so lop-sided that we are spending a large amount only for preserving bureaucraacy and officialdom. The amount that we spend on the bureaucratic machinery gets melted by the time it reaches the people. We have Block Deve-
4-30 p.m. lopment Officers in the Blocks. They also do not have sympathy for the farmers. I saw a number of pictures in Tamil papers about the possible methods of farming. I took the pictures to a number of farmers and asked them, ' What is your idea about these pictures ?' They said, ' Sir, all these are in books; we do not got anything '. That is the misery of the poeple. This is the way the publicity department is functioning. They do not get anything. This is something which we have to realise. We are investing a huge sum of Rs. 80 crores on production. Interest should be created in the farmers. When a person goes to the Block Development Officer, he is not given seeds. I am sure my hon. Colleague will agree with me that good seeds are taken away by the officials. It is a matter for investigation. I have complained that seeds which were kept to augment supply were taken away from the farmers. I had gone to the villages and known these things. I have personally visited the villages. I wanted to see at first hand things. The people are so miserable I see. When they go to the Block Development Officers, they are not given proper facilities. They are asked to come on the next day. On the next day when they go there, the answer is given that the officer is not there. Therefore, the poor ryot gets something in black market. So much of money invested on production melts away. Therefore, we should do something about this.

Sir, I next want to speak a few words about ' Health '. I find under ' Health ' a sum of Rs. 13.57 crores was spent in the third five-year plan period. The provision for the fourth five-year plan is Rs. 39.98 crores. This is three times. What is the net result? I can tell the House that to-day if a poor patient goes to the General Hospital or any other hospital in the morning to get a bottle of medicine, by the time he gets it he loses half a day. After having envisaged an expenditure of Rs. 30 crores for expenditure on ' Health ', if this is the state of affairs, how is the poor man to get any relief? Mr. Rajah Iyer spoke about people getting under Rs. 100. Their position is pathetic. There are so many patients who do not even get beds in the hospitals. In this metropolis, if patients do not get beds in the hospital, and if there are no sufficint beds, what is the plan for? I cannot understand. The poor patient does not have the money to get a taxi to take him to the hospital. He has to ring up the ambulance or get into a cycle-rickshaw. This is the position in Madras City. I do not know about the mofussil. It may be worse. Patients are made to lie on the floor. It is something disgraceful. In spite of all my shouting, the amount is going to be spent, because I am in the minority. But after having decided to spend this huge amount, let us spend the amount wisely. After having taxed the people, let us spend the tax-payers' money wisely in meeting the

5th August 1965] [Dr. H. V. Hande.]

basic requirements of the hospital. Let us have a few model hospitals in the city so that any foreign visitor can see how nicely the institution is run. He will feel that some attention is being given to the patients. Some sort of incentive to the patients for getting treatment in the hospital should be given. Let me not be parochial in talking about the city hospitals only. Let us take all the district headquarters hospitals and see that their basic requirements are met. Whatever be the expenditure, the basic requirements should be met. The Hon. the Health Minister is not here. But I request the Hon. the Minister for Industries to inform the Health Minister of my sentiments and to say also with what poignancy I have made out my remarks.

Sir, in spite of the fact that we have spent Rs. 17 crores, we have not been able to wipe out mosquitoes. Still the city is infested with mosquitoes. In a premier city like Madras. (Interruption). I feel that mosquitoes have increased by leaps and bounds, and the mosquito menace is a serious thing. Something must be done to eradicate this mosquito nuisance. After having decided to spend huge sums, let us ear-mark a certain amount for the eradication of mosquitoes. We all know how the dengue fever affected a very large number of people sometime before. The bad effects produced by mosquito is something which I need not tell the House. Everybody knows it. Let us do something about eradicating these mosquitoes. This should be done on a war-footing.

I now come to the most important thing which most of us are neglecting. The fourth plan has completely neglected the cure of the leprosy patients. These patients are moving about in the city. I have tried to get statistics of their number. My statistics show that six to ten lakhs out of a population of 3½ crores are suffering from leprosy. In other words, one out of every 30 persons is suffering from leprosy. Leprosy is a dangerous disease. It is not like any disease which affects only the person afflicted with it. The entire society is in danger. This is one point which must be remembered. Another point is that leprosy is a disease about which we can do something. This is not like cancer. For cancer we say cure is far-fetched. But leprosy can be wonderfully cured. With a little amount of treatment, it can be brilliantly treated. I am so certain that even within one year we can cure a large number of leprosy patients. The money spent on the cure of these patients is wisely spent, because we are not putting the money down into the drain. We can do something marvellous. A huge amount of Rs. 1 crore is to be spent. The amount was Rs. 20 lakhs last time. It is not at all sufficient. Out of Rs. 40 crores Rs. 1 crore is absolutely in-sufficient. Let them ear-mark a little more amount, and let them see that leprosy patients are cured. Something must be done in this regard. In this context, we may also think of establishing beggar homes. We will link up both these things. The leprosy

[Dr. H. V. Hande] [5th August 1965]

patients must not be loitering in the city and in the South Arcot and North Arcot districts. The leprosy rate is fantastically high. Something must be immediately done.

Before I wind up, I want to make mention of one thing. If the amount allotted for the draft fourth plan cannot be reduced, or if we cannot remove from our minds the obsession of plan, at least let us do as wise men do. Wise men have been telling us for the past few days, ' Let us give this plan a holiday '. I am one of those who firmly believe that we should give a holiday to these plans and we should not meddle with the public money. The plans make the poor man poorer and the rich richer. Let us as our elderly statesman has said the other day give a holiday for the plan. A number of economists have come forward with this statement. Some eminent persons and economists like Masani have said the same thing. Persons like Shenoy have said that we should give a holiday to the plan. The Prime Minister has come forward in Bombay and said that we should think twice before we jump into the plans. Let us not become victims. Let us see what the great industrialist of South India, Sir A. Ramaswami Mudaliar, has said in one of his speeches on the subject. Let us not be obsessed by the plans. Let us give ourselves a chance to get out of the clutches of the Planning Commission. Let us view it realistically. Even our Industries Minister—I am very proud to say that—has come out with some wonderful statements. I fully agree with him. I congratulate him on his statement. That is, let us multiply this by five times. That is, in the third plan an amount of Rs. 80 crores was provided. Let us multiply this by five. Let us have a maximum of Rs. 400 crores. In one plan period, we had the capacity to invest Rs. 80 crores. Let us now multiply it by five times. It was a memorable speech. I was all praise for the Industries Minister. I hope his wise counsel will be appreciated by the Planning Commission. I want to express through this House that at least what the Industries Minister said about the plan should be taken note of by the Planning Commission and a realistic approach made. There is no question of one State quarrelling with another. Let all the people sit together and come to decisions.

4-40 p.m. There is no question of a Steel Plant here and a Steel Plant there. For the Vizag Steel Plant we pay and for the Salem Steel Plant they pay. Whenever we install a Steel Plant, whether at Rourkela, Bhilai or Vizag, money is taken from everybody and the entire money is spent. Each one says, " We want a Steel Plant ". This is what a neutral observer says : " In one breath you say that you want less planning outlay and in another breath you say that you want this Steel Plant and that Steel Plant. " If all of us shout, " I want more amount for this or for that," then the total outlay will come to another Rs. 20,000 crores. That means the whole country will become bankrupt. Let us try to be

5th August 1965] [Dr. H. V. Hande]

realistic. Let us take the counsel of wise people and not bother about partyisms. Let us cut our coat according to the cloth and prune the Plan if we cannot completely scrap it.

Finally, only one thing I want to say as far as the legislators are concerned. I am sure the legislators will agree with it. We will go round from constituency to constituency and try to find out the defects in each constituency. Whenever we place before the Ministers the problems of the constituency, I request the Ministers to take immediate action so that not only they may get the help of the bureaucratic machinery but also the help of the legislators. We will go on touring constituencies and assess the problems. We shall see whether a particular thing is implemented or not. If such a realistic assessment is done and if this planning is given a holiday, I think the country will be better.

***திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார் :** மன்ற உபதலைவர் அவர்களே! இப்போது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை முழு மனதோடு ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச முன்வருகிறேன். முன்னோர்கள் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள்: ஒருவர் வழிப்பயணம் போகக்கூடாது, இருவர் போனால் பூதத்துக்கு சமானம், மூன்று பேர்கள் போனால், மத்திமம், நான்கு பேர்கள் போனால் தான் நல்லது. அதைப் போல் திட்டங்கள் வகுக்கும்போது முதல் திட்டத்தை வகுக்கும்போது, இந்தத்திட்டம் எப்படி முன்னேற்றம் அடையும் என்று நினைத்தார்கள். இரண்டாவது திட்டத்தை வகுக்கும் போது, அது எந்த நிலையில் இருந்தது என்றால், பூதத்துக்கு சமானமாக இருந்தது. மூன்றாவது திட்டம் மத்திமத்தில் இருக்கிறது. நான்காவது திட்டம் நல்ல முன்னேற்றம் அடையக் கூடிய திட்டம். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், மக்கள் மக்களாக வாழக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. கண்கண்ட தெய்வம் காந்தி மகான் வரையறுத்த " பச்சைப்பசேல் இந்தியா" என்ற வாக்குக்கு ஏற்ப இந்தத் திட்டத்தை வகுத்ததற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நல்ல வளர்ச்சி உள்ள திட்டம் இது. உணவில் கூட ஒரு திட்டம் இருக்க வேண்டுமென்று முன்னோர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் விஷம் என்று சொன்னார்கள். நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து தொண்டாற்றுவது பாராட்டுக்குரிய விஷயமாகும். உணவு உற்பத்தியில் முன்னேற்றம் அடைந்து வந்தாலும், இருக்க இருக்க ஜனத்தொகை அதிகமாவதால் பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. அதற்கும் ஒரு கட்டுப்பாடு திட்டம் எல்லாம் செய்து கொண்டு வருகிறோம். நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், மின்சக்தி ஒன்றை உதாரணமாகச் சொல்ல முடியும். அது உறக்கமின்றி பணியாற்றுகிறது. சூரியன், சந்திரன், காற்று இவை மூன்றும் தான் உறக்கம் இல்லாமல் பணி யாற்றக்கூடியது, பூமிக்கும் தண்ணீருக்கும் மனிதனுக்கும் உறக்கம் இருக்கிறது. ஆனால் சூரியன், சந்திரன், காற்று இவைகளுக்குத்தான் உறக்கம் இல்லை என்று முன்னோர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள் அதைப்போல் மின்சக்தி உறக்கமின்றி, இரவிலும்,

[திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார்] [5th August 1965

பகலிலும் இருக்கிறது, பணியாற்றுகிறது என்பது பாராட்டப்பட வேண்டியது. மற்றஎல்லா மாகாணத்தையும் விட நம் மாகாணம் அதிலே நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கிறது என்று பாராட்டுகிறார்கள். அதைப்போல் உணவு விஷயமும். காவிரி நதி பாய்கிற இடங்கள் இருந்தாலும், எங்கள் ஜில்லா நெல் உற்பத்தியில் இரண்டாவது இடத்துக்கு வந்திருக்கிறது. மின்சக்தி மூலம் தண்ணீர் இறைத்து, விவசாயம் செய்து, நெல் உற்பத்தியில் இரண்டாவது ஜில்லா எங்கே என்றால், வட ஆற்காடு தான் என்ற புள்ளிவிவரம் சர்க்காருக்குத் தெரியும். அதைப் போல் நல்ல உற்பத்தி செய்து கொண்டு தான் வருகிறோம். சில சமயம் கால மழை சரியாக இல்லாததால் கஷ்டம் வருகிறது. முன்னோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஓரெட்டில் வளராத பிள்ளை, ஈரெட்டில் பெறாத கல்வி, மூவெட்டில் பெறாத பிள்ளை, நாலெட்டில் அனுபவிக்காத இன்பம், ஐயெட்டில் பெறாத செல்வம், ஆறெட்டில் பெறாத ஞானம், ஏழெட்டில் பெறாத மோக்ஷமும், எட்டெட்டில் பெறாத புகழும் நரகத்துக்கு ஒப்பாகும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது சர்க்காரும் 16 வயதில்தான் மேற்படிப்புக்குப் போகவேண்டுமென்று எழுதி வைத்திருக்கிறது. அதைப்போல் இந்த நான்காவது திட்டம் ஆரம்பிப்பதற்கு 16 வயது ஆகிறது. பதினாறும் பெற்று பெரு வாழ்வு வாழவேண்டும் என்று சொல்கிறேன். மணப்பந்தலில் அப்படித்தான் பெரியோர்கள் ஆசீர்வாதம் பண்ணுவார்கள். அதற்குப் பொருள், 16 பிள்ளைகள் அல்ல. பதினாறு செல்வங்களையும் பெற்று பெரு வாழ்வு வாழவேண்டும் என்பது தான் பொருள். மனை, மனைவி, மக்கள், தாய், நீர், நிலம், கால்நடை, கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம், வலிமை, ஏவல், பெறுமை, பொன், மணி, புகழ் போன்றவை. இந்தப் பதினாறு செல்வங்களையும் பெறவேண்டும். ஐந்து பெண் பெற்றால் அரசனும் ஆண்டியாவான் என்றும் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் 16 செல்வங்களைத்தான் குறிப்பிடுகிறார்கள். இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் வளரும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இது நல்ல முன்னேற்றத்துக்கு வரும் வாய்ப்பு. அதற்கு ஒத்துழைப்பு வேண்டும். அரசாங்கம் மக்களோடு ஒற்றுமையாக இருந்தால், நல்ல வாழ்வு வாழ்ந்து முன்னேற்றம் அடைய முடியும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நல்ல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக உண்ண உணவுக்கு வழி தேடிக்கொண்டிருக்கிறோம். பலருக்கு இரவில் படுக்கிறதற்கு ஒரு விதமான வசதியும் இல்லை. என் நண்பர் கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். இருக்க வசதி இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியும் எல்லோருக்கும். அந்த வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். முதலில் சுகாதாரத்தோடு வாழ வசதி செய்ய வேண்டும். எங்கே குடிசை கட்டிக்கொண்டு வாழ்ந்தாலும், அங்கே போய் "நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்" என்பதை அவர்களுக்கு சொல்ல வேண்டும். அவர்களோடு நோய் போகாது, நகரத்தையே பீடிக்கும், பிறகு மாகாணத்தையும் பீடிக்கும். நோய் பரவக்கூடியதாகும். அவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் நோய் இல்லாமல் செய்யவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. அங்கேயிருந்துதான் நோய்கள் உண்டாகின்றன.

5th August 1965] [திரு. டி. வி. தேவராஜ முதலியார்]

சுகாதார வழியை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அவர்களிடம் போய் சுத்தமாக இருங்கள் என்று பிராபகண்டா பண்ணுவதுஅவசியம். வள்ளுவர் சொன்னார்:

"இடிப்பாரை இல்லா ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பாரில்லானுங் கெடும்"

எடுத்துச் சொல்லக் கூடிய ஆள் இல்லாவிட்டால், கெடுக்கக்கூடியவர்கள் இல்லாவிட்டாலும் தானே கெட்டு விடுவான் என்று வள்ளுவர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர்களுக்கு சுகாதாரத்தோடு இருக்கும் வாய்ப்பை எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களுக்குள்ள வசதியைச் செய்து கொடுத்தால், நல்ல முன்னேற்றத்துக்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதுதான் என் கருத்து. நான் அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. சிதம்பரத்தின் பாடல் ஒன்று இருக்கிறது. அந்தப்பாடல்கள்தான் நமக்கு இருக்கிற பெரும் செல்வம். உயிரெனும் உடலுக்கு, உடலெனும் கும்மிக்கு, ஓயாத இரவும் பகலும் இரை தேடி, உற்று யோசிக்குமளவில் "உண்ணுவதும் உறங்குவதும் அல்லாது வேறு பயனும் கண்டதில்லை, பராபரமே". உண்ண உணவும் உறங்குவதற்கு வசதியும் செய்து கொடுத்து மக்கள் மக்களாக வாழ அரசாங்கம் நல்ல வழிகளைத் தேட வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு உடம்பு சரியில்லாததால் அதிகமாகப் பேசவில்லை. இந்த வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, ஆண்டவன் இந்தத் திட்டம் சரிவர நிறைவேற, மந்திரிமார்களுக்கும், சர்க்காரில் உள்ளவர்களுக்கும் நீண்ட ஆயுளைக் கொடுத்து, திடகாத்திரத்தையும் கொடுத்து ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, கனம் அங்கத்தினர் பால சுப்பிரமணிய அய்யருக்கும் நல்ல ஆயுளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறி, உரையை முடிக்கிறேன் வணக்கம்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி விரிவாக எனக்கு முன்னால் பேசிய அனைவரும் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள 291 கோடி ரூபாய்க்கு மேல், திட்ட இலக்குக்கு மேல் அதிகமாகச் செலவு செய்து, ஏறக்குறைய 340 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நாம் பெரும் சாதனையை தமிழகத்தில் சாதித்திருக்கிறோம் என்றால் தமிழகத்தில் மூன்றாவது திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றியிருக்கும் நிலையைப் பார்த்து, இந்தியாவின் மற்ற பகுதிகளில் இருக்கும் ராஜ்யங்கள் அனைத்தும் இன்றைக்கு தமிழகத்தைப் பார்த்துப் பொறாமைப் படக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது என்பதை சொல்லத் தேவையில்லை. காரணம், நம் தமிழகத்திலுள்ள கனம் அமைச்சர்கள் எந்தப் பிரச்னையையும் துருவித் துருவி ஆராய்ந்து பார்த்து காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். இதன் காரணமாக தமிழகத்தில் நல்ல பொருளாதார வளர்ச்சியும் கல்வி வளர்ச்சியும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று தமிழ் நாட்டில் சிறந்த அமைச்சர்களின் ஆட்சி நடந்து வருகிறது என்பதை எல்லா ராஜ்யத்தினரும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. வாதத் 4-50 p.m.

திற்கு வேண்டுமானால், இங்குள்ள ஆட்சியைப் பற்றி பல குறைகள் சொல்லலாம். உண்மையில், இங்கே நல்ல ஆட்சி நடக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட பணத்தை இந்த சர்க்கார் நல்ல முறையில் செலவழித்து இன்னும் அதிக மாகப் பணம் கேட்கக்கூடிய வகையில் திட்டங்களை நிறைவேற்றி யிருக்கிறார்கள். திட்டங்கள் 'பெய்ல்யூர்' ஆகாதபடி ஒவ்வொன்றும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. தமிழக அரசு அதிகப் பணம் கேட்டிருக்கும்போது மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கியுள்ள பணம் கொஞ்சமே என்று நினைக்கிறேன். நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு இப்போது 750 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டாலும் நான்காவது திட்ட இறுதியில் 1,000 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவழிக்க நேரிடும் என்று நினைக்கிறேன். கல்வித் துறையிலும் தொழில் துறையிலும் உள்ள பல குறைகளைச் சொல்லி பல கோரிக்கைகளை நாம் எழுப்பியிருந்தாலும், இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் இப்போது பணத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு, பல காரியங்களைச் செய்த பிறகு போதிய தொகையை மத்திய அரசிடம் கேட்டுப் பெறத் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தமிழகத்தில் மூன்றாவது திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேறியிருக்கிறது. இப்போது 750 கோடி ரூபாய்க்கு பல்வேறு திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டச் சுருக்கப் புத்தகத்தை படிக்கும்போது எத்தனை நாள் படித்தாலும் எல்லாவற்றையும் முழுதும் படிக்க முடியாது. இதைப் படிக்கும்போது தமிழகத்தின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும், கல்வி வளர்ச்சிக்கும், தொழில் வளர்ச்சிக்கும் எத்தனையோ திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை யாரும் ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. அதையெல்லாம் நன்றாகப் படித்துத் தெரிந்துகொள்ள சில நாட்கள் பிடிக்கும்; சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கும் ஓரிரு தினங்களில் முடியாது. கடந்த மூன்று திட்டங்களில் சாதித்தவற்றையும் நான்காவது திட்டத்தில் சாதிக்கப்போவதையும் மிகவும் விளக்கமாக ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் புத்தகத்தில் சர்க்கார் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதைப் படிப்பதற்குத் தான் நேரம் வேண்டுமே தவிர படித்து வியாக்யானம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நான்காவது திட்டமும் நல்லமுறையில் நிறைவேறும் என்று நம்புகிறேன். முதலாவதாக பின்னடைந்த சமூகத்தினருக்காக இந்த நான்காவது திட்டத்தில் 45½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கும், பின்னடைந்தவர்களுக்கும் கல்வியில் உபகாரச் சம்பளத்திற்காக 21 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. மதிய உணவு, தொழிற் கருவிகள், உழவு மாடுகள், உபகாரச் சம்பளம் ஆகியவைகள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்க சுமார் 20 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இன்னும் அதிகம் உதவி செய்ய வேண்டும். இன்று பின்தங்கிய இனத்தவர்களாக 158 சமூகத்தினர் இருக்கின்றனர். இவர்களில் ஏராளமான பேர் ஏழைகள். எப்படியாவது படித்து முன்னேற உணர்ச்சியுடன் படிக்கிறார்கள்.

ஆனால் போதிய மார்க்குகள் வாங்காத காரணத்தினால் இவர்களுக்கு உபகார சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. யாருக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கலாம் என்பது மார்க்குகள் அடிப்படையில் தான் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. பின்தங்கிய வகுப்பினர் முன்னேற்றத்திற்காக வருஷாவருஷம் கோடிக் கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. அதுவும் பற்றாக் குறையாகத் தான் இருக்கிறது. இன்று பின்தங்கிய சமூகத்தினர் எவ்வளவு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் எல்லாத் துறைகளிலும் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்களா என்று சர்க்கார் ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அதன் மூலம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நிலை உயர்த்தப்படுவதற்காக ஒரு தனி இலாகா இருக்கிறது; அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளையெல்லாம் அந்த இலாகா செய்ய முற்படுகிறது. அதேபோல பின்தங்கிய சமூகங்களும் முன்னேற வேண்டும் என்பதை சர்க்கார் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் நலனையும் அவர்கள் முன்னேற்றத்தையும் கவனிப்பதும் சர்க்காரின் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும். இன்று பின்தங்கிய சமூகத்தினர் எத்தனையோ பேர் குடியிருக்க வீடில்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர், உழுது பயிரிட சொந்த நிலம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். சில சமூகத்தவர்கள் உத்தியோகத்தில் ஒரு சதவிகிதம்கூட இல்லை. கல்லூரி படிப்பதற்கும் அவர்களால் முடியவில்லை. அவர்கள் முன்னேறிய சமூகத்தோடு சேர்க்கப் பட்டிருப்பதால் அவர்கள் அந்த சமூகத்தினருடன் உத்தியோகத் துறையிலும் கல்வித் துறையிலும் போட்டியிட வேண்டியிருக் கிறது. இவர்களைப் பிரித்து தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தவர் பட்டியலில் சேர்த்தால்தான் அவர்கள் முன்னேற முடியும். சோஷலிச சமுதாயம் அமைய முடியும். இவர்களுக்கான உபகாரச் சம்பளத் தொகையை அதிகப்படுத்த வேண்டும். மார்க்கு அடிப்படையில் இல்லாமல் வருவாய் அடிப்படையில் இவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் வழங்க வேண்டும்; இப்படிச் செய்தால்தான் இவர்கள் முன்னேற முடியும். எத்தனையோ சமூகங்கள் இன்னும் முன்னேற முடியவில்லை. அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையிலும் பிற துறைகளிலும் முன்னேற வேண்டும். அவர்களுக்கு உழவு கருவிகள் முதலியவைகளும் கொடுத்தால் நல்லது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வந்து விட்டது.

அடுத்தபடியாக நமது அதிர்ஷ்டவசமாக தமிழ் நாட்டின் 5 p.m.
தொழில் வளர்ச்சிக்கு நமது தொழில் அமைச்சர் பொறுப் பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாளுக்கு ஒரு தொழில் என்ற முறையில் தமிழ்நாட்டில் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. நேற்று பேசியவர்கள் சிலர் வேறு ராஜ்யங்களில் இதைவிட தொழில் அதிகமாக வளர்ந்திருப்பதாகக் கூறினார்கள். நானும் வெளி ராஜ்யங்களில் சென்று பார்த்திருக்கிறேன். இவ்வளவு பெரிதாக தைரியமாக பெரும் பெரும் தொழிற்சாலைகளை தமிழ் நாட்டில் ஏற்படுத்துவதற்காகவே கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு வெளிநாட்டுக்குச் செல்லும்போதெல்லாம் அங்கே இருக்கிற தொழில்களை எல்லாம் தெரிந்துகொண்டு வந்து அதன்படி

[திரு. எம். எத்திராஜுலு] [5th August 1965

இங்கேயும் தொழில்களை வளர்த்துவரும் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ் நாட்டுக்குக் கிடைத்தது உண்மையில் நம்முடைய அதிர்ஷ்டம்தான் என்று நினைக்கிறேன். இரண்டாவது திட்டத்தில் 175 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து 237 தொழில் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மூன்றாவது திட்டத்தில் 500 தொழில் பிரிவுகளைக் கொண்ட 22 தொழில் பேட்டைகளை உண்டுபண்ணியிருக்கிறார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலப்பரப்பு கொண்ட 12 தொழில் பேட்டைகள் அமைக்க இந்த திட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு இருந்தும் தென்னார்க்காடு ஜில்லாவில் இன்னும் ஒரு தொழில் பேட்டை வரவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குறை. ஒவ்வொரு நகரத்திலும் ஒரு தொழில் பேட்டை இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் தொழில் அமைச்சரின் ஆசை.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: விருத்தாசலம் எந்த ஜில்லாவில் இருக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். வேண்டுமானால் கடலூரில் வேண்டுமென்று கேட்கலாம்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு: அதைத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். ஜில்லா தலைநகரில் கடலூரில் ஒரு தொழிற்பேட்டை வைப்பதாக இரண்டாண்டு காலமாக முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் வந்தபாடில்லை. ஜில்லா தலைநகரான கடலூரில் ஒரு தொழிற்பேட்டை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நெய்வேலியைப் பற்றிச் சொல்லலாம். நூற்று எழுபத்தைந்து கோடி ரூபாயில் பெரிய திட்டம் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. எட்டு உப தொழிற்சாலைகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவைகளாவது தாலுகாவிற்கு ஒரு தொழிற்சாலையாக வைத்தால் அங்கங்கு இருக்கிற பின்தங்கிய மக்கள் ஏழை அரிஜன மக்கள் அதிகமாக இருக்கிற பகுதிகளில் அவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க ஏதுவாக இருக்கும். இப்போதிருக்கிற தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் நெய்வேலியிலேயும் பக்கத்திலிருக்கிற விருத்தாச்சலத்திலும் தான் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. தென்னாற்காடு தலை நகரான கடலூருக்கு ஒன்றும் வரவில்லை. ஆகவேதான் நான்காவது திட்டத்தில் வரக் கூடிய ஆயிரம் ஏக்கர் பரப்புள்ள நிலத்தைக் கொண்ட 12 தொழிற்பேட்டைகளில் தென்னார்க்காடு ஜில்லாவுக்கு அவசியம் ஒரு தொழிற்பேட்டை கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது இந்தத் திட்டத்தில் நான்கு நூற்பாலைகள் வர இருக்கின்றன. அவற்றில் நான்கு பொதுத்துறையிலும் மூன்று கூட்டுறவுத் துறையிலும் கொடுக்க இருக்கிறார்கள். கோவை, மதுரை போன்ற இடங்களைப் பார்க்கும்போது எங்கள் ஜில்லாவில் அதற்கான சகலவசதிகளும் இருக்கின்றன. ஆகையால் தென்னார்க்காடு தலைநகருக்கு நூற்பாலை ஒன்று கொடுக்கவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லா ஜில்லாக்களைப் பார்க்கும்போது அங்கெல்லாம் இண்டஸ்டிரியல் ஸ்கூல், பாலிடெக்னிக்குகள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு இண்டஸ்டிரியல் ஸ்கூல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பாலிடெக்னிக்

5th August 1965] *[திரு. எம். எத்திராஜுலு]*

ஸ்கூல் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்திலாவது ஒரு பாலிடெக்னிக் கண்டிப்பாக தென்னாற்க்காடுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு வீட்டு வசதிக்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 42 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். இரண்டாவது திட்டத்தில் நாலரை கோடியும் மூன்றாவது திட்டத்தில் பத்தேகால் கோடியும் ஒதுக்கி ஏறக்குறைய தொழிலாளர்களுக்கு 5,700 வீடுகளுக்கு மேல் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். குறைந்த வருமானக்காரர்களுக்கு 4,500 வீடுகளுக்கு மேல் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சமுதாயத்தில் குறைய தொழிலாளர்களுக்கு 5,700 வீடுகளுக்கு மேல் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வீட்டு மனைக் கட்டுகள் வாங்க ஒரு லட்சத்திற்கு மேல் மூன்றாவது திட்டத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சென்னை நீங்கலாக மற்ற ஜில்லாக்களில் ஐந்து லட்சம் மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுப்பதற்காக திட்டம் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் வரவேற்கிறேன். இவ்வளவு உதவி செய்திருந்தாலும் பின்தங்கிய இனத்தவர்களுக்கு ஏன் ஒரு வீடுகூட கட்டிக்கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வரவில்லை? அதற்கு திட்டம் வேண்டுமென்று பலமுறை இந்த மன்றத்தில் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறேன். குறைந்த வருமானக்காரர்கள் ஆறாயிரம் ரூபாய் வருமானமுள்ளவர்களாக இருந்தால் 10 ஆயிரம் கடன் கொடுத்து வீடு கட்ட வசதி செய்கிறார்கள். பின்தங்கிய வகுப்பினர்களில் பொருளாதார வசதியில்லாதவர்கள் வீட்டு வசதிக்கு கடன்கோர முடியாது. சர்க்காரும் கொடுக்காது. இருந்தாலும் எத்தனையோ பின் தங்கிய வகுப்பினர் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒரு செண்டு நிலம் கூட இல்லாதவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு 1 செண்டு, 2 செண்டு நிலமாவது வீடுகட்டிக் கொள்ள வாங்கிக் கொடுக்கக் கூடாதா ? அரிஜனங்களுக்கு 750 ரூபாய் நிதி உதவியும் அளித்து ஆயிரம் ரூபாயளவில் வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் நிலை இருக்கும்போது பின்தங்கிய வகுப்புக்கு கட்டிக் கொடுக்கக் கூடாதா? இந்த நான்காவது திட்டத்திலாவது அதை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏறக்குறைய ஐயாயிரம், பத்தாயிரம் ரூபாய் என்ற அளவில் வசதியான வீடுகளாக இல்லாவிட்டாலும் ஆயிரம் இரண்டாயிரத்தில் இரண்டு சுவர் வைத்து ஓடுபோட்டு ஒரு கதவு வைத்து இரண்டு செண்டு நிலத்திலாவது வீடு கட்டிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமத்தில் உள்ள பின் தங்கிய வகுப்பினர் மிகப் பரிதாபமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். கிராமத்திலுள்ள கருமார் தொழிலாளர்கள், மருத்துவர்கள், சலவைத் தொழிலாளிகள் மிகப் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். கிராமத்தார் நினைத்தால் இவர்களை எதுவேண்டுமானாலும் செய்யமுடியும். அப்படிப்பட்ட நிலையில் அந்த மக்கள் தங்கள் குறைகளைச் சொல்லமுடியாமல் மனதில் வைத்துக்கொண்டு கிராமங்களில் வாழ்கிறார்கள். அந்த மக்களின் கஷ்டத்தை குறைகளை அவசியம் பரிசீலித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வீட்டு வசதி போர்டு நிலம் வாங்குகிறார்கள். குறைந்த வருமானக்காரர்களுக்கு

ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் வாங்கிக் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் ஒரு ஐம்பது, நூறு வீடுகளாவது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் உள்ள பின்தங்கிய வகுப்பாருக்குக் கட்டிக்கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அவர்களுடைய குறையை ஓரளவு போக்குவதாக இருக்குமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின் தங்கிய ஏழைகளுக்கு இரண்டு, மூன்று செண்டிலாவது வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கருணை கூர்ந்து 15 கோடி ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கியதற்கு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

துறைமுகத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் நடுத்துறை துறைமுகங்களான நாகப்பட்டிணம் போன்றவைகள் எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதிகமாக அதை விளக்கிச் சொல்ல நேரமில்லை. இன்னும் துரிதமாக வேலை செய்யவேண்டும். இன்னும் எட்டு சிறிய துறைமுகங்கள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. அதில் மிக முக்கியமாக உள்ளது பரங்கிப்பேட்டை துறைமுகம் என்பதை அடிக்கடி இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். அங்கிருந்து ஏற்கெனவே சிங்கப்பூர், பினங்கு போன்ற இடங்களுக்கு Rallis பிரதர்ஸ் கம்பெனி மூலமாக மணிலா, பயிறு, தானியங்கள் ஏற்றுமதியாகின்றன. அதே இடத்தில் இரும்பு உருக்காலை இருந்ததாகவும் தெரிகிறது. நான் இதை பொறுப்பில்லாமல் சொல்லவில்லை. இப்போது யாரை அனுப்பி பார்த்தாலும் பரங்கிப்பேட்டை துறைமுகத்தில் அக்காலத்தில் இரும்பை உருக்கியதன் அடையாளங்கள் தெரிகின்றதைப் பார்க்கலாம். இரும்பு உற்பத்தி செய்த உருக்கு துண்டுகள், தண்டவாளங்கள் அங்கே காணப்படுகின்றன. இங்கே எழும்பூர் ஸ்டேஷனில் உள்ள சில இரும்பு சாமான்களில் பார்த்தால் 'மேட் இன் போர்ட்ட நோவோ' என்று இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக திரு. வேதரத்னம் பிள்ளை அவர்கள் தலைமையில் அறுபது எம்.எல்.ஏ-க்கள் கொண்ட ஒரு குழுவை அழைத்துப் போய் அந்தத் துறைமுகப்பகுதியைக் காட்டினேன். அவர்கள் பார்த்துவிட்டு அந்தத் துறைமுகத்தை உடனடியாக அவிருத்தி செய்யவேண்டும், ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்ய லாயக்கான இடம், கடற்கரை ஓரமாகவும், களிப்பு மண் உள்ளதாகவும், ரயில் வசதி வாய்ந்ததாகவும் ரோடு வசதியோடும் இருக்கிறது என்றும், இதையெல்லாம் பார்த்துத்தான் வெள்ளைக்காரன் அங்கே துறைமுகத்தைவைத்தான் என்றும் ஆகையால் அதை உடனே அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று அந்த எம்.எல்.ஏ-க்கள் குழு சர்க்காருக்கு ஒரு மெமோரண்டம் தயார் செய்து அனுப்பியிருந்தார்கள். அதன் மேலே நானும் ஒரு கேள்வி கேட்டபோது எனக்கு
5-10 p.m. அப்போது நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு. ஸி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், இதைப் பரிசீலித்து நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட துறைமுகம் இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இடம் பெறவில்லை. அதையும் இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, அபிவிருத்தி செய்ய கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மருத்துவததைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு கோடிக் கணக்கான பணத்தை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கி இருக்கிறோம். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஒரு டாக்டருக்கு 6,500 வியாதியஸ்தர்கள், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டததில், 5,900; மூன்றாவது திட்டத்தில், 4,600 பேர்கள்; இப்படி நாளுக்கு நாள் மருத்துவ வசதி அதிகரித்துக்கொண்டுதான் வருகிறது. தலைவலி என்றால் கூட வீட்டிலே வைத்தியம் செய்துகொள்ள மனது போகவில்லை; உடனடியாக ஆஸ்பத்திரிக்கு போய் மருந்து சாப்பிட வேண்டுமென்று போகிறார்கள், சிறு சிறு வியாதிகளுக்கு அவரவர்கள் வீட்டிலே வைத்தியம் செய்துகொள்ள வைத்தியம் முறைகள் அடங்கிய ஒரு சிறிய புத்தகத்தை அரசாங்கம் தயாரித்துகொடுத்து ஆஸ்பத்திரிக்கு அதிக கும்பல் வராமல் தடுக்க முடியும். காலில் இடித்து இரத்தம் வந்தாலும் ஆஸ்பத்திரிக்கு ஓடுகிறார்கள். பழைய வைத்திய முறை எங்கே போய்விட்டது. என்றே தெரியவில்லை. பழைய பண்பாடு மக்கள் மத்தியில் வளர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்படி செய்தால் ஓரளவுக்கு கூட்டத்தை குறைக்க முடியும். வேலூர் ஆஸ்பத்திரியில் பார்க்கும்போது எப்படி இந்த வியாதியை தீர்க்கிறீர்கள் என்று கேட்டேன். இப்போது வருகிற வியாதியஸ்தர்களின் குறிப்பை வைத்துக் கொள்கிறோம், மருந்து கொடுத்து வீட்டுக்கு அனுப்புகிறோம். ஆறு மாதம் சென்று, பிறகு வந்தால், என்ன வியாதியால் ஏற்கெனவே வந்தாய் என்று கேட்டு, அவர்கள் அந்த வியாதியைச் சொன்னால், தேதியைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு கேஸ் ஷீட்டை எடுத்துப் பார்க்கிறோம். அந்த நோயை வைத்து இப்போது ஏற்பட்ட நோயையும் பார்த்து என்ன மருந்து கொடுக்கலாம் என்று ஆதாரமாக வைத்துச் செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே நம்முடைய ஜெனரல் ஹாஸ்பிடல், பெரிய ஆஸ்பத்திரி, டெல்லியில் கூட இருக்கிறது, நான் போய்ப் பார்த்தேன். கேஸ் ஷீட் மெயின்டெனன்ஸ் அதற்கான செலவு ஆகி விட்டுப் போகட்டும். ஒரு மாதம் இருந்து வைத்திய சிகிச்சை செய்து கொண்டேன், ஆறு மாதத்திற்கு பிறகு சென்றாலும் கூட அதை எடுத்துப் பார்த்து என்ன வியாதி ஏற்கெனவே இருந்தது. இப்போது என்ன வந்திருக்கிறது என்று தெரிந்தால், எப்படிப்பட்ட வியாதியையும் தீர்க்க முடியும், ஆகவேதான் அப்படிப்பட்ட கேஸ் ஷீட் மெயின்டெனன்ஸ்-க்கு டிபார்ட்மெண்டுகளை ஏற்படுத்தி அவரவர்களுக்கு தனித்தனியாக இந்த கேஸ் ஷீட் மெயின்டெயின் செய்து சிகிச்சை பெறுவதற்கு முதலில் ஜெனரல் ஹாஸ்பிடலிலாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக மெடிகல் சர்விஸ்ஸிலிருந்து இரண்டொருவர் மத்திய சர்க்கார் மூலமாக பயிற்சிக்கு அனுப்பியும் கூட அந்த டிபார்ட்மெண்டில் வைக்கவில்லை என்று கேள்விப்பட்டேன். இதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சாத்தனூர் அணைக்கட்டில் இரண்டாவது முறையாக 4,565 மிலியன் கன அடியிலிருந்து, 8,100 மிலியன் கன அடி தண்ணீர் விடப்

போகிறார்கள் என்று கண்டு மிக மிக சந்தோஷப்படுகிறோம்.
திருக்கோயிலூர் மக்கள் பூரிப்படைந்து வாழ்த்துகிறார்கள். திருக்
கோயிலூர் பக்கம் வரும் தண்ணீரை விருத்தாசலம் வரை வேண்டும்
என்று சொன்னார்கள். அதையும் கொஞ்சம் கவனத்தில் எடுத்துக்
கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்தோடு
கோமுகி நதியில் அணைக்கட்டு கட்டப்படுகிறது. குறுக்கே 6 மைல்
நீளம் வேறொரு கால்வாய் வெட்டி தண்ணீரைத் திருப்ப
இருக்கிறார்கள். அதிலே 5,000 ஏக்கருக்கு வரப் போகிறது. அந்த
தண்ணீர் கள்ளக்குரிச்சிக்கு வந்தால் உளுந்தூர்பேட்டை வழியாக
வரவேண்டும் என்று அந்தப் பகுதி மக்கள் முன்னதாகவே கேட்டுக்
கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையும் செய்ய வேண்டுமென்று நான்
கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் கடலூர் திருவத்திபுரம்
அணைக்கட்டு மூலமாக 2,000 ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாய்வதற்கு பல
ஆண்டுகளாகவே ஆணைபோடும்படி கேட்டு வருகிறோம். மழை
காலத்தில் வரும் தண்ணீரை தேக்கினால் இரண்டாவது கட்ட
பயிர் செய்ய ஏதுவாக இருக்கும். அங்கே அணை கட்டினால்
கடலூர் நகரப் பகுதியில் உள்ள 2,000 ஏக்கருக்கு
தண்ணீர் பாயும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். திண்டிவனம்
பக்கத்திலுள்ள மரக்காணம் என்ற இடத்துக்கு அருகே கந்தாடு
என்ற இடத்தில் சிறிய அணை போட்டு, கடலில் வீணாகப் போய்
விழும் நீரைத் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்
கள். 1960 முதலே சொல்லப்பட்டு வருகிறது, யாரும் அதை
எடுத்துச் செய்ய முன்வரவில்லை. நேரடியாகக் கடலில் போய்
விழும் தண்ணீரை, இப்படிப்பட்ட அணைக்கட்டு கட்டி தேக்கினால்,
அங்கேயிருக்கிற சுமார் 600 ஏக்கர் நிலத்துக்குப் பாயும் என்று
தெரிவித்து வருகிறார்கள். கடலூருக்குப் பக்கத்தில் உப்பலவாடி
கிராமத்தில் 500 ஏக்கருக்கு மேல் தண்ணீர் பாய வசதி இருந்தும்,
உப்புத் தண்ணீர் கலக்கின்ற காரணத்தால் நெற்பயிர் உற்பத்தி
செய்ய முடியவில்லை. அங்கேயிருந்த இஞ்ஜினியரை அழைத்துக்
கொண்டு போய்க்காட்டி அணையைக் குறுக்கே போடவேண்டும்,
பெரிய பள்ளம் வெட்டி கடலில் கொண்டுபோய் விட வேண்டு
மென்று சொன்னோம். அதற்கு லட்சக் கணக்கான பணம் வேண்டு
மென்று சொன்னார்கள். அதையும் இந்த நேரத்தில் கவனத்தில்
எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அத்துடன் இந்த மருத்துவத்
துறையில் ஒன்று சொல்ல மறந்துவிட்டேன். எங்கள் ஜில்லா பின்
தங்கிய ஜில்லா. எண்ணற்ற டாக்டர்களைத் தயார் செய்வதற்காக
நான்கு மருத்துவக் கல்லூரிகள் வைக்கப் போகிறீர்கள். பணி
வாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின் தங்கிய ஜில்லா, பின் தங்கிய
இனத்தவர், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழுகிற மணிலாக் கொட்டை
ஜில்லா என்று சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்ட ஜில்லாவில்
மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்று வேண்டும். நான்கில் ஒன்று தென்னாற்
காடு ஜில்லாவில் எந்தப் பகுதியிலாவது கொடுங்கள் என்று
சொல்லிக்கொண்டு, கூட்டுறவுத் துறையைப்பற்றி சில வார்த்தை
கள் சொல்லி முடிக்கிறேன். ஏராளமாக பணத்தை நம் அரசாங்கம்
அவர்கள் மூலமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறது. துரிதமாக
வேலை நடப்பதற்கு நாம் தூண்ட வேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையில்
பின் தங்கிய இனத்தவர்களுக்கு எங்கெங்கே தேவையோ அங்கே

யெல்லாம் கூட்டுறவு சொசைட்டி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று
சர்க்கார் உத்திரவிட்டும் கவனிப்பதில்லை. கால தாமதம் செய்து
கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஒன்று சொல்லுகிறேன். நான்
இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக நமது கூட்டுறவு அமைச்சரைக்
கேட்டபோது, இந்தத் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய பின் தங்கிய
வகுப்பான சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு, தொழில் கருவிகள்
வாங்கவும், பொருளாதாரத் தரம் உயரவும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்
அமைத்துக் கொடுப்பதாக சொன்னார்கள். தொழில் துறை
அமைச்சர் அவர்கள் 3 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்து 13 ஜில்லாக்
களிலேயும் கூட்டுறவு சங்கத்தை அமைத்துக் கொடுத்து இருக்கிறார்
கள். ஒவ்வொரு சங்கத்துக்கும் 100 மெம்பர்கள் என்றுதான்
கடன் வசதி கொடுத்தார்களே தவிர, 2, 3 ஆண்டுகளாகியும் மேலும்
அதிகமான வசதி செய்து கொடுக்கவில்லை. இதைப்பற்றி கூட்டுறவு
ரிஜிஸ்ட்ராரைக் கேட்டால் இவ்வளவு தான் கொடுக்க முடிந்தது
என்கிறார்கள். இதற்கு மேல் கொடுக்க முடியாது என்று
சொல்கிறார்கள். ஆகவே, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலேயும் 20, 30
ஆயிரம் பேர்கள் சலவைத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள்.
100 பேர்களுக்குத்தான் சொசைட்டி இருக்கிறது. மேலும்
கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு இட்டாலும்,
ரிஜிஸ்ட்ரார் கவனிப்பதில்லை. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்
திலாவது ஒவ்வொரு சொசைட்டிக்கும் 100 பேர் என்று இருப்பதை
விட்டு, வருஷா வருஷம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகமாக்கிக்
கொடுக்கும்படி ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு உத்தரவு இடும்படி கேட்டுக்
கொண்டு இந்த நேரத்தை எனக்கு ஒதுக்கியதற்கு நன்றி
தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. கே. வி. ராமசாமி** : கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, 5-20
இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஆதரித்துப் பேச p.m
விரும்புகிறேன். "திட்டமிட்டுச் சட்டமியற்று, சட்டப்படி
நடந்துகொள்" என்ற முறை மகத்தானது. ஒவ்வொரு
ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் நல்ல முறையில் நிறைவேறியுள்ளன.
இதுவரையிலும் சிற்சில காரியங்களைச் செய்து கொண்டுவந்தோம்.
குழந்தை பிறந்த பிறகு அது கவிழ்ந்து, நகர்ந்து, தவழ ஆரம்பிக்
கிறது. அதற்குப் பின் அதற்கு நடை பழக்குகிறோம். பிறகு
அதன் உடம்பை நல்ல முறையில் போஷித்து பள்ளிக்கு அனுப்பி,
அதன் அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம். அதற்குப் பிறகு
திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து—அதாவது சின்னப் பள்ளிக்
கூடத்திலிருந்து—காலேஜுக்கு அனுப்பி, அதன் பின் அவனை ஆண்
மகனாக ஆக்கி உலகிற்கு சேவை செய்வதற்கு அனுப்புகிறோம்.
அந்த முறையிலேயே நாட்டையும் நன்றாக உருவாக்க அரசாங்கத்
தார் பல நல்ல காரியங்களை செய்து வருகிறார்கள் என்பது எல்லோ
ருக்கும் தெரிந்த உண்மை. சில திட்டங்களில் சில சிறு சிறு
குறைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். எவ்வளவு நிறைய நன்றாகச்
சாப்பிட்டாலும் உணவில் ஒரு ரோமமோ நூலோ இருந்து அது
தொண்டையில் சிக்கிக் கொண்டால் சாப்பிடுவது கஷ்டமாகி
விடுகிறது. எனவே கஷ்டங்கள் ஏற்படுவது சகஜமே. அதனால்
திட்டங்களைக் கைவிட முடியாது. திட்டங்களில் கோளாறுகள்

[திரு. கே. வி. ராமசாமி] [5th August 1965

இருந்தாலும் அவைகளை நீக்கி பல நல்ல காரியங்களை நம் சர்க்கார் செய்து வருகிறது. நாடு சுதந்திரம் பெற்று 17, 18 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. சுதந்திரத்திற்கு முன்பு இருந்த நிலையுடன் இன்றுள்ள நிலையை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் புலனாகும். சுதந்திரத்திற்கு முன் எத்தனை கிராமங்களில் பள்ளிகள் இருந்தன என்று பார்க்க வேண்டும். நான் படித்த காலத்தில் எங்கள் கிராமத்திலிருந்து 12 மைல்களுக்கு அப்பால் ஒரு ஹைஸ்கூல் இருந்தது. அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்குச் செல்ல 12 மைல்கள் நடக்க வேண்டும்; அல்லது மூன்று நான்கு மைல்கள் நடந்து சென்று அதற்குப் பிறகு ஜட்கா வண்டியில் செல்ல வேண்டும். இப்போது நிலைமை அப்படி அல்ல. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இப்போது ஹைஸ்கூல் இருக்கிறது. இரண்டு, மூன்று மைல்களுக்கிடையில் இப்போது பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. சரியானபடித் திட்டமிட்டு திட்டங்களை நன்றாக நிறைவேற்றியதால் இவ்வளவு பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. பள்ளிகள் நிறைய இருந்தாலும், பள்ளிப் பிள்ளைகளின் அறிவு எப்படி இருக்கிறது என்று சிலர் பரிகாசம் செய்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு நல்ல மதிப்பு இருந்தது. எல்லோரும் ஆசிரியர்களை நன்றாக மதித்தார்கள். அன்று பிள்ளைகள் அமைதியுடனும் கட்டுப்பாட்டுடனும் இருந்தார்கள். இன்று பிள்ளைகள் எப்படி இருக்கிறார்கள்? 2-ம் தேதி என் சம்பந்தமாக உரிமைக் கமிட்டியின் ரிப்போர்டு சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. பள்ளி மாணவர்கள் அந்த நிலையில் இன்று இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சட்ட சபை மெம்பர்களைக்கூட சபைக்கு வரும்போது உபத்திரவம் செய்கிறார்கள் என்பது குறித்து நாம் வருத்தப்படாமல் இருக்க முடியாது. சிகரெட்டுக் குடிப்பவர்கள் தான் மாணவர்கள், பூட்ஸும் பாண்டும் போட்டுக்கொள்பவர்கள்தான் மாணவர்கள் என்று இந்தக் காலத்து மாணவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் அப்படி அல்ல. அன்று காந்திஜி மாதிரி மாணவர்கள் துண்டைக் கட்டிக்கொள்வார்கள். அவர்கள் உபாத்தியாயர்களிடம் பயபக்தியுடன் இருப்பார்கள். உபாத்தியாயர் வந்தால், பெற்றோர்கள் 'ஐயர் வந்துவிட்டார்' என்று சொல்வார்களே தவிர உபாத்தியாயர் வந்துவிட்டார் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். அரிசி, பருப்பு, மிளகாய், காய்கறி ஆகிய எது கேட்டாலும மாணவர்கள் தங்கள் வீட்டிலிருந்து உபாத்தியாயருக்குக் கொண்டு போய்க் கொடுப்பார்கள். மாணவனின் வீடு உபாத்தியாயர்களுடைய சொந்த வீடு போல இருந்தது நகரங்களில் எப்படி இருந்ததோ, எனக்குத் தெரியாது. கிராமங்களில் குடியானவர்கள் உபாத்தியாயர் எதைக் கேட்டாலும் கொடுப்பார்கள். 'உபாத்தியாயருக்குக் கொடுத்தேன்' என்று பையன் சொன்னால் தாய்மார்களும் ஒன்றும் சொல்ல மாட்டார்கள். உபாத்தியாயர்களும் நன்றாக பாடம் சொல்லிக்கொடுப்பார்கள். ஒரு உபாத்தியாயரிடம் நான் படித்தேன். அவர் ஒரு நாள் சொல்லிக்கொடுத்ததை மறு நாள் தலைகீழாக ஒப்பிக்க வேண்டும். ஏதேதோ கணக்குகள் படிக்க வேண்டியிருந்தது. இந்தக் காலத்து மாணவர்களுக்கு அவை தெரியுமோ என்னமோ தெரியவில்லை. இன்று எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படிப்பவனிடம் 16 × 9 என்ன என்றால் உடனே பதில் சொல்ல

5th August 1965] *[திரு. கே. வி. ராமசாமி]*

மாட்டான். அதற்கு அவன் பதில் சொல்ல நேரம் ஆகும். அந்தக் காலத்தில் படிப்பிற்கு அதிகச் செலவும் ஏற்படவில்லை. அன்று ஓலைச் சுவடியில் படித்தோம். இன்று பையன்கள் தூக்கிச் செல்லும் புஸ்தகங்களைப் பார்த்தால் முதுகு ஒடிந்துவிடும் போல் இருக்கிறது. இவ்வளவு புஸ்தகங்கள் இருந்தும் அறிவு வளரவில்லை. இவ்வளவு படிப்புப் படித்தால் பனை மர உயரத்திற்கு அறிவு வேண்டுமே; அப்படி வரவில்லையே என்று நான் வருத்தப்படுவது உண்டு. இத்தனை புத்தகங்களில் அத்தியாவசிய அறிவுக்கான புத்தகங்கள் மிகக் குறைவு.

மாணவர்களுக்கு சிறு வயதிலிருந்தே தேசிய ஆர்வம் வளர வேண்டும் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி சொன்னார். அவர் ஆசிரியராதலால் குழந்தைக்கு எப்போது எதைச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவருக்குத் தெரியும். இதையெல்லாம் ஆசிரியர்களுக்கு விட்டுவிடுகிறேன். ஐந்து வயது ஆன பிறகு படிப்பிற்குப் பணம் வேண்டியபோது பையன் வந்து அழுவான். அது தான் நமக்குத் தெரியும். மற்றவைகளை ஆசிரியர்கள் கவனிக்கட்டும். ஆசிரியர்களின் நலனை கவனிக்க வேண்டியது நம் முக்கிய கடமை. சுதந்திரம் அடைந்துள்ள நாட்டை மாணவர்கள் காத்துப் பரிபாலிப்பதற்கான நல்லறிவைத் தரக்கூடிய நல்ல பாடப் புத்தகங்களை அவர்கள் படிப்பதற்கு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வகை செய்ய வேண்டும். சுதந்திரம் பெற்ற இந்த பாரத நாட்டைப் பரிபாலிக்க வேண்டிய கடமை இனிமேல் இளைஞர்களைச் சேர்ந்தது. 5–30 p.m.
ஆகையால் தேசிய வீரர்களுடைய சரித்திரத்தை, சுதந்திரம் பெறுவதற்கு அவர்கள் செய்த தியாகங்களை, பட்ட கஷ்டங்களை இளைஞர் தெரிந்துகொள்ளும்படி பாடத்திட்டம் அமையவேண்டும். எப்படி அடிமைத் தளையிலிருந்து விடுபட்டோம் என்பதையெல்லாம் சந்ததிகள் உணரச்செய்யவேண்டும். அப்படிப்பட்ட சுதந்திரத்திற்காக தங்களுடைய சம்பாத்தியம், தொழில், மனைவி, மக்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு போராடியவர்கள், கஷ்டத்தை அனுபவித்தவர்கள் இன்றைக்கு தெருத்தெருவாக பிச்சை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சாப்பாட்டுக்குக் கூட இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் இந்த நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்றால் சோஷலிச மயமாகக்கூடிய இந்த நேரத்தில் இந்த நாட்டு விடுதலைக்காகப் பாடுபட்ட தியாகிகள் கஷ்டப்படுவதை உயிரோடு இருந்து கொண்டு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மாடமாளிகை, கூட கோபுரங்களில் சிலர் வாழவும், சபாட்டுக்குக்கூட இல்லாமல் கால்போய், கை இழந்து, கண்ணைப்பறிகொடுத்து விடுதலைக்குப் பாடுபட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிச்சை எடுப்பது அகவுரவம் என்று மானத்தோடு வாழ்வதற்காக பட்டினியோடு இஞ்ச்இஞ்சாக உயிரை விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் அவர்களுக்காக ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பார்த்தேன். அதைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை. அதற்காக கவலைப்படாமல் இருக்கமுடியவில்லை. அவற்றை முதலில் செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் துரோகிகள் என்றுதான் நம்

மைச் சொல்வார்கள். அவர்கள் அப்படிக் கஷ்டப்படாமல் சம்பாத்தியத்தில் ஈடுபட்டிருந்தால், கள்ளமார்க்கெட்டில் தொழில் நடத்தியிருந்தால் இப்போது எவ்வளவோ சேர்த்து வைத்திருக்க முடியும். தேசம் பெரிது என்று அதற்காக தியாகம் செய்ததால் அவர்கள் இன்று கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று மீண்டும் மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சர்க்கார் ஏதோ செய்கிறார்கள். ஆனால் சரிவர அவர்களுக்கு அது கிடைக்கவில்லை. உத்தியோகத்தில் உள்ளவர்கள் குழந்தைகளுக்கு சலுகை காட்டப்படுகின்றன. சிலருக்கு பூமி கொடுக்கிறார்கள் அந்த நிலத்தை வாங்குவதற்கும் அவர்கள் கையில் உள்ளதை செம்புதவலை எல்லாவற்றையும் விற்று கணக்குபிள்ளையைப் பார்த்து ஏதாவது கொடுத்துத்தான் பெறவேண்டியிருக்கிறது. முதலில் பத்து ஏக்கர் என்றார்கள். பிறகு பாசன வசதி வந்ததும் ஐந்து ஏக்கர்தான் என்றார்கள். அதையும் சிலருக்குத்தான் கொடுத்தார்கள். அதையும் வாங்கி அனுபவிக்க முடியாமல் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுத்த நிலத்தின் பட்டாவை பிறகு உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். அந்த ஏழைகள் எல்லாம் சென்னைக்கு வந்து மந்திரிகள் வீட்டுக்கு நேரடியாகச் சொல்லமுடியாது. அவர்கள் வாழ்வை குடும்பங்களை வாழச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவின் தியாகிகள் சங்கத்திற்கு தலைவனாகவும், மாகாண தியாகிகள் சங்கத்திற்கு உபதலைவனாகவும் நான் இருப்பதால் இந்தக் குறைகள் நன்றாகத் தெரிகின்றன. இந்த இடத்தில் அந்தகுறைகளை நான் தெரிவிக்காவிட்டால் என்னை அவர்கள் பழிகாரன், மோசக்காரன் என்று சொன்னாலும் அது குறைவு இல்லை.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுடைய நிலைமைக்காக நாம் ரொம்ப நல்ல காரியங்களைக் செய்திருக்கிறோம். அதைப்பற்றி யாரும் குறை சொல்லமுடியாது. நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறோம் என்றால், பாராமல் கெட்டது பயிர், ஏறாமல் கெட்டது குதிரை என்று சொல்வது போல நல்ல காரியங்களுக்காக சட்டம் போட்டுவிட்டால் மட்டும் போதாது. அது அவர்களை அடைகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். குறுக்கே நுழைந்து அவற்றைக் கெடுக்கும் பெருச்சாளிகளைப் பற்றிப் பேசிவருகிறோம். ஆகவே எந்த உதவியும் விவசாயிகளுக்கு நேரடியாகப் போய் சேரும்படி செய்வது சர்க்காரின் கடமை. கிணறு வெட்ட கடன் மானியங்களைக் கொடுக்கிறோம். அவையெல்லாம் உடனே போய் வாங்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. வெளியிடங்களில் அதிக வட்டிக்கு வாங்குவதைவிட சர்க்கார் சலுகைபெற்று கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு அதிகமாக செலவாகிறது. அதை நீக்கவேண்டும். எங்கள் ஜில்லா ரொம்ப வரண்ட பிரதேசம். சாதாரணமாக சிறிய கிணறுகள், ஆழமில்லாத கிணறுகள் என்றால் அதனுடைய ஆழம் அறுபது அடி. ஆழமுள்ள கிணறு என்பதற்கு அளவே இல்லை. அது அமெரிக்காவைக் கூட பிடிக்கும் ஆழத்திற்குப் போய்விடும். மேலேயிருந்து பார்த்தால் தண்ணீர் இருக்கிறதே தெரியாது. இரண்டு மூன்று மோட்டார்களை வைத்து தண்ணீர் இறைக்க வேண்டியிருக்கும் ஜில்லா எங்கள் ஜில்லா. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில்

அங்கு மேல்பவானித் திட்டம் போடுவதற்காக கல் எல்லாம் போட்டு அளந்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நேற்றைக்குக் கூட எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து சிலர் அமைச்சர்களைப் பார்ப்பதற்காக அந்த மேல்பவானித் திட்ட சம்பந்தமாக வந்திருந்தார்கள். ஒவ்வொரு தாலுகா வாரியாக வந்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். மந்திரிகள் அங்கே வரும்போது சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். அவர்களும் இஞ்சினியர்களைக் கூப்பிட்டு சொல்கிறார்கள். அவர்கள் பிறகு பார்க்கலாம் என்று கடத்திக்கொண்டே போகிறார்கள். நாங்கள் ஊருக்குப் போகும்போது எங்களைப் பார்த்து மக்கள் என்ன மந்திரியைக் கேட்டீர்களா பார்த்தீர்களா என்று கேட்பார்கள். ஆகட்டும் என்றார்கள் என்போம். அதற்கு அவர்களும் ஆகட்டும், ஆகட்டும், இந்த 1967 வரட்டும், பிறகு ஆகட்டும், என்று ஒரு போடு போடுவார்கள். அவர்களை சமாதானமாக சிரிக்க சிரிக்க ஏதாவது சொல்லி சமாளிக்கிறோம். 'பார்த்தோம், அவசியம் செய்யப் போவதாக சொன்னார்கள், இப்போது சிறிய வேலைகளைச் செய்து வருகிறார்கள், இனிமேல் இதுபோன்ற பெரிய வேலைகளை எடுத்து செய்வார்கள். வந்து விடும் கவலைவேண்டாமென்று' ஏதோ சாக்குபோக்குகளை சொல்லி கடத்திவருகிறோம். ஆகையால் மேல்பவானித் திட்டம் எங்கள் ஜில்லாவுக்கு மிகவும் அவசியம். பாசனம்கூட அவர்கள் கேட்கவில்லை. ஆங்காங்கே குளங்கள், 5-40 p.m. குட்டைகள் வெட்டி தண்ணீர் வரும்போது அவற்றை நிரப்பி வைத்துக்கொள்ள வசதியிருந்தால் போதும். அதுதான் எங்கள் கோரிக்கை. இன்னொன்று: விவசாயிகளுடைய குழந்தைகளைப் படிக்க வைக்கிறது ரொம்ப கஷ்டம். முக்கியமாக எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள கவுண்டர்கள்—வேளாளர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிற பட்டம் முன்னேற்ற சமூகம் பார்வார்டு கம்யூனிட்டி. இது எப்படி ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. இவன் விவசாயத்தைக் கவனிப்பானா, பிள்ளைகளுக்கு புத்தகம் வாங்கிக் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பானா? வருவாய் இல்லை என்ற சமயத்தில், பள்ளிக்கூடத்துக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும், புத்தகம் வாங்கவேண்டும் என்று வந்தால் என்ன செய்வான்? பயணம் போகிறதற்கு எக்ஸ்ட்ரா பீஸ் எல்லாம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. படித்து விட்டு தாசில்தார், கலெக்டர் வேலையா பார்க்கப் போகிறாய், போதும் படிப்பு என்று கோபத்தில் சொல்வான். இவனுக்கு உயர்ந்த சமூகப் பட்டம். நான் தான் தற்குறியாகப் போனேன், 3 பேனா ஸ்டீல் முறிந்து போய் 4-வது பேனாவில் கையெழுத்துப் போட முடிந்தது என்று பெருமையாகப் பேசிக் கொள்ளுவான், நம் பையனையாவது கையெழுத்துப் போடுகிற மாதிரி படிக்க வைப்போம் என்று படிக்கவைத்தால், காலேஜில் கொண்டு வந்து சேர்க்கலாம் என்று வந்தால், இடம் இல்லை. எங்களிடம் வருகிறார்கள் சிபாரிசு பண்ணுங்கள் என்று. மந்திரிகளிடம் போனால், பார்வார்டு கம்யூனிட்டி, நாங்கள் என்ன பண்ணுவது என்கிறார்கள். இந்த மாதிரி யார் பண்ணினார்கள்? நாம் தானே நிர்ணயித்தோம். ஜாதி மதங்களைப் பாரோம் என்று பாரதியார் சொல்லிய பிறகு ஏழை என்றும் அடிமை என்றும் எவனும் இல்லை ஜாதியில்லை என்று கூறி, நாம் தான் ஸோஷலிஸ சமுதாயத்தை

[திரு. கே. வி. ராமசாமி] [5th August 1965

ஏற்படுத்தி உள்ளோம். இந்த நேரத்தில் ஏழை, பணக்காரன் என்று பார்த்துச் செய்தால் அது பரவாயில்லை. இதை விட்டு விட்டு, நாம் இந்த மாதிரி திட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு போனால், அதை ரொம்ப ஜனங்கள் வெறுக்கிறார்கள். கீழே இருந்து வந்து படித்து விட்டு, இடம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படக் கூடிய ஒருவன் என்ன நினைப்பான். மனதில் உருகி உருகி சாக வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறான். ஆகவே இந்த மார்க்குக்கு கீழேயுள்ள பிற்பட்ட சமூகத்தை சேர்ந்த ஒருவர் கூட, இரண்டு குழந்தைகள் படிக்கின்றன, ஒன்று நல்ல மார்க்கு, ஒன்று குறைவான மார்க்கு, ஒன்றுக்கு காலேஜில் இடம் கொடுத்து விட்டு, அதிக மார்க் வாங்கிய மற்றவனுக்கு இடம் கொடுக்கவில்லை என்றால், படித்த குழந்தையின் எண்ணம் எவ்வாறு இருக்கும்? இது சோஷலிஸத்துக்கு ஒப்பாகுமா என்பது தான் என் கேள்வி? ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலைமையை அடியோடு எடுத்து விட்டு, ஏழை பணக்காரன் என்று வைத்தாலும் பரவாயில்லை. அது கூட படிக்கிற பசங்களுக்கு, ஏழை, பிச்சைக்காரன் என்று தெரியுமா? அதனால் நல்ல மார்க்கு வாங்குகிறவனுக்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். நமக்கு ஜாதி, மத பேதம் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு போனால், அது சரியில்லை என்று மீண்டும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, அடுத்தபடியாக, பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் விஷயத்தைப் பற்றி பல தடவை பேசியிருக்கிறேன். விவசாயிகள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள், எவ்வளவு நஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது, அதெல்லாம் பட்டுக்கொண்டு பயிர்த் தொழில் செய்தாக வேண்டும் என்று கடவுள் அவன் தலையில் எழுதியிருக்கிறானா? எதற்காக அவன் அந்தத் தொழிலைச் செய்ய வேண்டும்? சர்க்கார் ஏன் அதற்காக மானியம் கொடுக்கக் கூடாது? நமக்கு உணவு இல்லாமல் போனால், உலகம் அழிந்து போகும். அப்படியிருக்கும் நிலையில், அந்த விவசாயத்தைச் செய்கிற ஒருவனுக்கு உற்சாகம் அளிக்கக் கூடாதா? பயிர்கள் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை ஏன் கொண்டு வரவில்லை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. விளையாட்டுக்காகப் பேசுவதா? உண்மைக் கருத்துக்களைத் தெரிந்து இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேனா அல்லது சட்டமன்றத்தின் நேரத்தை வீணாக்க வேண்டுமென்று அலட்சியம் செய்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறேனா என்று கூட எனக்கு அச்சமாக இருக்கிறது. விவசாய உற்பத்தி அதிகமாக வேண்டும் என்றால், விவசாயிக்கு தகுந்த ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வரும் ஆபத்துக்களைத் தடுத்து, ஆதாவு கொடுத்து, சலுகைகள் கொடுத்து, மானியத்தைக் கொடுத்து, நல்ல காரியங்கள் செய்தாலொழிய, விவசாயிகள் முன்னேற முடியாது, முடியாது என்பதைத்தான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காரணம் கால்நடைகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். என்ன விலை ஆகிறது தெரியுமா? ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து வாங்குகிறான். ஒரு சின்ன நோய் வந்தால் மாண்டு போகிறது. திரும்ப வாங்க வேண்டும் என்றால், பணத்துக்கு என்ன செய்வது? ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் என்றால் பெரிய காரியம். நமக்கு வேண்டுமானால் அலட்சியமாக இருக்கலாம். சம்பாத்தியம் பண்ணினவர்களுக்கு. நமக்கு 250 ரூபாய்

யிருக்கும் ஜில்லா எங்கள் ஜில்லா. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில்

5th August] [திரு. கே. வி. ராமசாமி]

மாதம் கொடுக்கிறார்கள், நான்கு மாத சம்பளத்தை வைத்து, கஷ்டப்பட்டு ஒரு வேளை கஞ்சியைக் குடித்துக் கொண்டு, சமாளிக்கலாம். நான் அப்படித்தான் செய்து கொண்டு இருக்கிறேன். இப்படியே வந்தால் என்ன செய்வது? சோளம் பூச்சி விழுந்து கெட்டுப் போய் விட்டது. பருத்திக்கு அடிக்கிற மருந்துக்கு ஆகிற செலவுக்குக் கூட பருத்தி விளைகிறதில்லை. எனக்குத்தான் அப்படி கஷ்டம் ஏற்படுகிறதோ என்னவோ. என்பேரில்தான் கடவுளுக்கு கோபமோ என்னவோ ? கஷ்டமான சூழ்நிலையில் விவசாயிக்கு உதவி செய்யாமல், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கு என்றால், எப்படி முடியும்? விலை ஏறிப் போய்விட்டது, இறங்க வேண்டும் என்றால், எப்படி இறங்கும் ? உணவு உற்பத்தியை அதிகப் படுத்தினாலொழிய, விலைவாசியை இறக்க முடியாது. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு தகுந்த ஆர்வத்தை ஊட்டி உணர்ச்சியைக் கொடுத்து நல்ல விதத்தில், நான்காவது திட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கும் தியாகிகளுக்கும் நல்ல முறையில் செய்து, படித்த மாணாக்கர்களுக்கு கல்லூரிகளில் இடம் கிடைப்பதற்கு வேண்டுவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எத்தனை ஆயிரம் கொடுத்தாலும் பரவாயில்லை, இடம் கிடைத்தால் போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் 10, 15 பேர்கள் சிபாரிசு பண்ணுவதற்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எதற்கு வேண்டுமானாலும் ரெடி. அந்தக் குறைகள் எல்லாம் இல்லாமல் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நல்ல முறையில் நாடு முன்னேற்றம் அடைய எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள் புரிந்து, அமைச்சர்களும் வேண்டுவன செய்து, விவசாயிகள், தியாகிகளை மனதில் வைத்து, முக்கியமான அவர்களை மறந்து விடாமல், வேண்டுவன செய்ய வேண்டுமென்று அடிப்பணிந்து வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜெய் ஹிந்த்.

DEPUTY CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow. 5-47 p.m.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

*171. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2023, *Home, ment and Local Administration, dated* 13*th March* 1965 *making amendmens to the rules relating to restriction and control to regulate the use of porambokes in ryotwari tracts by panchayats* [*Laid on th Table of the House under Section* 179 (4) *of the Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act* 35 *of* 1958).]

* Laid on the Table of the House on 30th July 1965.

[5th August 1965

* 171. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2023, Home, dated 9th June 1965 exempting from payment of tax for the vehicle bearing registration No. MDE. 8585 belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and assigned to Sri Avanashilingam Home Science College, Coimbatore. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act 1931 (Madras Act III of 1931).]*

B. Reports, Notifications and other papers.

* 27. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2834, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 1st June 1965 making amendment to the Minimum Wages (Madras) Rules, 1953.*

* 28. *Short review of the activities of the Public Works Department during the first half of the year 1963-64 in so far as they relate to Major Building Schemes.*

* Laid on the Table of the House on 31st July 1965.

யிருக்கும் ஜில்லா எங்கள் ஜில்லா, வெள்ளைக்காரன் காலத்தில

5th August]

APPENDIX.

[*Vide* answer to Starred Question No. 51 on page 267-267]

(*a*) Yes.

(*b*) (i) The following steps have been taken by the Government to relieve the difficulties of the weavers in the co-operative sector :—

(1) The Government have sanctioned a temporary advance of Rs. 50 lakhs to the Tamilnadu Handloom Weavers' Co-operative Society for the purose of increased procurement of handloom cloth produced by the primary weavers' co-operative societies including silk, artsilk and other non-cotton and mixed fabrics.

(2) Government have increased the rate of rebate on wholesale sales of handloom cloth made by Weavers' Co-operative Production Societies from 3 Paise to 5 Paise for the period from 1st June 1965 to 31st July 1965.

(3) Consumers' Co-operatives are also given reimbursement of rebate of 5 Paise in the rupee in respect of the sales of handloom cloth procured by them from Weavers' Co-operative Societies for the period from 1st June 1965 to 31st July 1965.

(4) Sale of silk and artsilk, mixed, non-cotton fabrics made by Weavers' co-operative production societies are also made eligible for the rebate of 5 Paise in the rupee for the period from 1st June 1965 to 31st July 1965.

(ii) No.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 6th August 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman THE HON. SRI M. A MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. CHAIRMAN : It is rather regrettable that to-day also a few questions have to be postponed. They are questions 62 to 64.

Small-scale cement factory

* 61 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal with the Government of Madras to start a small-scale cement factory;

(*b*) if so, the details thereof; and

(*c*) whether the Government's assistance will be forthcoming to start such a factory under private sector?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) & (*b*) The Government have purchased a small-scale pilot cement plant designed by the Defence Ministry and intend to set it up near Dalmiapuram. After the results of the working of the pilot plant are known, it is proposed to set up a commercial plant in Reddipalayam with a capacity of 75 to 80 tons per day.

(*c*) Yes.

SRI S. K. SAMBANDHAN : What will be the cost of setting up a small-scale cement factory with a capacity of 70 to 80 tons?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Roughly about Rs. 30 to Rs. 35 lakhs.

திரு. க. அன்பழகன் : *தலைவர் அவர்களே, சிறிய சிமின்டு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு தனியார்கள் எத்தனை பேருக்கு அனுமதி தரப்பட்டிருக்கிறது? எத்தனை பேர் விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள்?*

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : *இரண்டு பேர்களுக்கு தனியார்துறையில் அனுமதி மத்திய சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று கோவில்பட்டியில் உள்ளது. மற்றது வள்ளியூரில் உள்ளது.*

[6th August 1965

DR. H. V. HANDE : How many such small-scale cement plants are working in the State now?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Not anywhere in India. I have seen such plants abroad. Therefore, we thought of trying the experiment in this State.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is it necessary to import any machinery from foreign countries for this purpose?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir. This is a plant which does not require any foreign exchange and no machinery need be imported. The whole thing is expected to be fabricated in our own country.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : How long will it take to commence work at Dalmiapuram and how long will it take to start production?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have dismantled the equipment, and we have brought it to Madras. Now we have to transfer it to Dalmiapuram. Actually we have got an expert from the Defence Ministry who originally designed it. He is now engaged in making the preliminary arrangements for setting it up.

(Many hon. Members rose)

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is an important question, Mr. Chairman. I request you, Sir, to give more time, and I shall answer all questions.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இத்தகைய சிறிய சிமிண்டு தொழிற்சாலைகளை அதற்கான மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கிற பகுதிகளில் ஏற்படுத்தவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறதா? சென்னை போன்ற மற்ற நகரங்களில் அதை ஏற்படுத்த வாய்ப்பு உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்த தொழிற்சாலையை குறைவாக மூலப்பொருள்கள் இருக்கும் இடத்திலும் வைக்க முடியும். பெரியதாக அமைக்கவேண்டுமென்றால் குறைந்தது இரண்டு கோடி டன் அல்லது 50 லட்சம் என்ற முறையில் செய்யும் அளவில்தான் வைக்கமுடியும். சிறிய தொழிற்சாலைகளை இரண்டு லட்சம் டன் மூலப்பொருள்கள் லைம் ஸ்டோன் இருக்குமிடங்களில் கூட வைக்கமுடியும். அதனால்தான் ஜியாலர்ஜிகல் ரிபோர்ட்டிலும் மினரல் வெல்த் ஆஃப் மெட்ருஸ் ஸ்டேட் என்பதிலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி பல இடங்களில் பரவலாக சிறு சிறு தொழிற்சாலைகளை அமைக்கலாம். பல இடங்களில் மூலப்பொருள்கள் சிதறிக்கிடக்கின்றன என்பதனால்தான் அவற்றையும் உபயோகிக்கும் அளவில் இதை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

6th August 1965]

DR. H. V. HANDE : What is the total quantity of cement our State is producing? Are we having enough cement or are we in short supply?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Roughly 16 lakhs of tons of cement. I do not think this is enough for our State.

SRI S. K. SAMBANDHAN : The Hon. Minister stated that the setting up of a small-scale cement factory would cost Rs. 4 to 5 lakhs . . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I said, "Rs. 30 to 35 lakhs."

SRI M. RAJAH IYER : Has the recent cyclone affected the Rameswaram Cement Plant proposal?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I cannot say that. I think there is some little difficulty in pushing through that scheme.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, சிறு தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவதில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றனவா? அங்கு ஏற்படுத்தும் வகையில் வசதி செய்து தரப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : வள்ளியூர் பகுதியில் வைப்பதற்கு விண்ணப்பம் வந்து அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கன்னியாகுமரிக்கு அருகாமையில் அது இருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன்.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : What is the capacity of the small-scale plant for manufacture of cement? Is it economic? Can the price of cement compete with that produced by other factories?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : In respect of the small-scale sugar factory, that is, the Kandasari sugar factory, the Government of India have not imposed any control over price or distribution. If the same thing is done, I am quite positive that the small-scale cement plant also will be successful and profitable. But that is a matter which we will have to take up with the Government of India. I think this is one of the best ways of utilizing small resources. To-day we are wasting a great deal of these resources which cannot be used except on a large scale. Attempt should be made, therefore, to utilize the scattered small resources and that is a matter which will have to be taken up with the Government of India.

DR. H. V. HANDE : What is the quantity of cement consumed in the public sector and in the private sector?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : To-day there is no public sector cement factory.

[6th August 1965

DR. H. V. HANDE: My question is this. What is the quantity of cement consumed in the private sector and in the public sector?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We have no information.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: For small-scale Kandasari sugar factories, Government have given certain facilities like charging of nominal excise duties. Will the Government give the same facilities to this factory also because the Government are now taking more than the cost of the cement as taxes? Will it be possible for the small-scale cement factory to compete with the other bigger factories under such conditions?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The experts who are now working on the scheme consider that the small factory will be able to bear all the present taxes and yet prove successful. I was saying we should take it up with the Government of India to show some concession, as otherwise the resources would be wasted and would not be utilized.

SRI K. KAMALAKKANNAN: Will the Government think of starting factories wherever raw materials are available?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Wherever raw materials are available sufficient to cater to the 30 tons or 35 tons or 80 or 100 tons capacity, it should be possible to establish.

திரு. க. அன்பழகன்: *தலைவர் அவர்களே, சிமிண்டு உற்பத்திக்கு இதுவரையில் தேவைப்படுகிற மூலப்பொருள்களாகக் கொள்ளப்படுவன தவிர வேறு ஏதாவது பொருள்களைக் கொண்டு மாற்று முறையில் செய்ய வழி உண்டா? அப்படிச் செய்யலாமென்று கருத்து நிலவுகிறதே அதுகுறித்து அமைச்சர் விளக்குவாரா?*

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: *சிமிண்டுக்கு அடிப்படையான மூலப்பொருள் மென் ஸ்டோன்தான். அது இல்லாமல் எந்தவிதமான சிமிண்டும் செய்யமுடியாது.* flyash. slag *போன்ற பொருள்களை வைத்து கலந்து ஓரளவு செய்யமுடிகிறது. ஆனால் அதில் இருக்கிற கஷ்டம் என்னவென்றால் அந்த சிமிண்டு சீக்கிரம் 'செட் ஆகாது'.* It is not quick setting. It takes some time for setting. Only important things like bridges may not be built on this possolana cement *வீடுகள் கட்டுவதற்கு சாதாரணமாக உபயோகிக்கலாம்.* Beyond that I have no further information.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Are the Government aware that bogus cement has been manufactured in several places as in Tiruchirappalli and other districts? What action have the Government taken to prevent these malpractices?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We have instructed the Director of Industries to check up all those places where they pretend to manufacture cement and we will take appropriate action in this behalf.

6th August 1965]

SRI S. K. SAMBANDHAN: Since these factories do not require any foreign components, will this Government entertain all the applications coming forth from the residents of this State and see that they get licences from the Central Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: First we have already got licences for two people. It is still in a state of experiment so far as this country is concerned. We thought of putting up a first pilot plant so that others may benefit by the experience. Government should, after all, take some promotional activity and this is one of the promotional activities that we have thought of engaging in.

திரு. எஸ். ஜெயராம செட்டியார்: *தலைவர் அவர்களே, கோட்ட* 3-10 p.m.
யத்தில் வெள்ளை சிமிண்டு செய்வதாகவும் அதை பம்பாய் முதலிய இடங்களுக்கு அனுப்புவதாகவும் அதில் லாபம் வருவதாகவும் அறிகிறோம். அப்படி ஏதாவது நம்முடைய மாகாணத்தில் செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: *அந்த விதமான சிமிண்டு தொழிற்சாலை இங்கு இல்லை.*

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Is there any possibility of cement being sold freely to the ordinary consumers? To get a bag of cement is a great problem for the ordinary man in spite of increased production of cement. Therefore will the Government think of decontrolling cement?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is the view of the Government that if it is decontrolled, the poorer sections of the people will not be able to buy even this little quantity which they are now getting, and the prices also will sky-rocket.

DR. H. V. HANDE: What is the price at which it is sold by the State Trading Corporation and what is the cost price at which it is sold by the companies?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, a separate question may be put.

SRI S. K. SAMBANDHAN: There is a feeling among the public that most of the cement produced is consumed by the Government and quasi-Government departments and the public do not get anything at all. Will the Government see that the public get a little more than what they get at the present time?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: What is the Government doing to-day? It is doing all the constructions for the public welfare, such as hospitals, schools, etc. All thes are welfare measures, and I do not see why we should deprive all these public institutions and give cement only to private people to build palaces and theatres?

[6th August 1965

Cashew cultivation

* 65 *Q.*—Sri N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(*a*) the extent of cashew cultivation in Madras State under the forest department;

(*b*) the expenditure incurred during 1963–64; and

(*c*) the income realised therefrom?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : (அ) 1963-64 ஆண்டு வரை, ஐம்பத்தையாயிரத்து தொளாயிரத்து எட்டு ஏக்கரா (55,908).

(ஆ) ரூபாய் ஒரு லட்சத்து இருபத்து மூன்று ஆயிரம். (ரூ. 1,23,000).

(இ) 1963-64 ஆண்டில், ரூபாய் இரண்டு லட்சத்து பத்தாயிரத்தி தொளாயிரத்து முப்பத்தி ஏழு (ரூ. 2,10,937).

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, இந்த முந்திரி சாகுபடி மாவட்டவாரியாக எவ்வளவு செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : சார், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இத்திட்டம் செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு, திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களில் செயல்பட்டு வருகிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : இதுவரையில் அதன்மூலம் உற்பத்தியான முந்திரி பருப்பு cashew nut எவ்வளவு?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : என்னிடத்தில் அந்தக் கணக்கில்லை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : அரசாங்கம் அறுவடை செய்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறதா? எந்தெந்த நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : இப்போது என்னிடம் அந்தத் தகவல் இல்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, இந்த முந்திரி சாகுபடிக்கு தட்ப வெப்ப நிலைகள் தனிப்பட்ட முறையில் எதாவது தேவைப்படுகிறதா? இதற்கு முன்பு அந்த மாவட்டங்களில் அந்த சாகுபடி நடைபெற்றதா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : இப்போது நான் சொல்லியதுபோல ஆறு மாவட்டங்களில்தான் காட்டு இலாகா மூலமாக இதைச் செய்துவருகிறேன். மற்றும் அவர்கள் கேட்கிற கேள்விக்கு தனியாகக் கேள்வி போடவேண்டும்.

6th August 1965]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : முந்திரி உற்பத்தி செய்வதில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தரிசாக கிடக்கிற செம்மண் பகுதி நிலங்களில் அரசாங்கம் நேரடியாக ஏதாவது முந்திரி பயிர் செய்யமுடியுமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : இதைப்போன்று அடுத்த ஜில்லாக்களிலும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பயிரிடவேண்டுமென்று திட்டம் வகுத்திருக்கிறோம். எங்கெங்கு செய்யப்படுமென்று இப்போது சொல்வதற்கில்லை.

Agricultural Co-operative Banks and Co-operative Credit Societies

* 66 *Q.*—Sri N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(*a*) the rate of interest on which loans were granted to Agricultural Co-operative Banks and Co-operative Credit Societies during 1961–62;

(*b*) the rate of interest at present; and

(*c*) the reason for converting the short-term loan to a shorter term loan?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : (அ) 1961-62-ல் வேளாண்மைக் கூட்டுறவு பாங்குகளுக்கும், கூட்டுறவுக் கடன் வழங்கு சங்கங்களுக்கும் வழங்கிய குறுகிய கால, நடுத்தரக் காலக் கடன்களுக்கு முறையே 5 சத விதமும், 6 சத விதமும் கூட்டுறவு மத்திய பாங்குகள் வட்டி வாங்கி வந்தது.

(இ) வேளாண்மைக் கூட்டுறவுப் பாங்குகளுக்கும், கூட்டுறவு கடன் வழங்கு சங்கங்களுக்கும் இப்போது வழங்குகிற குறுகிய கால, நடுத்தரக் காலக் கடன்களுக்கு முறையே 6.7 சத விதமும், 7.95 சத விதமும் கூட்டுறவு மத்திய பாங்குகள் வட்டி வாங்குகின்றன.

(உ) இச் சங்கங்கள் தமது அங்கத்தினர்களுக்கு வேளாண்மை உற்பத்திச் செலவுக்காகக் குறுகிய காலக் கடன்கள் வழங்குகின்றன. இந்தக் குறுகிய காலக் கடன்கள் ஓராண்டுக்குள் திருப்பிச் செலுத்தப்படவேண்டும். இப்போது "பயிர்ப் பட்டத்தில்" மட்டுமே இக் கடன் வழங்கப்பட்டு வசூலிக்கப் படுகிறது. இக் கடன்களை, மாசூல் விற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதால், இவற்றைத் திருப்பிச் செலுத்தும் கால அளவு சாகுபடி செய்த பயிர்களின் கால அளவைப் பொறுத்து, அறுவடைக்குப் பின் மாசூலை விற்பதற்குச் சுமார் இரண்டு மாதம் தள்ளி நிச்சயிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, பெரும்பான்மையான பயிர்களின் சாகுபடிச் செலவுக்காக வழங்கும் இவ் வகைக் கடன்கள் ஓராண்டுக்கும் குறைந்த காலக் கடன்களாகும்.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, are the Government aware that the policy of collecting the loan amounts, both the short and long term loans, after one year from the harvest, has been changed and the ryots are forced to pay the amount within two months of the harvest, even though they are not able to sell the produce within such a short time?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : சார், ஆரம்பக் கேள்விக்கு பதில் சொல்வதில் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. வேளாண்மையைப் பொறுத்துத்தான் கடன் கொடுக்கிறோம். வேளாண்மைக்கு நான்கைந்து மாதங்கள் என்று வைத்துக் கொண்டால் அதற்குப் பிறகு இரண்டு மூன்று மாதங்கள் அவற்றை விற்பனை செய்வதற்கு காலமளித்துத்தான் கேட்கப்படுகிறது. அதைப் பார்க்கும்போது ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் குறைவாகத் தான் இருக்கும்.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, some three or four years ago the ryots paid the loan instalments after a year from the harvest, whether it was single crop, double crop or triple crop land. But now the Government insist that immediately after the harvest, the ryots must pay the amount. The ryots feel that it is impossible for them, and it will not be in their interest. So will the Government revise their policy and give them one-year loan?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : நான் சொல்லியது போல குறுகிய காலக் கடன் என்று கேட்கும்போது பயிரைப் பொறுத்துத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பார்த்துவிட்டுத்தான் அந்த முறையில் செய்தார்கள். இப்போது விளைச்சலை அடிப்படையாக வைத்து கடன் கொடுக்கிற நிலைக்கு அதுதான் காரணம். விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு அவசியமாகக் கடன் கொடுக்க வேண்டும்.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Is it not the object of the Government that the ryots should be enabled to get the maximum benefit by keeping back the stocks for some time after harvest when they can get better prices instead of asking them to pay the loan amount within two months even though they are not able to get better prices at that time?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : இதற்கெல்லாம் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி இருக்கிறது. அதன் மூலமாகக் கொடுக்கலாம். புரகியூர்மெண்டு எந்தவகையிலும் அடைந்திருக்க வேண்டும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : பயிரை முன்னிட்டுக் கடன் கொடுப்பதில் வேளாண்மை முடிகிறபோது கடன் செலுத்துவது முறையாக இருந்தாலும் பயிரின் விளைவு பூச்சி முதலியவைகளால் பாதிக்கப்படுகிற சில பகுதிகளுக்கு காலத்தை நீட்டிக் கொடுக்க அரசாங்கம் வகை செய்யுமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் . அது அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு. உத்தரவு போடவேண்டிய அவசியம் இருக்காது. அங்கங்கு உள்ள மத்திய பாங்கைச் சேர்ந்தவர்கள் அதைச் செய்வார்கள். அத்தியாவசியம் ஏற்படுகிறதென்றால் பாங்கின் டைரக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அதைத் தள்ளிக் கொடுப்பார்கள்.

Agricultural Co-operative Banks

* 67 *Q.*—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(*a*) the reason for enhancing the share amount from 10 per cent to 15 per cent for raising a loan in the Agricultural Co-operative Banks; and

(*b*) the reason for collecting a thrift deposit too?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : (அ) இந்தச் சங்கங்களின் சொந்த நிதியை அதிகப்படுத்தி, இவை வெளியே கடன் பெறுவதைக் குறைப்பதற்காக, அவற்றின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் செலுத்தும் பங்குமூலதனம் அவர் வாங்குகிற கடனில் 10 சத வீதமாக இருக்க வேண்டுமென்பதைப் படிப்படியாக 20 சத வீதத்துக்கு உயர்த்தும்படி அவைகட்கு யோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(இ) கூட்டுறவுக் கடன் சங்கம் ஒன்றின் முக்கிய நோக்கம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தேவையான உற்பத்திக் கடன் வழங்குவதோடு அவர்களிடையே சிக்கனப் பழக்கத்தை வளர்ப்பதேயாகும். நாளடைவில் குடியானவர்கள் கடன் வாங்கும் பழக்கம் சிறிது சிறிதாகக் குறைய வேண்டும். இவர்களிடையே சிக்கனப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்காகவே, வேளாண்மைக் கடன் சங்கங்களில் சிக்கன டிபாசிட் நிதிக்கெனக் கட்டாயமாகத் தொகை செலுத்தும் முறை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ், கே. சம்பந்தன் : விவசாயிகளுடைய நிதி நிலைமை இப்போது திருப்தியாக இல்லாதிருப்பதால் இந்த மாதிரி யோசனைகளை சிறிதுகாலம் ஒத்திப் போட அரசாங்கம் முன் வருமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : இது எல்லாமே ரிசர்வ் பாங்கு கண்டிஷனைப் பொருத்தது. அங்கெல்லாம் இந்த மாதிரி செய்யவேண்டுமென்று அவர்களுடைய விதிமுறைகளின்படி செய்யவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு பாங்கும் நிதிக்காக சர்க்காரை அதிகமாக எதிர்பார்ப்பதைவிட அங்கங்கு டெபாசிட் செய்ய வழி ஏற்படவேண்டுமென்றுதான் இது செய்யப்பட்டது.

திரு. எஸ், கே. சம்பந்தன் : ரிசர்வ் பாங்கு சாதாரணமாக எந்த பாங்காக இருந்தாலும் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள் என்பது உண்மைதான். விவசாயிகள் என்ற காரணத்தால் விவசாய பாங்குகளுக்கு இந்த சலுகை பெற அரசாங்கம் யோசிக்குமா ? இது பற்றி ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

[6th August 1965

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: இப்போதெல்லாம் அதிகமாக விரிவாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இல்லை. இவை யெல்லாம் தேவையென்றுதான் அரசாங்கம் கருதுகிறது.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Are these Agricultural Banks, Co-operative Credit Societies and the Central banks under the control of the respective directors of those institutions, or are they run with the support of the State Government or are they entirely under the Control of the Reserve Bank which chalks out their policies? Who is responsible for formulating the policies of these banks?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ் மன்றாடியார்: ரிசர்வ் பாங்கு, ஸ்டேட் பாங்கு முதலிய பாங்குகள் வரிசையாக இருக்கின்றன. கனம் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. கனம் உறுப்பினர் என்ன கேட்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: விவசாய பாங்குகளில் கடன் கேட்டால் வேறு சில நாணய சங்கங்களில் பங்குத்தொகை எடுக்க வேண்டுமென்றும் சென்ட்ரல் பாங்கில் வற்புறுத்துகிறார்கள். இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அரசாங்கத்தின் யோசனையின் பேரில்தான் அது கேட்கப்படுகிறதா? இல்லையென்றால் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை அமைச்சர் அவர்கள் எடுப்பார்களா? விவசாய பாங்கில் கடன் கேட்டால் வேறு ஒரு நாணய சங்கத்திலும் பங்குத் தொகை எடுத்தால்தான் கடன் கொடுக்கப்படுமென்று சென்ட்ரல் பாங்கில் சொல்கிறார்கள்.

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: அப்படி ஒன்றும் அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் இல்லை.

3–20 p.m.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: தென்னாற்காடு மத்திய பாங்கு அப்படிச் சொல்கிறது. குறிஞ்சிப்பாடி விவசாய பாங்கில் கடன் கேட்டபோது அங்குள்ள இராமலிங்கசாமி கூட்டுறவு பாங்கில் பங்குத்தொகை எடுத்தால்தான் கடன் கொடுக்க முடியுமென்று சொல்லப்பட்டது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: கனம் மெம்பர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறார்கள். அதை அவர்கள் எழுதி யனுப்பினால் ஆவன செய்ய முயற்சிக்கலாம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: தற்போது நாட்டில் நிலவும் உணவு நெருக்கடியை முன்னிட்டு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயி களுக்கு கடன் கொடுக்கிற போது பங்குத் தொகை 15 சத விதம் வேண்டுமென்ற சூழ்நிலையை உணவு நெருக்கடி தீரும்வரையிலாவது தளர்த்த சிபாரிசு செய்ய முடியுமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: இதையெல்லாம் பார்த்து அதில் உள்ள நன்மையைக் கருதித்தான் வைத்திருக் கிறோம்.

6th August 1965]

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, is there any plan to open more agricultural co-operative banks in the rural sector, and what is the policy of the Government in this regard?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: விவசாய அபிவிருத்தி புதிதாக தற்போது இல்லை. இருக்கிற கிரெடிட் சொஸைடியை அவர்களுக்காக வைக்க வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்து.

Bridge across the Paravanar river

* 68 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state, with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 66 on 18th February 1961, the stage at which the construction of a bridge across the Paravanar river now stands?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: நான்காவது திட்ட காலத்தில் இந்த வேலைக்கு அங்கீகாரம் அளிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் 1961 பிப்ரவரியில் சொல்லிய பதிலை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படு கிறேன் "The works have been prepared by the Divisional Engineer and they are under scrutiny and final check." என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது 1961-ல் இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வது 1965-ல். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்திலாவது எடுத்துக்கொள்வார்களா, என்ற உறுதி அளிக்க முடியுமா? அல்லது அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படுமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு சந்தேகம் வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முதல் பாகத்தில் உத்தேசமாக எட்டு லட்சம் ரூபாயில் அது நடக்கு மென்று நினைக்கிறேன்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கிராமப்பகுதிகளைச் சேர்க்கும் ஒன்றாக இருப்பதால் அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: அதற்குத்தான் பதில் அளித்தேன்.

Elections of the Presidents of the Panchayats and Chairmen of the Panchayat Union Councils

* 69 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the number

of writ petitions pending in the High Court, challenging the validity of the elections of the Presidents of the Panchayats and Chairmen of the Panchayat Union Councils as on 1st April 1965?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் தேர்தல் முடிவினை எதிர்த்து 27 ரிட் மனுக்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் தலைவர் தேர்தல் முடிவை எதிர்த்து ஒரு ரிட் மனுவும் 1—4—1965-ல் உயர் நீதி மன்றத்தில் முடிவுருமல் இருந்தன.

DR. H. V. HANDE: May I know, Sir, whether the Government have any idea of abolishing this indirect method of elections and adopting the direct method of elections?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: ஹைக்கோர்ட்டில் எத்தனை கேஸ்கள் இருக்கின்றன என்பதுதான் கேள்வி. நேர்முகத் தேர்தலா மறைமுகத் தேர்தலா என்பதற்கு தனி கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Are the Government aware that during the elections of Chairmen to Panchayat Unions, several untoward incidents like kidnapping of members have taken place? If so, will the Government reconsider this question of indirect election of Chairmen?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: இது முக்கிய கேள்வியே தவிர உபகேள்வி அல்ல.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: சில பஞ்சயாத்துத் தலைவர்களின் வேலைகள் முனிசீப் கோர்டில் தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா? அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை ஏதும் எடுக்க உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: அந்த மாதிரி தகவல் ஏதுவும் இல்லை.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: குறிப்பாக குறிஞ்சிப்பாடி தலைவருடைய கேஸில் முனிசீப் கோர்ட் தடை செய்திருக்கிறது என்றும், அங்கு உபதலைவர் இருந்துதான் அலுவல்களை கவனித்துக் கொண்டு வருகிறார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி ஏதாவது இருக்கிறதா? இருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: எழுதியனுப்பினல் கவனிக்கலாம்.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Are there any writ applications involving the Government as respondents? If so, how many, Sir?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: I have no information, Sir.

Promotion of tourism in the State

* 70 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state the total amount spent so far out of the amount allotted for the promotion of tourism under the Third Five-Year Plan?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சுற்றுப் பயணங்கள் அபிவிருத்திக்காக மாநிலத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 33.75 லட்சம் ஆகும். மத்திய அரசினர் தரும் தொகை ரூ. 8.75 லட்சம் இதில் சேரும். 31—3—1965 வரையில் மத்திய அரசினர் செலவுப் பங்கும் சேர்ந்து ரூ. 9.04 லட்சம் செலவாகியிருக்கிறது.

DR. H. V. HANDE: How, in spite of the allotment of Rs. 37.70 lakhs, only Rs. 8.76 lakhs have been spent during 4½ years, Sir?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: ஒன்பது லட்சத்து நாலாயிரம் ரூபாய் செலவாகிறதென்று சொன்னேன். இதில் 8.75 லட்சம் சென்ட்ரல் கண்ட்ரிபியூஷன். செலவு ஆவது 9.4 லட்சம்.

DR. H. V. HANDE: Why so little amount has been spent in spite of the heavy allotment, Sir?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: தேசீய நெருக்கடி காரணமாகவும் இடங்களை தேர்ந்தெடுப்பதில் ஏற்பட்ட சிரமங்கள் காரணமாகவும் அதிகமாக செலவு செய்ய முடியவில்லை.

DR. H. V. HANDE: Are the Government aware that the comforts for tourists available in Mahabalipuram are very, very poor, and have there been complaints by foreigners that they did not even get the picture post-cards to post from Mahabalipuram, Sir?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: இதெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிறது. துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, ஏர்க்காடு, சுருளி போன்ற இடங்களில் சுற்றுலா அமைத்து ஏழைகள் போய் பார்த்துவரும் நிலையை சர்க்கார் ஏற்படுத்தவேண்டும். இதுவரை மீதமுள்ள பணத்தைப் பயன்படுத்தி அப்படிச் செய்யாததற்குக் காரணம் என்ன? எதிர்காலத்திலாவது செய்வார்களா?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: கனம் அங்கத்தினர் சொல்லிய இடமெல்லாம் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மூன்ருவது திட்டத்தில் செலவழிக்காததற்குக் காரணம் தேசீய நெருக்கடியில் இரண்டாண்டுகளாக செலவு செய்ய முடியவில்லை. இடம் தெரிந்தெடுப்பதில் கேட்கிற இடங்களில் தகராறு ஏற்படுகிறது. கண்ட இடங்களில் கட்ட முடியாது. எல்லா வசதிகளையும் பார்க்கவேண்டியிருப்பதால் காலதாமதம் ஏற்பட்டுவிட்டது.

[6th August 1965

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : May I know, Sir, whether the allotment made by the Central Government will lapse or it will be carried over to the Fourth Plan?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேரும்.

(DR. H. V. HANDE : and Sri K. S. Abdul Wahab rose in their seats and were seen standing.)

MR. CHAIRMAN : Dr. H. V. Hande will put his question. I wish hon. Members try to catch the eye of the Chair instead of straightway putting the questions.

DR. H. V. HANDE : Sir, I asked a specific question whether the Government have received any complaints from the tourists and whether the Government are aware of them. I did not ask whether they were receiving attention. My question was whether the Government were aware that even basic amenities were not available. In the tourist bungalows, there are not even lights; that is the complaint that I have received from several foreigners. That is my question. It is not a frivolous question. It is a very serious and sincere question. Because it involves foreign exchange that we want to earn, I would like the Minister to properly scrutinise my question and answer it.

MR. CHAIRMAN : It is too long a question.

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : நான் சரியாகத்தான் சொன்னேன் என்று நினைக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சரியாக விளங்கிக்கொள்ளவில்லை என்று கருதுகிறேன் முன்பு நான் சொல்லியது. அதுபோன்ற புகார்கள் அரசாங்கத்திற்கு வந்ததாகத் தெரியவில்லை. தனியாகக் குறிப்பிட்டு கேட்டால் பரிசீலனை செய்யலாம்.

3-30 p.m. திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் விரும்புவதால் அதற்குப் பொறுப்புள்ள அமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று அங்கு எப்படி பிரயாணிகளுக்கு வசதிகள் செய்துகொடுக்கிறார்கள் என்று அறிந்து வந்து ஏதாவது ஓரளவாவது நம் மாநிலத்தில் முன்னேற்றம் செய்யலாமல்லவா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I thought the Opposition was very keen on retrenchment, economy, and so on. Now the hon. Member is suggesting lavish expenditure on foreign tours.

SRI M. RAJAH IYER : May I know, Sir, whether the legislators will be taken to these places as tourists so that they may judge whether they are important or not?

MR. CHAIRMAN : We are straying from the main question.

6th August 1965]

DR. H. V. HANDE : Sir, have the Government taken the advice of any advertising agencies to meet the tourists' complaints in addition to the advice taken from their secretaries?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : இதற்கு என்று தனி குழு இருக்கிறது. அந்தக் குழுகூட இதுபற்றி விவாதிக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் யோசனை அனுப்பினால் அரசாங்கத்தில் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : உல்லாசப் பயண வசதியில் இலவசமாக வெளிப்பகுதிகளிலிருந்து இம்மாநிலத்திற்கு வருகிறவர்களுக்கு வசதி செய்வதுபற்றி பேசப்பட்டது. இங்கிருந்து வெளி மாநிலங்களுக்கு உல்லாசப் பயணம் செய்வதற்கு இந்த பணத்தில் தொகை ஒதுக்க அரசாங்கத்தால் முடியுமா?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : அரசாங்கம் செய்யமுடியாது. அவரவர்கள் சொந்த செலவில் போய்க்கொள்ளலாம்.

DR. H. V. HANDE : Sir, a large amount of foreign exchange is earned by the tourists coming to Madras.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, this State does not earn any foreign exchange. It is the Government of India which earns the foreign exchange. The foreign exchange is credited according to well known rules into the Reserve Bank of India. The State Government will have no information on this.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, are the Government aware that the facilities offered in our tourist bungalows are not enough and that the foreign tourists are not satisfied with the arrangements there? There have been complaints that they cannot get important pictures and other things as memento from these bungalows. Will the Government be pleased to look into this?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : அதுபோன்ற புகார் வந்தால் அரசாங்கம் கவனிக்கும்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தேசிய நெருக்கடி இருப்பதால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் சேர்க்கமுடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான்காவது திட்டத்தில் வருவதாகவும் சொன்னார்கள். அப்படியானால் தேசிய நெருக்கடி நீங்கிவிட்டதா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : நீங்கிவிடவில்லை. அரசாங்கத்தினுடைய நிதிநிலையை வைத்து எந்தெந்தத் திட்டங்களை உடனடியாக நடத்தவேண்டுமென்பதை கவனத்தில் கொண்டு நடத்தப்படுகிறது.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் காஞ்சிபுரத்தில் அந்த மாதிரி சுற்றுப்பயண விடுதி கட்டவேண்டுமென்று எழுதிவைத்திருக்கிறது. அதற்கு கேள்வியே

[6th August 1965

இல்லை. அதற்காக மூன்று லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். செய்ய வில்லை. கேட்டாலும் செய்வதில்லை. வேறு எங்கோ எடுத்துக் கொண்டுபோகிறார்கள். அது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா ?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : வேறு எங்கும் எடுத்துக்கொண்டு போகவில்லை. தேசிய நெருக்கடியின் காரணமாக தள்ளி வைத் திருக்கிறார்கள். நான்காவது திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்வார்கள். செய்வார்கள்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: அந்தப் பணம் எங்கே போய்விட்டது?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : அங்கத்தினர் சொல்கிறமாதிரி எங்கும் போகவில்லை.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note*.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—REPORT OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES ON 'OBSTRUCTION CASE'

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

"That the Report of the Committee of Privileges on 'Obstruction case' presented to the House on the 2nd August 1965 be approved".

Sir, in presenting the report, the Chairman of the Committee of Privileges gave detailed information with regard to the facts and the circumstances in which the obstruction occurred and has also discussed the legal position in regard to the privileges that Members of the Legislature and Members of Parliament in India have *vis-a-vis* the privileges existing in the House of Commons. First of all let me pay my tribute to the excellent and very valuable report which the Chairman of the Privileges Committee has presented to the House. It is thorough in the examination of the facts of the case and also the legal aspects. Sir, this case is very important, as it is creating a precedent so far as our country is concerned. Though every one knows that there is a right to Members of Parliament as well as Members of the Legislature to attend freely, without any obstruction, to their duties as Members of the Legislature in the House or its committees, it has not been spelt out very clearly so far what exactly is the extent of these privileges. The Chairman of the Committee of Privileges has in the report clearly pointed out that people who obstruct others attending the Houses take a very serious risk in causing such obstruction. If the people whom they obstruct happen to be Members of the Legislature, they are liable to be brought before the House and punished for contempt.

6th August 1965] [Sri R. Venkataraman]

There is also another very important recommendation which the Committee has made. In the House of Commons, on account of the existing relationship between the King and the Parliament in earlier times, when it was suspected that the King might prevent Members of the House from attending and performing their duties by waylaying them and taking them away, the House of Commons adopted a rule saying that there should be no obstruction, procession or other demonstration within a radius of one mile from the House of Commons. The reason why they fixed such a wide area was that in those days Members of Parliament were often subject to harassment by the officers of the Crown and others who wanted to prevent them from going and discharging their duties. Fortunately, in our country there has been no conflict between the Crown and Parliament and that circumstance does not exist. Nevertheless the need for safeguarding the rights of members against obstruction, no doubt arises.

Further, the facts in this particular case have clearly established that the Government should prescribe a rule by which demonstrations will not be permitted except under the specific permission of the Commissioner of Police in any area which is within a furlong around the House. Sir, this is a very valuable recommendation, and I trust that this recommendation will go a long way in preventing a recurrence of incidents of the kind that we had the other day. The report is unanimous, and I would crave the indulgence of the House to adopt it unanimously.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

"That the Report of the Committee of Privileges on 'Obstruction case' presented to the House on the 2nd August 1965 be approved".

* திரு. க. அன்பழகன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் உரிமைக் குழுவினர் கொடுத்துள்ள அறிக்கையை இந்த மன்றத்தினர் ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தை ஆளும் கட்சித் தலைவர் தெரிவித்திருக்கிறார். தலைவரின் கருத்துக்களை நான் வரவேற்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தலைவர் என்ற வார்த்தை சேர்மனைக் குறிக்கும். மன்ற முதல்வர் என்ற வார்த்தைகள் Leader of the House -ஐக் குறிக்கும்.

திரு. க. அன்பழகன்: மன்ற முதல்வர் தெரிவித்துள்ள கருத் துக்களின் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தின் உரிமைகள் மிக இன்றியமையாத ஜனநாய கத்தைக் காக்க அவசியமாக இருப்பதால், இந்த உரிமைகள் நிச்சயம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். அவைகளைக் காக்க பொது மக்களும் மன்றத்திற்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். அவைகளை மதிக்கும் மனப்பான்மை பொதுமக்களிடத்தில்

[திரு. க. அன்பழகன்] [6th August 1965

ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். நம் மக்களால் ஜனநாயகம் இன்னும் போதிய அளவிற்கு உணரப்படவில்லை. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுடைய உரிமைகளின் சிறப்பை அறிந்துக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு இப்பொழுது பொது மக்களுக்கு இல்லாதிருப்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எனவே இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் உரிமைகளை மக்கள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். பொதுமக்கள் இன்று தங்கள் விருப்பங்களை சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களிடமோ அமைச்சர்களிடமோ தனிப்பட்ட முறையில் தெரிவித்தால் அது பரிசிலிக்கப்படும் என்று அவர்கள் கருதுவதில்லை. சட்ட மன்றத்திற்குச் சென்று அவைகளைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமுடையவர்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். பொதுவாக, எல்லா மக்களுக்கும் அந்த எண்ணம் இருக்கிறது; எந்த அரசியல் கட்சியையும் சேராதவர்களுக்கும் அந்த எண்ணம் இருக்கிறது. சட்ட மன்றத்திற்குச் சென்றால் தான் தாங்கள் முறையீடுகள் கவனிக்கப்படும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். டெல்லிப் பாராளுமன்றத்திற்குக் கூட, சிலர் பல்வேறு அரசியல் கட்சித் தலைவர்களையும் சந்தித்து வற்புறுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்திறகாகச சென்றதாகத் தெரிகிறது. எனவே மக்கள் முதல் அமைச்சரையும் மற்ற அமைச்சர்களையும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும் சந்திக்க வரக்கூடும். அவர்கள் ஒழுங்கான முறையிலும் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டும் வந்தால் அதை அனுமதிக்கலாம். அவ்வாறு வருவதாக உறுதிகூறுபவர்கள் ஊர்வலமாக வர போலிஸ் கமிஷனர் அனுமதி அளிக்கும் முறை இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்வது பொது மக்கள் விருப்பத்திற்கும் இசைவானதாக இருக்கும். ஜனநாயகம் இன்று நம் நாட்டில் குழந்தைப் பருவத்தில்தான் இருக்கிறது. மேல்நாட்டில் ஜனநாயகம் குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்தபோது அரசருக்கும் சட்ட மன்றத்திற்குமே மாறுபாடு ஏற்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்நாட்டில் இப்போது ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மன்றத்திற்கும் இன்னொரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மன்றத்திற்கும்கூட மாறுபாடு ஏற்படக்கூடிய நிலைமை நிலவுகிறது; நீதி மன்றத்திற்கும் சட்ட மன்றத்திற்கும் மாறுபாடுகள் வரக்கூடிய நிலைமை நிலவுகிறது. எனவே, இந்நாடு ஜனநாயகத்தைப் பொருத்த வரையில் இன்னும் குழந்தைப் பருவத்திலேயே இருக்கிறது. ஒழுங்கு முறைக்கும் கட்டுப்பாட்டுக்கும் உட்பட்டு அமைச்சர்களைப் பார்க்க வருபவர்களை அனுமதிக்க வேண்டும். தெரிவித்து விட்டு வருபவர்களை அவ்வாறு அனுமதிப்பதை ஒருமுறையாக அமைச்சர்கள் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கூறுவதுடன், இந்த அறிக்கையில் நோக்கம் மிகச் சிறந்ததாக இருப்பதால் இவ்வறிக்கையை மன்றம் ஏற்றுக்கொள்வதை வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

3-40 p.m. * SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, under Article 343 (3) of the Constitution, it has been provided that until Parliament makes laws in regard to the privileges, the

6th August 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

privileges that govern the Parliament in England and which subsist at the time of the passing of the Constitution will govern us also. That has been adopted as the convention so far as our Constitution is concerned. Therefore, we had necessarily to look into the privileges of the House of Commons. All those privileges are very old. My hon. Friend referred to "*Kuzhandai paruvam*". They were also in "*Kuzhandai paruvam*" in the 13th to 15th centuries. But that child was a precocious child. Therefore, those privileges are very old privileges which have not been questioned at all up to now. For instance, within a radius of one mile from the House of Commons, processions and demonstrations are prohibited. Sri Anbazhagan was a little doubtful about that provision. He was hesitating whether that will be used for the purpose of preventing people from coming here. Therefore, a very specific clause has been added that with the permission of the Commissioner of Police processions and demonstrations may be allowed. But I personally go even to the the extent of asking why the Commissioner of Police should be empowered to give permission. We may prohibit processions and demonstrations within the prescribed area completely, because even the Commissioner of Police in a democracy may not act up to the high ideals of a democracy. He may act in excess of his powers or a procession which is peaceful at the beginning may become riotous afterwards. As soon as they do not see the Chief Minister or somobody else, they may become riotous. When a procession comes for the purpose of meeting people and expressing their views, there may be a change in their demeanour and the processionists will attribute it to the Government or some other officers. All these difficult situations will arise. Therefore, I was personally feeling doubtful about this provision but the Report should be unanimous. Therefore, we said, "All right. We shall accept that position and give the power to the Commissioner of Police." In a democracy why should the Commissioner of Police have the power? Therefore, it is better that we as Members of the Legislature make a provision that there should be no demonstration before the House, especially for protecting the privileges of our Members and not for any other reason. It is very necessary for discharging our functions here coolly and calmly. It is a very valuable right. However, provision has been made that with the permission of the Commissioner of Police peaceful processions may be allowed for the purpose of expressing grievances.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I am grateful to Sri Balasubramanya Ayyar for having explained the position with regard to processions and demonstrations. There was a large section in the Committee which felt that there should be a total ban on demonstrations and processions in the vicinity of the House. But after discussing at some length, the Committee felt that there was some valid point raised by Sri Anbazhagan that if some people wanted to come and make representations in a peaceful manner, they should not be shut out. Therefore, this Report has embodied a safety clause in which it is said that such demonstrations or representations or processions can take place only with

[Sri R. Venkataraman] [6th August 1965

the permission of the Commissioner of Police. In any administration we have to trust some authority, and there will be no harm in trusting an officer like the Commissioner of Police to judge whether a particular procession should be allowed or not. I would make a further submission for the consideration of the House as well as the public. It is not necessary that people should come *en masse* to make representations to the House. It is enough if they choose half a dozen people from among themselves to go and make representations either to the Government or even present a petition to the House. If people who organise these demonstrations will resort to this method, they may come in a procession up to the point at which they will be stopped and they may select from among themselves a few people—about five or six—and authorize them to come and make representation to the Government or to the party leaders or even present a petition to the House. Thus we will avoid all possible occasions for disorder. This I am making as a suggestion, because we have allowed on a few occasions a number of these people, the representatives, to come and meet us. In many cases I have allowed demonstrators who have come somewhere within 100 or 200 yards of the Assembly or the Secretariat to send representatives—four or five of them—to come and make representations to me, and I have asked the Police Officers to escort them and bring them to the Secretariat. I think that would be a very good way of making representations and, at the same time, preserving the dignity of the House. I commend it to the consideration of the people as well as the Members of the Legislature. I am thankful to the House for having agreed to adopt this motion unanimously.

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Report of the Committee of Privileges on 'Obstruction case' presented to the House on the 2nd August 1965 be approved".

The motion was put and carried and the Report was approved.

III.—DISCUSSION ON THE DRAFT OUTLINE OF THE FOURTH FIVE-YEAR PLAN—*cont.*

MR. CHAIRMAN : We will now resume the discussion on the Draft Outline of the Fourth Five-Year Plan. I want to inform hon. Members that there is a great rush of members asking for time to speak today.

?-50 p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It always happens on the second day.

MR. CHAIRMAN : Therefore, I would like hon. Members to restrict their speeches to 15 minutes. I only request them to arrange this among themselves. Of course, this restriction on time will not apply to leaders of parties.

Now, Sri K. Balasubramanya Ayyar will speak. The 15 minutes rule does not apply to him (Laughter).

6th August 1965]

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, when we discuss the Draft Outline of the Fourth Five-Year Plan, we have to remember the background in which this plan has been adumbrated and put before this House. Sir, there is a serious foreign exchange crisis, a crisis which will face us in every project and scheme of ours, even in their little details. If you want to build a house, you require cement, steel and so on, and in the case of every one of these, we will be faced with the foreign exchange crisis. Therefore, this Draft Outline has to be judged against the serious background of the foreign exchange crisis, for which there seems to be no immediate relief at all. They say so many things about increasing the foreign exchange possibilities. But nothing seems to come to any effect. On the other hand, the foreign exchange difficulty increases. As we go on discussing the plans, we find we want more and more money and the foreign exchange crisis increases. And that is why when we discuss the draft plans, we have a feeling that it would be more of a paper plan than of real or actual achievements. I do not doubt the Government's *bona fides* to achieve the targets. But unfortunately the foreign exchange crisis is there and, therefore, they may say raw materials are not available. In that way, there would be a justification for their saying so. Therefore, I feel that we are to some extent academical, problematical, and hypothetical in our discussion of the Fourth Plan. I have no quarrel with the amount of crores and lakhs which they mention because we do not know what it is going to be finally and what is going to happen. Therefore, let them have the pleasure of writing on paper. That would be a cynical way of saying it, but to some extent true. Then there is the other difficulty of the mounting foreign loans also, repayment of foreign loans, and interest thereon. That is why our Prime Minister had also pleaded whether the creditors could not wait for some time more and take deferred payments. Even a moratorium was mentioned in this connection and discussed in the papers. I am only mentioning the seriousness of the situation. We spend quite a lot of foreign exchange on import of food. In the last year of the Third Five-Year Plan the total amount mentioned is Rs. 400 crores for the whole of India, and this is likely to become 600 crores later on. That is another large element which always increases the foreign exchange difficulties. Without the import of foodstuffs, you cannot meet the demands of the people.

Apart from this foreign exchange crisis, we have this rise in prices of all consumer goods and foodstuffs. Not only are we faced with a rise in prices but there is also the scarcity of goods. People have to stand in queues to buy not what they want but very much less than what they want. By way of justification for this situation, it is mentioned that some of these have to be exported to earn foreign exchange. Whatever it is, we feel the difficulty in getting these consumer goods. These difficulties impair the effect of many of the good things that we may derive from a discussion of the five-year plans.

Have the Government got any solution for all this? Nothing. In regard to foreign exchange we cannot have any solution in this Plan. So far as prices are concerned, from the 1952 base, they have gone up now to nearly one and a half times and it will go up still further from time to time on account of the inflationary pressures created by the implementation of these plans. We spent 340 crores in the Third-Plan and now we have asked for Rs. 750 crores. Apart from the windfalls we are likely to get on account of the recommendations of the Finance Commission—that is not mentioned here—the total amount of our resources comes to Rs. 278 crores. Adding the windfalls that we are likely to get, it may be Rs. 340 crores. The balance of Rs. 450 crores we have to find ourselves. So far as the national plan is concerned, they think of additional taxation to the extent of Rs. 3,000 crores. So far as our State is concerned, 1/10th of it may be necessary. We do not know. Therefore, I do not know what the Government are going to do as regards additional resources by taxation. We will wait and see.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The indications are that Rs. 1,800 crores will be met by the Centre and the balance of Rs. 1,200 crores may be met by the States.

SRI K. BALASUBRAMANIA AYYAR: And that is additional taxation and it is much more than what I thought it would be.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is for all the States.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I agree. I think so far as our State is concerned, it would be of the order of Rs. 120 crores and that is what I mentioned also. I would strongly submit to the Government that they should not think of additional taxation. They have exhausted all the sources, and the last straw on the camel's back was the urban land tax. That we have imposed and that is sufficient to break the back of the highest camel. Therefore, I do not think it will be possible hereafter, without detriment to the happiness of the people of our State, to levy more taxation. On the other hand, the plea has often been made for a reduction of taxation. But really now reduction of taxation seems to be more necessary than additional taxation.

Now, Sir, the inflationary pressure created on account of the circulation of money is terribly great. Economists have given some figures about this and I will just mention them. In 1951 the money in circulation was Rs. 1,803 crores, and it is now Rs. 4,663·97 crores. That is to say, in thirteen years the deficit

financing has gone up to Rs. 2,377 crores. That is for the whole of India; not for our State alone. We can see from this how much of money has been put into circulation on account of these Plans. Therefore, there is inflation. This inflation creates rise in prices and on account of the rise in prices there is mal-distribution and so on. There is scarcity of commodities. One follows the other and there are all these difficulties. Therefore it is that the International Monetary Fund Mission who came to India said this. They say: 'Inflation is a socially costly and economically wasteful way of increasing investment'. And, Sir, the Planners—those who have written this paper—are fully aware of it. On every occasion they talk about inflation. In this book they have mentioned about it at more than 150 places. They are fully cognisant of the dangers of this inflation and the huge plans that we are projecting in our country. Then, should we not think of pruning the Plans a little instead of the Planning Commission directing this State Government to do this and that, just like a Super-Parliament? Of course, Sir, even the Hon. the Finance Minister at the Centre had to say that the establishment cost of the Planning Commission was heavy. He wanted some retrenchment to be made and some members of the Planning Commission were angry with him for this proposal, and never even heard what he said. It is the Planning Commission that is our master now. Before they try to prune in the wrong quarters or in the wrong spheres unnecessarily, let us try to consider where pruning is necessary. Of course, Agriculture, as our planners themselves begin by saying here, is the sheet anchor of our plans. If agriculture is to be the sheet anchor of our plans, there must be very strict priority assigned to the various things, especially when we are faced with a foreign exchange difficulty and the mounting foreign loans. We may have medical facilities, industries, education, and so on. But the many other things mentioned can very well wait. For example my hon. Friend over there is very keen on tourism. I think it can be and must be postponed to the Fifth Plan. That is my personal view. He may or may not agree with my view. You have an allotment of Rs. 1·50 lakhs for this tourism. It is a good thing which I do not dispute. But in the difficulty in which we are, it can very well be postponed. Therefore we should decide that things like tourism and piggery under agriculture, for instance, can very well wait. There is again the project for desalination of sea water. Well, we can talk and think about it during the Fourth Plan period and take it up in the Fifth Plan, if foreign exchange is available then. These are matters which we can postpone to some extent. I am not saying these schemes are bad. I am not saying that some provision should not be made for them, but priorities have to be strictly adhered to. In the order of priorities, I should say, agriculture should come first and then industries. It is not that industries should not be started. Small scale industries such as the cement factories mentioned during question hour this morning could be started, as they do not depend on the availability of foreign exchange. But if foreign exchange is necessary for the

4-00 p.m.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [6th August 1965

purpose of starting industires, the people in the Planning Commission itself have made an appeal to the industries to restrict import of the raw materials and machinery and use, as far as possible, only indigenous materials. A mere appeal won't do. It is not a question of appeal. They must be made to do it and there is no other way out. Therefore I say, if the new industries depend for their success entirely on the import of raw materials and machinery from abroad, which will naturally intensify our foreign exchange crisis, they should wait for some time. That must be the policy underlying this plan. Medical facilities, education and social services are all important. They cannot be postponed to another period. They are all, all right.

So far as agriculture is concerned, unfortunately in our country the sentence in the previous page will contradict the sentence in the next page in the implementation of Government policy. For example I would refer to page 6, paragraph 12 of the book supplied to us. We find there the statement: 'We are entering a more difficult and challenging phase of development of agriculture in this State in which accent should be on increased application of science and modern technology to problems of agricultural production'. They have said that no other thing is available to them to increase production. All the irrigation resources have been exhausted. There is not much cultivable waste lands. Therefore they say they have to depend on multiple cropping and intensive cultivation. But how many acres do you want for purposes of application of modern technological and scientific methods of cultivation? The per capita availability of cultivable land per head of the agricultural population is also very low in our State, being 0-61 acres against 0·98 acres for the whole country. It can only be a subsistence farm and not a production farm at all. The average may be a little lower than the actual, say, two or three acres. It is only a subsistence farm and not a production farm.

There is no crop insurance. Therefore, without the use of pesticides, the crop goes away. Therefore it is I am stating that for persons holding two or three acres, this 0·61 acre is of no use. This challenge has to be accepted. We have surrendered to this challenge of increased application of science and modern technology to problems of agricultural production. There has been a well-thought out Seminar on technological application of things to agricultural production. I attended the Seminar. Even for a tractor to work efficiently, they want 12 acres of land. For less than 12 acres of land, the tractor will be of no use. That is the position now. I think my hon. Friend Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar will bear with me when I say this. I attended that Seminar, and I am talking only with my experience. In America there are large farms where mechanisation is great. In Russia all the lands are owned by the State, and there is no difficulty there. So far as America is concerned, a farmer holds 100 acres of lands and he looks after his farm from his house. There machines are doing transplanting and everything beautifully. I think the Hon. the

6th August 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Minister for Industries, who has gone to America and other western countries, knows all about that. Unless these holdings are consolidated, and they are made useful for the purpose of mechanisation by applying the modern technology and science, there is no use spending more money on food production. Therefore, this problem of more agricultural production can never be solved in our country so long as we have got holdings of one acre, two acres, and so on, and so long as we have got the Land Ceiling Act in operation. That is my view so far as this is concerned. 4-10 p.m.

Then there is the most important question, which has also been discussed in Delhi by a Committee. This is about agricultural labour. People are discussing about the conflict between agriculture and industry. It has been mentioned that if consumer industries, small-scale industries, cottage industries, and other industries are also developed, there will be no conflict between agriculture and industry. I agree so far as this is concerned. It is quite right. But so far as agricultural labour is concerned, if there is any industry by the side of a big farm, all the labourers would go only to the factory. (Sri M. Subbiah Chettiar: The factory will not take all). Sri Subbiah Chettiar says that the factory will not take in all. But then they will go to other factories in the neighbourhood. I know a farmer who has a number of acres near Madras. All the agricultural labour go only to Tiruvottiyur industrial estate and not to his Mindri farm. If he has to get these workers for his Mindri cultivation, they demand a very high wage. But I am only saying that this question of conflict between agriculture and industry arises on account of the fact that industries are more attractive to the workers than agriculture. So, something has to be done to see that agricultural labour thrives. That is why a committee was meeting in Delhi yesterday and the day before to discuss this subject. They went on discussing about the industries so far as the Madras State was concerned. So far as the Madras State is concerned, they consider that for 122 days in the year the workers idle. The agriculturists work on other days, and they are idle for 122 days. What they should do on these days? They say that provision has to be made for them to occupy themselves. This is true. Some consumer industries and other industries should be started for that purpose. This is a problem which has not unfortunately been tackled in this Plan. They have mentioned it but not tackled it. I hope and trust that they will try to tackle it as far as they possibly can.

So far as education is concerned, I agree that it is very important. They have planned for an increased number of schools. So far as teacher training schools are concerned, they have come to the conclusion that no additional teacher training centres need be started and that the addition of one or two more sections to the existing schools would be sufficient. I am afraid that this is a wrong policy and a wrong decision. It is the teacher training that is even more important than the starting of additional schools.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [6th August 1965

We want forty-seven thousand additional teachers for elementary schools and ten thousand additional teachers for secondary schools. The existing teachers themselves are not fully trained. So, if we have not adequate training institutions for these teachers, I am afraid the teaching content will be very poor. That is the difficulty.

The next point is the quality of the training in the teacher training schools should also be improved. In fact we in the South Indian Teachers' Union discussed this and finally gave a memorandum to the Education Commission. We have pointed out that so far as the graduate trainees are concerned, the period of training should be nearly two years. Because they should have the teacher training in connection with the subjects that are studied in the colleges. The period for which they undergo teaching training is only three weeks. This is not at all sufficient. Teaching practice is the most important item. When we take all these into consideration, at least two years will be necessary for the purpose of finishing or completing the teachers' training. Therefore, when this is the case so far as the content of teacher-training is concerned, to limit the expenditure on the number of training schools is wrong. As a matter of fact, the teacher-training schools should be increased in number.

Furthermore, the very important point for consideration here is that moral instruction should be made compulsory. In every school this is absolutely necessary for the boys. Especially when we expand education to all people, there should necessarily be some elements which require proper toning up, and the circumstances also would require behaviour standards to be established. They should be given proper training in leadership and training in their behaviour as individuals towards society and their neighbours. All these things have to be taught and have to be practised in the school atmosphere. The moral instruction should be imparted in the schools. To enforce compulsory moral instruction, the teachers have themselves to be trained. That is the more difficult thing, and it is on that question this moral instruction may fall to the ground. Therefore I am stating that the teacher training must include training of the teachers in moral instruction so that they may impart proper moral instruction to the students. This is absolutely necessary. This is what the Seminar at Coimbatore arrived at. The Hon. Minister attended the Seminar. They came to the conclusion after a good deal of discussion that the teachers also have to be trained in imparting moral instruction and improving their own character and life so that they may serve as examples to the students. Precept will not do. Example is necessary.

Then I come to Health. Dr. Hande was referring to the condition of the General Hospital and he said that patients were lying on the floor, especially in the general ward. If we find people lying

6th August 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

on the floor, especially on a rainy day, I do not know what will happen to their sickness. (Sri M. Subbiah Chettiar: That is so in every hospital.) I am talking of the hospital which I saw. Therefore it is better testimony than generally talking about the hospitals. This state of affairs must be removed. There is no doubt about that. The patients must be better housed. The bed-strength should be increased. During the period of their sickness, the patients should be treated well in all respects like sanitation, health, etc. This is absolutely necessary. Therefore, I am pleading to you that so far as this particular matter is concerned, we should take steps to improve the hospitals. Therefore it is I am stating that the bed-strength in the hospitals should be increased considerably.

So far as the General Hospital is concerned, they have a plan to remove it to some other place. Removing it far away from Madras is also very dangerous. It should not be removed, but they must improve the bed-strength. (Interruption). There is a proposal to have it housed in the penitentiary. Therefore I am stating this.

MR. CHAIRMAN: If I may intervene, if the wards are not to be overcrowded, the only other thing for the doctors will be to refuse admission. So, on humanitarian grounds, they allow them to lie down on the floors. That is why the wards are crowded.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: They allow the patients to lie down at least on the floor instead of asking them to get away or be loitering in the streets of Madras. This is a very merciful action on the part of the doctors, and I am appreciating their action. But my difficulty is about the patients. If a patient has got 105 degrees temperature and he is made to lie down on the floor, and another patient who has got only 101 degrees temperature is allowed to lie on a bed, what will happen? This will mean discrimination. The patient on the floor will feel that even though he is suffering from 105 degrees temperature he is made to lie on the floor, whereas the other patient suffering from 101 degrees temperature is occupying a cot. This will have a psychological effect on him and may even increase his fever (laughter). Therefore, Sir, the bed-strength of the General Hospital should be increased. I do not know how the Government will do it, but they should do it.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There is a proposal to have a very big hospital in the Kodambakkam-Pudur area so that the congestion now in the city hospitals may be removed.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I would not be surprised if Madras wants three or four more hospitals, because the population is 17 to 18 lakhs. The people come from the villages.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [6th August 1965

(The Hon. Sri R. Venkataraman : It is two millions). Many people come to Madras and roam about the streets of Madras without food or anything. That is a different matter.

There is a significant sentence here in the draft Fourth Five-year Plan. In the drainage schemes, it is stated that we will so arrange that the Cooum flavour, which we get, will be stopped for ever. That is what is written on page 116 of the plan. Sir, I put in this query, " What about the Buckingham canal ? ". The smell of it is much greater in many places. The Buckingham canal is all right on the other side of Kattupalli. This side of Ennore it is bad. The canal is defiled. The Buckingham canal is in a hopeless condition in our City. Something must be done to remove the odour. Otherwise, we in the metropolis cannot be happy about it and cannot be proud of our metropolis. Therefore, I put in this query, " What about the Buckingham canal? ". They completely forgot about the Buckingham canal.

Then, we are not at all satisfied with the milk supply. Sometimes we do not get proper milk. Toned milk is supplied sometimes. Cards are utilised for other purposes. Something must be done to see that the distribution of milk is properly done. However much in Madhavaram the Government have a beautiful colony and describe about it here in this plan, our people would not appreciate unless they get good and proper milk. In Bombay they are doing it very well. I recently went to Bombay. It is working all right there. We get proper milk at the proper time. There is no complaint about it. Bombay is also a big place. Therefore
4-20 p.m. I think we can solve it. We in Madras can never be behind Bombay. Our reputation is so great. Therefore, I think we should improve the situation as soon as possible.

Salvaging of dry cows is very important. There was one place here Adambakam, where they used to have those cows. Now they say, " Do not bring any cows ". (Interruption). If we keep the cows in our house, they never become pregnant. Family planning is most effective among cows. They became sterile. Therefore, we have to sell them at low prices. That is our experience. Therefore it is necessary to salvage dry cows so that in a big place they may roam about and go on with breeding bulls. Then they will be happy and become pregnant. Salvaging of dry cows is the most important thing.

There are some small points with which I would not like to trouble the House. But it is stated towards the end of Part I of the Plan, " The State has managed to finance the entire increase in Plan outlay from out of its own resources secured through additional taxation effort, curbing of tax evasion and strict economy in regard to non-Plan expenditure. To the extent we continue to enforce such economies and formulate measures for putting down evasion of tax, our task in regard to financing of the Fourth Plan will become far more manageable." They are very careful

6th August 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

in their wording because the outlay is Rs. 750 crores. They had managed to raise the outlay from Rs. 291 crores to Rs. 340 crores. They were able to manage about Rs. 48 crores. But now the outlay is Rs. 750 crores. Therefore, I would suggest that the Plan can very well be postponed for another two years. I have been mentioning this in this House and in other places. I find other people also say like this. Even wiser men say like that. That is why I am happy. Long ago it was said that this man was an enemy of planning. What I say is the Planning Commission also see this truth. They established a cell to survey the things that had been done according to the Plan. The cell seems to be a cell only. It does not seem to improve. It must find out whether all the projects envisaged have been implemented effectively. Afterwards, it may be necessary to provide for anything over and above it in the Fourth Plan. That is the proper procedure. Somebody talked of a holiday to planning. Consolidation is necessary. Therefore, give respite for a year or two. Let the foreign exchange improve. Let foreign loans be reduced. Let prices also stabilise. After some satisfactory background is established, we shall have these plans again. That will be my appeal.

So far as this Plan is concerned, we need not have an ambitious plan for Rs. 750 crores. We should not be obvious of the circumstances in which this Plan is being prepared. This is something like a person, who is about to be hanged as Lord Chatham said, " Who sleeps on the stake ". Without knowing the difficulties let us not go on planning like Nero fiddling while Rome is burning. The Plan outlay may be reduced, priority being given to things which are absolutely necessary. Schemes which would require foreign exchange may be postponed.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, I would like to make a few observations about this draft Fourth Five-Year Plan. Sri Balasubramania Ayyar has clearly stated enough about some of the important factors. I would add only a few points. So far as this Plan is concerned, I am also of the opinion that this is a very ambitious plan. The Planning Commission has become, as somebody put it, a super-Cabinet. Its members are not at all responsible people. The difficulties of implementing this Plan will be understood by the Chief Minister here and also by our Industries Minister. They know the practical difficulties of implementing this Plan. Sitting in a far-off place and without knowing the difficulties in each and every State, to draw up an ambitious Plan will bring disaster. Because of the Plan, we have resorted to heavy borrowings. On this account the foreign exchange position has become very critical and inflation has set in. Naturally we find skyrocketing of prices. The middle class people are hard hit. This is a very sorry state of affairs. I wish the Planning Commission would take into consideration all these factors before finalising the Plan very soon. The foreign exchange position is very deplorable and it is assuming alarming proportions. I

do not know where it will lead us to. The Prime Minister has said and also experienced economists have said that planning should proceed a little slowly. Then hon. the Deputy Leader of the
4-30 p.m. Opposition said that there should be a holiday for two years for these plans. I will go a step further and say that it shoud be postponed for at least five years. Otherwise, it will not be possible for us to carry on the existing things even. In the meantime, we will have to stabilise prices. We must depend on the resources available with us and see that the Plans that have gone before are implemented to the utmost extent possible.

Sir, with regard to industries, I find from the papers supplied to us and from the statement of the Hon. Minister this morning that so far as industries depending on indigenous materials are concerned, nobody's permission should be required for starting them. But I know a lot of delay is caused in starting such industries also. So far as these industries are concerned, where there is no question of foreign exchange involved, they should be enabled to come up without anybody's help. But so far as the industries which require foreign collaboration or import of foreign machinery, are concerned, they should be pulled up and tightened and they should be made to put forth all their efforts to produce more so that they could export as much as possible and earn more foreign exchange. That is a very important matter and should be taken into serious consideration by the Hon. the Minister for Industries. So far as the internal resources are concerned, they should be exploited to the fullest extent possible.

Sir, so many experts say that the currency should be devalued and so many others say that it should not be devalued. There is a difference of opinion among experts on this question. I am not here to talk on that subject with any authority. But my impression is that it has already been devalued because the purchasing power of the people has gone down considerably. The value of the rupee is only 40 per cent of its original value. That is the position to-day.

Sir, regarding the repayment of loans, we find from the statement furnished that the State Government have to pay Rs. 107 crores to the Government of India. I would request the Hon. Minister to see if we cannot ask for the postponement of the repayment of this amount. If we have to repay such a heavy amount, it will be a great drain on our resources. If the Central Government cannot postpone the collection of these loans, they must give us sufficient aid to carry out our plans. This is another submission of mine.

Of course, Sir, I know all steps are taken by the Government to check tax evasion to the extent it is possible. But the check exercised should be such that it would not affect or diminish the business. I should think, Sir, on account of the heavy taxation, there has been this tax evasion. The Government must take into

consideration the tax paying capacity of the industries or business and then only levy the taxes. If that is done, there may not be so much of evasion as is complained of by the Government, though there is bound to be some evasion.

Sir, with regard to agriculture, with a view to augmenting food production, it is essential that we should have an All-India irrigation grid, linking all rivers so that there could be a good control over irrigation potential and power potential also. That is my submission. We have known, Sir, that people like Sir C. P. Ramasami Ayyar were talking in terms of linking the Ganges with the Godavari and the Godavari with the Cauveri and all those things. There should be an all India grid to link all rivers. So far as our State is concerned, we have exhausted all our major irrigation sources, and we should now concentrate our attention on minor irrigation. Some of these works have been entrusted to the Panchayats and the work done by them is not up to the mark. The progress is very slow. Government should take this work away from these Panchayats and Unions and put it directly under the control of a Superintending Engineer if necessary and go ahead with all the speed, about improvement of irrigation tanks, desilting and other works. There must be a complete and thorough investigation and it should be done as quickly as possible. Otherwise, it would not be possible to step up food production.

Regarding sinking of wells, immediately after the last war, with a view to stepping up food production, Government came forward with the grant of heavy subsidy to agriculturists with the result that in the composite State of Madras they were able to sink nearly 10,000 wells in the year, especially in the dry areas. Even if one well could command an acre, these 10,000 wells brought under foodcrops 10,000 acres. So when we are faced with a food crisis, we must take up this grant of subsidy in all seriousness and earnestness and grant increased subsidy for sinking wells and see that as many wells as possible are sunk by the ryots. The subsidy that is now given is quite inadequate in view of the fact that the cost of sinking wells has gone up to a considerable extent. The Panchayats advertise and say they will give subsidy. But they do not give subsidy for more than two wells in about 40 panchayats. Government must look into this seriously and see that the well sinking programme is speeded up.

Sir, it is being said, and the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar also just now said, that something should be done for utilising the idle labour. I should say, Sir, in the agricultural sector only a small percentage of people are remaining idle. The farm labourers and others do have work throughout the year. They cannot leave the village immediately after the harvest and go to the industrial area to take up some other job. As it is, industries have come up to a large extent in some semi-urban areas and rural sectors. The cost of agricultural production has gone

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [6th August 1965

to such high extent that it is not possible to make both ends meet. In the industries at least we find the hours of work are limited to eight hours. In the agricultural sector you cannot fix any minimum hours of work. This is another practical difficulty with regard to agricultural labourers. Labour has been boosted to such an extent that hereafter, if side by side, industries come up—I do not say industries should not come—the cost of production of agricultural produce will also go up and the consumer also will have to pay more.

Now, Sir, a lot of research has been made in agriculture and we are also sending our scientists abroad to get them better trained. But we do not make use of these researches and the scientists to the maximum extent possible. We have the Agricultural College and other research Institutes, and they have done wonderful research work. But these do not reach the common man. Take, for instance, soil testing, invention and use of pesticides, etc. They have carried out researches, which are really good. But these things do not reach the common man. So, my
4-40 p.m. submission is that in every district there should be a research station, and it should be possible for the Government to see that these things reach the common man in time, and the pesticides are also given them in the proper time, and the pests and controlled effectively at the proper time. Even now you will find that the latest strains of paddy are not available and fodder seeds are not available. Ryots experience so many difficulties.

Now, Sir, I would like to mention something about crop insurance. My hon. friend Sri Balasubramanya Ayyar also spoke about it. Crops insurance is very essential. In Amercica and other western countries, they have taken it up on a vast scale and production has considerably increased.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Voluntary or compulsory?

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : It should be voluntary to start with. Unless there is crop insurance and an impetus is given to the agriculturist, you cannot increase production.

Now, Sir, we find there is terrible growth of population in India. The annual increase of population in India is as much as the total population of Australia, namely, 1,20,00,000 and with this growth of population, we have this expansion of industries. First class fertile lands are taken up by these industries. There is considerable switch over to cultivation of cash crops such as sugarcane and other crops. This has considerably reduced the land under food crops. Then again land is taken away for house building. I saw in some papers that nearly 15 to 20 lakhs of acres of fertile land have been taken over for raising commercial crops, for sugar factories, for putting up industrial estates or building houses. I do not mean to say that these things should not come up.

6th August 1965] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

But the point is, these projects take away so much of fertile land and along with that if there is growth of population, the food situation will be considerably aggravated. Therefore, unless we give incentive to the farmers by introducing crop insurance, they cannot step up production. That is my submission.

Regarding Livestock improvement, I should say as a Member of the Livestock Development Board that the Alamadi farm is working well, and according to a recent circular of the Director of Animal Husbandry, cows which are dry should not be sent unless they become pregnant. I am taking up this matter with the Government, because it is not the correct policy to follow. Even now, I was talking about this with the Hon. the Minister for Co-operation, who is an authority on this. I will take up this matter in the meeting of the Board and see that Sri Balasubramanya Ayyar's suggestion is adopted, i.e., the dry cows should be admitted into the farm.

With regard to milk production, I have been repeatedly saying before this House that unless the Minister for Forests co-operates in this matter, it is not possible to run the milk project successfully. I have been saying on more than one occasion that it is neither possible nor correct to get milk from Erode, Ootacamund or other far off places—300 or 400 miles away from Madras for storage at Madras and for supply to people in the city. We do not have proper storage plant and therefore the milk that we get will deteriorate during transport or storage. We have vast areas of reserved forests near Vandalur and Guduvancheri in Chingleput district. A 1,200 acre cattle farm should be started on the model of Hosur Farm. You can maintain at least a 1,000 head of cattle in such a farm. Near Sriperumbudur also there are facilities for starting a large cattle farm. This is necessary with a view to augmenting the milk supply to Madras city. Unless this is done, the milk supply will become worse. I have seen the milk colonies in Bombay, Calcutta and other north Indian towns. They have handled the milk problem very efficiently. Our State, which is most advanced in many respects, should be in a position to tackle this milk supply problem. If we are not in a position to tackle it, it will be a disgrace to us.

I am proud of the fact, Sir, that in two of the departments, namely, industries and education, we have developed considerably. There has been considerable expansion in Education. Everybody can be proud of that. During my recent visit to America and other countries, I found that great attention is paid to agriculture and defence. First came defence and then agriculture. Here also, we must give great importance to agriculture and defence. We must give importance to other sectors for development also. But agriculture must be given the top priority.

As regards hospitals, my submission is that the headquarters hospitals must be upgraded and the bed strength should be increased with a view to relieving congestion in the General Hospital. Of

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [6th August 1965

course, the Kodambakkam-Pudur Hospital is a very ambitious scheme. But, in addition to that we must have more hospitals. For that we must have technically qualified people. That is the difficulty there.

Another thing is protected water-supply. We should have protected water-supply in each and every village. That is a very essential thing. Especially in the Harijan colonies, we find people are still suffering for want of drinking water. Therefore, every village should have drinking water facilities besides having roads and other amenities. The existing village roads are not jeepable. If the people in the village want to take a pregnant lady to a hospital, they find it very difficult. Top priority should be given to the formation of roads without depending on the Panchayat Unions. They usually say that they have no money at all for this.

Sir, I am of the view that moral and religious instruction should be imparted in schools, whether in Christianity, Mohamedanism, or Hinduism. It is said that India is a secular State. (An hon. Member: Moral Instruction?) Moral instruction and also religious instruction must be given. Otherwise, our students, who are the future citizens, would not develop character and discipline. It is very unfortunate, Sir, that even in this plan, we see provincialism cropping up. One State is putting up serious obstacles in the path of development of another State. This is a sorry state of affairs. If we are a well developed State, am I to understand that we should not be given all the aid that we want and the other facilities. I hope that our Ministers will take up all these matters in all seriousness and do their best for the amelioration of our people.

திரு. என். வி. நடராசன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் சம்பந்தமாக என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மிக முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று சிலர் இங்கு குறிப்பிட்டனர். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தையே இன்னும் இரண்டு அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒத்திப்போட்டு விடலாம் என்று வேறு சிலர் இங்கு குறிப்பிட்டனர். எக்காரணத்தைக் கொண்டும் திட்டங்களை ஒத்திப்போட எண்ணக்கூடாது என்று மிகவும் அழுத்தமாகவும் பணிவாகவும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். திட்டத்தில் பெரிய கோளாறுகள் இருக்கக் கூடும். குறைகளே இல்லை என்று எதிர்க் கட்சியினராகிய நாங்கள் சொல்ல முடியாது. குறைகள் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அவைகள் நிவர்த்தி செய்யப்பட்டு திட்டம் நல்ல முறையில் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். இதை எடுத்துக் கூறுவதுதான் எதிர்க்கட்சியின் பணியாகும்.

நம் நாட்டின் பிரதமர் நேஷனல் ப்ரொடக்டிவிடி கௌன்சிலில் ஜுலை 17-ஆம் தேதி பேசியுள்ளதை பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அவர் கூறியிருப்பதை இங்கே வாசிக்கிறேன்.

6th August 1965] *[திரு. என். வி. நடராசன்]*

Mr. Sastri said, "Sometimes I feel that one year we should completely devote to agriculture. Other things might continue as they are. Some allotments outside the allocation for the different sectors should continue. But whatever additional expenditure is to be made, should be made on agriculture."

இவ்வாறு அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உணவு தானிய உற்பத்தியில் அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டும் என்று நானும் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை யாரும் தவறாகக் கொள்ளக்கூடாது என்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்க்காருக்கு விவசாயத் துறையில் நில வரி மூலம் ஏறக் குறைய ரூ. 5 கோடி வருவாய் வருகிறது என்று நினைக்கிறேன். (குறுக்கீடு.) அது ரூ. 6 கோடி என்று கனம் தொழில் அமைச்சர் கூறுகிறார். அதற்கு மிக்க நன்றி. ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நிலம் உள்ளவர்களுக்கு இந்த வரியினின்றும் விலக்கு அளித்தால், அது விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க விவசாயிகளுக்கு உற்சாகத்தைக் கொடுக்கும். ஐந்து ஏக்கருக்கு மேற்படாத அளவு நிலம் உள்ளவர்களுக்கு இந்த வரியினின்று விலக்களித்துவிட்டு, அதனால் ஏற்படும் வருவாய் இழப்புக்கு வேறு துறையில் ஈடுசெய்ய வகை செய்யலாம். இந்த இழப்பைச் சரிக்கட்டுவதற்கு, பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கலாம். நமது சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்து லாபகரமாக நடக்கிறது. அதிலும், தொலை தூர பஸ் போக்குவரத்து தனியார் துறை பஸ் போக்குவரத்தை விடச் சிறப்பாக நடக்கிறது. இதை நான் அவ்வப்போது பிரயாணம் செய்யும்போது பார்த்திருக்கிறேன். அந்த பஸ்களில் பிரயாணம் செய்யும் மக்கள் அதைப் பாராட்டுவதை நான் காதாரக் கேட்டிருக்கிறேன். இவ்வாறு நாடு முழுவதும் சர்க்கார் பஸ் தொழில் நடத்தி லாபம் பெற முடியும். பஸ் தொழிலில் வரும் லாபம் சில பேரிடமே செல்வதை இவ்வாறு கட்டுப்படுத்தி, நில வரி விலக்கினால் ஏற்படும் இழப்பை ஈடு செய்ய முடியும் என்பது என் அபிப்பிராயமாகும்.

அடுத்தபடியாக, பால் பண்ணையைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தற்போதைக்கு ஈரோடிலிருந்தும், நீலகிரிப் பகுதியிலிருந்தும் பால் கொண்டுவருவதும் மற்ற சாதனங்கள் செய்வதும் அவசிய 4-50 p.m.
மாகிறது. ஆனால் கனம் உறுப்பினர் வி. கே. இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியது போல் சென்னைக்கு அடுத்துள்ள பகுதிகளில் பால் பண்ணையை விரிவாக்கவும் அதற்கான மேய்ச்சல் நிலத்தைப் பெருக்கவும் முயற்சி எடுத்தால், நாளாவட்டத்தில் தொலைதூரத்திலிருந்து பால் தருவிப்பதை நிறுத்திவிட்டு செலவை ஓரளவுக்குக் குறைக்கலாம். தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஹொகனிகல் மின்சாரத் திட்டத்தைப் பற்றி உறுதி தெரிவித்தார்கள். ஆனால் நேற்றைய பத்திரிகைச் செய்திப்படி பார்த்தால், மைசூர் சர்க்காரும் நாமும் கூட்டாகச் சேர்ந்து அந்தத்

திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கும் ஆட்சேபிப்பதாகவும், தனித்து சர்க்கார் அதிகாரி ஒருவர் பேசியிருக்கிறார் என்று தெரிகிறது. ஆகவே அந்த ஹொகனிகல் மின்சாரத் திட்டத்தை எவ்வகையிலேனும் செயல்படுத்த சர்க்கார் உறுதியாக முனைய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போலவே சேலம் இரும்பு உருக்காலையைப் பற்றி நாம் அனைவரும் பேசியிருக்கிறோம். இதிலே கட்சி வேறுபாடின்றி எல்லோரும் வலியுறுத்தி இருக்கிறோம். இந்த மன்றத்திலேயே நான் முன்பு கேள்வி கேட்டபோது கனம் தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 'அந்தப் பிரச்சினை குறித்து, நாங்கள் என்ன சொல்லுகிறோமோ அதைத்தான் நீங்கள் நம்ப வேண்டுமே தவிர, மத்திய சர்க்காரில் உள்ளவர்கள் சொல்வதைப் பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்லத் தயாராயில்லை' என்று சொன்னார்கள். அந்த நம்பிக்கை எந்த அளவுக்கு நிறைவேறுமோ என்ற ஐயப்பாடு இப்போது ஏற்பட்டு இருக்கிறது. நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்வேன். மற்ற தொழில்கள் புதியதாக ஆரம்பிப்பதில் தாமதம் ஆனாலும் ஏற்கெனவே பரிசீலிக்கப்பட்டு முடிந்து துவக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்த சேலம் உருக்காலை இன்று தடைப்பட்டு நிற்கிறது. மறு பரிசீலனை பண்ணுகிற பேரால் அதைத் தள்ளிப் போடாமல், தமிழகத்தின் மற்ற துறைகளுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படுவதற்கு, சேலம் உருக்காலையை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வித்துறையைப் பற்றி இங்கே பேசியவர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் எனது கருத்தை சொல்வதை யாரும் தவறாகக் கருதக்கூடாது. சமீபகாலமாக மாணவர்களிடத்திலே கட்டுப்பாடு இல்லை என்று சொல்வதே சிலருக்கு ஒரு பாஷனாக மேனியாவாக மாறிவிட்டது. நாம் மனதார எண்ணிப் பார்த்தால் இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே நம் மாநிலத்திலுள்ள மாணவர்களைப் போன்று கட்டுப்பாடாகவும் அதே போல் கல்வித்திறமையில் முன்னேறியும் வருகிறவர்கள் வேறு எந்த மாநிலத்திலேயும் இல்லை என்பது திட்டவட்டமாகத் தெரியும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட மாணவர்கள் எதனால் இன்றையதினம் கட்டுக்கோப்பு சிதறி விட்டார்கள் என்பதை யாரும் மூடி மறைத்துப் பேசுவதில் பயனில்லை. எதிர்பாராத விதமாக மொழிச் சிக்கலில் ஏற்பட்ட தகராறு காரணமாக பல்வேறு அசம்பாவிதங்கள் நாட்டில் ஏற்பட்டு விட்டன. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதை நான் ஆதரிக்கவும் இல்லை. அந்த ஒரு பிரச்சினையில் தான் மாணவர்கள் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து சீர்குலைந்து விட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறேன். மற்றப் பிரச்சினைகளில் அவர்கள் தலையிட்டதே கிடையாது. எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், அண்மையிலே கல்கத்தாவில் நடந்த . . .

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர்: நான் "மாரல் இன்ஸ்ட்ரக்ஷனைப்" பற்றிப் பேசும்போது, இதைப் பற்றி நினைக்கவில்லை. ஜனங்களுக்கு பொதுவாக Moral instruction வேண்டுமென்று தான் சொன்னேன்.

திரு. என். வி. நடராசன்: மதிப்பிற்குரிய எதிர் கட்சித் துணைத் தலைவர் ஸ்ரீ. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொல்லிய கருத்தை நான் மறுக்கவில்லை. மற்ற உறுப்பினர்கள் பேசிய கருத்திலிருந்து என் எண்ணத்தைத் தெரிவிக்கிறேன். அந்த கனம் உறுப்பினர்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை என்றால், நான் மகிழ்ச்சி அடைவேன். கல்கத்தாவில் டிராம்வே கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டு பெரிய ரகளை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கேயுள்ள மாணவர்கள் அந்தக் கலவரத்தில் பங்கு கொண்டிருக்கிறார்கள். நம் மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளில் மாணவர்கள் ஈடுபட்டதே இல்லை. ஆனால் இந்தி எதிர்ப்பு பிரச்சினையில் தான் கலவரம் ஏற்பட்டு, டிசிப்ளின் என்ற கட்டுப்பாடு சீர்குலைந்திருக்கிறது. அதற்கு கூட மாணவர்களை மட்டுமே குறை சொல்வது நியாயமாகாது. எனவே அதை நாம் எல்லோரும் யோசித்து, கல்வித் துறையில் பணியாற்றுகிற பெரியவர்களும் அவர்களுக்கு நல்ல ஆலோசனைகளைக் கூறி, ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது. தேசபக்தி மற்றவைகள் எல்லாம் மாணவர்களுக்கு வேண்டும். ஆனால் தேசபக்தி என்றால் எது என்று கூட நாம் சிந்தித்துக் கொள்ள வேண்டும். இங்கே நான் சொல்லப் போவதைப் பற்றி ஆளுங்கட்சியினர் தவறாகக் கருதக்கூடாது. மதிப்பிற்குரிய அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் காமராஜரைப் பற்றி காங்கிரஸ் தோழர்கள் எவ்வளவு மதிப்பு அளிக்கிறார்களோ, அதில் துளியும் குறையாமல் அவருடைய பொதுப் பணியை நான் மதிக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட தலைவரின் பிறந்த தின விழா கொண்டாடுகிற நேரத்தில், மாணவர்கள் அந்த ஜோதி கொண்டு போவது என்ற நிகழ்ச்சி நடக்கிறது. அதைப் பார்த்தவுடனே இன்னொரு கட்சித் தலைவருக்கு விழா கொண்டாடும்போது அவர்களும் அக்கட்சியின் ஆதரவான மாணவர்கள் அந்த மாதிரி ஒரு ஜோதி கொண்டுபோவார்கள். மாணவர்களை அரசியலில் பயன்படுத்தக் கூடாது என்று முன்பு இங்கே கல்வி அமைச்சராக இருந்த மதிப்புக்குரிய சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை எல்லோருமே கடைப்பிடித்து வந்தோம். ஆனால் இடையிலே அந்தக் கட்டுப்பாடு அல்லது அப்படி பேசித் தீர்க்கப்பட்ட ஒப்பந்தம் என்று சொல்லாவிட்டாலும், அந்த முறை ஆளும் கட்சியினரால் இந்த வகையிலே பாழாக்கப்பட்டுவருகிறது. எதிர் காலத்தில் எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் மாணவர்களை தங்கள் கட்சிப் பணிகளுக்கு அழைக்காமல், ஈடுபடுத்தாமல் இருந்தால், உள்ளபடியே மீண்டும் மாணவர் உலகம் நல்ல முறையில் கட்டுக்கோப்பாக வாழ்ந்து எதிர்காலத்தில் கனம் உறுப்பினர்கள் ஆசைப்பட்டதைப் போல் இந்த நாட்டை ஆளும் திறமையுடன் பதவி

[திரு. என். வி. நடராசன்] [6th August 1965

களில் அமரும் தகுதியைப் பெறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். கல்வித் துறையைப் பற்றி எதிர் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை விட அதிகமாக நான் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்று கருதுகிறேன்.

பாலங்களை விரிவாக்குவதைப் பற்றி நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முன்பு கூட இதே மன்றத்தில் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். பேசின் பிரிட்ஜ் ஸ்டேஷனுக்கு அடுத்தாற்போல் மூன்று பாலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் எந்தெந்த ரோடுகளை எதிர் நோக்கி இருக்கின்றன என்றால், ஒரு பாலம் கல்கத்தா அதாவது நெல்லூருக்குப் போகும் டிரங்க் ரோட்டை எதிர்நோக்கி இருக்கிறது. மற்றொன்று பி அண்ட் சி. மில் பெரம்பூர் ரெயில்வே தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யும் அந்த பகுதியை நோக்கி இருக்கிறது. மூன்றாவது பாதை அந்த பக்கிங் ஹாம் கால்வாய்க்கு பாலம் போல் இருக்கிறது. இந்த மூன்று பாலங்களிலும் காலை 4 மணிக்கு வந்து பார்த்தால், லாரிகளும், கைவண்டிகளும் மூட்டைதூக்கி வருபவர்களும் கொத்தவால் சாவடிக்கு வரும் சிறு கடைக்காரர்களும், வியாபாரிகளும், பெரம்பூர்; சூளைப் பகுதிக்கு போகிற திரும்புகிற தொழிலாளர்களும், படும் தொல்லை சகிக்க முடியாது. இந்த லட்சணத்தில் 5 மணிக்கு பஸ் போக்குவரத்து ஆரம்பித்துவிட்டால், நெருக்கடி முற்றி தொழிலாளர்கள் பாதையைக் கடந்து போக முடியாத அளவுக்கு நெரிசல் ஏற்பட்டு சில சமயங்களில் விபத்துகளும் உண்டாகின்றன. ஆகவே பாலங்களை விரிவுபடுத்தும் திட்டத்தில் அந்த மூன்று பாலங்களையும் உடனடியாக அகலப்படுத்த வேண்டும். அதே போல் தமிழ்நாட்டில் எங்கெங்கே அப்படிப்பட்ட நெரிசல் இருக்கிறதோ அங்கே எல்லாம் பாலங்களை விரிவு படுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

5-00 p.m. அடுத்து, ஸ்டாம்பு விற்பனை செய்யும் தோழர்களுக்கு கொடுத்து வந்த 6¼ சதவிகிதத்தை 2 சதவிகிதமாக குறைக்கப்பட்டிருப்பதால் ஏறத்தாழ 5,000 குடும்பங்கள் வருவாயில்லாமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது என்பது மக்களின் வறுமையை நீக்கவும் வாழ்வளிக்கவும் பயன் படவேண்டும். அந்த நோக்கத்தில் ஸ்டாம்பு விற்கிறவர்கள் பெற்று வந்த 6¼ சதவிகிதத்தை குறைக்காமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல அணிகலத் தொழிலாளர்கள் தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் வாழ்விழந்து பாதிக்கப்பட்டிருப்பதை சர்க்கார் உணர்ந்து சிறு சிறு தொழிற்சாலைகளில் வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும்படியான திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நல்லதொரு தொழில் வாய்ப்பினை அளிக்கும் பயிற்சிக் கூடங்களை இன்னும் அதிகப்படுத்தி அவர்களுடைய நெருக்கடியை நீக்க வகை செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6th August 1965] [திரு. என் வி. நடராசன்]

நமது மாநிலத்தில் தொழில் துறை பெருமைப் படத்தக்க அளவுக்கு வளர்ந்து வருகிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். நாங்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் அரசியலில் உள்ள கருத்து வேறுபாடுகளினால் உண்மைகளை ஒப்புக்கொள்வதில் தயங்கியதில்லை. ஆனால் இப்போது இருக்கிற தொழில் துறையெல்லாம் தனியார் துறையில் அமைகிறதே தவிர சர்க்கார் துறையில் அதிகமாக அமையாமல் இருக்கிறது. நேற்று இங்கு பேசிய கனம் உறுப்பினர் திரு. கே. வி. ராமசாமி அவர்கள் கூட உருக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். உள்ளபடியே மனம் வேதனைப்பட்டேன். நாட்டிற்காக உழைத்த எவ்வளவுபேர் உடைந்த உள்ளத்தோடு இருக்கிறார்கள் என்பதை விளக்கிச் சொன்னார்கள். பொதுவாழ்வில் இருப்பவர்களுக்கிடையே கட்சி வேறுபாடு இருந்தாலும் நாட்டிற்கு உழைத்தவர்களுக்கு நன்றி காட்டவேண்டும். அப்பேர்ப்பட்ட நிலையில் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்கள் வாழ்விழந்து வறுமையில் உழன்று கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் சர்க்காரே தொழில் துறைகளை மேற்கொள்ளாமல் தனியார் துறையைப் பெருக்குவதில் யாருக்கு லாபம் என்று கேட்கிறேன். குறிப்பிட்ட இருபது முப்பது பேர்களுக்குமட்டும் ஏகபோகமாகப் போகக்கூடிய பெரும் லாபம் சர்க்காருக்குச் சொந்தமானால் உண்மையிலேயே வறுமையை ஓரளவாகிலும் நாட்டிலிருந்து விரட்ட முடியும். ஆதலால் தனியார் துறையைக் கொழுக்கவைக்கும் வேலையில் சர்க்கார் ஈடுபடக்கூடாது. நான்காவது திட்டம் நிறைவேறினால், திட்ட முடிவில் 18 அவுன்சு அளவில் வழங்கப்படுமென்று மதிப்பீட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மிக்க மகிழ்ச்சி. ஆனால் இது ஏட்டளவிலா நடைமுறையிலா என்று போகப்போகத் தெரியும். கேள்வி நேரத்தின் போது கூட நமது அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுலா பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ஏழைகள் இயற்கைக் காட்சிகளைக் கண்டு களிப்புற, குற்றாலம், ஊதகை, கோடைக்கானல் போன்ற பகுதிகளுக்குச் சென்று அனுபவிக்கமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதனால் ஏழைகள் காணும் அளவுக்கு ஏற்காட்டிலே அவ்விதமான அமைப்புகளை ஏற்படுத்தலாம். மதுரை மாவட்டத்திலே சுருளியிலும் அதை விரிவுபடுத்தலாம். அதன் மூலமாக ஏழை, நடுத்தர மக்கள் இயற்கை வனப்பை அனுபவிக்கும்படி செய்தவர்களாவோம். இறுதியாக நான் வலியுறுத்துகிறேன். சர்க்கார் இன்றைய நிலைமையில் எவ்விதமான எதிர்ப்பு வந்தாலும் திட்டத்தை கைவிடக்கூடாது. திட்டமில்லாத செயல் உருப்படாது, திட்டம் வேண்டாமென்று, கனம் எஸ். கே. பட்டீல் சொல்கிறார் என்றும் அங்கே அவர் சொல்கிறார், இவர் கூறுகிறார் என்று சொல்லப்பட்டாலும் சர்க்கார் இந்தத் திட்டங்களைக் கைவிடாமல் நிறைவேற்ற முனையவேண்டும். முதலில் செய்வது என்ன? இரண்டாவது செய்வது என்ன? என்பதில் வேண்டுமானால் சில மாற்றங்களைச் செய்யலாமே ஒழிய திட்டத்தை அடியோடு நிறுத்துவது கூடாது. ஆனால் அப்படி நிறைவேற்றும் திட்டம் மக்களின் வறுமை நீங்கி, அவர்கள் நல்வாழ்வு பெற்று, எதிர்கால

சந்ததியினர் தலைநிமிர்ந்து வாழ வேண்டியதற்கான அடிப்படையில் குறைவின்றி அமையவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* **திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் :** சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட விவாதத்தில் பங்குகொள்வதில் பெருமகிழ்வு கொள்கிறேன். சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தத் திட்டத்தை ஆராய முற்பட்டதில் தேசிய அடிப்படையில் 22,600 கோடி ரூபாய் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் பொதுத் துறையில் 15,620 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது எஞ்சி இருக்கிற 6,980 கோடி பிரைவேட் செக்டாருக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது புலனாகிறது. பொதுத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 15,620 கோடியில் 8,095 கோடி மாகாணங்கள் திட்டம் வகுக்க ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் நமது மாகாண பங்குக்கு 750 கோடி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை நமக்கு விகிதாசாரப்படி பொருத்தமானதா என்பதை நாம் ஆராய வேண்டும். நம் மாகாணத்தின் ஜனத்தொகை அடிப்படையில் பார்த்தால் உத்தேசமாக பத்தில் ஒரு பங்கு வர வேண்டும். பத்து என்று வைத்துக் கணக்குப் பார்த்தால் நமக்கு 809½ கோடி ஒதுக்கப்படவேண்டும். அப்படியென்றால் 59 கோடி குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பொருள்படுகிறது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ரயில்வே எல்லாம் சேர்ந்திருக்கும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : அமைச்சர் அவர்கள் மொத்தமாக சென்ட்ரல் பிராஜக்டையும் சேர்த்துக் கணக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சென்ட்ரல் பிராஜெக்டில் 65½ கோடி இந்த மாகாணத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. இந்தப்படி கணக்கு பார்த்தால் நமக்கு மொத்தத்தில் இரண்டையும் சேர்த்து விகிதாசாரப்படி 45 கோடி கூடுதலாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது கூடுதல் என்றால் நான் மற்றொரு புள்ளி விவரத்தைச் சொன்னால் உண்மையில் இது குறைவாக இருப்பதை காணலாம். மொத்த திட்ட அளவில் 15,620 கோடி பொதுத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எஞ்சிய தொகை 7,515 கோடி இருக்கிறது. இது சென்ட்ரல் கவர்ண்மெண்ட் சார்பில் அமுல்படுத்தப்படும் திட்டங்களுக்கு செலவிடப்படும் என்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகையை பல மாகாணங்களுக்கு திட்டங்கள் வகுத்து செலவிடுகிறார்கள். அதில் நம் மாகாணத்திலும் ஒரு பங்கு செலவிடத்தான் செய்கிறார்கள். விகிதாசாரக் கணக்குப்படி இதிலும் நமக்கு ஒரு உரிமை உண்டு.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கணக்கு சரியில்லை. மொத்தம் ஸ்டேட்டும் சென்ட்ரலும் 8,095 கோடி நம்முடைய ஜனத்தொகை மொத்தத்தில் 8 சதவிகிதம். அதனால் நமக்கு வரவேண்

டியது 647.6 கோடி. ஆனால் 750 கோடி ஒதுக்கியதற்குக் காரணம் முன்னைய திட்டத்தில் 291 கோடி கொடுக்கப்பட்டு 340 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம். அதை அடிப்படையாக வைத்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

(Sri S. K. Sambandhan—Vice-Chairman in the Chair). 5-10 p.m.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : எட்டு சத விகிதம் என்று கணக்கு வைத்துக் கொண்டாலும், சென்ட்ரல் ப்ரொஜெக்டிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். சென்ட்ரல் ப்ராஜெக்ட் நம் மாநிலத்தில் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு விவரம் ஒன்றும் கொடுக்கப்படவில்லை. சில புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன சேலம் உருக்காலை Tele-Communication cable industry, heavy plates and vessels, petroleum oil refinery ஆகியவை போன்ற சில பெரிய தொழில்கள்தான் நான்காவது திட்டத்தில் இங்கே மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பில் செயல்படுத்தப்படும் என்று தெரிகிறது. இவைகளில் சேலம் உருக்காலை மட்டும் தான் பெரிய தொழில், மற்றவை சிறிய தொழில்கள். இவைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒதுக்கபட்டுள்ள தொகை எவ்வளவு என்று குறிப்பிடப்படாவிட்டாலும் மொத்தம் 325 கோடி ரூபாய் செலவிடப்படலாம் என்று உத்தேசமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகையும் நம் ராஜ்யத்திற்கு வர வேண்டிய விகிதத்திற்குக் குறைவான விகிதத்தில் இருக்கிறது. எனவே இந்த மாநிலத்தில் மத்திய அரசாங்கம் செயல் படுத்தும் திட்டங்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று நம் அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்த வேண்டும்.

சேலம் உருக்காலை பற்றி இங்கே பெரும் விவாதங்கள் நடந்தன. அப்போது பல மாறுபட்ட கருத்துக்கள் நிலவின. இந்த மாறுபட்ட கருத்துக்கள் சென்ற சில வருஷங்களாக தொடர்ந்து இருந்துவருகின்றன. சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தைப் பொருத்த வரையில், முன்பு இருந்த நிலைக்கும் இப்போதுள்ள நிலைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் மலைக்கும் மடுவிற்கும் உள்ள வித்தியாசமாக இருக்கிறது. சேலம் உருக்காலைக்கு எவ்வளவு தொகை எஸ்டிமேட்டில் இருக்கிறது என்று நான் ஒரு தடவை கேட்டபோது 300 கோடி ரூபாய் என்று கனம் அமைச்சர் பதில் சொன்னார் என்று நினைக்கிறேன். அந்த 300 கோடி ரூபாய் இப்போது 100 கோடி ரூபாயாக மாறியிருப்பதைக் காண்கிறோம். இது விரும்பத்தகாத நிலை. இப்போது உருக்காலைத் திட்டம் விசாகப்பட்டிணத்திற்கு மாற்றப்பட்டு விட்டது என்று அறிகிறோம். விசாகப்பட்டிணத்தில் உருக்காலை நிறுவப்படுவதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தை முன்பு எந்த அளவில் உருவாக்கினோமோ அதே அளவில் செயல்படுத்த அரசாங்கம் முயற்சிக்கவேண்டும். அதைக் குறைந்த அளவில் குறைந்த அடிப்படையில் இல்லாமல் விரிவான அளவில் நிறைவேற்ற அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [6th August 1965

விவசாயத் துறைக்கு 93 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு நிறையப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டாலும், நாம் இந்தத் துறையில் தக்க பலனைப் பெற முடியவில்லை என்பதை இந்த அறிக்கையின் மூலமே நாம் அறிய முடிகிறது. இவ்வறிக்கையின் 7-வது பக்கத்தில் 15-வது பாராவில் "The rate of growth considered feasible for agricultural sector is somewhat lower than that assumed for the country as a whole in the memorandum on the Fourth Plan" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் குறிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டிய வார்த்தைகள் "is somewhat lower than that assumed for the country as a whole". என்பவை ஆகும். அதாவது, நம் மாநிலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள அபிவிருத்தி, நம் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள அபிவிருத்தியைவிடக் கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அபிவிருத்திக் குறைவுக்கு என்ன காரணம் என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். இந்தப் போக்கு திருப்தியளிக்கக் கூடியது அல்ல. இந்தப் புத்தகத்தில் 17-வது பக்கத்தில் average yield per acre in lb. என்ற புள்ளிவிவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி 1950-51-ஆம் வருஷத்தில் average yield of rice per acre 1,016 பவுண்டுகள். இது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் ஆரம்பத்தில் இருந்த நிலை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் இது 1,213 பவுண்டுகள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சுமார் 200 பவுண்டு அபிவிருத்தியை நாம் காண முடிகிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் இது 1,261 என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இரண்டாவது திட்ட முடிவில் 200 பவுண்டு அதிகரிப்பைக் காண்கிறோம். மூன்றாவது திட்ட முடிவில் இதில் காணக்கூடிய அபிவிருத்தி 48 பவுண்டுகள்தான். இந்த அபிவிருத்திக் குறைவுக்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்று நாம் ஆராயவேண்டும். நம் திட்டத்தில் ஏதோ கோளாறு இருப்பதால் தான் எவ்வளவு பெரிய தொகை செலவழித்தாலும் தக்க பலன் பெற முடியவில்லை. இந்த அறிக்கையின் 6-ஆவது பக்கத்தில் "The state has reached the limit of utilisation of all its water resources and further expansion of irrigation facilities has become increasingly difficult" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அதாவது, நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய எல்லாத் தண்ணீரையும் நாம் பெற்றுவிட்டோம், இனி மேல் தண்ணீர் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு இனிமேல் உள்ள ஒரே வழி உரங்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவது தான் என்று தோன்றுகிறது. 'மான்யூர்' சம்பந்தமாக ஒரு குறிப்பில் "The experience in the current plan has shown that ryots are reluctant to apply for chemical fertilisers in respect of dry crops, as they are not sure of the returns" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது உரங்களை உபயோகித்தால் அதிகமான பலன் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை விவசாய மக்களுக்கு இல்லாததால் அதை அதிகமாகப் பயன்படுத்த அவர்கள் முற்படுவதில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்

6th August 1965] *[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]*

கிறது. இந்த நிலையில் விவசாயத்திற்காக 93 கோடி ரூபாய் செல வழித்தால் என்ன பலனைக் காணப்போகிறோம்? சென்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அரசாங்கம் விவசாயத்திற்காக 56 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியது. இவ்வளவு ரூபாய் செலவழித்ததில் நமக்கு திருப்திகரமான பலன் கிடைக்கவில்லை. இப்போது விவசாயத்திற் காக ஒதுக்கும் ரூ. 93 கோடியில் 59 கோடி ரூபாயைக் கழித்தால் மீதி ரூ 37 கோடி வருகிறது. விவசாயிகளுக்கு முன்பு அளித்த சௌகரியங்கள் அப்படியே இருக்கட்டும், அதற்கு செலவழிப்பது போக பாக்கி 37 கோடி ரூபாயில் அரசாங்கம் தன் சொந்தப் பொறுப்பிலேயே விவசாயத்தை துவக்க வேண்டும். அரசாங்கம் தரிசு நிலங்கள் உள்ள இடங்களில் வாய்க்கால்கள் மூலம் தண்ணீர் பாய்ச்ச வசதி செய்து, டிராக்டர்கள் மூலமும் மற்ற இயந்திரங்கள் மூலமும் பரந்த அளவில் விவசாயம் செய்ய வேண்டும், ஒன்றிரண்டு ஏக்கர்கள் அளவில் இல்லாமல் 200, 300 ஏக்கர்கள் அளவில், விரிவான அடிப்படையில், அரசாங்கம் விவசாயத் தொழிலை மேற்கொள்ள வேண்டும். அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து ஆகிய தேசங்களுக்கு நம் கனம் தொழில் அமைச்சர் சென்று வந்திருக்கிறார். அந்த தேசங்களில் விவசாயம் இந்த முறையில் தான் நடக்கிறது. அதே மாதிரி, நாம் அரசாங்கப் பொறுப்பில் ஆட்களை நியமித்து விவசாயத் தொழிலை நடத்தினால் நாம் நல்ல பலனைக் காண முடியும்.

அடுத்து நான் சொல்ல முற்படுவது என்னவென்றால், தண்ணீர் நமக்கு போதிய அளவு இருக்க முடியாது என்ற கருத்துப்படச் சொன்னேன். அதைப் பார்க்கும் போது, தண்ணீருக்கு எப்படி வகை செய்வது என்று யோசிக்க வேண்டும். மழை பெய்து வெள்ளம் வரும்போது, அதிகத் தண்ணீர் வீணாகக் கடலில் போய்க் கலக்கிறது. நம் வசத்திலுள்ள டாம்களை இன்னும் உயரப்படுத்தி கூடுதலாக தண்ணீர் ஸ்டாக் செய்வதற்கு வகை செய்வதால் வருங் காலத்தில் நமக்கு கூடுதலாகத் தண்ணீர் கிடைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 5-20 p.m.

அடுத்து இந்த அறிக்கையிலே 9-வது பக்கத்திலே உள்ள ஒரு விஷயத்தை நான் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ". . . . . . it will also be our endeavour in the Fourth Plan to increase the sense of opportunity of the relatively weaker sections of the population, particularly in rural areas" பிற்பட்ட வகுப்பார்களை உயர்த்துவதிலே அரசாங்கம் தனிப்பட்ட கவனம் செலுத்தும் என்ற வாசகம் கண்டு நான் மகிழ்வு அடைகிறேன். இந்த அடிப்படையிலே ஹரிஜனங்களுக்கு நல்ல உதவிகள் செய்து அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைய வகை செய்வதைப் பற்றி நான் முன்பும் பாராட்டியிருக்கிறேன். மறுபடியும் என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டைப் பொருத்தமட்டில் ஹரிஜனங்கள் நல்ல நிலைக்கு முன்னேறி விட்டார்கள். தமிழ் நாட்டில் இன்றைக்கு பிற்பட்டவர்களாக பின் தங்கியிருக்கக் கூடியவர்களாக, பொருளாதார

அடிப்படையிலே பின் தங்கியிருக்கிற சமுதாயம், முஸ்லீம்கள் சமுதாயம். அவர்களுக்கு தனிச் சலுகைகள் கொடுத்து உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, அவர்களில் உருது பேசுகிறவர்கள் உருது பேசாதவர்கள் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல், எல்லா முஸ்லீம்களுக்கும், "most backward community' என்று அறிவித்து, ஹரிஜனங்களுக்கு எந்தெந்த சலுகைகள் அளிக்கப்படுகிறதோ, அந்தச் சலுகைகள் எல்லாமே முஸ்லீம்களுக்கும் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடைசியாக இந்தத் திட்டத்திலே மூன்று மருத்துவக் கல்லூரிகள் துவக்கப்படுவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மருத்துவக் கல்லூரிகளிலே ஒன்று திருச்சியிலேயும், மற்றொன்று கோயமுத்தூரிலேயும், மற்றொன்று சேலத்திலேயும் அமைத்தால், அது பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற என் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, திருச்சி மாவட்டத்தில் முசிரிக்கும் குளித்தலைக்கும் நடுவில் ஒரு பாலம் கட்டுவது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு, அதை அமுல் படுத்த முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை :** கனம் தலைவர் அவர்களே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முதல் குறிப்பு நம் முன் **ஆராய** வைக்கப் பட்டுள்ளது. அதனுள் நுழைந்து ஆராய்வதற்கு முன்னால், இன்றிருக்கக்கூடிய நெருக்கடியின் காரணமாக இந்தத் திட்டத்துக்கே ஓய்வு ஒரு ஆண்டு அல்லது ஒரு சில ஆண்டுகள் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தும் நிலவுவதை அறிகிறோம். ஆனால், என்னைப் பொறுத்த அளவில் அதற்கு ஓய்வு கொடுக்க வேண்டிய தேவையில்லை. ஏனென்றால், முதல் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலேயும் நாம் எதைச் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்து, செய்ய முடியாததை மறு ஐந்தாண்டுகளில் கொண்டு வந்தது போல், நம் நாட்டுக்கு இன்றியமையாத அபிவிருத்தி திட்டங்கள் இவை, வருவாய் நிலை இது, இன்னும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிதிநிலை இவ்வாறு, என்று திட்டம் அமைக்கிறோம். அன்றைய சூழ்நிலைக்கேற்ப முன் செய்ய வேண்டியதை முன் செய்து, மற்ற திட்டங்களுக்கு மாற்ற வேண்டியதை மாற்றி வந்திருக்கிறோம். அந்த அளவிலே இந்தத் திட்டம் விரைந்து செயல் படவேண்டியது இன்றியமையாத நிலை என்று கூறுகிறேன். இந்தத் திட்டத்திலே நிதியைப் பற்றிக் கூறும்போது, பெரும் அளவு நம் நிதியில் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலை வற்புறுத்தப்பட்டு இருப்பதால், தற்கு சிறு சேமிப்பு திட்டங்கள் எல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த சிறு சேமிப்பு திட்டங்களில் குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்களுக்கெல்லாம் அதிகத் தொல்லை கொடுக்காமல் நிரம்ப வருவாய் உள்ளவர்கள், முதலாளிகள், பக்கத்தில் திரும்பி நிற்க வேண்டு மென்று நான் அரசினரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறைந்த வருவாய் என்று கூறும்போது, மாதம் 200 ரூபாய்க்குள்ளாக, அலவன்ஸ் எல்லாம் சேர்த்து, வருவாய் உள்ளவர்களுக்கு சிறு சேமிப்புத் திட்டம் மூலமாக திட்டத்துக்கு அதிக பணம் சேர்க்கிற நிலையில் தொல்லை இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். அவர்களுடைய பிராவி

டெண்ட் பண்டு, மற்ற பல சிறு சேமிப்புகளை எல்லாம் திட்டத்துக்காக பயன்படுத்துகிறோம். இப்போது தேசீய நெருக்கடியின் காரணமாக அடிஷனல் பிராவிடண்ட் பண்டு என்று கூடுதல் நிதி பிடித்து வருகிறோம். ரூபாய் 200-க்கு குறைந்த மாத வருவாய் உள்ளவர்களுக்கு, அதிலிருந்து ஓரளவுக்கு விதிவிலக்கு அளித்து, அவர்களுக்குத் தொல்லை இல்லாமல் செய்து, பெரும் வருவாய் உள்ளவர்கள் பக்கத்தில் நாம் திரும்ப வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல நமது திட்டத்தில் வேளாண்மைக்கு முதல் இடம் கொடுத்து உணவு உற்பத்தி முதலாவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று திட்டங்களிலேயும் அதற்கு முதன்மை கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனாலும் இன்று வேளாண்மைத் துறையில், நாம் எதிர்பார்த்த அளவு, அல்லது முன்னேறி இருக்க வேண்டிய அளவு, முன்னேறவில்லை என்பது தெளிவு. வேளாண்மையில் முன்னேறியிருக்கலாம்; ஆனால், உணவு உற்பத்தியில் முன்னேறவில்லை என்று உறுதியாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால், இன்று நம் நாட்டில் இருக்கிற உணவு நிலை அதை நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதற்கான காரணத்தைப் பற்றி ஆராயும்போது, இந்த மன்றத்தில் மதிப்புக்குரிய உறுப்பினர்களில் சிலர் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் அதற்குக் காரணமாயிருக்கிறது என்று கூறினார்கள். என்னுடைய கருத்து அதற்கு நேர்மாறானது. நிலச் சீர்திருத்தம் செய்து, உச்ச வரம்பை நிர்ணயம் செய்ததால் அல்ல, அதை அமுல் நடத்துவதில் காலம் தாழ்த்துவதால் தான் ஏற்படுகிறது என்று கருதுகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் அமுல் நடத்தப் பட்டு, 30 ஏக்கருக்கு மேல் அதிகமாக இருந்தால், அந்த நிலங்களை எடுத்து பயிர் செய்கிறவர்களுக்கு, உண்மையில் நிலத்தில் உழுகிறவர்களுக்கு அளித்து, உரிமைப்படுத்திக் கொடுத்து வாய்ப்பு அளித்தால், உற்பத்தி பெருகியிருக்கும் என்பது என் திட்டம். ஆனால் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் 1960-ல் அமுலுக்கு வருகிறது என்று முன்னாலேயே சொல்லி, பெரும் நிலச்சுவான்தார்கள் தங்கள் நெல் விவசாய நிலத்தை வேறு பல விவசாயங்களுக்கு மாற்றி, கரும்பு சாகுபடி, மேய்ச்சல் தரை என்று மாற்றி, அந்தச் சட்டத்திலே இருந்து தப்பித்துக் கொள்ள வாய்ப்பு அளித்து விட்டோம் என்ற எண்ணம் தான் என்னைப் பற்றிக் கொள்கிறது. எனவே நிலச் சீர்திருத்தத்தை மிக விரைவில் அமுல் நடத்த வேண்டும், உச்ச வரம்பு போக, மிச்சம் இருக்கிற நிலத்தை விவசாயிகளுக்கு அளிப்பதிலே காலதாமதம் செய்யலாகாது என்று நம் அரசினரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக நம்முடைய இன்றைய நில உச்ச வரம்பு சட்டம் எப்படி அமைந்திருக்கிறது என்றால், எஞ்சிய நிலங்கள் என்று எடுத்ததை எந்த விதமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று அதில் சொல்லப் படவில்லை. மிஞ்சியிருக்கிற நிலங்கள் பற்றி அறிவிக்கப்படுகிறது அரசாங்கப்பதிவேட்டில் அல்லது கெஜட்டில். அது விவசாயிகளுக்கு உரிமையாக்கிக் கொடுக்கப்படுமா, இந்த அரசாங்கம் நிலச்சுவான்தார்களுக்குக் கொடுக்கிற நஷ்ட ஈட்டை பல தவணைகளாக விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்டு நிலத்தை அவர்களுக்கு

சொந்தமாக்குமா என்றெல்லாம் சொல்லவில்லை. பயிரிடுகிறவர் 5 ஏக்கராவுக்கு மேல் வைக்கக்கூடாது என்று உச்ச வரம்பு வைத்தி
5-30 p.m. ருக்கிறோம். நில சொந்தக்காரன் 30 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்ற உச்ச வரம்பின் படி மிஞ்சிய நிலம் எவ்வளவு என்று அறிவித்துவிட்டோம். அந்த நிலத்தை பயிரிடும் விவசாயிக்கு அது சொந்தமாக நிலச்சுவான்தார்களுக்குக் கொடுக்கிற நஷ்ட ஈட்டை அந்தந்த விவசாயிகளிடமிருந்து பல தவணைகளாக வாங்கி கொடுத்து, விவசாயிக்கு நிலத்தை உரிமைப்படுத்திவிட்டால் ஊக்கமாக உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபடுவார்கள் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. பல நிலங்கள் கரும்பு சாகுபடிக்கும் மேய்ச்சல் தரைக்கும் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. 1950-க்கு பின்னால் அவை மாறியதால் சட்டத்தில் இதற்கு விலக்கு அளிக்காமல் அதுவும் நெல் சாகுபடி நிலம் என்று கருதி உச்ச வரம்புக்கு உட்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும் நெல் விவசாயம்தான் மிக முக்கியமானது. வேளாண்மையை நாம் முக்கியமாகக் கருதுகிறோம். உணவு உற்பத்திக்கு முக்கிய இடம் கொடுக்கவேண்டிய நேரம் இது. மண்வள ஆராய்ச்சியில் மிகவும் ஈடுபட்டு ஒவ்வொரு தாலூகா வாரியாக அரசினர் ஆட்களை அனுப்பி மண் வளத்தை ஆராய்ந்து கரும்புக்கு ஏற்றது, நெல்லுக்கு ஏற்றது எது எது என்று பகுத்து விவசாயிகளுக்கு வழிகாட்டவேண்டும். 'சாயில் கன்சர்வேஷன்' எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். நாம் மண்ணை எடுத்து அனுப்பினால் அவர்கள் பார்ப்பார்கள். எல்லா விவசாயிகளும் இந்த நடைமுறை தெரிந்தவர்கள் அல்ல. ஆங்காங்கு உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் உள்ள விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி எதை விஸ்தரிக்கிறாரோ, தெரியவில்லை. ஆனால் விவசாயத்தை அல்ல. ஆகையால் அரசினர் முதல் கடமையாக நெல் விவசாயத்திற்கு ஏற்ற இடம் எது என்று பரிசோதனை செய்யவேண்டும். நெல் விவசாயத்தில் நானும் ஈடுபட்டிருப்பதால் அதைப்பற்றி என்னால் உணரமுடிகிறது. இப்போது நெல் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லாம் வியாபாரப் பொருள்களை விவசாயம் செய்யப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில்தான் அவனுக்கு அதிகமான பொருள் கிடைக்கிறது. அதனால் வாழ முடிகிறது. நாட்டுக்கு நெல் கொடுக்கவேண்டுமென்ற உணர்ச்சியில் அவன் நெல் விவசாயம் செய்தால் வாழ முடியாத நிலை இன்று இருக்கிறது. அதை தடை செய்யவேண்டும். நெல் விவசாயத்திற்கான இடங்களை ஆராய்ந்து எந்த இடத்தில் நெல் பயிர் செய்ய முடியுமோ அந்த இடங்களில் நெல்லைத் தவிர எந்த வியாபாரப் பொருள்களையும் விவசாயம் செய்வது தடை செய்யப்படவேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது விவசாயிகள் வாழ்வதா, வேண்டாமா என்ற பிரச்னை வருகிறது. நெல் விவசாயம்தான் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதைச் செய்பவன் பிச்சைக்காரனாகும் நிலைதான் ஏற்படுகிறது. வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் வியாபாரப் பொருள் விவசாயம் தான் செய்ய வேண்டும். அதனால் நெல் விவசாயத்திற்கு அதிக ஊக்கமும் சலுகையும் அளிக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது. ஆனால் அரசாங்கத்தில் நெல் விவசாயத்திற்குத்தான் ஃபைன் போட்டுக்

கொண்டிருக்கிறோம். ஏக்கருக்கு 15 ரூபாய்க்கு மேல் வரிபோடுகிறோம், மற்ற விவசாயத்திற்கு அப்படியில்லை. சோளம், புகையிலை, கரும்பு, காப்பி இவைகளை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு எந்த வரி இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு குறைந்த வரியில்லை நெல் விவசாயத்திற்கு என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உடலுழைப்பால், வாழவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில், எல்லோருக்கும் உணவளிக்க வேண்டுமென்ற தொண்டினுக்காக பரம்பரையாக செய்து வரும் தொழில் என்ற முறையில்தான் நெல் விவசாயத்தில் சிலர் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வியாபாரப் பொருள்களைப் பயிர் செய்வதற்கு நிறைய பொருள் தேவை. நெல் விவசாயம் என்றால் சாகப்போகிற மாட்டைக் கட்டி உழுது, யாரிடமாவது விதை கடன் வாங்கி நெல்லை விவசாயம் செய்யத் தொடங்கிவிடலாம். அந்த ஒன்றுதான் நெல் விவசாயத்தை செய்யத் தூண்டுகிறது. ஆனால் அந்த விவசாயி வாழ்கிறான் என்று சொல்வதற்கில்லை. நெல் விவசாயத்திற்கு விதித்திருக்கும் அதிக வரியை ரத்து செய்து அடிப்படை வரியாக அதை மாற்றவேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கு இரண்டு ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கக்கூடாது. அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியதுபோல சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இவ்வாறு வரி விதிப்பதை தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நிலத்திற்கு நிலம் வேற்றுமை பாராட்டாமல் நாம் ஒன்று போல வரி விதிக்கக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ரப்பர் தோட்டத்திற்கு குறைந்த வரியிருக்கிறது. அதேபோல் புகையிலை, காப்பிக்கு குறைந்த வரி இருக்கிறது. அதைப்போன்று நெல்லுக்கும் குறைக்கவேண்டும். ஒரே அடிப்படையாக நாடு முழுமைக்கும் தீர்மான வரியாக இரண்டு ரூபாயாக வைக்கமுடியாதே தவிர வேறில்லை. வருவாய்க்குத் தக்க வித்தியாசம் இருக்கலாம். எனவே வியாபாரப் பொருள் விவசாயத்திற்கு கூடுதலும், நெல் விவசாயத்துக்கு குறைவாயும் வரி விதிக்க வேண்டும். அப்படியும் சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்றால் சட்டத்தைத் திருத்த அரசாங்கம் முன்னுக்கு நின்று இதில் முனையவேண்டுமென்று கேட்டுகொள்கிறேன். குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரசாங்கமே ரப்பர் எஸ்டேட் எடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக பல தரிசு நிலங்கள் கையில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை ஆரம்பிக்க பல நாட்களாகும். அது வரையில் குத்தகைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கப்படும் விவசாயிகளிடத்தில் நான்கில் ஒரு பகுதியைப் பருத்தி பயிர் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பருத்தி பயிர் செய்தால் என்னவாகும்? மழை மிகுதியான இடம். மண்ணும் அதற்கேற்ப இல்லை. பருத்திக்கு பதிலாக மரச்சீனி பயிர்செய்தால் உணவு உற்பத்தி பெருகும் அல்லது மற்ற பொருத்தமான விவசாயத்தை போடுங்கள் என்றால் சட்டம் அப்படியில்லை என்று சொல்கிறார்கள். சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப விவசாயத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உணவு உற்பத்திக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதால் பல விவசாயக் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்தவேண்டும். கன்னியாகுமரியில் நெல் பயிர் உற்பத்தி அதிகமாகச் செய்கிறோம். 60, 70 ஆயிரம் ஏக்கர் அங்கு

நெல் பயிர் செய்யப்படுகிறது. மிகுந்த பணச் செலவில்லாமல் கல்லூரி ஏற்படுத்த வசதியிருக்கிறது. முன்னாள் திருவாங்கூர் அரசு விட்டுச்சென்ற, பத்மநாபபுரத்தில், உதயகிரி கோட்டை இருக்கிறது. நான்கு பக்கமும் சுவர்களால் கட்டப்பட்டு 140 ஏக்கர் விணைக் கிடக்கிறது. அது அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமானது. இரண்டு அரசாங்கத்திற்கும் அதுபற்றி சிறு வழக்கு இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அதைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம். அந்த இடத்தை எடுத்து அதில் விவசாயக் கல்லூரி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது மாநிலத் துறையைப் பற்றிச் சொன்னேன். மத்தியத் துறையைப்பற்றி என்னென்ன செய்யப்படுகிறது என்பது நமக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. மாநில அரசாங்கம் மத்தியத் துறையிலே என்னென்ன நமக்கு செய்யவேண்டுமோ அதை வன்மையோடு எடுத்துச் சொல்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு உண்டு. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இதுவரையில் ரயில் இல்லை. தமிழ் மாநிலத்திலேயே ஒரு மாவட்டம் ஒரு இஞ்சு கூட ரயில்பாதை இல்லாத மாவட்டம் கன்னியாகுமரிதான். ரயில் பார்ப்பதற்கென்று பள்ளிப் பிள்ளைகளை திருநெல்வேலி வரையில் கொண்டு சென்று காட்டக்கூடிய நிலையில் அந்த மாவட்டம் இருக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நீலத்திரைக்கடல் ஓரத்தில் அமைந்த குமரிமுனையிலிருந்து இமயம் வரையில் யாரும் சென்று வர ரயில்பாதை அமைத்தாகவேண்டும். அங்கு அமைப்பதால் பணம் வருமா என்று பார்க்காமல் கன்னியாகுமரி முதல் காஷ்மீர் வரையில் பாதை அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ஆகையால் அந்த மாவட்டத்திற்கு ரயில் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிமிண்டு உற்பத்தி பற்றி பேசினார்கள். எங்கள் பகுதிகளில் சிமிண்டு உற்பத்திக்கான சுண்ணாம்புக் கற்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கின்றன. வட்டக் கோட்டையில் சுண்ணாம்பு மிகுதியாக இருக்கிறது. திட்டம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அரசியல் துறையிலோ கூட்டுறவுத் துறையிலோ கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சிமிண்டு தொழிற்சாலையை அரசினர் அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு இன்றியமையாத ஒன்று. பலருக்கு அது பற்றி மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கலாம். மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர்கள்கூட சொன்னார்கள், குடும்பக் கட்டுப்பாடு 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வந்திருந்தால் நான் வந்திருக்கமாட்டேன் என்று இருக்கலாம். இன்றைய நிலையில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் கொண்டுவராவிட்டால் மக்கள் மிகுந்த துன்பம் அனுபவிக்க வேண்டி வரும் என்பதில் ஐயமில்லை. முதலில் பணம் கொடுத்து பிறரை அழைத்து அறுவை சிகிச்சை செய்வதோடுகூட தெருவிலே அலைந்து திரியும் பிச்சைக்காரர்களை அழைத்து கட்டாயமாக இருபாலர்களுக்கும் குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தில் அறுவை சிகிச்சை செய்து கையில் இருபது ரூபாயையும்

கொடுத்து அனுப்பவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் இனி வருகின்ற பிச்சைக்கார பரம்பரை குறையும். பிச்சைக்காரன் மகன் பிச்சைக்காரனாக பிறக்காமல் இருப்பான். கொடுக்கின்ற பணமும் அவனுக்கு இருபது நாள் பிச்சை எடுக்காமல் காலம் கழிக்க உதவும். ஆகையால் அந்த செயலுக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது சிறு மாவட்டம். அங்கே 60,000 ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்கார் பல மாவட்டங்களில் இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியிருக்கின்றனர். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் விவசாய உற்பத்தி பெருக அது மிகவும் உதவும். திட்டங்களை நிறைவேற்றத் தேவையான பணத்தை பெறும் விஷயத்தில் மக்களை அதிகத் தொல்லைக்கு உட்படுத்தாதபடி சர்க்கார் செயலாற்ற வேண்டும். சக்தியுள்ளவர்களிடமிருந்து பணத்தைப் பிடுங்கிக்கொள்ளலாம். பணம் அதிகமாக இல்லாதவர்கள் கஷ்டப்படாதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கத்தார் செலவழிக்கும் பணம் பாழாகாமல் இருப்பதற்கு மக்களும் அரசாங்கத்தாருடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும். என்ஜினியர் தப்பு செய்தால் அவருக்கு கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆதரவு அளிக்கக் கூடாது. என்ஜினியர் தப்பு செய்தால் அதை அரசினரும் மறைத்துவிடக்கூடாது. அவர்கள் நம் உறவினர்களாக இருந்தாலும் நாமும் அவர்களுக்கு துணை நிற்கக் கூடாது. அப்படி எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால் திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேறும், நாம் வெற்றி பெறுவோம். திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முயற்சிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

5-40 p.m.

திரு. கே. கமலக்கண்ணன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் பேரில் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நம் அரசாங்கம் முதல் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் வேளாண்மை, சுகாதாரம், கல்வி, தொழில், மின்சாரம், சமூகப் பணிகள் ஆகியவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, சமதர்ம சமுதாய அடிப்படையில் மக்கள் வாழ்க்கை நிலை உயர கணிசமான தொகை ஒதுக்கி, பணத்தை சிக்கனமாகச் செலவழித்தது. நாம் இன்று மகிழ்ச்சியுடன் முன்னேற்றப் பாதையில் சென்றுகொண்டிருக்கிறோம். "சமன் செய்து சீர்தூக்குங் கோல் போல் அமைந்தொரு பாற் கோடாமை சான்றோர்க்கணி" என்பது திருவள்ளுவரின் திருவாக்கு. நம் அரசாங்கம் இக்குறளுக்கிணங்க மக்களுக்கு பாரபட்சமின்றி சேவை செய்தாலும்கூட மக்களுக்கு சில குறைகள் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கனம் அங்கத்தினரும் விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு 45 சத விகித வருவாய் விவசாயத் துறையிலிருந்தே வருவதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நம் நாட்டில் உள்ள நிலத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் சராசரியாக 0.98 சதவிகித நிலம் இருக்கிறது; நம் தமிழ்நாட்டில்

அதை விடக் குறைவாக, 0.61 சதவிகிதம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. நம்முடைய அரிசி விளைச்சல் 1950-51-ல் ஏக்கருக்கு 1,016 பவுண்டு, 1955-56-ல் ஏக்கருக்கு 1,213 பவுண்டு, 1960-61-ல் ஏக்கருக்கு 1,261 பவுண்டு. அமெரிக்காவில் ஒரு சாதாரண, சிறு குடும்பத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அக்குடும்பத்திலுள்ள நான்கு, ஐந்து பேர் விஞ்ஞான முறையில், நவீன முறையில், 300 அல்ல 400 ஏக்கர் விவசாயம் செய்து ஒரு பட்டணத்திற்கே உணவுப் பொருள்கள் ஸப்ளை செய்கிறார்கள். அமெரிக்காவில் ஏக்கருக்கு 5,000 முதல் 6,000 பவுண்டு வரை விளைகிறது. இன்று தமிழ் நாட்டில் உழவர்களின் அன்றாடக் கூலியானது, இந்தியாவில் உள்ள சராசரிக் கூலியைவிட மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்தில் சாதாரணமாக 10 பேர் உள்ள, அரை அல்லது ஒரு ஏக்கர் நிலம் உடைய குடும்பத்தினர் தினத்திற்கு ஒரு வேளைச் சாப்பாட்டுக்குக்கூட வழியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கூலி தினத்திற்கு 12 அணா அல்லது ஒரு ரூபாய்க்கு மேற்பட்டதாக இல்லை. அவர்கள் விவசாயத்தில் நல்ல அனுபவம் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் வயிறும் முதுகும் ஒட்டியிருப்பதால் நகரத்திற்கு வந்துவிடுகிறார்கள்; வேறு தொழில்களுக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். இப்பேர்பட்டவர்களுடைய கூலிகளை உயர்த்த அரசாங்கம் ஆவன செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். சிறு டிராக்டர்களை உற்பத்தி செய்து, ஒன்று அல்லது அரை ஏக்கராக இல்லாமல் 10 அல்லது 15 ஏக்கர் நிலங்கள் உடைய விவசாயிகளில் ஏராளமான விவசாயிகளுக்கு அவைகளைக் கொடுத்தால் விவசாய உற்பத்தி பெருகும். பட்டணங்களிலுள்ள டாக்டர்கள், எஞ்ஜினியர்கள் முதலியவர்களும் மற்றவர்களும் கிராம மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டு அவர்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும் என்று மகாத்மா காந்தியடிகள் சொன்னார். நாம் ஓரளவு அந்த முறையில் செயலாற்ற வேண்டும்.

விவசாயத்தில் அனுபவமில்லாத ஒருவர் ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றார். அங்கே ஒரு விளம்பர போர்டில் "விவசாயத்தில் ஒன்றுக்கு ஒன்பது லாபம்" என்று எழுதப்பட்டிருந்ததைப் பார்த்தார். உடனே அவர் ஒரு சூபர்வைஸரை நியமித்து 50,000 ரூபாய் செலவழித்து விவசாயம் செய்தார். கடைசியில் அவருக்கு 10,000 ரூபாய்க்குத் தான் பலன் கிடைத்தது. 40,000 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. உடனே அவர் மறுபடியும் அந்த போர்டைப் பார்க்கச் சென்றார். "நேரிடையாகப் பார்த்தால் விவசாயத்தில் ஒன்றுக்கு ஒன்பது லாபம்" என்று அந்த போர்டில் கீழே எழுதியிருந்தது. அதே போல, இன்று நேரிடையாக விவசாயம் செய்பவர்களுக்குத்தான் லாபம் வருகிறது. இதை நான் அனுபவ பூர்வமாக அறிந்திருக்கிறேன். எனவே விவசாயத்தில் ஈடுபடும் விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் பல துறைகளில் தனிச் சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும்.

இப்போது பூமிக்குள் இருக்கும் தண்ணீரை விஞ்ஞான முறையில் வெளியே கொண்டுவந்து விவசாயத்திற்கும் மற்றக் காரியங்களுக்கும் உபயோகிக்கிறோம். இன்னும் 56 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு

இந்தத் தண்ணீர் வற்றிவிடும் என்று ஒரு விஞ்ஞானி கூறியிருப்பதாக ஏதோ ஒரு அறிக்கையில் பார்த்தேன். அவ்வாறு அந்தத் தண்ணீர் வற்றிவிடும்போது உலகத்தில் தண்ணீரில்லாப் பஞ்சம் ஏற்படும் என்று அந்த விஞ்ஞானி கூறியிருக்கிறார். எனவே, குடிப்பதற்கும், விவசாயம் செய்வதற்கும், மற்ற காரியங்களுக்கும் சமுத்திர நீரை தகுதியுள்ளதாக ஆக்குவதில் ஆராய்ச்சி செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சுகாதாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், தொத்துநோய்களைக் கட்டுப்படுத்த இப்போது பல மருந்துகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக மக்களிடையே நல்ல சுகாதார நிலை இருந்து வருகிறது. 1941-ஆம் ஆண்டில் பிறப்பு 34.7 சதவிகிதமாகவும், இறப்பு 23 சதவிகிதமாகவும், சராசரி வயது 35 ஆகவும் இருந்தன. 1961-ஆம் ஆண்டில் பிறப்பு 26 சதவிகிதமாகவும், இறப்பு 13.3 சதவிகிதமாகவும், சராசரி வயது 41 ஆகவும் 5-50 p.m.
ஆகியிருக்கிறது. நாம் எல்லாத் துறைகளிலும் நன்றாக முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதை இதன் வாயிலாக அறிகிறோம்.

முதியோர் பென்ஷன் திட்டத்தில் அரசாங்கம் எத்தனையோ பேருக்கு உதவி செய்திருக்கிறது. இப்போது சில கிராமங்களில், சில பெரியவர்கள் திக்கற்றவர்களாகவும் எந்த விதமான வருமானமும் இல்லாதவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 50, 60 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இந்தத் திட்டத்தைச் விஸ்தரித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு திட்டத்தைக் காணுகிறபோது நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே இன்றைக்கு ஒரு ஸ்குயர் மைலுக்கு 661 மக்கள் இருக்கிறதாகவும், இந்திய நாட்டின் சராசரியை எடுத்துக் கொண்டால், 373 பேர்கள் ஒரு ஸ்குயர் மைலுக்கு இருப்பதாகவும் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக இப்போது குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை அனுசரிக்கிறவர்கள் எல்லாம் படித்தவர்கள், உயர்ந்த பண்பாடு உடையவர்கள்தானே தவிர, இந்து மதத்தைத் தவிர இதர மதத்தினர்—முகமதியர்கள், கிறிஸ்தவர்கள், தங்கள் மதம் அனுமதி தரவில்லை என்ற காரணத்தால் அனுசரிப்பதில்லை. அதோடுகூட, கிராமத்திலே இருக்கிற ஏழைகள் அனுசரிப்பதாகத் தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்கு விளம்பரம் நம் நாட்டில் இல்லை. ஆகையினாலே, இந்து மதம் அல்லாத பிற மதத்தினர், கிராமத்திலே இருக்கிற ஏழைகள், இவர்களுடைய ஜனத்தொகை தான் அதிகரித்து வருகிறதே தவிர, நல்ல உயர்ந்த பண்பாடு உள்ள குடும்பங்கள் எல்லாம் குறைந்து கொண்டு வருமோ என்ற சந்தேகம்கூட எனக்கு இருக்கிறது. சென்னை நகரை எடுத்துக் கொண்டால், தண்ணீர்ப் பஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஜனத்தொகை அதிகரித்து வருகிற நிலையிலே, அது 22 லட்சமாகியிருக்கிறது. காவிரி நீர்த் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் மிக நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். வேண்டாத சில

ஸ்தாபனங்கள் சிறைச்சாலை, மிருகக் காட்சிசாலை, மெண்டல் ஹாஸ்பிடல் இப்படிப்பட்ட டிபார்ட்மெண்டுகள் எல்லாம் சென்னை நகர எல்லைக்கு அப்பால் கொண்டு போகப்பட்டால்கூட நல்லது, ஓரளவு ஜனநெருக்கடியைக் குறைக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு சென்னையிலே இருக்கிற பல ரோடுகளில் ஆக்ஸிடெண்டுகள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன. ஆடு மாடுகளும் லைசென்சு இல்லாத வாகனங்களும் குறுக்கே நெடுக்கே போவதுதான் இதற்குக் காரணம். பக்கிங்ஹாம் கால்வாய், கூவம் ஆறு முதலியவைகளில் வெயில் காலத்தில் நாற்றம் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. அதற்கும் ஏதாவது வழிவகை செய்யவேண்டும். நகரில் பிச்சைக்காரர்கள், வியாதியஸ்தர்கள் தொல்லைகள் நிறைய இருக்கின்றன. எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லிய மாதிரி அதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, இத்தோடு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : மதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே இப்போது நம் முன் இருக்கும் நான்காவது திட்ட நகலை அனுசரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல அனுமதி வேண்டுகிறேன். முதல் மந்திரி அவர்கள் படித்த அறிக்கையில்,

" The difficulties which we have had to face in the current Plan period, such as rise in prices and shortage of foreign exchange have naturally tended to dominate the debate on the Fourth Plan in its preparatory stage—The difficulties are real and cannot be slurred over ". என்று விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை அனுசரித்து பல பிரமுகர்கள் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது, சில அபிப்பிராயங்களை எல்லாம் இந்த சபையில் பேசும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. அதற்காக ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். முதன்முதலாக ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்களின் வாயிலாக, விவசாயம், தொழில் மற்ற பல துறைகளிலேயும் தமிழ் நாட்டுக்கு நன்மை பயக்கும் காரியங்களைச் செய்ததற்காக தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். இருப்பினும், அதனால் ஏற்படுகிற அடிப்படைத் தீமைகளைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடுவதற்கு, ஆரம்பிக்கும் முன்பு மதிப்புக்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் சொன்னார்கள். செயல் படக் கூடிய அளவுக்கு இந்தத் திட்டத்தைப் போட வேண்டும். நாம் எவ்வளவு தூரம் அதைச் சாதிக்க முடியும்; நம் மக்கள் அதை எவ்வளவு தூரம் அனுசரித்து பங்கு கொள்ள முடியும், மக்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் பாரம் இல்லாமல் திட்டம் போட வேண்டுமென்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

னார்கள். இதைப் பற்றி தவறுதலாக திட்டமே தேவையில்லை என்று சொல்வதாகப் பிரசாரம் நடந்து வருகிறது. இன்று நாட்டின் நிலைமை எப்படி இருக்க வேண்டும்?

" Writing under the caption ' The Fading Rupee ', the Eastern Economist (July 2) observed :

' It is, of course, just not true that the economy has collapsed or is due to do so. But it is certainly true that it is neither running smoothly, nor growing steadily. Its continued progress, in other words, cannot be taken for granted. This is not a subjective notion, but an objective assessment '.

Such is the state of our economy after near completion of three five-year plans; this is mainly because our plans are based on doctrinaire thinking and not on pragmatic considerations ". அதாவது பயன் தரும் செயல் முறையில் திட்டங்களை வகுக்காத குறை, தத்துவார்த்த ரீதியில், ருஷ்யா, சீனா போன்ற அரசாங்கங்கள் செய்யும் திட்டங்கள் போல் போட்டு, மக்களுக்கு பலவித இன்னல்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு மாறாக ஜப்பான், ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில் சென்ற மகாயுத்தத்தில் கொடுமைகளுக்கு உள்ளான நாட்டு அரசாங்கங்களில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

" The myth that totalitarian methods are more effective in producing a higher and faster rate of economic growth than democratic process has been exploded by the economic miracle achieved by West Germany and the amazingly rapid economic recovery of Japan after the war. The gradual acceptance of Liberman's formula for the profit motive by Soviet Russia and other East European countries unmistakably indicates the superiority of liberalism over Marxism. Increased production can be brought about only by encouraging the enlightened self-interest among the idividual workers and the entrepreneurs.

இது தான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய சந்தர்ப்பமாக இருக்கிறது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஒரே ஒரு வித்தியாசம் தான். அதெல்லாம் industrial revolution வந்தபோது develop ஆன Countries அது வந்த போது, நாம் தூங்கிக் கொண்டு இருந்தோம். அதனால் தான் அந்த analogy ஒத்துக் கொள்கிறதில்லை ரொம்பப் பேர்கள்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : கனம் தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள், ஜப்பானியர்கள், ஜெர்மனிக்காரர்கள் செய்த காரியம் நம் நாட்டுக்கு அவ்வளவு ஒத்துக் கொள்ளாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நடந்த பெரிய யுத்தத்தில் ஜப்பானும்

அழிந்து விட்டது, ஜெர்மனியும் அழிந்து விட்டது. அந்த நிலைமையில் தான். அவர்கள் இந்த முறையைக் கையாண்டு முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பது, நேரில் போய்ப் பார்த்திருக்கிற, கனம் தொழில் துறை மந்திரி அவர்களுக்கு, என்னைவிட நன்றாகத் தெரியும். எதற்காகச் சொல்ல ஆரம்பித்தேன் என்றால், மனிதன் மனிதனாக வாழவேண்டும், அரசாங்கத்தின் அடிமையாகக் கூடாது
-00 .m. என்பதற்காக. 1917-ல் சோவியத் அரசாங்கம் கம்யூனிச தத்துவத்தில் அரசாங்கம் நடத்துவதற்கு முன்னால் தங்களுக்கு வேண்டிய உணவை உற்பத்தி செய்து மிச்சமிருந்ததை அமெரிக்கா, மேற்கு ஐரோப்பா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து வந்ததை உலகம் அறியும். 1917-க்கு பின்னால் கம்யூனிஸ்ட் அரசாங்கம் ஏற்பட்டதிலிருந்து இன்றுவரையில் அந்த நாட்டில் மக்களுக்குத் தேவையான உணவை அவர்கள் உற்பத்தி செய்யவில்லை. அமெரிக்காவையோ பாக்கி நாடுகளையோ நம்பித்தான் உணவு இறக்குமதி செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதனால் மக்களுக்கு எந்த முறையில் நன்மை ஏற்படுகிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டுமென்றுதான் திரும்பத் திரும்ப சொல்லிக்கொள்கிறேன். திட்டங்களைப் போடும்போது அவையெல்லாம் நிதானமாகச் செய்யலாமே என்று சொன்னோமே தவிர திட்டமே வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் பொய்ப் பிரசாரத்திற்காக சுதந்திர கட்சிக்காரர்கள் திட்டமே வேண்டாமென்று எதிர்க்கிறார்கள் என்று பேசிவருகிறார்கள். அதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை. இப்போது சந்தோஷமான செய்தி என்னவென்றால் அன்று ராஜாஜி போன்ற சுதந்திராக்கட்சிக் காரர்கள் சொல்லியதை இன்று அரசாங்கம் உணரும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது எல்லோரும் அவர்களை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். திட்டம் தேவைதான். ஆனால் அரசாங்கத்தின் மூலமாகத் தான் சகலமும் நடக்க வேண்டுமா? மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டாமா? மக்கள் ஏற்று செய்தால் அதை பிரைவேட் செக்டர் என்கிறார்கள். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டு விட்டோம். அதைப்பற்றி சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. இருந்தாலும், பேப்பர்களில் அதைப்பற்றி வந்திருக்கிறது.

We have now come to the paradoxical situation and often wonder where our plans have taken the country to. We are in blind lanes. இங்கிருக்கிறவர்கள் இதைப் புரிந்துகொள்வார்களாதலால் அதை தமிழ்ப்படுத்தி சொல்ல விரும்பவில்லை. மூன்று திட்டங்களால் யாருக்கு நன்மை ஏற்பட்டது? தெருத்தெருவாகச் சென்று பிரசாரம் செய்கிறோம். ஏழைகளுக்காகவே நாம் திட்டங்களைப் போட்டோம், அவர்களுக்கே நன்மை செய்கிறோம், அவர்களுக்காகவே அரசாங்கத்தை நடத்துகிறோம், என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். வாஸ்தவம் தான். ஏழைகள் எந்த நாட்டில் இல்லை? இருந்தாலும் ஏழைகள் பணக்காரர்களாக ஆவதற்காகத்தான் திட்டம் போடுவார்கள். இந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களால் ஏழைகள் மேலும் பரம ஏழைகளாக போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை, முக்கிய தலைவர்கள் சொல்வதை அரசாங்கம் புரிந்துகொள்ள

வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். மூன்றாவது திட்டத்தினால் இதுவரையில் மத்திய அரசாங்கத்தில் நாடு பூராவுக்கும் கிட்டத் தட்ட 14,060 கோடி செலவு செய்து இருக்கிறோம். இப்போது நாம் 750 கோடி செலவு செய்யப் போகிறோம். அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும் இன்றைய நிலைமை என்ன? யாராவது தன்னிறைவு கொண்ட வாழ்வு வாழ முடிகிறதா? சிரமம் இல்லாத ஏழைகள் பற்றி, பணக்காரர்கள் பற்றி சொல்லவில்லை. யாராவது நிம்மதியாக வாழ இந்த நாட்டில் இடம் இருக்கிறதா? பொதுவாக தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவு தூரம் நம்மால் கொடுக்கமுடியுமோ அதை சிரமப்பட்டு வரியாகக் கொடுக்கிறோம். ஏமாற்றுகிறார்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள். ஏமாற்றுதல் ஏன் ஏற்படுகிறது? அதிக வரி போட்டால் ஏமாற்றுதல் ஏற்படும் என்பது உலகம் அறிந்த உண்மை. இப்போது ரூபாயின் மதிப்பு கீழே போய்விட்டது. பத்து பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன் ஒரு ரூபாயை எடுத்துக் கொண்டு ஒரு மனிதன் வாங்குகின்ற அளவு சாமான்களை இப்போது வாங்கமுடியவில்லை. இன்று ரூபாயின் மதிப்பு எவ்வளவு இருக்கிறது? வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க முடியவில்லை. வட்டிக் கொடுக்கவே திண்டாடுகிறோம். உள்நாட்டில் வாங்கிய கடன் வேறு இருக்கிறது. இந்த நிலையில் மேலும் வரிபோட்டு கடன் வாங்கி திட்டம் போட்டுக் கொண்டு போனால் என்ன நிலைமையாகும் என்று அரசாங்கம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். நம்மால் நமது பொருளாதாரத்தைக் கொண்டு சுமக்கக் கூடிய அளவில் இந்தத் திட்டத்தை சீர்திருத்தம் செய்து எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளும்படி எந்தெந்த திட்டத்தை ஒதுக்கிவைத்து எந்தெந்த திட்டங்களை மக்களுக்கு உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று யோசித்து மறு பரிசீலனை செய்தால் நாட்டு மக்களுக்கு நல்லது. திட்டங்களினால் மக்கள் தொகைதான் அதிகமாகிக்கொண்டு போகிறது. அதைத் தடுக்க கட்டுப்பாடு திட்டங்களை அரசாங்கம் செய்துவருகிறது. ஒப்புக்கொள்கிறேன். இதனால் எல்லாம் நாம் எதிர்பார்க்கும் நன்மை ஏற்பட்டுவிடாது. மூன்றாவது திட்டத்தில் 15 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் செலவு செய்து நாம் கண்ட பலன் என்ன? மருத்துவம் சரியாகக் கிடைக்கிறதா? கிராம நகரங்களில் சுகாதாரம் சரியாக இருக்கிறதா? கல்விக்கு இவ்வளவு கோடிக்கணக்காக செலவு செய்கிறோமே, அதில் தரம் இருக்கிறதா? படித்தவர்கள் மேல் படிப்புக்குப் போகவேண்டுமென்றால் முடிகிறதா? ஹைஸ்கூல் எலிமெண்டரி ஸ்கூல், காலேஜுகளில் இடம் சாதாரணமாகக் கிடைக்கிறதா? நிறையப் பணம்தான் செலவழிக்கிறோம். மக்கள் அதிகமாகப் பிறக்கிறார்கள், என்ன செய்வது என்று சொல்வார்கள். சிரமம் வரத்தான் செய்யும். இதைவிட்டு விவசாயத்தைப் பார்த்தால் அதில் தன்னிறைவு கண்டோமா? முதல் திட்டம் முடிந்தவுடனேயே உணவுப் பஞ்சம் தீர்ந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். இரண்டாவது திட்டம் ஆரம்பிக்கும்போது இப்போது அவசியம்

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [6th August 1965

பஞ்சம் போய்விடும் என்று சொன்னார்கள். மூன்றாவது திட்டமும் முடிந்துவிடப் போகிறது. இன்றாவது அந்த பஞ்ச நிலை தீர்ந்ததா என்றால் தீரவில்லை. காரணம் கேட்டால் திட்டம் நல்லவிதமாக நிறைவேற வேண்டுமென்றால் இந்த நாட்டில் ரேஷன் கட்டாயமாக வரவேண்டுமென்கிறார்கள். நாங்கள் சொன்னாலும் சொல்லாவிட்டாலும் ரேஷன் கொண்டுவரத்தான் போகிறார்கள். நமது மாநில முதன் மந்திரி அவர்களுடைய பேச்சை, உணவு ரேஷன் கண்ட்ரோலைப் பற்றி அவர்கள் அவ்வப்போது பேசிய பேச்சை ஒரு 'வெள்ளை அறிக்கை' யாக அச்சிட்டு இந்த மன்றத்தில் அரசாங்கம் வைக்குமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாநில அரசாங்கம் அந்த நிலைமையில் இருக்கிறது. முதல் மந்திரி நினைப்பதை அவர்களால் செய்யமுடிகிறதா ? எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசாங்கம் சொல்வதைச் செய்யும் நிலைமை இருக்கிறது. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் ஜில்லா போர்டு முனிசிபாலிடிகளுக்கு இருந்த அதிகாரம் கூட இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கிறதா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. முதல் மந்திரி அவர்கள் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்கள், உணவு ரேஷன் தேவையில்லை என்று. தமிழ்நாட்டில் உணவு கண்ட்ரோல் எதற்காக? நாம் தேவைக்கு அதிகமாகவே உற்பத்தி செய்கிறோம். அதைப்பற்றியெல்லாம் இன்னும் இரண்டு நாட்கள் கழித்து பேசலாமென்று இருக்கிறேன். படிக்கு நான்கணா அரசாங்கம் சர்சார்ஜ் என்றும் விற்பனை வரி என்றும் பலமுறையில் வசூலிக்கிறார்கள். இவ்வளவு தூரம் வசூலித்துக் கொண்டு பொதுமக்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் குறைந்த விலையில் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். கனம் திரு. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்களும் விவசாயத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்கு வரி வஜா கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உணவு தானியத்திற்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள வரிகளை அத்தனையையும் எடுத்தால்தான் மக்கள் கொஞ்சமாவது ஒழுங்காக வாழும் நிலைமை ஏற்படும். இப்போது உற்பத்தியாகிற உணவுப் பொருள்களில் எத்தனை சதவிகிதம் சேதமாகிறது என்பது அரசாங்கத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும். அதையெல்லாம் கண்காணித்துத் திட்டத்தை போடுவதில் ஆட்சேபனையில்லை. அதற்காக ஒத்துழைக்கக் காத்திருக்கிறோம். மக்கள் அழிவிற்கு திட்டம் போடாமல் சுக வாழ்வுக்கு திட்டமிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இப்போது அதிகம் பேச சந்தர்ப்பமில்லாததால் மற்றொரு சமயத்தில் மற்றவை பற்றி பேச ஆசைப்படுகிறேன். திட்டம் என்பது முன்னேற்றத்திற்காக நல்வாழ்விற்காக இருக்கவேண்டும்.

The plans are for our prosperity and not plans for our perishing.

அரசாங்கத்துறை வேண்டுமா மக்கள் துறை வேண்டுமா ? அரசாங்கத்துறை வேண்டுமென்றால் ரஷ்யா மாதிரி, சீனா மாதிரி ஒரே முடிவுக்கு வந்துவிடலாம். அரசாங்கத்துறைக்கு ஆதரவும் கிடைக்கலாம். அதுவுமில்லாமல், மக்கள் துறையும் இல்லாத இரண்டும் கெட்டான் நிலையில் எதையும் செய்யவேண்டாமென்று சொல்லிக்கொண்டு, மக்களுக்கு அனுகூலம் செய்யும் வகையில்

6th August 1965] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

திட்டங்களை மறுபரிசீலனை செய்து குறைந்த அளவில் சுமக்கும்படியான திட்டம் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

VICE-CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow. 6-11 a.m.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 172. *Notification issued with G.O. Ms. No. 759, Home, dated 3rd March 1965 making amendment to the Home Department Notification II-1, No. 2740 of 1964, dated the 20th June 1964. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]*

* 173. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1311, Home, dated 9th April 1965, directing the tax payable in respect of lorry bearing registration No. MDJ 1358 belonging to the St. Mary's High School and Orphanage, Vellore, be fixed at Rs. 180 per quarter so long as the said lorry is used exclusively for the transport of materials, etc., for the said educational institution and orphanage. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]*

* 174. *Notification issued with G.O. P. No. 1909, Revenue, dated 23rd June 1965, making amendment to the First Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax, Act 1959 (Madras Act I of 1959).]*

* 175. *Notification issued with G.O. Ms. No. 697, Rural Development and Local Administration, dated 22nd March 1965, making amendments to the rules for the regulation of the use of quarry right in lands vested in the panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]*

* 176. ***Notification issued with G.O. Ms. No. 1201, Rural Development and Local Administration, dated 25th May 1965, regarding inclusion of certain areas within the limits of the Kodai-***

[6th August 1965

kanal Township. [*Laid on the Table of the House under section* 304 (*d*) *of the Madras District Municipalities Act*, 1920 (*Madras Act V of* 1920).]

* 177. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 933, *Rural Development and Local Administration, dated 21st April* 1965, *regarding rules relating to qualifications for Park Superintendents and Surveyors and to regulate grant of leave and leave allowances to officers and servants of Panchayat Union Councils for undergoing antirabic treatment.* [*Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of the Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958).]

† 178. *Notification issued with G.O. P. No.* 1711, *Revenue dated 3rd June* 1965, *making amendment to the Revenue Department Notification S.R.O. No. A*-1966 *of* 1959, *dated the* 28*th March* 1959. [*Laid on the Table of the House under section* 53 (5) *of the Madras General Sales Tax Act*, 1959 (*Madras Act I of* 1959).]

† 179. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1399, *Home dated 20th April* 1965, *directing that the tax payable in respect of the trailer bearing registration No. MDJ* 1314 *belonging to Christian Medical College Hospital, Vellore, be fixed at Rs.* 12 *per quarter so long as the trailer is used only on eye camp operational duties.* [*Laid on the Table of the House under section* 11 (2) *of the Madras Motor Vehicles Taxation Act*, 1931 (*Madras Act III of* 1931).]

† 180. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 750, *Public* (*Services*), *dated 12th April* 1965, *making amendment to the Madras Public Service Commission Regulations* 1954. [*Laid on the Table of the House under Article* 320 (5) *of the Constitution of India*).]

† 181. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1366, *Rural Development and Local Administration, dated 14th June* 1965, *G.O. Ms. No.* 1375, *Rural Development and Local Administration, dated 16th June* 1965, *G.O. Ms. No.* 1431, *Rural Development and Local Administration, dated 22nd June* 1965, *G.O. Ms.* 1343, *Rural Development and Local Administration, dated 22nd June* 1965 *and G.O. Ms. No.* 1435, *Rural Development and Local Administration, dated 22nd June* 1965, *declaring Manickampatti, Naickenpatti village, Kunnuthupatti, Ramanathapuram and Kumaralingapuram of Madurai district as Gramdan Villages respectively.* [*Laid on the Table of the House under section* 28 (3) *of the Madras Bhoodan Yagna Act*, 1958 (*Madras Act XV of* 1958).]

† 182. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 368, *Rural Development and Local Administration, dated 19th February* 1965, *making rules relating to the construction or alteration of bridges, culverts, etc., near railway lines.* [*Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of the Madras Panchayats Act*, 1958 (*Madras Act* 35 *of* 1958).]

6th August 1965]

B. Reports, Notifications and other papers.

‡ 29. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2986, *Revenue, dated 18th December* 1964, *making rules for the Defence of India Act*, 1962

‡ 30. *Report of the Committee of Privileges on 'Obstruction Case'.*

* Placed on the Table of the House on 31st July 1965.

† Placed on the Table of the House on 4th August 1965.

‡ Laid on the Table of the House on 2nd August 1965.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Saturday, the 7th August 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Special Tahsildars in Kanyakumari district.

a * 48 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the number of persons who were promoted as Special Tahsildars in Kanyakumari district from 1st January 1964; and

(b) the number of Special Tahsildars appointed for the procurement of foodgrains in this district, and among them the number of Special Tahsildars belonging to the Kanyakumari district?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) Out of seven persons promoted temporarily and posted as Tahsildars and Special Tahsildars in Kanyakumari district from 1st January 1964, five persons were posted as Special Tahsildars.

(b) Five Special Tahsildars were appointed for the procurement of foodgrains in Kanyakumari district. Among them one belongs to Kanyakumari district.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: What is the duty and specific purpose for which these officers are appointed?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: These officers are for the special purpose of procurement.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, what is the total quota allotted for the Kanyakumari district, and to what extent the Government have effected procurement?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: A separate question may be put.

Distribution of sugar

a* 49 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state with reference to the answer given to the Legislative Council question No. 159, dated the 12th March 1965—

(a) the total quantity of sugar distributed throughout the State during 1963-64; and

(b) the quantity distributed to each district?

---

a Questions postponed from the list of questions for 4th August 1965

[7th August 1965

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) A statement [a] is placed on the table of the House.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இந்தக் குறிப்பில் கண்டபடி ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் சமமாக விகிதாசாரப்படி பங்கிடப்படுகிறதா? அல்லது வேறு முறையில் பங்கிடப்படுகிறது என்று திட்டம் இருந்தால் அது இந்த சபைமுன் வைக்கப்படுமா?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : முக்கியமாக ஜனத்தொகை அடிப்படையில்தான் தரப்படுகிறது. அதற்கடுத்தபடியாக கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிற விஷயம் அங்கு இருக்கக்கூடிய சர்க்கரை உபயோகிக்கும் தொழிற்சாலை, ஹாண்டல், குவார்ட்டர்கள், இது போன்றவைகளை அனுசரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது கோட்டா.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us the mode of distribution to individual families in the different towns?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : A separate question may be put.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : புதிதாக உற்பத்தி செய்யப்படும் கன்ட்சாரி சர்க்கரை எவ்வளவு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது? எவ்வளவு வினியோகிக்கப்படுகிறது?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI S. K. SAMBANDAN : Sir, was there any complaint that the distribution was not proper in the City of Madras, and, if so, what action was taken by the Government.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : A separate question may be put.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, 1963-ம் ஆண்டில் சர்க்கரை எவ்வாறு வினியோகிக்கப்பட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Through the retailers basing the requirement on the demand of the particular town or village.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Was there any complaint about the distribution of sugar in that area from the district people ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not have the information.

DR. H. V. HANDE : Will the Hon. Minister tell us, Sir, who procured the sugar, what was the quantity procured, and where was the sugar stocked by the Government of Madras or the Government of India ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : It is allotted from the production centre to the agents.

[a] Printed as Appendix I on page 54.

7th August 1965]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Was any sugar imported from other States for distribution in this State, and was the sugar produced here itself distributed to the people of the State in 1963-64?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not have the information.

Construction of bridge at the North spill-way of Chingleput lake.

[a] * 54 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether any bridge is under construction at the north spill-way of Chingleput lake; and

(b) if so, the estimated cost thereof?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes.

(b) Rs. 4.06 lakhs.

SRI S. K. SAMBANDHAN : What is the need for a bridge at such a high cost at that place?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : To meet the requirements and standards of a national highway.

SRI S. K. SAMBANDHAN : There was no necessity at all. Even the present road is quite all right and can take any kind of load or any kind of traffic just at that place. What is the special importance for this bridge, when other important bridges like the Vidur bridge, which collapsed a year before, were negelected and the bridge in Chingleput given more importance?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There is no comparison between the collapsed bridge and this work. This work on the highway was planned and carried out according to the priority fixed. The repair to the Vidur bridge, which the hon. Member referred to and which collapsed, is also being attended to.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Sir, will the Hon. Minister tell us whether the Government are aware of the fact that traffic has been stopped on many occasions on account of the surplus water flowing down the spill-way near Chingleput ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : That is the reason.

Tanks within the municipal limits of Madurai City

[a] * 55 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the number of tanks within the Municipal limits of Madurai City;

(b) the number of unutilized tanks among them;

(c) whether attempts were made to have the tanks assigned; and

[a] Questions postponed from the list of questions for 5th August 1965.

[7th August 1965

(*d*) whether there is any proposal to level up these tanks and construct house therein?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (*a*) Six.

(*b*) Two.

(*c*) About 500 persons have encroached upon the tank bed of one of these tanks (Anuppandi tank) and put up houses. The encroachers have applied for assignment and it is under the consideration of the Collector of Madurai.

(*d*) No.

Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961.

[a] * 56 *Q.*—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(*a*) the extent of lands taken over by Government after the implementation of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961;

(*b*) the places where and the persons from whom they have been taken over;

(*c*) the amount of compensation to be paid for those lands; and

(*d*) how the Government propose to utilize these lands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (*a*) The process of taking over surplus lands from persons holding lands in excess of the ceiling area is in various stages. In one case only, the final stage has been reached and the lands have been taken over by the Government. The extent taken over in this case is 128.25 ordinary acres (equivalent to 42.35 standard acres).

(*b*) The lands taken over by the Government were held by Sri T. M. Jambulinga Mudaliar of Neyveli, South Arcot district, and they lie in Neyveli, Melpappanapattu, Kathalai, Manakuthi and Veppankurichi villages, South Arcot district.

(*c*) Compensation for the lands taken over has not yet been determined.

(*d*) The question is under consideration.

DR. H. V. HANDE : Sri, have the Government any assessment of the extent of land that they are likely to take over from this fixation?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not have the acreage.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, what are the Government going to do with these acres taken over by them? Are they going to distribute them to the poor people or the landless people?

[a] Questions postponed from the list of questions for 5th August 1965.

7th August 1965]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : It will be distributed to the landless people if there is no other demand for it. But in this particular case, which I have just mentioned, most of the land will be required by the Neyveli Lignite Corporation, Limited.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : May I know, Sir, the reason why less number of acres are taken over under this Act ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : It is not a question of acquisition. The various stages of the implementation of the Act are in progress, and we expect substantial work to be done at the beginning of the next year.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : In view of the great need for stepping up food production, will the Government think of the proposal to suspend this operation for some time and taking it up after two or three years?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The implementation of the Act is in progress and the work will be completed soon.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, எந்த நோக்கத்திற்காக நில உச்சவரம்பு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதோ அதை தீவிரப்படுத்தும் வகையில் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : சர்க்காருடைய நடவடிக்கை தீவிரமாகத்தான் இருக்கிறது. சட்டத்திற்கும் விதிமுறைகளுக்கும் தக்கபடி அனுசரித்து செய்யவேண்டும். பெரும்பகுதியான நிலம் அடுத்த வருஷ ஆரம்பத்தில் இந்த சட்ட அடிப்படையில் அரசாங்கத்திற்கு வரும்.

DR. H. V. HANDE : Have the Government any proposal to start a model farm after taking over these lands? 3-10 p.m.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : It has no relation to this action.

Leave rules applicable to teachers in Aided Secondary Schools

* 71 *Q.*—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to lay on the Table of the House a copy of the leave Rules applicable to teachers in Aided Secondary Schools from 1st April 1964?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is open to the managements to frame their own leave rules for teachers and others working in their institutions. The Government have not framed any set of leave rules for teachers in Aided Secondary Schools.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government prepared to admit for purposes of salary the leave taken by the teachers as per the rules of the management ?

[7th August 1965

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Teachers in Aided Elementary and Secondary Schools for purposes of reckoning grant are eligible for one year's leave apart from the usual casual leave. Such leave is granted up to one year in the whole service of a teacher if the leave is granted on account of illness, the period of leave admitted for purposes of grant being restricted to four months at a time.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is the teacher eligible for any other leave, that is, besides casual leave and the sick leave on half pay?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This is for the management to consider.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : My question is this. Are the Government prepared to admit for purposes of pay which they are just assessing now after the 1st of April 1964, the leave taken by the teachers as per the rules framed by the management, though they may be liberal enough?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that because the position was fluid when the Government had not intimated the managements that they could grant the leave as per the leave rules already in force before 1st April 1964, teachers are not able to get leave and many of them are suffering like anything for want of definite rules?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think Government have had any such representation. If the hon. Member will write to me, I shall look into it.

Non-teaching staff of Aided Secondary Schools

*72 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to treat gardeners, watchmen, sweepers, scavengers and watermen in Aided Secondary Schools as regular servants of the institution payable through acquittance roll; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Menials such as gardeners, watchmen, sweepers, scavengers and watermen working in Aided Secondary Schools are already treated as regular servants of the institution and paid through acquittance roll.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact that these menials are getting only fixed dearness allowance and the increase in dearness allowance does not apply to them?

7th August 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : If this is so, what is the difficulty in Government considering their case for purposes of increase in dearness allowance?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot answer a hypothetical question.

Training schools

*73 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of training schools that are proposed to be started during 1965-66 for the training of teachers; and

(b) the location of such training schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) One.

(b) At Okkur in Ramanathapuram district.

SRI S. K. SAMBANDHAN : There is need for more trained teachers. Will the Government start some more training schools during the current year itself?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Government have now and then been assessing the need for more trained teachers and having assessed that way, we thought there was need for one school and that school is being organised at Okkur.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is it not a fact that a number of applications are being rejected by these training schools for want of accommodation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is not a question of admitting all the applicants. It is a question of the need for trained teachers.

Disturbances between 9th and 13th February 1965

*74 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the causes for the disturbances between 9th and 13th February 1965;

(b) what steps did the Government take to prevent the same;

(c) what is the loss of life both to the police and to the public as a result of the disturbances and the firing thereon; and

(d) what is the loss caused by such disturbances to public and private properties and to the railways?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) All possible steps were taken by the Government to meet the law and order situation and also to remove the causes for the trouble.

[7th August 1965

(c) Four police officials and fifty others died.

(d) The loss is estimated at over one crore of rupees.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: The Hon. the Chief Minister said that the Government were aware of the causes. What are the causes, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I presume the hon. Member wants to know the causes of the trouble that arose. The causes were that there were certain people who wanted to create all this trouble.

DR. H. V. HANDE: How many died in the district of Salem?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not have separate figures.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Is it a fact that the disturbances arose on account of the fact that the students felt that their future was not safe on account of the Hindi imposition?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is not so.

DR. H. V. HANDE: Were the troops put into action?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Troops were called in and they were in action in only one place in the State.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: In how many cases was compensation for loss of life given?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no information with me. The hon. Member may put a separate question.

Visit of pilgrims to Srirangam and Tiruvanaikoil

* 75 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that a very large number of pilgrims visit Srirangam and Tiruvanaikoil; and

(b) if so, the facilities provided for those pilgrims such as accommodation, etc., by the temple authorities or the Hindu Religious and Charitable Endowments Board?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) Generally, the pilgrims are not used to stay at night times at these places and they go away to the other pilgrim centres by night trains. It is reported that Srirangam Devasthanam is running a Guest House from 1st June 1964 and it is proposed to convert this building into a pilgrim choultry soon. The Devasthanam has also proposed to construct a pilgrim shed in South Uthira Street, Srirangam and also to construct cottages for

7th August 1965]

the stay of pilgrims. It is reported that the authorities of Tiruvanaikoil temple are not able to provide amenities for the accommodation of pilgrims, as the temple is not financially in a position to construct and maintain choultries for pilgrims.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: In view of the policy of the Hindu Religious Endowments Department that if the financial position of a temple is not sound, funds and other resources may be diverted to it, will the Government decide the question of building a chatram or a Tourist House at Tiruvanaikoil also?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is not the policy of the Endowments Department that funds from certain institutions should be diverted to other institutions for ordinary maintenance. There is no doubt need for choultries. I would suggest to the hon. Member to take some interest, and raise some contributions. Then the Devasthanam would take interest and construct a choultry.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Is it not a fact that from various temples moneys are given even for sundry items to several temples? Why not have a Tourist Home at Tiruvanaikoil? I understand it is the duty of the public. Why not the Government also do something by giving gracious grants and see that some choultries are built in Tiruvanaikoil?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Contributions from certain other institutions which can afford are permitted for renovation of the temple, and for this very Tiruvanaikoil temple, there is an estimate for about Rs. 10 lakhs and renovation work is in progress, as the hon. Member is aware. For this purpose contributions have been permitted from certain other religious institutions.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the collections from the new ticket system for worship in the Srirangam temple being utilized for providing amenities?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is not any new ticket system. During certain hours for a certain method of worship, there is some levy. Otherwise, there is free worship every day. There are hours—longer hours—when free worship is allowed for all pilgrims.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Will the Government consider the question of constructing a '*Suttrula*' at Srirangam?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Government have no such idea.

Electrical sub-station at Kurinjibadi.

* 76 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) when the Electrical Sub-station No. 3 at Kurinjibadi was put up.

[7th August 1965

(b) the number of applications pending on that date for service connections for agricultural purposes; and

(c) how many service connections have been given after installation of this sub-station?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) 16th December 1964.

(b) & (c) There were no applications pending. I wish to add that subsequent to 16th December 1964, eight applications have been received, and a scheme is being worked out.

Demurrage for not taking delivery of foodgrains

MR. CHAIRMAN : The hon. Member Sri M. Sankaralingam Pillai is not in his seat. So, question No. 77 and the answer thereto will be printed in the Official Report of the proceedings.

* 77 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the amount paid by the Government by way of demurrage for not taking delivery of the foodgrains intended for Kanyakumari district after food rationing was introduced; and

(b) the reasons for the loss?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) An amount of Rs. 9,784.60 has been paid towards demurrage and wharfage due to delay in lifting the stocks intended for Kanyakumari district.

(b) As the whole of the Kanyakumari district is not connected by rail, the stocks had to be transported by lorries. Lorries were not readily available as they were engaged by the Police for maintenance of law and order due to widespread disturbances in connection with the anti-Hindi agitation. Further, the Railway authorities insisted on lifting the stocks then and there from the goodsyard, as, according to them, the stocks had to be cleared from the wagons within five hours after the arrival of the wagons.

Government buildings

* 78 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether there is any order restraining the inscription of the names of the contractors, who constructed the buildings, in tablets installed in Government buildings; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes, Sir.

(b) The Government have examined the question of standardising of tablets to be unveiled on the occasion like foundation stone-laying ceremony, etc., and have decided that there shall be two tablets for each completed project work or building work, viz.,

7th August 1965]

(i) " The Opening Function Tablet " commemorating the opening function; and

(ii) " The Information Tablet " containing particulars regarding the total cost of the scheme, the date of commencement and completion of the work and the names of the Engineers associated with it.

SRI M. RAJAH IYER : Is the name of the contractor forbidden to be inscribed on the tablet?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The present position is that only the names of the engineers will be inscribed on it.

Prices of rice and paddy

* 79 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the basis on which the price for rice and paddy is fixed by the Government;

(b) whether the prices so fixed vary from district to distrct; and

(c) whether any incidental charges are allowed for transport, milling and other expenses when paddy is converted into rice?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) The maximum prices fixed by the Government of India for Kattai Samba, a variety of paddy which is mostly consumed in Madras State, is Rs. 39.50 per quintal. Based on this, the prices of other varieties of paddy have been worked out and this Government have notified the maximum prices of paddy and the maximum wholesale and retail prices of the different varieties of rice in each district for 1964–65 season.

(b) The attention of the Member is invited to G.O. No. 2858, Food and Agriculture, dated 17th October 1964 in which full details of the maximum wholesale prices of paddy and maximum wholesale and retail prices of rice in each district have been notified.

(c) Yes. The following incidental charges are normally allowed for transport, milling and other expenses when paddy is converted into rice :—

Handling charges per quintal—Rs. 0.50.

Milling charge per quintal—Rs. 1.50.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Are the Government aware that they have fixed prices for different varieties of paddy and that it has caused confusion to the producer as well as to the buyer, and created so many complications? What is the reason for fixing prices for so many varieties?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Because there are so many varieties available in the State. But these varieties are being categorised into finer, medium, and coarser varieties. Most of the paddy is grouped into these three different categories.

[7th August 1965

Sri M. SUBBIAH CHETTIAR: Regarding the conversion charges, the Hon. Minister said that Rs. 1.50 per quintal was being charged for milling. My information is roughly about Rs. 4.20 has been fixed, as the total charge and transport charges from villages to the mills are not included in it. What is the reason for not allowing the transport charges from villages to mills?

The Hon. Sri V. RAMAIAH: The transport charge from the producer to the assembling point or the mill is covered by the maximum price, and it is delivered at that particular point. It is there the difference comes.

Sri M. SUBBIAH CHETTIAR: Are the Government aware that in many districts including the Tiruchirappalli district the
3-20 p.m. Collectors are insisting that the maximum price should be paid at the village site itself, even in the village itself? Such being the case, why are these transport charges covered by the prices?

The Hon. Sri V. RAMAIAH: Sir, if there is any specific complaint, and if the hon. Member will communicate it to me, I will look into it.

Sri K. S. ABDUL WAHAB: Sir, are the Government aware that the price of rice supplied in the fair price shops, that is, the Government shops, is higher than the open market price? If so, what action do the Government propose to take to bring down the prices in the Government shops?

The Hon. Sri V. RAMAIAH: Sir, Government fix a certain price, and rice is available at that price in the Government shops. Government have also recognized the open market, and if the prices there are lower than the prices in the Government shops, it shows that the Government have succeeded in their policy.

Sri M. RAJAH IYER: Are the Government aware that in very small towns and villages, the people are willing to purchase paddy as paddy? Instead of the Government taking the trouble of milling the paddy and then selling it as rice, will they sell it as paddy?

The Hon. Sri M. RAMAIAH: Sir, as things stand at present, we are supplying in the form of rice. Later when we reconsider the position, the suggestion of the hon. Member will be taken into consideration.

Sri M. SUBBIAH CHETTIAR: Government fix pool price for the three varieties. What is the pool price now fixed?

The Hon. Sri V. RAMAIAH: That information is not with me.

Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Vayakondan, Sirumani, and G.E.B. 24 varieties have been placed on par. That increases the price to the consumer by Rs. 8. May I know the reason for this?

7th August 1965]

The Hon. Sri V. RAMAIAH: I require notice.

Sri M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, the Hon. Minister has said he is not aware of the pool rice. I charge the Government

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN: The hon. Member cannot charge the Government with anything during question time. He can only put a question, Sir.

Sri M. SUBBIAH CHETTIAR: Is it a fact, Sir, that the food prices are abnormally high, and the Government are profiteering by charging higher prices for the rice supplied by them?

The Hon. Sri V. RAMAIAH: If the hon. Member puts a separate question, I will answer how prices are worked out.

Sri G. KRISHNAMOORTHY: Sir, how long will rice be sold in the open market, and when do Government propose to introduce statutory rationing in the State?

The Hon. Sri V. RAMAIAH: Sir, the suggestion to introduce statutory rationing has come out of the meeting of the Chief Ministers at Delhi yesterday. Till it is fully implemented, open market rice will be available.

Dr. H. V. HANDE: The Hon. Minister said that the Government wanted to convert paddy into rice and then supply rice to the consumers. Is the Hon. Minister sure that there are enough number of mills to convert paddy into rice?

The Hon. Sri V. RAMAIAH: Sir, much more than we can utilize.

Sri M. SUBBIAH CHETTIAR: Is it fair and correct on the part of the Government to include in the price Rs. 3 to Rs. 8 as administrative charges in addition to the Re. 1 already included in the prices as administrative charges? What is object of the Government charging and collecting 20 to 25 nP. per measure more from the consumers?

The Hon. Sri V. RAMAIAH: I am not able to follow the question, and I think it does not arise out of the main question.

Sri M. SUBBIAH CHETTIAR: Is is not a fact, Sir, that the Government include in the price a sum of Rs. 3 to Rs. 8 per quintal as administration charges in addition to the Re. 1 already permitted? What is the reason for this high administrative charge?

The Hon. Sri V. RAMAIAH: I did not make mention of any administration charges in the answer to the main question. If the hon. Member has anything in his mind and if he puts a separate question, I will answer.

Tanks, Uranis, etc., in the Dindigul Municipal limits

* 80 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the number of tanks, Uranis, teppams and stagnant pits within the Dindigul municipal limits :

(b) whether they are all necessary even after the introduction of the drinking water supply scheme;

(c) the area, in acres, with small rocky hills within the Dindigul town; and

(d) whether there is any proposal to level these areas and bring them under use?

THE HON. SRI V. RAMAIAH :

(a) There are 13 tanks, one Urani and one teppam within the Municipal limits. There is no stagnant pit.

(b) They are not necessary. But some tanks are utilized for cultivation purposes.

(c) Eighty acres—22,262 square feet.

(d) No.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT re. MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmiting a copy of the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 16 of 1965) as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the concurrence of the Council.

III.—CALLING ATTENTION TO NON-AVAILABILITY OF DIESEL AND KEROSENE.

திரு. க. அன்பழகன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, அண்மையில் தமிழகத்தில் டீசல் எண்ணெய்யும், கெரசின் எண்ணெய்யும் போதிய அளவு கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதால் அவைகளைப் பயன் படுத்தும் பல்வேறு தொழில்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும், இதன் காரணமாக லாரி முதலிய போக்குவரத்து சாதனங்கள் பயன்படுத்தப்பட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் மதிப்பிற்குரிய தொழில் அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இது மிகப் பெரிய நெருக்கடி என்பதால், இத்தகைய நிலைமை மீண்டும் தோன்றாதிருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இந்த நிலைமைக்கு மதிப்பிற்குரிய தொழில் அமைச்சர் விளக்கம் தருவார் என்று நம்புகிறேன்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I wish to make the following statement :—

The real reasons for the shortage will be available with the Government of India only. But so far as this Government are aware of, the reason may be that refineries in India do not produce adequate quanities of kerosene and High Speed Diesel Oil. As such, limited quantity is imported by private oil companies. In order to conserve foreign exchange, the Government of India decided to cut the import quotas of private oil companies, but they allowed increased imports by the Indian Oil Corporation from rupee exchange sources. The Government of India have assured the State Government that the entire deficit will be covered. Unfortunately the Indian Oil Corporation did not have adequate outlets in Madras State. The private oil companies were at first unwilling to distribute the oil imported by the Indian Oil Corporation. As such, some temporary scarcity of kerosene and High Speed Diesel Oil was felt, especially in those areas which were served from the Cochin port.

The Government of India have issued orders under the Defence of India Rules directing the oil companies to furnish up-to-date stock of oils held by them and instructing the companies to supply and distribute petroleum and petroleum products properly. These orders have been re-published by the State Government. It would enable them to keep a close watch on the situation and direct the supply of kerosene and High Speed Diesel oil to deficit pockets. Temporary shortages of these products were noticed more so from Coimbatore and Kanyakumari. The Collectors took effective action to distribute oil through recognised outlets and to control prices. No hoarding was permitted. The retail prices were fixed and notified by the Collectors.

In addition to this, periodical meetings were held by the senior officers of the State Government and the representatives of the Oil companies to review the situation from time to time. At the instance of the State Government, the private Oil companies agreed to distribute the oil imported by the Indian Oil Corporation whenever Collectors found it necessary, It was also agreed that whenever any shortages were reported, the Government would issue directive to any company to rush supplies to that area. The situation is closely watched both by the Government and the Collectors and it is now under control. With the arrivals of more tankers, the situation is expected to improve considerably.

IV.—MOTION UNDER RULE 23 (1) OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL RULES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government Business on Saturday, August 7, 1965 '.

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That Rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government Business on Saturday, August 7, 1965 ".

The motion was put and carried.

V.—DISCUSSION ON THE DRAFT OUTLINE OF THE FOURTH FIVE-YEAR PLAN—CONT.

3-30 p.m. * திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் என்னென்ன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தார் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். எந்தக் காரியத்தையும் திட்டமிட்டுச் செய்வது நல்லது தான் என்பதில் அதிக நம்பிக்கை உடையவர்களில் நானும் ஒருவன். எந்தத் திட்டமும் அளவுடனும் நடைமுறைக்கு ஒத்ததாகவும் இருப்பதுதான் நல்லது. ஆனால், நம் அரசாங்கம் போடும் எந்தத் திட்டமும், பலர் சொல்வது போல் அளவிற்கு மீறியதாகவும் அதிக ஆசை உடையதாகவும் நடைமுறைக்கு ஒவ்வாததாகவும் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தில் பொறுப்பு வகிப்பவர்கள்கூட இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நமது நாட்டுக்கும் வெளிநாடுகளுக்கும் நல்லுறவை ஏற்படுத்தும் தூதுவர்களுக்குக் கூட இந்தக் கருத்து இருக்கிறது. " நாம் பொதுவாக நடைமுறைக்கு ஒத்த திட்டங்களைத் தீட்டினால், நமக்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து அதிக உதவி நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் " என்று அமெரிக்காவிலிருந்து நம் நாட்டுக்குத் திரும்பி வந்துள்ள நமது தூதுவர் சொல்லி யிருக்கிறார். நம் திட்டங்கள் நடைமுறைக்கு ஒத்ததாக இருந்தால் அமெரிக்க நாட்டிலிருந்து நமக்கு உதவி கண்டிப்பாகக் கிடைக்கும் என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படியானால், இப்போது போடப்பட்டுள்ள திட்டங்கள் நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதவை என்பது தெளிவாகப் புலனாகின்றன. இதற்குக் காரணம் என்ன என்று இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏன் தெரியவில்லை என்பது என் போன்றவர்களுக்கு பெரிய சந்தேகமாக இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் தான், ஜனங்களின் நன்மையைக் குறிக்கோளாகக் கொள்ளாமல் வேறு நோக்கங்களுடன் திட்டம் தீட்டுகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. தாங்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள், என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் தேர்தல் காலத்தில் ஜனங்களிடம் சொல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த ஆட்சியாளர்கள் திட்டம் தீட்டுகிறார்கள் என்று பொதுமக்களுக்குத் தெரிகிறது. இப்போது இவர்கள் புள்ளிவிவரங்கள் ' ஜக்லரி அஃப் ஃபிகர்ஸ் ' மாதிரி தான் இருக்கின்றன. இவைகளில் பெரும் பாலானவற்றை என் போன்றவர்களால் கூடப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கூட்டுறவுத் துறையைப் பற்றிப் பேசும்போது இந்தப் புள்ளிவிவரங்களைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன்.

திட்டத்திற்குப் பணம் திரட்டுவதைப் பொருத்தவரையில், வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்க, ' கலெக்டிங் மெஷினரி '-யை அதிகப்படுத்தியிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எத்தனை பேர் ஏமாற்று

கிறார்கள் என்பதைக் கண்டுபிடிக்கவும், அவர்கள் ஏமாற்றுவதற்கான உண்மையான காரணத்தைக் கண்டுபிடிக்கவும் அரசாங்கத்திற்கு சக்தியோ, ஆர்வமோ, அக்கறையோ இருந்திருந்தால், வரி ஏய்ப்பு இந்த அளவிற்கு ஏற்பட்டிருக்காது. நடைமுறைக்கு ஒத்த திட்டங்களை தீட்டி அதற்கேற்றபடி செயல்படவேண்டும்.

பணம் திரட்டுவதில், சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தில் அரசாங்கம்
அதிக நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறது. இப்போது ஒரு சில இடங்
களில் சிறு சேமிப்பிற்கு எந்த மாதிரி ஆதரவு இருக்கிறது என்பது,
பொதுமக்களிடம் பழகுகிறவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.
நெசவாளர்களிடம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சிறு சேமிப்பிற்காக
' ஃபண்ட் ' பிடிக்கப்படுகிறது. பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இது
பிடிக்கப்படுகிறது. அரசாங்க அலுவலர்களிடமிருந்தும்
இதற்காகப் பணம் பிடிக்கப்படுகிறது. இதற்கு பணம் கொடுப்ப
வர்கள், நூற்றுக்கு ஒருவர் கூட மனமுவந்து பணம் கொடுப்
பதில்லை. இந்தப் பணம் கட்டாயமாகப் பிடிக்கப்படுகிறது. சிறு
வருவாய் உடையவர்களிடமிருந்து இவ்வாறு கட்டாயமாகப் பணம்
வாங்கி இந்தத் திட்டத்தை நடத்துவது அவசியம் தானா என்று
அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். மக்களுக்கு அதிகத் தொல்லை
யில்லாத வகையில் திட்டம் தீட்டினால்தான் அது வரவேற்கப்படும்.

மூன்றாவது திட்டம் 210 கோடி ரூபாய்க்குப் போடப்பட்டது என்றும், அத்திட்டத்தில் 316 கோடி ரூபாய்க்குச் செலவு செய்திருப்பதாகவும் அரசாங்கத்தார் பெருமைப்படுகிறார்கள். இவ்வாறு செலவழித்ததற்கு அவர்கள் பெருமைப்பட வேண்டியது தான் எல்லாத் திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டனவா என்று சபையில் கேட்கப்பட்டபோது எல்லாமே நிறைவேற்றப்பட்டதாக கனம் தொழில் அமைச்சர் கூறினார். உண்மையில் பல திட்டங்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்றாவது திட்டத்தில் " ரீரோலிங் மில்ஸ் " நிறுவப்படவில்லை. இன்னும் பல சிறு திட்டங்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்றாவது திட்டத்தில் சென்னையில் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக்காகப் பள்ளி ஏற்படுத்துவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் என்ன ஆயிற்று என்று சர்க்காரைக் கேட்க விரும்புகிறேன். கைத்தறி துறையில் 2,500 விசைத்தறியைப் புகுத்த பணம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் ஒரு விசைத்தறி கூட புகுத்தப்படவில்லை. இந்தச் சிறிய திட்டங்கள் எல்லாம் நான்காவது திட்டத்திற்குப் போகின்றனவா அல்லது அதற்கும் அடுத்த திட்டங்களுக்குப் போகின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகின்றேன்.

கிராமங்களில் நீர்வழங்கும் திட்டத்திற்காக சர்க்கார் 300 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி யிருக்கிறார்கள். கிராமங்கள் என்றால் என்ன, ஜில்லாவிற்கு எவ்வளவு பணம் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யெல்லாம் என்னால் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கிராமக் கடல்நீர் திட்டம் மிக மிக முக்கியமானது எனவே இந்தத் திட்டத்தை இன்னும் துரிதமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மக்கள்தான் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். மக்கள் கடன் சுலபமாகப் பெற வழி வகைகள் செய்திருப்பதாக சர்க்கார் கூறுகிறார்கள். ஆனால் நடை முறையில் கடன்

வாங்குபவர்கள் படும்பாடு பெரும் பாடாக இருக்கிறது. நேற்று ஒரு கேள்விக்கு பதிலளிக்கையில், அரசாங்கத் துறை சிறந்தது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நடக்க வேண்டிய முறைப்படி நடந்தால் தான் அது சிறந்ததே தவிர, நடைமுறைக்குப் புறம்பாக நடந்தால் அது சிறந்தது அல்ல. இன்று அது சரியாக நடக்கவில்லை. இந்த அரசாங்க அலுவலர்கள், தாங்கள் கிராம மக்களுக்கு சேவை செய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கருதவில்லை. அந்தக் காலத்தில் ஜமீந்தார்களும் பெரிய முதலாளிகளும் இருந்ததாக கேள்விப்படுகிறோம். அவர்களைவிடப் பெரியவர்களாக இந்த அலுவலர்கள் தங்களைக் கருதிக் கொள்கிறார்கள். இவர்கள் இவ்வாறு இருந்தால் மக்கள் எவ்வாறு கடன் பெற முடியும், எவ்வாறு கடனைத் திருப்பித் தர முடியும், இத்தகைய சௌகரியங்களை மக்கள் எவ்வாறு பெற முடியும் என்று சர்க்கார் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இது தான் இன்றைய கிராம நிலை. எனவே தான் கடன் வாங்குபவர்கள் தொகை 42 சதவிகிதமாகவே இருக்கிறது. அரசாங்கம் திட்டமிடும் இலக்கை எட்டாவிட்டாலும் 42 சதவிகிதத்தை விடக் கொஞ்சம் உயர்ந்த அளவை எட்டுவதற்கான முறையிலாவது அலுவலர்கள் நடந்து கொள்ளச் செய்வதற்கான உத்தரவைப் பிறக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எல்லாத் துறைகளிலும் சர்க்கார் பெருமைப்பட்டுக்கொண்டாலும் கைத்தறித் துறையில் அது பெருமைப்படுவதற்கில்லை. காரணம் திட்டமிட்டது 290 கோடி ரூபாய்க்கு. செலவானது 340 கோடி ரூபாய்க்கு. இந்தத் துறையில் ஒரு போதும் திட்டமிட்டதைத் தாண்டிச் செலவழிக்கப்படவில்லை. அடுத்த திட்டத்திலாவது இந்தத் துறையில் திட்டப்படி ஒதுக்கும் பணத்தை முழுதும் செலவழிக்க முயற்சிக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் 5 லட்சம் கைத்தறிகளுக்குமேல் இருக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட தறி ஒன்றுக்கு 4 பேர் தங்கள் வாழ்க்கைக்கு இந்தத் தொழிலையே நம்பியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால், மாநிலத்தில் 20 லட்சம் மக்கள் கைத்தறித் தொழிலை நம்பியிருக்கிறார்கள். 40.7 சதவிகிதத்தினர் தான் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிறார்கள். சுமார் 11 கோடி ரூபாய் கூட்டுறவுத் துறையில் இருப்பவர்களுக்காக செலவிடப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது நியாயமா என்று சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

கூட்டுறவு முறை விவசாயத்திற்குக் கூட இன்றியமையாதது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் எந்த விதமான சந்தேகமும் இல்லை. இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் கொடுக்கும் புள்ளிவிவரங்கள் சரியானவையா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 62 சதவிகிதம் கிராம மக்களை கூட்டுறவுத் திட்டத்திற்குக் கொண்டு வந்து விட்டதாக சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 82 சதவிகித கிராம மக்களை கூட்டுறவுத் திட்டத்திற்குக் கொண்டுவந்து விட்டதாக சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். நான் பல கிராமங்களுக்குச்

சென்றிருக்கிறேன். நான் கிராமத்திலேயே வசிக்கிறேன். 82 சதவிகிதம் என்ற புள்ளிவிவரம் எப்படி வந்தது என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The method by which the percentage has been calculated is this. Every family is taken for calculation and the number of families admitted are counted, and then the number of people admitted in each family is roughly on the basis of five. This is how the percentage is fixed. 3-40 p.m.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: நான் முன்பே இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் 'ஜக்லரி அஃப் ஃபிகர்ஸ்' போல இருக்கின்றன என்று சொன்னேன். ஒவ்வொரு குடும்பத்தையும் எப்படி கூட்டுறவிற்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இருந்தாலும், 82 சதவிகித மக்களை கூட்டுறவு விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வந்திருப்பதாகச் சொல்வது கண்டிப்பாக ஆட்சேபணைக்குரியது. கூட்டுறவுத் துறை அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை எப்படி இருந்தாலும் அங்கத்தினர்கள் எண்ணிக்கை 150 சதவிகிதம் அதிகரித்திருக்கிறது. ஆனால் வாங்கும் கடன்களோ 42.7 சதவிகிதம் தான் அதிகரித்திருக்கின்றன என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால், நாம் கூட்டுறவுத் துறையில் இவ்வளவு தூரம் முன்னேறிவிட்டோம் என்று நாம் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அடுத்த திட்டத்தில் 75 சதவிகிதம் மக்களாவது கடன் வாங்கச் செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இது எப்படி முடியும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. காரணம், இதுவரை 42 சதவிகிதத்தினர்தான் அரசாங்க புள்ளிவிவரப்படி வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆதலின் உண்மை முயற்சியின்றி சொல்வதை நிறைவேற்றுவது கடினம். கூட்டுறவுத் துறைக்கு செலவு செய்ய வேண்டியதுதான். 11 கோடி ரூபாய் கூட இவ்வளவு மக்கள் சார்ந்திருக்கிற தொழிலுக்கு போதாது; இன்னும் 5 அல்லது 10 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில், அந்தத் தொழிலிலேயே பெரும்பாலாக இருக்கும் கிட்டத்தட்ட 60 சதவிகிதத்துக்கு மேல் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த ஆண்டு தான் 12 லட்ச ரூபாய் முதலீடு கொடுத்து அதுகூட கடன் கொடுக்கத்தான் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதைத்தவிர வேறு எந்தச் சலுகையும் செய்தது கிடையாது. அதிலே இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் பணக்காரர்கள் அல்ல; 20 அல்லது 30 தறிகள் வைத்திருக்கிறவர்கள்கூட அல்ல. தனித்துறையில் ஒன்று அல்லது இரண்டு தறிகள் வைத்திருக்கிறவர்கள் தான் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள் என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்து அவர்களுக்கு ஏதாவது உடனடியாக பெரும் அளவில் உதவி செய்தால் தான் அரசாங்கம் நியாயமான அரசாங்கம் என்பதை பொது மக்கள் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள்.

இந்தத் திட்டத்திலே நெசவாளர்களுக்கு இருக்கும் முக்கியமான திட்டங்களில் ஒன்று வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டமாகும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட 10 லட்ச

ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். நெசவாளர்கள் வீடு இல்லாமல் இருக்கிறவர்கள். அவர்களுக்கு வீடுகட்டிக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம்தான். அதிலேயும் குறிப்பிட்ட தொகையான 10 லட்ச ரூபாய் செலவாகாமல் இருக்கிறது. அந்த மாதிரி திட்டம் தீட்டிவிட்டு நின்றுவிடாமல் திட்டத்தில் சொல்லியதைச் செயலாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கைத்தறித் தொழில் பல ஆண்டுகளுக்கு நிலைத்திருந்துதான் ஆக வேண்டும். அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகம். தற்காலிகமாக ஆர்ட் சில்க் போன்ற துணிகளுக்கு ரிபேட் கொடுக்க அரசாங்கம் அனுமதித்திருக்கிறது. அதற்காக நெசவாளர்களின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைத் தொடர்ந்து அதுவும் கைத்தறியால் நெய்யப்படுகிற துணி தான், அதனால் மற்ற பருத்தித் துணிக்கு கொடுப்பது போல் அதற்கும் எப்போதும் ரிபேட் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு இந்தத் திட்டத்தில் எந்த வித திட்டமும் இல்லை. அதைப் பரிசிலித்து திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தக் கைத்தறி சம்பந்தப்பட்டவரையில் ஒன்றே ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ரெடிமேட் கார்மென்ட்ஸ்—தயாரித்த உடை விற்பது சிறு அளவில், அதிலேயும் உள்நாட்டுத் தேவைக்கு மட்டும் உற்பத்தி செய்ய அனுமதித்திருக்கிறது. பெரும்பாலாக கைத்தறித் தொழிலிலே இருக்கிற நெசவாளர்கள் சார்ந்திருப்பது வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி. இதை அரசாங்கமே உணர்ந்திருக்கிறது. வெளிநாடுகளில் தயாரித்த உடை தான் அதிகமாக விற்பனையாகிறது. அதைத்தான் பிரியப்பட்டு வெளிநாடுகளில் வாங்குகிறார்கள், மோகம் செலுத்துகிறார்கள் அதன் மீது. அதனால் பல நாடுகளுக்குத் தேவையான உடைகள் தயாரித்து ஏற்றுமதி செய்வதற்கு இந்த கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உடனடியாக பெரும் அளவில் வசதி செய்ய வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி சரஸ்வதி பாண்டுரங்கம்: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அரசாங்கம் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைச் செவ்வனே சிறப்பாக நடத்தி, நம்முடைய மாகாணம் மற்ற மாகாணங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கும் நிலைமையை உண்டாக்கியதற்கு என்னுடைய பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக, பெண் இனத்துக்கு செய்தமைக்கு, நான் மட்டுமல்ல, நம்முடைய மாகாணத்திலுள்ளவர்கள் மட்டுமல்ல, மற்ற மாகாணத்திலுள்ள தலைமைப் பெண்கள் வந்து பார்க்கிற போது, ஆச்சரியப்படுகிற அளவுக்கு, நல்லதொரு சேவை செய்திருக்கிறார்கள். முக்கியமாக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் குழந்தைகள் பராமரிப்பு சாலைகள் நிறுவியது மட்டுமல்லாமல், பெண்கள் சங்கங்கள் நிறுவி, அவர்களுக்கு கல்வியறிவுக்கும், காந்திஜி

அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே காப்பாற்றிக் கொள்ளும் அளவுக்கு சிறிய கைத்தொழில்களைக் கற்றுக் கொடுத்து, அவர்கள் வாழ்க்கைக்கும் வழி கோலியிருக்கிறது, நம்முடைய அரசாங்கம். முதியோர்களுக்கு பென்ஷன் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து திக்கற்ற எனக்கு யாரும் இல்லையே என்று நினைக்கிற அளவுக்கு உடல் நொந்து, மனம் நொந்து, வயது முதிர்ந்த நேரத்தில், அவர்களுக்கு நம் சர்க்கார் வாழ்க்கைப் பணம் என்று 20 ரூபாய் கொடுக்கும் திட்டத்தை அமைத்ததால், முதியவர்களின் உள்ளம் அரசாங்கத்தை இன்று வாழ்த்துகிறது. அதே விதமாக, வட சென்னையில் 5 லட்சம் ஜனத்தொகை உள்ள அந்தப் பகுதிக்கு பெண்கள் கல்லூரி ஒன்று வேண்டுமென்று சொல்லிய போது, நம் அரசாங்கம் ஏழைத் தொழிலாளர்கள் வாழுகிற பகுதியில் உடனடியாகத் திறந்ததற்கு என் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, பல உயர் நிலைப் பள்ளிகளைத் திறந்தது மட்டுமல்லாமல், சீருடைத் திட்டமும், பகலுணவுத் திட்டமும் கொண்டு வந்து, 'புத்தகம் கூட வாங்கிக் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம்', என்று சொல்லுகிறது. விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் குழந்தைகள் வளர்ந்து, வருங்கால இந்தியாவின் சிற்பிகளாக மாறவேண்டும். நம்முடைய இளம் சிங்கங்கள் என்ற முறையில் கல்வியறிவு, உணவு, உடை, படிக்க புத்தகங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நல்லதொரு திட்டத்தை செவ்வனே நடத்தி வருவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கத்தை மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள், அந்தப் பாராட்டுதலை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மின்சார இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டால் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. நான் பாராட்டுகிறேன் என்றாலும், எனக்கு முன்னாலே ஆண்டவனே பாராட்டிவிட்டான். இந்த நேரத்தில் வெட்டு வருமே, தொழிற்சாலைகள் நின்று விடுமோ, விளக்குகள் எரியுமோ என்று நினைத்த மக்களுக்கு ஆண்டவனே அவ்வாறு நினைக்க வேண்டாம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை செவ்வனே நடத்திய அரசாங்கத்திற்கு என்னுடைய பாராட்டுதல் இருக்கும் என்ற முறையில், மழையைக் கொடுத்து, ஆங்காங்கு நீர் நிலைகளை நிரப்பியிருக்கிறான். அதே விதமாக, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஆண்டவன் அருளும், மக்களுடைய அன்பும் அரசாங்கத்துக்கு இருக்கிற காரணத்தால், அந்தத் திட்டம் சீராகச் சிறப்பாக நன்றாக முடியும் என்று எண்ணுகிறேன். நம்முடைய கூவம் நதித் திட்டம் மிக உயர்ந்த திட்டமாகும். அதை நன்றாகத் தீட்டி, அதை ஆழப்படுத்தி கடல் நீரை விட்டு, ஸ்டீம் லாஞ்ச் விட்டால் போக்குவரத்து நெரிசல் இல்லாமல் போகும். அதிலே வருகிற நாற்றத்தைப் பற்றி அன்பு மிக்க சகோதரர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். அந்த நாற்றம் ஒழிந்து, சுகாதார இலாகாவுக்கு பக்க பலமாக இருந்து, மக்கள் எந்த நேரத்தில் காலரா, அம்மை நோய் வருமோ என்ற நிலை இல்லாமல், பாதுகாப்பு அளித்து, இந்த சென்னை நகரத்துக்கு பெரிய மதிப்பு கிடைக்கும் முறையில் அந்த கூவம் நதித் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். ஏனென்று கேட்டால், காஷ்மீரத்தை நாம் பார்க்காவிட்டாலும், அடையாறிலிருந்து எண்ணூர் வரை பரந்து ஓடுகிற கூவம் நதியை ஆழப்படுத்தி, கடல் நீரை விட்டு,

3-50 p.m.

[திருமதி சரஸ்வதி பாண்டுரங்கம்] [7th August 1965

போக்குவரத்துக்கு ஸ்டீம் லாஞ்சை விட்டால், நோய் குறைந்து, மக்களுக்கு எல்லாத் துறையிலேயும் பயன்பட்டு, நம்முடைய சென்னையின் மதிப்பு பன்மடங்காக உயரும் என்ற நம்பிக்கையிருக்கிறது. கண்டிப்பாக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூவம் நதி திட்டத்தை முதன்முதலாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குழந்தைகளுடைய அனாதை இல்லங்களைப் பார்க்கும்போது ஏழைகளாக இருப்பவர்கள் எந்த மதத்தவரானாலும் ஒன்று தான். எல்லோருக்கும் பசி என்பதும் ஒன்றுதான். அப்படியிருக்கும் போது அனாதை இல்லங்களுக்கு குழந்தைகளுக்கு மாதம் பத்து ரூபாய் அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. இன்று உணவு இருக்கிற விலையேற்றத்தில் இது போதவில்லை. ஒரு மாதத்திற்கு குழந்தைகளுக்கான உணவிற்கும், இடத்திற்கும், மற்ற பராமரிப்பு செய்வதற்கும் பத்து ரூபாய் கொடுத்தால் அது போதாது. அவர்களுக்கு ரூ. 15 கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் போலீஸ் இலாகாவினர் மூலமாக அனாதை குழந்தைகள் என்று அழைத்துக்கொண்டு போனால் ரூ. 30 தருகிறது அரசாங்கம். எல்லா ஏழை குழந்தைகளும் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு ஒரே குழந்தைகள்தான். அவைகளின் பசியைப் போக்குவது நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கடமையாகையால் அந்த வித்தியாசம் நீக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக மின்சார ரயில் பாதை அரக்கோணம் பொன்னேரி வரையிலும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டும். சென்னையில் வீடில்லாமல் திண்டாடுகிற மக்களுக்கு சௌகரியமாக அது இருக்கும். அதையும் நம்முடைய அரசாங்கம் செய்யுமென்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. அதையும் சேர்த்து முடிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, my first feeling is that perhaps we would have been better to discuss the plan at a later period for the following reasons. I am afraid, Sir, that at present there is no clear indications as to what will be the total amount that will be available for the Fourth Five-Year Plan. It is unfortunate that diffrence have arisen. But I am glad that such differences have arisen for the first time because it means and I am glad to note that there is a real apprehension in the minds of those who have larger responsibilities to bear the expenditure that the thing is not as simple as it was supposed to be. You may have Rs. 21,500 crores, you may have Rs. 50,000 crores, but the needs of the country cannot as a whole be fulfilled. I say this deliberately because our needs are so great that it is a question of measuring in what way the urgent needs can be followed up and in what way we can go ahead with our proposals with the stronghold of the western nations on us as creditors and ourselves being always in the position of debtors.

7th August 1965] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Sir, I need not go into the picture of the position of to-day, because hon. Members are aware from the reports in the press that our Prime Minister is a little hesitant, our Finance Minister is still more hesitant and some of our important leaders in the Cabinet are hesitant. And it seems to me now that they are trying to see how the Planning Commission may come into their point of view. I am not surprised at it. I have always held the view that the Planning Commission should have been constituted in a different manner and the members of the Planning Commission should have been responsible to the Legislature for any suggestion that they make. However, when responsibility always leads to acts which are not conducive to the welfare of the people and, to-day, therefore, if the Hon. the Finance Minister or any other Minister has to approach the Deputy Chairman of the Planning Commission, I think it is rather unfortunate. Theoretically it may be excellent. But practically we have to realise what will be the state of our country when we are surrounded by creditors, not all of whom may be in a mood to wait for the dues to be paid, nor even for the interest to be paid on the heavy debts that we are accumulating. It is true, Sir, that according to the prices now prevailing, the value of the rupee is very much depreciated. Economists say that the worth of a rupee is only about 17 nP. or even a little lower. But the fact of it remains and those who have gone abroad will realise it that at present the rupee is worth one-half of what it was in the foreign market previously. Therefore, this amount of Rs. 21,500 crores will probably be only Rs. 12,500 crores or thereabouts. My chief concern therefore is that we should have waited for some time before finally giving our firm decisions on the Fourth Five-Year Plan. There is another reason which I would like to suggest. The Finance Commission has given its report. It is not yet available to us. Reports say much will depend on the recommendations of Finance Commission. So far as the allocation of finance from the Centre is concerned, we are in this position, that is, we have practically given all the powers to the Centre for additional taxation and new sources of revenue. However much we may try for 4-00 p.m.
new sources of revenue, I must confess that the Government will find it exceedingly difficult to get new sources of revenue in an adequate measure to meet the needs of the people.

Then, Sir, as the draft plan very frankly says and I confess that this is a very frank appraisal of the things that are existing at present, in spite of the real progress which this State has made in terms of growth in the *per capita* income and the considerable vigour shown in the implementation of the programmes, the standard of living is still low. I must thank the Government for giving such a clear exposition of the position. I think few Governments would have said this. I must congratulate the Government on having said that. The people are asking, ' Why is it that to-day after all these years of Independence, we still find that we are in this unfortunate position and a large number

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [7th August 1965

of people are still living in slums?' Sir, the word 'slum' was a rare word twenty years ago. Now it has become a very common word. Going through any of the Cooum or other adjacent places, I find a large number of hutments creeping in in remarkably quick time. You find one day one hutment. Overnight it becomes ten. After a week it becomes 100. The first thing that they then do is to put up a flag—a national flag or a party flag. The next thing they do is—I do not know if hon. Members have known it—to construct a temple or a mosque or a church. I am sure that the Hon. the Leader of the House has noted this. Then it becomes an exceedingly difficult question of law and order situation. One cannot possibly divest them of the place. Human sympathy comes in. All sorts of people will come. Therefore, if somebody asks me, 'What is it we can do', I say to him, 'Inoculate yourself against cholera every month; against small-pox every three months, and against typhoid every six months, and have vaccination whenever you find it necessary, and there is no other way of preventing yourself from these diseases that are coming out of these slums.' Unless, therefore, something radical can be done to prevent the coming up of these slums, in the existing circumstances, it is impossible to prevent the spread of these diseases from these slums. There is no other way of preventing oneself from these disease than by inoculating oneself against these diseases.

Sir, it has been suggested that we should try and get something for this or for that particular purpose. I have always held the view that the State should as far as possible be self-sufficient. Even then the State Government get loans from the Centre, it must be for State projects which they can well undertake and which they can hope to repay fully. Projects that are sprung on us are one of three kinds. They are, projects which are useful only for the State, projects which are useful only for the Centre and the States, and projects which are useful only for the Centre. While I agree that such projects as are useful for all India purposes should be shared by all States, I feel very strongly and I have given expression to this also previously—that those projects which are entirely for the State should be the responsibility of the State. Then we will not find this sharp exchange of terms and this sharp difference of opinion between State and State over water-supply, electricity, etc. The Hon. the Leader of the House is very anxious to get the Hogenakkal project. But the very anxiety that he shows provokes a contrary spirit in some of the people of that State, and the active demand for possessing what they have and not sharing it with us, is the main theme that we have to contend with. Sir, emotional integration has got to come from the Centre, and I consider it will be absolutely essential for us to take that India is one central concept and avoid all requests, whatever may be the sacrifices from another State, because it will be misunderstood. From that point of view, I was exceedingly glad to read in the papers that the

7th August 1965] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Hon. the Health Minister had said that she would get water to the City from the Cauvery and not from the Krishna. Let it be a firm decision that we will get it from this source irrespective of the time, money and all other difficulties. Let us get it from this source which we can get at our own initiative. I am not trying to separate State from State. I know the four Southern States as well as any possibly can. I have travelled widely. This unfortunate position that we are trying to grab something from other States should go once and for all by a firm determination on our part that we shall live within our means, we shall be content to live within our means, we shall try to be ourselves, and that we do live within our means. If taxation were imposed on this principle, I shall never object to such taxation whatever may be the measure of taxation. But if taxation is introduced, and we have to pay the tax to a source about which we know nothing and to a Centre about which we know less, and if the tax is used for projects all over India which may pay a return to the country or to the States which refuse to pay even the betterment tax on those projects, then, I must say, Sir, that my patriotism does not extend so far as to say, 'Let us do this gratis for them'. Those were the days of Ramayana and Mahabharata and not these days. Therefore, when the Bhakra-Nangal Project beneficiaries say, 'We are not going to pay betterment tax', who is to bear it? The whole thing is on the Central Government. I will not go into the details of other similar projects. A State wants to start a project, and in the middle it finds itself in financial difficulties. Then it says, 'Let the Centre take up the project; after all this project will benefit indirectly all India; we shall grow more crops. If the Centre is going to take it over—politically it may have to and there is no alternative—it is—I venture to use the expression for which I will be pardoned—an economic fraud on those who are not the beneficiaries of such a project. This is an old matter of which I have spoken on many previous occasions, and therefore I shall not dilate on it now.

Looking into the Fourth Five-Year Plan, one must congratulate the Government on the manner in which they have tried to evolve out of meagre resources something that can benefit the people of the country, and I am glad that in regard to certain of the basic requirements, they have been as generous as they could be with the limited resources. Health, education, housing, and various forms of other activities have been included in the plan. There is only one thing that I will refer to. I know the Hon. the Minister for Industries is exceedingly interested in it, and I hope he will forgive me if I quote one little sentence; 'Steel is the battle line in India to-day'. The Hon. the Leader of the House has tried to speak in a very, very moderate manner as to the requirements of a particular plant. In all probability the plant will not come to us. I shall not be sorry for it. There are others who want it. Every State wants it. Whether it is Hospet or Visakhapatnam or somewhere else, steel is the chief

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [7th August 1965

thing. Our economists are not able to give us a proper idea as to what will be the effect of this steel and how will we utilise it. If in the dreamland we are going to have it, then we can export and make profit. I venture to state that it will be a dream indeed; because while we are trying to get these things, other undeveloped countries are going faster ahead with the help that they get from the more fortunately circumstanced countries. That is one thing which we have to remember. After all, steel exports can only be possible if the conditions are such as to favour the rate of exchange and if the goods produced in this country are sufficiently low in cost as to permit of export. Otherwise nobody is going to take our exports.

4-10 p.m. Then, textiles are in a difficult position. The handloom industry which my hon. Friend has specialised in is always there before the Legislature. But handloom weavers have to take precautions. They may one day find it difficult to export. Therefore, they have to be given subsidies.

Speaking of steel, an economist of some repute has stated, "Steel is a particularly bad product to take because technical improvements in engineering are so rapidly reducing the demand for it. Before long the world is going to be littered with unwanted and obsolete steel mills built at great sacrifice by poor countries suffering from emotional political leadership which money could have done far more good if it had been devoted to other industries". I place the thought before hon. Members and particularly before the Hon. the Minister for Industries. I do not venture to pass an opinion on that. When we undertake everything, we have to take note of this fact. Shall we be in a position to keep pace with the rapid change that is taking place all over the world, particularly in the scientific and technological fields if we go on in this way? There were days when we were quite content with mud houses with rafters from coconut trees or other trees which were quite safe. To-day nobody wants to build a house unless it be with reinforced concrete and, therefore, cement is wanted and everything else is wanted. Will this last for long? With cement we want to use steel also. My suggestion is that such type of houses as were built formerly should not be altogether neglected and that in the present economy we should not go in for very costly sort of things.

Apart from that, I would venture to submit to the Government that in the light of later developments, they may have to revise their Fourth Five-Year Plan not only in regard to the exact amount that they would spend but also in regard to the particular projects that they would like to divert. Let it not be a fixed thing that they have taken this particular project, that an assurance has been given to this House or the other House, and that, therefore, they must go ahead with it. I feel that before the end of the Fourth Plan, radical changes should take place in the concept of what is necessary and what is inevitable.

7th August 1965] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Now, I come to a few points and I won't keep you long. I am very glad that education has come into the hands of the Chief Minister and that he is also the Finance Minister. That sometimes has got the opposite effect also as I have had such experience. But, at present, I should say it is a happy augury that the Chief Minister is able to devote as much attention to education as to other problems connected with finance.

The school scheme has been entirely revolutionised. All the school-going population are in a position to go to schools. Their books will be supplied, dress will be supplied, midday meals will be supplied. But there is one factor that has to be kept in mind and that is that all this means money and unless proportionately we improve the quality of education, it will be very difficult indeed to find whether after all this expenditure the money has yielded fruitful results. We are in a competitive world and our standards of education, as I have been repeatedly mentioning, must be international standards. From that point of view, the chief thing is the training of the teachers, and proper furnishing of those essential things for school laboratories which are non-existent in the majority of the schools. I am not particular about library books which are never used, but I am particular about the laboratory and the work in the laboratory. What is far more important is qualified teachers. I shall not say more about it. Sri Rajah Iyer has dilated on it. With a view to getting qualified teachers we introduced a scheme five years ago so that school teachers might come for a year or more and get higher qualification even in M.Sc., particularly in Science subjects. The scheme was pressed before the University Grants Commission. It was going on very smoothly. We had 20 or 25 teachers trained. Suddenly a ukase came, "Stop this". I am very sorry. Even now I say that if our school education is to improve and science and other subjects are to be really taught well, the first essential is to get teachers, who have high qualifications and who have had modern education. I would respectively suggest that in spite of the little disparity that there may be, those who have had the Master's degree in Science or in Arts must be given preferential treatment in the matter of emoluments rather than those who have just taken their degree. I would attach more importance to this higher qualification than even to the basic so-called training degree. We have had a report on the training in Teachers' Colleges. It is a dismal picture. I won't go into it further. I would prefer the giving up of the training schools altogether if they are to be conducted on the present lines and concentrating on the higher qualifications that would be needed for the teachers. We are having through the University Grants Commission summer schools for the teachers and six or seven summer schools have been conducted under the auspices of the University. I can say that the scheme has proved very successful both to the school teachers and to the college teachers. But the number is so large

as 2,200 schools with an average of four sections per school. It is a tremendous problem for the Hon. the Minister for Education to solve.

There is one other point. While I welcome free education, I am one of those who feel equally perhaps that this need not necessarily imply that everybody should get free education. Those who can afford must pay. Those that cannot afford must be given free education. As early as thirty years ago—I think it was in 1937—when I, as Principal of the Medical College, found that all women students admitted had free education, I looked up the matter. One was a daughter of the Advocate-General of those days. One was the daughter of a High Court Judge. One was a daughter of a mililonaire. The number of those whose parents got an income between Rs. 1,000 and Rs. 4,000 was something like 25 in those days. So, I wrote to the Government that I felt that a modest beginning might be made to collect at least half the college fees which the boys had to pay. My own impression is that the college fees for the professional colleges are very low and those who can afford must pay higher fees and those who cannot afford and deserve consideration on merit must be given free education. This is what I wrote. That apart, the Government then said, " We are a Care-taker Government. (This was the usual excuse of those days). We do not want to interfere in the matter and give rise to an agitation. It was dropped. I am glad now girl students have to pay half the fees though exemption is given in suitable cases. Likewise, I would request the Education Minister, consistently with his policy of giving education for all, to consider whether there may not be a certain limit placed on the income of the parents who could pay the fees. Otherwise, with the rapid expansion of school education, it may be very difficult for any Government to spend the amount that is necessary.

Sir, I am glad Sri Rajah Iyer took up this question of school education and has in a sense freed me from any anxiety as to what the school education may be. I cannot help saying that I agree with him hundred per cent in the formula that has been evolved that whatever may be the changes in the neighbouring States, school education must be of the pattern that we have now nearly perfected—11 years of schooling, one year of pre-degree course and three years of degree course. This tinkering with the educational ladder of the students will lead to disastrous consequences. Fortunately, before disastrous consequences could appear, a change in the person holding the portfolio of Education came and I must say we feel very happy about it. I will not say more about it. I do not want to be critical.

It seems to me that there are two things that are required in Education While it is inevitable and necessary to expand education, it is also equally necessary to lay stress on qualitative approach to higher education. Unless higher education improves

steadily, the persons who are to be given the direct contact of education at the higher levels will not be forthcoming. It is true that at times there is any amount of rush. I was not able to come to the Council because telegrams, letters, petitions, copies of which always are sent to the Education Minister also—I am glad because he is kept aware of what is going on—pour in spite of the fact that we have increased the number by 9,000 seats in the Pre-University class. We have opened with the help of the Government fourteen more new colleges. The rush is so great. I have 4-20 p.m. got 3,000 applicants. I can get statistics of colleges where there are plenty of seats vacant and I do not see any reason why these candidates cannot go to these centres and take up those vacancies. Madras, Tiruchi, Madurai and Coimbatore are very good centres. There is enough of social amenities—what the teachers will say the visual-audio methods of teaching in our cinemas (Laughter). I entirely agree. But is that a reason why I should yield to pressure? I have yielded as far as possible consistent with what can be done. I would appeal to members here to see that boys and girls go to such institutions where facilities are available and where hostel facilities are available. Why do we put up these hostels if they are not needed by these boys and girls? But a Central Government official comes and wants his boy or girl to be transferred to the degree class, not only to the degree class but wants to be fitted in the particular year. If he was reading in the second year, he has to be admitted in that class or if he was reading in the third year, he wants to be admitted into the third year without any consideration of the difference in the syllabus, in the text books and in everything. Immediately there is a great sensation. I realise, Sir, that there are to-day VIPs of different forms. The Hon. the Leader of the House the other day said that the members of the House were all VIPs. I beg to differ from him slightly. The real members of the VIP are the Central Government employees of all categories and grades. Their dearness allowance must be compensated whatever it may be and the State Government has to follow suit and then persons and bodies in the unfortunate position of having no taxable resources at their disposal have to do the same. Would the House be surprised or the Government be surprised to hear that following the lead of the Government, the University had to pay Rs. 2 lakhs towards increase in dearness allowance for its employees, and the letter came only the other day from a Professor that all the Professors, Lecturers and others must be paid the dearness allowance which the Government are paying? I may tell you, the University Professors in my opinion are not exactly starving. They are getting Rs. 400 and Rs. 800. There are some whose scale of pay is Rs. 700—1,150 and Rs. 1,000—1,500. I said ' We will be very glad to pay this to you—and this was in reply to their representation—provided the amount was reimbursed to us by the Government '. There is no meaning in such demands. I have always stated that it is not a good precedent to set up, where the increase of the dearness allowance is

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [7th August 1965

placed on an automatic rate for all these people simply because they are in the Central Government or in the State Government service. A certain amount of care should be taken to see how this is to be met; whether the State Government is in a position to meet it or not. On the question of their deserving it or not, I do not want to say anything. It is entirely a different matter. I think they deserve it under the present conditions.

Sir, a good deal has been said about medical relief and rural health centres. My hon. Friend Sri Sambandhan was annoyed that there was no doctor in some village with a population of 5,000. I too am annoyed because that village should have a different method from the so-called rural medical relief or rural health centre. That village should really have a method by which it may be visited three times a week by a doctor. You have got good roads connecting all villages and also telephonic communications. A doctor can go there thrice a week. There is no necessity to have a highly qualified doctor sitting there all the 24 hours cooling his feet, where little or nothing is available to him. It is for this reason that I venture to suggest that if you can have medical colleges established in every district centre, not to produce more doctors—that is not my object and inevitably you have to produce more doctors—but to attend to the needs—public health and curative—of that district, and make this institution the centre of the district, you will save more money, far more money instead of scattering away your resources on opening rural health centres. That is my opinion and that is also my firm conviction. I hope it will be proved by the establishment of the two medical colleges and those colleges that may shortly be opened.

Sir, the establishment of more medical colleges at once brings us to the question, how are the colleges to be staffed ? Unless the colleges are properly staffed and there are specialists who can take different subjects, the quality of medical education will suffer. Sir, whatever may be said of the centrally-sponsored colleges, our medical graduates are not very far behind any. I know them and I can tell you this that to say that a particular institution is a higher institute of technology in medical science does not at once confer on the particular institute a higher status that they demand, if it has not the staff, if it has not that method of teaching and the general supervision that has to be exercised. I am connected with more than one institution, medical, technical and so on. I repeat again that so far as our study is concerned within limits we have got the material which will prove its worth. Most of our doctors are going out of our State. I am sorry to have to say that. And most of the teachers in our University are also going out. That is the unfortunate position in which we are now. We utilize these institutions more like labour colonies to train people for particular avocations and then to send them out to other States. The question of proper emoluments is worth studying on a full time basis. It is for that reason that I am glad to state that the Government have fully co-operated with the University

7th August 1965] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

in trying to set up a Post-Graduate Institute of Medical Science. The University will set up the Basic Medical Sciences Institute with the help of the Government : The scheme may cost something like Rs. 5 to 6 crores and it may come up within a period of 6 to 8 years. This is time and money well worth spending. We shall train here the specialists required for all our medical colleges and we shall also send specialists to the other parts of the country.

Sir, I do not want to take any more of the time of the House. So far as housing is concerned that is a thing that we cannot solve. The Hon. the Leader of the House himself has said that he cannot solve it and therefore I must leave it at that. But let us see how best we can prevent this large inflow of people into the city from the districts and the villages by providing the necessary amenites in the villages themselves. This is a question which deserves the serious consideration of the Government.

Sir, on the whole we can adopt all the things that have been stated in the Draft of the Fourth Five-Year Plan and accomplish them provided the Centre is able to give the grants that they have promised, which is I think about Rs. 820 crores. It is there that my tongue goes a little dry when I think of possibilities. We have achieved something worth mentioning. I congratulate the Government on their achievements. They have not only accomplished the Third Plan targets but they have exceeded them. This is, perhaps, the only State that has done so. And we do not go Micawbar-like always begging for alms. If we can get help, let us get it. If not, let us gird up our loins and face the task firmly and squarely for the welfare of the people of the State.

Thank you, Sir.

* திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : தலைவர் அவர்களே, நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் ஆரம்பத்தில் அரிசி விலை என்ன? இப்போது என்னவாகியிருக்கிறது ? இந்த மாதிரி அரிசி முதல் விறகுவரை எல்லாப் பொருள்களும் நூற்றுக்கு நூறு சதவிகிதம் அதிகமாகிவிட்டது. ஏழைகளுக்காகப் போடப்படுகிற திட்டம் என்கிறார்கள். ஆனால் இத்திட்டத்தால் ஏழைகள் நன்மை அடையவில்லை. 15 வருஷமாகப் பார்த்துவிட்டோம். இதனால் முதலாளிகளுக்குத்தான் லாபம். ஏழை நடுத்தர மக்களுக்கு ஒன்றும் லாபமில்லை. ஏதோ குமாஸ்தாக்களுக்குக் கொஞ்சம் டி.ஏ. என்று கொடுக்கிறோம். எவ்வளவு கொடுத்தாலும் கட்டவில்லை. பசி ஜாஸ்தியாகி இருக்கிறது. திட்டத்தில் லாபம் வருகிறது. வியாபாரிகளுக்கு லாபம் வருகிறது. வேலை செய்கிறவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட அளவுதான் வருகிறது. அவர்கள் உணவுக்கு வேண்டுமென்று சாமான்களுக்கு ஒரு கட்டுப்பாடான விலை வைத்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். இப்போது உணவுப் பொருள்களின் அளவு எவ்வளவு அபிவிருத்தி 4-30 p.m.

யாகியிருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு விலையும் கூடுதலாகிக் கொண்டே போகிறது. அதற்கு ஏதாவது கேட்டால் ரொம்ப ஜாஸ்தியாக குழந்தை பிறக்கிறது என்கிறார்கள். பழைய காலத்தில் சில்லரை வியாபாரிகள் சிலர் சில சாமான்களை வைத்துக்கொண்டு எதையெடுத்தாலும் ஒன்றரை அணா இரண்டரை அணா என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள். அதே மாதிரி எதைக் கேட்டாலும் அதிகமாகக் குழந்தை பெற்றுவிடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். திட்டங்கள் போடக்கூடிய அளவுக்கு எங்கே அபிவிருத்தி ஆகிறது? ஏன் விலை மட்டும் ஏறுகிறது? ஸ்டாண்டர்டு விலை ஒன்று வேண்டாமா? சாமான்களுக்கும் பஞ்சம் வந்துவிடுகிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 7,49,99,37,000 ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மூன்றாவது திட்டத்தைக் காட்டிலும் நிறைய சதவிகித அதிகமாகிறது. இப்போது கூட அதே மாதிரிதான் விலை ஏறப்போகிறது. இவ்வளவு நாளாக குறைக்கமுடியவில்லை. இனி எப்படிக் குறைக்கப் போகிறார்கள். நம்முடைய தலை முறையில் பார்க்கப்போவதில்லை. எதற்காகத் திட்டம், கொஞ்சம் நிறுத்துங்கள் என்றால் கேட்கிறார்களா? மேலும் மேலும் போட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். நாம் மாட்டிக் கொண்டேயிருக்கிறோம். பெரிய புலிகள் திட்டம் போடுகிற இடத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கண்டு நாம் பயப்படுகிறோம். ஏன் நம் நாட்டில் இப்படியிருக்கிறது என்று சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. திருக்குறளில் நாயனார் சொல்கிறார். மந்திரிகளுக்குத்தான் சொல்கிறார். "எனைத் திட்பம் எய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்வேண்டாரை வேண்டாது உலகு", என்றார். திட்டம் சரியாக நடக்கவில்லை என்றால் வினைத்திட்பம் இல்லை என்றுதான் அர்த்தம். இவ்வளவும் அந்தக் காலத்து மந்திரிகளுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் சுதந்திரம் வந்த முதல் இந்த நாட்டு மண்ணில் ஜனநாயகம் வளராது. தென்னம்பிள்ளை வைக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு ஏற்ற மண்ணில் அதை வைக்கவேண்டும். பொறுப்புணர்ச்சி ஜனநாயகத்தில் வேண்டும். அது இங்கு இல்லை. சுதந்திரம் வந்த பிறகு பொறுப்புணர்ச்சி இல்லை. பயிர்கள் நன்றாக வளர்வதற்கு மண் வளம் அவசியம். அது போல ஜனநாயகம் நன்றாக இருக்க, அரசாங்கத்தாரின் மனது நன்றாக இருக்க வேண்டும். ஜனநாயகம் வேண்டும் என்று தலைவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது தலைவர்கள் சோஷலிஸம் வர வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். சோஷலிஸத்தில்தான் எல்லோரும் சுகமாகச் சாப்பிடலாம் என்று தலைவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதிலும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை என்றால் கம்யூனிஸம் வரவேண்டும் என்று இவர்கள் சொல்வார்கள் போல் இருக்கிறது. இப்போது சோஷலிஸ ஜனநாயகம் வர வேண்டும், என்று இவர்கள் சொல்கிறார்கள். சோஷலிஸ ஜனநாயகம் வர வேண்டும், எல்லோரும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்று தலைவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இது, ஏமாற்றும் காரியம். இது பித்தலாட்டத்தைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. எல்லோருக்கும் பொறுப்புணர்ச்சி வேண்டும்.

கூவம் ஆற்றின் துர்நாற்றம் போகவில்லை என்று ஒருவர் சொன்னார். நிபுணர்கள் ஏதாவது அபிப்பிராயம் சொல்கிறார்கள். ஃபீஸ் வாங்கிக் கொண்ட வக்கீல்கள் பேசுவது போல அவர்கள் ஏதாவது சொல்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சிக்கு அனுகூலமாகப் பேசுவதை விடப் பேசாமலே இருக்கலாம். நாம் 15 வருஷங்களாகத் திட்டம் போட்டும் ஏன் கூவம் துர்நாற்றம் போகவில்லை? காரணம் திட்டம் போடுகிறவர்கள் இங்கே இல்லை. இந்த மாதிரியான சங்கடங்கள் இருக்கின்றன.

இனிமேல் சர்க்கார் ஏழைகளிடம் "உங்களுக்கு சோறு போடுகிறோம், வேலை செய்" என்று சொல்லலாம். பணக்காரர்கள் நிறையப் பணம் சேர்த்து விட்டார்கள். இந்த அரசாங்கத்தார் "எல்லோரையும் காப்பாற்றுவோம், எல்லோரையும், காப்பாற்றுகிறோம்" என்று சொல்லிச் சொல்லி எல்லாப் பொறுப்புகளையும் தங்கள் தலையில் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்; இவர்கள் இதன் காரணமாக ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை, ரொம்ப பளுவைத் தூக்கினால் கழுத்து ஒடிந்துவிடும். அப்புறம் மற்றவர்கள் வந்து பளுவைத் தூக்க வேண்டியிருக்கும்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அவர்கள் தூக்கட்டும். நாங்கள் என்ன பண்ணுவது?

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : ஆட்சியாளர்கள் பளுவைத் தூக்க தங்களுக்கு பலம் இல்லை என்று சொல்வதில்லை. "நாங்கள் மனிதனா, மாடா?" என்று அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். (சிரிப்பு) அவர்கள்தான் நாங்கள் சொல்வதைக் கேட்பதே இல்லையே, அவர்கள் அறிஞர்களாகிவிட்டார்கள்.

ஏழைகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஏழைகள் சம்பாதிக்கும் பணம் எங்கே போகிறது. அந்தப் பணமெல்லாம் என் போன்ற வியாபாரிகளிடம் வருகிறது. வியாபாரிகள் ஜாஸ்தி கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். வியாபாரிகள்தான் கொழிக்கிறார்கள். ஏழைகளுக்குச் சாப்பாடு போட்டு, அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

காஞ்சிபுரம் ஒரு பெரிய நகரம். அந்த ஊரில் வைஸ்ணவக் கோயிலும் இருக்கிறது, சிவன் கோயிலும் இருக்கிறது. அந்த ஊரில் கோயில் உற்சவங்கள் நடக்கும்போது, அங்கே லட்சக்கணக்கான மக்கள் வருவார்கள். அப்போது, அங்கே சுகாதார நிலைமை கெட்டுப்போகிறது. அந்த ஊரில் சுகாதார வசதிக்காக பூமிக்குள் சாக்கடை அமைக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தார் ரோடு உள்ள சென்னையில் தெருவை அசுத்தம் செய்தால், அசுத்தம் அப்படியே ரோடின் மேலே தங்கியிருக்கிறது. எங்கள் ஊரில் தார் ரோடு இல்லை; அங்கே தெருவை அசுத்தம் செய்தால், அந்த அசுத்தத்தை மண் இழுத்துக்கொள்கிறது. மக்கள் சுகமாக வாழ வேண்டும், சுகமாக வாழ வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு, சுகாதார வசதி கூடச் செய்யவில்லை என்றால் அது சரியல்ல.

[திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்] [7th August 1965

காஞ்சிபுரத்தில் இப்போது ஜனநெருக்கம் அதிகம். எனவே "காஞ்சிபுரம் நியூ டவ்ன்"-க்கு ஏற்பாடு பண்ண வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காஞ்சிபுரத்தில் தொழிற் பேட்டை அமைக்க வேண்டும் என்று சொன்னேன். இதுவரையில் அங்கே தொழிற்பேட்டை அமைக்கப்படவில்லை.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நான்காவது திட்டத்தில் அங்கே தொழிற்பேட்டை அமைத்துவிடுவோம்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : அதை அங்கே நான்காவது திட்டத்தில் அமைத்துவிட வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த செங்கற்பட்டு ஜில்லா தலைநகர் பற்றி எடுத்துக் கொண்டால், காஞ்சிபுரம் தான் சென்டர். திருத்தணி தாலூகாவும் சேர்ந்து விட்டது செங்கற்பட்டில். காஞ்சிபுரத்தை ஜில்லா
4-40 p.m. சென்டராக ஆக்க வேண்டும். தலைவர் அவர்களே இதை ஒப்புக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். டெல்லிக்குப் போய் வந்த பிறகு அதை விட்டு விட்டார்கள். இதையும் எடுத்துக் கொண்டு செய்ய வேண்டும்.

நமக்கு கடற்கரையோரம் சுமார் 500 மைல் இருக்கிறது என்று இந்த ஐந்தாண்டு திட்ட புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறார்கள். மீன் வளத்தைப் பற்றியும் எழுதி வைத்திருக்கிறது. ஆனால் மீன் உரம் செய்வதைப் பற்றி எழுதவில்லை. கன்று பின்றுவென்று உரம், ஸல்பேட் எல்லாம் போட்டு நிலத்தை பாழ்படுத்துகிறார்கள். மீன் உரத்தில் எல்லாம் இருக்கிறது. காரமாக இருக்கிற பூமியைக் குளிரச் செய்யும். அதில் உப்பு, காரம், கொழுப்பு மூன்றும் இருக்கிறது. மீன் உரம் இப்போது கேரளாவிலிருந்து வருகிறது. நாம் ஒன்றும் அதைப் பற்றி அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. மூன்று தடவைகள் இந்த சபையில் பேசியிருக்கிறேன். இதை எழுதும் போது அது ஞாபகத்துக்குக் கூட வரவில்லை போல் இருக்கிறது. வெளியே ஒருவனிடம் வாங்கிக் கஷ்டப்பட வேண்டாம். நாம் செய்யலாம். தலைவர் ஐயா கூட, மீன் சாப்பிடுகிறதற்கே இல்லையே' என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதற்கு அசல் மீன் போடுகிறதில்லை, கழிவடை மீன்களைத் தான் போட வேண்டும். கேரளாவிலிருந்து மீனைக் கொண்டு வந்து, கோயமுத்தூரில் மீன் எண்ணெய் தயார் செய்கிறார்கள். திப்பியை எல்லாம் சேர்த்து உரத்துக்கு கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு சீப்பாகக் கிடைக்கிறது. அவர்களுக்கும் நிறைய லாபம் வருகிறது. இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இருக்கிற எதையாவது விட்டு விட்டு, இந்த மீன் உரம் செய்யும் திட்டத்துக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இவ்வளவு நேரம் பேச அனுமதி அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

7th August 1965]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, இங்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இருக்கும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தின் கீழ் அபிப்பிராயம் சொல்லும் வகையிலே என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி ஒரு அபிப்பிராயம் சொல்லுவதென்றால், சாதாரணமான அறிவு படைத்தவர்கள் இதைப் பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்வது அவ்வளவு எளிதான காரியம் இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்தச் சபையிலானாலும் அல்லது மற்ற இடங்களிலானாலும், இந்த விவாதம் பட்ஜெட் கூட்டத்தில் நடக்கும் விவாதம் போல் பெரும்பாலும் இருக்கிறது என்று சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள் என்று கூட நான் கேள்விப்பட்டேன். எந்த இடத்திலிருந்து எந்த விவாதம் வந்தாலும் கூட, அவரவர்கள் சுயநல நோக்குடன் தான் இந்தச் சபையின் முன் வாதங்களை சமர்ப்பித்திருப்பார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன். இப்படி மகத்தானதொரு திட்டம் 22,500 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப் போகிறோம், சென்ற மூன்று திட்டங்களில் 20,000 கோடி ரூபாய் செலவழித்து இருக்கிறோம், அந்தத் திட்டங்களால் ஏற்பட்ட பலன்கள் என்ன, அதற்குப் பிறகு, இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் நீங்கள் என்ன பலன்களை எதிர்பார்க்கிறீர்கள் என்று அபிப்பிராயம் சொல்லுங்கள் என்றால், என் போன்றவர்கள் சொல்லுவதற்கான நிலையில் இல்லை என்று ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன். கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் ஏ. எல். முதலியார் சொல்லலாம். பாங்கு முதலிய பெரிய ஸ்தாபனங்களில் ஈடுபட்டு, பொருளாதார ரீதியில் நாட்டில் நிலவி வரும் கருத்துக்களை நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும் எதிர்கட்சி உப தலைவர் கனம் பால சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள், கவனத்தோடு ஆராய்ந்து, விளக்கமாக சில விஷயங்களைச் சொல்லி என் மனதில் தோன்றிய பல சந்தேகங்களை விளக்குவார்கள்என்று எதிர்பார்த்தேன். அவர்கள் விரிவாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை, என்று நினைக்கிறேன். அப்படியிருக்கும்போது, சாதாரணமாக கிராமங்களில் இருந்து வருகிற என் போன்றவர்களிடம் சீரிய கருத்துக்களை, சார தம்பியங்களை எதிர்பார்ப்பது சிரமமாக இருக்கும் என்று தாழ்மையோடு தெரியப்படுத்திக் கொண்டு என் கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

நாம் இப்போது முதல் மூன்று திட்டங்களிலேயும், முறையே 86 கோடி, 188 கோடி, 340 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கத் திட்டம் யிட்டு, இரண்டு திட்டங்கள் முடிவடைந்து. மூன்றாவது திட்டத்தின் கடைசி ஆண்டில் இருக்கிறோம். இதிலே கல்வியைப் பற்றி, அதிலே நிபுணர்கள் கனம் முதலியார், கனம் ராஜா அய்யர் போன்றவர்கள் பேசி விட்டார்கள். என் குலத் தொழிலான விவசாயத்தைப் பற்றித்தான் நான் பேச ஆசைப்படுகிறேன். கிராமாந்திரங்களில் உள்ளவர்கள் நிலைமை இந்தத் திட்டத்தினால் மேலோங்கி இருக்கிறதா. அவர்கள் என்ன எதிர்பார்க்கிறார்கள், அவர்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்ற விஷயத்தைத்தான் விவசாயி என்ற அடிப்படையில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [7th August 1965

சென்ற மூன்று திட்டங்களிலேயும் சேர்த்து, இந்தத் திட்டத்தின் கடைசியில், 65 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியாகும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். நம் மாகாணத்தில் இந்தத் திட்டங்களில் தொழில் அபிவிருத்தி காரணமாக பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தொழில் பேட்டைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கின்றன. ஆனால், உணவு சம்பந்தப்பட்ட வரையில், நம் சர்க்காரின் அறிக்கையிலேயே, அது அவ்வளவு தூரம் நன்றாக இல்லை என்று தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். In spite of all these, the general standard of living is very low ". என்று ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்காமல், மற்ற விஷயங்களில் ஈடுபடுவதால், கனம் தங்கவேல் முதலியார் அவர்கள் சொல்லியது போல், மக்களிடையே அதிருப்தி இருந்து வருகிறது. உணவுப் பொருள் சரிவரக் கிடைக்கவில்லை என்றால், அது மக்களிடையே அதிருப்தியை உண்டுபண்ணுகிறது. பத்து தினங்களுக்கு முன்னால் பங்களூரில் நடந்த அகில இந்திய காங்கிரஸ் மகாசபைக் கூட்டத்தில் இரண்டே இரண்டு கருத்துக்களைத்தான் அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் காமராசர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் இரண்டே நிமிஷம் தான் பேசினார்கள் முகவுரையில். ஒன்று உணவு வேண்டும். இரண்டாவது, வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, அதன் மூலம் உணவு உடை பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். உறங்குவதற்கு சிறு வீடாவது இருக்க வழி செய்ய வேண்டும்.
4-50 p.m. வேலை வாய்ப்பு கொடுத்து அதன் மூலம் அவர்கள் வருவாய் உயர்ந்து வசதிகள் பெற வழி செய்ய வேண்டும். நம் பொருளாதாரத்தை அந்த முறையில் மாற்றியமைக்க வேண்டும், அகில இந்திய ரீதியில் இந்த மாதிரி திட்டமிட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்த முறையில் நோக்குங்கால், இந்தத் திட்டம் உணவு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், நம் முயற்சி எல்லாம் பலன் அளிக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. பெரிய டவுன்களில் ஸ்டேட்யுடரி ரேஷனிங் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்வோம் என்று முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் ஒப்புக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 15 வருஷங்கள் திட்டமிட்டு வேலை செய்த பிறகு, ரேஷனிங் கூட இல்லாமல் செய்ய முடியவில்லை என்றால், நாம் வெட்கித் தலை குனிய வேண்டிய நிலையில் தான் இருக்கிறோம். சாதாரண மக்கள் என்ன எதிர்பார்க்கிறார்கள். எங்கள் ஊரில் போனால், அங்கே சாதாரண மக்களுக்கு நல்ல விலைக்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை. விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கிறது. கனம் உபதலைவர் அவர்கள் கூட, விவசாயம் கட்டுப்படி ஆகிறது என்று சொல்கிறாயே என்று கேட்பார்கள். கட்டுப்படியாகிறது என்று ஒப்புக் கொள்கிறேன். மானவாரியாக இருக்கிற காடுகளில் கூட கிணறுகள் தோண்டி எலக்ட்ரிசிடியும் கொடுத்தால், நல்ல நீர்ப்பாசனம் உள்ள ஏரியாவில் இருக்கிறவர்களை விட செழிப்பாக இருக்க முடியும். விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியாகும் நிலையில்தான் இருக்கிறது என்று உணர்ந்து தான் சொல்லுகிறேன். பத்து வருஷத்துக்கு முன்னால், 2 ரூபாய்க்கு நிலக்கடலை விற்றது என்றால், இப்போது 30 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. நான் இங்கேயிருந்து பி.எ. படித்துவிட்டு

7th August 1965] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

1930-ல் போகும் போது ஒரு பொதி பருத்தியை 19½ ரூபாய்க்கு விலைக்கு கேட்டார்கள். 3½ வருஷம் கொடுக்காமல் வைத்திருந்து, பிறகு 19 ரூபாய்க்கு விற்றேன். இப்போது பொதி 210 ரூபாய்க்கு நானே வாங்குகிறேன் வியாபாரி என்ற முறையில், 10½ பங்கு அதிகமாகி இருக்கிறது விலை. விவசாயி கட்டவில்லை என்று சொல்கிறான். எந்த முறையில் கட்டவில்லை. பஸ்ஸில் ஏறுகிறாய், சினிமாவுக்குப் போகிறாய், டீ குடிக்கிறாய் என்றால் நாங்கள் சினிமாவுக்குப் போகக் கூடாதா, டீ குடிக்கக் கூடாதா என்று கேட்பார்கள். அந்த மாதிரி சொல்ல முடியாமல் இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிக்கு கட்டுப்படியாகத் தான் செய்கிறது. சைனாவில் ஒரு காப்பி, டீ கூட கிடைக்காமல் இருந்தது. அந்த மாதிரி நிலைமை வரக்கூடாது. நம் பொருளாதாரம் சரியாக இருக்க வேண்டும். எதிர்காலத்தில் நம் மாகாணத்தில் வரிகள் புதிதாகப் போடாத படி இந்த நிலைமையைச் சமாளிக்கலாம் என்று அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் அதை ஊர்ஜிதம் செய்தார்களா என்று சந்தேகிக்கிறேன். நில வரியை இன்னும் கொஞ்சம் கூட்டலாம் நம் சர்க்காரில் என்று தெரிகிறது. அதைக் கட்டுவதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை, மொத்தத்தில் வருமானத்தைப் பெருக்குவதில் உள்ள சிக்கலை நீக்கவேண்டும். எந்தெந்த இடத்தில் பணம் குவிந்திருக்கிறதோ அங்கு வாங்க வேண்டும். விவசாயிகளிடத்தில் இருக்கிற வரி பளுவை அதிகமாக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 750 கோடி நாம் செலவு செய்யப்போகிறோம். அதில் 82 லட்சம் டன் உற்பத்தியை எதிர்பார்க்கிறோம். கிட்டதட்ட 100 கோடி ரூபாய் ஸ்டேட் இண்டஸ்ட்ரிஸ்களுக்காக செலவழிக்கத் திட்டமிருக்கிறது. கிட்டதட்ட 22,500 கோடி செலவழிக்கிறபோது வருஷத்திற்கு 4,500 கோடி என்று செலவாகும் போது அந்த நிலையில் விலைவாசி இன்னும் கூடுமென்று நான் நினைக்கிறேன். அதைப்பற்றி. பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் ஒரே ஒரு விஷயம் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக என்ன செலவானாலும் அதற்காக நோட்டு அடிக்காமல் மாத்திரம் இருக்க வேண்டும். கள்ளமார்க்கெட் பணத்தை எடுத்து செய்யவேண்டும். அப்போது ஒரு ஸ்திரமான பொருளாதாரம் இருக்குமென்பது என்னுடைய ஒரு குருட்டு நம்பிக்கை. சர்க்காரில் வரி முதலானவற்றைப் போட்டு மற்ற ஏற்பாடுகளை செய்து "பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்ஸ்" செய்யலாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது இல்லாவிட்டால் என்ன செய்வது? எப்படியிருந்தாலும் நோட்டு அடிக்கக்கூடாது என்பது எனது அபிப்பிராயம். திரு. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் இதை ஒப்புக் கொள்கிறார்களோ இல்லையோ? நோட்டு அடித்தால் பண வீக்கம் ஜாஸ்தியாகி பொருள்கள் விலை அதிகமாகும். இப்போதே ரூபாயின் மதிப்பு 15 பைசா வென்றும் 17 என்றும் சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றி கவலையில்லை. மொத்தத்தில் விலை ஏறிப்போகிறது. ரொம்பவும் மதிப்பு குறைந்தால் மிகவும் கஷ்டமாகிவிடும். கிராம மக்களுக்கு செய்யவேண்டிய காரியங்களில் முக்கியமாக மின்சாரம் தருவதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தினால் நன்றாக இருக்கும். விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்ட

வரையில் இந்த மின்சாரத்தை சர்வரோக நிவாரணி என்று சொல்லத் தயாராக இருக்கிறார்கள். வட ஆர்க்காடு ஜில்லா இப்போது சர்ப்ளஸ் ஜில்லாவாக இருக்கிறது என்றால் அங்கு விவசாயிகள் பூராவும் லிஃப்ட் இர்ரிகேஷன் வைத்து எங்கு பார்த்தாலும் கிணறுகளை வெட்டி பயிர் செய்கிறார்கள். அதனால்தான் அங்கே அதிக உற்பத்தி ஏற்படுகிறது. பாசனம் மூலம் செய்வதை விட கிணற்றின் மூலம் இறைத்து செய்யப்படுகிற விவசாயத்தில் அதிக உபரி கிடைக்கிறது என்பது தெரிகிறது. காவேரி பாசனம் என்றால் அதிலும் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. வடிகால் இருப்பதில்லை. கிணற்றுப்பாசனப் பயிர்களுக்கு அதிக விலையும் கிடைக்கிறது. சாத்தூர், சேலம் பகுதிகளில் மூட்டைக்கு பத்து ரூபாய் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. அந்த அரிசி கனமாக இருக்கிறது என்கிறார்கள். ஆகையால் தரிசாகக் கிடக்கும் இடங்களில் எல்லாம் கீழே உள்ள தண்ணீரை உபயோகத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் நன்றாக இருக்கும். வேஸ்ட் நிலத்தில் தோட்டம் போட்டு விவசாயம் செய்திருக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூரில் கரடாகக் கிடந்த 300 ஏக்கரில் பம்பு வைத்து விவசாயம் செய்ததில் லாபகரமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டும். சப்சிடி கொடுக்கிறார்கள். காடு பிரதேசத்தில் உள்ளவர்களுக்கு அது போதவில்லை. காடு பிரதேசத்தில் உள்ளவர்கள் கிணறு வெட்டவேண்டுமென்றால் ஏழாயிரம், எட்டாயிரம் என்று செலவு ஆகிறது. அப்படி செலவு செய்து வெட்டி அதில் தண்ணீர் இல்லாவிட்டால் அவன் கடனாளியாகவேண்டியிருக்கிறது. அப்படிக் கடன் கொடுப்பதோடு, வாட்டர் டிவைனரை வைத்து—ஹாரஸ்கோப்பில் நம்பிக்கை இருக்கிறதோ இல்லையோ—எந்த இடத்தில் தோண்டினால் தண்ணீர் கிடைக்குமென்று தெரிந்து, இதைச் செய்யச் சொல்லவேண்டும். இரண்டு விவசாயிகள் இப்படித் தோண்டி தண்ணீர் இல்லாமல் போய்விட்டது. லோன் வாங்கி வெட்டினார்கள். தண்ணீர் இல்லாததால் நஷ்டமாகிவிட்டது. கடனைக் கொடுப்பதற்கும் வழியில்லை. ஆர்.டி.ஓ. கடனுக்காக ஜப்திக்கு அனுப்பிவிட்டார். அவனுடைய நிலத்தை விற்று அதைக் கொடுப்பதற்காக என்னிடம் வந்தார்கள். இதை நான் பிரத்தியட்சமாகக் கண்டேன். ஆகையால் டிவைனரை வைத்து செய்தால் நல்லது. என்னுடைய கேணிக்கு பழைய டைரக்டராக இருந்த ஸ்ரீ. சிவராமன் அவர்கள் டிவைன் செய்து கொடுத்தார்கள். பத்து பனிரெண்டு வருஷங்களுக்கு முன் அவர்கள் வந்தபோது அவரிடம் கேணி வெட்ட வேண்டுமென்றேன். அவர்கள் கையில் ஒரு குச்சியை வைத்துக் கொண்டு சுற்றினார்கள். அப்படிப் பார்த்து ஒரு இடத்தைக் காட்டி அதில் வெட்டும்படி சொன்னார்கள். அந்த முறையில் வெட்டினேன். முப்பது ஆயிரம் செலவழித்தேன். இப்போது வருஷத்திற்கு அதன் மூலமாக பத்து இருபதாயிரம் குறையாமல் லாபம் வந்துகொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிணற்று விவசாயத்தில் பணம் வருகிறது. எங்கள் ராமநாதபுரம் மேற்குபகுதியில் உகண்டா விவசாயம் செய்கிறார்கள்.

பருத்தி உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அந்த மண்ணில் கால்ஷியம் சத்து இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அங்கு பஞ்சு விளைகிறது.

கல்வியைப் பற்றி நிபுணர்கள் எல்லாம் சொல்லிவிட்டார்கள். நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வரவர கல்வி எல்லாமே தொழில் மயமாக்வே போய்விடுமோ என்ற எண்ணம் உண்டாகிவிட்டது. அந்தக் காலத்தில் பி.ஏ. பெரிதாக இருந்தது. இப்போது மெடிகல், இஞ்சினியரிங் காலேஜுக்கு டிமாண்டாக இருக்கிறது. நமது ஜனாதிபதி ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் இந்தக் கல்வியைப் பற்றி சொல்லும்போது, நமது தேசமானது எங்கோ பேய் மாதிரி போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்றார்கள். மனிதாபிமானம், மனிதத் தன்மை இப்போது சர்வகலாசாலைகளில் குறைந்து வருகிறது என்று சொன்னார். மனிதனோடு மனிதன் சேர்ந்து சமுதாயத்தில் வாழுவதற்கு தார்மீக முறையில் நடப்பதற்கு ஆரம்ப காலத்திலிருந்து போதிக்கப்படவேண்டும். மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், திரு. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் எல்லாம் இவற்றில் நீண்ட அனுபவம் பெற்றவர்கள். இது விஷயமாக தரமான கல்வி எதிர்காலத்தில் வளரவும் தரமான பிள்ளைகள் மற்றவர்களுடைய எண்ணத்தை மனதில் கொண்டு லாபநஷ்டங்களை ஆராய்ந்து அதற்குத் தக்கபடி சேவை செய்யக்கூடிய அளவுக்கு கல்வியின் தரம் உயர்த்தப் பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு பையனுக்கு நான் 'ஸ்காலர்ஷிப்' வாங்கிக் கொடுத்தேன். இரண்டு மாதங்களுக்கு 5-00 p.m.
முன்பு அந்த மாணவன் என்னிடம் வந்து மறுபடியும் பணம் வேண்டும் என்று சொன்னான். "முன்பு வந்த பணத்தில் நைலான் சட்டை வாங்கிவிட்டேன், ஆகையால் இப்போது பணம் வேண்டும்" என்று அவன் சொன்னான். இன்னொரு பையன் நைலான் சட்டை போட்டுக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தவுடன் இவனும் நைலான் சட்டை வாங்கிவிட்டான். நைலான் சட்டையின் விலை 46 ரூபாய் என்று சொன்னான். கல்லூரி மாணவர்கள் 'விஸில்' அடிக்கிறார்கள். ஸ்ரீ. காமராஜும், நானும் ஒரு பாலிடெக்னிக் திறப்புவிழாவிற்குச் சென்றோம். அங்கே மாணவர்கள் 'விஸில்' அடித்தார்கள், ஊளையிட்டார்கள். மாணவர்களுக்கு நல்ல நடத்தை வரச் செய்வதற்கு ஸர்வகலாசாலைகள் முயற்சிக்க வேண்டும்.

விவசாயத்தில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும் விஷயமாக சில கருத்துக்கள் அடிக்கடி சொல்லப்படுகின்றன. ஏன் விவசாய உற்பத்தி கணிசமாக அதிகரிக்கவில்லை என்று தெரியவில்லை. நமது அமைச்சர்கள் அமெரிக்காவிற்கும், ஆஸ்திரேலியாவிற்கும் செல்கிறார்கள். நமக்கு அந்த பாக்கியம் கிடைக்கவில்லை. மேல் நாட்டிற்குச் சென்று திரும்பியவர்கள் எல்லோரும் "அங்கே விவசாயிகளுக்குக் கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவர்களுக்கு உரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவர்களுக்கு டிராக்டர்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. எனவே அவர்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறார்கள்" என்று சொல்கிறார்கள். மற்ற மாநிலத்தவர்கள் சிக்கனமாகத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற மாட்டார்கள் போல் தோன்றுகிறது. நம் மாநிலத்திற்கு இன்னும் 'ஆடானமி'

கொடுத்தால் நாம் இன்னும் அதிகமான முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்று நினைக்கிறேன். நாம் சிக்கனமானவர்கள். வடநாட்டினர் நம்மைப்போல் சிக்கனமாக இருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : கனம் அங்கத்தினர் அங்கே சென்று நிலைமையைச் சரிப்படுத்தலாம்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : நம் திட்டங்களில் ஏற்பட்டுள்ள பலனைப் பார்க்கும்போது வடநாட்டினரைப் பற்றி அவ்வாறு நினைக்கத் தோன்றுகிறது. அவ்வளவு தான். நான் கூறியதை தயவுசெய்து வேறுவிதத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று கனம் அங்கத்தினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ப்ரைமரி ஹெல்த் ஸெண்டர்களுக்கு டாக்டர்கள் வரத் தயங்குகிறார்கள். கனம் அமைச்சர், எத்தனை ஸெண்டர்களில் டாக்டர்கள் இல்லை என்ற கேள்விக்கு பதிலளிக்கையில், இரண்டு இடங்கள் தவிர மற்ற இடங்களில் டாக்டர்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார். உண்மை நிலை தெரிந்து தான் அவர் அப்படிச் சொன்னாரா அல்லது உண்மை நிலை தெரியாமல் அப்படிச் சொன்னாரா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இதுபற்றி நானும் ஸ்ரீ ராஜா ஐயரும் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். எங்கள் ஜில்லாவில் பல இடங்களில் டாக்டர்கள் இல்லை. காரணம், டாக்டர்கள் ஊரில் வந்து இருப்பதற்கு போதிய வசதிகள் இல்லை. எனவே குடியிருப்பு வசதிகள் செய்துவிட்டு ப்ரைமரி ஹெல்த் ஸெண்டர்களைத் திறந்து வைத்தால் டாக்டர்கள் பிள்ளை குட்டிகளுடன் அங்கே செல்வார்கள். திருவாடனைத் தாலூகாவில் ப்ரைமரி ஹெல்த் ஸெண்டர் திறக்கப்பட்டது. அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்த டாக்டர் திரும்பிச் சென்றுவிட்டார். காரணம் அங்கே வசதிகள் இல்லை. அங்கே கருவாடு தான் கிடைக்கும்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : ஆகையால் திட்டங்கள் எதுவும் சரியாக இல்லை.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : திட்டத்தை நான் குறை சொல்லவில்லை. திட்டமிட வேண்டியது தான். நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கு ஏதாவது ஒரு ' ஐடியா ' அவசியம்.

பல ஊர்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் 'லாபரடரி' இல்லாமல் திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் லாபரடரிகள் திறக்க வேண்டும்.

இந்தத் திட்டத்தை சர்க்கார் நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டும். விலைவாசிகள் உயராதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்று, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* **திரு. சி. பி. சிற்றரசு** : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி இந்த சபை விவாதித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, வெளியேயுள்ள பொது

மக்கள் இதுபற்றிய குறிப்புக்களையோ, புள்ளி விவரங்களையோ, விவாதத்தையோ பற்றிக் கவலைப்படுவதாக நான் நினைக்கவில்லை. வாழ்க்கையில் ஏதாவது சந்தோஷம் ஏற்படுமா, 12 அவுன்ஸ் அரிசி கிடைக்குமா, வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்குமா என்பது தான் இன்று பொதுமக்களின் சிந்தனையாக இருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஒத்திப்போட வேண்டுமா அல்லது அதை அறவே கைவிட்டுவிட வேண்டுமா என்ற சர்ச்சை இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு முன் நடந்ததாகத் தெரிகிறது. மூன்றாவது திட்டம் சரியாக இல்லை என்றால், அதைச் சரிப்படுத்தத் தான் நான்காவது திட்டம் என்று சொல்லக் கூடும். மூன்றாவது திட்டம் சரியானதுதான் என்று சொன்னால், அப்படியானால் ஏன் நான்காவது திட்டம் தேவையில்லை என்று கூற வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடும்.

நமக்குள்ளே நீண்ட நாட்களாக இருக்கும் ஒரு சந்தேகம் தீரவில்லை. சேலம் உருக்காலைத் திட்டம் பற்றி நம் சர்க்கார் இன்னும் முடிவிற்கு வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இதுபோன்ற விஷயங்களில் மந்திரிகளுக்குத் தகுந்தபடி முடிவுகள் ஏற்படுகின்றன. மந்திரிகள் இடம் மாறும்போது திட்டங்களும் மாறிவிடுகின்றன. இந்தத் திட்டத்தைப் போன்றவைதான், கல்பாக்கம் திட்டமும், ஹொகேனக்கல் திட்டமும். இந்தத் திட்டங்களால் வசதி பெறலாம் என்று நினைப்பவர்கள், இவைபற்றி நம் சர்க்கார் ஒரு திடமான முடிவிற்கு வராமல் இருப்பதைப் பார்க்கும்போது, அந்த வசதிகள் தங்களுக்குக் கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்று சந்தேகப்படுவது இயற்கையே.

எண்ணூரில் கப்பலை ஓட்டுவதற்கான இயந்திரம் செய்வதற்கான ஒரு திட்டம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. எண்ணூர்--எண்ணூர் ரெயில்வே ஸ்டேஷனை நான் குறிப்பிடவில்லை—ஒரு தீவு போல இருக்கிறது. எண்ணூரிலுள்ளவர்கள் இரவு எட்டு மணிக்கு மேல் வெளியே நகரத்திற்கு வர முடியாது; அந்த நேரத்தில் வெளியே உள்ளவர்கள் அங்கே போக முடியாது. படகின் மூலம் ஒரு வாய்க்காலைக் கடந்து அந்த ஊருக்குப் போக வேண்டும். அந்த வாய்க்காலில் இரு கதவுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கதவுகள் இரவு எட்டு மணிக்கு மூடப்படுகின்றன. இரவு எட்டு மணிக்குப் பிறகு அந்த ஊரில், அபாயத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டவர்களையோ, கர்ப்பிணிகளையோ வெளியே கொண்டுவர முடியாது. எனவே அங்கே ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டும் என்று அங்குள்ள மக்கள் வெகு நாட்களாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கடந்த எட்டு மாதங்களில் சென்னை நகரிலேயே எட்டு தீ விபத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் ஏராளமான பொருள் சேதமும் உயிர்ச் சேதமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் வீடிழந்தவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தரவோ, இனிமேல் இம்மாதிரியான தீ விபத்துக்கள் நிகழாமல் தடுக்க ஏற்பாடு செய்யவோ இந்த சர்க்கார் முயற்சித்ததாகத் தெரியவில்லை.

5-10 p.m. அடுத்து சர்க்கரை பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், முன்பு ஜாவா, சுமத்திராவிலிருந்து சர்க்கரை வருகிற போது, எல்லோருக்கும் சர்க்கரை கிடைத்தது. ஆனால் நான் எல்லோரும் என்று குறிப்பிடுகிறபோது, எல்லோரும் அப்போது சர்க்கரை பயன்படுத்தினார்களா என்பது வேறு விஷயம். இப்போது மாவட்டங்கள் தோறும் சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்துக்கு பட்டாளம் சர்க்கரை ஆலை; தென்னாற்காடு மாவட்டத்துக்கு நெல்லிக்குப்பம் சர்க்கரை ஆலை; தஞ்சாவூர் மாவட்டத்துக்கு ஆரூரான் சர்க்கரை மில்; திருச்சி மாவட்டத்துக்கு பேட்டவாய்த்தலை சர்க்கரை ஆலை; சேலம் மாவட்டத்துக்கு புகலூர் சர்க்கரை ஆலை; மதுரை மாவட்டத்துக்கு பாண்டிய ராஜபுரம் சர்க்கரை ஆலை; கோயமுத்தூர் மாவட்டத்துக்கு அமராவதி, கவுந்தம்பாளையம் இரண்டு சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் நமக்கு சர்க்கரை கிடைக்கிற அளவுக்கு, கிராமங்களிலே இருக்கிறவர்களுக்கு சர்க்கரை கிடைக்கவில்லையே என்பதுதான் குறையாக இருக்கிறது. வயதாக ஆக சர்க்கரை வியாதி வருவதால், அதைத் திரும்பிக் கூடப் பார்க்காமல் பலர் இருக்கிறார்கள் என்றும் நாம் அறிவோம்.

மற்றப்படி இந்த பஸ்ஸை எடுத்துக் கொண்டால், தனியார் விடுகிற எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்ஸுக்கு இருக்கிற கட்டணத்தை விட சர்க்கார் நடத்துகிற எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்ஸுக்கு கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறது. நேரம் கூட அப்படித்தான். வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள வேலூருக்கும் சென்னைக்கும் 86 மைல், பஸ்கள் 3 மணி 45 நிமிஷத்தில் போகின்றன. மதுரையில் உள்ள பஸ்கள் 86 மைல் போக 5 மணி 45 நிமிஷம் ஆகிறது. இது ஏன் மாவட்டத்துக்கு மாவட்டம் வித்தியாசப்படுகிறது என்று நமக்குப் புரியவில்லை. மேலும் தனியார் நடத்துகிற பஸ்களில், அவர்கள் பஸ்ஸை விற்கும் போது ரூட்டையும் சேர்த்து விற்கிறார்கள். பஸ் 40 ஆயிரம் ரூபாய் கூடத் தாளாது என்றால், ரூட்டையும் சேர்த்து ஒரு லட்சம், லட்சத்தி ஐம்பதாயிரம் என்று விற்கிறார்கள், அந்த ரூட்டைக் கொடுப்பது சர்க்கார், ஆனால் விற்பது தனியார்கள். அதைத் தடைப்படுத்தினால் கூட சர்க்காருக்கு ஏராளமான பணம் வரும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதே மாதிரி பார்க்கும்போது, சர்க்கார் பஸ் நிற்கிற இடங்கள், சர்க்கார் பஸ் தங்குகிற இடங்கள் எல்லாம் அருமையாகவும் அழகாகவும் இருக்கின்றன. தனியார் பஸ்கள் நிற்கிற இடங்கள் அப்படியில்லை. குறிப்பாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றால், பிராட்வே பஸ் ஸ்டாண்டு. ஏதாவது நெருக்கடியான நேரத்தில், திருமண காலத்தில், தனியாகத் தாய்மார்கள் போகவேண்டுமென்றால், சுலபமாகப் போய் டிக்கெட் வாங்கிக் கொண்டு ஏற முடியாது. பெரும்பாலும் கடைகளே அடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த பஸ் ஸ்டாண்டுக்கு அவ்வளவு கடைகள் தேவையா? தேவையான கடைகளை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு மற்றவைகளைக் காலி செய்தால், ஒரு புக்கிங் ஆபீஸ் வைத்து, முன்னே பின்னே வருகிறவர்களுக்கு முறையாக டிக்கட் கொடுக்க முடியும். முன்பு ஒரு முறை தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த

பஸ் ஸ்டாண்டு வேறொரு பக்கத்துக்குப் போகிறது என்று சொல்லியதால், அங்கேயாவது இந்த மாதிரி ஒரு முறையை ஏற்படுத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

மற்றப்படி கோழி வளர்க்கிறார்கள், பரவாயில்லை. ஆடு கூட வளர்க்கிறார்கள். மாடு வளர்க்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துக்களில் பழமரம் நடுகிறார்கள். திரும்பிப் பார்த்தால், ஒரு பனை மரம் தான் இருக்கிறது. பனம் பழம் இருப்பதால் அதுவும் பழ மரம் தானே என்பார்கள். ஆனால் பன்றி வளர்க்கிறது என்னவோ எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. பன்றிக்கு தீனி நாம் போட முடியாது. இது வரை வளர்த்தவர்கள் ஒரு கூண்டைக் கட்டி வளர்த்ததாகத் தெரியவில்லை. அடிக்கடி அது சரியாக இருக்கிறதா என்று எண்ணிப் பார்த்துக் கொள்வார்கள். நேற்று ஒரு சம்பவம். தண்டையார் பேட்டை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நான்கு போலீஸ்காரர்களை பன்றி கடித்திருக்கிறது. ஒரு 15 வயது வாலிபனைக் கடித்திருக்கிறது. ஒரு 25 வயது பெண்ணைக் கடித்திருக்கிறது. இதை வழக்கு சொல்வதற்கு 25 வயதுடைய ஒரு அம்மையார் போனார்கள். அந்த அம்மையாரையும் கடித்து விட்டது. பன்றியை விரட்டிய போலீஸ்காரர் நான்கு பேர்களையும் கடித்திருக்கிறது. ஒரே பன்றி இவ்வளவு பேர்களைக் கடித்தால், 100 பன்றிகளை வளர்த்து ஊரில் விட்டால் என்னவாகும்? பன்றியைப் போல் வேறு எதற்கும் கொழுப்பு ஏறாது. அதனால் மனிதன் கூட தனக்கு அடங்கிய ஆடு, மாடு, கோழி போன்ற பிராணிகளைத்தான் பலியிடுகிறான். சிங்கம், புலி போன்றவைகளைப் பலியிட்டதாகத் தெரியவில்லை. இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம் என்றால், சர்க்கார் மக்களை வாழ வைக்க விரும்பவில்லை. உள்ளபடியே மக்கள் பெருக்கம் அதிகம் தான். கனம் அங்கத்தினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், நான் எட்டாவது பிள்ளை, புத்திசாலியாக இருக்கிறேன் என்று. அவருடைய தகப்பனாருக்கு முதல் ஏழு பிள்ளைகளும் புத்திசாலியாக இல்லை, எட்டாவது பிள்ளை தான் புத்திசாலி. திருதராஷ்டிரனுக்கு 100 பிள்ளைகள், ஒருவன் கூட புத்திசாலி இல்லை, எந்தப் பிள்ளை புத்திசாலி என்ற கேள்வி இல்லை. முதல் பிள்ளையே புத்திசாலியாக இருந்தால் தந்தைக்கு கஷ்டமில்லை. கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் திறமையில் சந்தேகம் இல்லை. குழந்தைகள் பிறப்பது எப்படி இருக்கிறது என்றால், கல்யாணம் ஆகி 8 வருஷம், குழந்தைகள் எத்தனை என்றால், அதுவும் எட்டு. ஏன் என்றால், என் செயலா? பின் யார் செயல் என்றால், ஆண்டவன் செயல். அப்படியானால் இவன் ஏன் வைத்துக் கொண்டு கஷ்டப்படுகிறான்? கபாலீஸ்வரருக்குப் பிறக்கிறது என்றால், அந்தக் கோயிலில் கொண்டுபோய் போட வேண்டியது தானே. இதனால் தாய்மார்களின் பால் குழந்தைகளுக்கு கிடைப்பதில்லை. ஒரு நான்கு ஆண்டு இடைவெளி இருந்தால் தான், குழந்தை தாய்ப்பாலை உண்டு சுகமாக இருக்க முடியும். புட்டிபாலை வாங்கி, வென்னீரில் கலக்கி, அதைப் பாட்டிலில் விட்டு, அதில் ரப்பரைச் செருகி, அதைக் குழந்தையின் வாயில் செருகி விடுகிறார்கள். அதனால் அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதில் நான் உள்ளபடியே சர்க்காருக்கு அனுசரனை

யாகவே இருக்கிறேன். குழந்தைகளை அதிகமாகப் பெற்றுக் கொண்டு அவைகளைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு குடும்பத் தலைவனின் மீது விழும்போது சர்க்காரைக் குறை சொல்லிப் பயனில்லை.

5-20 p.m. கல்வியைப் பற்றிச் சொல்ல வந்தால், பள்ளிக்கூட நேரம் சரியில்லை. 10¼ மணிக்குப் பள்ளிக்கூடம் என்றால், பையன் 8½ மணி வரை தூங்குகிறான். மேலும் நம் நாட்டு சீதோஷ்ண நிலைக்கு 10¼ மணிக்கு பள்ளிகூடம் துவக்க வேண்டியதில்லை. சட்டமன்றம் காலை 8½ மணிக்கு ஆரம்பிக்கப்படவில்லையா? அதனால் பள்ளிக்கூடம் 8½ மணிக்கு ஆரம்பித்து, 4 மணி நேரத்துக்குப் பிறகு 12½-க்கு விட்டு மறுபடியும் 2 மணிக்கு ஆரம்பித்து 4½ மணிக்கு விட்டு விடலாம். இப்போதிருக்கிறபடி 1¼ மணிக்கு விட்டு, 1 மணி நேரத்துக்குள் ½ மைல் அல்லது ¼ மைல் தூரத்திலுள்ள வீட்டுக்குப் போய்ச் சாப்பிட்டு விட்டு வருவதற்குள் பையன் களைத்து விடுகிறான். அதனால் பிற்பகல் பாடத்தில் சரியாகக் கவனம் செலுத்த முடியாமல் போகிறது. இங்கே மிகப் பெரிய கல்வித் தலைவர்கள் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் இதைப் பற்றி சிந்தித்து ஆவன செய்தால் நன்றாக இருக்கும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடுவது என்றால் மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்திதான். அதிலே வெற்றி பெற்றால் சந்தோஷப்படுகிறவர்கள் மற்ற எவரையும் விட நாங்கள்தான். அதிலே உள்ள குற்றம் குறைகளைச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். சொந்தக்காரர்களுக்கு வேலை, லைசென்சு கொடுப்பது, லஞ்சம் தாண்டவம் ஆடுகிறது என்ற நிலைமை எங்கேயும் இருக்கிறது. உள்ளபடியே இவைகளை எல்லாம் போக்குவதற்கு நம் மாகாணம் மற்ற மாநிலங்களை விட அதிக முயற்சி எடுக்குமானால் சந்தோஷப்படுவோம். அகில இந்திய ஒற்றுமை என்று சொல்லுகிறார்கள். அது நீடூழி வாழட்டும். ஆனால் அந்த ஒற்றுமைக்கு ஏதாவது பொருள் இருக்கிறதா? ஹொகனிகல் தகராறு தீரவில்லை. சென்னைக்கு குடி தண்ணீர் கொடுக்கக்கூட தயங்குகிறது ஆந்திர அரசாங்கம். கடல் நீரை நல்ல தண்ணீராக மாற்ற அதிகச் செலவாகும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. கடல் நீரை நல்ல நீராக மாற்றுவது எந்தக் காலம் என்ற ஒரு அறிக்கையில் "ஹிந்து" வில் படித்தேன். பிளேட்டோ காலத்தில், ஜூலியஸ் சீஸர் காலத்தில், கடல் நீரை நல்ல தண்ணீராக ஆக்கியிருக்கிறார்கள் என்று அந்த அறிக்கையில் கூறுகிறது. அப்போது ஒரு சமயம் சுலபமாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அதைச் செய்து தான் தீரவேண்டுமென்ற கட்டாயம் வரும்போது அதில் பின்தங்கிய பயன் இல்லை. இதையும் கவனித்துச் செயல் படவேண்டியது அவசியம். பொதுவாக இளைஞர்களுக்கு கல்வியையும் கல்விக்கு மேலாக ஒழுக்கத்தையும் அதற்கு மேலாக எளிமையாக வாழ வேண்டும் என்பதையும் நாம் மாணவர்களுக்கு சொல்லுகிறோமா? அப்படிச் சொல்கிற சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறோமா? பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் முதன் மந்திரியாக இருந்த கிளாட்சன் என்பவன் ஒருசமயம் மூன்றாவது வகுப்பில் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தான். அவனை ஏன் நீங்கள் மூன்றாம் வகுப்பில் போகிறீர்கள் என்று கேட்டதற்கு,

நான்காவது வகுப்பு இல்லாததால் மூன்றாவதில் போகிறேன் என்று சொன்னான். சீனா நாட்டுக்குப் போகலாம். இப்போதிருக்கிற சீனாவைக் குறிக்கவில்லை. 1925 சீனாவைக் குறிப்பிடுகிறேன். அப்போதுதான் சீனாவில் குடியரசு நிறுவப்பட்டது. அதன் முதல் தலைவன் சன்யாட்சன். அவன் இறக்கும்போது அவனிடம் இரண்டு அங்கிகள் இருந்தன. இறக்கும் தருவாயில் மனைவியை அழைத்துச் சொல்கிறான். இந்த இரண்டு அங்கிகள்தான் நினைவுப் பொருளாக நான் வைத்திருக்கிறேன். அதையும் பொதுமக்களுக்காக வைத்திருக்கிறேன் என்றான். கன்பியூஷஸ், புத்தர் மாதிரி. நம்முடைய சகாப்தத்திலேயே வாழ்ந்த காந்தி எப்படி வாழ்ந்தார்? மதுரை மாவட்டத்திலே சுற்றுப்பயணம் செய்துவிட்டு களைத்துப்போய் வருகிறபோது அங்கே அரை ஆடையில் இருந்த ஆதிதிராவிட மக்களைப் பார்த்து ஏன் இப்படி இவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கேட்டார். கட்டிக்கொள்ள வேஷ்டியும் போட்டுக்கொள்ள சட்டையும் இல்லாததால் அப்படியிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைக் கேட்டதும், இந்த நாட்டில் பிறந்த இந்த மக்கள் சட்டை இல்லாமல் அரை உடையுடன் வாழும்போது எனக்கு எதற்கு அவை என்று காந்தி தன் சட்டையைக் கழற்றி எறிந்த வரலாற்றைப் படிக்கிறோம். சட்டையைக் கழற்றி எறியாவிட்டாலும் எளிமையாக, ஏதுவும் இல்லாமல் முடியாது என்று இல்லாமல் இருப்பதை வைத்து வாழ்க்கை வாழ முடியும் என்ற எண்ணத்தை பிஞ்சு உள்ளங்களில் என்னென்ன விதத்தில் போதித்தால் அவர்கள் மனதில் படுமோ அந்த விதமாக போதிக்கவேண்டும். கல்வி பயின்று வரும் போதுதான் அவன் எப்படி வாழவேண்டுமென்று சிந்திக்கிறான். செடியிலிருந்துதான் மரம் வளரும். மரத்திலிருந்து செடிக்கு வரமுடியாது. ஆனால் நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பார்க்கும்போது மரத்திலிருந்து செடி வரும் திட்டங்களைப் பார்க்கிறோம். பெரியவர்களாக இருந்து பையனாக ஆகிவிடும் நிலையை பார்க்கிறோம். திட்டங்களை தைரியமாக செய்யுங்கள். நல்ல காரியங்களுக்கு நல்ல மனம் உள்ளவர்கள் உங்கள் பக்கம் இருப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். டி. சுந்தரம் : மாண்புமிக்க தலைவர் அவர்களே, மகத்தான மக்கள் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி. கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களும் நம்முடைய சமுதாயத்தின் மேல் நிலையில் கட்டப்பட்ட மேல் தளங்களாகும். அவை மேல் தளங்கள் என்றால் அடித்தளம் என்னவென்று நாம் அறியவேண்டும். அந்த அடித் தளம்தான் நம்முடைய மகத்தான விடுதலை. அந்த விடுதலை ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களால் வந்ததல்ல. நூற்றாண்டுத் திட்டங்களால் வந்த மகத்தான பரிசு. சுதந்திரம் என்ற அடித்தளத்தில் மூன்று மேல் தளங்களைக் கட்டிவிட்டோம். நான்காவது தளத்தைக் கட்டி மக்களுக்குப் புதிய சமுதாயக் கோயிலாக மக்கள் வழிபடுகிற திருக்கோயிலாக ஆக்க வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோம். பெரியவர்கள் கண்ட கனவை நனவாக்கும் உருவமாக நமக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. பிளான்-திட்டம் என்றவுடனே கோபப்படுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள்,

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்] [7th August 1965

ஆனால் பிளான் என்ற அந்த வார்த்தைக்கு ஒரு பெரிய ஜப்பானிய அறிஞர் விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார். யுவாசா **(Dr. I was a)** என்ற அவர் பெரிய பொருளாதார நிபுணர். அவர், "The word **'plan' denotes aneconomic projection"**. இவர் ஜப்பான் ப்யூஜி பேங்கின் சேர்மன். பொருளாதார முன்னேற்றத்தைக் குறிக்கும் ஒரு வார்த்தைத்தான் அது என்று சொல்லியிருக்கிறார். சமீப காலத்தில் இந்த பிளான்களுக்கு விடுதலை கொடுக்கவேண்டுமென்று தீவிரமான பழமொழியைக் கேட்கிறோம். நடுக்கடலிலே படகில் செல்லும்போது படகை செலுத்தாமல் துடுப்புகளுக்கு ஓய்வு கொடுக்கச் சொன்னால் அந்த நிலை எப்படி இருக்குமோ அந்த நிலைதான் பிளானை நிறுத்தி அதற்கு விடுமுறை கொடுக்கச் சொல்வதும். நம்முடைய முன்னோர்கள் நூற்றாண்டுத் திட்டங்களுக்கு ஓய்வு கொடுத்திருந்தால் நாம் இன்று சுதந்திர மனிதர்களாக இருக்க முடியாது. அவர்கள் தியாகத்தின் சின்னம்தான் இந்த சுதந்திரம். தத்துவ ரீதியாகக் கூறவேண்டுமென்றால் இந்தத் திட்டம் நமக்கல்ல. இந்த தலைமுறைக்கு அல்ல என்ற திடமான உறுதியைக் கொள்ளவேண்டும். இந்தத் திட்டமெல்லாம் வருங்கால குழந்தைகளுக்கு, வருங்கால சந்ததிகளுக்கு, என்று துணிச்சலோடு உணர வேண்டும். நமது வருங்கால சந்ததிகள் வாழையடி வாழையாக வாழ்வளிக்க நாம் சில தியாகம் செய்யத்தான் வேண்டுமென்று அமரர் நேருஜி அடிக்கடி கூறுவார். இந்தத் திட்டத்தின் வெற்றிக்காக நம்உயிர்களை கேட்கவில்லை, மற்ற மற்ற பொருள்களைக் கேட்கவில்லை சர்க்கார். கொஞ்சம் உழைப்பைக் கொடுங்கள், சம்பாதித்ததிலிருந்து கொஞ்சம் வரியாகக் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு அறிஞர் கருத்து இது "The plan demands 'haves' to give and havenots to work". இருப்பவனிடம் கேட்கிறது. இல்லாதவனை எடுத்துக்கொள் என்று அழைக்கிறது. எல்லோரையும் உழைக்க உந்துகிறது. பயந்து தொண்டோ, அதிகாரம் போய்விடும் என்று அஞ்சியோ இதைச் செய்யவில்லை. கோடிக்கணக்கான ஏழை மக்கள் சமாதானமாக நல்வாழ்வு வாழவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நாம் தீட்டியிருக்கும் இந்தச் சித்திரத்தைப் பார்வையாளராக இருக்கும் பிற நாட்டார், பெரிய அறிஞர்களும் விமர்சனம் செய்திருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு பெரியவர் கருத்து இதுதான். "கடந்த பதினேழு ஆண்டுகளாக இந்தியாவில் மிகப் பெரிய முன்னேற்றச்சாதனைகள் நிறைவேறி இருக்கின்றன. 170 ஆண்டுகளாக அடிமை இந்தியாவில் நடக்காத புதுமைகள் விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் நடந்திருக்கின்றன". இப்படி சொன்னவர் சாதாரண மனிதர் அல்ல. இந்தியாவில் அமெரிக்கா நண்பரான செஸ்டர் பவுல்ஸ் என்ற அமெரிக்கப் போரறிஞரில் ஒருவர். பொருளாதார நிபுணர். இங்கும் தூதுவராக இருந்திருக்கிறார். அவர் அண்மையில் அமெரிக்கா பிரஸ்ஸுக்கு கொடுத்த ஒரு வாக்குமூலம்தான் இது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் பெற்ற இந்த லட்சிய வெற்றியை வைத்து நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பெரிய அளவில் பொருளாதார நிபுணர்கள் தீட்டியிருக்கிறார்கள். இது குறைவற்ற முழுமையான

7th August 1965] [திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

திட்டமென்று யாரும் குறிப்பிட்டுவிட முடியாது. மிக வேகமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்பதுதான் மக்களின் விருப்பம். முதலாவதாக இந்தத் திட்டத்திற்கு பல கோடி ரூபாய் ஆதார நிதியாக நமது ராஜ்யம் தரவேண்டுமென குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யம் கொடுக்க வேண்டிய நிதியின் பங்கும் இருக்கிறது. பலகோடி கொடுக்கக் கடமைப்பட்டுள்ள அரசாங்கம் வரி விதிக்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. மக்களுக்கு தேவைப்பட்டிருப்பதால் புதிய வரி விதிக்கும்போது இன்று வருவாயாக வந்து கொண்டிருக்கும் வரிகளை சில கொள்கை நிமித்தமாக நாம் இழக்கவேண்டியிருக்கும் என்பதை நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நமது அரசாங்கத்திற்கு தமாஷா வரியாக வரும் சுமார் 4 கோடி ரூபாயில் சுமார் 2 கோடி ரூபாயை நாம் அடுத்த ஆண்டில் இழக்கக்கூடிய நெருக்கடி நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இரண்டு கோடி ரூபாய் என்பது தமாஷா வரி மாத்திரம் தான். அதைத் தொடர்ந்து ஷோ டாக்ஸ், வருமான வரியின் பங்கு முதலியவை இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் சேர்ந்து சுமார் 2½ கோடி ரூபாயை நாம் இழக்கும் நெருக்கடி இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் சமீபத்தி வந்த மத்திய சர்க்கார் கச்சா பிலிம் வெட்டினை (raw film cut) விதித்திருக்கிறார்கள். எதனால் இந்தக் கட்டுப்பாடும் வெட்டுப்பாடும் செய்தார்கள் என்றால் சுமார் 50 லட்சம் ரூபாயுக்கு அன்னிய செலாவணி அதிகமாகிறது என்கிறார்கள். அந்த 50 லட்சமும் மலேயா, சிங்கப்பூர், சிலோனிலிருந்து வந்துகொண்டிருக்கும் அன்னிய செலாவணியில் வரவாக வருகிறது. இழக்கப்படும் வரித்தொகை 2½ கோடி ரூபாய். அது பெரிதல்ல. இந்தத் துறையில் 40 ஆயிரம் பேர் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் பத்து ஆட்களை காப்பாற்றக்கூடிய தரமுள்ள மனிதர்கள், ஒருவருக்கு பத்து ஆட்கள் என்றால் நான்கு லட்சம் பேர் இதனால் தவிக்கப்போகிறார்கள். நாற்பதினாயிரம் பேர்களில் சுமார் இருபதினாயிரம் பேர் இந்தக் கட்டுப்பாட்டினால் வேலை இழக்கும் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இது மத்திய சர்க்காரின் விஷயமாக இருந்தாலும், நம் மாநில சர்க்காருக்கு இதில் பெரும் பங்கு உள்ளது. பொறுப்பும் நிறைய இருக்கிறது. இதனால் வேலையின்மையும் வரி இழப்பும் ஏற்படுவதை தடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். இன்று 'வேளாண்மை' என்ற சொல் மதிக்கப்படாத சொல்லாக இருப்பதாக அவர்கள் குறை கூறினார்கள். இப்போது "இண்டஸ்ட்ரி" என்ற வார்த்தைக்கு இருக்கும் மதிப்பு 'அக்ரிகல்ச்சர்' என்ற வார்த்தைக்கு இல்லை. காரணம்--தொழில் பணமுள்ளது. உழவு உழைப்புள்ளது. The word "Agriculture", does not attract the people as the word "Industry" a ts. அதனால் நம் மதிப்பிற்குரிய தொழில் அமைச்சர் 'அக்ரோ-இண்டஸ்ட்ரி' என்ற வார்த்தையினாலும் அதனால் விளையும் பயன் கருதியும் ஆறுதல் கூறுகிறார்கள். கூட்டுறவு முறையில் விவசாய

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்] [7th August 1965

'எஸ்டேட்ஸ்'-களை அமைத்தால் தான் விவசாயிகள் உற்சாகமடைய முடியும். விவசாயத்தில் உற்பத்தியும் புள்ளிவிவரங்களும் ஒரு புறம் இருக்கட்டும்.

விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு உற்பத்தி செய்யும் உணவு தானியங்களை விநியோகிப்பவர்கள் மிகக் கருணையுள்ள வியாபாரிகள். விற்கப்படும் அரிசியில் கல்லும், கடுகில் கருமண்ணும், சர்க்கரையில் மணலும், உளுந்தில் களிமண்ணும் இருக்கின்றன. வியாபாரிகள் 'ஆர்ட்டிஃபிஷியல்' உளுந்தை மிகத் திறமையாக உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இவர்கள் கற்களைச் செய்து அவைகளை துவரம்பருப்பில் கலக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பொருள்களை அசல் பொருள்களில் 3 சதவிகிதம் கலக்கலாம் என்று அரசாங்கமே விதி செய்திருக்கிறதாம். சர்க்கார் மூட்டைகள் விகிதத்தில் 10 சதவிகிதம் என்று விதி செய்திருந்தால், இவர்கள் 10 படிக்கு 3 படி வீதம் கற்கள் கலக்கிறார்கள். இந்தக் கலப்படம் அரசியல்வாதிகளை பாதிப்பதில்லை. இது அடுப்பங்கரையிலுள்ள தாய்மார்களை பாதிக்கிறது. இதன் காரணமாக அன்னைகள் கொடுக்கும் சாபத்திற்கு இன்னும் கொஞ்சம் உயிர் வந்தால் கலப்படம் செய்பவர்கள் பாழாய்ப் போயிருப்பார்கள். சில வியாபாரிகள் குழந்தை உணவில்கூட கலப்படம் செய்கிறார்கள். என்ன பேசியும் பயம் இல்லை. ப்ரொபஸர் கால்ப்ரெய்த் என்பவர் முன்னிலையில் திருவனந்தபுரத்தில் ஒருவர் ஒன்று கூறினார் "இந்த நாட்டில் குழந்தைகளுக்கு இலவச உணவு அளிக்கப்படுகிறது. அந்த உணவு விற்பனைக்கு உகந்ததல்ல. அது விற்கப்படக் கூடாதது. வியாபாரிகள் அந்த உணவில் 4 பங்கு தவிடு கலந்து நாலு பங்கு அதிக விலைக்கு விற்பதால், குழந்தைகளுக்கு வயிற்று வலியும் நெஞ்சு வலியும் மற்ற வலிகளும் வருகின்றன" என்று அவர் கூறினார். நாம் ஜனநாயகம், ஸோஷலிஸம் என்றெல்லாம் பேசுகிறோம். இந்தக் கலப்படம் செய்யும் வழக்கம் இன்னும் நிற்கவில்லை. கலப்படத்தை வாங்கிச் சாப்பிடுவதைக் காட்டிலும், பட்டினி கிடப்பது மேல் என்று தோன்றுகிறது.

மாணவர்கள் தாம் பற்றிப் பேசப்பட்டது. "வைகறைத் துயிலெழு" "ஞாயிறு போற்றுதும், ஞாயிறு போற்றுதும்" என்றெல்லாம் படிக்கிறோம். இன்று நம் மக்கள் கறுப்பு மையில் எழுதப்பட்டுள்ள காகிதச் சூரியனைப் பார்க்கிறார்களே தவிர உண்மையான உதய சூரியனைப் பார்ப்பதில்லை. உதய சூரியனைப் பார்த்தால் தான் அறிவு வளரும் என்பதால், காலையில் படிப்பு வேண்டும். அதே போல அலுவலகங்களும் காலையில் 9 மணிக்குத் துவங்க வேண்டும். இந்த நாட்டில் இப்போது கேளிக்கை மனப்பான்மை மக்களிடையே அதிகமாகிவிட்டது. மக்கள் இரவில் 2 மணி வரையில் சினிமா போன்ற கேளிக்கைகளில் பொழுதைக் கழிக்கின்றனர். இரவில் இரண்டு மணி வரையில் கேளிக்கைகளில் பொழுதைக் கழிப்பவன் எவ்வாறு காலையில் ஐந்து மணிக்கு எழுந்திருக்க முடியும் ? அவன் இரவில் தீய கனவுகள் கண்டுவிட்டு,
5-30 p.m. நரம்பு தளர்ச்சியடைந்து காலையில் 8 மணிக்கு எழுந்திருப்பான். எனவே மக்கள் காலையில் 7 மணிக்கு எழுந்திருக்கிறார்கள்.

7th August 1965] [திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

மக்கள் காலையில் சீக்கிரம் எழுந்திருப்பதற்கு வழி கண்டுபிடித்தால், அது சுகாதாரம், பொருளாதாரம், அறிவாதாரம் ஆகிய எல்லா ஆதாரங்களும் நாட்டில் பெருக உதவும்.

சர்க்காரின் திட்டங்கள் நிறைவேற எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் தேவை; நிர்வாகத்திலுள்ளவர்களின் ஒத்துழைப்பு மிகவும் தேவை. அதிகாரிகள் பல சந்தர்ப்பங்களில், 'நாங்கள் அப்படித் தான் செய்வோம்' என்று சொல்கிறார்கள். இது 5–30 p.m.
நிர்வாகத்தில் நெடுங்காலமாக இருந்து வந்துள்ள பேச்சு. இந்த வார்த்தைகள் நமக்கே கேட்கப் பிடிக்கவில்லை. இவைகளைக் கேட்க ஜனங்களுக்குக் காது கூசுகிறது. எனவே அரசாங்க 'ஸர்குலர்'-களில் இப்போதுள்ள "நாங்கள் அல்லது இந்த சர்க்கார்" என்ற முறையை மாற்றி "நம் அரசாங்கம் இவ்வாறு ஆணையிடுகிறது" என்ற சொற்களைக் கையாண்டால்கூட நன்றாக இருக்கும். மக்கள் ஆட்சியில் மக்களை மகிழ்விக்கும் மிக நல்லமுறையாக அமையும்.

இந்தத் திட்டம் நிறைவை நோக்கி வெற்றி நடை போட வேண்டும். இதனால் ஸோஷலிஸம் என்ற வார்த்தை நமது 'கான்ஸ்டிட்யூஷன்'-இல் அரசியலமைப்பில் பொறிக்கப்படும் நாள் வர வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. கே. கே. கோதண்டராமன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பற்றிய விவாதத்தில் கலந்துகொள்ள வாய்ப்புக் கிடைத்தது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்தத் திட்டம் தாங்கக் கூடிய திட்டமா, இதன் பளுவை மக்களால் சுமக்க முடியுமா என்றெல்லாம் மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அறிஞர்களின் கருத்துக்கள் பல விதமாக இருக்கக்கூடும். இரண்டு தரப்பிலுள்ள கருத்துக்களையும் நாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஸ்ரீ ஜயராம ரெட்டியார் குறிப்பிட்டது போல, பெரிய வல்லுனர்கள் இதுபற்றி முடிவு செய்ய வேண்டும். இருப்பினும், நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்தத் திட்டம் பளுவானது அல்ல, தூக்க முடியாதது அல்ல என்பதை சாதாரண அனுபவமுள்ளவர்கள் கூட அறிய முடியும். நம் மாநில அரசாங்கம் முதல் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை மற்ற மாநிலங்களை விட வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றியிருக்கிறது. திறம்படச் செயலாற்றியிருக்கிறது. இருநூற்றுத் தொண்ணூறு கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டமிட்டிருக்கையில் 340 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் காரியங்கள் சாதித்து வெற்றியும் கண்டுள்ளது நம் அரசாங்கம். எனவே மதிப்பிற்குரிய சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டது போல ஓட்டுப் பெறுவதற்காக அல்ல இந்தத் திட்டங்கள். மக்களின் வாழ்வை மலரச் செய்யத்தான் இந்தத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பது இவற்றை மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்தாலே தெரியும். ஏற்கெனவே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் பலன்களை அனுபவிக்க வேண்டிய நேரத்தில் மக்கள் அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் தான் இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை.

விவசாயத் துறை பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்தால் விவசாயத்தில் மிகப் பெரிய முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும் என்று ஸ்ரீ ஜயராம ரெட்டியார் கூறினார். இது உண்மை. விவசாயத்தில் அனுபவமுள்ள யாரும் அறிந்த உண்மை, இது. இறைப்புப் பாசனத்தில் ஒரு நஞ்சை நிலத்தில் காவிரி நீர்ப் பாசனத்தில் உற்பத்தி செய்வதைவிட அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது என்பது தெரிந்த உண்மை.

(Sri G. Krishnamoorthy, Vice-Chairman, in the Chair.)

அதை நமது அரசாங்கம் மறுக்கவில்லை. தங்கள் அறிக்கையில் 22-வது பக்கத்தில் மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒன்பது லட்சம் கிணறுகளில் பாதியளவுக்கு ஏறத்தாழ 4½ லட்சம் கிணறுகளுக்கு மின் சக்தி இணைப்பு கொடுக்கப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அது அதீதமான ஆசையல்ல என்று அறிவோம். நிச்சயம் 4½ லட்சம் கிணறுகளுக்கு பூர்த்தி செய்யத்தான் போகிறோம். இன்னும் 4½ லட்சம் கிணறுகள் மின் இணைப்பு இல்லாமல் இருக்குமா, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும்போது என்ற நினைப்பும் தோன்றுகிறது. இருபத்தி மூன்று சதவீதம் விவசாய காரியங்களுக்கு இணைப்பு கொடுக்கிற அரசாங்கம் அடுத்த திட்டத்தில் இன்னும் மிகப் பெரிய அளவில் அதற்கு ஒதுக்கியிருக்கலாம். மேலும் கிணறு வெட்டவும் குழாய்க் கிணறு இறக்கவும் ஏராளமான தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். முன்பு பேசிய எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியது போல், செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் நிறைய இருக்கிறபடியால் கஷ்டமும் அதிகமாக இருக்கிறது நம் தேவை மிக அதிகமாகியிருக்கிறது. அதற்கு எவ்வளவு திட்டங்கள் தீட்டினாலும் போதாது என்று இருக்கும்போது, இதை மிக அதீதமான திட்டம் என்று கூறுவது அறிவுடைமை ஆகாது என்று கூறிக் கொள்கிறேன். அறுபத்தி ஐந்து லட்சம் டன் உணவு தானியத்தை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பெற இருக்கிறோம். அதையே 82 லட்சம் டன் சுமார் 17 லட்சம் மெட்ரிக் டன் தானியம் அதிகம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டியதாய் **இருக்கிறது**. இந்த நிலையில் அரசாங்க அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் 1.3 லட்சம் டன் மட்டும்தான் நடுத்தர பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மூலம் இப்பாசன வசதி அதிகரிப்பு மூலம் உற்பத்தியாகக் கூடும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். பதினேழு லட்சம் டன்னில் 13 லட்சம் டன்னைக் கழித்தால், சுமார் 16 லட்சம் டன் தானியத்தை இப்போதிருக்கிற பாசன வசதிகளைக் கொண்டு உயர்த்த வேண்டும் என்பது தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அது கடினமான காரியம் எதிர் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் பலர் கேட்கிறார்கள், மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றினீர்களே, மீண்டும் ஸ்டேடுடரி ரேஷனிங் கொண்டு வருகிறீர்களே என்று. நாமும் பதில் சொல்கிறோம், உற்பத்தி அதிகம் தான் என்று. மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர் ஒருவர் நகைச்சுவையாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஜனப்பெருக்கம் காரணம் என்று. அதோடு 17 ஆண்டுகளாக இயற்கை நமக்கு ஒத்து வாராததும் ஒரு காரணம், அந்தக்

காலத்தில் காடுகளில், கிணற்றுப்பாசனம் அல்ல, வாய்க்கால் பாசனம் அல்ல, புஞ்சை தானியங்கள் பயிர் செய்ய, காலாகாலத்தில் மழைபெய்து, வெள்ளாமை வளர்ந்து கொண்டு இருந்தது. 5-40 p.m. இந்த 17 ஆண்டுகளில், காட்டு வெள்ளாமை அறவே போய் விட்டது. காலத்தில் மழை பெய்யவில்லை. பயிர்களை வளர்க்க மழை உதவி செய்யவில்லை. காட்டு வெள்ளாமை சரியாக இருந்தால் உணவு நெருக்கடி வந்திருக்காது. பதினேழு ஆண்டுகளாக நமக்கு இயற்கையின் கோளாறு அதிகமாக இருந்திருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் தாராபுரம் தாலுகாவில் 17, 20 ஆண்டுகளாக கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லை. பழைய சரித்திரத்தைப் பார்த்தால் 5, 6, 7 வருஷம் கூட பஞ்சம் நீடித்து வந்திருக்கிறது. மறுபடியும் 10 வருஷம் செழிப்பு இருந்திருக்கிறது. சுமார் 150 வருஷ சரித்திரத்தில், 10 வருஷத்துக்கு ஒரு முறையாவது செழிப்பு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இந்தத் தடவை 20 ஆண்டுகளாக மழை சரியாகப் பெய்யவில்லை. அதைப்போல் அவிருஷ்டி, அனுவிருஷ்டி என்று சொல்வார்களே, ஒரு பக்கம் மழை இல்லாமலும். இன்னொரு பக்கம் அதிக மழை பெய்தும் கெடுத்திருக்கிறது இயற்கை. இந்த நிலைமையில் திட்டங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் மேற்கொண்ட பணிகளில் யாதொரு குறையும் இல்லை. குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு முன்னாலேயே, அணைக்கட்டுகள், சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. அதைப் போல் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயும் மிகச் சிறப்பாக எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிக பட்சமாக இந்த சக்திகளை எல்லாம் உபயோகப்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு பயன்படுத்தி இருப்பதைப் பார்க்கும்போது பெருமகிழ்வு ஏற்படுகிறது. அதே சமயத்தில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நாம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய 16 லட்சம் டன்களை எப்படி உற்பத்தி செய்வது? அதற்கு விவசாயிகளின் பூரண ஒத்துழைப்பு வேண்டும். உழுவோர் உலகத்தாருக்கு ஆணி என்றார் வள்ளுவர். அந்த விவசாயிகள் மனம்நோகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கத்தின் நோக்கமும் அதுவாகத்தான் இருக்கும். எனக்கு முன் பேசிய மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர் ஒருவர் கூட சொன்னார்—விவசாயிகள் இரண்டாவது பட்சமாகக் கருதப்படுகிறார்கள் என்று. விவசாயத்தை முதல் பட்சமாகக் கருதுவதாக எத்தனையோ ஆண்டுகளாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அப்படிச் சொல்லப்படுகிற நிலையை உண்மையாகக் கொண்டுவர அரசாங்கம் பாடுபட வேண்டும். அவர்களுக்கு தொல்லைகள் தரக்கூடாது. கிராமங்களில் வாழும் விவசாயிகளில் பலர் கல்வி அறிவில்லாதவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தொந்தரவு அதிகம் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலம் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த பல திட்டங்கள் தந்திருக்கிறார்கள். அதை நிறைவேற்றியும் வருகிறார்கள். அதிலே அடிப்படையான ஒரு கோளாறை அடிக்கடி இந்தப் பெருமன்றத்தில் நான் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். மேலேயிருந்து திட்டங்கள் தீட்டி அதை 373 பஞ்சாயத்துகளும்

நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற ஆணையைப் பிறப்பித்து, அதை எங்கள் மீது திணிக்கிறார்கள் என்று சொல்லி வந்திருக்கிறேன். இப்போது ஒரு மாறுதல் செய்து, கிராம சேவக் மூலம் அந்தந்த பஞ்சாயத்து உணவு உற்பத்தியை இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்காக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை அவர்கள் போட்டு, அதை கிராம சேவக் மூலம் செய்து வருகிறார்கள். கிராம சேவக் மிக அவசரமான முறையில் பஞ்சாயத்து தலைவரை அணுகி, எப்படியோ புள்ளி விவரத்தைப் போட்டு, அதற்கு பஞ்சாயத்து தலைவரின் கையொப்பத்தை வாங்கி அவசரமாக அனுப்பி, இத்தனை நாட்களுக்குள் ஜில்லா தலைநகருக்கும், மாநில சர்க்காருக்கும் வரவேண்டும் என்ற வேகத்தில் இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனும், தாங்களாக ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்து, அந்த இடத்தில் விளைகிற பொருள் என்ன, நெல் கம்பு சோளம் விளைகிறதா, அதன் உற்பத்தி நிலை என்ன, அதை இரண்டு மடங்காக உற்பத்தி செய்ய என்ன வழி என்று திட்டம் போட்டு, அங்கே இருக்கிற விவசாய அதிகாரி முழுப் பயன் உள்ள அதிகாரியாக பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு சென்று அதை நிறைவேற்ற பஞ்சாயத்து யூனியன் பொறுப்பு ஏற்கச் செய்ய வேண்டும். அவர்களையே கேட்க வேண்டும். எவ்வளவு உரம், உதவி வேண்டும் என்று கேட்டு, அவைகளைக் கொடுத்து அந்தப் பொறுப்பை அவர்கள் வசம் ஒப்படைத்தால் சாலச் சிறப்புடையதாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் பொறுப்பு உண்டாகும். அந்த வகையில் இந்தப் பெரு மன்றத்திலேயும் முன்னாலே குறிப்பிட்டது போல், அந்த விஸ்தரிப்பு அதிகாரி—விவசாய
5-50 p.m. விஸ்தரிப்பு அதிகாரியை உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்துக்கு பொறுப்பான ஒரு அதிகாரியை ஏற்படுத்தி, அவர் அதைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பை ஏற்கச் செய்து, அந்த இரண்டு மடங்கு உற்பத்திக்கு பொறுப்பாளியாக்க வேண்டும். இப்போது அவர் நிலை ஒரு கிளார்க், ஒரு யு.டி.ஸி. மேல் பகுதியில் இருக்கிற ஒரு ஊழியர் செய்கிற பணியைத்தான், பி.எஸ்ஸி. படித்து விட்டுச் செய்து கொண்டு வருகிறார் என்று பல மாநாடுகளிலேயும், சேர்மன்கள் கருத்தரங்குகளிலேயும் எடுத்துக் கூறப்பட்டது. இன்னும் அந்த நிலையிலேயே அந்தப் பணியையே ஆற்றிக் கொண்டு வருகிறார். அவருக்கு விவசாயிகளிடத்தில் நேரடியான தொடர்பில்லை. அவர் தொடர்பு கொண்டு விவசாயிகளுக்கு அப்போதைக்கப்போது யோசனை சொல்லும் முறையைக் கொண்டு வர வேண்டும். தனியாக உணவு உற்பத்தி அதிகரிப்பு பிரிவை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆண்டுக்கு ஒரு முறை அந்த கணக்கெடுப்பு நடக்க வேண்டும். அதோடு கூட, அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் பணிவோடு கூறிக்கொள்கிறேன்—மாநில ரீதியில், திறமையும் அனுபவமும் உள்ள விவசாயிகளோடு—இரண்டு மூன்று பேர்களோடு, கூட்டுறவு இலாகா அமைச்சர், விவசாயத்துறை அமைச்சர், மின்சார இலாகா அமைச்சர் இந்த மூன்று பேர்களும் சேர்ந்து கொண்டு திறம்படச் செயலாற்றினால் தான் இந்தத் திட்டத்தை ஒரு மனதோடு நிறைவேற்ற வாய்ப்பிருக்கும். அந்த உயர் மட்ட மேல்நிலையில் குழு அமைக்கப்பட வேண்டும். அந்தக் குழு திட்டத்தின் முன்னேற்றத்தையும் எந்தெந்த வகையில் சர்க்கார் பணி

யாற்றி வருகிறதென்பதையும் ஆராயவேண்டும். அது கிராம விவசாயிகளுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து இந்தத் திட்டம் எப்படி நிறைவேறுகிறது என்று ஆராய வாய்ப்புள்ளதாக இருக்கும். விவசாய அபிவிருத்தியை பெருக்கவேண்டுமென்றால் மேற்கொண்டு திட்டங்களை பஞ்சாயத்துக்கள் வசம் ஒப்புவித்து நல்ல முறையில் செயலாற்ற வேண்டியது அவசியம். அது நம் கடமை என்று கூறிக்கொண்டு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை மக்களிடத்தில் நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லி அதை ஆற்றுகிற பணியை சிறப்பாக செய்ய அனைவரும் ஒத்துழைத்து நாட்டு வளர்ச்சியில் பங்குகொள்ள வேண்டுமென்று கூறி இங்கு பேசுவதற்கு இந்த வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

VICE-CHAIRMAN (Sri G. Krishnamoorthy) : The House 5-55 p.m.
will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, August 9, 1965.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 183. *Notification issued with Memorandum No. 169635/P3/64-5, Rural Development and Local Administration, dated 15th March 1965, making amendment to the Madras Panchayats and Panchayat Unions (Preparation of Plans and Estimates, etc.) Rules, 1963 [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act 35 of 1958)].*

† 184. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1574, Food and Agriculture, dated 23rd April 1965, regarding declaration of market area at Gandarvakottai in Thanjavur district [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959)]*

B. Reports Notifications and other papers.

* 31. *List of unstarred questions and answers, dated 4th August 1965.*

† 32. *Fourteenth report of the Committee on Government Assurances.*

* Laid on the table of the House on 4th August 1965.
† Laid on the table of the House on 5th August 1965.

Appendix I

[*Vide* answer to starred question No. 49 on page 2]

(*a*) One lakh twenty-five thousand and seventy-seven tonnes and four hundred and sixty kilograms (125,077.46 tonnes.)

(*b*) *Statement of quanity of sugar distributed to each disrict (figures in tonnes) during the years* 1963–64.

Serial number.	*District.*	*Total for the period from April* 1963 *to November* 1964.
		KGS.
1	Madras	33,923·46
2	Chingleput	4,484·00
3	North Arcot	6,162·00
4	South Arcot	7,864·00
5	Thanjavur	11,477·00
6	Tiruchirappalli	11,912·00
7	Madurai	12,503·00
8	Tirunelveli	6,798·00
9	Kanyakumari	2,268·00
10	Salem	7,870·00
11	Coimbatore	11,897·00
12	Ramanathapuram	5,651·00
13	Niligris	2,268·00
		125,077·46

(One lakh twenty-five thousand and seventy-seven tonnes and four hundred and sixty kilograms.)

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 9th August 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

New Well Subsidy Scheme.

a* 62. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) the number of applications received in 1962 under New Well Subsidy Scheme from the ryots in Gingee Taluk, South Arcot District, as per G.O. Ms. No. 3552, Food and Agriculture, dated 24th October 1958; and

(*b*) the number of applicants who were given subsidy ?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (*a*) Sixty-three applications were received during 1962–63 under New Well Subsidy Scheme. Out of these sixty-three applications, first instalment of loan was sanctioned in twenty-eight cases and the remaining thirty-five cases were rejected.

(அ) புதிய கிணறுகள் உதவித்தொகைத் திட்டத்தின்கீழ் 1962–63-ல் அறுபத்து மூன்று விண்ணப்பங்கள் பெறப்பட்டன. இந்த அறுபத்து மூன்று விண்ணப்பங்களில், இருபத்து எட்டு விண்ணப்பங்களில் கடனின் முதல் தவணை வழங்கப்பட்டது. எஞ்சிய முப்பத்தைந்து விண்ணப்பங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன.

(*b*) Out of the twenty-eight cases in which first instalment was sanctioned, thirteen wells were completed and subsidy adjusted. In one case, the well has since been completed and the subsidy is pending adjustment. In nine cases, summary recovery was ordered as the wells were not completed by the grantees. The remaining five wells have yet to be inspected.

(இ) முதல் தவணை வழங்கப்பட்ட இருபத்து எட்டு விண்ணப் பங்களில், பதின்மூன்று கிணறுகள் வெட்டி முடிக்கப்பட்டு அவற் றிற்கான உதவித்தொகை சரிக்கட்டப்பட்டது. ஒரு விண்ணப் பத்தில் கிணறு வெட்டும் வேலை இப்போது முடிக்கப்பட்டு விட்டது. உதவித் தொகை இன்னும் சரிக்கட்டப்படவில்லை. ஒன்பது விஷயங்களில் கடன் உதவி பெற்றவர்கள் கிணறு வெட்டும் வேலையை முடிக்காததனால், வழங்கப்பட்ட கடன் தொகையை மொத்தமாக வசூல் செய்யுமாறு ஆணையிடப்பட்டது. எஞ்சிய ஐந்து கிணறுகள் பார்வையிடப்படவேண்டிய நிலையில் உள்ளன.

* Question postponed from the List of Questions for 6th August 1965.

[9th August 1965

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: நிராகரிக்கப்பட்ட 35 அப்ளிகேஷன்கள் எந்தக் காரணங்களுக்காக நிராகரிக்கப்பட்டன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Applications withdrawn by the applicants are 15. The number of applications not sufficiently solvent and *bona fide*, is 20.

MR. CHAIRMAN : As the hon. Member Sri N. R. Thiagarajan is not present, Questions 63 and 64 and the answers thereto will be printed in the Official Report of the proceedings.

Dam in Anaikaraipatti

a * 63 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to provide irrigation facilities to the old ayacutdars by repairing the breached dam in Anaikaraipatti, near Kandamanaickanur, Periakulam taluk, Madurai district;

(b) if so, the estimated cost of the above scheme; and

(c) when will it be implemented?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) There is no such proposal.

(b) and (c) Do not arise.

Distribution of insecticides, sprayers, etc., to agriculturists

a * 64 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to distribute the insecticides, sprayers, etc., to the agriculturists through the Agricultural Co-operative Banks ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : There is no proposal for distribution of either pesticides or sprayers through Agricultural Co-operative Banks. The Government have, however, permitted only pesticides of less poisonous nature to be distributed by Co-operatives which have godown facilities. The sale of sprayers and dusters at concessional rates to the co-operatives (as in the case of individual ryots) has been allowed with the object of enabling the co-operatives to own and hire the equipment to needy ryots in the area.

Free Education Policy.

* 81 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of management high school teachers in the State whose pay has been reduced on account of the recent Free Education Policy and in how many cases, the pay has been restored so far ?

a Question postponed from the list of Questions for 6th August 1965.

9th August 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : In no case has the pay of teachers, employed in aided secondary schools under private managements, been reduced, on account of the Free Education Policy.

DR. H. V. HANDE : Is it a fact that about a year ago the Hon. the Chief Minister made a statement in Ootacamund that, whatever be the cases, if they were brought to the notice of the Director of Public Instruction, the deficiency in salary would be made good ? I tabled this question nearly 14 months ago. It is answered now only. Every time the Legislature session was prorogued, I was renewing this question again and again.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member will please put the question straightway and not make a speech.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The answer is very clear, perfect, complete and unequivocal, and if the hon. Member had any information about the grievances of teachers, when he gave notice of the question, he would now see from the answer that they have been removed.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : While the Government decided that no teacher should be affected on account of the free education policy, did they communicate this to the departmental authorities, Sir.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the Government initially did not take any decision like that. But when certain representations were made by the managements as well as teachers, Government have taken this decision that teachers drawing salaries on particular scales should on no account be affected by this policy.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that the department has not implemented this policy fully so much so that the increments due to teachers are being absorbed in salaries, and this amounts to a cut in the original salary?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member will remember—I do remember—the same point was raised by him in a non-official resolution, and we had a thorough discussion. My answer then was that the salaries drawn would not be reduced. It does not refer to increments. The hon. Member now raises a quite different issue about the increments. Now, under the decision taken by the Government, increments must be absorbed in the salaries.

DR. H. V. HANDE : Has the deficiency been made good with retrospective effect, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no question of retrospective effect arising here. Those who have been drawing a particular salary in a particular scale would not be affected. If I say they would not be affected, it means they would not be affected.

[9th August 1965

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Does not the absorption of increment in the salary amount to this, namely, the free education policy is still affecting the salaries of teachers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is a question of interpretation and comment.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, அவர்களுடைய இன்றைய ஊதிய நிலை அப்படியே இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கிற காரணத்தால், பின்னுட்களில் பெறவேண்டிய அதிக ஊதிய உயர்வு என்பதை அரசாங்கம் இந்த ஊதிய உயர்வை முன்கூட்டியே ஏற்றுக்கொண்ட காரணத்தால் பின்னால் தர முடியாத நிலையில் இருக்கிறது என்பது உண்மையா? இந்த ஊதிய உயர்வு தடுக்கப்படுமானால் அவர்கள் பெறக்கூடிய பயன்கள் கிடைக்காமல் போய்விடுமல்லவா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதை கனம் உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் தீர்மானமாகக் கொண்டுவந்து அதைப் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. அப்போது அரசாங்கத்தின் நிலை விளக்கப்பட்டது. அவர்கள் வாங்குகிற சம்பளம் குறைக்கப்பட மாட்டாது என்பது அரசாங்கத்தின் முடிவு. அதைத்தான் நான் சொன்னேன்.

Schemes executed under the Third Five-Year Plan

* 82 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the schemes executed so far during the Third Five-Year Plan that were not originally included in the Third Five-Year Plan; and

(b) the amount spent on each of these schemes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) A appear a containing the answer is placed on the table of the house.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, in the statement placed on the table of the House, the Hon. Minister has stated that "Significant part of this increase is due to the implementation of new schemes not originally contemplated". So, may I know from the Hon. the Chief Minister, Sir, how many schemes that were originally contemplated in the Third Five-Year Plan, have been left out?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is not a question of leaving out any schemes. I do not know exactly whether any schemes have been left out. But the allotment for particular schemes provided for in the plan could not have been spent. So in lieu of that new and useful schemes that can be undertaken have been taken up.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: From the statement placed on the table of the House, I observe that big schemes like Kundah costing about Rs. 29 crores and Mettur Tunnel Scheme costing

Printed as Appendix I on pages 68–72.

9th August 1965]

about Rs. 11 crores, were not anticipated in the Third Five-Year Plan. May I know the reason why such big items were not included in that plan itself and taken up?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Till the estimate is finalised, we cannot put it exactly as an item under the plan. But whenever it was finalised, it was added. There can be no objection to taking up Mettur Tunnel Scheme or Kundah Scheme under the Third Plan.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is the excess due to the submission of further details by the various departments, and, if so, by whom are they scrutinised? Are they scrutinised at the Cabinet level or is there any Committee to do this planning work, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is the prescribed procedure for it, and if the hon. Member gives notice of a separate question, I will be able to answer it.

DR. H. V. HANDE: If there are items left out in the Third Plan, will they be straightway carried over to the Fourth Plan, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, they will be taken as a spill over.

Studios.

* 832 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state:—

(a) the number of studios which produce movie films;

(b) the number of workers employed in the industry;

(c) whether any minimum wage is fixed to them; and

(d) if so, the details thereof, with particular reference to the workers who do night duty?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Twenty-one.

(b) About 7(314. This does not include the workers in the film distribution section, information regarding which is not available.

(c) No.

(d) Does not arise.

DR. H. V. HANDE: Are these workers included in the Factories Act, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Some of them are included in the Factories Act.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Is there any ceiling on the maximum amount that a film star can get, Sir? (Laughter).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not think, Sir. So far as I know, there is no ceiling.

Defence Fund.

*84 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the names of Cinema artistes who have promised to donate a part of their income towards the Defence Fund;

(b) the names of persons who donate accordingly so far; and

(c) the amount donated so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No cinema artiste has promised to donate a part of his income towards the National Defence Fund.

(b) & (c): Do not arise.

Tractors

*85 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that some tractors used exclusively for agricultural purposes in South Arcot district have been seized; and

(b) if so, the details thereof and the reasons therefor?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : சில டிராக்டர்கள் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தின் அதிகாரிகளால் பிடிக்கப்படுகிறது என்பது தெரியுமா? அவைகள் விவசாயத்திற்கு மாத்திரம் தான் உபயோகப் படுகின்றன, என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரிய வந்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : விவசாயத்திற்கு என்று டிராக்டர்கள் உபயோகப்படுமானால் அந்த டிராக்டர்களைப் பிடிக்கமாட்டார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு வாடகைக்கு விட்டால் அப்பேர்ப்பட்ட டிராக்டர்களை பிடிப்பார்கள்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : அவர்களுடைய சொந்த தானியத்தை நிலத்திலிருந்து வீட்டுக்குக் கொண்டுவருதலும், களத்திற்குக் கொண்டு போதலும், விற்பனைக்குக் கொண்டு செல்வதும், விவசாய ஆப்பரேஷனில் சேர்ந்ததா அல்லது வேறு இனத்தைச் சேர்ந்ததா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : சொந்தத்திற்கு நிலத்திலிருந்து நெல்லைக் கொண்டுபோனால் அது விவசாயத்தைச் சார்ந்ததுதான். டிராக்டர்களில் விற்பனைக்குக் கொண்டுபோனால் அது விவசாயத்திற்கு என்று சொல்லமுடியாது.

DR. H. V. HANDE: Is it a fact, Sir, that tractors are lying idle for want of spare parts and, if so, how many of them are lying idle?

THE HON. SRI P. KAKKAN: A separate question may be put.

Procurement of Paddy and Rice

*86 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state:—

(a) the quantity of paddy and rice procured by the State Government from 1st October 1964 to 10th May 1965;

(b) the working cost price and the price at which paddy and rice were sold;

(c) the quantity of paddy and rice received from the Food Trading Corporation up to 10th May 1965; and

(d) the price paid by the Madras Government to the Food Trading Corporation?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) Five lakhs fifty six thousand two hundred and forty-one (5,56,241) tonnes of rice were procured by the State Government during the period from 1st October 1964 to 10th May 1965;

(b) Paddy was purchased at the prices notified by the Government for 1964–65 season. The paddy was procured either at the support price fixed or at the maximum prices fixed by the Government. The release prices were fixed by the Collectors, after taking into account the cost price, hulling charges and other incidental charges. The release prices so arrived at by the Collectors were within the maximum notified prices, except in certain exceptional cases.

(c) Nil.

(d) Does not arise.

DR. H. V. HANDE: Sir, from the statement furnished by the Hon Minister, we do not have any information about the purchase price and sale price of paddy?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, a few days ago, in reply to a question I have given categorically all the facts and figures.

DR. H. V. HANDE: Sir, will the Government explain the financial liability on the State Exchequer on account of this commitment of our Government to the Food Corporation?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I want notice of a separate question, Sir.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, is there any difference in the price of rice sold by the Food Corporation and the price at which it is sold by the authorised agents and co-operative stores?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, the Food Corporation does not sell rice to the co-operative stores. As far as our State is concerned, the Food Corporation is in charge of moving Government stocks from Andhra to our State and handing over that stock to us.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, my question is different. Is there any difference between the price at which rice is sold to the Food Corporation and the price at which it is sold to the wholesalers and the retailers?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, we do not sell rice to the Food Corporation as such. Whatever rice is to be moved to Kerala is handed over to the Food Corporation at a fixed price. I do not think there is any difference. If the hon. Member requires a specific answer, he may put a separate question.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: ஒரு விவசாயி இடமிருந்து நெல்லைக் கொள்முதல் செய்யும்போது தலைக்கு 22, 24 பைசா என்று வாங்கி விலைக்கு கொடுக்கும்போது 30 ரூபாய் வரை ஆகிறது. ஆகவே வியாபாரிகளுக்கு அதிக லாபம் வருவதால், கிராமப்பகுதிகளில் நெல்லை மக்களுக்கு விநியோகிப்பதற்கு உரிய முறையை அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா: இப்போதிருக்கிற நிலையில் அரிசியாகத்தான் கொடுத்துவருகிறோம். நெல்லாகக் கொடுப்பது என்றால் அது பரிசீலிக்க வேண்டிய விஷயம்.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Sir, what was the targeted quantity of rice or paddy for procurement during the period in question?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: There is no target as such. The Government are buying whatever is the marketable surplus.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Is there any difference between the price we pay to the Andhra Government for the rice supplied by them and the price at which we are selling rice to Kerala, and if so, what it is?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, the prices vary according to the varieties.

Procurement of paddy.

*87 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state whether the Government are aware of the fact that the agents appointed by the Government for the procurement of paddy are collecting 15 paise per bag on account of measurement charges from the ryots?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The agents appointed by the Collector for the procurement of paddy are not collecting measurement charges at 0.15 Paise per bag from the ryots, in any of the districts.

Assistant Surgeons.

*88 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of SRI V. K. Ramaswamy Mudaliar): Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the number of Assistant Surgeons in service under the emergency provisions;

(b) the number of such Assistant Surgeons who have put in more than one year of service;

(c) the reasons for continuing them under the emergency provisions; and

(d) whether there is any proposal to regularise their services in the near future?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) 700 as on the 20th May 1965.

(b) 375.

(c) Vacancies in the posts of Assistant Surgeons are being filled in under the emergency provisions, as recruitment for regular appointment has been suspended. No recruitment was made as the Government decided to reserve all the vacancies in the cadre of Assistant Surgeons, which arose during National Emergency, for candidates who render military service.

(d) The Government have since decided to reserve only 50 per cent of the vacancies for candidates with military service. Recruitment to the unreserved vacancies will be made shortly through the Madras Public Service Commission.

DR. H. V. HANDE: Why were not the doctors transferred straightway to the Military?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, some of them offered for military service and later on they had some domestic reasons which stood against their joining the military service.

DR. H. V. HANDE: Were they not selected for service in the military under the emergency selection?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Yes, they were. But later on they wrote back to the Director of Medical Services and said they were not willing to join the military service.

DR. H. V. HANDE: Were the doctors kept in the civil service?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Yes, but the reserved vacancies will not apply to them.

Mosquito Control Oil

*89 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the Panchayats and Municipalities have been supplied with the mosquito control oil under the National Filaria Control Programme free of cost;

(b) whether it is being continued now; and

(c) if not the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) National Filaria Control Programme is in operation in the endemic districts of Chingleput, North Arcot, South Arcot and Thanjavur in this State. The Panchayats and Municipalities in these districts are being supplied with the Moscuito larvicidal oil free subject to stocks being made available to the State by the Government of India.

(b) Yes.

(c) Does not arise.

DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister tell us why mosquitoes increased and why the Minister was not able to control them ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, the Health Minister is not responsible for the increase in mosquitoes. All measures necessary are being taken to control them.

DR. H. V. HANDE : If so, why are they increasing ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They are not amenable to discipline Laughter).

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is the oil imported into our country, or is it manufactured in our country ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : It is manufactured here.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Do the Government of India allot any amount for this or supply it free, or do we obtain the supplies from out of our funds ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : A certain amount has been allotted by the Government of India for the eradication programmes and that amount is utilised for this purpose.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : May I know the amount allotted for last year and the amount spent ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : A separate question may be put.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is the oil distributed to the Panchayats in the whole State or only to panchayats in the particular districts ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Wherever it is in a epidemic form, it is distributed. In all Panchayat Unions it is distributed by the District Health Officer.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Are the Government aware that the mosquito nuisance has spread everywhere throughout the State ? Is there any difference between the malarial mosquito and the ordinary mosquito, and, if so, may I know why it is not given to other districts?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I do not deny the fact that the mosquito nuisance is there, but these mosquitoes are not malarial mosquitoes.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is it not a fact that the eradication of malarial mosquito programme is confined to certain districts only and not to all districts ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, Malaria eradication programme has been completed now and our State is completely free from malaria.

Government Headquarters Hospital at Nagercoil

* 90 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state— 3-20 p.m.

(a) the estimated expenditure for the Master Plan for expansion of the Government Headquarters Hospital in Nagercoil ;

(b) the extent to which the plan has been executed ; and

(c) if there is any shortfall, the reason for not executing the plan in full ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) Rs. 19.40 lakhs.

(b) Rs. 7.692 lakhs.

(c) The Master Plan providing improvements to the Government Headquarters Hospital, Nagercoil, was prepared with a view to have, even from the beginning, a planned programme. The Master Plan was not given any administrative approval by the Government. Hence, the question of shortfall in executing the Plan does not arise.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, இந்த மாஸ்டர் பிளான்படி அரசாங்க மருத்துவமனையை விரிவுபடுத்த நிலம் எடுத்துக்கொள்வதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அது தற்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறது?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, the following improvements, which form part of the Master Plan, have had the administrative approval of the Government :—

Remodelling the hospital, improvements to the existing buildings and the hospitals, construction of V.D. clinic, construction of public health laboratory and construction of dental clinic. These are going to cost us Rs. 7,69,200.

DR. H. V. HANDE : Are the funds to come from the Five-Year Plan provision or from the State Exchequer or from the Cental Exchequer?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The amount that has been sanctioned will go into the phased programme. It is from the State Government funds.

[9th August 1965

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இன்று கேள்வி நேரத்தில் நான் வருவதற்குத் தாமதமாகிவிட்டதால் கேள்விகள் 63, 64 பதில் சொல்லாமல் விடப்பட்டிருக்கின்றன. தயவு செய்து அவற்றிற்கு பதில் அளிக்கும்படி சொல்லக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : I thought the hon. Member wanted to put a supplementary question. The answers to questions 63 and 64 will be printed in the official report of the proceedings.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, in view of the huge congestion at the headquaters hospitals, is there any master plan for improving the district headquarters hospitals so that the people can get easy admission into them ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : There is no Master Pan at the moment for any of the district head quarters hospitals.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, எழு லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டு இ.என்.டி. பிரிவிற்கான ஸ்பெஷல் டாக்டரோ, அதற்குரிய பிரிவுகளோ இல்லாமல் இருக்கிறது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : அதுமாதிரி தகவல் அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT *RE.* MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 16 of 1965).

III.—CALLING ATTENTION TO THE STAGNATION OF HANDLOOM CLOTH IN THE CO-OPERATIVE AND PRIVATE SECTORS.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Industries to a matter of urgent public importance, namely, the stagnation of handloom cloth in the co-operative and private sector for a long time, which has resulted in the weavers losing their employment and so the necessity and the need on the part of the Government to take immediate steps to help the weavers by either procuring the whole stocks or by advancing them loans against their stocks.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I wish to make the following statement :—

The Government received reports of unusually heavy accumulations of handloom cloth with the producers particularly with the Apex and the Primary Weavers' Co-operative Societies in the

9th August 1965] [Sri R. Venkataraman]

State. It was estimated that the value of stocks held by the Apex and the primary weavers' co-operative societies was about Rs. 4.20 crores at the end of April 1965. The All India Handloom Week and Exhibitions were held in the State during April 1965 for a week in the first instance. The exhibition was extended by the Government for another week to push up sales. Even though the sales during the Handloom Week in April 1965 were to the extent of Rs. 158 lakhs which could be considered fairly satisfactory, the Government reviewed the situation and took further remedial measures to help to liquidate the accumulation of handloom cloth.

The Government sanctioned in May 1965 a temporary advance of Rs. 50 lakhs to the Tamil Nadu Handloom Weavers' Co-operative Society for the purpose of increased procurement of handloom cloth produced by the primary weavers' co-operative societies including silk and art silk and other non-cotton or mixed fabrics. Government have also guaranteed the loan, if any, incurred by the society in the course of its business up to a specified limit.

To provide incentives for buyers, Government have modified the scheme for payment of rebate on the sale of handloom cloth for a period of two months from 1st June to 31st July 1965 in the first instance and have since extended it up to 31st October 1965.

With the implementation of the modified scheme of rebate with effect from 1st June 1965, sales of handloom cloth to the extent of Rs. 171 lakhs were effected in June 1965 whereas the sales for the corresponding period during the last year was to the value of Rs. 128 lakhs.

With a view to enable the Apex Society to intensify its marketing activities during the current year, a recommendation was made to the Reserve Bank of India to increase the credit limit. The total credit limits recommended and given guarantee by the Government to the Reserve Bank of India, which was to the tune of Rs. 300 lakhs in 1964–65, has been enhanced to Rs. 335 lakhs in 1965–66.

The position in regard to procurement of handloom cloth made by the State Society has also improved. As against the average monthly procurement of the handloom cloth to the extent of Rs. 30 lakhs, the society procured handloom cloth worth Rs. 57 lakhs during the period from 1st June to 15th July 1965.

The position regarding marketing of handloom cloth is expected to improve from August 1965 onwards when procurement for the Pooja and Deepavali seasons commences. The question of extending the modified scheme of rebate beyond 31st October 1965 will be considered after watching the trend of sales.

As the Government do not provide any direct assistance to handloom cloth manufacturers in the private sector, the Madras Handloom Finance Corporation has been set up to give financial assistance to this sector. It is not a trading body and therefore cannot procure cloth. However, the financial accommodation given by the Madras Handloom Finance Corporation will enable

[Sri R. Venkataraman] [9th August 1965

the producers in the private sector to market their goods at favourable rates. This Corporation has granted loans to the tune of Rs. 20 lakhs till 31st July 1965. It will be granting loan totaling about Rs. 40 lakhs by 30th September 1965.

IV.—DISCUSSION ON THE DRAFT OUTLINE OF THE FOURTH FIVE-YEAR PLAN—*cont.*

MR. CHAIRMAN : Before the Hon. the Minister for Industries replies to the debate, Sri K. Anbazhagan will speak. He will limit his speech to half an hour.

*** திரு. க. அன்பழகன்:** சட்ட மன்ற தலைவர் அவர்களே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய நகல்மீது சில கருத்துக்களை கூறுவதற்கான நல்ல வாய்ப்பு கிடைத்ததற்கான நன்றி தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பேசுகின்ற காலத்தை அறுதியிட்டு 30 நிமிடம் எனத் தாங்கள் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே குறிப்பிட்ட இலக்கை மீறியும் அத்திட்டம் போயிருக்கிறது. சில இடங்களிலே தொடாமலும் நின்றிருக்கிறது. இலக்கை மீறுவதும் தொடாமல் இருப்பதுமான நிலைமைகள் காரணமாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் சாதனைகளை எண்ணிப் பார்த்து அந்த அடிப்படையிலேதான் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை எந்த அளவுக்கு வெற்றிகரமாக நடத்த முடியும் என்பதை ஊகிக்க முடியும். அது குறித்து அமைச்சர் அவர்களேகூட மூன்றாவது திட்டத்தினுடைய முடிவை ஒட்டித் தான் நான்காவது திட்டத்தைக் காணவேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். புள்ளி விவரங்களை வைத்துப் பார்க்கிறபோது, அந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் பெருகிப் பெருகித் தோன்றுகிறபோது அந்தப் புள்ளிகள் நமக்கு மகிழ்ச்சி அளித்தால்கூட அந்தப் புள்ளி விரைங்களுக்கு ஒப்ப கிடைக்கக்கூடிய பலன் முழுவதும் மக்களுக்குச் சரியான முறையிலே கிடைக்காத போது குறைபாடு தோன்றத்தான் செய்கிறது. அதன் காரணமாக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வரவேண்டிய நேரத்தில் இந்த திட்டத்தையே கொண்டு வருவது நல்லதல்ல என்ற கருத்து ஒரு சிலருக்கும், அதை ஒத்திப்போடவேண்டும் என்ற எண்ணம் வேறு சிலருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்றாலும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மூன்று திட்டங்களும் முழுமையுடைய திட்டங்களாக முடிந்திருந்தாலாவது இன்று ஓய்வு கொள்ள முடியும். இந்த திட்டங்களெல்லாம் ஓரளவு நல்ல முறையிலே நிறைவேறி ஓரளவு நிறைவேறாத கட்டத்திலே இருக்கிற காரணத்தாலே இடை நிலையிலே நிறுத்தப்பட்டால் அதனால் பல திட்டங்களுக்கு குந்தகம் வருவது மட்டுமல்ல, அதன் காரணமாக ஏற்பட்ட சில வகை முன்னேற்றத்தையுங்கூடத் தடுத்துவிடக் கூடும். விரைந்து ஓடிக்கொண்டிருக்கிற மோட்டாரை நிறுத்துகிறபோது விரைந்து ஓடுகின்ற மோட்டார் நிற்பதற்குப் பதில் கவிழ்வதுபோல் ஒரு இக்கட்டான நிலைமை தோன்றக்கூடும். ஆகவே இதை எண்ணிப் பார்த்து நான்காவது திட்டத்தை முறையோடு நிறைவேற்றுவது அவசியம் என்ற கருத்தையே நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

9th August 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நகலைத் தந்தபோது பல புள்ளி விவரங்களை தந்து இருக்கின்றார்கள். அந்தப் புள்ளி விவரங்களிலே பல மூன்றாவது திட்டத்திலே ஏற்பட்ட குறைபாடுகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. சில அந்தக் குறைபாடுகளைத் தெளிவாகக் காட்டவில்லை.

உணவு உற்பத்தியைப் பொருத்தவரையில் இன்றைய தினம் நாட்டு மக்கள் மிகப் பெரிய கவலைக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். அதிலும் 'ரேஷனிங்' என்ற சொல் காதிலே விழுந்தவுடனேயே பலருக்கு கலக்கம் ஏற்படுகிறது. இந்த 'ரேஷன்' அளவுக்கு நிலைமை பாதகமாக ஆகிவிட்டிருக்கிறது என்றால் இதற்குப் பின்னர் இன்னும் பெரிய பஞ்சம் வரக்கூடுமோ என்ற சந்தேகம் வருகிறது. பஞ்சம் வராது என்று நம்ப இடம் இருந்தால்கூட, மக்கள் இந்த உணவுப் பிரச்சினையிலே பல தொல்லைக்கு உள்ளாவார்கள் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்களேகூடத் தமது உரையிலே

" These difficulties are real and cannot be slurred over. But we should not let these difficulties overwhelm us and bring the process of development to a halt. The difficulties which our National economy is currently faced with are due largely to the failure of agricultural production to come up to the earlier expectations "

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எதிர்பார்த்த இலக்கைத் தொடாத காரணத்தாலே இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் தனது உரையிலே தெரிவிக்கிறார்கள். ஆனால் எதிர் 3-30 p.m. பார்த்த இலக்கை தெடாததற்கு என்ன என்ன காரணம் என்பது சரியாக ஆராயப்பட்டிருக்கிறதா என்று நாம் பார்க்கிறபோது முழு அளவுக்கு ஆராயப்படவில்லை என்று நான் உண்மையாகவே வருத்தப்படுகிறேன். மூன்றாவது திட்டத்தில் குறிப்பாக ஒவ்வொரு எக்கரிலேயும் விளைகின்ற தானியங்களின் அளவைப் பல்வேறு வகையான தானியங்களைப்பற்றிய புள்ளி விரைங்கள் காட்டுவது இது. அரிசி விளைச்சல் 1951-ல் 1,016 ராத்தல், 1955-56-ல் 1,213 ராத்தலாக, 200 ராத்தல் அளவுக்கு, 20 சத விகிதம் உயர்ந்து இருக்கிறது. ஆனால் அந்த உயர்வு 1960-61-லே வெறும் 1,261 ராத்தலாகத்தான் இருக்கிறது. அதில் வளர்ச்சி கிட்டவில்லை. வேண்டுமானால் போதுமான உரம் கிடைக்கவில்லை என்று காரணம் சொல்லக்கூடும். ஆனால் அதுமட்டுந்தான் காரணமா என்று ஆராய்ந்தால், வேறு பல காரணங்களும் இருக்கக்கூடும்.

அதே போல இன்னொரு பயிரைப்பற்றி பார்க்கிறபோது கம்பு 1950–51-ல் 400 ராத்தலாக இருந்தது. பல திட்டங்கள் போட்டதற்குப் பிறகு 1955–56-ல் 372 ராத்தலாக குறைந்து திடீரென்று 1960-61ல் 550 ராத்தலாக உயர்ந்து இருக்கிறது. அதே போல இன்னொரு பயிரைப் பார்க்கிறபோதும், பருத்தி 1950–51-ல் 120 ராத்தலாக இருந்தது. 1955–56-ல் 110 ராத்தலாகக் குறைந்து 1960-61-ல் 149 ராத்தலாக உயர்ந்து இருக்கிறது. எனவே இது புள்ளிவிவரங்களை சேகரிப்பதிலே இருக்கிற குறைபாடுகளின் விளைவாக இருக்குமோ என்று கூட ஐயுறுகிறேன். இந்த புள்ளி விவரங்களை முழு அளவுக்கு நம்பி ஏற்றுக்கொள்ளும் சூழ்நிலை இல்லை என்பதை நான் குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது.

[திரு. க. அன்பழகன்] [9th August 1965

அடுத்து நான் தெரிவிக்க விரும்புவது புதிய நிலங்களை பயிர்ச் செலவுக்குக் கொண்டுவருவதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று 7 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தைப் பயிர்ச் செலவுக்குக் கொண்டுவரப் பெரிய திட்டத்தை மேற்கொள்வதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே போதிய அளவு நிலம் புதிய பயிர்ச் செலவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டதாகவும் தெரியவில்லை. அதற்கு ஊக்கம் அளிக்கப் போதிய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படவுமில்லை. நீர்ப் பாசனத்துக்காக போதிய புதிய வாய்ப்பு இங்கே இல்லை என்று சொன்னாலும் நிறைவேற்றப்பட்ட நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பொது மக்கள் எந்த வகையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள வழி வகுக்க வேண்டுமோ அப்படி வழி வகுக்கவும் தவறி இருக்கிறார்கள். பாம்பிக்குளம்-ஆளியாறு பல நோக்கு திட்டம் 1964 மார்ச்சிலே ஒரு லட்சம் ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசனம் தர முடியும் என்று கூறப்பட்டது. அந்த இலக்கை அடையாததற்குக் காரணம் பொது மக்களின் ஒத்துழைப்பு இல்லை என்று சொல்வார்கள். பொது மக்களிடம் பல குறைபாடுகள் இருந்திருக்கக்கூடும். ஆனால் 50 விழுக்காடு அளவுக்குத்தான் அத்திட்டம் நிறைவேறி இருக்கிறது. மிச்சம் 100-க்கு 50 விழுக்காடு நீர்ப்பாசன வசதி அவர்களுக்கு ஒழுங்காக தரமுடியாத காரணத்தால் விளைபொருளை அதிகப்படுத்தக்கூடிய கடமை தவறிப்போய் இருக்கிறது.

அதேபோன்று பல்வேறுவிதமான புதிய விவசாயக் கருவிகளையெல்லாம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நாங்கள் விவசாயிகட்கு வழங்குவோம் என்று சொன்னார்கள். பிறகு கருவிகளை வழங்க முடியாத நிலைமையிலே நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். அப்படி நிறுத்தப்பட்ட கருவிகளின் பெயர்களையும் குறிப்பிட்டு அந்தக் கருவியை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் நிறுத்தி விட்டதே காரணம் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி சில கருவிகளும் தரப்படவில்லை.

அதேபோல மற்ற வகையில் எண்ணிப்பார்ப்போமானால் தழை உரத்தை உற்பத்திச் செய்வதற்கு அவர்கள் மேற்கொண்ட உற்பத்தி அளவை எட்டிப் பிடிக்க முடியவில்லை.

இப்படிப் பல்வேறு காரணங்களாலே—சிறு சிறு காரணங்களாக இருக்கலாம்,—அதனாலே விளைபொருள்கள் தேவையான அளவு உற்பத்தி செய்ய முடியாத காரணத்தால் ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடியை உண்மையாகவே நாம் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். புதிய திட்டங்கள் போட்டுவிடுவதாலே மட்டும், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நாங்கள் இவ்வாறு திட்டங்களை நிறைவேற்றப்போகிறோம் என்று சொல்கிற காரணத்தாலே மட்டும், அந்தத் திட்டங்களை அப்படியே நிறைவேற்றப் போகிறார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியும் என்று நம்புவதற்கு காரணம் இல்லை, பெரும் பகுதியை நிறைவேற்றுவார்கள் என்பதிலே ஐயமில்லை. ஆனால் சொல்லுகிற ஒவ்வொரு புள்ளி விவரமும் அப்படியே நிறைவேற்றப்படுமா, அல்லது ஏற்றுக்கொள்

9th August 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

ளப்பட்டிருக்கிற ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட தலைப்பிலும் அந்தக் கடமைகள் அவ்வாறே நிறைவேற்றப்படுகின்றனவா, என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

இப்போது கேள்வி நேரத்தில் அமைச்சரவர்கள் பதில் அளித்த போது சொல்லி இருக்கிறார்கள், ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைக் காட்டிலும் சில தலைப்புக்களிலே அதிகமாகவே புதிய தொகை ஒதுக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் முன்னாலே சொன்ன திட்டங்கள் பல கைவிடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை எண்ணிப்பார்க்கிறபோது அவையெல்லாம் நியாயமான காரணங்களாலேதான் கைவிடப்பட்டன என்று சொல்ல முடியாது. போதுமான ஊக்கம் காட்டாத காரணத்தாலே கைவிடப்
போதுமான ஊக்கம் காட்டாத காரணத்தாலே கைவிடப்
பட்டிருக்கின்றன என்று கருதவேண்டும். யூனிவர்சல் ஆட்டோ பிரேம் என்ற கருவி வழங்குவது 1962–63-ஓடு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையிலே சிறிய பகுதி தான் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. நவீன விவசாயக் கருவிகளுக்காக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 20 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. பதினொரு லட்சம் மிச்சம் இருக்கிறது. பணம் போய் விடவில்லை என்பது தெரியும். ஆனால் அந்த வகையிலே உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற கடமை தடைப்பட்டிருக்கிறது. பசுந்தழை உரத்துக்கு ஒதுக்கியது 25 லட்சம். நடைபெற்றது 8,65,000. அதே போல இந்த விவசாய தொடர்புடைய கிராமப் பல்கலைக் கழகம் தொடங்குவதாக கருத்து இருந்தது. அது அடையாளத் தொகை ஒதுக்கியதோடு நின்றுபோய்விட்டது. விவசாயக் கால்நடை மருத்துவ கல்லூரிகளை விரிவு படுத்த ரூ. 5,62,000 ஒதுக்கப்பட்டது மூன்றாவது திட்டத்திலே. அந்தத் தொகையும் செலவிடப்படவில்லை. இந்தச் செயலையும் நடத்தத் தொடங்கவில்லை. தீவிர விவசாய மாவட்டத் திட்டத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 150 லட்சம். ஆனால் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 56.83 லட்சம். அதே போல துணை உழவுப் பொருள் உற்பத்தியை பெருக்குவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 10 லட்சம். செலவழிக்கப்பட்டது ஒரு லட்சம் ரூபாய் அளவு.

மற்றொரு கருத்து நில உடைமைகளையெல்லாம் ஒன்று படுத்த வேண்டும் என்பது. உரிமைகளை ஒன்றுபடுத்துவது அல்ல. விளை நிலங்கள் தனித்தனியாக துண்டு துண்டாக இருக்கிற காரணத்தாலே விவசாயத்தின் வளர்ச்சி தடைப்படுகிறது என்பதால் சிறு சிறு துண்டு நிலங்களை ஒன்றுசேர்த்து அமைத்து விளைச்சலைப் பெருக்க அடையாளத் தொகை ரூபாய் ஒரு லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. அந்த வகையிலே செலவு ஏற்படவில்லை. துளைக் கிணறுகள் அமைப்பதற்காக 50 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் துளை போடும் கருவிகள் இல்லாததாலோ என்னமோ அந்தத் தொகை செலவழிக்கப்படவில்லை. புதிய கிணறுகள் வெட்ட 100 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது; 400 லட்சம் வரை அதிகமாகவே அதில் செலவழிக்கப்பட்டது. இந்தத் திட்டம் காரணமாக ஒரு வேளை துளைக் கிணறுகள் திட்டம் கைவிடப்பட்டிருக்கக்கூடும் என்று நினைக்கிறேன். தனிப்பட்டவர்களுக்கு

உதவும் திட்டங்கள், கடன் திட்டங்கள் இலக்கை மிஞ்சிவிடுகின்றன. அரசாங்கத்தால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய திட்டங்கள் இலக்கிற்குக் கீழே விழுகின்றன. இதைப் பார்க்கும் போது, தனிப்பட்டவர்களின் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய நெருக்கடி அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தோன்றுகிறது. இதன் காரணமாக அரசாங்கத்தால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட முடியாது போகின்றன. கால்நடைப் பண்ணைகள் அமைக்க 50 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது, 40,000 ரூபாய்தான் செலவு செய்யப்பட்டது. கால்நடை இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டத்தைத் தொடங்கப் போவதாக சொல்லியிருந்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளாததால் அது தொடங்கப்படவில்லை. விவசாய ஆராய்ச்சிக் கழகத்திற்காக 7½ லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது, 2½ லட்சம் ரூபாய் கூடச் செலவாகவில்லை. உருக்கு உருளைகள் ஆலைக்காக 3 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது, 15,000 ரூபாய்தான் தொடக்க நிலையில் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் மற்ற வகையில் கைத்தறிநெசவாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து தருவதற்காக 3 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது, 48.3 ஆயிரம் ரூபாய்தான் செலவழிக்கப்பட்டது. பலநோக்குப் பள்ளிகள் துவக்க 39 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது, 8 லட்ச ரூபாய் தான் செலவழிக்கப்பட்டது. உயர் இடை நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கட்கு பயிற்சி அளிப்பதற்கு 16 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது, 15 ஆயிரம் ரூபாய்தான் செலவழிக்கப்பட்டது. ஜூனியர் தொழில் நுட்பப் பள்ளிகளுக்காக 100 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது, 48 லட்ச ரூபாய் தான் செலவழிக்கப்பட்டது. தொழு நோய்த் தடுப்பிற்காக 60 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. 30 லட்ச ரூபாய்தான் செலவழிக்கப்பட்டது. மாணவர்களுக்கு மருத்துவ வசதி அளிக்க 10 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது, செலவழிக்கப்பட்டது 37 ஆயிரம் ரூபாய் தான். இவ்வாறு பல திட்டங்களில், வகுக்கப்பட்ட இலக்குகளை அரசாங்கம் அடைய வில்லை, ஒதுக்கப்பட்டது, பணம் மிச்சமின்றி செலவழிக்கப்படவில்லை. பணம் திசை திருப்பிவிடப்பட்டிருக்கக் முக்கியமான காரியங்களுக்காக இவ்வாறு பணம் திசை திருப்பி விடப்பட்டிருப்பதாக மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் வாதிக்கக்கூடும். அவர்களுக்கு வாதத் திறமை நிறைய உண்டு. மூன்றாவது திட்டத்தில் இந்த நிலைமையைப்பார்க்கும் போது நான்காவது திட்டமும் இதே பாதையில் தான் செல்லுமோ என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. எந்த எந்தத் திட்டங்கள் கைவிடப்படுகின்றன, அவை எந்த எந்த ஆண்டில் கைவிடப்படுகின்றன, அதற்குக் காரணங்கள் என்ன என்பதை அரசாங்கம் அவ்வப்போது தெரிவித்தால் நன்றாக இருக்கும்.

3-40 p.m. உணவு உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டால், ஒவ்வொரு சிறு நிலப் பகுதியிலும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய காரியங்கள் முழு அக்கறையுடன் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் நம் நாட்டில் உணவு உற்பத்தியை கணிசமாகப் பெருக்க முடியாது. விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள பெரும் செல்வந்தர்கள் விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் அக்கறை செலுத்துவதில்லை. ஏழை விவசாயிகளும் நிலத்தோடு கட்டிப்புரளத் தயாராயில்லை. இந்நிலையில் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமளிக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு சிறு வழியையும் அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர், நம் நாட்டில் டிராக்டர்களைக் கொண்டு உழக்கூடிய நிலைமையில் பெரிய பரப்புடைய அளவில் நிலம் இல்லை என்று குறிப்பிட்டார். டிராக்டர் போன்ற பெரிய கருவிகளை எல்லோரும் பயன் படுத்தக்கூடிய நிலைமை நம்நாட்டில் இல்லை. இரண்டு அல்லது நான்கு மாடுகளின் சக்தியைப் பயன்படுத்தி இயக்கக்கூடிய அளவில் ஒரு சிறு டிராக்டரோ அல்லது சிறு கருவியோ இருக்குமானால், அத்தகைய கருவிகளை இந் நாட்டில் ஒவ்வொரு சிறு விவசாயக் குடும்பமும் கையாள முடியும். இந்நாட்டில், பல பாதைகளில் ஒரு முறை பெரிய டிராக்டர் சென்றால், டிராக்டர் சென்ற வழியான களிமண் பாதை அழிந்துபோய்விடுகிறது. நம் நாட்டிற்கு ஆள் நின்று கொண்டு செலுத்தக் கூடிய டிராக்டர்கள் வேண்டும், ஜப்பானில் செய்யப்படும் ஒருவிதக் கருவியை—இயந்திரத்தை—பயன்படுத்த ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று நான்காவது திட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறை எளியவர்களும் பயன்படுத்தக் கூடிய அளவிற்குக் கொண்டு வரப்படவேண்டும். இந்த இயந்திரம் சாதாரணக் குடியானவர்களுக்கும் கடன் உதவி அடிப்படையில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் தான் விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்தில் ஊக்கம் ஏற்படும். இந்த நாட்டில் இப்போது கால்நடைகள் ஏராளமாக இருந்தாலும் கால்நடைகள் செல்வமாக செழிப்பா இல்லை. குழந்தைச் செல்வமே இப்போது இந்த நாட்டில் செல்வமாக இல்லாதது போல கால்நடைகளும் இப்போது இந்நாட்டில் செல்வமாக இல்லை. எனவே விவசாய இயந்திரங்களை சிறிய அளவுடையதாகப் பெருக்கினாலொழிய உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது.

மேலும், பொது மக்களின் நிலைகளுக்கேற்ப அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டும். மக்களுக்கு அதிக ஆசைகளை ஏற்படுத்தி அவைகளை பூர்த்தி செய்ய அரசாங்கம் முன்வராததினால், ஏற்படும் குறைகள் பல. நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தினால் அதிகப் பலன் ஏற்படும் என்று பொதுமக்கள் எதிர்பார்த்தனர். அச்சட்டத்தினால் தங்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும் என்று ஏழை விவசாயிகள் எதிர்பார்த்தனர். அச்சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்ததால் அரசாங்கத்தால் எத்தனை ஏக்கர் நிலம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது என்று கேட்கப்பட்டபோது, 125 ஏக்கர் நிலம் அரசாங்கத்திற்கு வந்ததாக மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் தெரிவித்தார். ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் கணக்கில் அது 45 ஏக்கர்தான் என்றும் சொன்னார். இவ்வளவுதான் இன்றளவும் உள்ள நிலை என்றால் இந்தச் சட்டத்தினால் தங்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்த ஏழை விவசாயிகள் ஆசை நிறைவேறவில்லை. கூட்டுறவு முயற்சியிலும் உணவு தானிய உற்பத்தி பெருகவில்லை. கூட்டுறவுப் பண்ணை என்றாலே அங்கு ஊழல்கள் இருக்கும் என்ற எண்ணம் தான் பொதுமக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிலைமை இப்படி இருந்தால் விவசாயிகளுக்கு உழவுத் தொழிலில் எப்படி ஆர்வம் பிறக்கும்? அந்த ஆர்வம் இல்லாவிட்டால், எப்படி விளைச்சலைப் பெருக்க முடியும்? புள்ளி விவரத்திலேயே பலன் காட்டிவிடலாம்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [9th August 1965

என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கமாக இல்லாமல் இருந்திருந்தால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்குமா? இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் துவக்கத்தில் 47 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னாக இருந்த விளைச்சல் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 57 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னாக உயர்ந்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 70 லட்சம் டன்னாக உயர்ந்திருக்க வேண்டும். அது அப்படி உயர்ந்திருக்க வேண்டுமானால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 13 லட்சம் டன் கூடுதலான தானிய உற்பத்தி செய்திருக்க வேண்டும். 13.5 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவு உயர்த்த முடியாத நிலைமையினால் தானிய உற்பத்தி 65 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னாகத்தான் இந்த ஆண்டு முடிவில் நமக்கு கிடைக்கும் என்று தெரிவித்தார்கள். அதே நோத்தில் 82 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவை வருகின்ற திட்ட காலத்தில் எட்டிவிடுமென்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் 16.5 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவு ஏன் கடந்த காலத்தில் கிடைக்கவில்லை என்று ஆராய வேண்டும். உற்பத்தி அளவில் குறை இருக்கிறது என்று உணர்ந்தால், பருவ கோளாறுகள் இருந்தாலும் சரி, இந்த தடவை வந்தது அடுத்த தடவை வராதா, என்ற கேள்வி வரும். அது எதனால் ஏற்பட்டிருந்தாலும் 82 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவு நிச்சயமாக எட்டிப்பிடிக்க முடியுமா, என்று நிபுணர்களை கொண்டு ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அதை நிறைவேற்றுவதற்கு வழிவகை காண வேண்டுமென்று இந்தத் திட்டத்தைப் பொருத்தவரையில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாகக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நாட்டில் கல்வி என்பது மக்களுடைய உரிமையாக மாறி வருகிறது. மக்களுடைய உரிமையாக இருக்கிற கல்வியை மக்கள் அனைவருடைய தேவையையும் நிறைவு செய்யும் வகையில் நடத்தியாகவேண்டும். மக்கள் அனைவருக்கும் பரவலாக வழங்கப்படுகிற காரணத்தால் கல்வியின் தரம் குறைந்துபோனால் கவலைப்படமாட்டோம் என்றும் விட்டுவிட முடியாது. அதற்கு வரைமுறை செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் கல்வித் திட்ட முறையை மாற்றக் கூடாது, என்று கல்வி நிபுணர்களாக உள்ள எதிர்க் கட்சித் தலைவர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை மறுபடியும் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். கல்வியைப் பற்றியும் பாடத் திட்டங்களைப்பற்றியும் நிபுணர்கள் சொல்கிற கருத்துக்களை மறுப்பவன் அல்ல நான். நடைமுறையில் ஆயிரக்கணக்கான பள்ளிகளில் பதினோராவது வகுப்பு படித்த பிறகு பி.யு.சி. வகுப்பில் படிக்கத் தேவை இல்லாமலே மேலே செல்வதற்கான நிலையை ஏற்படுத்த எண்ணுவதாக அரசாங்கத்தால் முன்னர் தெரிவிக்கப் பட்டது. பதினோராவது ஆண்டு என்று சொல்கிறபோது பி.யு.சி. வகுப்புக்குச் சமம் அது என்று சொன்னார்கள். அந்தத் தகுதியையும் தரத்தையும் காப்பாற்ற முடியாத காரணத்தால் பத்தாவது வகுப்புக்கு ஈடாக அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இப்போது பதினோராவது வகுப்பு தேறிய மாணவர்கள் பி.யு.சி.-யில் இடம் பெற முடியாமல் இடர்ப்பாடு அடைகிறார்கள். திருச்சி, சென்னை போன்ற பெரு நகரங்களில் ஆயிரம், ஐநூறு அளவில் மாணவர்கள் [illegible]

9th August 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

கல்லூரியில் இடம் கிடைக்கவில்லை என்று கல்லூரி கல்லூரியாக ஏறி இறங்குகிறார்கள். அதற்காக மட்டும் நான் வாதாடவில்லை. இந்த இடர்ப்பாடு அடுத்த ஆண்டு வளராதா என்று அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். நான்காவது திட்டத்தில், இடைநிலைக் கல்வியில் ஏற்கனவே எட்டு லட்சம் மாணவர்கள் இடம் பெற்றிருந்தால், 12 லட்சமாக அதை உயர்த்தப்போகிறோம், என்று புள்ளி விவரம் சொல்லும்போது ஆண்டுக்கு ஒரு லட்சம் மாணவர்கள் அதிகமாகும்போது அதன் விளைவாக 50 ஆயிரம் பேர் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வில் அதிக இடம் பெறும்போது, கல்லூரியில் ஏற்படுகிற இட நெருக்கடி நிலையை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். கல்வித் திட்டம் மாணவர்களுக்கு இடம் தரவேண்டுமென்றால், தொடக்க நிலையிலிருந்து ஆதாரக் கல்விப் பயிற்சி தொடங்க வேண்டுமென்றார்கள். ஆதார பயிற்சி கல்விக்கு அதிகமாக வரவில்லை. ஆனால் அந்த நோக்கத்தோடு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால், ஏறத்தாழ 13, 16 வயது பிள்ளைகள் சில தொழில்களைக் கற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பளிக்கும் வகையில் கல்வித் திட்டம் அமைய வேண்டும். ஜூனியர் டெக்னிகல் ஸ்கூல் என்று இளைஞர்களுக்கான பள்ளியைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். இன்றியமையாத பாடமென்ற முறையில் ஒன்பதாவது, பத்தாவது வகுப்பில் படிக்கிற மாணவர்கள் பி.யு.சி. வகுப்புக்கு வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் இல்லாத அளவுக்கு 9, 10 வகுப்பில் பல நோக்குக் (3-50 p.m.) கிளைகளாக பிரிக்கப்பட வேண்டும். மாணவர்கள் விரும்புகின்ற பாடங்கள் இருக்கவேண்டும். கல்லூரிக்குச் செல்ல நினைக்கிறவர்களுக்கு வேண்டிய பாடங்கள் இருக்க வேண்டும். நான் மாணவனாக இருந்தபோது பத்தாவது வகுப்பில் சிறப்புப் பாடம் எடுத்துக் கொள்வதற்குப் பதிலாக ஒன்பதாவது வகுப்பில் எடுக்கும் நிலை இருந்தது. அப்படி காலம் அளிக்கப்படும்போது என் நினைவு ஒரு துறையை ஏற்றுச் செல்ல தொடங்குகிறது. தொழில் துறைக்கு ஏற்றதாக, விவசாயத்திற்கு ஏற்றதாக, கலைப்பகுதிக்கு ஏற்றதாக, இப்படி பல பகுதிகளில் மாணவர்கள் சிறப்புத் துறையில் படிக்கத் தக்க வகையில் பாகுபாடிருந்தால் ஒரே துறையை நோக்கிப் போய்கொண்டிருக்கும் நெருக்கம் இருக்காது. இப்போது விஞ்ஞான பாடங்களுக்குத்தான் மாணவர்கள் விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். கலைத் துறையில் அதிக இடம் தர முடியும் என்றும், விஞ்ஞானத் துறையில் போதுமான லேபாரட்டரிகள் இல்லை என்றும், ஆகையால் அதைத் தந்திருக்கிறோம் என்றும் சொல்கிறார்கள். மாணவர்கள் திருப்தி அடையவில்லை. சில இடங்களில் சேராமல் இருக்கலாம். மாணவர்களுக்கு அவர்கள் விரும்புகின்ற பாடங்களை அளிக்கமுடியாத நிலையில் பல இடங்களில் இண்டர்மிடியட் கல்லூரிகள் நடத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுத்தி, பட்டத் துறைப் படிப்புத் தேவையில்லை என்ற அளவுக்கு கல்லூரிகளாக இருக்கும் வாய்ப்பு இருந்தும், பல நகரங்களில் இடைநிலைப்பாடக் கல்வி, இண்டர்மிடியட் கல்வி, இரண்டாண்டு காலத்தில் விவசாயப் பயிற்சி, ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி, ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர் பயிற்சி என்பதுபோன்ற சுகாதார துறைக்கான வகுப்புகளை வைக்கலாம். பத்தாவது வகுப்புப் படித்த மாணவர்கள் பல துறைகளில் போகும் முறையில் கல்வி சீர்திருத்தப்படவேண்டும்.

கல்வித் தரத்தைப்பற்றி நான் குறிப்பிடவில்லை. பல்கலைக் கழகம் அதைக் கவனிக்கவேண்டும். பதினாறு வயதுக் கட்டாயக் கல்வி அளிக்க முயற்சிக்கப்படுகிறது. பதினாறு வயதுக்கு மேல் கட்டாயக் கல்வி அளிக்கின்ற கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்கிறபோது, கட்டாயம் அந்தப் பள்ளிகள் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து படிக்கிற அளவுக்கு விரிவாக நடத்தப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு துறையிலும் அவர்கள் ஆர்வத்தோடு ஈடுபடும் நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். அதற்கேற்ப கல்வித் துறையில் ஏதாவது ஒரு சீர்திருத்தத்தை செய்தால்தான், இவ்வளவு பொருள் கல்வித் துறைக்காக செலவழிப்பது மிகுந்த பலனைத் தருமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆசிரியர் பயிற்சி பெற விரும்புகிறவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. எத்தனையோ பெண்கள் ஆசிரியர் பயிற்சி விண்ணப்பங்களை அனுப்பி அவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை என்று வருந்துகின்றனர். ஐநூறு பேர் விண்ணப்பித்தால் 300 பேர்களுக்குத் தான் இடம் கிடைக்கிறது. அந்த நிலைமை மாறினால் தவிர கல்வித் துறையில் போதுமான திறமை வாய்ந்த ஆசிரியர்களைத் தோற்றுவிக்க முடியாது. கல்வித் துறை மக்களிடத்தில் குறையை உண்டாக்காமல் இருக்காது.

அடுத்து வருகிற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 750 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நம்முடைய மாநிலத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட முடியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். 65 கோடி அளவுக்கு மத்திய சர்க்கார் ஊக்குவிக்கும் துறையில் செலவழிக்கவேண்டுமென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. முன்னரே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய அரசாங்கம் அளிக்க இருந்த சில பல கோடி ரூபாய்களைப் பெறவேண்டிய மாநில அரசினர் பெறாமல் தவறியிருக்கிறார்கள்.

இந்திய முறை மருத்துவத்திற்குப் பல கோடி ஒதுக்கியிருந்தார்கள். அதில் மாநில அரசு பெறவேண்டிய பகுதி பெறப்பட்டதா என்று தெரியவில்லை. இந்திய மருத்துவக் கல்வி விரிவுப்படுத்தப்படவேண்டுமென்ற வேண்டுகோள்கள் இருந்தன. சென்னையில் இருந்த கல்லூரி 'இண்டகிரேட்' மெடிகல் காலேஜ் என்று மாறிவிட்டது. மாணவர்கள் விருப்பத்தை ஒட்டியும் மாறியிருக்கலாம். வேண்டுமானால் இந்திய மருத்துவக் கல்வியின் தனிச் சிறப்பை உணராமல் இருந்தது தவறாகும். பாளையங்கோட்டையில் துவங்கினால் தென்காசியில் நடந்தாலும் சென்னையில் அதற்கு இன்றியமையாத தேவை இருக்கிறது. சென்னையில் ஒன்று சேர்த்து இரண்டு கல்லூரிகளையும் துவங்க அரசாங்கம் நிச்சயமாக முன்வர வேண்டும். சித்த வைத்திய முறையை தமிழ் நாட்டைத் தவிர வேறு எங்கும் அறிந்தவர்கள் இல்லை. உயர்ந்த நிலையில் வளர்ந்த மருத்துவம் அது. ஆயுர்வேத முறைக்குப் பல மாநிலங்களிலும் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. சரபோஜி மன்னர் பெயரில் அமைக்கப்பெற்ற நூல் நிலையத்தில் இன்னும் சித்த வைத்தியத்தைப் பற்றிய பழைய நூல்கள் பல இருக்கின்றன. அவற்றை பயன்படுத்தி சித்த வைத்திய முறைப் பயிற்சிக்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்படவேண்டும். பாளையங்கோட்டை, தென்காசி போன்ற இடங்களில் மட்டும் ஏற்படுத்தினால் போதாது. சென்னையில் உள்ள இந்திய

மருத்துவ மனை அகற்றப்படுமென்று தெரிகிறது. சென்னையில் மற்றொரு இடத்தில் இருக்குமென்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்திய மருத்துவ முறையில் விஞ்ஞானம் எவ்வளவுதான் வளர்ந்திருந்தாலும் ஆங்கில மருந்து முறையாகிய 'அல்லோபதி' முறையில் குணமாக்க முடியாத பல நோய்கள் இந்திய வைத்திய முறையினால் தீர்க்கப்படுகின்றன. அந்த அளவுக்கு ஆங்கில மருத்துவத்தில் சில மருந்துகள் இல்லை என்றும் கூறப்படுகிறது. கடுமையான சில நோய்களுக்கு சித்த மருத்துவ முறையிலேதான் மருந்து இருக்கிறது. அதற்காக இப்பொழுது 120 லட்ச ரூபாய் மத்திய அரசு தருகிற பணத்தைக் கொண்டு கல்லூரியையும், மருத்துவ மனையை விரிவாக்க படுக்கைகளையும், ஆராய்ச்சி நிலையங்களையும் ஏற்படுத்தவிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சென்ற முறை அதை இழந்து விட்டதைப் போல் இந்த முறையும் இழந்து விடாமல் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து அதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என விரும்புகிறேன்.

மற்றும் ஒன்று, இந்திய மருத்துவக் கல்லூரியில் பி.யு.சி. படித்த மாணவர்களைத்தான் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலை இருக்குமானால் அவர்கள் மற்ற மருத்துவ மாணவர்களோடு சமநிலை பெறவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். படிப்பின் தரத்தை ஒரே நிலையிலே வைத்துவிட்டு எம்.பி.பி.எஸ்-க்கு சமமில்லை என்கிற போது வருந்த நேருகிறது. ஆகவே, எஸ்.எஸ்.எல்.சி-யிலே தேர்வு பெற்றவர்களிலே தமிழிலே 50 சதவிகிதத்துக்கு மேலே தகுதி எண்களும், ஆங்கிலத்திலே ஒரு குறிப்பிட்ட தகுதி எண்களும் பெற்றவர்கள் சேரலாம் என்ற ஒரு குறிப்பு வைத்து மருத்துவ கல்லூரியிலே சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடைய படிப்பு அத்துறையில் அவர்கள் பயிற்சிபெற ஏற்றதாகவே இருக்கும். பின்னர் அவர்கள் பெறுவது பட்டமாக இல்லாவிட்டாலும், டிப்ளமாவாக இருக்கும். அவர்களும் பயன்படுவார்கள். அந்தத் துறையிலே போதுமான அளவு மத்திய சர்க்காரின் உதவியை, அவர்கள் தருவதை, தரவேண்டிய செலவு தொகையை பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வீட்டு வசதிபற்றி. இந்த வீட்டு வசதியைப் பெருக்குவது அவசியம். பெருகி இருக்கிற வீட்டு வசதியிலே பல வீடுகள் வெடிப்பு விழுகின்றன என்ற செய்தி பத்திரிகையிலே வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்திலே வீட்டு வசதியைப் பெருக்கவேண்டுமானால் ஆங்காங்கே சிற்சில பகுதிகளாக நிலங்களை வாங்குவதாலே வீட்டுவசதி பெருகாது. சென்னை, திருச்சி, கோவை போன்ற நகரங்களை ஒட்டி அந்த நகரத்தில் இருந்து 20 மைல், 15 மைல் சுற்றளவுக்கு உள்ள தொலைவிலே பெரு நிலங்கள் எங்கே இருந்தாலும் அவைகளை வீட்டு வசதிக்காக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கம் சிறு சிறு நிலங்களை, சிறு சிறு பகுதியாக ஏற்றுக்கொள்ளாமல், தொடர்ந்து பெரிய நிலப் பரப்பாக கைக்கொள்ளவேண்டும். தாம்பரத்தையொட்டி 5,000 ஏக்கரா, செங்கல்பட்டுக்கும் தாம்பரத்திற்கும் இடையே 5,000

ஏக்கரா என்று அதை முன்கூட்டியே அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளு மானுல், குறைந்த விலையாக இருக்கிறபோதே ஏற்றுக்கொள்ளு மானுல், அதற்குப் பிறகு பெரு அளவுக்கு தொழிற்சாலைகள் வளரும்போது, அந்த தொழிலாளர்களுக்கு விடுகள் கட்டுகிற போது குறைந்த விலையிலே கட்டித் தரக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். மின்சார ரயில் வசதி கிடைத்து விடுமானுல் 10 மைல் 15 மைல் தொலைவில் கூட வசிக்கலாம். கல்கத்தா போன்ற நகரங்களிலே இதை உணருகிருர்கள். அங்கே நிலைமை அப்படி இருக்கிறது? நமது சென்னை நகர மக்கள் தொகை 20 லட்சமாகப் பெருகி விட்டது என்ற நேரத்தில் வீட்டு வசதியைப் பெருக்க பெரும் அளவிலே திட்டமிடவேண்டும். பெரிய நிலப்பரப்பை ஒதுக்கி அரசாங்கம் முன்கூட்டியே திட்டமிட்டால்தான் இந்த சிக்கலை ஓரளவேனும் தீர்க்கமுடியும். ஆதித் திராவிட மக்களைப் போல், வீட்டுமனை இல்லாத மக்களுக்கெல்லாம், வீட்டுமனை வழங்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற சர்க்கார், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு மாஸ்டர் ஸ்கீமைப் போட்டால்தான் வீட்டு வசதி ஓரளவுக்கு தீர்க்கப்பட முடியும் என்று குறிப்பிட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து தொழில் துறையில் அரசாங்கம் தனது இலக்கை
4-00 p.m. ஓரளவு நிறைவேற்றி இருக்கிறது. ஆனுல் சேலம் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்த வரையில் ஐயுறவேண்டிய சூழ் நிலையை மத்திய அரசு ஏற்படுத்திவிட்டது. நமது அரசு ஐயத் திற்கு இடமில்லை என்று சொன்னுலும் அதிலே பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள் திருப்பித் திருப்பி ஐயத்திற்கு ஆளாக்கிக் கொண்டிருக்கிருர்கள். ஆனுல் நமது அமைச்சர் அவர்கள் எப்படியும் நிறைவேற்றப்படும் என்று கூறுகிருர்கள். இரும்புத் தொழிற்சாலையைப் பொருத்த வரையில் சேலம் இரும்புத் தொழிற் சாலை இந்திய அரசுக்கே லாபம் தரக் கூடியதாகும். இந்திய அரசுக்கே லாபமாக இருக்கக்கூடிய காரியத்தைக்கூட அவர்கள் கைவிடுகிருர்கள் என்ருல், இது மிக மிக வருந்தத் தக்கது. நம்முடைய அமைச்சர்கள் ஏற்கனவே இந்திய சர்க்கார் தந்திருக் கிற வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றும்படி வற்புறுத்தினுலே போதும் என்று நம்புகிறேன். ஏனென்ருல், மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் 'திட்டம் வழங்கிய ஏட்டிலே, பக்கம் 99-லே குறிப்பிட்டிருக்கிறது கூறு. இந்தியாவிய அரசு ஏர் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதிலே தேட்டமளித்திருக்கிறதுந்தேகமாக அல்ல, ஆராய்ச்சி நிலைகூட அல்ல. இந்த திட்டத்க்க ரூபாய் 25 கோடி ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்ற கருத்தை ந்திருக்கிருர்கள். சேலம் இரும்பாலைக்காக மத்திய சர்க்கார் 25 ஒதுக்கியிருக்குமானுல் இன்றைய தினம் அந்த சொல்லிலே இ பிறழ்ந்து செல்வதற் கான காரணம் என்ன என்ற கேள்வியை ெப்புவது தவறல்ல. அப்படி அந்த அரசாங்கம் பிறழ்ந்து திட்டத்தினுல் இன்றைய தினம் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுல் ... வேண்டிய த்திய அரசு துறையின் கீழ் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய தொகளில் மிக முக்கியமானது நெய்வேலி-சேலம் உருக்குத் தொழிற்சாலை நிறைவேற்றப்படவேண்டியது உருக்கு ஆகும் என்று.

தொழிற்சாலை ஆகும் என்று நிறைவேற்றுவதாக வாக்குறுதி தந்த டெல்லி சர்க்கார் 25 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குவதாகச் சொன்ன சர்க்கார் அந்த நிலையிலே இருந்து தடுமாறுவது, கண்டிக்கத்தக்க வகையில் சொன்ன வாக்குறுதியை மத்திய சர்க்கார் மீறுகிற போது, அதிலே உள்ள அமைச்சர்கள் தங்கள் விருப்பம்போல் மீறுகிறபோது, திட்டங்கள் எப்படி செம்மையாக நிறைவேறும் என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறேன். திட்டங்கள் என்பது முன்னுல் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் நியாயமான வாக்குறுதிகளாக இருந்து தவறு இல்லாமையாக இருக்குமானுல் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். 25 கோடி ஒதுக்குவதாகச் சொன்னுர்கள். அவர்களது திட்டத் திலே ஒதுக்காமல்கூட இருந்திருக்கக்கூடும். ஆனுல் கொடுத்த வாக்குறுதிகளுக்கு என்ன மதிப்பு? சேலம் இரும்பை மற்ற இடத்து இரும்பைவிட தரத்திலே உயர்ந்ததாகத் தயாரிக்க முடியும், நல்ல எஃகு தோற்றுவிக்க முடியும் என்பதற்கான ஆதா ரங்கள் இருக்கின்றன. மற்ற இடங்களிலே டன் ஒன்றுக்கு ஆகிற செலவைவிட இங்கே டன் ஒன்றுக்கு ஆகும் மூலதனச் செலவு குறைவு என்பதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது. அதற்கான மூலப் பொருள்களை கொண்டு வந்து சேர்ப்பதிலே, மற்ற இடங்களிலே ஏற்படக்கூடிய தொழிற்சாலைகளுக்கு மூலப் பொருள் வந்து சேர்வதிலே எத்தனை கிலோ மீட்டர் தூரத்திலே இருந்து வர வேண்டுமோ அதிலே நான்கிலே ஒன்ருக, எட்டிலே ஒன்ருக இருக் கிறது. இவ்வளவு வாய்ப்புள்ள சேலம் இரும்பு உருக்கு தொழிற் சாலையை டெல்லி சர்க்கார் தள்ளி வைக்குமானுல், இந்த மாநில சர்க்கார் நடத்தவேண்டுமென்ருல், மாநில சர்க்காரின் பிரச்சினை களை நிறைவேற்ற முடியாத, கையாலாகாத நிலைமை டெல்லி சர்க்காருக்கு இருக்கிறது என்ற நிலைமை ஏற்படும். மாநில சர்க்கார் அதை நடத்த நடவடிக்கை எடுக்கத்தான் வேண்டும்.

அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் திராவிட முன்னேற் றக் கழகம் எடுத்துச் சொல்கிற கருத்துக்களின் போக்கை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்ருலும், இதிலே அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மாற்றத்தைக்கண்டு நான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடை கிறேன். அவர் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது மத்திய அரசு இந்த திட்டத்திலே எப்படி தன் பங்கை செலுத்தவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிருர். "மாநில அரசாங்கத்தினுல் அதிகபட்சமாக ரூ 100 கோடிதான் முதலீடு செய்ய முடியும் எனத் தெரிகிறது. எனவே மத்திய அரசாங்கத்துறையில் ரூ.325 கோடி முதலீடு செய்யவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் இம்மாநிலத்தில் ஏற்கெனவே துவக்கியுள்ள தொழில்களுக்காகச் செய்துள்ள முதலீட்டையும், அத்தொழில் களை மேற்கொண்டும் விஸ்தரிக்கவேண்டியதன் அவசியத்தையும், புதிதாக இந்த மாநிலத்தில் துவக்கப்படவிருக்கும் தொழில் களையும் பார்க்குமிடத்து, மத்திய அரசாங்கம் ரூ. 325 கோடி முதலீடு செய்வது சாத்தியமாகும் என்பது தெரியவரும்" என்று சொல்லி இருக்கிருர். இது அவர்கள் செய்யவேண்டியது. அவர்க ளாலே முடிந்தது. அவர்கள் இதைச் செய்வதால்தான் ஏற்கனவே நடத்திக்கொண்டிருக்கின்ற மத்திய சர்க்கார் சார்பிலே உள்ள

நிறுவனங்கள் மேலும் செயல் படுவதற்கும் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிற கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும் முடியும். ரூ. 1,000 கோடி அளவிலே செயல்படத்தக்கதாக இருக்கிற இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையை அவர்கள் நிறைவேற்றுவதிலே எந்த விதமான தயக்கமும் காட்டக்கூடாது என்று விளக்கி இருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியிலே நான் இருந்தபோதிலும் அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு இவ்வளவு கடமை இருக்கிறது என்று காட்டுகிற உரிமைக் குரலை நான் பாராட்டுகிறேன். மத்திய சர்க்கார் தரவேண்டிய இந்த ரூ. 325 கோடி இந்த மாநிலத்திலே தொழில் நிறுவனத்துக்கு எண்ணூர் அனல் மின்சார நிலைய முதலீடு, பெட்ரோலிய சுத்திகரிப்பு தொழிற்சாலைக்கான முதலீடு, கல்பாக்கம் அணுமின்சார தொழிற்சாலைக்கான முதலீடு, அதே போல இரும்பு வகையிலே வேறு சில ஹெவி பிளேட்ஸ் அண்டு வெஸல்ஸ் தயாரிப்பதற்கான தொழிற்சாலைக்கான முதலீடு, தொலை தொடர்பு கம்பி முதலீடு, இவைகளையெல்லாம் சேர்த்து வைத்தாலும் அது அந்தத் தொகைக்குள்ளே அடங்கிவருகிற காரணத்தாலே இந்தத் தொகை இந்த மாநிலத்துக்கு உரிய தொகை, இந்த மாநிலம் மத்திய அரசோடு பெற்றிருக்கிற தொடர்புக்கு மத்திய அரசு காட்டவேண்டிய மரியாதைக்கு அடையாளமான தொகை. இந்தத் தொகை ரூ. 325 கோடியை மத்திய அரசு தரும்படி வற்புறுத்துவது அமைச்சரின் கடமை. ஆக, இந்த ரூ. 325 கோடி, ரூ. 780 கோடி மத்திய சர்க்கார் திட்டங்கள். ஆக, ஏறத்தாழ 1,100 கோடி அளவுக்கு, இந்த மாநிலத்திலே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட மாதிரியில் மத்திய அரசு 2,250 கோடி என்ற உச்ச கட்ட நிலையை மத்திய அரசின் சார்பிலே உள்ள நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துக்கு மேற்பட்ட தொகைக்கு பொருத்தமான தொகையாகும். இதை ஒரு ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் கொஞ்சம் அதிக ஆசையாலே 1,000 கோடி என்றார். இப்போது 1,100 கோடியாக இருக்கிறது. இதை வற்புறுத்திப் பெற மாநில அமைச்சர்கள் தயங்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்திகாகக்கூட 2½ லட்சம் நாம் செலவழித்திருக்கிறோம், அதையாவது காணிக்கையாகக் காட்டி இந்தத் தொகையைப் பெறவேண்டும் என்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* THE HON SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, we have had a very useful discussion on the Fourth Five-Year Plan. At the outset, the Leader of the opposition raised a few doubts whether the discussion on this plan would be appropriate at this stage. He has specifically mentioned that the Finance Commission has not yet reported and that we do not know what are the resources that would be made available to this State as well as the other States. He also mentioned specifically that the size of the plan had not been settled by the Government of India, and in that context, discussions with regard to this plan should be somewhat unrealistic. Sir, it is true that if all this information was available with the Government, as it should be, we would have been more pointed in our references to the detailed items

of expenditure as well as the schemes. Nevertheless, I don't think, the absence of this information has in any way affected the very useful discussions that we have had in this House. The plan at best only envisages broad outlines of expenditure on various items, the details being worked out when the exact plan is drawn up; even after the exact plan is drawn up, it is not as if it is an inflexible strait-jacket. We always adjust within the plan expenditure to suit our immediate needs. In fact, one of the points of criticism, which the hon. Member Sri Anbazhagan raised, was that there had been shortfalls in the expenditure detailed in the Third Plan and certain items, which had been specifically mentioned as schemes included, had been either dropped or discarded, and that we had not been able to keep straight to the plan details. Sir, the idea in a plan of this kind is to see that the total expenditure on each head is spent. We take agriculture as one head of expenditure; we take industries as another head of expenditure; social services would be another head of expenditure; transport, railways, roads, etc will be taken as one head of expenditure. Within those broad heads, items can always change in order to suit the local needs as well as immediate requirements. Now, hon. Members will find that while some of these small schemes were dropped, we have spent Rs. 18 8 crores on minor irrigation as against Rs. 12 crores, which we allotted for it. This is only an illustration. If hon. Members want this Government to stick to every detail, which is adopted in the plan, as an inflexible rule from which no deviation should be made, and that it should be always implemented in the way in which it was prepared four or five years ago, without taking into account all the changes that are taking place, when I am afraid, the plan itself will fail. From year to year, several changes take place: several new situations arise, and certain new burdens come up. Therefore, the plan should be flexible enough to see that we are able to spend the money allotted to that head and not merely stick to each item of expenditure. The same point of criticism was made by Mr. Sambandan also. He pointed out that certain items of expenditure on handlooms were lower. But, in the same book he will find that we have spent more. In respect of Co-operative Textile Mills, as against Rs. 50 lakhs which we provided for, we have now spent about Rs. 100 lakhs. During the course of the Plan, we found that one of the things which was affecting the handloom weavers was the non-availability of yarn at reasonable prices. Very often they are kept on the mercy of the mill-owners. Therefore, the Government thought that one of the ways of giving relief to the handloom weavers would be to go into a new line of development expenditure and then see that this great handicap was removed. Therefore, we increased the expenditure 4-10 p.m.
on Co-operative Textile Mills and spent Rs. 1 crore instead of Rs. 50 lakhs. Like that we go on in each one of the items of expenditure and see that the plan is adjusted to suit the needs as they arise from time to time. Under the Plan expenditure for the Third Five-Year Plan, we will find that the actual expenditure is Rs. 340 crores as against the provision of Rs. 291 crores. The

total preformance is therefore higher. At that time of drafting the plan, the Government might have thought that certain schemes might not be necessary, but as the plan proceeds under changed circumstances it may be necessary to take up new schemes. In this connection, I would like the House to appreciate one important factor. When we spent Rs. 340 crores during the last five years, we came before the Legislature with the Budget in which we provided for all the expenditure. If Members thought that the provision of expenditure under that head was not properly made, then the Government would have explained the position to the House. But it would be difficult for the Government at this stage to explain the various details of expenditure under the Plan.

திரு. க. அன்பழகன் : திட்டத்தில் தரப்பட்ட விவரங்களின்படி செலவழிக்கப்படாத ஒவ்வொரு தலைப்பின் கீழும் எந்த எந்தத் திட்டத்தில் எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று தெரிவிக்கப்படவில்லை. புதிதாக மேற்கொள்ளப்படவிருக்கும் திட்டங்கள் தான் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எந்தெந்தத் திட்டங்கள் கடைசியில் 1964–65-ம் ஆண்டில் நிறுத்திவைக்கப்பட்டன என்று விவரங்கள் தான் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு முன்பு அந்த அந்த வருஷங்களில் எந்த எந்தத் திட்டங்கள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன என்ற விவரங்கள் தெரிந்திருந்தால் அவைகள் நிறுத்திவைக்கப்படுவது பாதகமா, பாதகமில்லையா என்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும்.

THE HON. SRI VENKATARAMAN : Sir, this is a sort of appraisal which was given some time earlier. Now what I am submitting to the House is that if hon. Members had really wanted some particular schemes, and they found they were not included in the Budget present to the House, it would have been open to them in the Budget discussion to ask why they were not included. That would be more useful as a Budget discussion. I am not finding fault with the Legislature for not having done that. But I say that we have obtained the sanction and approval of the Legislature, because these various schemes have been included in the Budget every year, and the expenditure in respect of these items has been put through. What we originally put in the plan has been approved by the House. That is all what I want to say. But the more important aspect which I would like to urge before the House is that the plan is not such an inflexible strait-jacket but that the plan could and should be made to suit particular circumstances. Now there are a number of items in respect of which, we have to make a change. For example, some equipment is not available—the Universal Auto frame—which the hon. Member referred to. It was intended to be operated by the ordinary pulley. After experiments it was found that it was impossible. Could we go on spending money on it? We try to do something. We have schemes for having smaller tillers and tractors, small harvests and all these things We want to introduce all these things and for that purpose

we are starting the Agro-Industries Corporation. But in the course of our experiments, if we find some of these instruments and equipment do not suit our country or that the people do not take to them, we must have the lattitude to give them up and try to do something which the people can take up. Therefore, I would humbly submit that the fact that certain items of expenditure have not been incurred or that a few items have been dropped has not deterred us from the fulfilment and the achievement of the Third Plan.

Sir, there was also mention about the difference of opinion existing among the people in the Government with regard to the plan. Some members referred to the opinion expressed by one of the Cabinet Ministers. Some others expressed the point of view that the Prime Minister himself has said something which gave the impression that the Plan should be postponed or delayed or something of that kind. Sir, the Congress is a democratic party. Until a decision is taken, everybody has got a right to express his views. And everyone naturally wants that his point of view should be heard and understood and fully considered by the other. Once the National Development Council takes a decision, they will implement it implicity. But until the decision is taken, it is good that the differences are expressed, the various points of view are brought out and people are allowed to express their opinions on them. The public reaction is watched and then finally a decision is taken. There are certainly different points of view in respect of the plan to-day. Nobody can deny that. There are two different views, one saying that it should be a smaller plan and another saying that the plan may be just delayed by a year or two. There is yet another view which says that the present plan is not enough, that Rs. 22,000 crores is too small and that it should be somewhere about Rs. 26,000 crores. All these points of view are discussed. It is because some happened to be in office, the view which they expressed got wide publicity giving the impression that it is the final decision on the matter, and not just the opinions of various people who are to take a final decision on the plan. This does not in any way affect the plan nor does it show there is any difficulty in planning nor is there going to be any serious drawback in the fulfilment of the plan. Once it is finalised, I submit that it will be put through with all the enthusiasm which the Party has already exhibited.

Now, the other general point which was raised was that in the Third Plan our performance had not been satisfactory. In support of that point it was argued that the troubles, difficulties and hardships, woes and ills of our people had not been wiped out. Sir, when we drew up the plan, we gave certain targets and said we would achieve them. I do not think anybody can say that with the fulfilment of the Second or Third Plan, all the problems of humanity in India will be solved. Nobody said so and nobody can even say so. In fact our problems are growing. The mere fact that they are growing does not show

that we have not fulfilled the plan. But it only shows that in spite of the fulfilment of the plan, the problems are still there. As far as I know, there is no country which has solved all its problems. Even most advanced countries like the United States of America and others have very serious problems of the slums. New York City is infested with slums. They have not been able to solve this slum problem. They tried their best to have any number of housing schemes and put them through. But still the slums grow. No country in the world to my knowledge has solved all its problems. If it has solved all its problems, then there will be practically no Government to do any work. The position with regard to India is, years and years of backwardness, our being late in the field of industrialisation and our coming into the field of freedom at a time when other countries in the world had attained freedom much earlier ; these have accentuated the tremendous problems in our country. The moment people became free, they began to ask for conditions which existed in some of the best and most advanced countries of the world. To them, it is no answer to say that they will have to go, through all the period of suffering, which the others countries, which have attained a higher standard of life, have undergone for centuries. To the extent that we told the people that, on becoming free, we would endeavour to raise the standard of life to such an extent as to make their life easier and more comfortable, we have got to discharge the obligation we have undertaken. But in trying to discharge that obligation, I can only say that we can fulfil the targets, and also we can even do a little more than the tragets. But we cannot say that we have solved all the problems.

Take the food problem. To-day we have done our best so far as this State is concerned. We have increased the production from 28 lakhs tonnes to 65 lakhs tonnes. But, then, it does not solve India's problem. It is a problem of the nation. The whole nation requires more food. There are various reasons why more food is required by the nation. It is not only a question of population. It is also a question of raising the standard of life of the people. Once the standard of living of the people begins to increase, then the demand for food increases in proportion or even a little more. Similarly, the demand for cloth the demand for amenities, housing and all these things, increases in proportion with every increase in the standard of life of our people.

Take for instance, the question of education. We have done the best. Everybody acknowledges this. Not even the Opposition has criticised the performance of the Madras State in respect of school education which we have given to a number of boys. We have admitted into schools all the boys and many are getting mid-day meals and so on. But then it does not solve the problem. It
4-20 p.m. produces new problems. They study up to S.S.L.C. Then, the question arises regarding their admission to University and technical schools and colleges, their employment, their absorption in factories,

and so on. Can anybody say that it was the Government's fault to have given education to the people? The mere fact that we have performed a certain task is itself the basis for further problems arising out of it. Supposing we have not performed the tasks, not to spread S.S.L.C. education to more than a lakh of students, but kept our school leaving population at only 30,000 then there will be no difficulty for seats in the colleges. Actually, we will find then that there are more colleges than the students. It used to be so in the days when I joined the Intermediate. The Principal used to feel proud when a student came and joined it. Now, I am saying this to show how untenable the criticism is when we say that the Third Plans has not yielded any results and that the Third Plan has been a failure merely because all the problems of India have not been solved by the Third Plan. I am not sure whether with the Third or even with the Thirteenth Five-Year Plan we will solve all the problems of India. The problems will go on increasing with every increase in the standard of living. So long as the desire for improvement is there, we will have to continue to do this so that we may keep up the tempo of development. Therefore, I do not want to take more of the time of the House to show how in respect of each one of the items, the Government have performed more than what they have planned. All this is printed and given in a book form to hon. Members. As I said already, there may be one or two cases of modifications or changes made in the Plan, but that does not detract from the performance of the Plan.

Then, Sir, I will proceed to deal with some of the particular questions which have been raised in the course of the debate. The hon. the Leader of the Opposition raised a number of points with many of which I am very proud to say the Government are in agreement. That the slums should be cleared and the problem should be dealt with, is a matter on which there can be no difference of opinion. But the difficulties in having the slums cleared are well known to all the Members of the House. The reluctance of the slum dwellers themselves to move out of the place, the very high density of the population in some slum areas, and the very heavy cost of acquiring lands within the city in which they live are some of the gigantic obstacles in the way of slum clearance. But I am glad that the hon. Member Sri Anbazhagan raised the point about acquiring large blocks of land for the purpose of developing satellite towns. I wish to inform him that even in the Third Plan we have done it. We acquired 1,200 acres of land in the West Madras area, from Shenoy Nagar going right up to three miles west of that area. We have acquired another thousand acres in North Madras, Vyasarpady, for a composite scheme of rehabilitation of slum dwellers, the low and the middle income group people. In Kodambakkam-Pudur again we have acquired a thousand acres. We have also acquired an area of 600 acres within the city itself. We have therefore acquired somewhere near 3,600 to 3,800 acres for the purpose of putting the neighbourhoods of statellite towns to relieve conges-

tion. All of them are now in various stages of implementation. The Kodambakkam-Pudur first stage is practically complete. The South Madras Scheme—Urur scheme—is half way through. We have difficulties in getting possession of the lands in West Madras area. A lot of writ petitions held up the land acquisition and therefore we could not proceed very fast. But I want to inform the House that this has been given the highest priority. Not only have we done this for this City but we have done it in all mufussal areas. We have acquired 500 acres in Tiruchi and another 500 acres in Madurai. We have taken all the important centres where there is strong concentration of population, and we are trying to do our best.

Then, Sir, the hon. the Leader of the Opposition said that we should rely more on our own resources than on expecting help from other States. And that is why I think my Hon. Colleague, the Minister for Public Health, stated that we would rather have the Cauvery scheme put through than look forward to the Krishna-Pennar scheme. In the present stage of the inter-State relationship, I am afraid, many of the inter-State schemes will be delayed. I do not see very bright hopes of inter-State schemes being given high priority. It will require a lot of persuasion and discussion, and it may take some time. But our needs are very urgent and therefore I entirely agree with the hon. the Leader of the Opposition that where our needs are concerned and where our needs are urgent, and where we cannot afford to wait for some time, we should rather rely on our own resources and try to put through the schemes.

Another point which he raised was about production of steel. He has quoted a very high authority who says that steel is likely to go out of use as many alloys and substitutes are taking its place and that money spent on steel would really not be worth while and only be a waste in the future. What he said was about countries which had advanced very far. So far as our country is concerned, our total production of steel is only 4.5 million tonnes and this is hopelessly inadquate for our needs. I know there are a few basic things which cannot be substituted except with steel. And steel is going to be one of the primary materials required to build machinery, equipment and so on. Therefore, I would earnestly plead with him to approve of the policy not only of this State in insisting on the Salem plant but also of the Government of India giving a very high priority for steel.

Then, Sir, in the matter of education there has been some difference of opinion between the hon. the Leader of the Opposition and the hon. Member Sri Anbazhagan. While the hon. Member Sri Anbazhagan appeared to favour a ten-year school course, the Vice-Chancellor was very much in favour of the present educational system which we have adopted. This has been a matter of great deal of discussion, and the State Education Committee has come to the conclusion that the eleven-year course which we have now adopted is the best so far as this State is concerned. When the Education Commission recently visited Madras,

our Chief Minister also discussed with the Education Commission, and it appears to us that even the Education Commission, which has a partiality for the Higher-Secondary type of schools, seems to approve, far as this State is concerned. The eleven-year school course, and the arrangements of its education pattern for the technical and University course to suit this particular system. And it is our impression that they have approved of this scheme so far as this State is concerned. We are trying to divert the boys from this particular stage into the polytechnics or to the colleges, as the case may be. Some of them may even go into the industrial training institutes in which, for certain particular trades, education up to S.S.L.C. is insisted upon. I do not think that we should go on changing the pattern of education. I think more harm is done by changing the pattern often than by even having a bad pattern continuously for a long period. Then the world will adjust itself to it. But if we go on changing, we do not give any occasion for any adjustment to take place, with the result we create confusion and chaos. 4-‑1 p.m.

The other question which the Hon. the Leader of the Opposition raised was about the school fees. Here is a matter of conviction to the party. We want to give free education to all the children. If we say that there should be some children paying school fees and others not, there will be discrimination. Then some of the children who are paying school fees will say, 'We are entitled to better treatment, better instruction and different treatment from others'. So far as schools are concerned, the less discrimination exists there the better for education. All children should be treated on a par and alike, and there should not be any occasion in which they may feel any discrimination. Sir, I hope the Vice Chancellor would agree with this position.

Then, Sir, the hon. Member Dr. Hande raised one or two questions, particularly regarding our revenues. He said that the increase in revenue from Rs. 90 crores to Rs. 160 crores was not due to the buoyancy as stated in the speech of the Hon. the Chief Minister but that it was due to inflation. He said he had some records to show that the rupee was now worth only 17 nP. Well, I do not know how far it is true or how far it is correct. But there have been various interested people talking with interested statistics. My reliance is on a publication which is international and which has nothing to do with any Government in any country. I am one of the people in the mailing list of the 'Monthly Economic Letter' of the First National City Bank, New York. It has branches throughout the world, and it has a very important economic division which goes into the question of the depreciation of the currency in the various countries of the world. This is what we find. In 1954, if the index figure was 100 so far as India was concerned, in 1964, it was 65, making an annual depreciation of 4.2 per cent. Sir, at the same time, in France, which stands next, if the index figure was 100 in 1954, in 1964, it was 64—less

[Sri R. Venkataraman] [9th August 1965

than India, and the depreciation is 4.4 per cent annually. Israel is held up to us as one of the countries which has made tremendous progress especially battling against their worst natural obstacles. Now, here also you will find that if the index figure was 100 in 1954, it was 60 in 1964—a decade later—making an annual deprecia-tion 4.9 per cent. These hardly justify the statement that the Indian rupee is now worth only 17 nP.

DR. H. V. HANDE : In the same statement it is said that between 1963 and 1964 it is 11.7. But they have not give the statistics for 1964-65. This has not taken into account the intrinsic worth of the rupee inside India but in terms of the foreign exchange

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member is not correct. In fact the index numbers for these are prepared according to the cost of living index in each country. If in 1954 the cost of living was 'X' and if the cost of living in that country in 1961, a decade later, was 'Y', a proportion is struck, and it is published. It does not compare between India and other countries. It compares 1954 India with 1964 India. It compares 1954 Israel with 1964 Israel, and there can be no better index than the cost of living index. That shows how the cost of living has been increas-ing and money depreciating. I am very sorry that a lot of people are unnecessarily creating a sort of wrong impression that the Indian rupee has weakened to an enormous extent. It may be all right so far as political propaganda goes and people may say that the Government have done this and that. But to make a statement in the Legislature is slightly different. In a public meeting, one may say, 'What is the rupee worth now? It is not even one nP'. I can go about saying what this Government have done and how this Government have put up a number of hospitals, etc. But in the Legislature to say that the Indian rupee has sunk to 17 nP. is hardly justified, and I would plead with responsible members that we should not do anything which will discredit our currency. These state-ments have a tendency to go about, and these will greatly harm our credit and our currency reputation abroad. Having said this I do not want to dilate on this.

So far as the revenues are concerned, it has a very high rate of growth so far as this State is concerned. For this, there are a number of factors. The growth of industrial development in the State naturally brings more sales tax. Hon. Members are aware that in 1957 our general sales tax was Rs. 8.75 crores. In 1964, it is Rs. 20 crores. Even if we allow in this period of seven years a 30 per cent fall in revenue because of the depreciation in the value of the rupee, we cannot say that Rs. 8 crores has become Rs. 20 crores merely by depreciation. The reason why our revenues have shown such buoyancy is that there has been a very great tempo of economic development and industrial growth. The one industrial project to cite only one instance, the Mettur Aluminium industry,

9th August 1965] [Sri R. Venkataraman]

which was started a few days back, will give me Rs. 15 lakhs by way of sales tax. The various yarn mills which have been put up will give us general sales tax as well as central sales tax, because the yarn is sold outside Madras. The growth of the economic deve-lopment in this State has been of such an order as to give us more revenue without adding to the rate of the tax—again I want to emphasise 'without adding to the rate of the tax'.

Sir, there was general criticism in the House that there is an undue emphasis on public sector and that a lot of money is being spent by the public sector. I think Sri Subbiah Chettiar was very strong about it. But if we analyse the expenditure, we will find that every one of the items of expenditure, in respect of the public sector, is for the general welfare of the people, and that it cannot be avoided. For instance in the fourth plan, for minor irrigation, there is the provision of Rs. 2,500 lakhs. It cannot be said that irriga-tion should be in the private sector. Then there is 'Transport and Communications' including ports and roads. These are all public sector undertakings. A sum of Rs. 3,800 lakhs has been provided for these. Then we shall take Education. For general education, we have provided Rs. 79 crores. For technical education we have provided Rs. 15 crores. So, all these items of expenditure are really for the general welfare of the people, and none of these can be transferred to the private sector.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : What I say is not about the public sector activities. But I say that the Government are encroaching on trade and other businesses to the determent of the people.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I have been in the premise. I now came to the conclusion. I only stated that this was a thing which could not be avoided. 4-40 p.m.

The only sector in which both the public and private sectors can compete is the industrial sector. In public sector, the provision made for industries is Rs. 3,200 lakhs. In the private sector it is Rs. 2,400 lakhs. It cannot be, therefore, said, that the public sector has been given undue emphasis on this account. Even hon. Members, in the course of the debate, agreed that heavy industries and the defence industries must necessarily be in the public sector. The Neyveli Lignite Project could never have been put through in the private sector. There are many industries which cannot be taken up by private sector for sheer paucity of capital. If we take that into account and see these projects, which have been put in the public sector—they are all very heavy —we will see that they are beyond the pale of performance of the private sector. We cannot say that the sum of Rs. 3,200 crores for the public sector is too great while we have allotted Rs. 2,400 crores for the private sector. If we come to small-scale industries, we will find how realistic we are. In small-scale industries in private sector, there will be Rs. 400 crores, while in the public sector it will be only Rs. 280 crores, and even in that Rs. 280 crores,

industrial Estates will come in. It is this method by which we help the growth of private sector. In this way, I wish to emphasise the plan has given a very important role to the private sector, contrary to the impression that the private sector has been elbowed out. I beg to submit that the private sector has been given a very important and useful role to play in the field of industries and if the private sector fulfils our targets, our performance in the Fourth Plan will be certainly creditable. The fact that the Government have engaged themselves with new indus-tries—small industries—can be due to various factors and circums-tances. In order to provide unemployment relief, we will start match factories. This is not for earning any profit. Our Khadi scheme is really an unemployment relief scheme. If we don't have the Khadi Scheme, lakhs and lakhs of people living in the villages will not have even these twelve annas to live on. So, unemployment relief schemes have to be taken up from time to time to relieve distress in certain sectors of society.

Sir, much has been said about agriculture. I have already mentioned about the various aspects of agriculture. The only thing is that people say we have spent so much on agriculture and immediately we have not got the results. I want to point out that these are schemes which will not yield immediately results. For instance, the outlay on agricultural programmes is very largely on overheads like irrigation. That does not immediately yield results. Agricultural Extension Agencies, training of Agricultural graduates, promotion of research, etc., take time to yield results. These are inevitable and absolutely necessary, though we cannot make any headway or break through. In fact, Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar specially mentioned that emphasis should be laid on research; not only that, but that it should be brought home to the agriculturists. These are things which will not yield results immediately. but will have a leavening effect over a long period.

The next point which was greatly urged is taxation. Time and again, hon. Members have said that there is very heavy taxation: we are not able to bear the burden and that the plan imposes an unconscionable burden on the people. Sir, it is true that, when we want to execute a large plan, we have to bear really the burden. Otherwise we will have to say we need not have the plan or we need not have a plan of this size. Even those who are always talking about cutting down the size of the plan are only eager to cut down in regard to things which they are not interested in. Mr. Anbazhagan is interested in education. He will certainly object to any cut in education. Dr. Lakshmanaswami Mudaliar will have cut in industries. If I say that I would like to cut down certain factories, he will not accept it. That is the attitude of mind in every critic. Nobody comes forward to suggest fairly that these are the heads of items in which we should reduce the plan and still keep up the tempo of development to meet our needs so that it will be impossible for us to examine any particular item and see if it can be cut down without causing very serious repercussions. Like the little waves,

which develop on dropping a little stone in the pond right upto the edge of the water, it will have serious repercussions all round. Therefore, it is difficult to accept that the plan can be cut here or there. We find that there is no unanimity with regard to the areas in which it should be cut.

In respect of taxation also, there are two different views. I am not going to canvass for either, but I want to place them before the House for mere information. There is one section of enconomists who think that the level of taxation in India is low. According to them, in India; the *per capita* income being so low as Rs. 350 or Rs. 360, our exemption limit of Rs. 3,000 for income-tax is very high and unconscionable. Therefore, they say, the taxation is low. On the other hand, foreign exchange is going to be a very difficult problem. How are we going to meet it? In order to get over the foreign exchange problem, the Government of India are now suggesting, for instance, the use of indigenous raw materials in the place of the imported, the use of indigenous machinery in the place of the imported and the opening of design centres which will design new machinery in the country itself. Sir, in order to do that, we must get at least a basic quota of foreign exchange. We cannot build from search. The hon. Member Subbiah Chettiar instanced Japan the other day, and said we had not achieved any improvement like Japan in the last ten years. He also said "Take Germany, we are nowhere near the development made by Germany in the last ten years." Even at the risk of taking a little time. I would like to give to the House an experience which I had in Germany. I went to Germany after the war, and then there was mere ramshackles. Everything was burnt to ashes. The factories were all in complete ruin. Ten years later, factories have sprung up and they are all producing much better than what they did before the war. I asked them, "Please tell me the secret as to how within ten years you are able to rebuild all these things, while we, with 15 years' experience, have not been able to go even upto 1/50th of 1/40th of what you have done." Then the economists told me, 'It is true that the war destroyed our factories, but the war could not destroy our skills, skills which have been developed through 200 or 300 years. Along with the other people in the world, we designed; we invented, we introduced new technology, new methods and that is still with us. Therefore, it was feasible for us to build'. It is the something with Japan or any other country, which had taken part in the industrial revolution. No country in the world which has not participated in the industrial revolution and which did not advance along with the other countries in the field of industrialisation, has reached that amount of technological growth or industrial growth as India has done. Therefore it is wrong to compare India with Japan or Germany. We should see the skills that we are now developing. The progress is fast and we are able to dispense with foreign assistance as quickly as possible.

I have only a few more small observations to make. If by chance I do not refer to other members, it does not mean that they have not made any valuable contribution; it is just because that they do not come under the classifications which I have adopted for replying.

The hon. Member Sri Rajah Iyer gave some valuable suggestions with regard to training schools. He said that in the training schools there should be no stipend at all and this stipend was a waste of money. I do not know how far Mr. Krishnamurthy would agree to that. But the point about training schools is that we will admit such number of training students as are required as teachers in the year to come. It is not general education. We cannot admit everybody into the training school. The purpose of training schools is to find and recruit the requisite number of teachers who will be required at the end of one or two years. And that is why we are not providing facilities for everybody to go into the training school.

4-50 p.m.

Sri Krishnamoorthy said that there were enormous extents of uncultivated lands. I would like to go with him and see them for myself. The *per capita* ownership of land in the State is 0.6 acre. This is one of the lowest, barring perhaps Kerala. There is not much land. The lands that we can see by the railway line are not cultivable at all, and even if they are cultivated, the cost of production will be much greater that the yield would be uneconomic.

Now, I am thankful to the members of the D.M.K. party for the support they have given to the Plan as a whole. They have dissociated themselves from another party, which said that the plan should be delayed or it should be reduced. In fact there may be differences of opinion with regard to the size of the plan. But there can be no difference of opinion as to the necessity for the plan. The hon. Members Sri N. V. Natarajan specially mentioned it and emphasised the point.

Two things which have been repeated by the members are the Salem Steel Plant and the Hogenekkal scheme. I have already stated that so far as the Hogenekkal Scheme is concerned, we have to get the consent of the neighbouring State, Mysore. We are doing our best. This is a case of what we call in Dickens's novel "Barkis is willing to marry, but Puggoty has to give consent". Here also we are keen on having the Hogenekkal Scheme. We are positive that it will be one of the cheapest hydro-electric schemes and it will be of immense advantage and use to the Mysore State also. Some little doubts and anxiety expressed by officials in the newspapers that this will hurt their share of waters, I am afraid, has no basis, because the sharing of water will be discussed between the two States in 1974, when the agreement expires and a new agreement will be entered into. There is no question of sharing the water. The water already flowing out of Krishnarajasagar will be utilised to the advantage of both the States. We

have offered to them that we will share the cost of power in spite of the fact that one of the hydro-generators would be exclusively on the side of the Madras State. We look forward to the discussions turning fruitful. The Planning Commission Member in charge of Electricity, Professor Thacker, is coming over to Madras for discussions on the matter. After discussions with us, he will be proceeding to Mysore. Let us hope for the best.

So far as the Salem Steel Plant is concerned, we have done all we can. The Opposition or any other person in this State could not say that the Madras Government have failed in anything. We have taken advantage of the new and improved technology which utilises the low grade iron ore and lignite. We had all the experiments conducted so that nobody will be able to say: "No, the scheme is not technically feasible". We have shut out any such argument by all the steps which the State Government took over the period. We have got the report in which the capital cost of steel per tonne in various other Hinduism Steel Projects, such as the Rourkela and Bhilai, is compared, and it has shown that the Salem Steel Plant will be comparable. I must express my gratitude and thanks to the Japanese Consulting Institute for their interest in this scheme. They are sending out a team. There can be no criticism whatsoever of this Government in respect of the Salem Steel Plant or the steps that they have taken to implement it. Of course there are a number of imponderables in everything. And there are some differences of opinion expressed in certain quarters. But I do hope that ultimately the scheme will be put through and we will have the only steel plant in the whole of India which will go into production and produce some steel in the Fourth Plan period. Even if the other plant are put through, even if they are sanctioned and money expended on them such as Vizag or Hospet plant—no one of these will go into production as soon and as quickly as the Salem Steel Plant, because all the preliminary work for the plant has already been completed and it is just in the position of immediately starting on work. I do hope that the Government of India will approve and include it in the Plan and we hope for the best.

Sir, I do not want to take more of the time of the House. I am sorry I have taken a little longer time than usual. I am very grateful to the House for the patient hearing they have given me and I trust they will approve the plan as a whole.

MR. CHAIRMAN: Now, the discussion on the Draft Outline of the Fourth Five-Year Plan is over. We will now take up the Government Bills.

[9th August 1965

V.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE COUNCIL RULES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

" That under Rule 21 (3) of the Madras Legislative Council Rules, the order business arranged in the list for today be revised and item (2) under ' Government Bills ' be taken up before item (1)."

MR. CHAIRMAN : The question is :

" That under rule 21 (3) of the Madras Legislative Council Rules the order of business arranged in the list for to-day be revised and item (2) under ' Government Bills ' be taken up before item (1).".

The motion was put and carried.

VI.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CITY MUNICIPAL CORPORATION (AMENDMENT BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 16 OF 1965).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I move :

" That the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965* (L.A. Bill No. 16 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration. ".

Hon. Members may remember that the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Act, 1961 came into force in April 1962. Several difficulties are now being experienced in the working of the principal Act and hence Government are considering the question of amending the Act comperehensively. As this may take some time, it has been decided to introduce a Bill containing a few important amendments to the Madras City Municipal Corporation Act, 1919. The following are the sailent features of the Bill :

The conditions of service of the Commissioner which included his pay, leave, leave salary, term of appointment, etc., can be regulated by Government under sub-section (5) of Section 7 of the Act. Hence sub-section (1) of Section 8 and Section 14 are unnecessary. Clauses 2 and 3 of the Bill seek to omit these provisions.

Under the proviso to section 24 of the Act if any resolution of the Corporation Council or a committee constituted under the Act contravenes any provision of any statute, rule notification, regulation or by-law or any order passed by the Government, an obligation is cast on the Commissioner to refer the matter to the Government for orders within 15 days of the passing of the

* Printed as Appendix II on pages 72–77.

9th August 1965] [Sri M. Bhaktavatsalam]

resolution and inform the council or the committee, as the case may be, of the action taken by him at its next meeting. The time limit of 15 days has been found to be too short. It is, therefore, proposed to enlarge the period to 30 days and also to empower the Government to grant an extension of time not exceeding 15 days. Clause 4 of the Bill as passed by the Assembly provides for this.

Section 41 of the Madras District Municipalities Act, 1920, empowers the State Government to dissolve or supersede a Municipal Council, if in their opinion, the council is not competent to perform or persistently makes default in performing the duties imposed on it by law or exceeds or abuses its powers. 5-00 p.m.

The Madras City Municipal Corporation Act does not contain any such provision and also similar to the provision in section 41 of the Madras District Municipalities Act, 1920. Further, though there are certain powers vested with the State Government like the power to call for records, to cause inspection to be made, to direct the taking of action, to appoint a person to take action in default at the expense of the Corporation and to cancel resolution and by-law, it has been felt on many occasions that the existing provisions are not adequate enough to meet certain contingencies. Hence it is proposed to amend the Madras Corporation Act for making this enabling provision on the lines of Section 41 of the Madras District Municipalities Act, 1920. Clause 5 of the Bill seeks to incorporate such a provision. A similar provision exists in Section 490 (1) of the Delhi Municipal Corporation Act, 1957. The Calcutta Corporation has also once been superseded for a period of four years up to 1952. A few days back, the Maharastra State Government has under the Nagpur Corporation Act, issued a show cause notice to the Nagpur Municipal Corporation as to why the Corporation should not be superseded as the Corporation has exceeded and abused its powers in the case of water-supply and repayment of loans.

Under Section 7 of the Act, the Commissioner, the two Assistant Commissioners and the Personal Assistant to the Commissioner are appointed by the State Government. Under section 85 of the Act, every appointment of a Health Officer, an Engineer, an Electrical Engineer, a Revenue Officer, a Chief Accounts Officer and an Educational Officer has to be made by the Council of the Corporation out of a panel of names prepared by the State Government. As these Officers are heads of departments, it is appropriate that they are appointed by the State Government themselves. Necessary provisions in this behalf have been proposed in the Bill.

The question of improving the administrative efficiency of the City Municipal Corporation has been engaging the attention of Government since a long time. After careful consideration, the Government have come to the conclusion that for this purpose the State Government should have the authority to provincialise any category of posts in the Corporation. To ensure that recruitment

is fair and impartial and that selections are made on merit, consultation with the Madras Public Service Commission is essential. Such consultation is done by Government in regard to posts to which they make the appointment. It is therefore considered that a similar procedure may be followed in regard to the posts under the Corporation also. Necessary provisions in this behalf are proposed in new sections 94 to 97.

Under the proviso to section 142 of the Act, no loan can be raised by the Council without the previous publication of the application under the Local Authorities Loans Act, 1914 and the rules issued thereunder. As this procedure involves delay, it is proposed to delete the provision requiring such previous publication. Clause 12 provides for this.

With these words, Sir, I commend the Bill, as passed by the Legislative Assembly, for the consideration of the House.

MR. CHAIRMAN : The amendment may also be moved so that the motion and the amendment may be discussed by the House.

SRI K. ANBAZHAGAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

" That the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 16 of 1965) be referred to a Select Committee of the Legislative Council consisting of the following Members :—

The Hon. Sri S. M. A. Majid,
Sri K. Anbazhagan,
Sri M. Subbiah Chettiar,
Sri K. Rajaram,
Sri K. R. Ramasamy,
Dr. H. V. Hande, and
The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam (mover of the Bill)."

திரு. என். வி. நடராசன் : திரு. அன்பழகன் பிரேரேபித்துள்ள திருத்தத்தை நான் வழி மொழிகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The motion and the amendment are before the House for discussion.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகர கார்ப்பொரேஷன் சட்டத்தைத் திருத்த அரசாங்கம் கொண்டு வந்துள்ள திருத்தங்களில் ஒரு சிலவற்றை ஆதரிக்கிறேன். கார்ப்பொரேஷன் அலுவலர்களின் அந்தஸ்தை அரசாங்க அலுவலர்களின் அந்தஸ்திற்குச் சமமாக ஆக்குவதற்குக் கொண்டு வந்துள்ள திருத்தம் அவசியமானது. அதைக் கொண்டு வந்ததற்காக அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். ஒரு சில திருத்தங்களை நான் கடுமையாக ஆட்சேபிக்கிறேன். சென்னை நகரசபைக்கும் அதுபோன்ற மற்ற ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் இப்போதுள்ள அதிகாரங்கள் அவசியம் இருக்கத்தான் வேண்டும். இந்த நாட்டில்

மக்களாட்சி முறையில் அதிகாரங்கள் பரவலாக இருக்கவேண்டும் என்று ஆளும் கட்சியினரே அடிக்கடி சொல்லி வருகின்றனர். அப்படி இருக்கும்போது, நகரசபைகளுக்கு அதிகாரங்களை அதிகமாகவே கொடுத்து வரவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நகரசபைகளின் காரியங்களைக் கண்காணிக்கவும், அவைகள் அடிக்கடி செய்யும் தவறுகளைக் கண்டிக்கவும் அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருபகவேண்டியதுதான். ஆனால் அதற்கெல்லாம் இப்போதே அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. அப்படி இருக்க, கல்கத்தா நகரசபைச் சட்டத்திலும், டெல்லி நகரசபைச் சட்டத்திலும், நம் ராஜ்ய டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிடீஸ் சட்டத்திலும் உள்ள ஒரு அம்சத்தைக் காட்டி, நகரசபை தவறு செய்யும்போது அதை "ஸூபர்ஸீட்" பண்ணுவதற்கு சட்டத்தில் வகைசெய்வது இந்தக் காலத்திற்கு ஏற்றதா, தேவையா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இது தேவைதான் என்று ஒரு விதத்தில் வாதம் செய்தால் அதை நானும் முழுமனதுடன் ஆதரிப்பேன். ஆனால், இப்போதுள்ள அரசாங்கம் நேர்மையாகவும் நியாயமாகவும் நடக்கிறதா, இந்த அரசாங்கத்திற்கு இந்த அதிகாரங்கள் இருக்கக்கூடாது என்று என் போன்றவர்கள் எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்திடம் நியாயமும் நேர்மையும் இல்லை என்பதற்கு நூற்றுக்கணக்கான உதாரணங்கள் சொல்ல முடியும். பஞ்சாயத்துக்கள் சம்பந்தமாக ஒரு சிறு உதாரணத்தை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடந்தபோது, சென்னைக் கார்ப்பரேஷன் உட்பட பல நகரசபைகள் இந்தியை எதிர்த்துத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றின. அது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்தபோது, அந்தத் தீர்மானங்களை ஏன் ரத்து செய்யக் கூடாது என்று அவைகளை அரசாங்கம் கேட்டது. நான் இதை மிக மிக வரவேற்கிறேன். பஞ்சாயத்துக்கள், நகரசபைகள் முதலிய ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் தாங்கள் கவனிக்கவேண்டிய காரியங்களைத்தான் கவனிக்கவேண்டும் என்ற கருத்துக்கு நான் முழு ஆதரவு கொடுக்கிறேன். நான் ஒரு பஞ்சாயத்தின் தலைவன். எங்கள் பஞ்சாயத்தில் இந்த நியதியைக் கூடியவரை கடைப்பிடிக்கிறோம். பல நகரசபைகளில் அரசியல் தலைவர்களுக்கு 'வெல்கம் அட்ரெஸெஸ்' சர்வசாதாரணமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. சமீபத்தில், ஒரு நகரசபை 'ஆர்ச்' அமைப்பு கட்டக் கூடாது என்று சென்னை உயர்நீதி மன்றம் தடை விதித்திருப்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அந்த நகரசபையின்மீது அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா ? ஆட்சியிலுள்ளவர்கள் தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களின் ஆட்சியில் உள்ள நகரசபைகள் தவறு செய்தால் அதைக் கண்டிப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்தி பிரச்னை மக்கள் பிரச்னையாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட விஷயத்தில் மக்களின் கருத்துப் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் சென்னை நகரசபை நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை அரசாங்கம் ஏன் அனுமதிக்கக்கூடாது? இந்த மசோதாவில் அரசாங்கத்திற்கு அளிக்கப்படும் அதிகமான

அதிகாரங்கள் துஷ்பிரயோகப்படுத்தப்படுமோ என்று ஐயுறுகிறேன். எனவே நான் ஆட்சேபிக்கும் ஷரத்துக்களையாவது கைவிடவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கார்ப்பொரேஷன் கமிஷனர் முதலிய அதிகாரிகளை இப்போது
5-10 p.m. அரசாங்கம் நியமித்துவருகிறது. கமிஷனருக்குக் கீழுள்ள அஸிஸ்டென்ட் கமிஷனர் உத்தியோகம், இலாகாக்களின் தலைவர்கள் உத்தியோகம் ஆகிய உத்தியோகங்களுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கும் பெயர்களிலிருந்து ஆட்களை கார்ப்பொரேஷன் பொறுக்கியெடுத்து நியமிக்கிறது. இந்த சிறு அதிகாரத்தைக் கூட ஏன் கார்ப்பொரேஷனிடமிருந்து அரசாங்கம் பறிக்க வேண்டும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஒருசில நாட்களுக்கு முன் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் கூட—சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் என்று சொன்னால் கூட மிகையாகாது—என்னிடம் சில குறைபாடுகளைத் தெரிவித்தார்கள். ஒரு எம்.எல்.ஏ.-யின் விருப்பத்திற்கிணங்க ஒரு மாவட்டக் கலெக்டரை மாற்ற அரசாங்கம் தன் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆசிரியர்கள் ஒரு ஊரிலிருந்து இன்னொரு ஊருக்கு மாற்றப்படுவதற்கு அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்கள் பயன்படுத்தப்படுவதாகத் தெரிகிறது. இவர்கள் இன்னும் மாற்றப்படவில்லை; இது சம்பந்தமாக ஆர்.டி.ஓ.-வை அங்கத்தினராகக் கொண்ட ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, பஞ்சாயத்து யூனியனின் அதிகாரங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அஸிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் உத்தியோகம் போன்ற உத்தியோகங்களுக்கு, அரசாங்கம் அனுப்பும் பெயர்களிலிருந்து உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிப்பதற்கு கார்ப்பொரேஷனுக்கு இருக்கும் சிறு அதிகாரத்தைக் கூட அரசாங்கம் ஏன் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்? எல்லா அதிகாரங்களையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றால், நகரசபைகள் இருக்க வேண்டியதில்லை; ஊராட்சி மன்றங்கள் தேவை இல்லை. அதிகாரங்கள் பரவலாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லும் இந்த அரசாங்கம் ஏன் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு இருக்கும் அதிகாரங்களையும் தானே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இதை அரசாங்கம் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மேலை நாடுகளில் இந்த மாதிரி நகரசபைகளுக்கு எந்தவிதமான அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதையும் குறிப்பாக சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பல அமெரிக்க நாடுகளில் போலீஸ் வைத்து நடத்துவதற்குக் கூட நகரசபைகளுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படி அதிகாரம் இருப்பதால் நகரசபையில் உள்ளவர்கள் நேர்மையாக நடப்பதால் உள்ள நாட்டில் ஒரு மாநிலத்தில் அந்த மாநில அமைச்சரை நகரசபை போலீசார் விசாரித்து அபராதம் விதிக்கும் அளவுக்கு ஆட்சி நடக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நகரசபைகள் உள்ள நாடு ஜனநாயக நாடு என்று சொல்வதா, இருக்கிற அதிகாரத்தைப் பறிக்கிற அரசாங்கத்தை ஜனநாயக அரசாங்கம் என்று சொல்வதா

என்று புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. நகரசபைகளுக்கு மேலும் மேலும் அதிகமாக அதிகாரத்தைக் கொடுத்து நல்லமுறையில் அவர்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்தும்படி செய்து அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டுமே தவிர இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, நினைத்தால் கலைத்துவிடுவோம் என்று ஆட்சி செலுத்துவது நகரசபைகளை வாழவிடுவது ஆகாது என்ற கருத்தைச் சொல்லி முக்கியமாக மற்ற சட்டங்கள் இருந்தாலும் அதிகாரங்கள் இருந்தாலும் அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் போன்றவர்களையாகிலும் நகரசபைகளில் அவர்கள் அமர்த்திக்கொள்ள அவர்களுக்குள்ள அதிகாரத்தை எடுக்கவேண்டாமென்று கூறி இத்துடன் என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

DR. H. V. HANDE : Mr. Deputy Chairman, at the very outset, I want to emphatically say that this Bill is conceived very unfortunately, and it should not have been brought before this House. The time at which this Bill is brought forward is very inopportune, because up to now, in the State, there is a peculiar complexion in regard to municipal authorities. Some of the opposition members are in charge of the municipal bodies. Let us take for instance the Corporation of Madras. It is in the hands of the opposition members. When this Bill is brought forward at this inopportune moment, there is a feeling creeping among the public and among the opposition members that there is a motive behind this Bill and that this Bill will endanger the very tenets of democracy and the very right of forming an effective opposition. That fear lurks into the public mind. There is a real feeling in the public mind that hereafter it may not be advantageous and it may not be useful to form a healthy opposition. Because, if the Madras Government can take away the fundamental right of running the corporate bodies from the hands of the opposition, tomorrow what will be the consequence? Suppose, the Central Government take away the fundamental rights of the State Government. What would the State Government feel in the matter? Suppose the opposition parties form the State Governments, and the Central Government then say that the rights of the State Governments will be removed and that the State Governments will be superseeded, how will the State Governments feel? It is very important that every one of us should realise that this Bill is a very dangerous Bill making in roads into the very fundamental right of the people to form a strong opposition under the democratic system of Government. I beseech this Government and the Chief Minister to withdraw this Bill or at any rate to send it to a select committee to see that certain clauses which seek to supersede the powers of the Mayor are removed. For this purpose, it is imperative that the Government should re-examine the whole Bill and see that some sort of confidence is retored among the public that opposition parties have a right to exist. Otherwise the Government can straightway remove the opposition parties and take up the one party system. This is a very important point which

[Dr. H. V. Hande] [9th August 1965

struck me, as I was going through the Bill. What prevents the opposition from forming a majority in certain municipal bodies and taking charge of the administration of the local bodies by themselves? How, in the name of justice, I ask, all these years, the Government never thought of bringing forward this Bill and how suddenly now they have brought forward this Bill when the opposition parties are gaining strength? Already there is power for the Government to see that proper action is taken if the municipal bodies make mistakes. Even to-day they might do so. Regarding certain points about the allotment of houses, the Government have given instructions to the Commissioner. Even without the present Bill, it was possible for the Government to give instructions to the Commissioner and the Mayor to remove completely a particular resolution that they have passed. Why should they psychologically damage the public confidence in the opposition parties running the corporate bodies, is my question. Therefore, I request the Government and I beseech the Chief Minister to withdraw this Bill or at any rate send it to the select committee. Already the employees in the corporation are discharging their duties well. If the Government think that a certain amount of freshness should be infused among the employees, they can provincialise them and withdraw this particular section which seeks to remove the powers from the Corporation. The Government can give better facilities to the employees; they can transfer them from one department to another or to the State Government and put some State Government employees in the Corporation. That would be all right and will solve the problem also. The question of administration is not the only one thing that has to be taken into consideration. The question of opposition parties coming to power must be taken into consideration. If the opposition parties express a particular view, why should we deny them that right to express their viewpoint?

Sir, I do not want to take any more of the time of the House. The only thing I want to stress is that my point is perfectly possible of adoption. The Government must realise their responsibility in allowing a healthy opposition to come up and in allowing a democratic set up to function in our State. The most essential thing in a democracy is that the opposition party should develop fully. The Government should see that no psychological damage is done to the confidence of the people in running the municipal bodies. The Government should see what will happen if this Bill is passed into an Act.

With these words and with the hope that the Chief Minister will accept the amendment to refer this Bill to a select committee, I resume my seat, Sir.

5-20 p.m.

* திரு. என். வி. நடராசன் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாநகராட்சி மன்றத் திருத்த மசோதாவின் மீது கனம் உறுப்பினர் திரு. க. அன்பழகன் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை வழிமொழிகின்ற வகையில் எனது கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். நான் இங்கே சட்டப் பிரச்னைகளை எடுத்துக் கூற விரும்பவில்லை.

9th August 1965] [திரு. என். வி. நடராசன்]

அந்தச் சட்டத் துறையிலும் அதிகமான அனுபவமோ அல்லது சட்டத் துறையில் அதிக ஞானம் பெற்றவன் என்றோ சொல்லிக் கொள்ள விரும்பவில்லை. நான் அறிந்தவரையில் சர்க்கார் முன்பு, குறிப்பாக முதலமைச்சர் முன்பு சில கருத்துக்களை வைக்க விரும்புகிறேன். மாநகராட்சியின் நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் கண்காணிப்பதற்கான பல விதிமுறைகள் சட்டத்தில் இருப்பதாக அறிகின்றேன். குறிப்பாக மாநகராட்சியின் ரிகார்டுகளை எந்த நேரத்திலும் தருவித்து பார்த்து அதிலுள்ள குறைபாடுகளை கவனிப்பதற்கு சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. உரிமை இருக்கிறது. அது 40-வது விதியின் அடிப்படையில் இருக்கிறது. அதேபோல மாநகராட்சியின் ரிகார்டுகளை நேரடியாக போய் பரிசிலனை செய்வதற்கு சர்க்காருக்கு போதிய அதிகாரம் இப்போது உள்ள நிலையிலேயே இருக்கிறது. அது 41-வது விதியின் அடிப்படையில் இருக்கிறது. அதேபோல சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் சர்க்காருக்கு அதிருப்தியாக நடந்தால் அந்த குறிப்பிட்ட பிரச்னையைக் காட்டி அதில் இந்த விதமாகத்தான் நடக்கவேண்டுமென்று அவற்றிற்கு கட்டளையிட சர்க்காருக்கு அதிகாரம் 42-வது விதியின் அடிப்படையில் இருக்கிறது. அது போதாது என்று எந்தக் காரியத்திலாகிலும் கார்ப்பரேஷன் சரியாக நடக்கவில்லை என்றால் பிரத்தியேக அதிகாரியை நியமிக்கவும், இப்படித்தான் செய்யவேண்டுமென்று கட்டளையிடவும், கார்ப்பரேஷன் நிதியிலிருந்து அவருக்கு சம்பளம் தரவேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்கவும் 43-வது விதியின் அடிப்படையில் சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. கார்ப்பரேஷனின் எந்தத் தீர்மானத்தையும் சர்க்காருக்கு 15 நாட்களுக்குள் அனுப்பி வைக்க வேண்டும். அப்படி அனுப்பப்படும் தீர்மானங்களுக்கு 15 நாட்களுக்குள் சர்க்கார் ஒப்புதல் அளித்தால்தான் தீர்மானங்கள் நடைமுறைக்கு வந்ததாகக் கொள்ளமுடியும் என்ற உரிமை 43-வது விதியில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அண்மையில் இந்தி எதிர்ப்பு கலவரத்தின் காரணமாக சில நகர மன்றங்கள் நிறைவேற்றிய கண்டனத் தீர்மானங்கள், அனுதாபத் தீர்மானங்கள் ஆகியவைகளை சர்க்கார் ரத்து செய்திருப்பதை கனம் முதலமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மாநகராட்சி மன்றம் நிறைவேற்றும் தீர்மானம் இந்த முறையில்தான் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று கட்டளையிடும் எல்லா உரிமைகளும் இருக்கும் போது, இந்தத் திருத்தத்திற்கு என்ன அவசியமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சியாக மாநகராட்சியில் இருக்கிறது, எனவே அதைப் பழி வாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏதாவது சர்க்காருக்கு இருக்கிறதா என்பது எனக்கு ஐயப்பாடாக இருக்கிறது. இவ்வளவு அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டு கார்ப்பரேஷனின் நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிப்பதற்குப் பதிலாக, ஜனநாயகம் வாழ வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகின்ற இந்த நேரத்தில், மாநகராட்சியை சர்வாதிகாரப் போக்கில் கலைத்துவிடும் நோக்கத்தில் மாநகராட்சி மன்றச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவது, ஜனநாயக வளர்ச்சிக்கும், பண்புக்கும் ஊறு செய்வதாகும்

[திரு. என். வி. நடராசன்] [9th August 1965

என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறுகிறேன். எனவே இது மிகவும் முக்கிய பிரச்னையாக இருப்பதால், செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடுவதன் மூலம், அங்கு நடைபெறும் விவாதத்தை வைத்து சர்க்கார் நல்ல முடிவெடுக்கத் துணையாய் அமையும். இந்தப் பிரச்னையில் சர்க்கார் ஜனநாயக உணர்வோடு நடந்தது என்பதற்கு அடையாளமாக குறைந்த பட்சம் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடுமாறு கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : கனம் தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகர முனிசிபல் சட்டத் திருத்தத்தின் அடிப்படையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல அனுமதி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி திருததங்கள் தேவையா என்று யோசிக்கவேண்டி இருக்கிறது. ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் "Government for the people. by the people" என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள். அந்தக் குறிக்கோளை வைத்துத்தான் நாம் அரசாங்கம் நடத்துகிறோம் என்று ஓயாமல் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அன்னிய ஆட்சி இருநத காலத்தில் கூட முக்கியமாக நகராட்சிக்கும் சென்னை மாநிலத்திலுள்ள கார்ப்பரேஷன் போன்ற ஸ்தாபனங்களுக்குமுள்ள அதிகாரத்தைக்கூட எடுக்கவில்லை. அவற்றை அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் ஏதாவது தவறு செய்தால் அந்த ஸ்தாபனத்தை கலைத்துவிட்டு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் மூலமாக அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இந்த திருத்தம் வந்திருக்கிறது. கமிஷனர் போன்ற அதிகாரிகளைத்தான் அரசாங்கம் நியமித்து வந்தது. இப்போது அதற்குக் கீழேயுள்ள அதிகாரிகளையும் நியமிக்கவேண்டுமென்று சில திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்த முனிசிபாலிடியாக இருந்தாலும் கார்ப்பரேஷனாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய ஆட்களுக்கு ஆட்சேபனை சொல்லமாட்டார்கள். 'அந்த மாதிரி அதிகாரிகளை அனுப்புகிறோம்; அவர்களால் உங்களுக்கு நிர்வாகம் எளிதாக இருக்கும்' என்று அனுமதி பெற்று அனுப்பினால் நலமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஜனநாயக ஆட்சி என்று சொல்லிக்கொண்டு மக்களுக்கு இருக்கிற சிறிய உரிமைகளை முனிசிபாலிடி போன்றவைகளின் காரியங்களில் குந்தகம் விளைவிக்கும் அளவில் எதற்காக செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டும். மக்களாட்சி இந்த நாட்டில் நடக்கிறதா, இல்லையா என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்கும்போது அதிகமாகக் கூட கேட்கவில்லை. இந்தத் திருத்தத்தை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி அங்கே விவாதம் நடத்தி அவசரப்படாமல் காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதற்காவது அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்து மெஜாரிட்டி இருக்கிறது என்ற குறிக்கோளைக் கொள்ளாமல் செலக்ட் கமிட்டி மூலமாக இன்னும் தேவையான திருத்தத்தைக் கூட சேர்த்து செய்யலாம். அப்போது அரசாங்கம் நல்ல காரியம் செய்ய வழிவகை ஏற்படும். மெஜாரிட்டி பலத்தைக் கொண்டு அரசாங்கம் இதைச் செய்தார்கள் என்ற பழிச்சொல் ஏற்படாத

9th August 1965] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

வாறு, முக்கியமாக மெட்ரூஸ் சிட்டி கார்ப்பரேஷனுக்கு மட்டும் இதை அவசரப்பட்டு செய்யவேண்டியதில்லை. மேல் நாடுகளில் உள்ளதைப்போல முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன் போன்ற ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமே தவிர இருக்கிற அதிகாரத்தை எடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லி, செலக்ட் கமிட்டிக்கு இதை விட வேண்டுமென்று கூறி இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, நான் மதுரை ஜில்லா போர்டு தலைவனாக இருந்தேன். அப்படியிருந்தபோது ஒருமுறை ஜில்லா போர்டு கலைக்கவேண்டுமென்று சட்ட மன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் வந்தது. ஸ்பெஷல் ஆபீசர் அனுப்ப வேண்டியிருந்தது. அப்போது ஜில்லா போர்டு செகரட்டரியாக வி. கே. ராமசாமி முதலியார் இருந்தார். அவர் அப்போது எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். ஜில்லா போர்டு கலைப்பது அநீதி. ராஜாஜியிடம் அதைக் கலைக்கக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு வர வேண்டுமென்று எழுதியிருந்தார். அவருக்கு நான் பதில் எழுதினேன். ஜில்லா போர்டு கலைக்கும் அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அந்த அரசாங்கத்தை மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அப்படி உள்ள அரசாங்கம் செய்தது தவறு என்று குறுக்கே நிற்கவும் கலைக்கவேண்டாமென்று கேட்கவும் தயாராக இல்லை. பதவியைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக அங்கே வந்து கெஞ்சிக் கொண்டிருக்க முடியாது என்று தெரிவித்துவிட்டேன். ஜில்லா போர்டுகளைக் கலைத்து ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு கூட சென்ற காலத்திலே கேரளாவிலே கம்யூனிஸ்ட் சர்க்கார் வந்தது. அந்த சர்க்காரைக்கூட கலைத்து விட்டு மத்திய சர்க்கார் அதிகாரத்தை மேற்கொண்டது. இப்பொழுதுகூட கேரளாவிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் போதிய மெஜாரிடி இல்லை என்ற காரணத்தால் கவர்னர் ஆட்சி வந்தது. நான் என்ன நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன் என்றால் இந்த சட்ட மன்றம் சர்வ வல்லமை வாய்ந்தது; எல்லாவித அதிகாரத்தையும் கொண்டது என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். நான் ஜில்லா போர்டு தலைவராக இருந்தபோது சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருப்பதுதான் மரியாதை, ஜில்லா போர்டு தலைவருக்கு எந்த அதிகாரமும் இல்லை, அப்படி இருப்பது பிரயோஜனமும் இல்லை என்று எண்ணினேன். சட்ட மன்றம்தான் உயர்ந்தது என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். இந்த மசோதா வந்ததைப் பார்த்தால் 5, 6 தினங்களாக ஒரு சந்தேகம் வந்தது. இந்த சட்ட மன்றத்துக்கு ஒரு குட்டி கார்ப்பரேஷனைக்கூட கலைக்க அதிகாரம் 5-30 p.m. இல்லாமல் இருந்ததா, அது இப்போதுதான் வரவேண்டுமா என்ற எண்ணம் வந்தது. இந்த கார்ப்பரேஷனைக் கலைக்கும் அதிகாரத்தைப் பெறுவது ஜனநாயகத்துக்கு உகந்தது அல்ல என்று கூறிக் கொண்டிருப்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [9th August 1965

இந்தக் கார்ப்பரேஷனில் நடக்கும் சம்பவங்கள் முந்தாநாள் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். மெரீனு கான்டீனையே சாப்பிட்டு விட்டார்களாம். எல்லோரும் கான்டீனில் சாப்பிடுவார்கள். இவர் கள் கான்டீனையே சாப்பிட்டுவிட்டார்களாம். இதே மாதிரி குமுதம் பத்திரிகையில் ஒவ்வொரு வாரமும் தவருமல் கார்ப்ப ரேஷன் விஷயம்பற்றி பத்தி பத்தியாக மாறி மாறி எழுதிக்கொண் டிருக்கிருர்கள். இப்படி எழுதிக் கொண்டிருக்கும்போது இந்த கார்ப்பரேஷனைக் கலைக்கும் அதிகாரம் சர்க்காருக்கு இல்லை யென்றால் இந்த சர்க்கார் எதற்கு இருக்கிறது? இந்த அதிகாரம் மிகவும் அவசியம். கார்ப்பரேஷனிலே இருந்து எந்த அதி காரத்தை எடுத்துவிட்டார்கள். 3 பேர் ஸ்டாண்டிங் கமிட்டி என்று சொல்லி 5 கோடி ரூபாயை பங்குபோட்டுக் கொள்கிருர்கள். அந்த அதிகாரம் அப்படியே இருக்கவேண்டும் என்பதுபோல் இருக்கிறது கனம் சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் சொல்வது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : நண்பர் அவர்கள் சொன் ஞர்கள். ஐந்து கோடி ரூபாயை பங்குபோட்டுக் கொள்கிருர்கள் என்று. ஐந்து கோடி ரூபாயை பங்கு போடுகிற ஆட்களை இன்று அரசாங்கம் தண்டிக்க பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த சட்டங்களை மறந்துவிட்டார் என்று நினைக்கிறேன். ஐந்து கோடி ரூபாய் அல்ல, ஒரு பைசாவை திருடியவனைக்கூட பிடிப்பதுதான் அரசாங்கத்தின் முக்கிய வேலை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : on a point of order sir, மூன்று பேர் சேர்ந்து 5 கோடி ரூபாயை பகிர்ந்து எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை சொல்கிருர். அதை எடுத்து வாதடுவதற்கு அவர்கள் இந்த சபையிலே இல்லை. சபையில் இல்லாதவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டை சொல்லத் துவங்கலாமா?

டெபுடி சேர்மன் : கனம் அங்கத்தினர் அடுத்தாற்போல் பேசும் போது சொல்லலாம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : 5 கோடி எடுக்கவில்லை என்றால் ஆளுக்கு ஒரு கோடி என்று சொல்லுங்கள். எனக்கு ஆட்சேப மில்லை. இந்த கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகத்திலே இருக்கக்கூடியவர் கள், ஊழல்கள் இல்லாமல் மாறி விடவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்த தீர்மானம் வந்ததாக நான் எண்ணுகிறேன். இத்தகைய பயமுறுத்தும் தீர்மானம் ஒன்று ஏதேனும் தவறு செய் தால், 'உங்களைத் தண்டித்துவிடுவோம், கார்ப்பரேஷனையே கலைத்து விடுவோம்' என்றால் அங்கே இருப்பவர்கள் ஜாக்கிரதையாக இருப்பார்கள். நாம் கவனிக்காமல் விட்டால், அவர்கள் இஷ்டம்போல் ஆட்டமெல்லாம் ஆடி அந்த கட்சிக்கே கெட்ட பெயரைக் கொண்டு வந்துவிடுவார்கள். அந்த கெட்ட பெயர் வராமல் தடுக்கத்தான் இந்த திருத்த மசோதா வருகிறது. ஆகவே திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு இந்த மசோதாவை அன்பழகன் அவர்கள் ஆதரிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

9th August 1965]

* **திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்** : சட்ட மன்ற உபத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநகராட்சி சட்டத் திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டு இருப்பதை பூரணமாக எல்லோரும் ஆதரிக்க கூடிய நிலை இல்லை என்பதை நாம் உணர்கின்ரேும். அதற்குக் காரணம் இந்த மசோதா கொண்டுவந்த சூழ்நிலை அப்படி உண்மை யிலேயே நல்ல கருத்துடன் கொண்டு வரப்பட்டதோ இல்லையோ, அது கொண்டுவரப்பட்ட சூழ்நிலை அரசாங்கத்தினுடைய 'மோடிவை' (Motive) சந்தேகப்படக்கூடியதாக செய்கிறது. அங்கு ஆட்சி பீடத்திலே வீற்றிருப்பவர்கள் யார் என்பதை வைத்துப் பார்த்தால் இந்த மசோதாவை கொண்டுவரும் கட்டம், சந்தர்ப்பம், இந்த சந்தேகத்தை கிளப்ப அடிப்படையாக அமைகிறது. இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் குறிப்பாக நம் மாகாணத்தில் உள்ள முனிசிபாலிடிகளும், பஞ்சாயத்து யூனியன் களும் தங்களுக்கு கூடுதலான அதிகாரம் வேண்டுமென்று கோரிக்கை சொல்லிக்கொண்டே வருகின்ருர்கள் பல ஆண்டுகளாக. ஆனல் கொண்டுவரப்படும் இந்த மசோதாவைப் பார்த்தால் அந்த கோரிக்கைக்கு தலைகீழாக அமைந்து இருக்கிறது. உள்ள அதி காரங்கள் கூடுதலாக்க வேண்டுமென்று மக்கள் கோரிக்கையை சமர்ப்பித்த நிலையில் கூடுதலாக கொடுக்க முடியாதது மட்டுமன்றி உள்ள அதிகாரங்கள் அப்படியே வைத்து இருக்கக் கூடிய நிலை மாறி உள்ளதையும் பறிக்கக்கூடிய சட்டம் வந்தால் அது பொது மக்களுடைய வெறுப்பை அதிகமாக அரசாங்கம் சம்பாதித்துக் கொள்வதற்கு வகை செய்யக்கூடியதாகும். இந்த மசோதாவை பிரேரேபித்து பேசிய நமது மதிப்புக்குரிய முதலமைச்சர் அவர் கள் சொன்னர்கள். முனிசிபாலிடி ஆக்ட் 41-ஆவது ஷராவிலே எல்லா முனிசிபாலிடிகளையும் வரம்புமீறி செயல்படும் கட்டங் களிலே கலைத்துவிடுவதற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனல் அந்த அதிகாரம் கார்ப்பரேஷன் சட்டத்துக்கு இல்லாமல் இருந்தது. அதற்கும் கொண்டு வருவதற்குத்தான் இந்த சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்று சொன்னர்கள். நான் சொல்கிறேன் முனிசிபாலிடி சட்டத்தின் 41-வது ஷராவின்படி அளிக்கப்பட் டிருக்கும் அதிகாரம் சரியான முறையில் பிரயோகிக்கப் படுகின்றதா, நியாயமாக நிர்வகிக்கப்படுகின்றதா என்று மக்கள் கேட்கக்கூடிய நிலையை உருவாக்கி இருக்கிறது அரசாங்கம். உதா ரணத்துக்கு சொல்லவேண்டுமென்றால் எல்லா முனிசிபாலிடி களிலும் எல்லா ஆண்டுகளிலும் சாதாரணமாக மதிப்பு வாய்ந்த தலைவர்கள் வந்தால் வரவேற்பு அளிப்பதும் அவர்களுடைய படங் களை திறந்து வைப்பதும் அன்ருட நடவடிக்கையாக இருப்பதை நாம் காண்கின்ரேும். திருநெல்வேலி முனிசிபாலிடியிலே சமீபத் திலே அருமை நண்பர் அறிஞர் அண்ணு அவர்களுடைய படத் தையும், நமது இஸ்லாமிய சமுதாயத்தின் தனிப் பெருந்தலைவர் கண்ணியத்துக்குரிய காயிதே மில்லத் அவர்களுடைய படத்தையும் திறந்து வைத்தார்கள் என்ற ஒரே காரணத்துக்காக அந்த முனிசி பாலிடியை ஏன் கலைக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கம் கேட்க முன் வந்தது என்றால் இந்த 41-ஆவது ஷராவின்படி அளிக்கப்பட்ட

அந்த அதிகாரம் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லும் குற்றச்சாட்டு நியாயமான குற்றச்சாட்டாகும். இப்படி மக்கள் அதிருப்தி அடையக்கூடிய வகையில் துஷ்பிரயோகம் செய்யக்கூடிய சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு மேலும் அதை விஸ்தரிக்க முற்படுவது வரவேற்கத்தக்கதல்ல, நியாயமானதல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கார்ப்பரேஷனில் ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறது. அதே இடத்தில் இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சி கார்ப்பரேஷனில் ஆளும் கட்சியாக இருந்தால் நிச்சயமாக இன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் வந்திருக்காது என்று நான் உறுதியாக சொல்வேன். ஒரு பள்ளம் மற்றவர்களைத் தள்ளுவதற்கு வெட்டினால் அந்தப் பள்ளத்தில் வெட்டுபவர்களே சில சமயங்களில் விழுந்துவிடுவார்கள். அந்த நிலையான முடிவு கொடுக்கக்கூடிய மசோதாதான் இந்த சட்ட திருத்த மசோதா என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அங்கே ஆட்சிபீடத்திலே இருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்த மாகாண ஆட்சி பொறுப்பிலே காங்கிரஸ் வீற்றிருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் இது தலைகீழாக மாறலாம். கார்ப்பரேஷனிலே காங்கிரஸ் ஆளும் கட்சியாக இருந்து இந்த மாகாண ஆட்சி பீடத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருந்து இந்த மசோதாவை அமுல் படுத்தக்கூடிய கட்டம் வந்தால் அந்த நிலையில் இது எவ்வளவு அக்கிரமமானது, அநீதியானது என்று காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்வார்கள். இந்த சட்ட திருத்த மசோதா எந்த நோக்கத்துடன் கொண்டுவரப் படுகின்றது என்பதற்கு ஒரு 10 வரிகள் கொண்ட கருத்து ஒரு பத்திரிகையிலே உள்ளதை படித்தால் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். "சென்னை நகர சபை கடந்த பிப்ரவரி மாதம் 18உ ஒரு தீர்மானம். . . ."

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : படிக்கக்கூடாது. அதிலே இருக்கிறதை சொல்லலாம்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தை ஒட்டி சென்னை நகர சபை நிறைவேற்றிய தீர்மானத்துக்காக அரசாங்கம் அதை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுத்ததாகவும், அந்த நோட்டீசின் பேரில் மாநகராட்சி மன்றம் மறுபடியும் கூடி சிந்தித்து 30உ தான் முதலில் தீர்மானித்த தீர்மானத்தை மறுபடியும் ஊர்ஜிதம் செய்ததாகவும், அதைத் தொடர்ந்து இந்த அரசாங்கம் அந்த மாநகராட்சி மன்றத்தின்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கமிஷனருக்கு உத்தரவு இட்டதாகவும் இந்த செய்தி கூறுகின்றது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இருந்ததாகவும் எனக்கு தெரிகிறது என்று சொல்லவேண்டும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : இந்த மாதிரி மக்களால் பேசப்படுகிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : என்ன உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது ?

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : சென்னை நகரசபை நிறைவேற்றிய இந்த ஹிந்தி எதிர்ப்புத் தீர்மானத்தை ரத்துசெய்ய அரசாங்கம் நகரசபைக்கு உத்தரவு அனுப்பியது. இந்த உத்தரவில், சென்னை நகரசபை இந்த எதிர்ப்புத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது ஏன் என்று காரணம் காட்டுமாறு அரசாங்கம் நோட்டீஸ் அனுப்பியது. ஒரு மாதத்திற்குள் நகரசபை பதில் எதுவும் அனுப்பவில்லை. தீர்மானத்தை ரத்து செய்யுமாறு நகரசபைக்கு அரசாங்கம் கூறியது. இது சம்பந்தமாக தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமாறு நகரசபை அதிகாரிக்கும் (கமிஷனருக்கும்) உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால், ஹிந்தியை எதிர்த்து இந்த நகரசபை தீர்மானம் போட்டதால் இந்த நகரசபையினரைப் பழி வாங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் எப்போது நினைத்தாலும் இந்த நகரசபையைக் கலைத்துவிடுவதற்கான அதிகாரத்தைத் தான் பெற்றுக்கொள்வதற்கு சட்டத்தில் வகை செய்வதற்கான இந்த மசோதா, ஜனநாயக அடிப்படையை அதிரச் செய்யக் கூடியது. இந்த மசோதாவை சட்டமாக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவது நியாயமற்றது. இந்த மசோதாவில் வேறு சில அம்சங்கள் வரவேற்கத்தக்கவையாக இருந்தாலும், மாநகராட்சியைக் கலைப்பது சம்பந்தப்பட்ட ஷரத்தை நீக்க வேண்டும் அல்லது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. அன்பழகன் பிரேரேபித்துள்ள திருத்தத்தின்படி இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்காவது விட வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன். 5-40 p.m.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா ஜனநாயக அடிப்படையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை சர்க்கார் முன்னதாகவே கொண்டு வந்திருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும். சென்னை மாநகரத்தில் ஏழை மக்கள் எவ்வளவோ அவதிக்கு ஆளானார்கள். இந்த மசோதா இப்போதாவது வந்ததே என்று மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். இந்த மசோதா வருவது குறித்து இன்று சென்னையில் சந்தோஷப்படாதவர்கள் யாரும் இல்லை. இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததற்காக இந்த சர்க்காருக்கு நாம் எல்லோரும் நன்றிசெலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். சென்னை நகரசபையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் அதிகாரத்தில் இருப்பதால் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதாகக் கருதுவது முற்றிலும்

தவறு. கடந்த காலத்தில் ஒரு ஊரில் இரண்டு ஆட்சிகள் இருந்த போது மக்கள் எவ்வளவு அவதிப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை.

(Mr. Chairman in the Chair)

ஜனநாயகத்தில் அரசாங்க அலுவலகங்களை அனுசரித்து ஸ்தல ஸ்தாபன அலுவலகங்கள் நடக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, மாநகராட்சியைப் பழிவாங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இது கொண்டுவரப்படவில்லை. இது முற்றிலும் நல்ல மசோதா. இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, 1919-ஆம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்ட சென்னை மாநகராட்சிச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்தத் திருத்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவின் ஆய்விற்கு விட வேண்டுமென்ற பிரேரணையை வற்புறுத்தி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவானது, 1919-வது ஆண்டிலிருந்து 1965-வது ஆண்டு வரையில்—அதாவது ஏறத்தாழ 45 ஆண்டுகள்—தொடர்ந்து இயங்கிவந்த சட்டம் போதாது என்று கருதப்பட்டு, திடீரென்று ஆளும் கட்சியினரின் ஆர்வத்தால் இங்கே கொண்டுவரப்படுகிறது. இத்தனை ஆண்டுகள் வரையில் மாநகராட்சி இயங்கப் போதுமானதாக இருந்த சட்டம் இப்போது தான் போதுமானதாக இல்லை என்ற முடிவிற்கு மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் வருகிறார்கள் என்றால், இப்போது மாநகராட்சி மன்றத்தின் மீது என்னென்ன குற்றங்களைச் சாட்ட ஆளும் கட்சியினர் விரும்புகின்றனரோ அவைகளைவிட அதிகமான குற்றங்கள் சாட்டப்படத்தக்க விதத்தில் இதற்கு முன்பு ஆளும் கட்சி மாநகராட்சியில் அதிகாரத்தில் இருந்தபோது அது நடந்து கொண்டிருந்தது என்று கூற விரும்புகிறேன். இன்று சாட்டப்படும் குற்றங்கள் உண்மையாக நடந்தவையாகக் கருதப்பட்டாலும், அவை முன்பு நடக்காதவை அல்ல என்பதை நான் வாதிட்டு நிலைநாட்ட முடியும்.

நிர்வாகத்திலுள்ள குறைகளைப் போக்க இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுவதாக மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் கூறுகிறார்கள். அப்படியானால், அந்த வகையில் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும். என்னென்ன நடவடிக்கைகள் தனிப்பட்ட முறையில் எடுக்கப்பட முடியாமல் கமிஷனர் மூலம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமோ அதற்கான வழிகள் ஆராயப்பட வேண்டும். இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மாநகராட்சி நிர்வாகத் துறை மாற்றியமைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு தான் மத்தியக் குழுவும் வட்டாரக் குழுக்களும் அமைக்கப்பட்டன; பல்வேறு தலைவர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இப்போது மேயரும் மத்தியக் குழுத் தலைவரும் வட்டாரக் குழுக்களின் தலைவரும் பொறுப்பேற்றுத் தான் அந்த அந்த காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. ஐந்து கோடி, ஆறு கோடி

ரூபாயை மூன்று பேர்கள் பங்கிட்டுக்கொள்கிறார்கள் என்று சொல்வது சரியாகாது. மாநகராட்சி அதற்கு நிச்சயம் இடம் தராது.

சிற்றுண்டி விடுதிகளை ஏறத்தாழ 16 ஆண்டுகளாக வாடகைக்கு விட்டதில் என்ன வாடகைக்கு அவை விடப்பட்டனவோ அதை விடச் சற்று அதிகமான தொகைக்கு வாடகைக்கு விட்டிருந்தால் ரூ. 1,15,000 அதிகமாக வசூலித்திருக்க முடியும் என்று அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் அங்கே ஊழல் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது.

அதிகாரிகள் தவறு செய்தால் அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கத்திற்கு இப்போது போதிய உரிமைகளும் அதிகாரங்களும் இருக்கின்றன. மாநகராட்சி மன்றத்திலுள்ள கமிஷனரும் அங்குள்ள இலாகாக்களின் தலைவர்களான ஹெல்த் ஆபீசர், என்ஜினியர்கள் போன்றவர்களும் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்றால், அதை நான் வரவேற்பேன். அவர்கள் அரசாங்க ஆலோசனையுடன் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்றால், அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் இந்த ஆட்சி தவறு செய்கிறது என்று ஆளுகிற காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கருதுகிற காரணத்திற்காக அதைக் கலைக்கிற அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்பது நிச்சயமாக சொல்வேன் சட்டமன்றத்திலோ அல்லது சட்டசபையிலோ நிறைவேற்றப்பட்டாலும் அதற்கு ஆளும் கட்சி செல்வாக்கு வலிவு காரணமே தவிர நீதி காரணமாகாது. கலைக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அதிலிருக்கிற உள் நோக்கத்தை எதிர்க்கட்சியினர் எடுத்துக் காட்டினார்கள். இந்த மசோதாவில் என்ன நோக்கம் வற்புறுத்தப்படுகிறதோ அது முன்பே சொல்லப்பட்டுவிட்டது. 1963-ல் நடைபெற்ற மாநகராட்சி தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெருவாரியான வெற்றி பெற்றவுடன் அதைக் கண்டிக்கும் வகையில் காங்கிரஸ் பேச்சாளர்களும் தலைவர்களும் மேடையிலே பேசியதைக் கேட்டோம். இவர்கள் எத்தனை நாளைக்கு கார்ப்பரேஷனிலே இருக்கமுடியும்? அப்படி இருக்கவிடுவோமா, கலைத்துக் காட்டுவோம், என்று மேடையில் சொன்னார்கள். இன்று கலைக்கச் சட்டம் கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். காங்கிரஸ் பேச்சாளருக்கு அரசாங்கம் பெற்றிருக்கிற உரிமையில் அத்தனை துணிவு எப்படி ஏற்பட்டது? பெரும்பாலான வலிவு உங்களுக்கு இருப்பதால் எதையும் சட்டமாக நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடிகிறது. அதைத் தடுக்க என்ன வழி எங்களிடத்தில் இருக்கிறது? வேண்டுமானால் வாதிட முடியுமே தவிர வேறு என்ன செய்யமுடியும்? நீதி எப்படி அங்கே கிடைக்கும்? திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், திருநெல்வேலி நகரசபையில் மற்றொரு தலைவரின் படம் திறந்துவைக்கப்பட்டதன் காரணமாக எத்தனை அபிப்ராயம் பரிமாறப்பட்டது. அந்த நகராட்சி மக்கள் கண்காட்சி நடத்துவதற்கு எவ்வளவு குறுக்கீடுகள் இருந்தன? எவ்வளவு இடையூறுகள் செய்தார்கள் ஆளும் கட்சியினர்? படம் திறந்ததற்கு நகராட்சிப் பணம் செல 5-50 p.m.

வழிக்கப்பட்டிருந்தால் அதை ஈடுகட்டுங்கள் என்று கேட்கலாம். படத்தின் விலை ஐம்பது ரூபாய் என்றால் தனிப்பட்டவர்கள் அந்த விலையைக் கட்டவேண்டுமென்றும் நகரசபையின் பணத்தை அதற்குப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்றும் சொல்லியிருக்கலாம். திருச்சி நகரசபையிலே காமராஜரை வரவேற்க 12,000 ரூபாய் செலவழித்து வளைவு கட்டும்போது எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது ? அது நகரசபை செய்யத்தக்க காரியமா என்று ஆளும் கட்சித் தலைவர்கள் இதுவரை கேட்டார்களா ? நடவடிக்கை எடுத்தார்களா ? அதைப் போலத்தான் இதில் கட்சி மனப்பான்மை இருக்கிறது என்று எண்ணுவதற்கு இடமிருக்கிறது. லோகல் பண்டு ஆடிட் முறை இருக்கிறது. அது நடப்பதற்கு மூன்றாண்டுகள் ஆகிறது. ஒரு வருஷத்திற்கொரு முறையோ ஆறு மாதத்திற்கொருமுறையோ, அதை நடத்தச் செய்யலாம். எப்போதும் நகரசபை தவறு செய்யுமானால் அதைக் கண்டிக்க எத்தனையோ வழிகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைகளைச் சொல்ல மேடை இருக்கிறது. கருத்துக்களை வெளியிட பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. அப்படியெல்லாம் பார்த்துவிட்டு கடைசியிலே தேர்தல் இருக்கிறது, அதிலும் பார்க்கலாம். அதிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் குற்றம் செய்திருந்தால் அவற்றைச் சொல்லி அந்தத் தேர்தலிலே தோற்கடிக்கலாம். அப்படியெல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமே தவிர இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வருவது உண்மையில் சென்னையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருப்பதைக் கலைப்பதற்காகத்தான் என்று தெளிவாகத் தெரிந்தாலும், அதைக் கலைப்பதற்காக வருத்தப்படவில்லை. ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கு மேல் இருக்கிற அதிகாரம் பெற்றவர்கள் தங்கள் கீழுள்ள அதை அகற்றிவிட முடியும். டில்லியிலே உள்ளவர்களின் ஆட்சி காங்கிரஸ் கட்சியினுடையதாக இல்லாமல் மற்றவர்களிடம் இருந்தால், லோகியாவின் ஆட்சியாக இருந்தால் மற்றவர்களைப் பார்த்து 'நீங்கள் மந்திரியாக இருப்பது கண்ணுக்குப் பார்வையாக இல்லை, அதனால் கலைக்கிறேன்' என்றுகூட சொல்லிக் கலைக்க முடியும். அதிகாரம் உள்ளவர்கள், இல்லாதவர்களை மிரட்டவும், அகற்றவும் செய்வது இயற்கைதான். தவறுக்கு பரிகாரம் தேடவேண்டும். ஜனநாயகத்தில் பொதுமக்கள் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் வாக்களிக்கலாம். சட்ட மன்றத்தில் எப்படி மக்களின் வாக்குரிமை பெற்று வந்தார்களோ அதேமுறைதான் மாநகராட்சிக்கு வந்து ஆளுகிறவர்களும் தேர்தல் முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறை இருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்க சட்டத்தைத் திருத்துங்கள். அதைக் கலைப்போம் என்றால் அதிகார மனப்பான்மையைத்தான் அது காட்டும். நகரசபை கலைக்கப்பட்டவுடன் இரண்டு மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு அரசாங்கத்தின் மேற் பார்வையில் அதிகாரிகளை வைத்து நிர்வாகம் நடத்துவோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதிகாரிகளை வைத்து நடத்துவோம் என்ற முறையில் அதில் மட்டும் குறையிருக்காதா ? அதைப்பற்றி சட்டசபையில் பேசவில்லையா ? அதற்கெல்லாம் தக்க விசாரணை நடத்தி குற்றம் புரிந்தவர்கள் விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா ? பஞ்சாயத்துக்கள் நடைபெறுகின்றன. அதைப்பற்றிக் கூறும்

போது அமைச்சர் அவர்கள் வருத்தப்படக்கூடாது. எத்தனை பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் காமராஜர் பெயரால் விழா நடத்துவதற்கென்று நிதி சேர்ப்பதற்காக அவர்களிடத்தில் ஆசிரியர் வேலைக்கு ஆட்கள் வரும்போது அவர்களிடம், இது ஒரு பொதுக் காரியம், இதற்கு நிதி தாருங்கள், வேலைக்கு வைக்கிறோம் என்று நூறு இருநூறு என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பொதுவாகச் சொல்வதில் பயன் இல்லை. குறிப்பாக விவரங்கள் சொன்னால் விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. க. அன்பழகன் : தென்னார்காடு மாவட்டத்தில் என்ற அளவில் கூறமுடியும். அப்படி அவர் கேட்டிருப்பது . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மன்றத்தில் பேசுகிறவர்கள் பொறுப்போடு பேசுகிறார்கள். குற்றம் சாட்டுவது என்றால், யார், எந்த ஊர், எப்படி வாங்கினார்கள் என்று கூறவேண்டும். அப்போது தான் அதை விசாரிக்கலாம். தவறு இருந்தால் ஒப்புக் கொள்ளலாம். வேறு பொறுப்பில்லாத வகையில் மெம்பர்கள் பேசாமல் குறிப்பாக எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்.

திரு. க. அன்பழகன் : இந்த மசோதாவை சட்டசபை பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட வேண்டுமென்பது தான் பிரச்னை. அமைச்சர் அவர்கள் யார் என்று சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆளும் கட்சியினுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்துவதற்கான ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அது சொல்லப்பட்டதே தவிர அது குற்றச்சாட்டு ஆகாது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வேலைக்குச் சேர்க்கப்படுகிற ஆசிரியர்களிடம் நிதி கேட்பது தவறு இல்லை என்றால், அது அங்கத்தினர்களுடைய கொள்கை. நாங்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம்.

திரு. க. அன்பழகன் : லஞ்சம் என்று அதைக் குறித்துச் சொல்லவில்லை. நிதி என்ற முறையில் கேட்கப்பட்டது. நிதி கேட்டார்கள் என்று சொல்லும்போது . . .

திரு. கே. ராமதாஸ் : Point of order, Sir. தலைவர் அவர்களே, நண்பர் அன்பழகன் அவர்கள் பேசும்போது ஆசிரியர் வேலை தேடி வருகிறவர்களிடத்தில் நிதி என்ற முறையில் நூறு இருநூறு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டதாகச் சொன்னார்கள். எந்த எந்த ஆசிரியர்களிடத்தில் கேட்கப்பட்டது என்று அது நிரூபிக்கப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர் சொல்லியதை வாபஸ் பெற வேண்டும்.

MR. CHAIRMAN : That is what the Chief Minister said.

[9th August 1965]

திரு. க. அன்பழகன் : இதே மன்றத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள், மாநகராட்சியில் உள்ளவர்கள், ஆறு கோடியை பங்கு போட்டுக்கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அப்படிப் பங்கு போட்டுக்கொள்பவர்கள் யார் என்றோ, எங்கே எப்படி என்றோ முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்கவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பங்கு போட்டுக்கொள்கிறார்கள் என்றால் ஒரே அர்த்தம்தான் அங்கத்தினருக்குப் புரிகிறது. நான் அப்படி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. செலவினங்களை பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள் என்றுதான் எடுத்துக்கொண்டேன். அங்கத்தினர் குத்தலாகச் சொன்னார் என்றால் அதை அப்போதே எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் கேட்டிருக்கவேண்டும். இப்போது சொல்வதில் அர்த்தமில்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : அதைப்போன்ற நல்ல எண்ணம் என்னுடைய வார்த்தையிலேயும் எடுத்துக் கொள்ள இடமில்லையா? அதே முறையில்தான் . . .

திரு. கே. ராமதாஸ் : ஒரு Point of order Sir. குறிப்பாக குற்றம் சாட்டியதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அதற்கு விளக்கமாக சொல்லவேண்டும் அல்லது அதை வாபஸ் பெறவேண்டும். ஆசிரியர்களிடம் வாங்கினார்கள் என்றால் அதை நிரூபிக்கவேண்டும்.

SRI S. K. SAMBANDAN : On a point of order, Mr. Chairman, the practice generally observed in this House is that no names outside the Members of the Government or outside the Members of the House should be mentioned on any account. I do not know why the members on the other side, should ask to specify the names.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : குற்றம் சாட்டுவது என்றால் தவறுகளை சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னோம். முடியாது என்றால் விட்டுவிடுங்கள். அது Points of order ஆகாது.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நான் ஆளும் கட்சியினுடைய செல்வாக்கு எந்த எந்த வகையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று வற்புறுத்துவதற்குத்தான் சொன்னேன். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுக்கு செல்வாக்கு இருக்கிற காரணத்தால் சட்டமன்றத்தில் தங்கள் கொள்கையை நிறைவேற்றுவதற்கும், நினைத்தவுடனே கலைத்துவிடுவோம் என்று சொல்வதற்கும் மட்டுமே அது பயன்படும். எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைப் பார்த்து, ‘என் கட்சியில் சேருங்கள், இல்லாவிட்டால் கலைத்துவிடுவோம்’ என்று சொல்வதற்கு இது பயன்படும். ‘சேருங்கள், இல்லாவிட்டால் பதவி போய்விடும்’ ஆகையால் காங்கிரஸ் பக்கம் திரும்புங்கள்’ என்று மிரட்டவும் இது பயன்படாதா? ஆகையால் நிச்சயமாக இந்தச் சட்டத்தில் அது நடக்குமோ என்று ஐயுறுகிறேன். இது ஒரு பொறுக்குக்

9th August 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

குழுவிற்கு அனுப்பப்படுமானால் அங்கே ஆராய வாய்ப்பு உண்டு. மேலும் சிந்திப்பதற்கான வாய்ப்பு உண்டு. கையில் துப்பாக்கியை கொடுத்துவிட்டு நினைத்தால் சுடலாம் என்றும் சொல்லிய பிறகு ஆனால் அவர் சுடமாட்டார், மிக நல்லவர் என்று சொல்வதைவிட இதை இன்றைய தினம் சட்டத்தில் ஏற்றிவிட்டால் அது பிறகு அந்த இடத்தை விட்டு நீங்காது. 1967-க்குப் பிறகும் 1972-க்கும் பிறகும் அது இருக்கும். அதை மாற்றுவது இனி கஷ்டம். இது ஜனநாயகத்துக்கு கேடு பயப்பதாகும். இன்று ஜனநாயக முறைப்படி பெரும்பான்மை வாக்கு காரணமாக சட்டமியற்ற எல்லா உரிமைகளும் எல்லா வாய்ப்பும், சந்தர்ப்பமும் ஆளும் கட்சிக்கு இருக்கிறது. நாங்கள் எதிர்ப்பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் தடுத்து நிறுத்த முடியாது என்று தெரியும். ஆனால் ஆளும் கட்சிக்கு ஜனநாயகத்தை நடைமுறையில் கொண்டுவரும் நல்ல எண்ணம் இருக்குமானால் எதிர்க் கட்சியை அந்த இடத்தைவிட்டு அகற்றுவதுதான் உள் நோக்கம் என்ற எண்ணம் ஏற்படாமல் மக்கள் உரிமை என்று எப்படி பஞ்சாயத்துக்களை பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்களோ அதைப்போல இதைத் திருத்தினால் இந்தச் சட்டத்திற்கு தேவையில்லை. அதிகாரம் காரணமாக இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது கேடு பயக்கும் என்று உணர்வார்கள். நானோ எதிர்க்கட்சி நண்பர்களோ சொல்கிற காரணத்தால் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள இணங்க முடியாத நிலை இருந்தாலும் பொறுக்குக் குழுவுக்கு இதை விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப்பற்றி எதிர்க்கட்சியிலே எதிர்பக்கத்தில் வீற்றிருக்கின்ற கனம் தி. மு. க. அங்கத்தினர்கள் ஆத்திரப்படுவார்கள் என்பதை நான் எதிர்பாராமல் இல்லை. கனம் தி. மு. க. அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்ல, மற்ற எதிர்ப்பு கட்சியாரும் இந்த மசோதாவை பலமாக எதிர்ப்பார்கள் என்பதையும் நான் எதிர்பாராமல் இல்லை. அதற்காக நான் வருந்தவும் இல்லை. ஆனால் எனக்கு வருத்தம் ஒன்று உண்டு. வருத்தம் என்றால், எதிர்க்கட்சியாருக்கு இவ்வளவு தூரம் சங்கடம் ஏற்படுகின்றதே, கவலை ஏற்படுகின்றதே, என்னாலே இத்தகைய ஒரு கவலை ஏற்பட்டதே, என்பதிலே வருத்தம். அதைவிட முக்கியமான வருத்தம் இன்று இப்பேர்ப்பட்ட மசோதாவை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேனே என்று. இப்படி மசோதாவை கொண்டுவர இருக்கின்றதே என்றால், ‘யாரோ வற்புறுத்தினார்கள், யாரோ தொல்லை கொடுத்தார்கள், ஆகவே தவிர்க்க முடியாத வகையிலே இதைக் கொண்டுவந்து விட்டேன்’ என்று யாரும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. மனம் இல்லாமல் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன் என்றும், யாரும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. பொறுப்புணர்ச்சியோடு இந்த மசோதாவை இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறேன். 6-0 p.m.

கனம் உறுப்பினர் திரு. ஹண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள், ‘இப்பொழுதா இதைக் கொண்டுவருவது, in opportune’ ’என்று சொன்னார்கள். ‘opportune, in opportune ’என்பது அவசியத்தைப்

பொருத்ததாக இருக்கிறது. உண்மைதான். ஒரு சங்கடமான நிலைமைதான். நான் அதை மறுக்கவில்லை. ஆளுகின்ற கட்சிக்கு எதிர்க்கட்சியாக இருக்கின்ற தி. மு. க. வினர் நகர மன்றத்திலே பெரும்பாலான கட்சியாக இருந்து நகர மன்ற நிர்வாகத்தின் பொறுப்பை ஏற்று நடத்திக் கொண்டு வருகின்றார்கள். அதுதான் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள், திருப்பித் திருப்பி, ஏதோ வேண்டுமென்றே ஒரு க்ஷாத்திரத்தோடு, அந்த நிர்வாகத்தை அகற்றவேண்டுமென்று, அந்த அதிகாரம் எடுத்துக் கொள்ளும் வகையிலே, இந்த மசோதாவை கொண்டுவந்ததாக குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் நிலை அது அல்ல. இன்றைக்கு இருக்கிற ஒரு நிலையிலே நகரமன்ற நிர்வாகத்தை சீர்படுத்த வேண்டும், அது மக்களுக்கு முற்றிலும் பயன் படவேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திலே இருக்கிறது என்றால் அந்தப் பொறுப் புணர்ச்சியோடுதான், எதிர்க் கட்சியினருக்கு எவ்வளவு ஆத்திரம் வந்தாலும் சரி, எவ்வளவு தவறுதலாக அவர்கள் அதை எடுத்து திரித்துக் கூறினாலும் சரி, எங்கள் மீது க்ஷாத்திரத்தோடு கொண்டு வந்தார்கள் என்று கூறக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும் சரி, அரசாங்கம் இந்த மசோதாவை இங்கே சமர்ப்பித்து இருக்கிறது. மேல் நாடுகளிலே போய் பார்த்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. சம்பந்தன் அவர்கள். மேல் நாடுகளிலே இருக்கிற முனிசிபாலிடிகளையெல்லாம் சொன்னார்கள். அது விஷயம் வேறு. இது விஷயம் வேறு. மேல்நாடுகளிலே இருக்கிற முனிசிபாலிடிகள் அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவி கேட்பதில்லை. அரசாங்கத்திடம் பணம் வாங்குவதில்லை. கடனோ மானியமோ வாங்குவதில்லை. அவர்கள் முழு பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஏற்றுக்கொண்டு போலீஸ் முதற்கொண்டு வைத்து நடத்துகின்றார்கள். அதோடு ஒப்பிட்டுப் பயனில்லை. ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் உரிமையை உணர்ந்திருக்கிறோம். லோகல் 'இனிஷியேடிவ்' வேண்டும். உள்ளூர் காரியங்களை நடத்துவதற்கு மக்களுடைய பிரதிநிதிகளே பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டு நடத்த 'இனிஷியேடிவ்' வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் உத்தரவு போட்டு நடத்துவது இல்லை. அது தான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை. ஸ்தல ஸ்தாபன ஆட்சியைப் பொருத்தமட்டில் அதிலே சிறிதுகூட மாறுதல் இல்லை. முன்பு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைப் பற்றி பல சட்டங்கள் இருந்தன. சுதந்தரம் அடைந்ததற்கு முன்பும், சுதந்தரம் அடைந்த பிறகும், சட்டங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். அதன் அடிப்படை என்ன? பஞ்சாயத்தாக இருந்தாலும், பஞ்சாயத்து யூனியனாக இருந்தாலும், முன்பிருந்த ஜில்லா போர்டாக இருந்தாலும், நகர மன்றமாக இருந்தாலும், நகர மாமன்றமாக சென்னைக் கார்ப்பரேஷனைப் போன்றதாக இருந்தாலும், சட்டத்தின் அடிப்படை என்ன? மக்களுக்கு வேண்டிய சேவை புரியவேண்டும். தவறுதல் கூடாது. தவறுதல் இல்லாமல் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு அரசாங்கத்தின் தலையீடு இருக்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபன ஆட்சிதான். இருந்தாலும் அரசாங்கம் நாங்கள் இயற்றிய சட்டத்தில் சிற்சில அதிகாரங்களை

வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரங்களைப் பிரயோகித்து அவசியமானால் தலையிடவேண்டிய நிமித்தம் இருக்கிறது. ஆனால், 'தலையிடுகின்றார்கள், இது ஜனநாயகமா, என்ன ஜனநாயகம்' என்று பேசுவது யார் வேண்டுமானாலும் பேசலாம். சுதந்திரா கட்சி அங்கத்தினர்கள் சுதந்திரம் என்று பேசுவது மாதிரி, ஜனநாயகம் என்று பேசுவது மாதிரி, பெயரே சுதந்திரா கட்சி என்று வைத்துவிட்டார்கள். எல்லோருக்கும் சுதந்திரம், தனிப்பட்டவர்கள் எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், தடி எடுத்தவன் தண்டல்காரனாக இருக்கலாம், பிறரை சுரண்டலாம், அதுதான் சுதந்திரா கட்சியின் கொள்கை.

DR. H. V. HANDE : On a point of order, Mr. Chairman, I request the Chief Minister not to cast appersions cn the name of the Swatantra Party.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: ஒரு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். முதன் மந்திரி அவர்கள், 'சுதந்திரா கட்சிக்காரர்கள் கொள்கைகளால் நாட்டில் அராஜகம்தான் ஏற்படும் என்ற முறையில், சுதந்திரா கட்சியை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்று ஆத்திரத்தில் சொன்னார்கள். ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தின் கடமை என்ன என்பதை முதன் மந்திரி அவர்கள் மறந்துவிட்டு பேசுகிறார்களோ என்று சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அரசாங்கத்தின் வேலை என்ன? எந்தக் கட்சி அரசாங்கமாக இருந்தாலும், அமைதியையும், நியாயத்தையும் காப்பாற்றவேண்டியதுதான். சுதந்திரா கட்சியின் கொள்கை மனிதனுடைய சுதந்திரத்தைப் பறிக்காமல், அப்படிப் பறிப்பதை எதிர்ப்பதுதான் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதுதான் பாடுபட்டு பெற்ற நாட்டின் சுதந்திரத்துக்கு பங்கம் விளைவிக்கும் வகையிலே மனிதனின் சுதந்திரம்தான் பெரிது என்பது சுதந்திரா கட்சியின் கொள்கை. அதை நாங்கள் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

DR. H. V. HANDE : On a point of order, Sir. The Chief Minister wants to convert the entire country into a jail.

MR CHAIRMAN : The question is :

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. சுதந்திரா கட்சியிலே நெருங்கி இருக்கிறார். அதனாலே அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதனால் சொல்லலாமே, தவிர அது ஒரு 'பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்' ஆகாது.

இப்பொழுது நகர மன்றம் மக்களுக்கு சேவை புரிவதற்காக, மக்களுடைய நலன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் ஸ்தல ஸ்தாபனத்துக்கு உரிமை அளிக்கப்பட்டு ஸ்தல சுயாட்சி உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது சட்டங்களிலே எல்லாம் அதிகாரம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதுதான் இந்த சட்டத்தின் அடிப்படை. அந்த அதிகாரத்தை ஏன் செலுத்த

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th August 1965

வேண்டி இருக்கிறது? அதிகார பித்தினாலே அல்ல. இந்த நகர மன்ற நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டும், மக்களுக்கு அது பயன்பட வேண்டும், சீராகப் பயன்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் அதிகாரங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதை உபயோகிப்பது பற்றி ஆராய்கின்றோம். ஆராய்ந்து அவசியமானால் ஒவ்வொரு சட்டத்துக்கும் திருத்தங்கள் கொண்டு வருகின்றோம். இந்த மன்றத்திலே நிறைவேறின சட்டங்களுக்கு அப்போதைக்கு அப்போது திருத்தங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுத்தான் வருகின்றன. எந்தப் பார்லிமெண்டிலும் திருத்தங்கள் வாராமல் இருப்பதில்லை. அனுபவத்தை ஒட்டி திருத்தங்கள் வந்து கொண்டிருக்கும். இப்பொழுது தி.மு.க. வினர் நகர மன்ற ஆட்சியை ஏற்று நடத்துகின்றார்கள். அந்த க்ஷாத்திரத்தை வைத்துக் கொண்டுதான் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்றால், இன்றைக்குத்தானா ஏற்று நடத்துகின்றார்கள்? எத்தனையோ ஆண்டுகளாக ஏற்று நடத்துகின்றார்கள். இதற்கு முன்பே ஏன் இந்த அரசாங்கம் இத்தகைய மசோதாவைக் கொண்டு வரவில்லை. சமீபத்தில் தேர்தல் நடந்தது. அந்தத் தேர்தலிலே தி.மு.க.-வினர் வெற்றி பெற்றார்கள். அவர்கள் வெற்றி பெற்று ஆட்சியை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அதிலே இருந்து இப்பொழுது 1½ வருஷம் ஆகின்றதே, 1½ வருஷத்துக்கு முன்பே வேண்டுமென்றால், இந்த தி.மு.க. வினர் அங்கே இருக்கக்கூடாது என்ற குறுகிய நோக்கம், கெட்ட எண்ணம் இருந்திருந்தால், அப்பொழுதே இந்த அரசாங்கம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்காதா, என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சிந்திக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஒரு சில அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன என்பதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரங்கள் இன்னும் அதிகப்படுத்தப்பட்டால் அதை நாம் தவறுதலாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வோம் என்பதாக சில எடுத்துக்காட்டுகள் உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தி எதிர்ப்பு தீர்மானத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். சென்னை நகர மன்றம் நிறைவேற்றிய இந்தி எதிர்ப்பு தீர்மானம் அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தைக்கூட மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்ற வகையிலே இருந்தது. அந்த தீர்மானம் 'நீங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு உரியது அல்ல; அந்த தீர்மானத்தை நீங்கள் ஏன் ரத்து செய்யக்கூடாது' என்று அரசாங்கம் கேட்டது. அவர்கள் அதற்கு இணங்கவில்லை. அதற்குமேலே இந்த தீர்மானம் ரத்து செய்யப்பட்டது. அவ்வளவுதான். அதோடு தீர்ந்து விட்டது. கோவையில் காங்கிரசார் நகராட்சி மன்றத்தை நடத்துகிறார்கள். கோவை நகராட்சி மன்றத்திற்கும் இதே மாதிரி நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரசார் நடத்தும் வேறு சில ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நகராட்சி மன்றங்கள் தங்கள் தீர்மானங்களை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. எனவே இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் பாரபட்சம் காட்டவில்லை.

9th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே வேறு கட்சித் தலைவர்களின் உருவப்படங்களை அந்த நகராட்சி மன்றத்தினர் வைத்தார்கள், என்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்வதற்கில்லை. அரசாங்கத்தின் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் உருவப்படங்களை நகராட்சி மன்றங்கள் வைக்கவேண்டும். அது தான் நடைமுறை; விதி அப்படித்தான் இருக்கிறது. அந்த நகராட்சி மன்றத்தினர் அங்கே உருவப்படங்களை அரசாங்கத்தைக் கேட்காமல் வைத்தார்கள். அதற்கு அரசாங்கத்தின் அனுமதியை அவர்கள் ஏன் கோரவில்லை என்பதுபற்றித்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; அந்த நகராட்சி மன்றத்தைக் கலைக்க வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. அரசாங்கத்தின் அனுமதியைக் கோராமல் அங்கே ஏன் உருவப்படங்களை அவர்கள் வைத்தார்கள் என்பதற்கு அவர்களிடம் விளக்கம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

6-10 p.m.

இப்போதுள்ள சட்டத்தின் சில பிரிவுகளில் நகர சபைகள் விஷயத்தில் அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. அந்த அதிகாரங்கள் போதுமே, இன்னும் அதிகாரங்கள் வேண்டுமானால் அதற்கான முறையில் சட்டத்தைத் திருத்திக்கொள்ளலாம் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். சட்டத்தின் பிரிவுகளை நன்றாக ஆராய்ந்ததில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவுன்சிலர்கள் தொடர்ந்து தவறாகவே நடந்துகொண்டால் அதைத் தவிர்க்க முடியாது என்று தெரிந்ததால்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். வேறொரு மன்றத்தைச் சேர்ந்த ஒரு உறுப்பினர், அந்த மன்றத்தில் இரண்டு நாட்களுக்குமுன் நான் குறிப்பிட்டதை 'நான் பாட்டி கதை' சொன்னதாக பொதுக்கூட்டத்தில் சர்வ சாதாரணமாகக் குறிப்பிட்டாராம். அவருக்கு அது பாட்டி கதையாகத்தான் இருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்னை நகரசபையால் அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் 50 வீடுகள் சென்னையில் கட்டப்பட்டன. வீடில்லாமல் கஷ்டப்படும் ஏழை மக்களுக்கு hire purchase முறையில் இவற்றை ஏதாவதொரு விலைக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இவை கட்டப்பட்டன "வீடில்லாதவர்களை 'லிஸ்ட்' எடுத்து, அவ[illegible] எத்தனை பேருக்குக் கொடுக்க முடியுமோ அத்தனை பேருக்குக் கொடுங்கள்" என்று நகராட்சி மன்றத்திடம் அரசாங்கம் சொன்னது. அதற்கு நகராட்சி மன்றம் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. "நாங்கள் கவுன்சிலர்கள் 100 பேர் இருக்கிறோம். இரண்டு கவுன்சிலர்களுக்கு ஒரு வீடு வீதம் இந்த 50 வீடுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும்" என்று அவர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். இந்த விஷயம் எனக்கு ரொம்ப நாட்களாகத் தெரியாமல் இருந்தது. சில நாட்களுக்கு முன்பு நகராட்சி மன்ற அங்கத்தினர்களுடன் மேயர் என்னிடம் வந்தார். அப்போதுதான் எனக்கு இந்த விஷயம் தெரிந்தது. இந்தத் தகராறு காரணமாக இந்த வீடுகள் இதுவரை யாருக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. இரண்டு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th August 1965

வருஷமாக இவற்றிற்கு மேற்பார்வையும் இல்லை; இதன் காரண மாக இவைகளை ரிப்பேர் செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. என்னிடம் வந்த மேயரும், கவுன்சிலர்களும், கவுன்சில் சொல்கிற படி தங்களுக்கு அவைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றார்கள். இதற்குக்கூட தங்களுக்கு உரிமை இல்லையா என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கு, அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும் என்று நான் பதில் சொன்னேன். சீட்டுப் போட்டுத்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் தெரிவித்தது. அதை நகராட்சி மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்த வீடுகளை சீட்டுப் போட்டுத் தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று இரண்டு நாட்களுக்குமுன் கமிஷனருக்கு அரசாங்கத்திடமிருந்து உத்தரவு அனுப்பப்பட்டது. இந்த உத்தரவை கமிஷனர் நிறைவேற்ற முடிகிறதா? இது மேயர் மூலமாக கமிஷனருக்குப் போனது. இந்த விஷயத்தை கவுன்சிலுக்குக் கொண்டு போகவேண்டும் என்று அங்கே சொல்லப் பட்டது. கார்ப்பொரேஷன் கவுன்சில், தான் முன்பு நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின்படியே இந்த வீடுகள் கொடுக்கப்படவேண்டும், அந்த முடிவை தான் மாற்றிக்கொள்வதாக இல்லை என்று சொன்னது. அந்தக் கவுன்சில், கமிஷனரிடம் "இந்தக் கவுன்சிலின் உத்தரவை நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமையும் உனக்கு இருக்கிறது. நகராட்சி மன்றச் சட்டத்தில் ஒரு செக்ஷன் அதற்கான முறையில் அமைந்திருக்கிறது. எனவே நீ எப்படி இந்தக் கவுன்சிலின் தீர்மானத்திற்கு விரோதமாகச் செயலாற்றலாம்" என்றது. எனவே இந்த வீட்டுப் பிரச்னை பற்றி இன்னும் முடிவாகவில்லை. இதை ஒரு திருஷ்டாந்தமாக நான் சொன்னேன். இம்மாதிரி பல உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. இம்மாதிரி பல பிரச்னைகள் இருக்கின்றன.

கல்கத்தா கார்ப்பொரேஷன் 1948-ம் ஆண்டிலிருந்து 1952-ம் ஆண்டுவரை கலைக்கப்பட்டதாக இருந்தது. எனவே ஒரு நகர சபை கலைக்கப்படுவது என்பது இப்போதைய புதிய நிகழ்ச்சி அல்ல. இந்த மசோதா ஸ்தல சுயாட்சிக்கு பங்கம் விளைவிக்கவில்லை. நாகபுரி கார்ப்பொரேஷனை ஏன் கலைக்கக்கூடாது என்று அந்த நகராட்சி மன்றத்திற்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கவேண்டும். இத்தகைய அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்க சட்டத்தில் வகை செய்யாதது, சட்டத்தில் ஒரு குறைவு என்று இப்போது புலப் படுகிறது. இந்தக் குறைவை நீக்குவதற்காகத்தான் இந்த மசோதாவை அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. சென்னை நகராட்சியில் இப்போது எதிர்க்கட்சியினர் அதிகாரத்தில் இருப் பதால் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுவதாக எதிர்க் கட்சியினர் சொல்லக்கூடும் என்று அரசாங்கம் எதிர்பார்க்காமல் இல்லை. அரசாங்கம் நகர மக்கள்பால் தன் கடமையைச் செய்யவேண்டும். தான் சில கடமைகளைச் செய்யும்போது எதிர்க் கட்சியினர் தன்னைக் குறைகூறுவார்களே, தன் மீது பழி கூறுவார்களே என்று அரசாங்கம் அஞ்சினால், அது தன் கடமைகளைச் செய்ய முடியாது. அந்தப் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் இந்த மசோதாவை நாங்கள்

9th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கொண்டுவந்திருக்கிறோம். நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போன்ற சில தகராறுகள் வருவதால் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. நான் ஏற்கனவே கூறிய காரணங்களால், இந்த மசோதாவிற்கு ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டி அவசியமில்லை. எனவே இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்று கோரும் பிரேரணையை எதிர்க்கிறேன். இந்த மசோதாவை மேலும் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற பிரேரணையை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று சபையினரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The question is:

"That the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 16 of 1965) be referred to a Select Committee of the Legislative Council consisting of the following Members:—

1. The Hon. Sri S. M. A. Majid.
2. Sri K. Anbazhagan.
3. Sri M. Subbiah Chettiar.
4. Sri K. Rajaram.
5. Sri K. R. Ramasamy.
6. Dr. H. V. Hande and
7. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam (Mover of the Bill).

The amendment was put and declared lost.

6-20 p.m.

Sri K. Anbazhagan demanded a poll and the House divided thus:—

Ayes.

Dr. H. V. Hande	Sri S. K. Sambandam
Sri A. K. Thangavel Mudaliar	" G. Krishnamurthy
" J. P. Chitrarasu	" M. Subbiah Chettiar
" K. R. Ramasamy	" N. V. Natarajan
" K. S. Abdul Wahab	" K. Anbazhagan

Noes.

The Hon. Sri R. Venkataraman	Sri K. Ramakrishna Achari
Sri K. Rajaram	" S.P. K.A. Lakshmanan Chettiar
" K. Ramadass	" A. Sambasiva Reddiar
" V. K. Palaniswamy Gounder	" S. D. Sundaram
Srimathi Manjubashini	" E. Janakiram Mudaliar
" Saraswathi Pandurangam	" K. Kothandaraman
" T. L. Thirupurasundari	" V. Rengasamy.
Dr. T. V. Sivanandam	" M. Ethirajulu
Sri N. R. Thiagarajan	" K. Kamalakkannan
" Mohanlal M. Mehta	" A. Chidambara Mudaliar

Neutral.—Nil.

Ayes 10, Noes 20, Neutral Nil.

The amendment was lost.

[9th August 1965

MR. CHAIRMAN: I now put the main motion to the vote of the House. The question is:

"That the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 16 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration".

The motion was put and carried.

6-22 p.m. MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VII—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

* 185. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2994, Industries, Labour and Co-operation, dated 11th June 1965 making amendments to the Madras Co-operative Societies Rules, 1963 [Laid on the Table of the House under section 119(4) of the Madras Co-operative Societies Act, 1961 (Madras Act 53 of 1961).]*

* 186. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1015, Education, dated 14th June 1965 approving the list of all the parks and play-fields set out in the area within the jurisdiction of the Walajapet Municipal Council in North Arcot district. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open-spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959)].*

* 187. *Notification issued with G.O. Ms. No. 919, Education, dated 1st June 1965 approving the list of all the parks, and play-fields set out in the area within the jurisdiction of the Kuzhithurai Municipal Council in Kanyakumari district. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open-spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959)].*

† 188. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2707, Home, dated 25th August 1964 exempting from payment of tax leviable for the Russian Rotary Drill (D. D. 30R) with the Truck No. MAZ 200 belonging to Agriculture Department. [Laid on the Table of the House under Section 11(2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931)].*

‡ 189. *Notification issued with G.O. Ms. No. 977, Education, dated 9th June 1965 approving the list of all the parks and play-fields set out in the area within the jurisdiction of the Mannargudi Municipal Council in Thanjavur district. [Laid on the Table of the House under Section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open-spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959)].*

9th August 1965]

B.—Reports, Notifications and other papers.

‡ 33. *Report of the Public Accounts Committee of the Madras Legislative Assembly on the accounts of the State of Madras for the year* 1962–63.

‡ 34. *Report of the Estimate Committee of the Madras Legislative Assembly on Women's Welfare Department.*

* Laid on the Table of the House on 5th Agust 1965.
† Laid on the Table of the House on 6th August 1965.
‡ Laid on the Table of the House on 7th August 1965

[9th August 1965

APPENDIX I.

[*Vide* Answer to starred question No. 82 on page 4.]

Subject.—Third Five-Year Plan—Schemes executed so far that were not originally included in the plan and the amount spent on each of these schemes.

As against the original Third Plan outlay of Rs. 291 crores, the anticipated expenditure at the end of Third Plan period is Rs. 337 crores excluding the expenditure on Crash Programmes and Advance action for the Fourth Plan Schemes. Significant part of this increase is due to the implementation of new schemes not originally contemplated and enlargment of certain existing schemes apart from the rise in the cost of certain schemes. Important among such schemes with anticipated expenditure thereon at the end of the Third Plan period are indicated in the annexure.

A detailed account of the achievements during 1961–62 to 1964–65 and the programme for 1965-66 under Third Five-Year Plan on both the financial and physical side was placed on the Table of the House at the time of the presentation of the Budget Estimate for 1965–66 to the House.

ANNEXURE.

List of Important Schemes Executed in the Third Plan but which were not originally included in the Third Plan.

(Schemes costing over Rs. 10 lakhs.)

Name of Schemes. (1)	Anticipated expenditure in Third Plan. (2) (RUPEES IN LAKHS.)
Agriculture—	
1 Increasing the production of vegetables ..	10·39
2 Impact Programme	28·65
3 Scheme for Intensive cultivation in selected areas Chingleput, Coimbatore, Madurai and Tirunelveli	15·05
Fisheries—	
Construction of Boat building yards	11·09
Power Schemes—	
1 Madras Plant Extension, IV Stage	19·60
2 Mettur Tunnel Power House, II Stage	*1,127·84
3 Kodayar Hydro-Electric Scheme	257·40
4 Establishment of Thermal Power Station at Ennore and Tuticorin	25·60
Small-Scale Industries—	
Tool Room at Ambattur	13·04

* Includes provision in respect of Mettur Tunnel Power House, I Stage.

9th August 1965]

Name of Schemes. (1)	Anticipated expenditure in Third Plan. (2) (RUPEES IN LAKHS.)
General Education—	
Improvements to Emoluments of Teachers ..	316·75
Social Welfare—	
Care of pre-school children of age-groups 2 to 5.	11·87
(Centrally Sponsored Schemes.)	
Forest—	
Scheme for Planting quick growing species, bamboo plantation projects	14·02
Co-operation—	
1 Loans to Consumers' Co-operative Stores for stabilisation of prices	38·60
2 Grants for organisation of Consumers' Co-operatives	13·07
Health —	
Post-Graduate Medical Education and C.R.A. Course	13·39

List of important schemes in respect of which increased expenditure is expected to be incurred at the end of plan period.

(Schemes in respect of which the anticipated expenditure exceeds the original outlay by Rs. 20 lakhs and above.)

Name of Schemes. (1)	Third Plan Provision. (2)	Anticipated expenditure in Third Plan. (3)
	(RUPEES IN LAKHS.)	
Agriculture Production—		
1 Distribution of improved seeds.	70·00	101·36
2 Cotton Development including package scheme	25·00	52·42
3 Oil Seeds including package scheme	30·00	75·30
Land Development—		
1 Tractor Hiring	50·00	71·20
2 Tractor Hire Purchase	50·00	72·85
Minor irrigation—		
1 Special Minor Irrigation Programme	800·00	1,116·05
2 New Well Subsidy Scheme ..	100·00	460·67
3 Hire-Purchase scheme for pumpsets and electric motors ..	100·00	123·99

[9th August 1965

Name of Schemes. (1)	Third Plan Provision. (2)	Anticipated Expenditures in Third Plan. (3)
	(RUPEES IN LAKHS.)	
Soil Conservation—		
Soil Conservation in Agricultural Lands	143·50	241·90
Dairying and Milk Supply—		
1 Loans for purchase of Milch animals	69·50	178·74
2 New Milk Scheme	53·30	110·80
Forests—		
Rubber Plantation	26·00	62·94
Fisheries—		
Supply of improved fishing boats.	63·00	90·42
Co-operation—		
1 Credit-Credit Union	1·80	22·33
2 Construction of Godowns ..	109·00	130·54
3 Community Projects	20,36·00	2,317·14
Irrigation—		
1 Parambikulam-Aliyar Project ..	2,112·07	2,596·37
2 Sathanur projects ..	0·94	35·65
3 Neyyar II Stage Left Bank Canal	18·46	56·11
Power—		
1 Kundha, Stages I and II ..	277·00	556·58
2 Sandyallah Reservoir	30·00	56·23
3 Mettur Tunnel Power House Scheme	580·00	1,127·84
4 Kundha Hydro-Electric Scheme, Stage III ..	2,306·00	2,988·19
5 Anamalai Project	500·00	861·71
6 Kodayar Hydro-Electric Scheme ..	2,00·00	257·40
Handlooms—		
1 Research and Technique ..	50·00	79·83
2 Spinning Mills	50·00	108·50
Small-Scale Industries—		
1 Expansion of Leather Finishing Unit, Ambur	10·00	52·51
2 Financial Assistance Block Loans.	127·60	150·20
3 Raw material depots for Estates and Colonies at Coimbatore and Madurai	4·40	49·52

9th August 1965]

Name of Scheme. (1)	Third Plan Provision. (2)	Anticipated expenditure in Third Plan. (3)
	(RUPEES IN LAKHS.)	
Industrial Estates—		
a. Continuing scheme—		
Industrial estates and Colonies ..	20·00	68·62
b. New shemes—		
Worksheds and Developed plots, Industrial Estates and plots at Ambattur	243·00	395·15
Roads—		
1 State Highways	400·00	592·54
2 Security measures Road works	27·00	49·74
3. Construction of over/under bridges in lieu of existing level-crossing	40·00	82·50
Elementary Education—		
1 Enrolment of pupils under age Group 6–11 and 11–14 ..	1,388·00	1,701·52
2 Training of additional teachers.	30·00	74·43
Secondary Education—		
1 Enrolment of pupils of the age group 14–17	245·00	302·63
2 Free education for girls up to Standard X	100·00	228·40
3 Construction of buildings for Government secondary schools	15·00	63·82
Technical Education—		
1 Expansion and Development of Engineering Colleges at Guindy and Coimbatore ..	35·00	59·37
2 Grant-in-aid to private Engineering Colleges	9·00	49·31
3 Expansion and Development of existing Polytechnics, Madras, Coimbatore and Madurai, Regional School of Printing and Institute of Leather Technology	25·00	98·15
4 Establishment of Polytechnic at Vellore and Nagercoil ..	40·00	62·03
5 Grant-in-aid to Private Polytechnic	40·00	79·57

Name of Scheme. (1)	Third Plan Provision. (2)	Anticipated expenditure in Third Plan. (3)
	(RUPEES IN LAKHS.)	
Health—		
1 Improvement to Taluk Head-quarters hospitals including increase of bed strength by 1,500 beds	50·00	72·88
2 Improvement to District Headquarters Hospitals including increase by 1,000 beds in all District Head-quarters Hospitals	30·00	75·21
3 Medical Colleges ..	200·00	279·35
4 National Malaria Eradication Programme	100·00	500·07
5 Urban Water-supply and Drainage Schemes	200·00	556·04
Welfare of Backward Classes.		
Scheduled Castes—		
1 Scholarships, Schooling charges (pre-metric) ..	30·00	134·88
2 Construction and mainten-ance of Hostels	20·00	62·44
Other Backward Classes—		
Scholarships	30·00	115·72

APPENDIX II.

[*Vide* item VI on page 40.]

L.A. Bill No. 16 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras City Municipal Corporation Act, 1919.

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Sixteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Act, 1965.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Substitution of new section for section* 8, *Madras Act IV of* 1919.—For section 8 of the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Madras Act IV of 1919) (hereinafter referred to as the principal Act), the following section shall be substituted, namely :—

" 8. *Withdrawal of Commissioner from office.*—The State Government may, at any time, withdraw the Commissioner from office and shall do so if such withdrawal is recommended by a resolution of the council passed at a special meeting called for the purpose and supported by the votes of such number of councillors as shall constitute not less than three-fourths of the sanctioned strength of the council.".

3. *Omission of section* 14, *Madras Act IV of* 1949.—Section 14 of the principal Act shall be omitted.

4. *Amendment of section* 24, *Madras Act IV of* 1919.—In section 24 of the principal Act, in the proviso, for the words " within fifteen days of the passing of the resolution ", the words " within a period of thirty days of the passing of the resolution or such further period not exceeding fifteen days as the State Government may, by general or special order, specify from time to time " shall be substituted.

5. *Insertion of new section 44-A in Madras Act IV of* 1919.—In Chapter II of the principal Act, after section 44, the following section shall be inserted, namely :—

" 44-A. *State Government's power to dissolve or supersede the corporation.*—(1) If, in the opinion of the State Government, the corporation is not competent to perform or persistently makes default in performing the duties imposed on it by law, or exceeds or abuses its powers, the State Government may, by notification, direct that the corporation be dissolved and reconstituted on such dates as the State Government may fix in that behalf or they may, if they think necessary, supersede the corporation for a specified period not exceeding three years and the notification shall be laid before both Houses of the State Legislature :

Provided that for the purpose of completing the elections to the corporation when it is dissolved, the State Government may, from time to time, extend the time fixed by them under this sub-section for its reconstitution.

(2) Before publishing a notification under sub-section (1), the State Government shall communicate to the corporation the grounds on which they propose to do so, fix a period of not less than thirty days for the corporation to show cause against the proposal and consider its explanations or objections, if any.

(3) Nothing contained in sub-section (1) shall affect the office of the Commissioner.

[9th August 1965

(4) On the date fixed for the dissolution of the corporation under sub-section (1), all its members as well as the Mayor and the Deputy Mayor (including councillors who are members of committees established or constituted by or under this Act) shall forthwith be deemed to have vacated their Offices and fresh elections shall be held in accordance with the provisions of this Act. The newly elected councillors shall enter upon their offices on the date fixed for the reconstitution of the corporation.

(5) Supersession shall take effect from noon on the date of publication of notification, if no date is therein specified, and thereupon the following consquences shall ensue :—

(a) All the members of the corporation as well as the Mayor and the Deputy Mayor (including councillors who are members of committees established or constituted by or under this Act) shall forthwith be deemed to have vacated their offices.

(b) All or any of the functions of the corporation, of the Mayor and of the committees established or constituted by or under this Act except the Taxation Appeals Committee may, during the period of supersession, be exercised and performed, as far as may be, and to such extent as the State Government may determine, by such person as the State Government appoint in that behalf and any such person may, if the State Government so direct, receive payment for his services from the municipal fund; the State Government may determine the relations of such person with themselves and may direct the Commissioner to exercise and perform any powers and duties of the corporation and of the committees aforesaid except the taxation appeals Committee in addition to his own.

(c) All or any of the functions of the Taxation Appeals Committee may, during the period of supersession, be exercised and performed by the chairman of the said Committee.

(6) On or before the expiry of the period of supersession notified under sub-section (1) the State Government may, by notification, for reasons to be stated in the notification, postpone the reconstitution of the corporation for a further period not exceeding one year at any one time, but the total period of supersession shall not in any case exceed three years.

(7) The State Government may reconstitute the corporation before the expiry of the period notified under sub-section (1) or sub-section (6).

(8) When the corporation dissolved or superseded under this section, the State Government until the date of the reconstitution thereof and the reconstituted corporation thereafter shall be entitled to all the assets and be subject to all the liabilities of the corporation as on the date of the dissolution or supersession and on the date of the reconstitution respectively."

9th August 1965]

6. *Amendment of section 85, Madras Act IV of 1919.*—In section 85 of the principal Act, in sub-section (3)—

(1) for clause (a), the following clause shall be substituted, namely :—

"(a) Every appointment to any post included in Class I-A shall be made by the State Government."

(2) in clause (b), for the words, figure and letter "of any other officer included in Class I-A", the words "to any post included in" shall be substituted.

(3) for clause (c), the following clause shall be substituted, namely :—

"(c) Every appointment to any post included in Class III or Class IV shall be made by the authority specified in sub-section (2) of section 93.".

7. *Amendment of section 86, Madras Act IV of 1919.*—In section 86 of the principal Act—

(1) in sub-section (1)—

(a) in the first proviso, the word, figure and letter "Class I-A" shall be omitted;

(b) in the second proviso, in clause (i), after the words "leave and leave allowances", the words "allowances for house-rent carriage hire, travelling expenses or any other allowances" shall be inserted;

(2) after sub-section (1), the following sub-section shall be inserted, namely :—

"(1-A) The State Government may—

(a) recover from the corporation the whole or such proportion of the salary and allowances paid to any Class I-A officer and such contribution towards his leave allowances, pension and provident fund as the State Government may, by general or special order, determine;

(b) at any time, withdraw any Class I-A officer and appoint another in his place.".

8. *Amendment of section 87, Madras Act IV of 1919.*—In section 87 of the principal Act, in sub-section (1), the word, figure and letter "Class I-A" shall be omitted.

9. *Amendment of section 88, Madras Act IV of 1919.*—In section 88 of the principal Act—

(1) in sub-section (1), the word, figure and letter "Class I-A" shall be omitted;

(2) in clause (a) of the proviso, after the words "leave and leave allowances", the words "allowances for house-rent, carriage hire, travelling expenses or any other allowances" shall be inserted.

10. *Amendment of section 92, Madras Act IV of 1919.*—In section 92 of the principal Act, for the words " corporation establishment ", the words, brackets, figure and letter " officers and servants of the corporation (other than the assistant commissinoers, the personal assistant to the Commissioner and Class I-A officers) " shall be substituted.

11. *Insertion of new sections 94, 95, 96 and 97 in Madras Act IV of 1919.*—In Chapter IV of the principal Act, after section 93, the following sections shall be inserted, namely :—

" 94. *Consultation with the Madras Public Service Commission.*—No appointment to any post included in Class I-B, Class II or Class III shalll be made except after consultation with the Madras Public Service Commission (hereinafter in this section and in section 95 referred to as " the Commission ") :

Provided that no such consultation with the Commission shall be necessary in regard to the appointment—

(*a*) to any acting or temporary post for a period not execeeding one year ; or

(*b*) to such posts as may from time to time be specified by or the State Government in consultation with the Commissioner; or

(*c*) to a post when at the time of such appointment the person to be appointed thereto is in the service of the Central Government or any State Government ; or

(*d*) to a permanent or temporary post, if the person to be appointed is not likely to hold that post for more, than one year; or if such person is likely to hold the post for more than one year but not more than three years and the Commission advises that the appointment may be made without consulting the Commission.

95. *Power of the State Government to make regulations and reference to the State Government in case of difference between the Commission and the corporation.*—(1) The State Government may make regulations for the following matters, namely :—

(*a*) the procedure to be followed by the Commission in advertising posts, inviting applications, scrutinising the same, and selecting candidates for interview;

(*b*) the procedure to be followed by the Commission for selecting candidates for appointment and by the corporation for consultation with the Commission ;

(*c*) any other matter which is incidental to, or necessary for, the purpose of consultation with the Commission.

(2) In the case of any difference of opinion between the Commission and the corporation on any matter, the corporation shall refer the matter to the State Government and the decision of the State Governent thereon shall be final.

96. *Provincialisation of any class of officers or servants under the corporation.*—(1) Notwithstanding anything contained in this Act, the State Government may, by notification, constitute any class of officers or servants of the corporation into a corporation service.

(2) Upon the issue of a notification under sub-section (1), the State Government shall have power to make rules to regulate the classification, methods of recruitment, conditions of service, pay and allowances and discipline and conduct of the corporation service thereby constituted and such rules may vest jurisdiction in relation to such service in the State Government or in such other authority or authorities as may be specified therein.

97. *Power of State Government to transfer officers and servants of the corporation or municipalities.*—Notwithstanding anything contained in this Act or in the Madras District Municipalities Act 1920 (Madras Act V of 1920), the State Government shall have power—

(*a*) to transfer any officer or servant of the corporation to the service of any municipality constituted under the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920) or to transfer any officer or servant of any such municipality to the service of the corporation.

(*b*) to issue such general or special directions as they may think necessary for the purpose of giving due effect to any transfer made under clause (*a*). ".

12. *Amendment of section 142, Madras Act IV of 1919.*—In clause (i) of the proviso to sub-section (1) of section 142 of the principal Act, the words and figures " or without previous publication of the application under the Local Authorities Loans Act, 1914 and the rules issued thereunder " shall be omitted.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 10th August 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the colck, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Unemployment Relief Fund

*91 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Government have any proposal to set up Unemployment Relief Fund?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No.

House Rent Allowance for lecturers

*92 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any grant is given to City Colleges towards the House Rent Allowance for lecturers employed in it;

(b) if so, the rate of House Rent Allowance granted to them; and

(c) whether there is any Government machinery to see that these grants reach the lecturers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No;

(b) & (c) Do not arise.

DR. H. V. HANDE: Is it fact that certain lecturers working in Government Colleges are getting this house rent allowance?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, as Government servants, they are getting allowances to which other Government servants are entitled.

DR. H. V. HANDE: Do the Government consider the necessity of granting the same advantage to those who are working in the private colleges, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do appreciate, Sir. But it is for the management to consider that.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware that lecturers as well as teachers living in urban areas are hard hit by the non-grant of this allowance for the past 19 years? As there

[10th August 1965

is a promise by the Government to this House that this matter is under consideration, may I know whether this question has been followed up by the Government, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not know, Sir, what promise was given in this House. But so far as the college lecturers are concerned, the managements also should realise their responsibility and see what they could do by way of giving relief to the teachers and lecturers.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government prepared to share their portion if the managements come forward to grant it?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not know, Sir, what the Government's liability would be. If the managements take up the proposal and come to the Government, the Government can look into it.

DR. H. V. HANDE : Has the University Grants Commission allotted any grant towards this, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not know whether the University Grants Commission allots any grant towards house rent allowance?

T.S.L.C. Examination

* 93 *Q.*—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether the T.S.L.C. examination for the Non-Basic Course is held twice a year (March and September):

(*b*) whether it is a fact that only one examination is held in a year in the case of Basic Course; and

(*c*) if so, whether there is any proposal to have the examination twice a year for the Basic Course also?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Yes;

(*b*) yes.

(*c*) No.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know the year or years during which the basic examinations were held twice, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Basic 1961 and Basic 1955 were *Ad hoc* schemes. These are the schemes for which examinations were held.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know, Sir, whether examinations are held twice a year in respect of the basic T.S.L.C. Course?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

10th August 1965]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What is the reason for not holding it as in the case of the non-basic, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The question papers run into several pages. They are of the short answer type. The volume of work involved in setting the question papers and printing them and the cost involved in conducting the examinations is considerable. Therefore, it is not considered advisable to have the examinations twice.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that for want of the second examination, the pupils have to waste another entire year and thus their man-power and intellectual power are being wasted?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : They need not waste their time. They could also study and come out as better teachers, if they would study during this period.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர்கள் நெருக்கடி இருப்பதை முன்னிட்டு, அவர்களுக்கும் இரண்டு முறை பரீட்சை வைப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதெல்லாம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்துவருகிற விஷயம். இந்தப் பரீட்சை இரண்டு முறை வைக்க வேண்டியதில்லை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government examined the question of increasing the examination fees, if necessary, to meet the cost?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the Government have not considered that question.

S.S.L.C. Public Examination

* 94 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) the time schedule within which answer papers of S.S.L.C. Public examination will have to be sent to the examiners for correction;

(*b*) the time given for each examiner for the return of answer papers and the number of answer papers to each examiner;

(*c*) whether the same has been followed for the academic year 1964–65; and

(*d*) if not, the reasons therefor?

THT HON. SRI M. BRAKTAVATSALAM' (*a*) to (*d*) Details cannot be disclosed in the public interest.

[10th August 1965

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is the Hon. the Chief Minister aware that this year the answer papers were sent to the examiners very very late, and that has caused inconvenience for the examiners to return the papers in time and also they corrected the papers in a hurried way, which is not proper and conducive to the examination itself?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not know, Sir, the answer papers were sent very very late. They were sent late, because examinations were held late. I cannot admit what the hon. Member seems to allege that the answer papers were corrected in a hurried way.

DR. H. V. HANDE : What is the time allowed for correcting these papers, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : All these details cannot be given in the public interest. Even without all these details, there are attempts to get at the examiners and get marks and all that.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government thought of any substitute for examinations, and have any suggestions been made by the National Education Commission in this regard, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like the educational experts like the hon. Member to give us suggestions about a substitute. I would also like to dispense with the examinations if we could have a proper way of getting the boys and girls to study well.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Is it a fact that certificate books of S.S.L.C. students, who passed this year, were delivered too late in the mofussil areas with the result they experienced great difficulty in getting admissions to the colleges? What action have the Government taken in this matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : On account of the examinations having been held late, there was some delay in despatching the certificate books. But the University has been good enough to extend the time for applying for admissions to colleges up to the 21st August 1965.

Tamil book for the Central Government Prize Award Scheme

* 95 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether any Tamil book was selected for the Central Government Prize Award Scheme for the year 1964–65?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : In the competition held in 1964 under the Central Scheme for the Award of Prizes for best books in Children's Literature, the book " Pandaya Ulagil Parakkum Pappa " was selected for the award of a prize for best book in Tamil.

10th August 1965]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is there any limit to the maximum number of books that will get the prizes, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Only one prize is given under each category. That is the information I have, Sir.

Thermal Plant at Tuticorin

* 96 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to set up a Thermal Plant at Tuticorin; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The Madras Government have proposed the establishment of a Thermal plant at Tuticorin; and

(b) It is under the consideration of the Government of India.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : அது தனியார் துறையிலா அல்லது பொதுத் துறையிலா என்று சொல்ல முடியுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நாம் முதலில் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியதில் 100 மெகவாட் கொண்ட மின்சக்தி நிலையம் வைப்பதாக எழுதியிருந்தோம். இப்போது 250 மெகவாட் மின்சக்தி கொண்ட நிலையம் செய்து கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்து கொடுக்கும் நிலயத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று எழுதியிருக்கிறோம்.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is there any proposal to recommend any other Thermal station at Coimbatore as was requested by the mill-owners of that district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, they did long ago. But I do not think they are now in a position to put it through, because the cost has gone up between the period they proposed and now. So, there is no active proposal from Coimbatore for a thermal station to be established by them.

SRI S. K. SAMBANDHAN : After the proposed thermal station at Tuticorin materialises, when do the Government propose to take it over?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : As soon as it is completed. It will be put up by Dr. Dharma Teja with the assistance of the State Electricity Board. The cost thereof would be met by the private entrepreneur and it will be handed over as soon as it is completed by the Electricity Board, and we will repay the amount over a period of 12 years.

[10th August 1965

SRI K. S. ABDUL WAHAB : In the Fourth Plan the name of Dr. Dharma Teja is mentioned in this regard. I want to know who the person is and other details?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We need not know eervything about that gentleman. It will suffice for us to know that that gentleman has agreed to put up a plant at Ramakundam, and he has got enough funds to put through some more schemes like this.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : In view of the heavy demand for electricity, will the Government consider the question of putting up thermal stations wherever necessary in the mufassal towns and also in the City of Madras?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Our programme of thermal stations is fairly attractive. We are going to have a 340 M.W. station at Ennore. The Neyveli station is to be expanded from 400 to 600 M.W. The Kalpakkam plant will have another 400 M.W., and the Tuticorin plant will have another 250 M.W. I think the thermal power generation will be fairly satisfactory.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : காலவரையறை குறிப்பிட்டு அதை முடித்துத் தரும்படி ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சர்க்கார் பிறகு என்ன செய்யும்? கால வரையறைக்குள் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்பார்கள், என்று எனக்கு புரியவில்லை.

Cauvery water to Madras City

* 97. Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister or Food be pleased to state with reference to the answer given o Legislative Council Question No. 170 on 31st March 1964 the tage at which the matter of bringing the Cauvery Water to Madras City, for drinking purposes, now stands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The matter is still under investigation.

DR. H. V. HANDE : What is the estimated cost of the project?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : It is under investigation and so I am not in a position to give an answer.

DR. H. V. HANDE : What are the results of the investigations? Are they bright or bleak? Are there possibilities of getting water?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The possibility of getting water is certain. Where to locate it, and what will be the cost is now under investigation.

10th August 1965]

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Government consider, when they take up the project for execution, the question of making water available free of cost to the villages in between the city and the project site?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : All that is under investigation.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Wherefrom do the Government propose to draw water from the Cauvery? Is it down east of Tiruchirappalli or west of it?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, that is exactly another point which is under investigation.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Sir, in view of the unaccommodating attitude of the neighbouring State relating to inter-State matters, will the Government consider the question of dropping the proposal of bringing in water from Krishna and stick to the proposal to bring water only from the Cauvery?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : For bringing Cauvery water also, we are talking with the neighbouring State, and that will also be investigated.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, have the Government considered the question that taking water from the Cauvery to Madras City will reduce the water available for irrigation purposes in the delta area?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, after all a very small volume of water would be required by the city and the hon. Member need not have any apprehensions that the irrigation interest in the delta area will be affected in any manner.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, the Hon. Minister has said that the only point, namely, from where the water is to be drawn, is under the investigation of the Government. May I know the other features of the scheme on which the Government have taken a decision?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, the first thing to be decided is the point from where the water is to be tapped.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that the Cauvery water is pure up to Tiruchirappalli, and we have therefore to draw water from west of Tiruchirappalli?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : That will also be borne in mind.

Adulteration of cement

* 98. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation about adulteration of cement by traders; and

(b) if so, the steps taken to inspect and prevent such adulteration in future?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) The Collector of Tiruchirappalli has received a complaint regarding alleged adulteration of cement by a stockist of Dalmia Cement in the district; and

(b) The matter is under enquiry by the Collector of Tiruchirappalli.

SRI S. K. SAMBANDHAN : The complaint about the adulteration of cement is prevalent throughout the State. So, do the Government propose to take measures to prevent this throughout the State?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, here I have got a specific complaint. It is being looked into by the Collector. If similar complaints are there in the other districts they will also be looked into.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Why is it that this adulteration takes place? What is the reason for it?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Well, Sir, the hon. Member knows that. But still I would like to say that the stockists want to exploit the consumers.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Cannot surprise visits be made to check the stock and punish the offenders?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, much more than that, if the buyer is straightforward enough and complains about the matter to the concerned department, steps will be taken to punish the offenders.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Sir, the Hon. Minister referred to one case of adulteration. I would like to know how many other cases were booked for adulteration of cement in the whole State?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Here is a complaint and it is being looked into.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : The reason according to me and known to me is, because cement is not available, it is adulterated with purely a profit motive. Control is responsible for it and Government having introduced the control is also partly responsible for it.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Government's intention in enforcing control is to see that it is made available to the ordinary people, the poor people. But it is the intention of the stockists to profiteer. Instead of delivering the cement as they receive it from the buyer, the stockists are interested in cheating the community and getting extra money, and so they do this adulteration.

Protected Water-supply Scheme

* 99 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the Government have sanctioned Protected Water-supply Scheme to Ramanathapuram Municipality; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) & (b) The proposal to sanction a Water-supply Scheme for Ramanathapuram Municipality and certain wayside villages is under examination of Government.

SRI M. RAJAH IYER : May I know, Sir, whether, even if one of the wayside villagers should refuse to participate in the scheme, the scheme would be put through?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : That is what is being examined, Sir.

Protected water-supply tanks

* 100 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the number of protected water-supply tanks constructed in the Mandapam Panchayat Union villages in the East Ramanathapuram district under the National Water-supply and Sanitation (Rural) Scheme; and

(b) the arrangements made for their maintenance?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) Four.

(b) The Panchayats, which maintain the tanks, have trained personnel for the operation of the pumpsets, etc., and for their proper upkeep.

M. RAJAH IYER : Sir, has it come to the notice of the Government that the Panchayats have not taken over the maintenance of the overhead tanks. Will the Government expedite the handing over of these to the Panchayats?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Except that overhead tank at Ramanathapuram, the other three have been handed over to the Panchayats?

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether there is any proposal with the Government to give top priority to the villagers who ask for drinking water-supply by giving subsidy or loan to those Panchayats?

[10th August 1965

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, under the National Water-supply and Sanitation (Rural) Schemes, tanks have been constructed at various places.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO RETIREMENT OF TEACHERS ON SUPERANNUATION DURING THE COURSE OF THE ACADEMIC YEAR.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Chief Minister to a matter of urgent public importance, namely, the hardship caused to teachers due to retirement, within a month of the re-opening of the school, of teachers attaining the age of superannuation in the course of the academic year.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I wish to make the following statement :

In 1956, a request was made that the headmasters and teachers who attained the age of superannuation on or after the 15th August in a school year should be retained in the school till the end of that year so that the school work might not be affected. The Director of Public Instruction then recommended that in the case of headmasters who attained the age of superannuation at *any time* during the course of the year, they might be permitted to continue in service as headmasters on re-employmet terms till the end of the school year. The Government accepted this recommendation and issued orders accordingly.

In 1959 the Government of India in the Ministry of Education suggested that school teachers who reached the age of superannuation during the middle of the school year should be allowed to continue till the date of closure of the school for the summer vacation in order to ensure continuity of staff. The Government accepted that suggestion and issued orders accordingly.

The Director of Secondary Education has issued instructions to the effect that only such of those teachers as attain the age of superannuation at least a month after the re-opening of the school after summer vacation or during the middle or before the end of the school year will be allowed to continue in their respective posts subject to the usual conditions. He has now brought these instructions to the notice of the Government and asked for orders whether the new condition about the concession being admissible only to teachers who attain the age of superannuation at least a month after the re-opening of the school after the summer vacation may be allowed to stand or cancelled. This is under examination of the Government.

III.—GOVERNMENT MOTION TO POSTPONE NON-OFFICIAL BILL—MOTION UNDER RULE 79 OF THE COUNCIL RULES.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, under rule 79 of the Madras Legislative Council Rules, I move—

'That the consideration of the Madras Panchayats (Amendment) Bill, 1965 (L.C. Bill No. 1 of 1965) given notice of by Sri S. K. Sambandhan, be postponed to the next non-official day,'

Sir, the reason for asking for adjournment of consideration of the Bill to the next non-official day is that we have not yet received final reports from the Collectors in regard to the manner in which some of the Panchayat Councils have functioned. We have some reports in which it is indicated that even after the passing of the Panchayats Act, some have continued to function as Panchayat courts. It is totally illegal. If the position is so, then the Government would like to consider the whole question and themselves come forward with a Bill to meet the situation. I therefore move for the postponement of the consideration of the Bill given notice of by the hon. Member Sri Sambandhan.

SRI S. K. SAMBANDHAN : I have no objection, Sir.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the consideration of the Madras Panchayats (Amendment) Bill, 1965 (L.C. Bill No. 1 of 1965), given notice of by Sri S. K. Sambandhan, be postponed to the next non-official day.'

The motion was put and carried.

IV.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

(i) BILL.

The Madras Agricultural Produce Markets (Amendment) Bill, 1965 3-20 p.m.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Mr. Chairman, I beg leave of the House . . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, the Hon. the Home Minister wants to make a statement.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, item (2) under Non-official business—Bills—is a private Bill standing in the name of Sri S. K. Sambandhan. The title of the Bill is 'The Madras Agricultural Produce Markets (Amendment) Bill, 1965.' Sir, a similar Bill, which will have the same effect, was moved by the Government in the Legislative Assembly on August 3, 1965. In this circumstance, I request Sri S. K. Sambandhan not to move his Bill.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, in view of the fact that a Government Bill of the same nature has already been introduced in the Legislative Assembly, I withdraw my Bill.

[10th August 1965

MR. CHAIRMAN : Is the hon. Member withdrawing or dropping his Bill?

SRI S. K. SAMBANDHAN : I should have the leave of the House to withdraw the Bill.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the parliamentary procedure is that the hon. Member asks for permission of the House to introduce the Bill, and before permission is granted by the House, the Home Minister has stated that that Bill is not necessary. Therefore, no permission of the House is necessary. Mr. Sambandhan has absolute jurisdiction to withdraw his Bill.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, I do not move my motion.

(ii) RESOLUTIONS.

(1) *Distribution of foodgrains to family card holders.*

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, I move—

'This House recommends to the Government to take steps to assure regular supply of rice, wheat and other foodgrains to authorised dealers for distribution to family card holders in mofussil cities, and for the supply of adequate foodgrains to establishments like hotels, factory, canteens, etc.'

SRI G. KRISHNAMOORTHY : I second it, Sir.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்து இது சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல தங்கள் அனுமதியின் பேரில் நான் பேச ஆரம்பிக்கிறேன். இந்த உணவு விஷயத்தை இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் விவாதத்துக்கு எடுத்துக்கொண்டதற்காக அவர்களுக்கு முதலில் என் வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதலில் உணவு நிலைமைபற்றி நான் சொல்லும்போது, அதில் மக்களுடைய தேவையைப் பொருத்து அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய கடமையை உணர வேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த முதல் திட்டம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் அரசாங்கக் கணக்குப்படி நம்மிடம் உற்பத்தியானது 32 லட்சம் டன் தானியம் என்று சொல்கிறார்கள். மூன்றாவது திட்டத்தில் 62 லட்சம் டன் நமது மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நான்காவது திட்டத்தில் 82 லட்சம் டன் ஆகுமென்றும் மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முடிந்த வரையில் நம் மாநிலத்தில் முன்னேறிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். பருவக் கோளாறுகள் தடை செய்திருந்தாலுங்கூட கூடிய வரையில் திருப்திகரமாக செய்திருக்கிறோம். 1970-71-ல் நபர் ஒன்றுக்கு 18 அவுன்சு உணவு தானியம் அளிக்கப்போவதாக அறிவிக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்குப்படிப் போட்டுப் பார்த்தால்கூட நமக்குத் தேவையானது 61.41 லட்சம் டன் என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது நமது உற்பத்தி 65 லட்சம் டன். கிட்டத்தட்ட 4 லட்சம் டன் உணவு அதிகமாகவே நமக்கு உற்பத்தியாகிறது. இந்த நிலைமையில் நாம் சென்ற சில வருஷங்களாகவே உணவு நிலைமையில் எந்த

10th August 1965] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

விதத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை நாம் சிந்தித்து பார்க்க வேண்டிய பொறுப்பில் இருக்கிறோம். அந்த நிலையில் 4 லட்சம் டன் உபரியாக இருந்தும் நமது மக்கள் சென்ற வருஷம் செப்டம்பர்—அக்டோபர் மாதத்தில் எவ்வளவு உணவுக்காக கஷ்டப்பட்டார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அது எதனால் ஏற்பட்டது என்பதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும். அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியமில்லை. அரசாங்கமே அதை உணர்ந்திருக்கிறது. ஏன் அது ஏற்பட்டது? 65 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியாகியிருந்தும் நான்கைந்து லட்சம் டன் உபரியாக இருந்தும் நமது மாநில மக்களுக்கு ஏன் உணவு கிடைக்கவில்லை. இதை ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று சொல்கிறேன். இதை உணவுத் தட்டுப்பாடு வருவதற்கு முன்னால் சொன்னேன். சுதந்திராக் கட்சிக்காரர்கள் கண்ட்ரோலே வேண்டாமென்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கட்சிக்கு புது அர்த்தமெல்லாம் கொடுக்கிற நிலைமை உண்டாகியிருக்கிறது. சந்தர்ப்பம் வரும்போது அதைப்பற்றி சொல்கிறேன். உணவு உபரியாக இருக்கும்போது அதை மக்களுக்குக் கொடுக்கவிடாமல் யார் தடை செய்தார்கள்? இதை எல்லோரும் மனசாட்சியில் கை வைத்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வியாபாரிகள் பதுக்கிவைத்து கொள்ளை லாபம் அடிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த மாதிரி காரியங்களைச் செய்துவிட்டார்கள் என்று சொல்வார்கள். 'மக்களுக்கு உணவைத் தகுந்தபடி வினியோகம் செய்வதற்காகத்தான் கண்ட்ரோல் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்' என்று அரசாங்கம் சொல்கிறது. வியாபாரிகள் என்பவர் யார், உற்பத்தியாளர்கள் யார், உபயோகிப்போர் யார்? எல்லோரும் நமது மக்கள்தான். அரசாங்கத்தினுடைய முக்கிய கடமை என்னவென்றால் யார் தவறு செய்தாலும் அவர்களைக் கண்டிக்கவும் மேலும் தவறு செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்ளவும் வேண்டியதுதான். அதை விட்டுவிட்டு ஏதோ பெரிய அனுகூலம் மக்களுக்குச் செய்வதாக சொல்லிக்கொண்டு, உபரி உள்ள நேரத்தில் உணவுப் பஞ்சத்தை உண்டாக்கினார்கள். முக்கியமாக உணவுப் பஞ்சத்திற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று, உணவு கிடைக்குமோ இல்லையோ என்ற பயம்தான் மக்களிடம் உணவுப் பஞ்சத்தை உண்டாக்கிவிட்டது. வியாபாரிகள் பதுக்கிவிட்டார்கள் அதனால்தான் உணவுப் பஞ்சம் வந்தது என்று சொல்கிறார்கள். வியாபாரிகள் எங்கே பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாதா? எட்டு கோடி பத்துகோடி என்று செலவு செய்து போலீசும் மற்ற இலாக்காக்களையும் வைத்திருப்பவர்கள் பதுங்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் அரிசியைப் பிடிக்க ஏன் முடியவில்லை? ஏதோ இரண்டு மூன்று மிராசுதார்கள் சட்டத்தை புரிந்துகொள்ளாமல் சிக்கிக்கொண்டார்கள். அதிலும் ஆயிரக் கணக்கான மூட்டைகளைப் பிடித்ததாகத் தெரியவில்லை. சீனாக்காரன் வந்த பிறகு இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்தது. அதை பொதுமக்களைப் பிடிப்பதற்குத்தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். அந்த விவசாயிகளுக்குப் பரிந்துகொண்டு நான் பேசவில்லை. நிலைமை தெரியாமல் அவர்கள் இருந்தார்கள். உணவை அவர்கள்

எதற்காக சேர்த்து வைத்திருக்கவேண்டும்? அவர்கள் எப்படியும் மக்களுக்குக் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். வேறு ஒன்றும் அதை அவர்கள் செய்துவிடமுடியாது. வியாபாரிகள் கொள்ளை அடித்தார்கள் என்றும் மக்களுக்கு சரிவர வினியோகம் செய்யப் போகிறோம் என்றும் கண்ட்ரோல் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த மாதிரி காரியங்களைத் தத்துவார்த்த ரீதியில் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டத்தான் நிபுணர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

Any action against one set of hoarders, traders and farmers, if successful, will lead to the stocks that may release being hoarded by the householders. There may thus result a shift in hoarding, but hoarding as a social phenomenon will continue.

இந்த நிலைமையைத்தான் அரசாங்கம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். சில வியாபாரிகள் பதுக்கிவைக்கிறார்கள் என்று பயந்து அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து, ஒவ்வொரு வீடாக தங்களுக்கு அரிசி கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்று ஜனங்கள் சேமித்து வைக்கக்கூடிய நிலைமையை சென்ற வருஷம் ஏற்படுத்தியதால்தான் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. கண்ட்ரோலும் ரேஷனும் இருக்கும் வரையில் ஒவ்வொரு மனிதனும் அரசாங்கம் வேண்டியதைக் கொடுக்கும் என்ற நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டான். ஆகையால்
3-30 p.m. தங்களுக்கு வேண்டிய அரிசியை எங்காவது வாங்கி வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சேமித்து வைத்திருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் சென்னையில் ஏழை எளியவர்கள் வசிக்கிற குடிசைகள் தீக்கிரையானபோது ஒவ்வொரு வீட்டிலும் பத்து, இருபது பவுண்டு என்றும், அரை மூட்டை கால் மூட்டை என்றும் அரிசி வைத்திருந்ததாகப் பத்திரிகையில் வந்ததைப் பார்த்தோம். இந்த நிலைமை ஏற்பட்டால் நீங்கள் எவ்வளவு உற்பத்தி செய்தாலும் மக்களுக்கு அது போய்க் கிடைக்குமா? நாட்டுப் பஞ்சம் தீருமா? சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அடுத்தபடியாக கண்ட்ரோல் மூலம் இப்போது வினியோகம் செய்கிறார்கள். புரொகியூர்மெண்ட் செய்து வருகிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கின்றன? சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அரசாங்கத்தினுடைய விலைக்கு வாங்கி அரசாங்கத்தின் மூலமாகத்தான் வினியோகம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த விலையில் அரிசியை சமீபத்தில் முதல் ரகம், இரண்டாவது ரகம், மூன்றாவது ரகம் என்று மூன்று விதமாக பிரித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னால் எண்ணிக்கை இல்லாமல் கிட்டதட்ட இருபது, முப்பது ரகங்களாக பிரித்து, எது அரசாங்கம் விதித்த விலை, எது கட்டுப்பாட்டு விலை, எது நியாயமான விலை, எந்த ரகத்துக்கு எந்த விலை என்று புரிந்துகொள்ளமுடியாமல் விலை நிர்ணயம் செய்தார்கள். சமீபத்தில்தான் மூன்று ரகமாகப் பிரித்து 'pool price' ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரிதான் நாட்டு மக்கள், வியாபாரிகள் கொள்ளை அடித்தார்களா அல்லது அரசாங்கத்தினுடைய நடவடிக்கையால் ஏழை மக்களுக்கும் பொது ஜனங்களுக்கும் நல்ல வகையில் அரிசி நியாய விலையில் கிடைக்கிறதா

என்று புரிந்துகொள்ளவேண்டும். பொதுவாக சராசரி போடும்போது அதிகமாக கிடைக்கும் நெல்லைத்தான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். முதல் ரகம் விலை மொத்த விலையில் ரூபாய் 66.29-லிருந்து ரூபாய் 68.10 வரை நிர்ணயம் செய்தார்கள். அதற்கு 'பூல் பிரைஸ்' என்னவென்றால் ரூ. 76.92 ஆகிறது. ரூபாய் 66-லிருந்து 'பூல் பிரைஸ்' ஏற்படுத்தி அதற்கு கிட்டதட்ட ஏழு அல்லது எட்டு ரூபாய் விலை அதிகமாக வைத்திருக்கிற நிலைமையில் செய்திருக்கிறார்கள். அடுத்து முதல் ரகத்திற்கு அதுதான் பொதுவாக தமிழ் நாட்டில் அதிகமாக விளையக்கூடிய கட்டை சம்பா போன்ற ரகங்கள் அடங்கியது. அந்த ரகத்துக்கு அரசாங்கம் நிர்ணயித்த கூடுதல் விலை ஓல்சேல் பிரைஸ் 63.23 பைசா முதல் 64.45 பைசா. இதற்கு 'பூல் பிரைஸ்' ரூபாய் 67.21. அதில் வித்தியாசம் கிட்டத்தட்ட 4 ரூபாய்.

மூன்றாவதாக சமீபத்தில் வரப்போகும் குறுவை ரகத்தைச் சேர்ந்த நெல்லுக்கும் அரிசிக்கும் அரசாங்கம் ரூபாய் 62.50 வரை விலை நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் 'பூல் பிரைஸ்' ரூபாய் 65.27 நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலேயும் கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 3¼ வித்தியாசம். இது அரசாங்கம் நிர்ணயித்த விலை. இன்று இந்த 'பூல் பிரைசுக்கு லிட்டருக்கு நிர்ணயம் செய்து இந்த லிட்டர் மூலமாக ஜனங்களுக்கு வினியோகம் செய்யப் போகிறது. இந்த வகையில் அரசாங்கம் First sort second sort, third sort என்று மூன்று சார்ட்டுக்கும் average போடும்போது கிட்டத்தட்ட ஒரு குவின்டலுக்கு ரூபாய் 8.25 கூடுதலாக வாங்கும் விலையை விட இருக்கிறது. wholesale விலையில் இப்படி ஒரு குவின்டலுக்கு average ரூபாய் 8.25 கூடுதலாக வாங்குகிறார்கள். ஒரு குவின்டல் என்பது கிட்டத்தட்ட 60 படி கொண்ட அரிசி. 60 படி கொண்ட அரிசி மூட்டைக்கு 'பூல் பிரைசின்' மூலமாக ஏழைகளுக்கு அனுகூலம் செய்கின்றோம், அவர்களுக்காக கண்ட்ரோலைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று வாய் ஓயாமல் சொல்லும் காங்கிரஸ் அரசாங்கமானது ரூபாய் 8.25 விலை கூடுதலாக வைத்து விற்கிறார்கள். நாங்களெல்லாம் வியாபாரிகள். அரசியலே தெரியாதவர்கள் நாங்கள். இதைத் தவிர்த்து அரசாங்கம் ஒரிஜினலாக சர்சார்ஜ் என்று ஒரு குவின்டலுக்கு ஒரு ரூபாய் வைத்து இது வேறு வசூல் செய்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் பொதுமக்கள் கன்ஸ்யூமர்ஸ் வாங்கக்கூடியவர்கள் தலையில் விழுகிறது. இந்த நிலைமையில் இதைத் தவிர்க்க வேண்டும். அதிலேயும் முக்கியமாக நான் பல முறை சொல்லிக்கொண்டு வருகின்றேன், எதற்கு வரி விதித்தாலும் உணவு தானியங்களுக்கு விற்பனை வரியை விலக்குங்கள் என்று. ஒரு சமயம் ஆகட்டும் என்கிறார்கள் இன்னொரு சமயம் முடியாது என்கிறார்கள். உணவு தானியத்துக்கு வரி போடும் அதிகாரங்கள் உலகத்திலே எங்கேயாவது இருந்தால் அதில் நமது அரசாங்கம் தான் முதன்மை ஸ்தானம் வகிக்கும். அந்த வகையில் மூட்டை ஒன்றுக்கு மூன்று கை மாறுகிறபோது இரண்டு ரூபாய் விற்பனை வரியில் சேர்க்கிறார்கள். இந்த விதமாகப் பார்க்கப்போனால் மூட்டை ஒன்றுக்கு கிட்டத்தட்ட 11 ரூபாய் முதல் 12 ரூபாய்

[திரு. எம். சுப்பைய செட்டியார்] [10th August 1965

வரை அரசாங்கம் 60 படி கொண்ட மூட்டை ஒன்றுக்கு கூடுதலாக விலை வைத்து பொது ஜனங்களுக்கு விற்கிறார்கள் என்று நான் இந்தக் குற்றச்சாட்டை இந்த சபையின் மூலம் சாட்டுகிறேன்.

ஒருவியாபாரி சாதாரணமாக 4 அணா, 8 அணா, ஒரு ரூபாய் வைத்து விற்று விட்டால் அவன் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறான், அவன் தேசத் துரோகி, அவனைத் தூக்கில் போடவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய அரசாங்கம் ஒரு மூட்டை அரிசிக்கு 11 முதல் 12 ரூபாய் விலை வைத்து கூடுதலாக விற்கக்கூடிய இந்த அரசாங்கத்துக்கு என்ன தண்டனை கொடுக்கவேண்டும் என்பதை பொது மக்கள்தான் தீர்மானிக்கவேண்டும். நான் ஒன்றும் சொல்லத் தயாராயில்லை.

அடுத்தபடியாக அரசாங்கத்தின் தலையீட்டினால் அவர்களுடைய கட்டு திட்டத்தினால் ஒரு படிக்கு 20 முதல் 25 பைசா வரையில் விலை கூடுதலாக கொடுக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இது வாங்குகிறவர்கள் கதை. உற்பத்தி செய்கிறவர்களின் கதையைப் பார்க்க போனால் இன்னும் கொஞ்சம் நல்ல விதமாகத்தான் இருக்கும் என்றுதான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் அரசாங்கத்துக்கு கட்டுப்பட்டவர்கள். அவர்கள் ஆட்டுகிறமாதிரி எல்லாம் ஆடித்தான் தீரவேண்டும். மேடையில் வந்தவள் ஆடாமல் போய் விடமுடியாது, என்ற நிலைமையில்தான் பொதுமக்களும் உற்பத்தியாளர்களும் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வியாபாரிகள் இந்த நாட்டின் பிரஜைகள் இல்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள். வியாபாரிகளுக்கும் எங்களுக்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லை. முன்னாலேயே கிரிமினல் டிரைப்ஸ் என்று சட்டத்தில் வைத்துவிட்டீர்கள். அது கூட கூடாது, நாட்டிலே அவர்கள் இருக்கக்கூடாது என்று சட்டத்தையும் செய்துவிட்டால் இதற்கு பரிகாரம் உடனேயே தீர்ந்துவிடும். அது தான் குறுக்கு வழி. அதை விட்டுவிட்டு இல்லாத வழியில் ஒரு புறம் வியாபாரி குற்றம். ஆனால் அந்த வியாபாரியிடம் போய் காங்கிரஸ்காரர்கள் அவர்களுடைய கட்சிக்கு பணம் வசூல் செய்யாமல் இருக்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன். துரோக சிந்தனை உள்ள வியாபாரிகளிடத்திலே போகிறீர்கள். அவர்களை ஏன் பயன் படுத்துகிறீர்கள், என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: அவர்கள் எல்லாம் நல்ல வியாபாரிகள்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: காங்கிரஸ் கட்சி பர்மிட், கோட்டா, லைசன்ஸ் கொடுத்த வியாபாரிகள் அத்தனைபேரும் நல்ல வியாபாரிகள். இது காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தினுடைய அபிப்பிராயமாக இருக்குமானால் அதற்கு ஆட்சேபனை சொல்ல தயாராக இல்லை.

அடுத்து புரோகியூர்மென்டைப் பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். புரொகியூர்மெண்ட் எந்த முறையில் நடக்கிறது என்று முதன் மந்திரி அவர்கள் சொல்லியதாக பேப்பரிலே படித்தேன்.

10th August 1965] [திரு. எம் சுப்பையா செட்டியார்]

'procurement without tears' என்று சொன்னார்களாம். மேல் சபையிலே உள்ள உறுப்பினர்களை ஒரு கமிட்டியாக நியமித்து கிராமம் கிராமமாகப்போகச் சொல்லி புரொகியூர்மெண்ட் without tears என்பதை உண்மை என்று நிரூபிப்பதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அரசாங்கம் இப்படிச் சொல்வது உண்மையானால், ஒருவரும் வேண்டாம், உங்கள் கட்சியிலே உள்ளவர்களையே போடுங்கள், எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்களையும் போடுங்கள், ஏதாவது குழுவை நியமிப்பதைப் போல் நியமித்து கிராமம் கிராமமாக சென்று விசாரிப்பதற்கு நீங்கள் தயாராக இருக்கிறீர்களா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக புரொகியூர்மென்ட்டில் என்ன நடக்கிறது. 3-40
Army of Officers இருக்கிறார்கள். இதற்கு ஏற்படும் செலவை p.m.
கணக்கிட்டால் இன்னும் எத்தனை வரி போட்டாலும் தீராது. இந்த புரொகியூர்மென்ட்டுக்கு உள்ள ஆபீசர்கள் மாத்திரமல்ல, ஜில்லாவிலே உள்ள ஒவ்வொரு அதிகாரியும் தலையாரியில் இருந்து தலைமை தாங்கும் கலெக்டர் வரையில் இன்று புரொகியூர்மென்ட் வேலையைத் தவிர வேறு வேலை செய்வதே கிடையாது. அந்த நிலைமையில் வீடுவிடாகச் சென்று முதலில் கேட்கிறார்கள். சமாதானமாகச் சொல்கிறார்கள். முதலிலே அதைக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று. எடுத்தவுடன் அவர்கள்மீது அதிகாரத்தை உபயோகிப்பதில்லை. அவர்கள் கொடுக்காவிட்டால் உடனே வீட்டை உடைத்து எடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இன்று நிலைமை போய்க்கொண்டு இருக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு ரிட் பெட்டிஷன் கூட வீட்டை உடைத்ததற்காக தாக்கல் செய்யப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அது விஷயம் என்ன ஆகுமோ, பிறகு பார்ப்போம். இந்த நிலைமையில் இன்னும் என்ன நடக்கிறது. நண்பர் திரு. ராஜாராம் அவர்கள் சொன்னார்கள், காங்கிரசுக்கு பணம் கொடுப்பவர்கள் எல்லோரும் நல்லவர்கள் என்று. அந்த நிலைமையில் புரொகியூர்மென்ட் ஏஜன்சியைப் பற்றி சொல்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: நாங்கள் பணம் போய் கேட்பதெல்லாம் நல்ல ஆட்களிடத்திலேதான் போய் கேட்கிறோம். கொடுப்பது வேறே.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: வியாபாரிகளை அயோக்கியர்கள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் இன்று புரொகியூர்மென்ட் செய்வது யார்? ஏதோ ஒன்று இரண்டு இடத்தில் கோவாபரேடிவ் ஏஜன்சியை வைத்து செய்கிறார்கள். ஆனால் 99 சதவிகிதம் யாரை உபயோகித்து செய்கிறார்கள். வியாபாரிகளை. அயோக்கிய வியாபாரிகளை எதற்காக உபயோகித்து புரொக்யூர்மெண்ட் செய்கிறீர்கள்?

இரண்டாவது விலையை நிர்ணயம் செய்து இருப்பது தரத்தின் அடிப்படையில். ஆனால் கிராமத்தில் நெல் அறுத்தவுடன் பிடிக்க வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் தரத்தின் விலையிலே புரொகியூர்மெண்ட் செய்கிறார்கள். அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் தீட்டினால் அதை அமுல் படுத்தவேண்டியது கடமை ஆனால்

கன்ட்ரோலையும் புரொகியூர்மெண்டையும் நேருக்கு மாருக அந்த சட்டத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்யும் வகையில் டார்கெட் நிர்ணயித்து அதைக் கொடுத்தே ஆகவேண்டும். விளைந்தாலும் விளையாவிட்டாலும் என்று இந்த நிலைமையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. மதிப்புக்குரிய முதன் மந்திரி அவர்கள் சொன்னதுபோல் (Procurement without tears) இதுதானு என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். உண்மையில் இந்த அரசாங்கத்துக்கு தைரியம் இருந்தால் ஒரு கமிட்டியை நியமித்து விளக்கத் தயாராக இருக்கிருர்களா என்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொரு வேடிக்கையான விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் இரண்டு விலைகளை நிர்ணயித்திருக்கிறது. maximum price ஒன்று', இன்னொன்று 'ஸப்போர்ட் ப்ரைஸ்'. தானியத்தை அரசாங்கம் வாங்கும்போது ஸப்போர்ட் ப்ரைஸ் கொடுக்கவேண்டும். தானியத்தை வியாபாரிகள் வாங்கிக் கொண்டால் 'மாக்ஸிமம் ப்ரைஸ் கொடுக்க வேண்டும். உற்பத்தியாளர்களுக்கு அனுகூலம் செய்வதற்காக 'ஸப்போட் ப்ரைஸ்' நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கட்டைச் சம்பாவிற்கான விலை நிர்ணயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நெல்லை அரிசியாக மாற்றுவதற்கான 'கன்வெர்ஷன் சார்ஜஸ்'-க்கு ஒரு க்வின்டால் கட்டைச் சம்பாவிற்கு, அதாவது ஒரு மூட்டை கட்டைச் சம்பாவிற்கு, 59 பைசா நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஜில்லா 60 மைல் சுற்றளவு இருக்கும். காட்டுப்புத்தூர், கரூர் ஆகியவைகள் திருச்சியிலிருந்து 75 மைல் தூரத்தில் இருக்கும். 'ஹாண்ட்லிங் சார்ஜ் கார்டேஜ் ஆகியவற்றிற்கு 112 கிலோ கிராமிற்கு 50 பைசா நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு மூட்டை அரிசிக்குக் கூட 60 பைசா போதாது. சராசரியாகப் பார்த்தாலும் ஒரு மூட்டைக்கு வண்டி வாடகை 75 பைசா ஆகும். பிடி கூலி, தையல் கூலி ஆகியவற்றிற்காக 'இன்ஸிடெண்டல் சார்ஜஸ்' என்ற முறையில் 50 பைசா நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு க்விண்டாலுக்கு 'மில்லிங் சார்ஜஸ்' 1½ ரூபாயாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நடைமுறையில் ஒரு மூட்டை அரிசிக்கு 'மில்லிங் சார்ஜஸ்' கிட்டதட்ட 2 ரூபாய் ஆகும். [illegible]ிற்கு அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கும் விலை ரூபாய் 1.37. [illegible]சாக்கின் விலை ரூபாய் 1.60 இவ்வாறு அரசாங்கத்தார் செலவுகளுக்கு இவ்வளவு குறைவான தொகைகளை நிர்ணயித்திருக்கிருர்கள்.

தரமுள்ள, நல்ல அரிசியை வியாபாரிகள் விற்க வேண்டும் என்று கனம் முதல் மந்திரி சொன்னதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். 1947-ஆம் ஆண்டில் நாட்டில் சுயராஜ்யம் ஏற்பட்டதே தவிர, மக்களுக்கு உண்மையான சுதந்திரம் ஏற்படவில்லை. அந்த நாளிலிருந்து வியாபாரிகளைக் கெடுத்தது யார்? இந்த நாட்டில் வியாபாரிகள் கெட்டவர்கள், இந்த நாட்டில் எல்லோரும் கெட்டவர்கள் என்று சொன்னுல், இந்த நாட்டில் நல்லவர்கள் யாரும் இல்லை என்று ஒரு தீர்மானமே கொண்டுவர வேண்டிய சந்தப்பம் ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கூறலாம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன்: கனம் அங்கத்தினர் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசுகிருர்கள். தீர்மானத்தின் வாசகம் வேறுவிதமாக இருக்கிறது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: இப்போது பேசும் விஷயத்திலிருந்து தீர்மானத்திலுள்ள விஷயத்திற்கு வருவேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: இப்போது பேசுவது அதற்கு அஸ்திவாரம்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. member is placing before the House what is behind his resolution.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: அடுத்தபடியாக கோதுமையைப்பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். நம் மக்கள் தங்கள் உணவுப் பழக்கத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று மாநில அரசாங்கத்தாரும் மத்திய அரசாங்கத்தாரும் சொல்லி வருகிருர்கள். கோதுமை, அரிசியைவிட நல்லது என்றும் அதை மக்கள் அதிகம் உபயோகிக்க வேண்டும் என்றும் அவர்கள் சொல்கிருர்கள். அதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அரிசி போதிய அளவு கிடைத்தால் நமக்கு கோதுமை தேவையில்லை. நீரிழிவு வியாதி உள்ளவர்களுக்கு கோதுமை வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே கோதுமையை கண்டிப்பாக வரவேற்க வேண்டியது தான். உணவுக் கார்ப்பொரேஷன் வந்த பிறகு கோதுமையின் விலை க்விண்டால் 48 ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரொம்ப காலமாக க்விண்டால் ரூ. 37.50-ஆக இருந்த கோதுமையின் விலை க்விண்டால் 48 ரூபாயாக ஒரே நாளில் என் உயர்த்தப் 3-50 p.m.
பட்டது? அமெரிக்கா நமக்கு கோதுமையைக் கடனுகக் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறது. அப்படி இருக்க, கோதுமையின் விலையை உயர்த்தக் காரணம் என்ன? காரணத்தை அரசாங்கம் தெரிவித்தால் அதற்கு நான் நன்றி செலுத்துவேன். மேலும், மைதா, ரவை போன்ற 'வீட் ப்ராடக்ஸ்'-ஐ மக்கள் வெளியில் அவர்களாக வாங்க முடியாது. அரசாங்கத்தின் உணவுக் கார்ப்பொரேஷன் அவற்றைக் கொடுத்தால் தான் மக்களுக்கு அவை கிடைக்கும். அந்தக் கார்ப்பொரேஷன் அவற்றை சில வாரங்கள் கொடுக்கும், சில வாரங்கள் கொடுக்காது.

இப்போது அரசாங்கத்தார் 'இன்பார்மல் ரேஷனிங்-ல் ஹோட்டல்கள், கான்டீன்கள் முதலியவைகளுக்கு, அவைகளுக்குத் தேவையான உணவு தானியங்களை ஒவ்வொரு வாரமும் கொடுக்கிருர்களா? மைதா போன்றவை இவைகளுக்குக் கொடுக்கப்படக்கூடும். ஆனுல் முக்கிய உணவுப் பொருளான அரிசி இவைகளுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை; இந்த விஷயத்தில் தலைநகரிலுள்ள நிலைமை என்ன என்று எனக்கு சரியாகத் தெரியாது; ஜில்லாக்களில் ஒரு ஹோட்டலுக்குக் கூட அரிசி கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவைகள் அரிசியை 'ஓபன் மார்க்கெட்'-ல் தான் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு பொருள்

பற்றாக்குறையாக இருக்கும்போது அதன் விலை 'ஓபன் மார்க்கெட்'-ல் என்ன விலைக்குக் கிடைக்கும் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. அரிசியை ஹோட்டல்காரர்கள் அதிகமான விலைக்கு வாங்க வேண்டியிருப்பதால் சாப்பாட்டின் விலையையும் இதர தின்பண்டங்களின் விலையையும் அவர்கள் உயர்த்தி விடுகிறார்கள். இந்த நிலையில் ஹோட்டலில் சாப்பாட்டிற்கும் மற்ற உணவுப் பண்டங்களுக்கும் பொதுமக்கள் அதிக விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மற்றொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற சில தினங்களுக்கு முன்னால் நான் கோயமுத்தூருக்குப் போய்விட்டு சென்னைக்கு வரும்போது அங்குள்ள ரயில்வே ஓட்டலான ஐ.ஆர்.ஆர்.-ல் அரசாங்கம் நடத்துகிற அந்த ஓட்டலில் காலை டிபன் சாப்பிடலாமென்று போனேன். இரண்டு இட்லி, வரமிளகாய்ப் பொடி போட்டு எண்ணெய் இல்லாமல் சாப்பிட்டுவிட்டு ஒரு கப் காபி குடித்தேன். ஒரு டம்ப்ளர் தண்ணீரும் எண்ணெயும் கேட்டேன். கொண்டு வருகிறேன் என்று போன ஆள் ரயில் புறப்படும் சமயம் வரை வரவில்லை. பிறகு நான் சாப்பிட்ட இரண்டு இட்லி, ஒரு கப் காப்பிக்கு பில் கொடுத்தார்கள். அது 75 நயா பைசாவுக்கு போடப்பட்டிருந்தது. நான் ஒரு ரூபாய் கொடுத்தேன். மீதம் 30 பைசா கொடுத்தார்கள். ஏனென்று கேட்டேன். நீங்கள் எண்ணெய் கேட்டீர்கள் நான் கொடுக்க மறந்துவிட்டேன். அதனால் ஐந்து பைசா குறைத்துக் கொடுங்கள் என்றார். இரண்டு இட்லியும் ஒரு காப்பியும் சாப்பிட 75 பைசா ஆகிறது என்றால் அது ஏழைகள் வாங்கிச் சாப்பிடக்கூடியதாக இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். இப்போது எங்கும் ஓட்டல்கள் இன்றியமையாததாகப் போய்விட்டது. எந்த நாட்டிலும் ஓட்டல்கள் இருக்கின்றன. ரஷ்யா போன்ற நாடுகளிலும் இருக்கக் கூடிய அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு ஏன் அரசாங்கம் அரிசி விநியோகம் செய்ய மறுக்கிறது? திருச்சியில் ஓட்டல் அசோசியேஷன் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பலமுறை கலெக்டரிடம் கேட்டுப் பார்த்தார்கள். ஒரு நாள் எதேச்சையாக அங்கு போனேன். அதன் தலைவர் சொன்னார். கொடுக்கிறேன் என்றோ கொடுக்க மாட்டோம் என்றோ அதிகாரிகள் சொல்லமாட்டேன் என்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். டி.ஆர்.ஓ. விடம் சென்றோம். அவர் ஜில்லா சப்ளை ஆபீசரைக் கேட்கச் சொன்னார். அவரும் இப்படியே அலைக்கழித்து வந்தார். கடைசியில் நிச்சயமாக கிடைக்குமா கிடைக்காதா என்று சொல்லிவிடுங்கள் என்று கேட்டபோது எங்களுக்குக் கொடுக்க அதிகாரமில்லை. கொடுக்க மாட்டோம் என்றார்கள். ஆகையால் ஓட்டல் போன்ற முக்கிய இடங்களுக்குக் கொடுக்காமல் யாருக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இதுதான் கண்ட்ரோலா? ஜனங்களுக்கு இது அனுகூலமா என்று சிந்திக்கவேண்டும். நமது மாநிலம் குத்துக் கடலை, துவரை, உளுந்து போன்றவைகளில் தன்னிறைவு இல்லாத மாநிலம் என்பது அரசாங்கத்திற்கும் எல்லோருக்கும் தெரியும். கண்ட்ரோல் வந்தது. இது வந்ததும் இதர பக்கத்திலுள்ள மாநில அரசாங்கம் என்ன செய்தார்கள் என்றால் நம்முடைய அரசாங்கம் போட்ட ஆணையை அனுசரித்து தங்கள் மாநிலத்திலிருந்து ஒரு மணி தானியம்கூட வெளி மாநிலங்களுக்குப் போகக்கூடாது என்று உத்தரவு போட்டுவிட்டார்கள். பெங்கால் கடலை என்று சொல்கிறோமே, பொட்டுக்கடலை என்பது ஒரு குவிண்டால் ரூ. 40-க்கு பஞ்சாப்பில் விற்றது. நாம் கண்ட்ரோல் என்று சொல்லிய மறுநாளே இரண்டு பங்காக அது விலை ஏறிவிட்டது. அத்தோடு இல்லாமல் இன்னும் என்ன செய்தார்கள் என்றால் . . . .

"Restrictions on movement of foodgrains and the State to State purchases do not in any way benefit the consumers. In fact, the margin earned by the Government is usually very high resulting in an unusual burden on the cosumers. For example, the Government of Punjab purchased Gramdhall by tender on the basis of f.o.r. despatch station at Rs. 80 per quintal and sold the same to the Government of Andhra Pradesh at Rs. 96 per quintal with a margin of 20 per cent profit. As a matter of fact, in many cases of dhall, large refraction charges or rebates, in some cases, as high as Rs. 8 per quintal, were taken from merchants, thus increasing the profits of the Government of Punjab in the above deal. Similarly, the Government of Punjab purchased bajri at Rs. 56-48 per quintal and sold the same to the Government of Gujarat at Rs. 70 per quintal plus cost of gunnies. The extent of the purchase was about 5,000 tons and the profit on the above transaction was about 24 per cent. The Central Government itself, which calls traders as profiteers, brings Jowar from Madhya Pradesh at Rs. 8 and sells it at Rs. 12.50 in Gujarat, thus making a profit of about 56 per cent. It is indeed a sad paradox that while co-operative societies, for example in Gujarat, are allowed to earn a profit of Rs. 2.50 per tin of oil, the meagre profit of Re. 0.25 earned by a trader is denounced as profiteering before the public.

இதுதான் நம்முடைய மாநிலத்தில் கண்ட்ரோலினால் ஏற்பட்ட நிலைமை. வியாபாரிகளைக் குற்றம் சொல்வது ஒரு புறமிருக்கட்டும். குற்றம் இருந்தாலும் அரசாங்கத்தினுடைய கடமை கண்டிக்க வேண்டியதுதான். அரசாங்கமே வியாபாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் என்னவாகும்? இங்கே ராஜாஜி அவர்கள் சொல்லியதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். நேற்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சுதந்திரா கட்சிக்கு புது அர்த்தம் சொன்னார்கள். நான் அது இருக்கிறதா என்று அகராதியை தேடிப் பார்த்தேன். காண முடியவில்லை. முதன் மந்திரி அவர்களிடம் எனக்கு உயர்ந்த மதிப்பு உண்டு. இன்றுமட்டுமல்ல என்றும் உண்டு. ஆனால் அவர்களுக்கு இவ்வளவு ஆத்திரம் வேண்டியதில்லை. சுதந்திராக் கட்சிக்கு புது அர்த்தம் கொடுக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டால் யாரும் இங்கே சுதந்திரத்தோடு இருக்க முடியாது. அதற்கு மேல் நான் சொல்வதற்கில்லை.

ஸ்டோரேஜ் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [10th August 1965]

Out of the total banned stock of 3½ lakh quintals of Gram and Gramdhall in Madhya Pradesh, District Guna had about 50,000 quintals. Because of the restriction, about 15 per cent of the stocks has become unfit for the consumption even to cattle and another 15 per cent have been damaged due to weevils.

இந்த நிலைமையில் ஸ்டோரேஜ் என்று வைத்து தேவையான சமயத்தில் அவை கிடைக்காமல் இருக்கின்றன. நமது மாநிலத்திற்கு பெங்காலிருந்து அரசாங்கக் கணக்கில் தானியம் வந்து
4-00 p.m. அதனை கூட்டுறவு ஸ்டோர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். பெங்காலிலிருந்து வருவதற்குள் கெட்டுவிட்டதோ அல்லது ஸ்டோருக்குப் போனதும் கெட்டுவிட்டதோ தெரியவில்லை. ஆனால் அவை கெட்டுப் போன காரணத்தால் திரும்பவும் கூட்டுறவு ஸ்டோர்காரர்கள் கும்பகோணம், செங்கற்பட்டு போன்ற இடங்களில் இரண்டாயிரம் மூட்டை கடலையை வியாபாரிகளைக் கூப்பிட்டு அவர்களிடம் கிட்டத்தட்ட ரூ. 95 என்ற விலைக்கு விற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதை வாங்கி ரூ. 100-க்கு வெளியே விற்கிறார்கள் என்று கேள்விப் படுகிறேன். கொடுக்கவேண்டியதை கெட்டுப்போகும் வரை வைத்திருந்து அது வீணான பிறகு ஏன் வியாபாரிகளிடம் கொடுக்க வேண்டும்? ஆகையால் வியாபாரிகள் இல்லாமல் இந்த அரசாங்கம் நடத்த முடியாது என்பது அரசாங்கமே உணர்ந்திருக்கிறது. ஊரை ஏமாற்றுவதற்காகத்தான் தாங்கள் செய்யும் குற்றங்களை வேறொருவரிடம் பழிபோடுவதன் மூலம் மறைக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்ராயம். ரேஷன் இனிமேல் வேண்டாமென்றாலும் நம்மை அது விடவே விடாது. முதல் மந்திரி அவர்கள் ரேஷன் வேண்டாமென்று எவ்வளவோ முயற்சி செய்து பார்த்தார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சூழ்நிலை காரணமாக அவர்களும் அதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. பத்து லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட நகரத்திற்கு மட்டுமல்ல நாடு பூராவும் ரேஷன் வரப்போகிறது என்று மதிப்பிற்குரிய சுப்ரமணியம் அவர்கள் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லிவிட்டார்கள். ரேஷன் தவிர்க்க முடியாத நிலையில் அரசாங்கம் வேண்டுமென்றே மக்களை ஏமாற்றுவதற்காக இவற்றை சொல்கிறார்கள். மகாத்மா காந்தி வழி வந்தவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். அவர்களுக்கு காந்தியடிகள் சொல்லியதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதைச் சொல்ல எனக்கு அருகதை இருக்கிறதோ இல்லையோ இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அதை சொன்னால் பொருத்தமாக இருக்குமென்று சொல்கிறேன்.

Mahatma Gandhi said at a prayer meeting—

'Control gives rise to fraud, suppression of truth, intensification of the black-market and to artificial scarcity. Above all it unmans the people and deprives them of initiative. It undoes the teaching of self-help, it makes them spoonfed. This is a tragedy next only, if indeed not equal to, fratricide on a vast scale'.

10th August 1965] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளக்கூடிய இன்றைய அரசாங்கத்தார் நாங்கள் சொல்வதைக் கேட்காவிட்டாலும் கூட மகாத்மாஜி சொன்னதற்காவது செவி சாய்த்து அவர்கள் சொன்னது நமது நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை என்று தோன்றினால் 1952-ல் உயர்திரு கித்வாய் அவர்களும் ராஜாஜி அவர்களும் எந்தத் துணிவோடு இந்த கண்ட்ரோலை எடுத்தார்களோ அந்த நிலைமையில் எடுத்தால்தான் நாட்டு மக்களுக்கு திரும்பவும் பயன்படுமே தவிர இன்னும் 100 வருஷங்களுக்கு இந்த கண்ட்ரோலை வைத்திருந்தால் கூட உணவு உற்பத்தியிலோ, ஜனங்களுக்கு உணவு கொடுப்பதிலோ முன்னேறவும் காண முடியாது. முடியவும் காணமுடியாது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னொரு உதாரணத்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நாட்டுக்கு கண்ட்ரோல் கொண்டுவந்தது சும்மா இருந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்த மாதிரி. நூலுக்கு இருந்த கண்ட்ரோலை டிகண்ட்ரோல் செய்தார்கள். முதலில் கண்ட்ரோல் வந்தவுடன் நமது மாநிலத்தில் உள்ள அத்தனை மில்களிலும் பட்ட அவஸ்தை அடுத்த மாத சம்பளம்கூட கொடுக்கமுடியாத சிரமப்படவேண்டிய நிலைமை இருந்தது. அந்த நிலைமையில் நூல்களின் கண்ட்ரோலை எடுத்தார்கள். எடுத்தவுடன் ஏற்பட்ட நன்மையைத்தான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது அரசாங்கத்துக்கு ஒரு காதுதான் இருக்கிறது. ஒரு காதிலே சொன்னதை திருப்பிக் கேட்கலாம். இரண்டு காது இருந்தும் கேட்காத அரசாங்கத்தை என்ன சொல்வது? கண்ட்ரோலை எடுத்தால் நன்மை என்று கண்டபின்தான் . . .

Lifting of control had brought a sense of reality to the yarn trade, and that it had done good to every section of the industry. In days of control, considerable black-marketing existed in certain counts of yarn of good quality. Bogus deals were concluded and quotas supplied to non-existent parties. Good yarn invariably fetched premium values.

He said there were reports of stocks of yarn with mills being gradually reduced in the last weeks.

இதில் இருந்து கண்ட்ரோலினால் ஏற்படக்கூடிய தீமையையும் கண்ட்ரோல் எடுத்தவுடன் அதனால் ஏற்படக்கூடிய நன்மையையும் புரிந்துகொள்ளலாம்.

அடுத்தபடியாக நமது அரசாங்கத்துக்கு திருப்பித்திருப்பி சொல்லவேண்டிய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அதாவது நீங்கள் போட்ட திட்டமும், திட்டத்துக்கு அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிற கொள்கைகள் எல்லாம் தவறுதல் என்று சுதந்திரா கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று சொல்வதால் நான் திருப்பித் திருப்பி சொல்ல வருத்தப்படவில்லை. சொல்லவேண்டிய கடமையிலே இருக்கிறேன். ரஷ்யாவை காப்பி அடித்துப் போட்ட திட்டத்தால் நமது நாட்டுக்கு நன்மை இல்லை. ரஷ்ய நாட்டுத் திட்டம் அந்த நாட்டுக்காவது நன்மை செய்திருக்கிறதா என்று பாருங்கள். அந்த

திட்டத்தைப்பற்றி பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதே சொன்னேன், ஐம்பது வருஷ கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சியில் அதிகமான உற்பத்தி செய்யும் பிற நாடுகளை நம்பித்தான் உணவு இறக்குமதி செய்து கொண்டிருக்கிறது என்றேன். இன்றைக்கும் அதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது

Communists import more and more wheat from the West.

The food-hungry Communist block has purchased 40,000,000 tons of wheat in the Western world since 1961, and every indication is that Communist food purchases will increase in the future. This is confirmed by official figures.

இந்த நிலைமையில் இன்று இருந்து கொண்டிருக்கிறது, ரஷ்யாவிலே. ஆனால் மேற்கத்திய நாடு **country** என்று சொல்லக்கூடிய அமெரிக்காவிலே உள்ள ஒரு சிறிய உதாரணத்தை சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே உணவைத் தேடிப் போக வேண்டும். தேடிப்போனாலும் கிடைக்காது. நாம் தேடினாலும் ஓடிப்போகிறது. ஆனால் அமெரிக்காவில் படுத்திருக்கிறவனைத் தேடி காலை உணவு வருகிறது என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. . . .

Breakfast in bed, if they pay.

New Yorkers who like breakfast in bed can buy this service for £3 a week from an enterprising catering firm in the city.

Before going to bed, the customer telephones the firm and selects his breakfast menu and names the time he wants to be woken.

The next morning a girl arrives, lets herself into his home and deftly and quietly prepares the breakfast in the customer's own kitchen.

Then she takes in the tray, and wakes the customer at the right moment, fetching him his morning newspaper, and mail, at the same time. The girls who work on the service are handpicked for tact and charm.

இது நமது அரசாங்கத்துக்கு பிடிக்காத அமெரிக்க நாட்டில் இருக்கக் கூடிய கதை. இங்கே நாம் அடிக்கும் காபியில் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இரண்டாண்டுக்கு முன்னாலே 7½ மணிக்குக்கூட ஒரு கப் காபி கிடைக்கவில்லை.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : இது இன்றைய நிலை, கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னாலே கேள்விப்பட்டேன். சொல்லக்கூடாது என்று யோசனை பண்ணிக்கொண்டு இருந்தேன். நம் இந்தியாக்காரர்களைக் கண்டாலே அன்னிய நாட்டிலே ஓடுகிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது ரொம்ப தவறு. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் போகவில்லை. போய் பார்த்துவிட்டுப் பேச வேண்டும்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : அரசாங்கம் அனுப்பினால் போகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அரசாங்கத்தைவிட அதிக பணம் இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் ரொம்ப மரியாதை இருக்கிறது. இதை நாமே குறைத்து சொல்வதா ?

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : அந்த தப்பெண்ணத்தோடு சொல்லவில்லை. பத்திரிகைச் செய்தியைப் பற்றிச் சொன்னேன். நமது பிரதம மந்திரி அவர்கள் கனடாவுக்கு போனபோது அட்வர்டைஸ்மென்ட் அரசாங்கம் செய்தது என்ற செய்தி வந்தது. இது நல்லதோ கெட்டதோ, அதை மறந்துவிடுவோம்.

அடுத்தாற்போல அமெரிக்கா போய்விட்டு வந்த மந்திரி சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆனால் இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்பு போனபோது நிலைமை. இது இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமை. அதனாலே முதன் மந்திரி அவர்கள் இன்னொரு முறை இதற்காகவாவது அமெரிக்காவுக்குப் போய் இது உண்மையா இல்லையா என்று தெரிந்து வந்து நம் நாட்டிலேயும் இந்த நிலைமையை உண்டாக்குவார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. அதற்கான ஒரு காரியத்தை செய்யவேண்டும்.

நேற்று முதன் மந்திரி அவர்கள் சொன்னதைப்பற்றி திரும்பி சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் என்று சொல்லக்கூடிய, சுதந்தரா கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தால் தடி எடுத்தவன் எல்லாம் தண்டல்காரன் ஆய்விடுவான் என்று சொன்னார்களே இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய மக்கள் படும் அவஸ்தையைவிட சுதந்தரா கட்சி வந்துவிட்டால் எந்தவித கேடும் வந்துவிடாது. இங்கே 3,000 கோடி ரூபாய் வரி விதிக்க வேண்டுமென்று திட்டம் போட்டு வரி விதிக்கப் போகிறார்கள். பக்கத்திலே உள்ள சிறிய சிலோன் நாட்டிலே வரியைக் குறைத்து இருக்கிறார்கள். இன்று காலை வந்த இந்து பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. அமெரிக்காவிலே, பிரிட்டனிலே வரியைக் குறைத்தார்கள். இப்பொழுது சிலோனிலே வரியைக் குறைத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் இதே சிலோன் இப்பொழுது இருப்பவர்களுக்கு முன்பு இருந்த சிரிமாவோ அரசாங்கமாக இருந்தால் இந்த வரி இரண்டாகக்கூட போயிருக்கும். சிரிமாவோவின் வழியிலேதான் நீங்கள் போகிறீர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்று சிலோன் நாட்டு அரசாங்கம் செய்த காரியத்தைப் பார்த்தாவது மக்களுக்கு வரியையும் குறைத்து இந்த தேவையில்லாத கண்ட்ரோல் முறையையும் எடுத்து நல்ல விதமாக யோசனை செய்து வேண்டுமென்றே அரசாங்கத்தால்

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [10th August 1965

ஏற்படக்கூடிய இன்னல்களையும் இடைஞ்சல்களையும் அரசாங்கம் போக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு இந்த அரசாங்கம் பூரண ஆதரவு கொடுக்கும் என்று நம்பி தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Chairman,
4-10 p.m. Sir, I wish to say a few words on this resolution. There has been adequate supply of foodgrains and there has been no scarcity. The situation has completely changed and the position is far better now than what it was last year. Two months back we found that there was adequate supply and there was no clause for fear. But the only one thing which I wish to emphasise is that the Government have recently classified 3 varieties into two and put up the prices by nearly about Rs. 8 per bag. The argument that is adduced by the officials is that this is for the purpose of covering godown charges and interest. I request the Hon. Minister to examine whether the price which was put up so much was beneficial either to the consumer or to the grower. Do the Government require so much money by this enhancement to cover godown charges and incidental expenses? I request the Hon. Minister to see to the possibility of bringing it down, or at least to see that the benefit goes either to the consumer or to the producer.

DR. H. V. HANDE: Mr. Chairman, I want to say only a few words with regard to this resolution. The Government have taken quite a good share of the responsibility for distributing food to the public. It is a very heavy responsibility and there are a large number of risks involved in this responsibility. The position now is that after taking up this responsibility, large stocks of food are found to be in a very deteriorated condition right at the consumers' point, where we are taking food from the shops. We find the food in a very deteriorated condition—large quantities in clumps forming insects—and that there are a large number of stones, thus putting the families of the poor card-holders to extraordinary difficulties. It won't be an exaggeration, if I say that nearly half the day is required for the lady of the house to sort out the edible and non-edible portions. So much so, the entire household is wasting its precious time on sorting this out. After sorting it out, it is seen that only three-fourths of the quantity is edible. This is the position in almost all parts where the Government have taken up the responsibility of distributing food. It is true that the Government have done this with a good motive. I am not questioning the motive of the Government. It is true that there was a little amount of difficulty with regard to the distribution of food. There are lean months—September, October—when the kuruvai crops have yet to materialise. But then, the solution offered by the Government is far from satisfactory. The Government thought that by taking over these things, they could solve the

10th August 1965] [Dr. H. V. Hande]

problem. In fact they have been spoiling food. Not only they are spoiling food, but large chunks of money are wasted. In addition to the waste of food, the Government are involving themselves by maintaining a large army of officers and personnel at the Secretariat level. Let us imagine, at the Secretariat level, for the distribution of food, there is a secretary; he has got large staff; there is a room in which they sit and work. All these things must go into the calculation of the amount spent on procurement of food. The Secretary gets his pay and also the staff. Again, at the district level, at the procurement point, there are staff, and we have to find out the man-hours lost. Let us total all these amounts. It comes to a fantastic figure. Unfortunately the Government have not yet totalled the entire expenditure at every point. If this is done, we will realise what a huge amount is spent. The ordinary merchant used to employ his staff for procuring food from the miller. The miller used to procure it from the farmers. The entire process flowed smoothly from the farmer to the miller, from the miller to the wholesale merchant, from the wholesale merchant to the retail merchant, and from the retail merchant to the consumer. The entire thing has been smashed to pieces by one stroke of the pen, i.e., by price-fixation, which was brought about a year ago. Even in the Governor's address there was a reference that the price-fixation was the result of sudden disappearance of foodstuffs. Whatever the reason, the foodstuffs suddenly disappeared and the Government thought of taking up the whole thing. Now, the result is more tragic, food is getting wasted. What right have we to waste the food that ought to go into the stomachs of the hungry millions of our countrymen? We have absolutely no right to handle food and spoil it, and I am sure that large quantities of food are being spoiled. As Mr. Subbiah Chettiar wanted, I would like a small committee to go to the godowns and find out how many bags are completely clumped, how much food stuff is soaked under water, etc. If the Hon. the Chief Minister thinks it necessary, let us go out and inspect some of the godowns in Madras. In certain places one cannot even creep in. The bags are so much soaked and they are completely rotten. To a large extent the godowns are completely dark. Therefore, I request this Government to examine the position again, and when the Chief Minister goes to Delhi, I request him to tell the Central Food Minister, 'Look here, your policy is wrong, our policy is to take away the control.' By this process of decontrol we will be able to make the life of the ordinary poor man much happier. I am not saying that any part should be given to the merchants. I am not talking on behalf of the merchants. The poor man, the poor ordinary common man, the common voter, is the first and foremost person to be looked after. We must satisfy the poor man. Therefore, I request this Government (when the Chief Minister or the Food Minister goes to the Centre again) to tell the Central Food Minister, 'Your entire Food Corporation, statutory rationing and all these things are completely wrong.' The amount of foodstuff wasted should be brought home by the

[Dr. H. V. Hande] [10th August 1965

Chief Minister boldly. I have much of confidence in our Chief Minister, and if he goes there, he should tell them all these things, so that we can have our own way.

4-20 p.m. Then, Sir, a number of licences and permits have to be issued, for which the parties have to go to the Collector's Office or some other office and wait there. And there is a competition also among these people, who want licences. You can watch a regular crowd waiting and waiting at the Civil Supplies office and Collector's office. They are absolutely under the mercy of these officers and Collectors. The result is nepotism and corruption are rampant.

Sir, I am very grateful to the hon. Member who moved the resolution for giving a brilliant quotation from the greatest man of India, Mahatma Gandhiji. I missed it somehow. I am obliged to the hon. Member for having brought it to the notice of the House. I hope the Government will be able to do something to the common man by giving him good food. The Government should not take the prerogative of spoiling the food.

Sir, I would conclude with this sentence. When we have not enough food, when there is a tremendous food shortage, when we are getting food supply under PL 480, and when we are getting food supply by going about with a begging bowl and asking for deferred payments, what right have this Government to spoil the food? It is a crime of the first magnitude committed by the Government. I will excuse the Government for what they have done so far. Hereafter, the Government must absolve themselves from this kind of crime.

With these words, Sir, I wind up my speech.

* **திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி:** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். நமது சர்க்கார் அனுவசியமாகக் கவலைக்கொண்டு ஒரு பெரிய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக, உணவு தானியத்தைச் சேர்த்து வைத்து மக்களுக்குப் பங்கிட்டு கொடுப்பது என்பது இயற்கைக்கு விரோதமான ஒரு காரியம். அதனால்தான், கருணை மிக்க கடவுள், உணவுதானியங்களை பூமிக்கடியில் போடாமல் உணவு சத்தையே பூமிக்குள் போட்டிருக்கிறார். மண்ணையோ மற்ற பல பொருள்களையோ போன்று இல்லாமல் உணவு தானியங்களை பூமியில் போட்டால் அவை பெருகும்படி செய்திருக்கிறார். ஒரு நெல்லை பூமியில் போட்டால் பல நெற்கள் கள் கிடைக்கும். உணவுப் பொருள்களைச் சேர்த்து வைக்க லட்சக்கணக்கான கிடங்குகளைக் கட்டி, பூச்சி மருந்துகளை உபயோகித்தாலும், உணவுப் பொருள்களை தரமான நிலையில் நீண்ட காலத்திற்கு வைத்திருக்க முடியாது. அது இயற்கைக்கு விரோதமான காரியம். கண்ட்ரோல் வந்தால் சர்க்காரின் பொறுப்பு ஜாஸ்தியாகும், ஜனங்களுக்கு ஒரு பொறுப்பும் இருக்காது; கார்டு கொண்டுவந்தால் 8 அவுன்ஸோ 6 அவுன்ஸோ அரிசி கிடைக்கும் என்று எண்ணும் அளவுக்கு மக்களுக்குப் பொறுப்புத் தளர்ச்சி ஏற்படும்; மேலும் சர்க்காரை மக்கள் குறை

10th August 1965] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கூறக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அரிசிக்கு கார்டை சர்க்கார் கொடுத்துவிட்டால், 16 அவுன்ஸ் அரிசி கொடுக்கவில்லை என்று மக்கள் சர்க்கார் மீது குறைகூறுவார்கள். மத்திய சர்க்கார் என்ன சொன்னாலும், நம் தமிழ்நாட்டைப் பொருத்தவரையில், இங்கே விளையும் நெல்லையும் மற்ற கம்பு போன்ற தானியங்களையும் வைத்துக்கொண்டு நாம் காலக்ஷேபம் பண்ணலாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வெளி ராஜ்யங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பைப் பொருத்த வரையில், நம்மால் கொடுக்க இயன்றதை கொடுப்பதாகச் சொல்லிவிடலாம். நம் ராஜ்யத்தைச் சுற்றிலும் அவசியமான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்து, இங்கிருந்த வெளி ராஜ்யங்களுக்கு அரிசி போன்ற உணவு தானியங்கள் போகாதபடி செய்யலாம். நமக்கு கோதுமை கிடைக்காவிட்டால், இந்த ராஜ்யத்திலுள்ளவர்களில் நீரிழிவு வியாதி உள்ளவர்கள் பாகற்காயையும் அதுபோன்ற வேறு பொருள்களையும் சாப்பிட்டுக் கொள்ளலாம். சாதாரணமாக, தானியங்களைச் சேகரித்து வைத்தால் அவை கெட்டுப்போகும். உணவு தானியங்களை சேகரித்து வைத்து விநியோகித்தால், உண்மையிலேயே மக்களுக்குத் தரம் குறைந்த தானியம்தான் கிடைக்கும்; அவைகளில் கல்லும் மண்ணும் இல்லாமல் இருந்தாலும் அவை மக்கள் கைக்குக் கெட்டுப்போய்த்தான் வரும். கெட்டுப்போன உணவுப் பொருள்களை மக்கள் சாப்பிட்டால் அதனால் பொது சுகாதாரம் பாதிக்கப்படும்.

எல்லை ஓரங்களில் பாதுகாப்புப் போடுவதைவிட இன்னொன்று செய்யலாம். ஆங்காங்கு எவ்வளவு விளைகிறது என்ற கணக்கு நம்மிடம் இருக்கிறது. பல வருஷங்களின் கணக்குகளைப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் எவ்வளவு தானியம் உபரியாக விளையும் என்று தெரியும். ஏற்கெனவே கொள்முதல் செய்தது பற்றிய கணக்குகள் நம்மிடம் இருக்கும். தானியங்கள் களத்துமேட்டிலேயே மொத்த வியாபாரிகளுக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு பண்ணலாம். தானியங்களை 'ஸ்டோர்' பண்ணும் வேலையை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. ரேஷன் கார்டு கொடுக்க வேண்டாம். முன்பு (Statutory Rationing) இருந்த போது, கல்யாண வீடுகளில் எறியப்பட்ட எச்சில் இலைகளின் எண்ணிக்கை கவனிக்கப்பட்டு அபராதம் போடப்பட்டது. 'ஸ்டாகுடரி ரேஷனிங்' சட்டப் புத்தகத்தில் சரியாக இருந்தாலும் நடைமுறையில் அதனால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படும். எனவே, 'ஸ்டாகுடரி ரேஷனிங்' கொண்டுவர வேண்டாம் என்று மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். (regular supply) மூலம் (Trade channels வர வேண்டும். சர்க்கார் வியாபாரிகளாக ஆக முடியாது. பல வருஷங்களாக வியாபாரிகளாக இருந்து வந்துள்ளவர்கள் வியாபாரிகளுக்குரிய குணங்களுடன் இருந்து வருகிறார்கள். சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் அவர்களுக்கு "substitutes ஆக முடியாது என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்கிறேன்.

[10th August 1965

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் நண்பர்கள் உணவு பிரச்னையைப் பற்றித் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இப்போது நம் நாட்டில் நிலவும் நிலைமையை விளக்கி உணவு விஷயத்தில் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டியவைகளைக் குறிப்பிட்டார்கள். நாட்டு மக்களுக்கு உணவு தானியங்களையாவது தட்டுப்பாடின்றி கொடுத்துவர வேண்டியது அரசாங்கத்தின் முக்கியமான கடமை. அதைச் செய்தால்தான் எந்த ஒரு அரசாங்கத்தையும் நல்ல அரசாங்கம் என்று சொல்லலாம் என்று கூறினால் மிகையாகாது. அதைச் செய்யாமல் பொது மக்களை அன்றாடம்
4-30 அசாதாரணமான கஷ்டங்களுக்குள்ளாக்கி வருவது விவேகமான
p.m. செயலா என்று இந்த அரசாங்கம் பல முறை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதுவரையில் ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் உணவு உற்பத்திக்காக அதிகமான பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருப்பதாக அரசாங்கத்தார் சொல்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், அரசாங்கத்தின் கணக்குப்படி விவசாயத்திற்கும் அதற்கு மிகவும் உபயோகமாகவுள்ள மின்சாரம், கூட்டுறவு போன்ற துறைகளுக்குமான செலவு, சுமார் 150 கோடி ரூபாய். இவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருந்தாலும் உணவுப் பிரச்னை தீரவில்லையே என்ற கவலை மக்களுக்கு இன்னும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பற்றிய விவாதத்திற்கு நேற்று பதிலளிக்கும்போது புதுப் பிரச்னைகள் எப்போதும் வந்துகொண்டேயிருக்கும் என்று சொன்னார். பிரச்னைகள் எந்த ரூபத்தில் வருகின்றன என்பதுதான் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். எனவே பிரச்னைகள் எப்போதும் இருக்கத்தான் செய்யும் என்ற பதில் அவ்வளவு திருப்திகரமான பதில் என்று நான் கருதவில்லை. எவ்வளவோ பணம் செலவழித்தும் உணவுப் பிரச்னையை சர்க்கார் ஏன் தீர்க்க முடியவில்லை என்று பார்க்க வேண்டும். ஸ்ரீ. ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதன் மந்திரியாக வந்து உணவுக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கியதால் மக்கள் இவ்வளவு காலம் வரை சுகமாக இருந்து கொண்டிருந்தார்கள். இந்த நிலையில் சர்க்கார் மறுபடியும் ரேஷனைக் கொண்டுவருகிறார்கள் என்றால் மக்கள் அதுபற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் இந்த அரசாங்கத்தார் உணவுப் பிரச்னையைத் தீர்க்காவிட்டால் இவர்கள் செய்தவையெல்லாம் சாதனைகள் என்று எந்த காலத்திலும் சொல்ல முடியாது.

அரசாங்கம் நடத்தும் தானியக் கொள்முதல் பற்றியும், வினியோக முறை பற்றியும் கனம் நண்பர் ஸ்ரீ சுப்பையா செட்டியார் சொன்னார். கொள்முதல் கண்ணீர் இல்லாத கொள்முதலாக இருக்கவேண்டும் என்று கனம் முதல் அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். ஒருவேளை தஞ்சாவூரில் தானியம் கட்டாயம் இல்லாது கொள்முதல் செய்யப்படக்கூடும். மற்ற மாவட்டங்களில் தானியம்

10th August 1965] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

கட்டாயமில்லாது கொள்முதல் செய்யப்படுவதாகக் கூறுவது மிக மிகத் தவறான செய்தி என்று நான் கூறுவேன். இதை அரசாங்கம் கண்டிப்பாக நிரூபிக்கவே முடியாது. அப்படி தவறான கருத்தை தெரிவித்து தப்பித்துக்கொள்ள நினைப்பது அரசாங்கத்திற்கு நல்லதல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதனால் கட்டாயக் கொள் முதல் எதற்காக வரவேண்டுமென்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இதுவரையிலும் நமது மாநிலம், நண்பர் திரு. கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்கள் சொல்லியதுபோல் உபரி மாநிலமாக உணவு சம்பந்தப்பட்டவரையில் நாம் இருக்கின்றோம். ஆந்திராவிலிருந்து ஒரு லட்சம் டன் எதிர்பார்க்கிறோம். அந்த அளவுக்கு கேரளாவுக்கு கொடுக்கிறோம். கோதுமையோ மற்றவைகளோ வெளியிலிருந்து எதிர்பார்க்கிறோம். அந்த அளவுக்கு உபரியாக இருக்கும்போது ஏன் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் அதைக் கொண்டுவராமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு விவேகமில்லையா, முடியவில்லையா ஏன் இதைக்கொண்டு வரவேண்டுமென்றெல்லாம் பொதுமக்களுக்கு சந்தேகம் வருவது சகஜமாக இருக்கிறது. சென்னைக்கு முதலாவது கட்டுப்பாடு வந்தாலும் பின்னால் மற்ற இடங்களுக்கு வரும் என்று நண்பர் சொன்னார். எதிர்பார்க்க வேண்டியதுதான். அரசாங்கத்திற்கு சில கொள்கைகள் இருக்கின்றன. சரியோ தவறோ அதை சரியான அளவில் அமுல் படுத்தாத குறைதான் இந்தக் கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் காரணம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்களுடைய கொள்கையை அவர்கள் ஏற்ற அளவில் அமுல்படுத்தவேண்டும். ஆர்மி ஆஃப் ஆபீசர்ஸ் (Army of Officers) என்று சொன்னார்கள். மக்கள் அலுவலர்களிடம் அகப்பட்டுக்கொண்டு கஷ்டப்படுவது கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் ஒருசிலரை சந்தித்துப் பேசுகிறார்களே தவிர பொது மக்களை அணுகி உங்களுக்கு என்ன குறைபாடு இருக்கிறது என்பதை எந்த அமைச்சராவது கேட்டதாக நான் அறிந்தது கிடையாது. இருந்தாலும் பொதுமக்கள் பல இடங்களில் கஷ்டப்படுவதைப் பார்த்து சொல்கிறேன். எந்த அலுவலகமாக இருந்தாலும் கஷ்டம் இருக்கிறது பஞ்சாயத்து யூனியன், மக்களிடம் சென்று சேவை செய்ய ஏற்படுத்தப்பட்டது. அங்கிருக்கிற எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்கள் செய்கிற கொடுமை கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. விதைகள் வேண்டுமென்று மனுப்போட்டு நான்கு தடவைகள் அலைந்தால் தான் விதை கிடைக்குமா கிடைக்காதா என்ற பதில் கிடைக்கும். இதையெல்லாம் கண்காணித்து--ஒழுங்காக நடைமுறையில் கொண்டுவருவதுதான் அரசாங்கத்தின் கடமை. கட்டுப்பாடு என்று சொல்லி இன்னும் பத்து அலுவலர்களை ஏற்படுத்தி அவர்கள் சொல்வதையெல்லாம் மக்கள் கேட்கவேண்டுமென்று சொல்வது விவேகமல்ல என்று சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசாங்கம் --ஏற்று கொள்முதல் செய்து உணவு தானியங்களை பக்குவப்படுத்தி ஒரு இடத்தில் சேர்த்துவைத்து மக்களுக்கு வினியோகம் செய்கிற பொறுப்பு எவ்வளவு பெரிது என்பதை அறிவார்கள். வியாபாரிகள் பல காரியங்களில் கஷ்டப்படு

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [10th August 1965

கிறார்கள்—ஒரு ஊரிலிருந்து மற்ற ஊருக்கு சரக்குகளைக் கொண்டு வருவதற்கு கஷ்டப்படுகிறார்கள். தேக்கிவைக்கும் இடத்தில் கெட்டுப்போகிற அளவுக்கு வசதி குறைவாக இருப்பதாகக் குறைப்பட்டுக்கொள்கிறார்கள். பொறுப்பற்ற அலுவலர்களிடத்தில் இதைக் கொடுத்துச் செய்யுங்கள் என்றால் மக்கள் கடைசியில் எந்த அளவுக்குப் பெறுவார்கள் என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். தனியார்களைவிட சிறந்த முறையில் அந்தக் குறைந்த மூலதனத்தை வைத்துக்கொண்டு தனியார் சம்பாதிக்கும் லாபத்தில் அரைப்பங்கோ அல்லது கால்பங்கோ லாபம் வருகிற வகையில் எந்தத்துறையிலாவது அரசாங்கம் நடத்தியிருக்கிறது என்று ஒன்றை எடுத்துக் காட்டிச் சொல்லமுடியுமா? அப்படி ஏதாவது இருந்திருந்தால் உணவு கார்ப்பரேஷன் இப்போது கொண்டு வந்தாலும் அதை மக்கள் சகித்துக்கொள்ளத் தயாராக இருப்பார்கள். அந்த நிலை நாட்டில் இல்லை என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக உணர்வார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, மேலும் மேலும் ஏன் அரசாங்கம் தானே எல்லாவற்றையும் செய்யவேண்டுமென்று நிற்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை. முக்கியமாக அடிப்படைக் காரணத்தை ஆராய்ந்து அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக இவ்வளவு கோடி பணம் ஒவ்வொரு ஆண்டும், செலவு செய்தாலும் முக்கியமாக விவசாயிக்கு வேண்டியதைக் கவனித்தார்களா? அவர்களுக்கு முக்கியமாக விதைகள் வேண்டும். உரம் வாங்குவதற்குக் கடன் வேண்டும். இவை காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்கு கிடைத்தால் கண்டிப்பாக எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவை உற்பத்தி செய்து மக்களுக்கு வினியோகிக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் காலாகாலத்தில் கொடுக்காமல் இவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது என்றும் செலவாகியிருக்கிறது என்றும் கணக்குக் காட்டி புள்ளி விவரம் கொடுப்பதால் மக்களுக்கு அனுகூலமில்லை. அரசாங்கத்திற்கும் அனுகூலமில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நமது மாநிலத்தில் ஸ்டேட் சீட் ஃபார்ம் (State Seed Farm) கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் எதிலிருந்தாவது தனிப்பட்ட விவசாயி நடத்துகிற மாதிரி கணக்கோடு லாபத்தோடு நடத்துகிறார்களா, அல்லது அதைவிட விதைகளை தயாரித்துக் கொடுக்கிறார்களா?

மிஸ்டர் சேர்மன்: தீர்மானம் உணவுப் பிரச்னை, கண்ட்ரோல் பற்றியது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: விதையிலிருந்து உணவு வருகிறது. ஆகையால் கனம் உறுப்பினர் அதைப் பேசுகிறார் போலிருக்கிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன்: இருந்தாலும் சுருக்கமாக பேச வேண்டும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: பிரச்னை உணவுப் பிரச்னை. நம் நாட்டில் சராசரி 1,500 ராத்தல் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். வெளி நாடுகளில் விவசாயிகள் ஏழாயிரம், எட்டாயிரம் ராத்தல் என்று

10th August 1965] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நாம் எந்தக் காலத்தில் அந்த அளவுக்கு வருவோம் என்று தெரியவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் அதைச் சொல்லவேண்டும். உணவு ரேஷன், கட்டுப்பாடு என்பதையெல்லாம் விட்டு விட்டு விவசாயிகளுக்கு வேண்டியதை அக்கறையோடு செய்தால் உணவுப்பிரச்னை தீர்ந்துவிடும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக வினியோகத்தில் அடிக்கடி கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒருசில இடங்களிலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு கொண்டு போவதற்கு ரயில்வே வாகன்கள் கிடைப்பதில்லை. கிடைக்கவில்லை என்றால் சமயத்தில் ஓப்பன் வாகன்கள் open wagon கொடுக்கப்படுகின்றன. சரக்கை, அரிசியாக இருந்தாலும், கோதுமையாக இருந்தாலும் மக்கள் வாங்கித்தான் ஆகவேண்டுமென்ற சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்துகிறார்கள் இந்த உணவு கார்ப்பரேஷன் என்பதை வைத்துக் கொண்டு. ஆகையால் நன்றாக சிந்தித்துப் பார்த்து இந்தத் தீர்மானத்தில் கண்டபடி மக்களுக்கு நியாயமான அளவில் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நண்பர் சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் சொல்லியது போல ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் லாபம் வியாபாரிகள் வைத்தார்கள் என்பதற்காக கொள்ளையடிக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்கம் ஒரு மூட்டைக்கு எட்டு, பத்து ரூபாய் விலை வித்தியாசம் வைத்து விற்கிறார்கள் என்றால் அது நியாயமா என்று அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்த்து அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வழிவகை காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, I generally support the object of this recommendation to the Government. The chief object of the hon. Member Sri Subbiah Chettiar is that the distribution should be done properly and that all card-holders should get their quota of good rice. He adds that hotels, factory canteens, etc., should also get it. 4-40 p.m.

The first question is that there is a strong view generally held in our country that controls are bad and that is being frequently mentioned. The Government also in the years 1951, 1952 and 1953, when we had controls, came to the conclusion that controls were not necessary. Therefore, they decontrolled the whole thing. Therefore, they are also intellectually in agreement with the principle. It was also done to the satisfaction of our people. Therefore it is that those who advocated decontrol base their arguments chiefly on what the Government did, and which the then Chief Minister Sri C. Rajagopalachari and the Central Food Minister Sri Kidwai, did. But on account of various circumstances, the prices began to rise. The Government cannot look on with unconcern when prices are raised and foodgrains sold at very high prices especially to the consumers in the City and other places. Therefore, they had to step in. So far as I am concerned, I do not think we can blame the Government for having done

that. They cannot but do something. Therefore, they came in. The Agricultural Prices Commission, which considered this question, made its report, says that for the whole of India, it will not be possible to reach even a reasonable degree of self-sufficiency in foodgrains within a decade. Therefore, there can be no question of self-sufficiency for the whole of India in food for a number of years to come. Therefore, some kind of control so far as prices are concerned, seems to be necessary. Here in this Legislative Council, when I spoke some time back, I referred to the inexorable law of supply and demand and said that it could not be taken control of by the Government. It will be very difficult for them to do so. But still there is a tendency for prices to rise and for our people also to get more and more prices. In spite of what Sri Subbiah Chettiar said about the merchants, our experience is that merchants also raised the prices. That I must say in all fairness.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Not to the extent of what the Government do.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I am not supporting the Government in all they say and do. From my experience, I must say honestly, as a Member of the Legislative Council, that the merchants are going on raising the prices. Why they raise these prices, we do not know. Probably there are other reasons. At any rate, the consumer does not know why the prices are raising. Therefore, I do not think there is any use of blaming this man or that person. According to me, the consumers also are to blame. Why should they not refuse to take the goods, if they are sold at very high prices? I think they said so in the case of coffee in New Delhi. But here, you want coffee for any price. They are prepared to give Rs. 8, Rs. 10 or Rs. 12 per kilo. If there is a strong body of public opinion among the consumers to the extent of saying that they won't buy, then there will be a tendency for the prices to come down. These are some of the other factors to be taken into consideration. Therefore it is that the Government have stepped in and tried to control prices either by fair price shops or by the family card system.

About the statutory rationing system, I am not at all sure whether it will be sucessful. We have done it once and we were not successful. I do not know whether you will be successful now. It is a matter about which nothing can be said strongly on either side. It is a very doubtful matter. Even as regards the report of the Agricultural Prices Commission, no definite policy emanates from the whole report. I have not looked into the full report. "No monopoly purchase" they say at one place. It is a difficult question to determine. How much grain will go underground? There must be an open market side by side and there should be only a procurement. About procurement also, they are fairly convinced that it should be without causing any difficulty

to the farmer (Interruption) tears or no tears. That is the meaning we attach when we say that there should be no difficulty caused to the farmer in the matter of procurement. It is what we understand by these phrases. Therefore it is they say that some price has to be fixed for the purpose of procurement. So far as open market is concerned, the Agricultural Prices Commission say that no maximum need be fixed. These are some of the policies running on parallel lines in this procurement policy. How one will react on another, I think, is difficult to say. There will be procurement without difficulty to the farmer at a price fixed by the Government, and there will also be an open market with no maximum price. In regard to procurement, occasionally in some places, the entreating by the officers or Collectors becomes a command. That is the unfortunate thing about procurement. When the officer goes there to the village and wants the mirasdar to give immediately, the mirasdar, even though he will find it very difficult to surrender the quantity demanded of him, will give it. That is another factor to be taken into consideration. In Thanjavur and Tiruchirappalli districts, they had some quantity and were not willing to part with all.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Are there any specific cases which the hon. Member has come across where the mirasdars were asked to give the grain that they had kept for their own consumption?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : So far as I know I cannot say whether they parted with the grain required for their consumption. They wanted to keep some grain for purposes of improving their lands or seed farms. That they wanted to do, but they were not able to do. I know some cases like that where on account of the presence of the officers, they had to give it up. Especially in marginal cases, if procurement officers are present on the spot, it always means some kind of excess. You cannot help it. The Government are not responsible for it. The Ministers also cannot be held responsible for that. When a whole army of officers, the Collectors, the Revenue Divisional Officers and others go to the mirasdars and press for more, there might be some excess. As I said the Government may not want to do that. In fact they have issued instructions to that effect, so far as I understand. Therefore, Sir, so far as procurement is concerned, I do not want to say more than that.

Coming next to the question whether we will be able to solve the distribution problem, so far as the family card-holders are concerned, to some extent, I must agree with what the hon. Member Dr. Hande said. The rice that is given is not very good. It is full of insects, small stones and all other things. In fact, the other day in my relative's house, it happened. The lady was complaining bitterly that she was not able to separate the good rice from the bad rice. She had to waste the whole day. Then, the quantity they give is not also proper. It is less than what they

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [10th August 1965

are entitled to get. On the part of our people also, there is a mischief. That also I must say. They do not use the cards properly. They sometimes take more than what is absolutely necessary for them. There is no discipline and co-operation among our people. That we must also accept. They talk about corruption among officers. There is corruption among our people also. Therefore, there must be discipline among our people also to make the thing successful. Otherwise, it cannot happen. This is what I wanted to point out. Procurement with a fixed price and also an open market with no fixed price, I do not think, will solve the problem of reducing the prices or distributing the foodgrains to the people properly. That is what I feel after a calm consideration and examination without criticising this party or that party or this Government or that Government. The Government cannot undertake this great responsibility of distributing food to the people. What a number of people, small retail dealers having small quantities of rice with competition among them to give good rice to the consumers did, the Government cannot do. There was choice for the people then to go to a good shop and get what they wanted. But nothing of that kind exists now. We have to take the rice given to us. There is no choice. That is the chief difficulty. My point is that the task of distribution of foodgrains is a very difficult task which cannot be undertaken by the Government.

4-50 p.m.

Then there is the great difficulty of transport and storage. Huge quantities of grains cannot be stored however much the godowns may be put up on the pattern of America or any other countries. We must take the climate into consideration and fix the godowns. Lakhs and lakhs of rupees may be spent by the Food Corporation on this, but I do not think it is possible. Each farmer, each miller and each trader, retail or wholesale, had his own way of storing foodgrains and he did it very well, observing even the minute details. He saw to it there was not much damage due to climate, or by insects or rats or by other persons equal to rats. (Laughter). All these things he took into consideration and did it successfully. But this big Government even with big godowns cannot do it. Even though they may undertake to do it in their enthusiasm to feed the people, it will not be possible for them to do it.

Then, there is the transport problem. I was told recently a consignment of 500 bags of rice was lying at a railway station and nobody knew who the owner was. Government finally sold it to some person. The railway authorities and the Government frequently refer to transport difficulties. The transport problem is another great problem.

Therefore, Sir, storage is a difficult problem, transport is a difficult problem and distribution is a very difficult problem. All these things the Government have to undertake at the same time. Can the Government do it satisfactorily, especially when there is not much co-operation from the people?

10th August 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Sir, I have thought over this matter very seriously. Whether this control, even the limited control with procurement at a fixed price and also an open market working at the same time, will solve the problem, is a matter of great doubt to me. And that is what I wanted to express in this connection.

Sir, I may be asked by the Hon. the Chief Minister: 'Have you any constructive suggestion to make to solve the problem?'. Others may also ask me the same question. Sir, it is a very difficult matter. People are talking about decontrol. Why not decontrol entirely and leave it to the dealers freely? But whether that will satisfactorily solve the problem especially when there is not sufficient food, is also a matter of serious doubt according to me. If the hon. Member Sri Subbiah Chettiar feels strongly convinced on that point, then he must give constructive suggestions to the Government. I cannot. I am not in full possession of facts. Personally I am convinced that it will not be possbile for us to supply all the food necessary to our people if there is decontrol today, at fairly good prices and not at the high prices which were in vogue sometime back. Therefore it is I am not prepared to give that constructive suggestion of absolute decontrol. But I must also say this. This policy of running these things all at the same time—as reported in the Agricultural Prices Commission, which I am sure would have been considered at the Chief Ministers' Conference—will not work properly entirely. It is one thing to say and quite another to do it. You are to have an open market and also procurement at a fixed price. The one thing will react on the other and prices will go up. Whether the Government could solve the problems of rising prices and fair distribution by this policy, seems to me, a very doubtful matter. Therefore it is I would say that it is not possible for me to give any very constructive suggestion. I wish only to bring to your notice the difficulties of the problems you have to solve, and the superhuman responsibilities you have to take when you start either on statutory rationing or informal rationing or the family cards system.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்த கனம் உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்து பேசினார்கள். ஆனால் தீர்மானத்தின் வாசகத்தைப் பார்த்தால் கண்ட்ரோலை ஒப்புக்கொள்வதாகத்தான் இருக்கிறது. அதற்கு நேர் மாறாகத்தான் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசினார்கள். ஆகையால் பொருத்தமாக இருக்கவேண்டுமென்றால் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கியே ஆகவேண்டும். இதை அவர் ஆதரிக்கவே முடியாது. அப்படி வாபஸ் வாங்கினால்தான், பேச்சு ஒன்று, செய்வது ஒன்று என்பதாக இருக்கக்கூடாது என்று சொல்கிற அவர்கள் அதற்கு வழிகாட்டியாக இருப்பார்கள். ஆனால் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பற்றி விவாதிக்க ஆரம்பித்து 'China to Peru' என்ற முறையில் பேசப்பட்டது. கனம் அங்கத்தினர் பேராசிரியர் அவர்கள் இதோபதேசம் செய்தார்கள். நல்ல

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1965

எண்ணத்தோடு நாம் எப்படி நடந்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மற்றும் அரிசிக்கு வித்திடுவது என்பது பற்றி கனம் உறுப்பினர் சம்பந்தன் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்த சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் நல்ல மனிதர்தான். ரொம்ப நயமாகவும் பேசக்கூடியவர். சில சமயத்தில் கண்டிப்பாகவும் பேசுவார். இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானத்தில் பேசும்போது ரொம்பக் காட்டமாகப் பேசினார்கள். ரொம்ப ஆத்திரத்தோடு பேசினார்கள். அவருடைய முகத்தைப் பார்த்தாலே தெரியும். அதற்கு முன்னே பார்க்கிறதுக்கும் பின்னாலே பார்க்கிறதுக்கும் நேர்மாறுதல். முகத்திலே அவ்வளவு கடுமை இருந்தது. அதே மாதிரி இந்த தீர்மானத்தைப் பற்றி ஆதரித்துப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் எப்பொழுதும் கடுமையாகப் பேசுவார். தாக்கியே பேசுவார். ஆனால் இன்றைக்கு ரொம்ப சுமுகமாக ' calm and cool என்று சொல்லும்படி **persuasive** ஆக ஒரு objective முறையிலே, எதற்கு இதையெல்லாம் தலையிலே போட்டுக்கொள்கிறீர்கள், கண்ட்ரோல் எல்லாம் எதற்கு, நீங்கள் எதற்கு ஏற்றுக் கொள்கிறீர்கள், நன்றாக யோசித்துப் பாருங்கள் என்று அவர்கள் பேசினார்கள். திரு. சுப்பையா செட்டியார் அவர்களுக்கு கண்ட்ரோல் எல்லாம் கூடாது. கண்ட்ரோலை நாம் கொண்டுவந்ததைத் தான் அவர் பலமாக ஆட்சேபிக்கிறார். அதனாலேதான் ஆத்திரப் படுகிறார். அரசாங்கம் கண்ட்ரோலைக் கொண்டுவந்தார்கள் என்றால் வியாபாரிகள் மீது ஒரு பாணத்தைத் தொடுத்துவிட்டார்கள் என்று தான் அவர் நினைக்கிறார். ஆனால் எங்களைப் பொருத்தமட்டில் வியாபாரிகள் எல்லாம் தவறுதல் செய்கிறார்கள் என்று ஒரு 5-00 p.m. காலும் கூறமாட்டோம். அப்படிக் கூறியது இல்லை. வியாபாரிகளுக்கு சமுதாயத்திலே ஒரு சிறந்த இடம் உண்டு. அவர்கள் மக்களுக்கு சிறந்த பணி புரிகிறவர்கள். மக்களுக்கு வேண்டிய பண்டங்களை வாங்கிக் கொண்டுவந்து அவர்களுக்கு வினியோகிக்கக்கூடியவர்கள். மக்களிடத்திலே இருக்கிற பண்டங்களை விற்று பணத்தைக் கொடுக்கிறவர்கள். அது மக்களுக்கு வேண்டிய ஒரு சிறந்த தொண்டு என்பதை எத்தனையோ முறை எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். வியாபாரிகள்கூட கொஞ்சம் அனுபவப்பட்டவர்கள். நான் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அனுபவப்படாதவர் என்று சொல்லவில்லை. வியாபாரிகள் மக்களுக்கு எவ்வளவு திருப்தி அளிக்கின்றார்களோ, மக்களின் நலத்தை எவ்வளவு நாடுகின்றார்களோ அந்த அளவுக்குத்தான் தங்களுடைய வியாபாரம் பெருகும் என்ற அனுபவத்தைப் பெறுவார்கள். ஆனால் அந்த அனுபவத்திலே உள்ளவர்களுக்குக்கூட சில சமயம் சுயநலம் குறுக்கிடுகிறது. தற்காலம் லாபம் வந்தால் சரி, அப்புறம் பார்த்துக் கொள்ளலாம். லாபத்துக்குத்தான் வியாபாரம் என்று இருக்கிறார்கள். ஆனால் கன்ஸ்யூமர்ஸ் இல்லாமல் வியாபாரம் கிடையாது கன்ஸ்யூமர்ஸ் எப்படி வேண்டுமானாலும் போகட்டும். நாம் எப்படி வேண்டுமானாலும் வியாபாரம் செய்வது என்றால் யாரிடத்திலே வியாபாரம் செய்வது? இந்த உண்மை நிலையை வியாபாரிகள் உணர்ந்தால் இந்தத் தொல்லை ஏற்பட்டிருக்காது. பல வியாபாரிகள் உணர்கின்றார்கள். வியாபாரிகளிலே பலர் நல்லவர்கள்

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் காட்டுகின்ற வழியைப்போல் காட்டினால் தான் கெட்டுப்போகிறார்கள். வியாபாரிகள் கெடுவதற்கு அவர்கள் காரணமில்லை, நம்மைப் போன்ற தலைவர்கள்தான் காரணம். அதனால்தான் அவர்களை நாம் மேலும் திருந்தவேண்டுமே தவிர மேலும் கெடுக்க இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டிலே ஏற்பட்ட தொல்லைகளைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். நான் குறிப்பிடுவதாக இருந்தேன். அவர்களே குறிப்பிட்டுவிட்டார்கள். சென்ற அக்டோபர், நவம்பர், டிசம்பரிலே என்ன நிலை ஏற்பட்டது? கனம் அங்கத்தினர்கள் யாரும் மறந்து இருக்க மாட்டார்கள். அவர்களே கண்டது. முன்னால் இரவு 9 மணி 10 மணிக்கே ஒவ்வொரு நியாய விலைக் கடைகள் இருந்த இடத்திலேயும் ஏராளமான மக்கள் அப்படியே படுத்து உறங்குவார்கள். காலையிலே கியூவிலே முன்னாலே இருக்க வேண்டும். முன்னாலே போய் இருந்து வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கிடைக்காது, கியூவிலே ஒரு அளவுக்குத் தான் கிடைக்கிறது அரிசி என்ற பரிதாபகரமான கலக்கமான நிலை சென்னையிலே இருந்தது. நாளைக்கு என்ன செய்வது? அரிசி கிடைக்குமா கடையிலே என்ற நிலை. முன்பு ஏற்பட்ட உணவுப் பஞ்சத்தைவிட கோரமான உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்ட மாதிரி ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. எப்படியாவது அரிசி கிடைக்க வேண்டும் என்று பரிதவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்னும் சில பேர் கியூவிலே முன்னாலே போய் நின்று, இரண்டு மூன்று கியூவிலே கூட போய் நின்று அரிசி வாங்கி இதிலே பணம் சம்பாதிப்போம் என்று வாங்கி விற்றவர்களும் உண்டு. கியூ அதனாலே பெருகி இருந்ததும் உண்டு. ஆனால் மொத்தத்தில் அரிசி கிடைக்காத நிலை மக்களுக்கெல்லாம் கவலை ஏற்பட்ட நிலை. அது எப்படி வந்தது என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் என்னைக் கேட்கின்றார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்கின்றேன். எப்படி வந்தது? எப்படி அரசாங்கம் அதற்கு பொறுப்பு என்று கூறுவார்கள்? விலை ஏறிக்கொண்டே போனால் அதை அரசாங்கம் பார்த்துக் கொண்டு இருப்பதா என்று நான் கேட்கிறேன். ஒரு படி விலை ரூ. 1, 1½, 2 என்று ஆகிவிட்டது. படிக்கு 3 ரூபாய், 4 ரூபாய் ஆகிறது என்றால் எப்படி வாங்குவார்கள்? இன்றைக்கு ஏதோ கொஞ்சம் கையிலே காசு இருக்கிறது, வாங்குகின்றார்கள். அதிக விலைக்கும் வாங்குகிறார்கள். அதற்கும் ஒரு அளவு இருக்கிறதே. இன்னும் இரண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் இன்னும் இரண்டு ரூபாய் கொடுத்து வாங்கக்கூடிய தெம்பு இருக்கலாம். இன்றைக்கு அவ்வளவு இல்லை. ஓரளவு தெம்பு இருக்கிறது. அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். ஆனால் மூன்று ரூபாய், நான்கு ரூபாய் வைத்தால் என்ன நிலை ஏற்படும்? ஆண்டுதோறும் விலை ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. அதற்கு எத்தனையோ காரணங்கள் உண்டு. அதை அவ்வப்பொழுது ஆராய்ந்து கொண்டு வந்தோம். மத்திய அரசாங்கமும் ஆராய்ந்து

கொண்டு வந்தது. இதைத் தவிர்க்க என்ன செய்வது என்று பார்த்தோம். ரொம்ப ஏழைகளாக இருப்பவர்களுக்கு குறைந்த விலையிலே தானியங்களை கொள்முதல் செய்து நியாய விலைவைத்து கொடுத்தால் போதும், மற்றவைகளை வியாபாரிகளுக்கு விட்டுவிடுவோம். வேறு காரணத்தாலே விலை ஏறி இருந்தாலும் ரொம்ப ஏழைகளுக்கு நியாய விலையிலே கடைகளிலே நிவாரணம் அளிக்கும் வகையிலே கொடுப்போம், அது போதும் அதற்கு மேலே தலையிடவேண்டாம் என்ற முறையைத்தான் அனுசரித்து வந்தோம். ஆண்டுதோறும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் விலை ஏறிக்கொண்டே வந்தது. சென்ற ஜுலையிலே பார்த்தோம். அதற்கு முந்திய ஆண்டைவிட ரொம்ப ஏறிப்போய் விட்டது. இப்படியே ஏறுமுகமாகவே இருக்கிறது. இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் சரியில்லை. இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசாங்கமும் மாநில அரசாங்கமும் யோசித்து விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று அப்பொழுது முடிவு செய்தோம். வேறு ஒன்றும் செய்யவில்லை. விலையையும் நியாய விலைக் கடைகள் வைத்தபோது குறைந்த விலைக்கு வாங்கினோம். ஆனால் இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு கட்டுபடியாகக்கூடிய விலை, அப்பொழுது என்ன விலை இருந்ததோ, ஜுலை மாதத்திலே என்ன விலை இருந்ததோ அந்த விலையையே வைத்து, அதைக் குறைக்கக்கூட இல்லை, பின்னாலே விலையை நிர்ணயித்துக் கொள்ளலாம், உடனடியாக குறைக்க வேண்டாம் என்று அன்று மார்க்கட்டிலே இருந்த விலையையே வைத்து, விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலை கட்டாயம் இருக்கவேண்டும் என்று உறுதி கூறி இதற்குமேலே விலை ஏறக்கூடாது என்று போட்டாலும், வியாபாரிகள் இதை ஏற்று நடத்தட்டும், அவர்களுக்கு நியாயமான லாபத்துக்கும் இடம் கொடுப்போம் என்று நியாயமான லாபத்துக்கு இடம் கொடுத்து அந்த விலையை உயர்த்தி இதே விலையை ஏற்றுக் கொண்டு இதற்கு மேலே ஏறக்கூடாது என்றுதான் விலையைக் கண்ட்ரோல் செய்தோம். விவசாயிகளுக்கும் பாதகம் இல்லை. கன்ஸ்யூமர்களும் ஓரளவு பாதுகாக்கப்படவேண்டும், வியாபாரிகளுக்கும் இடம் உண்டு, அவர்கள் நியாயமான லாபத்தைப் பெற்று நடத்தட்டும் என்ற திட்டம்தான் அப்பொழுது ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டது. ஆனால் என்ன நடந்தது? வியாபாரிகளுக்கு அது போதவில்லை. இவர்கள் யார் இம்மாதிரி விலை சொல்வது; என்ன விலைக்கு வேண்டுமானாலும் விற்போம், வாங்குவதற்கு வேறுவகை இல்லாமல் இருந்தால் என்ன விலை வேண்டுமானாலும் விற்கிறோம், வாங்கித்தான் தீரவேண்டும், இல்லாவிட்டால் பட்டினி இருக்க வேண்டும், கடனாவது வாங்கி வாங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் வியாபாரிகளுக்கு இருந்தது. கனம் அங்கத்தினர் சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்களே, ஏதோ மழை பெய்தது, குடிசைகளிலே போய் பார்த்தால் இரண்டு நாள் மூன்று நாள் தேவை, 10 படி 15 படி சேர்த்து வைத்து இருந்தார்கள், மழை பெய்து கெட்டுப் போய் விட்டது என்று, அது எதைக் குறிக்கிறது? ஏழை மக்களுக்கு ஒரே கவலை. அன்ன விசாரம் அதுவே விசாரம் என்று சொல்வார்கள். அரிசி கிடைக்க வேண்டும், கிடைத்தவரைக்கும் எடுத்து

வைத்துக்கொள்வோம், நான்கு நாட்களுக்குப் பிறகு கிடைக்கா விட்டால் என்ன செய்வது? என்ற ஒரு கவலையோடுதான் மற்றவைகளுக்காக இருந்த பணத்தைக்கூட அரிசிக்குப்போட்டு வாங்கிக் கொண்டுவந்து வைத்திருந்தார்கள். அவர்களா பதுக்கி விட்டார்கள்? யாரோ பதுக்குகிறார்கள் என்றால், குடிசையிலே வாழ்கின்ற ஏழை மக்கள் 5 படி, 10 படி வைத்திருந்தால் இதையா பதுக்குதல் என்று சொல்வது? கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பெரிய பதுக்கலை மறைக்க இதைச் சொல்வதா? அதனாலே பெரிய பதுக்கல் மறைந்து போய்விடுமா? அரசாங்கம்கூட வியாபாரிகள் பதுக்கி வைத்திருந்ததாகச் சொல்லவில்லை. எங்களுக்கு நிலைமை தெரியாதா? என்ன என்ன நடக்கிறது, எப்படி கோளாறு வருகிறது என்று உணர்ந்துதான் இருக்கிறோம். பதுக்கி வைத்துக்கொண்டிருப்பது ஒருவர் இரண்டு பேர் இருக்கலாம் எங்கேயாவது. அது அல்ல முக்கியம். அதைப் பெரிதாகக் குறிப்பிடவில்லை. நாங்கள் குறிப்பிட்டதெல்லாம் விலையைக் கண்ட்ரோல் செய்தபிறகு அந்த கண்ட்ரோல் விலைக்கு நாங்கள் ஒத்துழைக்க தயாராயில்லை என்று ஒத்துழைக்க மறுத்தார்கள். மறுத்துவிட்டு பேசாது இருந்தால் பரவாயில்லை. அப்பொழுது கேரளா, தமிழ்நாடு, ஆந்திரா, மைசூர் எல்லாம் ஒரே உணவு மண்டலமாக இருந்தது. இந்த மண்டலத்துக்குள்ளே தானிய போக்குவரத்துக்கு தடையில்லை. அதைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு கேரளாவிலே விலை கண்ட்ரோல் இல்லை, எப்படியாவது அரிசி வந்தால் போதும் என்று அங்கே இருப்பவர்கள் நினைத்தார்கள். ஆகையினாலே இங்கே இருக்கிற அரிசியை எல்லாம் பிடித்து அதிக விலைக்கு வாங்கி, ஒரு ரூபாய், 1½ ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி, அதிக விலை கொடுக்கிறோம் என்றால் விவசாயிகள் எல்லாம் கொடுப்பார்கள்; ஆகவே அப்படியே எடுத்துக்கொண்டு கேரளாவுக்கு அனுப்பினார்கள். சாதாரணமாக தமிழ்நாட்டிலேயிருந்து எவ்வளவு போகக்கூடுமோ அதைவிட இரட்டிப்பாக கேரளாவுக்கு போய்விட்டது. அதனாலேதான் அரிசி கிடைக்கவில்லை. அதனால்தான் திடீரென்று அரிசி கிடைக்காத பஞ்சம் ஏற்பட்டது. நியாய விலைக்கடைகள் வைக்க அப்போது அரிசி இல்லை. அப்போது சென்னை நகரத்தில் மட்டுமின்றி தமிழ்நாடு பூராவிலும் அரிசிப் பஞ்சம் இருந்தது; தஞ்சாவூரிலுள்ள நீடாமங்கலம், மன்னார்குடி ஆகிய இடங்களில் அரிசிப் பஞ்சம் இருந்தது; இது சிறு சிறு கிராமங்களிலும் பரவியது. இது எந்த ஜில்லாவையும் விடவில்லை. செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென்னார்க்காடு ஆகிய ஜில்லாக்களிலிருந்து அரிசி கேரளாவிற்குப் போயிற்று. வியாபாரிகள் அரிசியை கேரளாவிற்குக் கொண்டு போய் லாபம் சம்பாதித்தார்கள். நாங்கள் முதலில் விலைக் கண்ட்ரோல் கொண்டு வந்தோம். விலைக் கண்ட்ரோல் கூடாது என்றால், வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களின் நிலைமையைக் கவனிக்க வேண்டும். அதைக் கவனிக்காவிட்டால் விலை மக்களுக்குக் கட்டுப்படியாகாத அளவிற்கு உயரக் கூடும். மக்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அதனால்தான் அரசாங்கம் விலைக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வந்தது. உச்ச விலையை நிர்ணயித்து,

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1965

அதற்கு மேற்பட்ட விலைக்கு அரிசியை விற்கக்கூடாது என்று அரசாங்கம் தடை விதித்தது. இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டிய நிலைமையை வியாபாரிகள் ஏற்படுத்திவிட்டு, அவர்கள் அரசாங்கத்தின்மீது குறை கூறு 5.10 p.m. கின்றனர். "நீங்கள்தான் தவறு செய்து விட்டீர்கள்' என்று அவர்கள் சர்க்காரைக் குறைகூறுகிறார்கள். அதைப் பிரதி பலிக்கும் விதத்தில்தான் இன்று பல கனம் அங்கத் தினர்கள் பேசினார்கள்; அவர்கள்மூலம் வியாபாரிகளின் குரலைக் கேட்டோம். அரசாங்கத்தார் தவறு செய்தார்கள், அரசாங்கத் தாருக்கு என்ன தண்டனை என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். குற்றம் சாட்டுபவர்களே தண்டனை கொடுக்கட்டும்; அவர்களே தண்டனை கொடுக்கலாம். யார் தங்களைப் பாதுகாத்தார்கள் என்பது மக்களுக்குத் தெரியும். சென்ற அக்டோபர்--டிசம்பர் மாதங்களில் வியாபாரிகள் இப்படிப்பட்ட விபரீதமான நிலைமையை ஏற்படுத்தியபோது, நாங்கள் உடனடியாக அதிகாரிகளை நியமித்து தஞ்சாவூரிலிருந்து குறுவையைக் கொள்முதல் செய்து கொண்டு வந்தோம். அப்போது அரிசி ஆந்திராவிலிருந்து சரியாக வரவில்லை. அப்போது சென்னை நகருக்கும் மற்ற இடங்களுக்கும் தானியங்களை விநியோகித்து ஒருவாறு நிலைமையைச் சமாளித் தோம். அதிகாரிகளை இந்தக் காரியத்திற்கு அனுப்பவேண்டும் என்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை. அவர்களுக்கு வேறு வேலைகள் இருக்கின்றன; இந்தக் காரியத்திற்கு அவர்களை அனுப்ப வேண்டிய அவசியமில்லாத நிலைமையைத்தான் நான் வரவேற்கிறேன். அதிகாரிகள் மற்ற வேலைகளைக் கவனிக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அவா. இந்த விஷயத்தில் அதிகாரிகள் நிபுணர்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. வியாபாரிகளுக்கு இருக்கும் அனுப வம் எப்படி அதிகாரிகளுக்கு வரும்? அனுபவம் என்றால், நல்ல அனுபவமும் இருக்கிறது, கெட்ட அனுபவமும் இருக்கிறது. நல்ல அனுபவம் இருப்பது நல்லது. அரசாங்கம் 'ப்ராஃபிடீரிங்' உணர்ச்சியுடன் விலையை நிர்ணயித்திருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. அரசாங்கம் ஏன் லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டும்? இந்தக் காரியத்திற் காக பல சிப்பந்திகளை நியமிக்க வேண்டியிருப்பதால் சர்க்காரின் நிர்வாக இயந்திரத்திற்கான செலவு அதிகமாவதாகவும் சொல்லப் பட்டது. கூடியவரை அந்தச் செலவைக் குறைக்கவேண்டும்.

'பூல்-ப்ரைஸ்' ஏன் வந்தது என்று கேட்கப்பட்டது. இரண்டு, மூன்று ரக அரிசிகள் இருக்கின்றன. இன்னின்ன ரகத்திற்கு இன்னின்ன விலை என்று நிர்ணயித்திருந்தோம். சில இடங்களில் 1 ரூபாய்க்குரிய அரிசியை வியாபாரிகள் 1½ ரூபாய்க்குரிய ரகம் என்று சொல்லி 1½ ரூபாய்க்கு விற்றனர். அப்படிச் செய்தால் வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்கள் என்ன ஆவது? இந்தத் தகவல் வந்த பிறகுதான், எல்லா ரகங்களுக்குமாக 'பூல்-ப்ரைஸ்' நிர்ணயிக்கத் தீர்மானித்தோம். 'பூல்-ப்ரைஸ்' அதிகமாக இருப்பதாக ஸ்ரீ ராம சாமி முதலியாரும் ஸ்ரீ சுப்பையா செட்டியாரும் சொன்னார்கள். 'பூல்-ப்ரைஸ்'-ஐ லாபத்திற்கு இடம் கொடுக்காமலும் அதே சமயத் தில் நஷ்டத்தைத் தவிர்க்கும் வகையிலும் நிர்ணயிக்க வேண்டும்; அதை அதற்கு மேல் நிர்ணயிக்க அரசாங்கத்திற்கு எண்ணம்

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இல்லை. இப்போதுள்ள 'பூல்-ப்ரைஸ்' தொடர்ந்து அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து வரும். எனவே இதை அதிகப்படுத்தவோ குறைக்கவோ கூடும்.

கோதுமையின் விலைபற்றிப் பேசப்பட்டது. கோதுமை இறக்குமதியாகிறது. இறக்குமதியாகும் பொருளுக்கு விலை அதிக மாகும். எனவே இந்த விலையை 'ஸப்ஸிடைஸ்' பண்ண முடியாது. இதை ஒரு சிலருக்குக் கொடுப்பதானால் 'ஸப்ஸிடைஸ்' பண்ண லாம். முன்பு நியாய விலைக் கடைகளுக்குக் கொடுத்தபோது இதை 'ஸப்ஸிடைஸ்ட்' விலையில் கொடுத்தோம். இப்போது இதை எல்லோருக்கும் கொடுக்கும்போது இதன் விலையை 'ஸப்ஸிடைஸ்' பண்ணுவது நியாயமல்ல என்பதால், இதன் விலை இப்போது அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

சென்ற அக்டோபர் மாதம் விபரீத நிலைமை ஏற்பட்டபோது, முதலில் தஞ்சாவூரில் கொள்முதல் செய்ய ஆரம்பித்தோம்; பிறகு மற்ற இடங்களிலும் கொள்முதல் செய்ய ஆரம்பித்தோம். கட்டாய மாகக் கொள்முதல் செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. நாங்கள் எதைக் கொள்முதல் செய்கிறோம்? நாங்கள் 'மார்க் கெட்டபில் ஸர்ப்லஸ்'-ஐத் தான் கொள்முதல் செய்கிறோம். ஐந்து ஏக்கரோ, 20 ஏக்கரோ, 30 ஏக்கரோ நிலம் உடைய விவசாயியின் நிலத்தில் விளையும் தானியம் பூராவையும் அந்த விவசாயியின் குடும்பமே சாப்பிடுவதில்லை. சாப்பாடு போக மற்ற தேவைகளை, தானியத்தை விற்றே அவன் பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டி யிருக்கிறது. எல்லோருமே விவசாயம் தவிர வேறு தொழில் களிலும் ஈடுபட்டுள்ள விவசாயிகள் அல்ல. எத்தனையோ விவசாயி கள் விவசாயத்தையே தொழிலாகக் கொண்டு வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் விளைவிக்கும் தானியத்திலிருந்து, தங்களுக்கும் தங்கள் குடும்பத்திற்கும் பண்ணையில் வேலை செய்பவர்களுக்குமான சாப்பாட்டிற்கு வேண்டிய தானியங்கள் எடுத்துக்கொண்டு பாக்கி தானியத்தை விற்றுத்தான் தங்கள் மற்ற தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. எனவே அவர்கள் தானியத்தை விற்கிறார்கள். அப்படி விற்பதில் விலைக் கண்ட்ரோல் இருக்கிறது. டெல்லியில் சில பேர் 'ஸப்போர்ட் ப்ரைஸ்' இருந்தால் போதும் என்று சொன்னார்கள். அதை நாங்கள் ஏற்க வில்லை. வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களைப் பாதுகாக்க, அதிகபட்ச விலை நிர்ணயம் அவசியம். விவசாயிகளைப் பாதுகாக்க 'மினிமம் ப்ரைஸ்' அல்லது 'ஸப்போர்ட் ப்ரைஸ்' அவசியம். எங்கள் யோசனையின் பேரில் இந்த இரண்டு விலைகளும் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்றுதான் டெல்லியில் முடிவெடுக்கப்பட்டது. இந்த நிலையில் விற்க வேண்டியதை விற்க விவசாயிகளுக்கு என்ன ஆட்சேபம்? அவர்கள் வெளியில் விற்க வேண்டும், அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளுக்கு விற்கக் கூடாது என்று ஏன் ஆட்சேபிக்க வேண்டும்? அவர்கள் தங்கள் சாப்பாட்டிற்கு வைத்திருக்கும் தானியத்தைக் கேட்டால் ஆட்சேபிக்கலாம். அப்படிச் செய்தால், அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. "விற்கக் கூடியதை விற்றுவிடுங்கள்" என்றால் விவசாயிகள் தானியத்தை தாராளமாகக் கொடுக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே விவசாயிகள்

மனம் கோணாமல் மனப்பூர்வமாக தானியத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களைப் பாராட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு குழு வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது; 'போய்ப் பாருங்கள்' என்று சொல்லப்பட்டது. எந்த உறுப்பினரும் கொள்முதல் நடக்கும் இடத்திற்குச் சென்று அங்கே எவ்வாறு கொள்முதல் நடக்கிறது என்று பார்க்கலாம். ஆனால் அவர்கள் அங்கே சென்று 'தானியத்தைக் கொடுக்காதே' என்று விவசாயிகளிடம் சொல்லக் கூடாது. அப்படி அவர்கள் 'வாச்' பண்ணலாம். விவசாயிகள் மனப்பூர்வமாகத்தான் கொடுக்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஏராளமாக நெல் பயிராகிறது. நெற்களஞ்சியம் என்று போற்றப்படுகிற ஜில்லா அது. அந்த ஜில்லா விவசாயிகளை நான் பாராட்டுகிறேன். வடஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு, தென்னார்க்காடு ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி முதலிய இடங்களிலும் சேலம், மதுரையிலும் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் புரொகியூர்மெண்ட் நடக்கிறது. மனம் கோணாமல்தான் விவசாயிகள் கொடுக்கிறார்கள், 'Procurement without tears' என்று சொன்னது அலங்காரத்துக்காக அல்ல. மிகுதியாக இருந்தால் அதை நாமே கொள்முதல் செய்கிறோம். சில இடங்களில் வியாபாரிகள் குறைந்த
5-20 p.m. விலைக்கு கேட்கிறார்கள் என்று புகார் வருகிறது. அரசாங்கம் இதில் தலையிடவில்லை என்றால் விலையைக் குறைத்துக் கட்டுப்பாடு செய்து வாங்குகிற நிலை வருகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அந்த நிலை ஏற்பட்டது. எல்லா வியாபாரிகளும் கட்டுப்பாடு செய்து கொண்டு அறுவடை காலத்தில் தைமாதம் பிறந்த பிறகு எப்படியாவது விற்கவேண்டுமென்று விவசாயிகள் தவிக்கும் போது குறைந்த விலைக்குக் கேட்டார்கள். வேறு வகையில்லாமல் தஞ்சை விவசாயிகள் அந்தக் குறைந்த விலைக்கு விற்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது எனக்குத் தெரியும். அரசாங்கம் கட்டுப்படியான விலைக்கு வாங்குகிறது. அப்படி வாங்கி சேமித்து வைப்பதால் சேதம் ஏற்படுகின்றது என்று உறுப்பினர்கள், திரு. ஹண்டேயும் மற்றவர்களும் கூறினார்கள். இப்போது விநியோகிக்கப்படும் அரிசி, நெருக்கடி நிலை ஏற்பட்டபோது ஆந்திராவிலிருந்து வந்த அரிசி; அதைப்பற்றி புகார்கள் வந்தன. இப்போது இல்லை. நாம் கடையில், வாங்கும்போது அதில் கல் இருப்பதில்லையா? கோடவுனில் கல் சேருகிறதா? இட்லி சாப்பிடுகிறோம் அதிலும் கல் வருகிறது. கல் அறைபடாமல் இருக்கிறது. கோடவுன் கட்டுவதுகூட நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்படுகிற அளவுக்குக் கட்டப்படுகிறது. இன்றைக்கு புதிதாக சேமித்து வைக்கும் பழக்கம் ஏற்படவில்லை. பண்டைக்காலத்தில்கூட ராஜாக்கள் இதுமாதிரி கோடவுன்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள். செஞ்சியில் இன்னும் அப்படிக் கட்டப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம், வட ஆர்க்காடு ஜில்லாவில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. பாட்னாவில் பெரிய கோடவுன் கட்டியிருக்கிறார்கள். இப்போது நவீன முறையில் தானியங்கள் கெடாமல் கோடவுன் கட்டப்பட்டு சேமித்து வைக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்போது ரொம்பக் கெட்டுப்போகிறது என்று சொல்வதற்கு நியாயமில்லை என்று சொல்வேன். Buyer ஸ்டாக் வைக்கவில்லை என்றால் அடிக்கடி இந்த மாதிரி தொல்லைகள் வரும். ஆட்சி ஏற்றுக்கொண்டபோது என் கோரமான பஞ்சம்

வந்தது? மழை தவறியதால் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. அப்போது செலவழித்ததால் Buffer ஸ்டாக் தீர்ந்துவிட்டது. இப்போது தானியங்களை சேமித்து வைக்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. எப்படியாவது போகட்டும் என்று இருக்கமுடியாது. டெல்லியில் பெரிய ஸோன் வைக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். அதை பலமாக எதிர்த்தோம். மாநிலங்கள் தனித்தனி ஸோனாக இருப்பது நீடிக்கவேண்டுமென்று தெரிவிக்கப்பட்டது. அதுவும் கண்ட்ரோல்தான். அகில இந்தியாவுக்கு ஒரு ஸோன், தென்மண்டலத்திற்கு ஒரு ஸோன் என்று இருக்கிறது. கண்ட்ரோல் வேண்டாமென்றுதான் கனம் உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் சொல்வது. பயிரிடுகிறவர்கள் எப்படியாவது விற்கவேண்டியது, பதுக்க வேண்டியவர்கள் பதுக்க வேண்டியது, பட்டினி கிடக்க வேண்டியவர்கள் கிடக்க வேண்டியது, சாக வேண்டியவர்கள் சாக வேண்டியது. அவர்களுக்கு பட்டினி கிடக்கவும் உரிமை இருக்கிறது. சென்ற அக்டோபர், டிசம்பர் மாதங்களில் சென்னை நகரத்தில் இருந்த நிலையைப் பார்த்த பிறகு கண்ட்ரோல் வேண்டாமென்று சொல்லமுடியுமா? யார் கண்ட்ரோலைக் கொண்டுவரச் சொன்னார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். நேற்று சுதந்திராக் கட்சியைப் பற்றி சொல்லியதற்காக கோபிப்பதில் என்ன அர்த்தமிருக்கிறது? மக்களைப் பாதுகாப்பதில் கொஞ்சமாவது . கருணை வேண்டாமா? நாம் வாழ்ந்தால் போதுமென்று இருக்கலாமா? மக்கள் வாழ்ந்தால்தான் நாமும் வாழ முடியும். இது நடந்த பிறகு அரசாங்கத்தின் மீது என் குறை சொல்லவேண்டும்? தீர்மானத்தில் அவர்கள் கொள்கை வரவில்லை. அரசாங்கம் விநியோகிக்க வேண்டுமென்றுதான் போட்டிருக்கிறது. வியாபாரிகள் மூலமாக என்று கூட போடவில்லை. ஏதோ நாங்கள் தகாதது செய்துவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். தண்டனையை ஏற்போம். மக்களுடைய தண்டனையைப் பெறுவதற்குத் தயாராகத்தான் பொதுப் பணியில் ஈடுபட்டு இருக்கிறோம். அதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை. மக்களை பாதுகாக்கும் வகையில் ஈடுபட்டு பல திட்டங்களை உருவாக்கி நிறைவேற்றி வருகிறோம். ரேஷன் பற்றியும் கூறினார்கள். இன்றைக்கு எட்டு அவுன்சு அரிசியும் நாலு அவுன்சு கோதுமையும் சேர்த்து 12 அவுன்சு கொடுக்கப்படுகிறது. இருபதினாயிரம் ஜனத்தொகைக்கு மேற்பட்ட நகரங்களுக்கு குடும்ப கார்டு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கோதுமை சிலர் வாங்குகிறார்கள். சிலர் வேண்டாமென்று விட்டுவிடுகிறார்கள். வேறு மாநிலங்களில் ஒருவிதமாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்தில் இல்லை. 60 லட்சம் ஜனத்தொகை என்றால் 80 லட்சத்துக்கு கார்டு கணக்கு வருகிறது. எல்லோருக்கும்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அது இல்லாமல் கன்னியாகுமரி, நீலகிரி மாவட்டங்களில் பரிபூரணமாக கிராம பகுதிகள், நகர்ப்பகுதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் நாம் ரேஷன் வைத்து எட்டு அவுன்சு அரிசி நான்கு அவுன்சு கோதுமை கொடுக்கிறோம். அதற்குமேல் ராமநாதபுரம், கோவை, திருநெல்வேலி ஆகிய மூன்று பெரிய மாவட்டங்களிலும் பரிபூரணமாக குடும்ப கார்டு கொடுத்து ஏற்பாடு செய்தி

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1965

ருக்கிறோம். ஓட்டல்களுக்கு, ரெஸ்டாரெண்டுகளுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். நாம் கொடுக்க முற்பட்டிருக்கிறோம். மற்ற இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கும் நோக்கமும் இருக்கிறது. ஓட்டல்களில் அது இல்லை, இது கிடைக்கவில்லை என்றால் என்ன செய்வது? இன்றைக்கு நாம் 12 அவுன்சு கொடுக்கிறோம். அதற்கு மேலும் வேண்டியவர்கள் கடையில் வாங்கிக் கொள்ளலாம். அதிக விலையாக இருக்கலாம். நமக்கு அதிகமாக வேண்டியிருப்பதாக கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நானும் ஒன்று கவனித்திருக்கிறேன். வறுமை மிகுதியாக இருக்கிற இடத்தில் தான் per cpita consumption ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது; உயர்வாக இருக்கிற இடங்களில் அது குறைந்திருக்கிறது. மாநிலங்களை நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. ரொம்ப வறுமையில் இருக்கிற மாநிலங்களில் அரிசி தவிர வேறு ஒன்றும் சாப்பிடுவதில்லை. அரிசியே சாப்பிடுவது என்றால் per capita consumption அதிகமாகிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அரிசி சாப்பிடுகிறவர்களுக்குத்தான் குழந்தைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்களே (சிரிப்பு).

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அப்படியும் இருக்கலாம். கொஞ்சம் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்துவிட்டால் பலகாரம் சாப்பிடுகிறார்கள். அந்த மாதிரி மாநிலங்களில் அரிசி உபயோகம் குறைவாக இருக்கிறது. இது தெரியாமல் 18, 16 அவுன்சு வேண்டுமென்று கேட்டால் என்ன செய்வது? கொடுக்கத் தயாராகத்தான் இருக்கிறோம். அந்த நிலைமை சீக்கிரம் ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். குறைந்த பட்சம் என்று 12 அவுன்சு கொடுக்கிறோம். ஓட்டல்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற ஸ்தாபனங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு உழைக்கிறவர்கள். அதிகமாகத் தேவைப்படுமென்று அதிகமாக 12 அவுன்சுக்கு மேல் கொடுக்கிறோம். Statutory Rationing பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது முடிவு செய்திருக்கும் முடிவின்படி பத்து லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட மக்கள் கொண்ட மாநகரங்களுக்கு என்று வைக்கும்போது சென்னை நகரத்தில் சட்டபூர்வமாக ரேஷன் அமைப்பது என்பதை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கும் இப்போது உள்ளதிற்கும் வித்தியாசம் இல்லை. இன்றைக்குக் கொடுப்பதைத் தான் அன்றைக்கும் கொடுக்கப்போகிறோம். இன்றைக்கு 12 அவுன்ஸ் கொடுக்கின்றோம். 'ஓட்டலிலே கொடுக்கவில்லை, அது இல்லை, இது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்பொழுது சொல்ல இடம் இருக்காது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் வாதப்படி வரவேற்கக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு கொடுக்கிறோம், Informal rationing ஸ்டேசூடரி ரேஷனிங் வந்தால் சொல்ல முடியாது. எல்லாவற்றையும் கணக்குப் பார்த்து எல்லாவற்றுக்கும் கிடைக்கும்படி செய்யப்படும். வெளியிலே இருந்து வராது. அது கண்டிப்பாக நிறுத்தப்படும். இப்பொழுது பெரிய நகரங்களில் Statutory Rationing

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களென்றால் அதற்குக் காரணம் வாங்கும் சக்தி அதிகமாக இருப்பதாலே இன்னும் கொஞ்சம் வாங்குகிறார்கள். இது கிராமங்களுக்குப் பயன்படவேண்டியது. இதனால் கிராமங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. பெரிய நகரங்களை 'கார்டன்' பண்ணிவிட்டால் கிராமங்களுக்கு இன்னும் சுலபமாக கிடைக்கும் என்பதுதான் காரணமாகக் கூறப்பட்டது. அது எப்படி இருந்தாலும் இப்பொழுது செய்வதைத்தான் ஸ்டேசூடரி ரேஷனிங் என்று செய்யப் போகிறோம். இப்பொழுது யந்திரம் தயாராக இருக்கிறது. வெளியில் இருந்து வருவது தடுக்கப்படுகிறது. ஸ்டேசூடரி ரேஷனிங் வந்தால் இன்னும் கொஞ்சம் கண்டிப்பாகத் தடுக்கப்படும்.

பருப்பு தினுசுகளைப் பற்றிக் கூறினார்கள். எனக்கு ஒன்றும் 5–30 p.m.
விளங்கவில்லை. இன்றைக்கு கோர்ஸ் கிரெய்ன்சுக்குத் தான் கண்ட்ரோல் இருக்கிறது. பருப்புக்கு இல்லை. சிலபேர் வேண்டும் என்று கூட கூறினார்கள். கடைசியிலே டெல்லியிலே 6-ம் தேதி நடைபெற்ற மகாநாட்டிலே இதற்கு கண்ட்ரோல் வேண்டாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. துவரம் பருப்பு, மற்ற பருப்பெல்லாம் நான் 3, 4 ஆண்டுகளாகவே கவனித்துக்கொண்டு வருகிறேன். இவையெல்லாம் பற்றாக்குறை, முன்பெல்லாம் வியாபாரிகள் போய் வாங்கி வருவார்கள். இப்பொழுது அப்படி ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. கண்ட்ரோல் இல்லாமல் விட்டுவிட்டால் அப்படியே தேனும் பாலும் ஓடும் என்று சொல்கிறார்களே, பருப்பு தினுசுகளுக்கு கண்ட்ரோல் இல்லை. அன்றைக்கும் இல்லை. இன்றைக்கும் இல்லை. சில சமயங்களிலே வருவதில்லை. விலை ஏறிவிடுகிறது. ஆகவேதான் நாங்கள், அரசாங்கம் வாங்கி எங்களுக்கு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம் கொடுங்கள் என்று சொல்லி அவர்கள் கொடுத்து நாங்கள் வாங்கி விநியோகித்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

கனம் எதிர்க் கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்கள் கண்ட்ரோல் நல்லதல்ல என்று கூறினார்கள். நானும் அப்படியே 100-க்கு 100 ஒத்துக்கொள்கிறேன். கண்ட்ரோல் இல்லாது இருந்தால் நல்லது தான். கண்ட்ரோலை நாங்கள் விரும்பவில்லை. ஏதோ கண்ட்ரோலிலே ஒரு மோகம் இருப்பதாக யாரும் நினைக்கவேண்டாம். ஆனால் எதுவாக இருந்தாலும் மக்களைப் பாதுக்காக்க வேண்டிய நிமித்தம், மக்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டிய நிமித்தம், அவசியமானால் கண்ட்ரோல் வைத்துத்தான் ஆக வேண்டும். அந்த அளவுக்குத்தான் நிலைமைக்கு விளக்கம் கூறினேன். இருந்தாலும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சம்பந்தம் அவர்கள் எங்களுக்கு கண்ணில்லை என்கிறார்கள். கண்ணாடி போட்டிருந்தும் கண் மூடித்தனமாக இருக்கிறோம் என்று நினைக்கிறார்கள். எங்களுக்கு விவேகம் இல்லை என்று நினைக்கிறார்கள். எங்களுக்கு இருக்கிற விவேகம், மூளை இவற்றை வைத்துக் கொண்டு மக்கள் தேவைகளை எந்த எந்த வகையிலே பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பொருத்து அரசாங்கம் உணவு விநியோகத்தை ஏற்று நடத்திக் கொண்டு வருகிறது. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தைப் பற்றி விளக்கிய பிறகு, இந்த தீர்மானத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1965

கொள்ள முடியாது என்று உறுதியாக சொல்லவேண்டி இருக்கிறது. இந்த தீர்மானத்தைப் பற்றி விளக்காமல் இருந்திருந்தால் பரவா யில்லை. விளக்கிய பிறகு, கண்ரோல் கூடாது, அரசாங்கம் தவறு செய்து விட்டது, அதைத் தண்டிக்கவேண்டும் என்ற கருத்துத் தான் இந்த தீர்மானத்தின் விளக்கம். இதைப் பிரேரேபித்த கனம் அங்கத்தினர் அவர்களின் விளக்கம். ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை, எதிர்க்க வேண்டி யிருக்கிறது என்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: கனம் தலைவர் அவர்களே, முதன் மந்திரி அவர்கள் வெகு அழகாக இந்த கண்ட்ரோல் தேவை என்பதை விளக்கமாகக் கூறினார்கள். இந்தத் தீர்மானத் தைப் பற்றியும் விவரமாக சொன்னார்கள். நான் இந்தத் தீர்மா னத்தை கொடுக்கும்பொழுதே யோசித்துத்தான், அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளும் வகையில் தீர்மானம் இருக்கவேண்டும் என்று தான், இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தேன் என்பதை அறிவார் கள். இருந்தாலும் ஒன்று சொன்னார்கள், நான் ஆத்திரப்பட்டு பேசிவிட்டேன் என்று அதிகாரம் இல்லாதவர்கள் ஆத்திரப்பட்டுப் பேசினால் பிரயோஜனம் இல்லை. உள்ளதைச் சொன்னால் ஆத்திரப் படுவதாக சொல்வது தவறு. அதை அரசாங்கம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சென்ற வருஷம் நமது மாநிலத்தில் சென்னையில் மக்கள் பட்ட அவதியைக் கண்ணால் பார்த்தும் தெரிந்தும் அரசாங் கம் செய்தது தவறு என்று சொல்லக்கூடிய நிலையைக்கண்டு நான் வருத்தம் அடைவேன் என்று முதன் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார் கள். அது உண்மைதான். ஆனால் சென்ற செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதத்தில் ஏற்பட்ட நிலைமைக்குக் காரணம் யார் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 1952-ல் கண்ட்ரோலை நீக்கிய பிறகு கிட்டத்தட்ட 1964-ஆம் வருடம் வரை அரசாங்கம் தலையிடாது இருக்கும் வரையில் விலைவாசிகள் ஏறுவதற்கு வேறு காரணங்க ளைக் கொண்டு ஏறினாலும்கூட ஜனங்கள் வாங்கமுடியாத அளவுக்கு விலைகள் ஏறிவிடவில்லை. விலை உயர்வும் கட்டுப்பாடும் வந்ததற்குக் காரணம் 1962-ல் இந்த அரசாங்கம் கண்ட்ரோலை உணவு தானியங் களுக்குக் கொண்டு வந்து லெவி சிஸ்டத்தைப் புகுத்தி ஒவ்வொரு வியாபாரியும் வாங்கக்கூடியதிலே இத்தனை சதவிகிதம் அரசாங் கத்துக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்து, அந்த அளவை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு பாக்கியுள்ள அரிசியை வியாபாரிகளும் தங்கள் இஷ்டப்படி விற்றுக்கொள்ளலாம் என்று இந்த அரசாங்கம் சொன்னபோது விலை ஏறிற்று. ஓரளவு அரசாங்கத்தின் கைக்கு அரிசி போய்விட்டது 40 சதவிகிதம் வரையில். எஞ்சியுள்ள அரிசியை அவர்கள் சொன்னதுபோல் அண்டை மாநிலமான கேரளாவிற்கு வியாபாரிகள் சப்ளை செய்யும் நிலைமையை உண்டாக்கினார்கள். அரசாங்கமும் அந்த அரிசியை உடனடியாக விநியோகம் செய்யவில்லை. ஆர்ட்டிபிஷியலாக அரசாங்கம் 1963-ல் கண்ட்ரோலின் மூலம் supply and demand

10th August 1965] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

உண்டாக்கினார்கள். அதை உண்டாக்கினால் என்ன ஆகும் என்று தெரியும். விலைவாசி ஏறுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் காரணம் என்பதை நன்றாக நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

with inflation and physical shortages, prices must rise regardless of the moral standard of traders. The responsibility for the price rise and food crises is therefore that of the Planning Commission, the Ministry of Finance and the Reserve Bank of India, though traders and farmers are being made scapegoats.

இந்த மாதிரி அரசாங்கமே விலைவாசி ஏறுவதற்கு காரணங்களை உண்டாக்கிவிட்டது. நேற்று நமது தொழில்துறை மந்திரி இதை ஒத்துக்கொண்டார்கள். நமது ரூபாயின் மதிப்பு 17 பைசாவாக இல்லாவிட்டாலும் 67 பைசாவாக இருக்கிறது. இரண்டு வருஷத்தில் இன்னும் எவ்வளவு குறைந்து இருக்கிறது என்று மந்திரி அவர்களும் கூறுவார்கள்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: உலகம் பூராவும் குறைந்து கொண்டு வருகிறது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: உலகம் பூராவும் குறைந் தாலும் எங்கெங்கே குறைகிறதோ அங்கே எல்லாம் இந்தப் பிரச்னை இருக்கிறது என்பதை மந்திரி அவர்கள் உணர்கிறார்கள்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கணக்கெடுத்துப் பார்த்த தில் பிரான்ஸ் தேசத்தைவிட நமது தேசத்தில் குறைவாகத்தான் குறைந்து இருக்கிறது. பத்து வருஷத்திலே 1954 முதல் 1964 வரையில் 100-க்கு 65 இருக்கிறது. பிரான்சிலே 100-க்கு 64 இருக் கிறது என்றேன்.

DR. H. V. HANDE: Sir, Madras Statistics cost of living index figure is nearby 600. During the last ten years, it has increased by six times.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member is not apparently able to read statistics. In 1936–39, the base figure was taken as 100. That is the pre-war year. If the pre-war year figure was 100, then it is now 500 or 600. But nobody in the world can ever compare the price of the pre-war year with the price now. That is never done.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: பொருளாதார நிபுணர்கள் என்ன அபிப்பிராயங்கள் சொல்கிறார்கள் என்பது எங்களை விட அரசாங்கத்துக்கு நன்றாகத் தெரியும். நாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டியதெல்லாம் நல்ல அரிசி குறைந்த விலையில் கிடைக்க வேண் டும். சென்ற வருஷம் ஏற்பட்ட நிலைமைக்கு அரசாங்கம் 40 சத விகிதம் லெவியும் பாக்கியுள்ள அரிசியை அவர்கள் இஷ்டம்போல் விற்றுக் கொள்ளலாம் என்று இந்த அரசாங்கம் அனுமதித்ததும், அதோடு கேரளாவில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு கேரளாவுக்கு போவ தற்கு அனுமதித்ததும், இதெல்லாம் உண்மை என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. அத்துடன் இவர்கள் கேரளாவுக்கு எப்படிப்

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [10th August 1965

போகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்களோ அதேபோல ஆந்திராவிலே இருந்து நமக்கு கிடைக்கவேண்டிய நெல்லூர் அரிசி வருகிறதா என்று பார்க்கத் தவறி விட்டார்கள். திடீரென்று விழித்துக் கொண்டார்கள். கூக்குரல் ஏற்பட்ட பிறகு தான் அரிசிப் பஞ்சம் தெரிந்ததே தவிர நாட்டில் என்ன நடந்தது என்று கவனித்தார்களா என்று கேட்கிறேன். சென்ற வருஷம் அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அதனால் இனிமேல் எப்பொழுதும் கண்ட்ரோல் ரேஷனிங் தேவை என்று அரசாங்கம் நினைத்தால் நாங்கள் தடுக்க முடியாது. அவர்கள் சொன்னதைப் போல் மக்கள் வாங்கினால் வைத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான். வாங்காவிட்டால் எடுத்துவிட வேண்டியதுதான். கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் சொன்னதுபோல் மக்களின் தீர்ப்புக்கு எல்லோரும் உட்பட்டவர்கள். சுதந்திரா கட்சிக்காரர்கள் மட்டும் விதிவிலக்கல்ல. இந்த நிலையில் வியாபாரிகளுக்காக வக்காலத்து வாங்கி பேசுவதாகத் தோன்றுகிறது என்று சொன்னார்கள். வியாபாரிகளுக்கு நான் வக்காலத்து வாங்கத்தேவையில்லை. வியாபாரிகளே தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்வார்கள். நான் வியாபாரியாக இருந்தாலும் இந்த கண்ட்ரோல் வந்த பிறகு வியாபாரத்தை விட்டுவிட்டேன் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு ஞாபகப் படுத்த ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற குறுவை காலத்தில் இந்த தொந்தரவு வரும் என்று தெரிந்தே இந்த வியாபாரத்தை விட்டுவிட்டேன். ஆண்டவன் ஒருவனால்தான் நாம் வாழமுடியுமே தவிர ஏதோ தப்பு, தவறு பண்ணி நீண்ட காலம் வாழ முடியாது என்ற நம்பிக்கை உண்டு. இந்த நிலைமையில் வியாபாரிகளுக்காக வக்காலத்து வாங்க அவசியமில்லை.

பதுக்கல் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. பத்து அல்லது 100 வியாபாரிகளோ மிராசுதார்களோ பதுக்கிவைத்தால், அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். ஆனால் கோடிக்கணக்கான மக்கள்—ஒவ்வொரு வீட்டில் இருப்பவர்களும்—தானியத்தை தேவைக்கு அதிகமாக வைத்திருந்தால், அது பதுக்கலா என்று கேட்கப்படுகிறது. இதைக் குறிப்பிட பதுக்கல் என்ற வார்த்தையை உபயோகிக்க நான் தயாராயில்லை. இந்த வார்த்தையை உபயோகிப்பதை யாரும் ஆட்சேபிப்பதாக இருந்தால், அதை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ள நான் தயாராயிருக்கிறேன். அரசாங்கம் தங்களுக்கு எப்போதும் அரிசி கொடுக்கும் என்ற உறுதி பொதுமக்களுக்கு இருந்தால் அவர்கள் ஏன் தானியத்தை அவ்வாறு சேர்த்து வைக்க வேண்டும்?

5-40 p.m. மக்களிடம் உபரியாக உள்ள தானியம் கொள்முதல் செய்யப்படுவதாக அரசாங்கம் கூறுகிறது. கிராமங்களில் உள்ளவர்களிடமிருந்து உபரி தானியத்தை வாங்கி வந்து விட்டால், அங்கே அரிசிப் பஞ்சம் வரும் பட்சத்தில் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? கிராமங்களில் குடும்பக் கார்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? சென்னையிலும் திருச்சியிலும், இன்னும் பல நகரங்களிலும் குடும்பக் கார்டுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருச்சியில் கார்டு உள்ளவர்களுக்கு

10th August 1965] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

வாராவாரம் அரிசி கொடுக்கப்படுகிறதா? அவர்களுடைய தேவைக்கேற்ப அரிசி சப்ளை செய்யப்படுவதில்லை. அவர்களில் பெரும்பாலோர் கறுப்பு மார்க்கெட்டில் அரிசி வாங்கித்தான் சாப்பிடுகிறார்கள். கார்டு கொடுக்கப்பட்டவர்களில் 30 அல்லது 40 சதவிகிதத்தினருக்குத்தான் அரிசி கிடைக்கிறது. "ஸ்கேர் அண்ட் ஸ்கேர்ஸிடி" உள்ள நிலைமையை சர்க்கார் உண்டு பண்ணி விட்டனர். சர்க்கார் இந்த நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட்டு மக்களுக்கு வாராவாரம் அரிசி கொடுக்கவும் தவறினால் அவர்கள் சாப்பாட்டுக்கு என்ன செய்வார்கள்? 'ஸ்டாசுடரி ரேஷனிங்' வந்துவிட்டால் கறுப்பு மார்க்கெட் வரும்.

நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே அரிசி உபரியாக இருக்கிறது. மற்ற மாநில ஜனங்கள் கஷ்டப்படும்போது அவர்களுக்கு நாம் உதவ வேண்டியது தான். நமது மாநிலத்திலுள்ள உபரி தானியத்தை அரசாங்கம் வாங்கி மற்ற மாநிலங்களுக்கு அனுப்பலாம். கண்ட்ரோல் முறையும், ரேஷன் முறையும் வேண்டாம். இந்தக் கருத்தை நான் கனம் முதல் மந்திரியிடம் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். ரேஷன் முறையும், கண்ட்ரோல் முறையும் திட்டக் கமிஷன் பெற்ற குழந்தைகள். அந்தக் குழந்தைகளை வளர்க்க வேண்டியது திட்டக் கமிஷனின் கடமை தான். எனவே இந்த முறைக்கு கனம் முதல் மந்திரி ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன்.

மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை ஆனால் அரசாங்கம் அதிகமாகச் செலவு செய்யாமல் மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும். 1952-ஆம் ஆண்டில் கண்ட்ரோல் எடுக்கப்பட்ட பிறகு 1965-ஆம் ஆண்டு வரையில் மக்கள் அரிசிக்காக தெருத் தெருவாக அலையவில்லை. அரசாங்கம் தலையிட்ட பிறகு தான் இந்த நிலைமை வந்துவிட்டது என்பதை நாம் அனுபவ பூர்வமாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டைப் பொருத்தவரையில் நமக்கு கண்ட்ரோல் தேவையில்லை. இங்குள்ள அரிசி வெளியே போகாதபடி பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

தீர்மானத்தை நான் வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்தத் தீர்மானத்தில் ஒரு தவறும் இல்லை. சென்னையில் ஹோட்டல்களுக்கு அரிசி கொடுக்கப்படுவதில்லை. கண்ட்ரோலை எடுத்துவிட்டால் ஹோட்டல்களுக்கு அரசாங்கம் அரிசி கொடுக்க வேண்டாம்; ஹோட்டல்காரர்களும் அரசாங்கத்தை நம்பி இருக்க வேண்டாம். அவ்வாறு செய்வதாக அரசாங்கம் கூறினால் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு கனம் அமைச்சருக்கு என்ன ஆட்சேபம் இருக்கிறது? எனவே இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்மென்று கனம் முதல் மந்திரியையும் மற்ற காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களையும் சபையின் மற்ற அங்கத்தினர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சுதந்திரா கட்சியினால் 'அலெர்ஜி' என்ற ஒரு புது வியாதி எல்லோருக்கும் ஏற்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டது. அந்த வியாதிக்கு மருந்து சுதந்திரா

கட்சி தான் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) விஷத்திற்குக் கூட விஷம் தான் மருந்து. இதை கனம் முதல் மந்திரி அனுபவத்தில் உணர்வார். நேற்று சுதந்திரா கட்சியைப் பற்றி அவர் பேசியபோது அவர் எவ்வளவு ஆத்திரப்பட்டார் என்பதை நாங்கள் கவனித்தோம். நேற்று ஒரு காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர் பேச எழுந்தபோது காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பட்டபாடு காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத் தெரியும். இந்த நிலையில் உள்ள கட்சி கட்டுப்பாடு தேவை என்று சொல்வதில் ஆச்சரியம் இல்லை. மனிதனுக்கு சுதந்திரம் தேவை என்பதை இவர்கள் உணர்வார்கள். என் தீர்மானத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, கிராமங்களிலுள்ள 'மார்க்கெட்டபில் ஸர்ப்லஸ்' அரிசி பூராவையும் அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்துவிட்டால், அங்கு அரிசித் தட்டுப்பாடு வரும் பட்சத்தில் அப்போது கிராம மக்கள் என்ன செய்வார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. சுப்பையா செட்டியார் கேட்டார். கிராம மக்கள் அரிசித் தட்டுப்பாட்டினால் கஷ்டப்படாமல் இருக்கும் பொருட்டு, கிராமங்களில் அரிசி கிடைக்கச் செய்வதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும். அந்த அடிப்படையில் தான் பெரிய மாவட்டங்களான திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், கோவை ஆகிய மாவட்டங்களில் 'informal rationing' கொண்டு வருவதாக இருக்கிறோம்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சுப்பையா செட்டியார் சில மேற்கோள்கள் காட்டினார்; அவை ஸ்வராஜ்யா பத்திரிகையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைபற்றி எதுவும் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. காந்தியடிகள் வெளியிட்ட கருத்தை அவர் மேற்கோளாகக் காட்டினார். காந்தியடிகள் கண்ட்ரோல் பற்றி பொதுப்படையாகக் கருத்துத் தெரிவித்தார். அந்தப் பொதுப்படையான கருத்தை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் காந்திஜீ நமக்கு நிலைமைக்குத் தக்கவாறு யோசனைகளை கூறத் தயங்கியதில்லை. காந்திஜீ அங்கீகாரம் இருந்ததால்தான் காஷ்மீருக்குப் படைகள் அனுப்பப்பட்டன. அந்த அந்த சமயத்தில் சந்தர்ப்பத்தில் காந்திஜீ வெளியிட்ட கருத்துக்களை எப்போதும் பின்பற்ற வேண்டும் என்று ஒருவர் கூறுவாரானால், அவர் காந்திஜீயை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று சொல்லலாம்.

MR. CHAIRMAN : Is the hon. Member withdrawing his resolution?

5-50 p.m. SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : I am pressing my resolution, Sir.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'This House recommends to the Government to take steps to assure regular supply of rice, wheat and other foodgrains to authorised dealers for distribution to family card holders in mofussil cities, and for the supply of adequate foodgrains to establishments like hotels, factory, canteens, etc.'.

The resolution was put and lost.

(2) *Admissions in schools and colleges.*

*** திரு. க. அன்பழகன் :** சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் தந்திருக்கின்ற இந்த மிக முக்கியமான தீர்மானத்தை இப்போது முன் மொழிகிறேன்.

"தகுதியுள்ள மாணவர்களுக்கும் மேற்கொண்டும் படிக்க வேறு வழியில்லாமல் உள்ளவர்களுக்கும் இம்மாநிலத்தில் உள்ள பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் தொழில் நுட்ப கல்வி நிலையங்களிலும் இடம் கிடைப்பதில்லை என்னும் காரணத்தால் எழுகிற நிலையைச் சரிப்படுத்த வழிவகைகளை ஆராய்வதற்கென நிபுணர்கள் குழு ஒன்றை நியமிக்கலாம் என்று இம்மன்றம் அரசாங்கத்துக்கு பரிந்துரைக்கின்றது."

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்த உறுப்பினர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களானால் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது நமக்கு இன்னும் பத்து நிமிஷங்கள் தான் இருக்கின்றன. நீண்ட வாதத்திற்கு அவகாசம் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். அக்டோபர் கூட்டத்தில் இது வரவேண்டியிருக்கும். ஆகையால் முதலில் இதனுடைய நிலைமையை சுருக்கமாக விளக்க விரும்புகிறேன். அதற்கு மேல் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேச வேண்டுமென்றால் பேசலாம்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அதுவும் ஆறு மணிவரையில் தான் பேசலாம். (சிரிப்பு.)

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஏனென்றால், இந்தத் தீர்மானம் முடிவு பெறாமல் பத்திரிகையில் வந்தால் ஏதோ ஒரு பயங்கரமான நிலைமை மாணவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற தவறான கருத்து ஏற்படலாம் என்பதற்காக நான் விளக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தையொட்டி என்னுடைய கருத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் பேச வாய்ப்பான நேரமாக இல்லாவிட்டாலும் தீர்மானத்தின் கருத்து என்னவென்று சொன்னால் தான் தீர்மானத்தினைப்பற்றி அமைச்சர் விளக்கம் தருவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : தீர்மானத்தில்தான் அது இருக்கிறதே?

திரு. க. அன்பழகன் : இத்தீர்மானம் ஒரு அவசர தீர்மானத்தை ஒத்தது. கொள்கை அடிப்படையில் அமைந்ததல்ல. நிலைமை அடிப்படையில் அமைந்தது. உணவுப் பிரச்னை நம்முடைய நேரத்தை மிகுதியாக எடுத்துக்கொண்டது. இந்தக் கல்விப் பிரச்னைக்கு நேரம் இல்லாது போய்விடுமானால் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட நேர நெருக்கடி இருக்கும். கல்வித் துறையில் இட நெருக்கடி ஏற்பட்டதால் மாணவர்கள் பல்வேறு கட்டங்களில் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதற்கு முன் இதுபற்றி

முதல் அமைச்சர் விளக்கம் தருவதாகச் சொல்வதால் அது பயன் படுமென்று கருதி நான் அதை வரவேற்கிறேன்.

*** கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** ஆரம்பக் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் 300 மக்கள் தொகை கொண்ட ஒவ்வொரு ஊருக்கும் ஆரம்பப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிகளில் எவ்வளவு மாணவர்கள் சேர்க்கக்கூடுமென்ற நிலையை வைத்துக் கொண்டு இன்றைக்கு எத்தனை மாணவர்கள் வருகிறார்கள் என்று பார்த்தால் நூற்றுக்கு நூறு மாணவ மாணவிகள் வந்தாலும் இன்றைக்கே சேர்த்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். 100-க்கு 92 விதம் ஆண்கள் பெண்கள் சேர்த்து ஆறு முதல் பதினோரு வயது மாணவ மாணவிகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். தட்டுப்பாடு வருகிறதென்றால் என்ன அர்த்தம்? குறிப்பிட்ட பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போக வேண்டுமென்று விரும்பலாம். அதில் இடமில்லாமல் இருக்கலாம். அது தவிர ஆரம்பப் பள்ளியில் இடமில்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆண்டுதோறும் அதிகமாகி வருகின்றன. 10 ஆயிரம் ரூபாய் டெபாசிட் என்று முதலில் ஐயாயிரம் ரூபாய் கட்டிவிட்டு பின்னால் பாக்கியை கட்டுவது என்றால் உயர்நிலைப் பள்ளி பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்கிறார்கள். அவ்வாறு பல உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. 500 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிறகு இந்த ஆண்டு தேவையிருக்காது என்று நினைத்தேன். 150-க்கு மேல் புதிதாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கல்வி நிபுணர்கள் தரம் குறைந்து விடுமே என்று கவலைப்படுகிறார்கள். தரம் குறையக் கூடாது என்ற கவலை அரசாங்கத்திற்கும் உண்டு. வசதிகளைப் பெருக்குவதிலும், அதற்குத் தகுந்த விஞ்ஞான அறிவு பெற்ற ஆசிரியர்களைப் பெறுவதிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. பிள்ளைகளுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் உயர்நிலைக் கல்வி குறைந்த பட்ச படிப்பு என்ற உணர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட பள்ளியில் சேர்க்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் அதிகமாகப்போனால் அங்கே ஒரு நெருக்கடி ஏற்படுகிற மாதிரி தோன்றும். ஆனால் இன்றைக்குச் சொல்வேன். ஆண்டுதோறும் இது நாம் அனுபவிக்கிற ஒரு அனுபவம், நாம் காண்கின்ற காட்சி, கேட்கிற ஒரு குறைபாடு. மாணவர்களுக்கு இடமில்லை என்று பத்திரிகைகள் எழுதும்; போட்டோக்கள் போடுவார்கள். ஏதோ இந்த முறை பத்திரிகைகள் போடவில்லை. அது ஒரு பழக்கமாக—பேஷனாகப் போய் விட்டது. யாராவது மாணவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் இடம் கிடைக்காமல் நிறுத்தப்பட்டார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஏதாவது இருந்து சொன்னால் அதில் மேற்கொண்டு கவனம் செலுத்தலாம். ஆரம்பப் பள்ளியில் இடமில்லாமல் வீட்டில் இருப்பதாக யாரும் சொல்லவில்லை. உயர்நிலைப் படிப்பை எடுத்துக்கொண்டாலும் குறைந்த பட்ச படிப்பு என்ற வகையில் கல்லூரி படிப்பில் எல்லோருக்கும் ஆர்வம் இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக கல்லூரி வைக்கிறவர்கள்

வைக்கட்டும் என்றும் அதற்கு ஆதரவு கொடுக்கிறோம் என்றும் சொல்கிறோம். மற்றவைகள் பல்கலைக்கழகம் கவனித்துக் கொள்ளும். அப்படியும் அரசாங்கம் ஒன்றிரண்டு கல்லூரிகளை ஆரம்பித்திருக்கிறது. மேலும் கல்லூரி அமைக்க வேண்டிய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் செய்கிறோம். கோவையிலிருந்து வந்தவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். நாங்களே அமைக்கவேண்டுமென்றால் அவ்வளவு அதிகமான பொருள் திரட்ட முடியாது; அரசாங்கம் அமைக்க முன்வரவேண்டுமென்றார்கள். கோவையிலிருந்து வந்தவர்கள் அப்படிச் சொன்னார்கள். ஆகையால் இதிலும் கஷ்டமிருக்கிறது. ஐந்து லட்சம் நன்கொடையாக வசூலித்துக் கொடுங்கள், மற்ற பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று சொன்னோம். பெண்களுக்கும் பொதுவாகவும் கல்லூரிகள் அமைக்கப்படுகின்றன. ஆண்டுதோறும் கல்லூரிகள்—இந்த ஆண்டிலும் புதிதாகக் கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நெருக்கடிக்குக் காரணம், குறிப்பிட்ட ஒரு கல்லூரிக்கு மனுப்போடுகிறார்கள். சிலர் நான்கைந்து கல்லூரிக்குப் போடுகிறார்கள். முதலில் வருவதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். சரியோ, உண்மையோ என்னவென்று தெரியாது. திருச்சி செயிண்ட் ஜோசப் கல்லூரிக்கு 4,000 மனுக்கள் வந்தன என்று சொல்கிறார்கள். கல்லூரியினுடைய பாராட்டுதலாக இருக்கிறதே தவிர உண்மையில் நெருக்கடி என்று எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. செயிண்ட் ஜோசப் கல்லூரிக்கு வந்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறார்கள். அதில் கிடைக்கவில்லை என்றால் வேறு ஒன்றுக்கு போகிறார்கள். என்னிடம் சிலர் சிபாரிசுக்கு வருகிறார்கள். நான் யார் சிபாரிசு செய்வதற்கு?

மற்றொன்று, ஸ்கூல் பைனல் பரீட்சை முடிவுகள் தாமதமாக தெரிவிக்கப்பட்டதால் கல்லூரிகளுக்கு அப்ளிகேஷன் போட முடியவில்லை என்றார்கள். வைஸ்-சான்சலருக்கு அதைத் தெரிவித்து மேலும் காலம் வேண்டுமென்று கேட்டோம். ஒப்புக் கொண்டார்கள். அப்ளிகேஷன் ஆகஸ்டு 21-ந் தேதி வரையில் போட காலம் நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்லூரிகளில் ஸ்தானங்களை அதிகப்படுத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. சென்ற ஆண்டும் அப்படித்தான் செய்யப்பட்டது. சென்ற ஆண்டு மாணவ மாணவிகள் வராமல் போகவில்லை. புதிதாக அமைக்கப்பட்ட கல்லூரிகளில் மனுக்கள் சரியாக வரவில்லை. கல்லூரி மேல் படிப்புக்கு அமெரிக்கா, ஜெர்மனி என்று சிலர் போகிறார்கள். அங்கேயே தங்குகிறார்கள். தங்கள் ஊரில் இடம் வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பதில்லை சிலர். உள்ளூரில் உள்ளவர்களுக்கும் இடம் கொடுங்கள் என்று பல்கலைக் கழகத்துக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. கல்லூரி ஸ்தானங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கம் தெரிவித்தது. பல்கலைக் கழகமும் அனுமதி தரவேண்டும். அவர்களும் ஓரளவு கொடுக்கிறார்கள். விஞ்ஞான பாடங்கள் அதிகப்படுத்த போதிய வசதியில்லை. கொடுக்க முடியவில்லை என்று தெரிவித்ததாகத் தெரிகிறது. வைஸ்-சான்சலருக்கு எழுதியிருக்கிறது. இது வரையில் இல்லாத வகையில் மாணவர்கள் கல்லூரிகளில் சேர விரும்புகிறார்கள். எப்படியாவது இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1965

அரசாங்கம் கருதுகிறது. விஞ்ஞானப் படிப்புக்கு இடம் கொடுப்பது கஷ்டம் என்று பல்கலைக் கழகம் தெரிவித்தது. ஹியூமானிட்டிஸ் (Humanities)-க்கு இன்னொரு செக்ஷன் வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு கடலூருக்கு சென்றிருந்தேன். விஞ்ஞானத்திற்கு ஒரு செக்ஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்றார்கள். பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தெரிவித்தோம். அனுமதி கொடுத்தார்கள். கல்லூரி பிரின்சுபாலுக்கு தெரிவித்தோம். விஞ்ஞானத்திற்கும் இடம் கொடுக்க கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. கோவையில் ஹியூமானிட்டீஸ்க்கு புது செக்ஷன் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இப்படி நெருக்கடி வருவது கூட நல்லது என்று சொல்லவேண்டும். அதனால் ஹியூமானிட்டீஸ் (Humanities) -க்கும் மாணவர்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வரும் போதெல்லாம் அதிக அக்கறையுடன் பிரச்னைகள் கவனிக்கப்படுகின்றன. கல்லூரிகளிலே சேரமுடியாமல் போகும் நிலை ஏற்படாது. இந்த ஆண்டிலேயும் அதிகமாகக் கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கென்று ஒரு குழு போட்டு அவர்கள் என்ன செய்யமுடியும்? இருக்கிற நிலைமை இதுதான். ஆகையால் இந்தக் குழுவிற்கு அவசியமில்லை என்று கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை கனம் அங்கத்தினர் வற்புறுத்தவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : On a point of information, Sir. சென்னை நகரத்திலே மட்டும் பி.யு.சி. வகுப்பிலே சேர விரும்புகிற மாணவர்களிலே 100-க்கு 25-க்கு மேலே சென்னை நகர மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைக்காத சூழ்நிலை சென்னையிலே இருக்கிறது. இது மிகப் பெரிய நகரமாக இருந்து மக்கள் தொகை அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் மற்ற நகரங்களிலே இல்லாத அளவு நெருக்கடி இருக்கக்கூடும். ஏறத்தாழ எந்த அளவு மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட இடம் இருக்கிறதோ அதை அதிகப்படுத்தி P. U. C வகுப்பில் விஞ்ஞானப் பகுதியிலே சென்னையிலே, மேலும் 500 மாணவர்களையாவது பல்வேறு கல்லூரிகளிலே சேர்க்க அமைச்சர் அவர்கள் பல்கலைக் கழகத்தின் மூலம் வழி செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக விஞ்ஞானப் பயிற்சிக்கு (லெபாரடரி) பயிற்சிக்கூடங்கள் போதுமான அளவு இல்லை என்று சொல்கிற காரணத்தால் விஞ்ஞான மாணவர்கள் வெவ்வேறு நேரத்திலேயாவது காலை 8 மணிக்கோ, மாலை 5½ மணி வரை இருந்தோ பயிற்சி பெறத்தக்க வகையிலே 500 மாணவர்களுக்குப் புதிதாக இடம் கிடைக்க வழி செய்து இந்த நெருக்கடியைத் தவிர்க்க அமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: சென்னை நகரிலே 100-க்கு 25 பேருக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை என்றால் 75 பேருக்கு இடம் கிடைக்கக்கூடும். எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கு இல்லை. இப்பொழுது பாலிடெக்னிக் பற்றி தீர்மானத்திலே இருக்கிறது. இன்ஜினீயரிங் இன்ஸ்டிட்யூஷன் இருக்கிறது.

10th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

எல்லாவற்றுக்கும்தான் போகவேண்டும். எந்த நாட்டிலேயும் மெட்ரிகுலேஷன் பாஸ் பண்ணுகின்றவர்களுக்கெல்லாம் கல்லூரியிலே இடம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வதில்லை. இருந்தாலும் எவ்வளவு தூரம் கல்லூரிகளிலே ஸ்தாபனங்களை அதிகப்படுத்த முடியுமோ அதுபற்றி பல்கலைக் கழகத்தோடு தொடர்ந்து பேசி அது எவ்வளவு தூரம் சாத்தியப்படுமோ அதைச் செய்ய அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது என்று கூறி வேறு விவரங்களை பின்னாலே தெரிவிக்கிறோம் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Discussion on the resolution will be continued on the next non-official day.

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m., tomorrow.

The House then adjourned. 6-20 p.m.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 190 *Notification issued with G.O. Ps. No. 1497, Revenue, dated 8th May 1965 making amendments to the Madras General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]*

* 191. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1018, Education, dated 14th June 1965 approving the list of all the parks and play-fields set out in the area within the jurisdiction of the Padmanabhapuram Municipal Council in Kanyakumari district. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act XXVI of 1959).]*

* 192 *Notification issued with G.O. Ms. No. 918, Education, dated 1st June 1965 approving the list of all the parks and play-fields set out in the area within the jurisdiction of the Tiruppattur Municipal Council in North Arcot district. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act XXVI of 1959).]*

B. Reports, notifications and other papers.

* 35. *Answer to Legislative Assembly question relating to the particulars of total fish catches for a period of one year during 1963–64 and the steps taken to increase the production of fish in this State.*

* 36. *Reports of the Estimates Committee of the Madras Legislative Assembly on Khadi and Village Industries and Industrial Estates.*

---

* **Laid on the Table of the House on 9th August 1965.**

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 11th August 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Grade I Sanskrit Pandits

* 101 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether Grade I salary is allowed to a Sanskrit Pandit of Grade I qualification handling Higher Forms as the only Sanskrit Pandit in the High Schools, irrespective of the rule of 17 hours work?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Grade I scale of pay is allowed to a Sanskrit Pandit of Grade I qualification handling Higher Forms, if there is only one Pandit, irrespective of the rule regarding 17 hours of work, provided he was in service prior to 1st January 1948.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, under what conditions is a Second I Grade Pandit allowed in respect of Sanskrit?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Notice, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the rules applicable to the regional language, that is, Tamil, applicable to Sanskrit also in respect of the Sanskrit Pandit?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, in view of the encouragement that is proposed to be given by the Government to Sanskrit, will they extend the same rules as are applicable to Tamil to Sanskrit also in respect of the appointment of I Grade Pandit?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

Non-teaching staff in Secondary Schools

* 102 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from the non-teaching staff in Secondary Schools in Madurai district as regards revision of pay scales and service conditions; and

(b) if so, the action taken thereon?

[11th August 1965

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) The matter is under consideration.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, this is a grievance of all the non-teaching staff in all the schools in the State. Is there any proposal before the Government to come to a quick decision at a very early date?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have stated that the matter is under consideration.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, it is the habit of the Government to say "It is under consideration", for years. Will the Government say that they have any proposal before them for giving them any concession or remuneration as they have asked for it, instead of saying for years that it is under consideration?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is difficult, whether it is the Government or anybody else, to give up one's habits.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, are the Government aware that the cuts in respect of the non-teaching staff have not yet been restored, and, if so, what are the reasons for it?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no particulars about it. The hon. Member may put a separate question.

Ranganathaswami temple, Srirangam

* 103 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the rampart walls of the Ranganathaswami temple, Srirangam, are in a very dilapidated condition with stones falling from them and endangering the life of people living nearby;

(b) whether the Government have examined the present condition of the walls;

(c) the steps proposed to be taken to keep the walls in good condition; and

(d) the agency to which the responsibility of maintaining them in good repairs has been entrusted?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes. The Chief Engineer (Buildings) after inspection has stated that the walls constitute a danger to the public to a certain extent.

(b) & (c) The Chief Engineer has given instructions to destroy all the live plants grown over the rampart walls. The Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration Department), Madras, who was requested to inspect the premises along with the Executive Engineer, Tiruchirappalli Division, a representative of the temple, and the Municipal

11th August 1965]

Commissioner, to discuss the matter and suggest some workable proposition at the minimum cost in order to avert any possible danger to the public safety, has since submitted his report and it is under scrutiny of the Government.

(d) The matter is under consideration of the Government.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, is it a fact that the ownership of the walls is being disputed and ownership is not acknowledged either by the temple or by the municipality, and, if so, may I know to whom do the walls belong?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is rather an anomalous and confusing position. Adjoining the walls, houses have come up, and there are private residents in those houses. To-day these walls are no-man's property, as a matter of fact. It is very difficult to repair the walls. It is costlier to demolish them. Taking all these into consideration, an estimate has been prepared to repair them and to remove some portion. This estimate comes to a lakh and ten thousand rupees. Now, the Government are considering how the repairs should be carried out in order to avoid public danger.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, பழுதுபட்டிருக்கிற இடங்களில் ஆபத்து வரும்போது அதையொட்டிய இடங்களில் குடியிருப்பவர்கள் அங்கில்லாமல் அதைவிட்டு நீங்கிவிடவேண்டு மென்றும் பொதுமக்கள் அந்த இடங்களிலே வரக்கூடிய நிலைமை இருந்தால் அது 'ஆபத்தான இடம், நெருங்காதீர்கள்' என்று அந்த இடங்களில் அறிவிப்பு போடச்செய்ய உடனடியாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கொஞ்ச நாட்கள் முன்பு அங்கு போய்ப் பார்த்து எந்த எந்த விழும் நிலையில் உள்ளதோ அங்கெல்லாம் மார்க் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களும் அங்கே குடியிருக்கிறார்கள். பப்ளிக் ஹெல்த் இலாகாவினர் ஆபத்து இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள என்ன செய்யவேண்டுமென்று கவனித்துக்கொள்கிறார்கள். ஆபத்தைத் தவிர்க்க ரிப்பேர் செய்யவேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் யோசனையில் இருக்கிறது.

DR. H. V. HANDE : Sir, does this come under the purview of the Public Buildings Licensing Act?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am not quite aware of the provisions of the Public Buildings Licensing Act. It is not a question of licensing here. Here is an old wall, and the experts in archaeology say that there is nothing in the wall which has to be preserved except some towers, from the archaeological point of view. Nobody cares to own the walls; and removing the walls appears to be too costly.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : In view of the explanation given by the Chief Minister that removal of the walls is costlier

[11th August 1965

than repair, will the Government take steps to prevent damage to the adjoining houses and the people therein without any further delay? Will they do the job quickly?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: In the circumstances, the Chief Engineer has been asked to prepare an estimate, and the estimate has been submitted. It is under the consideration of the Government.

Petroleum investigation

*104 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the latest position of petroleum investigation near Pudukottai;

(b) the depth to which boring has been done; and

(c) the quantity of petrol expected if the venture is successful?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) to (c) The Oil and Natural Gas Commission conducted driling operations for oil in Pattukottai area of Thanjavur district. To obtain sub-surface geological information about the rock formations at depth, two structural wells were dug in the area near Pattukottai. Drilling had, however, to be discontinued at a depth of 839 metres as against the projected depth of 1,200 metres due to drilling difficulties. Another well which was drilled up to 988 metres near Pattukottai was closed on 13th April 1965 after being logged and plugged. The results of the investigations are awaited.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Sir, may I know the amount spent so far on this investigation and the estimated cost of the total amount to complete this investigation.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The project is being conducted by the Government of India. Details with regard to the expenditure, cost, etc., will be available only with the Government of India.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, the question deals with Pudukottai though the Hon. Minister has given the answer with reference to Pattukottai. Is there any possibility of getting petrol in Pudukottai area?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I thought it was a misprint in the hon. Member's question. Though I could have merely said "No", taking advantage of the typographical error, I said that there was a project in Pattukottai.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: The Food Minister was reminding us about getting water to Pudukottai. If petrol is not available, at least will Government think of getting the Cauvery water to Pudukottai?

11th August 1965]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is not relevant to the question. We are in a different question.

MR. CHAIRMAN: We are on petrol now.

Bauxite

*105 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state— 3-10 p.m.

(a) whether bauxite is found in Madurai district; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) Yes, Sir. Deposits of bauxite have been discovered in the Western Ghats ranges between Kodaikanal and the Top Station. The State Geological Branch of the Industries Department is investigating the area and the work is under progress. The final reserves of the bauxite occurrences can be estimated only when investigations in all the hills have been completed and chemical analysis of the ore is carried out.

SRI S. K. SAMBANDHAN: What is the quantity of bauxite that is available in that area?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is estimated roughly that there will be two million tonnes of bauxite in that area.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அங்கே கிடைக்கிற 'பாக்சைட்'டிலிருந்து எடுக்கப்படுகிற அலுமினிய தாது அளவு நூற்றுக்கு ஐம்பது விழுக்காடுக்கு மேல் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. சேலத்தில் கிடைப்பதைவிடச் சிறந்தது என்றும் குறிப்பிட்டிருப்பதால் அந்த பாக்சைட்டைக் கொண்டு அலுமினிய உற்பத்தி செய்ய அங்கு பொதுத்துறையில் தொழிற்சாலை அமைக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அங்கே அமைப்பதற்கு உத்தேசமில்லை. அது கட்டுபடியாகாது. சாதாரணமாக உலகத்தில் பெரிய தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் குறைந்த பட்சம் 30 ஆயிரம் டன் இருந்தால்தான் கட்டுபடியாகும் என்றிருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கிற தொழிற்சாலை 10 ஆயிரம் டன்தான். அதிகமாகப் பாக்சைட் கிடைத்தால் அலுமினியமாக 'கன்வர்ட்' செய்து அந்தத் தொழிற்சாலைக்குத்தான் உபயோகிக்க வேண்டியிருக்கும்.

திரு. க. அன்பழகன் : அகில இந்திய தேவையைக் கருதிப்பார்த்தால் நமக்குக் கிடைக்கிற அலுமினியம் குறைவாக இருப்பதால் குறைந்த பட்சத்தில் உள்ள திட்டமாக இருந்தாலும் அதற்கு ஒரு திட்டத்தை மேற்கொள்ள மறுபரிசீலனை செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : 'நாங்கள் இதை எடுத்து உபயோகப்படுத்தப் போகிறோம்' என்றுதான் சொன்னேன். சர்க்கார் துறையில் செய்தால் கட்டுபடியாகாது என்றேன். அங்கு

[11th August 1965

10 ஆயிரம், இங்கு 10 ஆயிரம், என்று சிறு சிறு பாக்டரிகளாக வைக்க முடியாது என்றுதான் சொன்னேன்.

Cattle disease

* 106 *Q.*—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) the number of cattle that died due to diseases during 1964 and till April 1965 in the Kanyakumari district, taluk-wise;

(*b*) the percentage of increase, if any, in death toll in the year 1965 when compared to 1964;

(*c*) the reasons therefor;

(*d*) the steps taken by the Government to arrest the same; and

(*e*) the total loss sustained by the agriculturists due to the infectious disease?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (*a*) *to* (*e*) A statement [a] is placed on the table of the House.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, இந்த அறிக்கையிலிருந்து தோவாளை தாலுகாவில் சென்ற ஆண்டைவிட ஆறு மடங்கு கன்று காலிகள் இறந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது தடுப்பு ஊசிகள் போட்டிருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. நோய் வாய்ப்பட்டு இறந்த மாடுகளை மேய்ச்சல் தரைக்கு எடுத்துச் சென்று வேலை செய்கிறவர்கள் அவற்றின் தோலை எடுத்துவிட்டு மற்றதை புதைக்காமல் விட்டுப் போவதால் அந்த நோய் பரவுகிறது என்ற தகவல் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? அதைத் தடை செய்ய அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : அந்த மாதிரி என்னுடைய கவனத்திற்கு வரவில்லை. கோமாரி வியாதியால் பாதிக்கப்பட்டதால் இந்த சேதம் ஏற்பட்டதாகத்தான் தகவல் வந்தது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை நோய் பரவுவது இறந்து போன மாடுகளின் தோல்களை உரித்து, உடலைப் புதைக்காமல் மேய்ச்சல் தரையில் விட்டு விடுவதால் என்பது தெரிகின்றது. பஞ்சாயத்துக்கள் மூலம், இறந்த மாடுகளை புதைப்பதற்கு இடம் அமைத்து வரி விதித்தால் பஞ்சாயத்துக்கு வருவாய் வரவும் வழி ஏற்படும். நோயைத் தடுப்பதற்கும் உதவும் என்பதால், அதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும்.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : அங்கத்தினரின் யோசனை இது.

Prices of paddy

* 107 *Q.*—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(*a*) the rates fixed by the Government for paddy procured in the districts of Madurai and Ramanathapuram during 1st January 1965 to 1st June 1965; and

(*b*) the reason for the disparity in prices, if any?

---

[a] Printed as Appendix I on pages 44–45.

11th August 1965]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (*a*) The maximum prices fixed by Government of India for Kattai Samba paddy, a variety of paddy which is mostly consumed in Madras State is Rs. 39·50 per quintal. Based on this, the prices of other varieties of paddy have been worked out and this Government have notified the maximum prices of paddy for different varieties which will apply to the entire Madras State. No separate rates have been fixed by the Government for Madurai and Ramanathapuram districts.

(*b*) Does not arise.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, how many varieties of rice are available in Ramanathapurm district and what prices have been fixed for each variety?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have just now stated that different varieties of rice are catalogued and prices are fixed. It does not vary from district to district.

Bus signal boards

* 108 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(*a*) whether the Highways Department has been entrusted with the work of distributing bus signal boards to panchayats and municipalities; and

(*b*) if so, the designation of the officer-in-charge of the work?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (*a*) & (*b*) The Highways and Rural Works Department has not been specifically entrusted with the work of distributing bus signal boards to panchayats and municipalities. The municipalities and the panchayats get the required number of traffic signs from the Highways and Rural Works Department. The Divisional Engineer (Highways and Rural Works), Transport and Machinery Division, Madras, is in charge of manufacturing the traffic signs and supplies them to the municipalities and panchayats on specific requisition from these local bodies.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is it not possible to have some stocks in the district so that the panchayats or municipalities concerned can get it easily?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The Government have not received any complaint regarding lack of supplies.

Kanyakumari District Headquarters Hospital

* 109 *Q.*—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) the number of doctors serving in the Kanyakumari District Headquarters Hospital;

(*b*) the number of specialists among them; and

(*c*) whether any separate E.N.T. and Ophthalmic Departments have been opened?

[11th August 1965

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) Thirteen Medical Officers including the District Medical Officer and the Assistant District Medical Officer.

(b) One specialist in Obstetrics and Gynæcology.

(c) No, Sir.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, நாகர்கோயில் தலைமை மருத்துவ மனை மாவட்ட தலைநகரிலுள்ள மருத்துவ மனையாக இருப்பதால் அங்கு காது, மூக்கு, தொண்டை, கண் ஆகியவற்றைக் கவனிக்கக்கூடிய நிபுணர்களை நியமிக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமுண்டா ?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : ஒவ்வொரு ஜில்லா தலைநகர ஆஸ்பத்திரியிலும் தனிப்பட்ட முறையில் 'இ.என்.டி.' கிளினிக் இருக்கிறது. Ophthalmology ஏற்படுத்துவது தற்போதிருக்கிற நிலைமையில் உடனடியாக இல்லாவிட்டாலும் Phased programme ஆக நடத்த உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : வேறு ஏதாவது மாவட்ட தலைநகரில் இந்த நிபுணர்கள் இல்லாத மருத்துவமனை உண்டா ?

மிஸ்டர் சேர்மன் : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொருத்ததுதான் கேள்வி.

Kanyakumari District Headquarters Hospital

* 110 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there is any ambulance facility for transporting sick persons from different places to the Kanyakumari District Headquarters Hospital; and

(b) if not, whether there is any proposal to introduce such ambulance facility?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) No.

(b) An ambulance van is proposed to be sent to the hospital.

UNSTARRED QUESTIONS.

Well subsidies

6 Q.—SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the basis on which well subsidies are sanctioned to Scheduled Castes and Scheduled Tribes;

(b) the amount of subsidy sanctioned by the Government during 1963–64;

(c) the number of wells for which subsidies were granted during 1963–64; and

(d) whether the construction of all these wells **has been completed?**

11th August 1965]

A.—(a) The Scheduled Castes or Scheduled Tribes agriculturists in possession of lands not less than 2 acres in extent are eligible for the grant of subsidy for sinking of irrigation wells. The beneficiaries are selected by lot system.

(b) Rs. 3,06,000.

(c) Two hundred and twenty-two.

(d) No. One hundred and forty-seven wells have been completed so far and the construction of the remaining 75 wells is in progress.

பதில்.—

(அ) இரண்டு ஏக்கருக்குக் குறையாத நிலங்களைச் சொந்தமாக வைத்திருக்கும் ஹரிஜன அல்லது ஆதிவாசி உழவர்கள் பாசனக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு உதவித் தொகை பெறலாம். இவர்கள் சீட்டுக் குலுக்கு முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

(இ) ரூ. 3,06,000.

(உ) 222.

(ஏ) இல்லை. இதுவரையில் 147 கிணறுகள் வெட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. எஞ்சியுள்ள 75 கிணறுகள் தோண்டும் வேலை நடந்து வருகிறது.

Five-Year Plan Publicity

7 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(a) the amount allotted for the Five-Year Plan Publicity during the current year district-wise; and

(b) the total amount spent on the Five-Year Plan Publicity Week celebrated in April 1965 in Kanyakumari district?

A.—(a) The amount allotted for the Five-Year Plan Publicity during the current year (1965–66) district-wise, is as detailed below :—

Name of district.	*Amount allotted.*
	RS.
Chingleput	3,000
North Arcot	2,500
South Arcot	3,000
Salem	5,000
Coimbatore	3,500
The Nilgiris	1,000
Madurai	4,000
Thanjavur	3,500
Tiruchirappalli	3,500
Ramanathapuram	3,000
Tirunelveli	3,000
Kanyakumari	1,000

(b) A total amount of Rs. 1,000 has been spent on the Five-Year Plan Publicity Week celebrated in Kanyakumari district in April 1965.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS

(1) Message from the Governor.

Mr. CHAIRMAN : I have received messages from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the following Bills :—

(1) The Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1965.

(2) The Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1965.

(3) The Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1965.

(2) Message from the Assembly.

Mr. CHAIRMAN : I have received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India :—

(1) The Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 21 of 1965).

(2) The Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 24 of 1965).

(3) The Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1965 (L.A. Bill No. 26 of 1965).

I have further received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the concurrence of the Council :—

(1) The Madras Buildings (Lease and Rent Control) (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 23 of 1965).

(2) The Madras Land Encroachment (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1965).

(3) The Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 25 of 1965).

(4) The Madras Agricultural Produce Markets (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 19 of 1965).

(5) The Cotton Ginning and Pressing Factories (Madras Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 28 of 1965).

(6) The Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 27 of 1965).

I have further received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following resolutions as passed by the Assembly on August 11, 1965 :—

(1) "That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five Members of the Council to associate with the Committee on Public Accounts of this House for the year 1965–66 and communicate to this House the names of the Members so nominated."

(2) "That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five Members of the Council to associate with the Committee on Estimates of this House for the year 1965–66 and communicate to this House the names of the Members so nominated."

I have further received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the motion as passed by the Assembly on 10th August 1965 for the setting up of a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 18 Members (12 Members of the Legislative Assembly and 6 Members of the Legislative Council) to consider the Madras Medical Practitioners Bill, 1965 (L.A. Bill No. 22 of 1965) and that the following Members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

1 The Hon. Srimathi Jothi Vencatachellum.
2 Sri K. S. G. Haja Sheriff.
3 Sri P. Ramachandran.
4 Sri M. Alagiriswamy.
5 Sri P. R. Sreenivasa Padayachi.
6 Sri R. Ponnappa Nadar.
7 Sri K. P. Palaniswamy.
8 Sri R. Rangaswamy.
9 Sri Rama Arangannal.
10 Sri S. Murugaiyan.
11 Sri K. R. Nallasivam.
12 Sri P. K. Mookiah Thevar.

III.—STATEMENT UNDER RULE 82 OF THE COUNCIL RULES.

* The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I wish to make the following statement :—

During the discussion on the Madras State Electricity Board Budget on the floor of this House on the 3rd August 1965, the hon. Member Sri K. Anbazhagan stated that the date of birth of the Personnel Officer had been corrected in the establishment list of the Madras State Electricity Board. In my reply I had stated that the alteration in the date of birth in the Service Register was approved in 1938, about 27 years ago, by the then Chief Engineer

[Sri R. Venkataraman] [11th August 1965

(Electricity), and that I shall personally examine the records. I have since looked into the records relating to the case. The position is as follows :—

The officer entered service on 3rd February 1936 as temporary typist in the Madras Record Office. His date of birth was recorded as 11th October 1916 in his service register based on the entry appearing in his S.S.L.C. book. On 27th July 1936, he joined the office of the Chief Engineer for Electricity as typist. On 15th February 1938, he applied to the Chief Engineer for Electricity for the alteration of his date of birth recorded in his Service Register as "12th October 1917" stating that the entry in his S.S.L.C. book was not correct. He produced an extract from the Birth Register of the Corporation of Madras in support of his request. I have the record also with me. Under the Fundamental Rules the Chief Engineer was competent to alter the date of birth of the non-gazetted staff. The alteration of the date of birth as 12th October 1917 was approved and attested in the Service Register by the then Deputy Chief Electrical Engineer, Mr. E. J. B. Greenwood, on 1st April 1938. Obviously the correction was not carried out in the establishment list of the department till 1953. This is the record which the hon. Member relies on. The correction has been made in the establishment list of the then Electricity Department of the Government of Madras as on 1st October 1953 printed in 1954. The Government are satisfied that the corrections made are sustained.

IV.—GOVERNMENT MOTIONS

(1) ASSOCIATION OF FIVE MEMBERS WITH THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

3.20 p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That this House nominates the following five Members to associate with the Committee on Public Accounts of the Legislative Assembly for the year 1965–66 :—

1 Sri S. K. Sambandhan.

2 Sri N. V. Natarajan.

3 Sri A. Sambasiva Reddiar.

4 Sri K. Rajaram.

5 Sri M. Ethirajulu."

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That this House nominates the following five Members to associate with the Committee on Public Accounts of the Legislative Assembly for the year 1965–66 :—

1 Sri S. K. Sambandhan.

2 Sri N. V. Natarajan.

3 Sri A. Sambasiva Reddiar.

4 Sri K. Rajaram.

5 Sri M. Ethirajulu."

The motion was put and carried.

11th August 1965]

(2) ASSOCIATION OF FIVE MEMBERS WITH THE COMMITTEE ON ESTIMATES OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That this House nominates the following five Members to associate with the Committee on Estimates of the Legislative Assembly for the year 1965–66 :—

1 Sri K. Anbazhagan.

2 Sri M. Subbiah Chettiar.

3 Sri K. K. Kothandaraman.

4 Sri N. R. Thiagarajan.

5. Srimathi S. Manjubashini."

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That this House nominates the following five Members to associate with the Committee on Estimates of the Legislative Assembly for the year 1965–66 :—

1 Sri K. Anbazhagan.

2 Sri M. Subbiah Chettiar.

3 Sri K. K. Kothandaraman.

4 Sri N. R. Thiagarajan.

5 Srimathi S. Manjubashini".

The motion was put and carried.

V—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CITY MUNICIPAL CORPORATION (AMENDMENT) BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 16 OF 1965)—*cont.*

MR. CHAIRMAN : We will now take up the clause-by-clause consideration of the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965. There are no amendments to clauses 2 to 12. I will put the clauses together.

Clauses 2 to 12 were put and carried.

Clause 1.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

'That clause 1 do stand part of the Bill'.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Mr. Chairman, Sir I move—

"*For* sub-clause (2) of Clause 1, the following be *substituted* :—

'(2) Except section 5 which shall come into force after three years from the date of assent given by the Governor, all other sections shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint'."

SRI G. KRISHNAMOORTHY : I second the amendment, Sir.

[11th August 1965

* SRI S. K. SAMBANDHAN : Mr. Chairman, Sir, the purpose of my amendment is that Clause 5 of the Bill should come into operation three years after the Bill has received the assent of the Governor.

Sir, the provisions of the Bill have already been discussed in great detail during the first reading stage of the Bill. I feel there is no necessity to bring in such a Bill with such a clause under the present circumstances with power to supersede the Corporation for abuse of power, neglect of duty, and so on and so forth. It has been pointed out very clearly that the powers now vested in the municipal authorities are not even sufficient. When that is the case, it is not fair on the part of the Government to take power for superseding the Corporation in case there is neglect of duty on their part. Even now the Government have sufficient powers and authority to call for explanations, call for records, and take action wherever and whenever necessary; whether it is the Corporation or any other local authority. While that is so, there is no need for this clause (clause 5) empowering the Government to supersede the Corporation under certain circumstances. As I pointed out in my speech during the first reading stage of the Bill, the Government themselves do not act diligently or reasonably. That is the main reason why I object to such a clause being put in the Bill. People like me will welcome the Government taking such a power in their hands, if they are acting reasonably. So far as I can understand, even in small things, the Government take a partial view, prejudiced view mainly basing their views on political motives. Therefore if such power is vested in the Government, it may lead to unwanted action on the part of the Government. So it would be better if the Government themselves do not take such powers. If they think it is absolutely necessary to take such powers into their hands, considering the present circumstances, I should say that it should be postponed for at least another three years till the next elections for the Corporation are over so that the people who are elected —it may be any party, the present ruling party or any other party—may apply their minds to it. And I am sure the people of the City will take care to elect the proper people, and the people so elected, will be more responsible. Thinking they have this power in their hands, the Government should not do anything which is against the interests of the people. So I would request the Government to agree to accept this amendment, so that this particular clause will come into force only after three years after the Bill receives the assent of the Governor.

* திரு. க. அன்பழகன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, முதலில் நான் தந்துள்ள திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

" *For* sub-clause (2) of clause I, the following be *substituted* :—

' (2) Except section 5, which shall come into force after five years from the date of assent given by the Governor, all other sections shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint'."

11th August 1965]

The amendment was duly seconded.

* திரு. க. அன்பழகன் : இந்தத் திருத்தத்தின் நோக்கம் இதைக் காண்கிறபோதே மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்களுக்குத் தெளிவாக விளங்கும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த மசோதாவே நிறைவேற்றப் படக் கூடாது என்பது கூட இந்தத் திருத்தத்தின் நோக்கம் என்று சொல்லலாம். மாநகராட்சி மன்றத்தின் நிர்வாகத்தை ஒழுங்கு படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளை அரசாங்கம், இந்த மசோதாவின் மூலம் வகுத்துக்கொள்வதை நான் எதிர்க்கவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அந்த வழிமுறைகளை எதிர்க்கவில்லை. 2-வது பிரிவிலிருந்து 12-வது பிரிவுவரையில் நாங்கள் திருத்தங்கள் தராத தற்கு முக்கியமான காரணம் அதுதான். மாநகராட்சி அதிகாரி களையும் மாநகராட்சி இலாகாத் தலைவர்களையும் அரசாங்கம் மாற்று வதையோ, அவர்களை அரசாங்கம் நியமிப்பதையோ, மாநகராட்சி நிர்வாகத்தில் குறைகள் ஏற்படுவதை அரசாங்கம் தவிர்ப்பதையோ நான் எதிர்க்கவில்லை ; அதையெல்லாம் நான் வரவேற்கிறேன் ; அந்த வகையில் கொண்டுவரப்படும் திருத்தங்களால் உண்மை யிலேயே மாநகராட்சி நிர்வாகம் மேலும் சீரடுத்தப்படும் என்றும் நான் எதிர்பார்க்கிறேன். ஐந்தாவது பிரிவு இன்னும் ஐந்தாண்டு காலம் வரையிலாவது அமலுக்குக் கொண்டுவரப்படக்கூடாது என்று நான் சொல்வதற்குக் காரணம், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட சட்ட மன்றத்தைப் பெரிதும் மதிக்கும்போது, மக்களால் தேர்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இன்னொரு மன்றமாகிய மாநகராட்சி மன்றத்தை கேலிக் கூத்தாக ஆக்கக்கூடாது என்ற நோக்கம்தன். மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் எத்தனை மக்களால் தேர்தெக்டுக்கப் படுகிருரோ அதைவிட அதிகமான மக்களால் சட்ட மன்ற உறுப் பினர் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும், இரு மன்றங்களும் மக்க ளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்டவைதான். மக்களால் தேர்தெடுக்கப்பட்டவர்களைக் கொண்ட மன்றங்களைக் கலைப்பது என்பது அவ்வளவு எளிதாக அரசாங்கம் மேற்கொள்ளத் தக்கது அல்ல. " அந்தச் செயலை மேற்கொள்ளத்தான் செய்வோம் " என்று ஆட்சியாளர்கள் கூறுவார்களானால், அதை நான் தடுக்க முடியாது. ஆனால், அந்தச் செயல் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்களைக் கொண்ட மன்றத்தைச் சிறுமைப்படுத்துவதாக ஆகும். மாநகராட்சி மன்றத்தின் நடவடிக்கைகள் உசிதமானவை யாகத் தோன்ருவிட்டால், அதற்குக் காரணம் கேட்டு, மன்றத் தினர் கொடுக்கும் விளக்கம் திருப்திகரமானதாக இல்லை என்று சொல்லி, மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கலைக்கும் high handed action— -ஐ எடுக்க தான் தாம் விரும்பியபடி நடவடிக்கை எடுக்க 5-வது பிரிவில் கேட்கப்பட்டுள்ள புதிய அதிகாரங்கள் அரசாங் கத்திற்கு உரிமை அளிக்கின்றன. இந்த அதிகாரங்கள் அரசாங் கத்திற்கு ஒருநாளும் இருக்கக் கூடாது என்று கூறினால், மதிப்பிற் குரிய அமைச்சர்கள் அதை மறுப்பார்கள் ; மாநகராட்சியில் மிகப் பெரிய குற்றங்கள் நடந்தால், இத்தகைய அதிகாரங்கள் இல்லாத அரசாங்கம் என்ன செய்வது என்று அவர்கள் கேட்பார்கள். இந்த அதிகாரங்களை அரசாங்கம் கோரும்போது, தேர்தல்

[திரு. க. அன்பழகன்] [11th August 1965

காலத்திலேயே, இந்த அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டே அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை மாநகராட்சி உறுப்பினர்களாக வருகிறவர்கள் உணர்ந்து அங்குவரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும்.

மாநகராட்சியினரால் கட்டப்பட்ட பல வீடுகளை ஒதுக்கும் விஷயத்தில் மாநகராட்சி மன்றத்தின் தீர்மானத்தைப்பற்றி மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் குறிப்பிட்டார். இதற்கு முன்பு மாநகராட்சியால் வீடுகள் கட்டப்பட்டுப் பலருக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்போதெல்லாம் கூட இன்னாருக்கெல்லாம் வழங்கப்படவில்லை என்ற குறை எழுந்தது. அதேபோன்ற குறைதான் இப்போதும் எழுந்திருக்கிறது. மாநகராட்சி மன்றம் தீர்மானித்தபடி வீடுகள் வழங்கப்பட்ட பிறகு அரசாங்கத்திற்கு அதுபற்றி மனு வந்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகுதான் சீட்டுப் போட்டு வீடுகளை வழங்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் சொல்லியிருக்கிறது. இன்ன முறையில் அவைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஏற்கெனவே தெரிவித்து அதற்குப் பிறகு மாநகராட்சி மன்றம் அவைகளை வேறு முறையில் வழங்கியிருந்தால், மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரின் குற்றச்சாட்டு பொருத்தமானதாக இருக்கும். இதற்கு முன்பு வீடுகளை மாநகராட்சி எந்த முறையில் வழங்கினாலும் அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் வீடுகள் யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டன என்ற பிரச்னை எழுந்தது. அந்தப் பிரச்னை எப்போதும் எழுப்பப்பட முடியும். இந்த விஷயத்தில் மாநகராட்சி மன்றத்தின் தீர்மானமும் இதுவரை அரசாங்கத்தால் ரத்து செய்யப்படவில்லை. அது ரத்து செய்யப்படும் வரையில், வீடுகளை வழங்கும் விஷயத்தில் இன்னொரு முறையைக் கையாளவேண்டும் என்று அரசாங்கம் தெரிவித்தாலும் செயல்பட முடியாது. ஏற்கெனவே இருந்த முறைப்படித்தான் எல்லா வீடுகளும் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேண்டுமானால் இந்த முறையை இனிமேல் மாற்றலாமேயொழிய, நட்பு முறை தங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்பதால் மாநகராட்சி மன்றத்தை கலைப்பதற்காக இப்படிப்பட்ட திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவது சரியல்ல. மாநகராட்சி மன்றம் கலைக்கப்படுவது பற்றி நான் உண்மையில் கவலைப்படவில்லை. மாநகராட்சியில் இருப்பதால்தான் அரசியல் நடத்த முடியும் என்று ஒரு அரசியல் கட்சி கருதுமானால், அதைவிட இழுக்கு அந்த அரசியல் கட்சிக்கு வேறெதுவும் இருக்க முடியாது என்று கூறுவேன். இருந்தாலும் இந்த ஜனநாயக நாட்டில் மாநகராட்சி மன்றத்தில் ஒரு கட்சி சில ஆண்டு காலமாக அதிகாரத்தில் இருக்கும்போது ஆளும் கட்சியினர் தங்களுக்குச் சட்டசபையில் உள்ள செல்வாக்கினால் இந்த மசோதாவை இங்கே சட்டமாக நிறைவேற்றி விட்டால், அதன் விளைவு பொதுமக்களுக்குத் திருப்தியளிப்பதாக இருக்காது என்பது குறித்து வருத்தப்படுகிறேன். எனவே அரசாங்கம் "ஸூபர்ஸீடிங் பவர்ஸ்"-ஐ எடுத்துக் கொள்வதற்கான பகுதியை ஐந்தாண்டு காலம் நிறுத்திவைக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அன்பழகன் சொல்லுவதை ஏற்றுக்கொள்ள விருப்பம் இல்லாவிட்டால் திரு. சம்பந்தன் தந்துள்ள திருத்தத்தின்படி மூன்றாண்டு காலமாவது இந்தப்

11th August 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

பிரிவை நிறுத்தி வைக்கும்படி அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சியினர் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ள ஆட்சியாளர்களுக்கு விருப்பம் இல்லையானால் "அடுத்த தேர்தல் வரையில் மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கலைக்க மாட்டோம்" என்று அவர்கள் சொன்னால், நன்றாக இருக்கும். அப்படிச் சொன்னால்தான் அது அவர்களுக்கு ஜனநாயகத்தில் உள்ள நம்பிக்கையைக் காட்டும் சிறந்த பண்புடைமை ஆகும்.

'யதேச்சாதிகார முறையில் ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியினர் எதிர்க்கட்சியினர் அதிகாரத்திலுள்ள மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கலைத்து விட்டனர்' என்ற பழி இந்த ஆட்சியாளர்களுக்கு ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமானால், இந்தப் பிரிவின் அமலை நிறுத்தி வைக்கவோ, இந்தப் பிரிவை மறுபரிசிலனை செய்யவோ இவர்கள் முன்வரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதை ஏற்றுக் கொள்வதோ, ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருப்பதோ, ஆளும் கட்சியின் நல்லெண்ணத்தைப் பொருத்தது. இதை ஆளும் கட்சியினர் ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால் அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தைப் பற்றித்தான் சந்தேகப்படுவேனே தவிர, அரசாங்கத்தாருக்கு 3-40 p.m.
வரும் அதிகாரங்களைப்பற்றிக் கவலைப்பட மாட்டேன் என்று கூறி, என் திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

* திரு. சி. பி. சிற்றரசு : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கலைப்பதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, 'மாநகராட்சி மன்றம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கையிலே இருப்பதால் அதைக் கலைக்க ஆளுகின்ற சர்க்கார் முன்வந்தது' என்ற கெட்ட பெயருக்கு இந்த சர்க்கார் ஆளாகக்கூடாது என்று கருதுகிறேன். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அமைப்பைக் கலைப்பதற்கு, அதே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மற்றொரு அமைப்புக்கு சக்தி இருக்கிறது என்பதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். நம்மைவிட பரவலான அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற மத்திய சர்க்கார், இந்த மாமன்றத்தைக் கலைப்பதற்கு முடிவு எடுக்குமானால், இந்த மாமன்றம் எவ்வளவு வேதனைப்படும் என்பதையும் தெரிவிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதைப்பற்றி பேசுகிறபோது, நேற்று ஒரு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார் '5 கோடி ரூபாயை 3 பேர்கள் பங்கிட்டுக்கொள்கிறார்கள் என்று'. அதுவே இன்னொரு முறையிலே சொல்ல வேண்டுமானால் சொல்லலாம். ஆனால் அது அவ்வளவு நாகரிகமாக இருக்காது. '5 கோடி ரூபாயை 3 கோடி பேர்கள் பங்கிட்டுக்கொள்கிறார்கள். 160 கோடி ரூபாயை ஒரு 7, 8 மந்திரிகள் பங்கிட்டுக்கொள்கிறார்கள்' என்றும் சொல்ல முடியும். ஆனால் அது எவ்வளவு நாகரிகம் அல்ல. சரியும் அல்ல.

மிஸ்டர் சேர்மென் : சொல்லக்கூடாது என்று சொல்லியாகி விட்டது.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் 1959-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கையிலே வந்தபோது 3½ கோடி ரூபாய்தான் வருமானம் வந்துகொண்டிருந்தது. இப்

பொழுது 6 கோடியே 25 லட்சம் வருமானம் பெறுகின்றது. ஆறு கோடியே 25 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் பெறுகின்றது களோ, யார், யார் வரி கொடுக்காமல் ஏமாற்றிக்கொண்டு வந்தார் களோ, யார், யார், பெரிய பெரிய கட்டிடங்களை வைத்துக் கொண்டு குறைவான வரிகளை செலுத்தினார்களோ, அதையெல்லாம் கண்டு பிடித்துத்தான் இந்த வருமானம் அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் நம்முடைய மாகாணத்தில் மத்திய சர்க்காருக்கு சொந்தமாக இருந்த கட்டிடங்களுக்கு இது வரையிலும் வரி வாங்கப்படாமல் இருந்தது இப்பொழுதுதான் அந்தக் கட்டிடங்களுக்கு எல்லாம் வரி செலுத்தவேண்டும் என்று ஏறக்குறைய 20 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெறுவதற்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று, இரண்டு லட்ச ரூபாய்க்குச் செக் வந்துவிட்டது. ஆகையினாலே அதனுடைய வளர்ச்சியில், அதனுடைய திறமையிலே, பொது மக்கள் சந்தேகப்படவில்லை என்பதை நான் உறுதியாக்க் கூறமுடியும், தவறு செய்கிறார்கள் என்றால் . . .

மிஸ்டர் சேர்மன் : இந்த ஷரா வருவது 3 வருஷம் பொறுத்தா, 5 வருஷம் பொறுத்தா என்பதுதான் கேள்வி.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : குறைந்தது மூன்று ஆண்டுகளுக்காவது இதை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், முனிசிபல் சட்டத்தில் 40-வது பிரிவில் இருந்து 44 வரையிலும் சர்க்காருக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அதிகாரங்களைக் கொண்டே அங்கே ஏற்படுகிற தவறுகளை சீர்திருத்த வசதி இருக்கிறபோது, அதை திடீரென்று கலைப்பது, மறுபடியும் மக்களைப்போய் சந்திப்பதற்கு காலத்தை ஒத்திப்போடுவது, என்பதெல்லாம் ஒரு ஜனநாயகம் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளாத முறை என்று கூறிக்கொண்டு, குறைந்தது மூன்று ஆண்டாகிலும் இதை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று இந்த சர்க்காரை மெத்த பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

***கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா முன்பு விவாதத்துக்கு வந்த போது இதன் பல பிரிவுகளைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் கருத்து தெரிவித்தார்கள். நானும் நிலைமையை விளக்கினேன். அதிலும் முக்கியமாக இந்த நகர மன்றத்தைக் கலைத்து விடலாம் என்று அரசாங்கத்துக்கு அதிகாரம் அளிக்கும் இந்தப் பிரிவைப் பற்றியும் விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டது. நானும் அரசாங்கத்தின் நிலையை விரிவாக எடுத்துக் கூறினேன். எந்த சூழ்நிலையிலே எந்த நோக்கத்தோடு அரசாங்கத்துக்கு அதிகாரம் அளிக்கக்கூடிய இத்தகைய பிரிவு இதிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் எடுத்துக் கூறினேன். சென்னை நகர மன்றத்தைப் பொருத்த மட்டிலும் 'இந்த அதிகாரம் இதுவரையிலே இல்லாத அதிகாரம், அரசாங்கத்துக்கு இந்த மசோதாவினால் அளிக்கப்படுகிறது' என்றால் இது ஒன்றும் புதிது அல்ல. மற்ற நகர மன்றங்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்

படுகின்ற நகர மன்றங்கள் தான். தொன்று தொட்டு இந்த அதிகாரங்கள் இருந்து வருகின்றன. சிற்சில சமயங்களிலே இந்த அதிகாரம் பிரயோகிக்கப்பட்டும் வந்திருக்கின்றன. பஞ்சாயத்துக்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள்தான். ஜனநாயக முறையிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் தான். அதிலேயும் சமீபத்திலே இந்த மன்றத்திலே சட்டம் செய்திருக்கின்றோம், பஞ்சாயத்து ஆட்சியைப்பற்றி அதிலேயும் இந்த மாதிரி அதிகாரம் அரசாங்கத்துக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஸ்தாபனம் என்ன செய்தாலும் சரி, அரசாங்கத்துக்கு அதை கலைத்துவிடக் கூடிய அதிகாரம் கூடாது; அந்த அதிகாரமே வேண்டாம் என்று யாரும் சட்டத்தை செய்யவில்லை. அதிகாரத்தை அரசாங்கத்துக்கு அளித்துதான், பஞ்சாயத்து பற்றிய சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

நகர மன்ற சட்டம் பழமையாக இருக்கிறது. அது மாற்றப்படவில்லை. இன்று சென்னை நகரமன்ற சட்டத்திலே இது ஒரு குறைபாடாகக் கருதப்பட்டு அதை நீக்கும் வகையிலேதான் இந்தப் பிரிவு சேர்க்கப்படுகிறது. இந்த அதிகாரம் அரசாங்கத்துக்கு வேண்டியிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து இது சேர்க்கப்படுகிறது.

வீடு விநியோகிப்பை நான் அன்று ஒரு திருஷ்டாந்தத்துக்காகச் சொன்னேனே தவிர ஏதோ வீட்டு விவகாரத்துக்கு மட்டும் இதை கலைத்துவிடலாம், என்ற வகையிலே கூறவில்லை. ஆனால் என்னுடைய எண்ணம் என்று குறிப்பிட்டார்கள் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அன்பழகன் அவர்கள் என்னுடைய எண்ணம் அவர்களுக்கு தெரியாது. தெரிந்து கொள்ளவும் முடியாது. நான் திருஷ்டாந்தத்துக்கு சொன்னேன். ஆனால், அது கூட கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறியதில் இருந்து, 'இது முன்னமேயே நடந்து கொண்டு வந்த ஒரு முறை. அந்த முறைப்படி நகரமன்றம் யோகித்த முறையே தவறு என்று சொல்லக்கூடாது என்று சொல்வதே தவறு' என்று சொல்கிறார்கள். அதாவது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அந்த நகரமன்ற உறுப்பினர்களின் பிரதிநிதியாகக் கூறுகின்றார்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நான் அப்படி விநியோகித்த முறையே தவறு என்று சொல்லக்கூடாது, என்று சொல்லவில்லை. அப்படி விநியோகிக்கும் முறையை இந்த மன்றத்தில் அனுமதித்து அவர்கள் ஏற்கனவே மாநகராட்சி மன்றத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றிவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு புதுமுறையிலே விநியோகிக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தாலே இடர்ப்பாடு ஏற்படுகிறது. காலத்தவறு என்று சொன்னேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதோடு முன்பெல்லாம் நகரமன்றத்திலே இப்படி அனுமதித்து வந்தது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே 'நகரமன்றத்துக்கு உரிமை இருக்கிறது; அது செய்தது

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [11th August 1965

சரி; அரசாங்கம் அதிலே தலையிடக்கூடாது' என்றுதான் அவர் கூறினர். அதுகூட சரியில்லை என்று கூறுவேன். எனக்குத் தெரிந்தவரையிலே முன்பெல்லாம் கமிஷனர் அலாட்மெண்ட் செய்தார் இப்பொழுது நகரமன்றத்திலே உறுப்பினர்கள் பங்கு போட்டுக்கொள்ளக் கூடிய வகை இருக்கிறது. தவறுதலாக நான் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் உறுப்பினர்களே சொன்னார்கள். மேயர் அவர்களுடன் சேர்ந்து வந்த டெபுடேஷன், 'நாங்கள் இரண்டு மெம்பர்களுக்கு ஒரு வீடு வைத்துக்கொள்ளக்கூடாதா' என்று கேட்டனர்.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சொன்ன கருத்தை அதே சொற்களாலே சொல்லிவிடுகிற காரணத்தாலே கருத்து மாறுகிறது. இரண்டு மெம்பர்கள் சேர்ந்து சிபாரிசு செய்தால், ஒரு வீடு என்பது, அங்கே இருக்கிற வீடுகள் எல்லாம் பல மெம்பர்கள் சேர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று எல்லோரும் சேர்ந்தால் கொடுக்க முடியாது. இரண்டு பேராவது சிபாரிசு செய்தால் பிரித்துக் கொடுக்க முடியும் என்பதிலேதான் பாகுபாடு. இரண்டு பேர் பிரித்துக் கொள்வதில்லை. சிபாரிசு முறை, ஜனநாயக முறை, நீண்ட நாளாக இருக்கிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எடுத்துக்கொள்வது அல்ல. இரண்டு மெம்பர் சேர்ந்து யாருக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்றால் கொடுக்க வேண்டும். 'இது கூட இல்லையா; நகரமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கிறபோது இதுகூட கூடாதா' என்றார்கள். அப்படி இல்லை. வீடு இல்லாதவர்கள் ஜாபிதாவை சீட்டுப்போட்டு கொடுப்பதுதான் நல்லது என்று அரசாங்கம் சொல்லிற்று. அது தப்பு, வீடு இல்லாதவர்களா, இருக்கிறவர்களா, என்று தெரியாது. முறைதவறு என்பது அவர்கள் கருத்து. இது ஒரு திருஷ்டாந்தத்துக்கு சொன்னேன். இதுகூட அரசாங்கம் கமிஷனருக்கு சொல்லியது. அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நிலை என்ன? யார் ஏற்றுக்கொள்வது, யார் தப்பாகச் செய்கிறார்கள், என்பதுகூட அல்ல. 1½, 2 வருஷங்களாக 50 வீடுகள் கட்டப்பட்டும், பயன் இல்லாமல் இருக்கிறது. யாருக்கும் இல்லாமல், வீடுகள் இடிந்து விழக்கூடிய நிலையிலே இருக்கின்றன. அது தான் வரி கொடுப்போர் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். கவலைப்படவேண்டிய விஷயம். வரி கொடுப்போர் நலனையொட்டி அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இது ஒன்றுக்காகவே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப் போகின்றோம் என்றும் நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிவித்த அபிப்பிராயத்திலிருந்தே அரசாங்கம் சரி என்று நினைத்தால்கூட 'நாங்கள் இப்படித்தான் செய்வோம்' என்று இன்றைக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது.'

திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் 'இப்பொழுதும் அப்படித்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது; என்னை சந்தித்த பிறகு நான் சொன்னபடிகூட அவர்கள் செய்ய முனையவில்லை' என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் ஏற்கனவே இருக்கும்படியான தீர்மானத்தை, நான் அறிந்த வரை

11th August 1965] [திரு. என். வி. நடராசன்]

யில், 347 விதிப்படி ரத்து செய்தால்தான், அவர்கள் சர்க்கார் சொல்லும்படியான அந்த முறையை மேற்கொள்ள முடியும் என்பதை அவர்களுக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 3-50 p.m.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. மேயரும் உறுப்பினர்களும் வந்தபோது அவர்கள் சொன்னார்கள். அது சரியில்லை என்று சொன்னேன். 'இந்த அதிகாரம் கூட எங்களுக்கு இல்லையா' என்று கேட்டார்கள். நான் யோசித்துச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னேன். பிறகு அரசாங்கத்திலிருந்து உத்தரவு கமிஷனருக்கு அனுப்பப்பட்டது. தீர்மானத்தை அரசாங்கம் ரத்து செய்துவிட்டால் என்ன? அரசாங்கம் இன்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. முட்டுக்கட்டை போடவேண்டுமென்றால், 'தீர்மானம் இருக்கிறது' என்று இன்னும் பத்து நாட்கள் தள்ளலாம். இன்னும் பத்து நாட்கள் வீடுகள் வினியோகிக்கப்படாமல் இருக்கலாம். இதை ஒரு சாக்காக சொல்லலாமே தவிர, வாதமாக எடுத்துக் கொள்ளமுடியாது. அரசாங்கம் 'இந்த முறையில்தான் வீடு கொடுக்கவேண்டு' மென்று சொன்னார்கள். வகை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இது ஒரு திருஷ்டாந்தமாகத்தான் சொன்னேன். வீடு விஷயமாக பேச வந்தவர்களில், காங்கிரஸ்காரர்களும் இருந்தார்கள். எல்லோரும் ஏகோபித்த அபிப்பிராயம்தான் தெரிவித்தார்கள். அவர்களும் சேர்ந்துதான் இருக்கிறார்கள். இதில் அபிப்பிராயபேதமே அவர்களிடத்தில் இல்லை. எல்லோரும் 'நாங்கள் சொல்கிறபடி இரண்டுபேருக்கு ஒரு வீடாக கொடுக்கவேண்டு'மென்று சொன்னார்கள். இதில் கட்சி வகை ஒன்றுமில்லை. ஒருக்கால் இந்த நகரமன்றம் கலைக்கப்படுமானால் இன்றைக்கு மெஜாரிட்டியாக இருக்கிற தி. மு. க. உறுப்பினர்களோடு நாற்பது பேர் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் பாதிக்கத்தான் படுவார்கள். அதை அவர்கள் விரும்புகிறார்களா? ஒருக்காலும் விரும்பவில்லை. மைனாரிடியாக இருந்தாலும் அவர்களும் இருக்கத்தான் பிரியப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கலைத்துவிடுங்கள் என்று சொல்கிறார்களா? இல்லை. இன்றைக்கு மெஜாரிட்டியாக இருக்கிற தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் எவ்வாறு ஆட்சேபிக்கிறார்களோ அவ்வாறுதான் அவர்களும் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரை சொல்வேன், காங்கிரஸ், தி.மு.க. என்ற பிரச்னை இதில் இல்லை; இன்றைக்கு நகர மன்றத்தில் பல காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. மக்கள் இன்றைக்குப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று நான் சொல்வதாகக் கொள்ள வேண்டாம். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டால் அரசாங்கத்திற்கு பொறுப்பிருக்கிறது. அதை வகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பு உணர்ச்சியோடுதான் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. அதனால்தான் இன்றைக்கு அந்த அதிகாரத்தை அரசாங்கம் கோருகிறது. மக்களுக்கு விமோசனம் வேண்டாமா? 'மற்றொரு தேர்தல் வரை பொறுத்துக் கொள்ளலாம்' என்று சொல்கிறார்கள். திருத்தம் அதுதான். திருத்தத்தில் மூன்று ஆண்டோ அல்லது ஐந்து ஆண்டோ என்று இருந்தாலும் அதன் உள் நோக்கம் வேறு. 'இந்த அரசாங்கம் அதைச் செய்யக்கூடாது, அடுத்து நாம் வருவோமோ என்னவோ, நகரமே

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [11th August 1965

வந்து விடலாம்; அப்போது இதை நாமே பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம், இப்போது இருக்கிற நகரமன்றத்துக்கு பாதகம் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம், என்ற இந்த இரண்டு நோக்கமும் சேர்ந்ததுதான் இந்தத் திருத்தம். சட்டம் செய்வது என்றால் விளையாட்டுக்கு செய்வது அல்ல. மூன்று அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வருவது என்பது அல்ல பிரச்னை. வேண்டாமென்றால் கூடாது என்று சொல்லவேண்டும். அதையும் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. திரு. அன்பழகன் அவர்கள் கூறுவதிலிருந்து மற்ற பகுதிகளையாவது அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இப்போது இன்றைக்கு சட்டம் செய்கிறோம் என்றால் நாளைக்கு என்ன செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லவில்லை. மறுபடியும் சொல்கிறேன். போதிய ஆதாரத்தோடுதான் எதையும் செய்வார்கள். அதனால் எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறோம் என்று சொல்லவில்லை. மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக இந்த அரசாங்கத்திற்கு இந்த அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். சிலசமயம் தவறான காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. அதனால் மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதிலிருந்து மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று இந்த அதிகாரத்தைக் கோருவதால் இதை மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். அதிகாரக் குறைவு இருக்கக் கூடாது என்றுதான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம், வேறு சில திருத்தங்களோடு மற்றொன்று கூறவிரும்புகிறேன். ஏதோ நாங்கள் கட்சி மனப்பான்மையோடு எதிர்க் கட்சிக்கு, தி.மு.க. விடம் எங்களுக்குள்ள விரோத மனப்பான்மையால், அவர்களுக்குப் பாதகமாக நியாயத்துக்கு விரோதமாக நாங்கள் செய்துகொண்டு போகிறோம் என்று எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் நினைக்கிறார்கள். அப்படி அல்ல. ஒரு உதாரணத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இல்லை என்பதை மற்ற உறுப்பினர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். ஒரு நகரமன்றத்தின் தலைவர் தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர். இந்த மன்றத்தில்கூட உறுப்பினர். சில தவறான காரியங்களை செய்ததாக அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்தது. செலவு செய்யப்பட்ட விவகாரம் அது. அந்த செலவு செய்து இருக்கக்கூடாது. அந்த செலவு நகர மக்களின் வரிப் பணத்திலிருந்து செய்யப்பட்டது. அது நகரமன்றத்தின் தலைவருடைய பொறுப்பில் நடைபெற்றதாக கருதியதால் அதற்காக அரசாங்கம் நோட்டீஸ் கொடுத்தது. ஜில்லா முனிசிபாலிடி சட்டத்தில் அதற்கு இடமிருக்கிறது. நகரமன்றம் அதைச் செய்யவில்லை. தலைவர் செய்தார். ஆகையால் நகரமன்றத் தலைவரை ஏன் நீக்கக்கூடாது என்றும் அதற்கு சமாதானம் கூறுங்கள் என்றும் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டது. நகரமன்றத் தலைவர் என்ன காரணம் கூறுவார்? அவர் செய்தது சரி என்று சொல்ல முடியாது. அந்த செலவு அதிகமோ, குறைவோ. அதிகமாகவும் இல்லை. இருந்தாலும் ஒரு பைசா அதிக செலவு செய்தாலும் தவறுதான். ஒழுங்கீனம் என்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. தலைவருடைய சமாதானம், 'இஞ்சினியர் சொல்லி அதைக்கட்டிச் செய்தார்' என்பது. அரசாங்கம் என்ன முடிவு செய்தது? 'ஏதோ செய்துவிட்டார்.

11th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்.]

அதோடு விட்டுவிடுவோம்' என்று விட்டுவிட்டது. இது இன்று பிற்பகல் எடுக்கப்பட்ட அரசாங்க முடிவு. 'பரவாயில்லை, இனிமேலாவது சரியாக நடக்கட்டும், விட்டுவிடலாம்' என்று முடிவு செய்திருக்கிறது. அவர் தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்தான்; தி.மு.க. என்றால் எப்போதும் விரோத மனப்பான்மையுடன் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும் அளவுக்கு நிதானம் தவறிப் போகவில்லை. கனம் தி.மு.க. தலைவர் மன்ற உறுப்பினர் ஸ்ரீ அன்பழகன் அவர்கள் சொன்னார், 'நகர மன்றத்தைப் பிடித்துக் கொண்டுதானா அரசியல் நடத்தவேண்டும்' என்று காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொருத்தவரை, நகரமன்றம் தி.மு.க. விடம் இருப்பதால் கெட்டுப் போகவில்லை. சுதந்திரப் போராட்டம் நடந்தபோது எங்கெங்கு எதிர்ப்பு இருந்தது! சென்னை நகரமன்றம், ஜில்லா போர்டுகள் எல்லாம் எதிர்ப்பாகத்தான் இருந்தது. அப்போது காரியங்கள் நடக்கவில்லையா? சுதந்திரம் வாங்கவில்லையா? தேர்தலில் வெற்றி பெறவில்லையா? இதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. எங்களுக்கு பொறுப்பு இருக்கிறது. நகரசபையில் தவறு நடந்தால், அப்போது அரசாங்கத்திற்கு போதிய அதிகாரம் இருந்தால், எடுத்துக் கொள்கிறோம். அந்த வகையில் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. ஆகையால், இந்தத் திருத்தத்தை ஒப்புக் கொள்வதற்கில்லை, எதிர்க்கிறேன், என்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Is the hon. Member Sri K. Anbazhagan withdrawing his amendment?

திரு. க. அன்பழகன்: நான் எனது திருத்தத்தை வற்புறுத்தவில்லை.

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. CHAIRMAN: Is the hon. Member Sri S. K. Sambandhan pressing his amendment?

SRI S. K. SAMBANDHAN: I press my amendment, Sir.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"*For* sub-clause (2) of clause 1, the following be *substituted* :—

'(2) Except section 5 which shall come into force after three years from the date of assent given by the Governor, all other sections shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.' ".

The amendment was put and declared lost.

Sri S. K. Sambandhan demanded a poll and the House divided thus:

Ayes

1. Sri K. Balasubramanya Iyer,
2. Sri K. Anbazhagan,
3. Sri G. Krishnamoorthi,

5. Sri N. Subbiah Chettiar.
6. Sri N. V. Natarajan,
7. Sri C. P. Chitrarasu,
8. Sri K. S. Abdul Wahab and
9. Dr. H. V. Hande.

Noes.

1. The Hon. Sri R. Venkataraman,
2. Sri K. Rajaram,
3. Sri V. K. Palaniswamy Gounder,
4. Srimathi S. Manjubashini,
5. Srimathi Saraswathi Pandurangam,
6. Srimathi T. L. Thirupurasundari,
7. Sri K. Ramadoss,
8. Dr. T. V Sivanandam,
9. Sri N. R. Thiagarajan,
10. Sri Mohanlal Mehta,
11. Sri K. Ramakrishna Achari,
12. Sri S. Jayarama Reddiar,
13. Sri K. V. Ramaswamy,
14. Sri S. D. Sundaram,
15. Sri A. Sambasiva Reddiar,
16. Sri R. Sivasankara Mehta,
17. Sri T. V. Devaraja Mudaliar,
18. Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar,
19. Sri M. Rajah Iyer,
20. Sri E. Janakirama Mudaliar,
21. Sri V. Rengaswamy,
22. Sri M. Ethirajulu,
23. Sri K. Kamalakannan, and
24. Sri A. Chidambara Mudaliar.

Ayes—9; Noes—24; Neutral—Nil.

The amendment was lost.

Clause 1 was put and carried.

The long title and the Enacting Formula were put and carried.

4-00 p.m. THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

'That the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 16 of 1965), as passed by the Assembly, be passed.'

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

'That the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 16 of 1965), as passed by the Assembly, be passed.'

* *திரு. க. அன்பழகன் :* தலைவர் அவர்களே, மாநகராட்சி மன்றத்தினுடைய அதிகார வரம்புகள் சென்னை மாநில அரசாங்கத்தினுடைய நிருவாகத்திற்கு முழுவதும், உட்பட்டதாக இல்லாத நிலைமையில், அதை முழுவதும் உட்படுத்த வேண்டுமென்ற வகையில், இப்போது அதைக் கலைப்பதற்கு அதிகாரம் பெற வேண்டுமென்றும், கொண்டு வரப்பட்ட திருத்த மசோதா நிறைவேற்றப்படுகிற கட்டத்தை அடைந்திருக்கிறது. அந்த சட்டசபையில் நிறைவேறியது இங்கும் நிறைவேறும் நிலைமையை அடைந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் பொதுமக்கள் பலருடைய சிந்தனையைக் கிளறுவதாக இருப்பதால், மன்றத்தினுடைய மற்ற பிரதிநிதிகள் சொல்லியது போலவும், இதன் அவசியத்தை ஆராய ஒரு பொறுக்குக் குழுவுக்கு இதை விடவேண்டுமென்று தி.மு.க. வினரும், எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். என்றாலும், பொறுக்குக் குழுவுக்கு விட்டு மறுமுறையும் விவாதிக்க வாய்ப்பு அளிக்கப் படவில்லை. இந்தச் சட்டத்தில் கொடுமையான பகுதியாக இருப்பது கலைப்பதற்கு அதிகாரம் எடுத்துக்கொள்வதாகும். அதைச் சில ஆண்டுகள் ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்றும், நடைமுறையில் உடனே கொண்டுவரக் கூடாது என்றும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. அதையும் முதன் மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். முதன் மந்திரி அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களை நான் நன்றாக அறிந்திருக்கிற வகையில், எப்போதும் எதையும் எதற்காகவும் விட்டுக் கொடுத்துப் பழகாதவர்கள் முதல் மந்திரி அவர்கள். ஆகையால் விட்டுக் கொடுப்பது என்ற வழியில் அவர்கள் மனம் மாறப்போவதில்லை. எதிர்க்கட்சிக்கு அவர் விட்டுக்கொடுப்பது என்ற கருத்துக்கே இடமில்லை. மாநிலத்தில் ஆளும் கட்சியாக காங்கிரஸ்காரர்களும் மாநகராட்சியில் தி.மு.க. வினரும் இருக்கிறார்கள்; ஒரு அமைப்புக்கு மற்றொரு அமைப்பு தருகிற முக்கியத்துவமும் மதிப்பும் தரப் பட்டிருக்கவேண்டும். இன்றைக்கு உள்ள மன நிலையில் இந்த சட்டத்தை இப்போது நிறைவேற்றிவிட்டால், நிச்சயமாக அச்சுறுத்தி கெடுபிடி செய்யலாம் என்ற காரணத்தால் எப்படியோ நிறைவேற்ற முன்வருகிறார்கள். உண்மையாகவே, ஜனநாயக முறையில், இந்த அதிகாரம் மக்களின் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது, ஆனால் ஜனநாயக மனப்பான்மையில் இந்த அதிகாரத்திற்கு இடம் இல்லை என்று கூற விரும்புகிறேன். மாநகராட்சி நிர்வாகத்தை சரிபடுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யலாம். ஆனால் அந்த நிர்வாகத்தை மாநில அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டு அதை அரசாங்க அதிகாரிகளைக் கொண்டே நடத்துமானால் அது பொது ஜன உரிமைக் கருத்துக்கு உகந்ததாக இருக்காது.

மாநகராட்சி மன்றம் கலைக்கப்படும் முறையே கூடாது என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அது கலைக்கப்பட்டால், உடனே

தேர்தல் நடத்துவதற்கான முயற்சியையாவது அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு வகை செய்யத்தக்க திருத்தம் எதுவும் நான் கொடுக்கவில்லை. மாநகராட்சி மன்றத்தைக் கலைப்பது என்பது ஜனநாயக அரசாங்கத்திற்கு இயல்பாக இருக்க வேண்டிய குணங்களுக்கு மாறானது, முறையற்றது.

இந்த மசோதாவின் கடுமையான நோக்கத்தைப் பார்க்கும் போது எனக்கும் என் கட்சியினருக்கும் ஏற்படும் வருத்தம் காரணமாக எங்கள் கண்டனத்தைக் காட்ட நாங்கள் வெளி நடப்புச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருந்தாலும், இம் மன்றத்தின் மாண்பையும் மரபையும் கருதி இந்த மன்றத்தில் முதன் முதலாக வெளிநடப்புச் செய்யும் முறையை நாங்கள் மேற் கொள்ள விரும்பவில்லை என்பதையும் சொல்லிக் கொண்டு எங்கள் கண்டனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

*Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, I am one of those who honestly feel that there should be a comprehensive Bill instead of a piecemeal legislation like this. Just before the dissolution of the Assembly, we had some amendments, and on that account, we formed the city council and area committees. That has created a lot of confusion. Further, the city is growing in importance. The population is now 20 lakhs. It is now an A class city, and people overnight want all amenities. We are expecting a lot of grants from the Central Government. The area of the city also has extended to a great extent. Times have changed considerably. This Act came into force in 1919, that is, about 46 years ago. Much water has flowed under the bridge since then. I would request the Hon. Minister in charge to bring forward a very comprehensive Bill, so that we can go into every clause and see what benefits can be derived by the public of Madras. That is all my submission, Sir.

4-10 p.m. * திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, மாநக ராட்சியைக் கலைப்பது சம்பந்தமாக ஒரு சில உதாரணங்களை கனம் முதல் அமைச்சர் குறிப்பிட்டார். வீடுகள் கட்டி அவைகளை வினி யோகிப்பதில் மாநகராட்சி நடந்துகொண்ட விதத்தைப்பற்றி அவர் குறிப்பிட்டார். நம் நாட்டில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வர்கள் நகராட்சியை நடத்தும்போது, ஏழைகளுக்கு வீடுகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றோ, எந்த வருமானமும் இல்லாதவர் களுக்கு வீடுகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றோ, ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதியினருக்கு வீடுகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றோ, சொல்ல அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கலாம். ஆனால், அவைகளை இந்த முறையில் தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்ல அரசாங் கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமா, அந்த விஷயத்தில் தன் விருப்பம் போல் செயலாற்றக் கூடவா நகர சபைக்கு உரிமை இருக்கக்கூடாது, என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நகராட்சி மன்றத்தினர் பொறுப்புள்ளவர்கள் இல்லையா? வீடுகளை இன்னா ருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் சொல்லியிருந்து, அதற்கு மேல் நகராட்சி மன்றத்தினர் வேறு விதமாக நடந்து

கொண்டிருந்தால், அதைக் கண்டிக்க வேண்டுமே தவிர, வீடுகளை இந்த முறையில் தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் சொல்வது சரியாகாது. இந்த முறையில் தான் வீடுகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் வற்புறுத்துவதனால், நகராட்சி மன்ற விவகாரங்களில் அரசாங்கம் தலையிடுவதாக ஆகி றது, எந்த ஒரு காரியத்திலும் அரசாங்கம் தலையிடும் என்று ஆகிறது. நான் குறிப்பிட்ட இந்தக் காரணத்தாலாவது, இந்த திருத்த மசோதாவை, தற்போதைக்கு அரசாங்கம் கைவிட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

Sri K. BALASUBRAMANYA IYER : Sir, I am not pleased with the whole thing. I feel that so far as the civic administration of our city is concerned, it should be entirely free from party considerations. Civic administration is a thing in which all of us are interested. There is no question of party so far as water-supply, sanitation, drainage, etc., are concerned. All parties want proper drainage and proper water-supply. And, therefore, there can be no question of parties here. As the Chief Minister very significantly remarked, they came to him in a deputation. Therefore on that particular matter, they seem to be united. Therefore there can be no question of parties so far as our Corporation is concerned. The Government should see that there are no party considerations in the administration of the Corporation. If there is any question of party consideration, the Government should take over the administration of the Corporation themselves.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் கௌரவத்தை யொட்டி தாம் வெளிநடப்பு செய்யப் போவதில்லை என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் ஸ்ரீ அன்பழகன் முடிவு செய்ததற்காக அவருக்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தங்கள் உள்ளங்களில் வருத்தம் இருந்தாலும், வெளிநடப்புச் செய்ய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் விரும்பவில்லை என்று அவர் பெருந்தன்மையாகச் சொன்னார். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் இந்த மன்றத்தின் கௌரவத்தைப் பற்றி அவர் குறிப்பிட்டார். எங்கள் மன்றத்தில்—சட்ட சபையில்—நீண்ட காலம் அங்கத்தினராக இருந்த இவர் இந்த மன்றத்தின் மரியாதையைப் பற்றிக் குறிப் பிட்ட வார்த்தைகள் என் உள்ளத்தைத் தொட்டன. எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. கட்சிகளுக்கிடையே எத்தனையோ வித்தியாசங்கள் இருந்தாலும், வெளிநடப்பினால் மன்றத்தின் கௌரவம் பாதிக்கப்படும் என்ற காரணத்தால் அவர் வெளிநடப்புச் செய்யாமல் இருக்க முடிவுசெய்தது குறித்து நான் மகிழ்ச்சி யடைகிறேன்.

நாம் 'ட்ரெடிஷன்ஸ்'-ஐ அமைக்கிறோம். நான் இதை தற்புகழ்ச் சிக்காகச் சொல்லவில்லை. மற்ற மாநிலங்களைப்பற்றிக் குறைவாகப் பேச நான் விரும்பவில்லை. மற்ற மாநிலங்களைப் பற்றியோ மற்ற நாடுகளைப் பற்றியோ குறைவாகப் பேசுவது தவறு என்று நான் உணர்கிறேன். இருந்தாலும் தமிழ்நாட்டைப் பொருத்தவரையில்,

மற்ற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நம்மிடம் இருக்கும் உயர்ந்த பண்பும் பெருந்தன்மையும் மற்ற ராஜ்யங்களில் உள்ளவர்களுக்கு அவ்வளவு சுலபமாக வருவதில்லை. மற்ற ராஜ்யத்தவர்கள் நம்மை இதற்காகப் பாராட்டுகிறார்கள். வெளிநாடுகளில் உள்ளவர்கள் கூட இதற்காக நம்மைப் பாராட்டுகிறார்கள்.

இந்த மன்றத்தின் கௌரவத்தை மதித்ததற்காக ஸ்ரீ அன்பழகன் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அவர் கூறியதுபற்றி மற்றவர்களும் சிந்தித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன்: எங்கள் வருத்தத்தை கவனிக்க வேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அவர்களுக்கு வருத்தம் ஏற்பட்டால், நான் என்ன செய்ய முடியும்? இந்த விஷயத்தில் தாட்சண்யம் பார்ப்பதற்கில்லை. பொதுநலத்திற்காகச் செயலாற்றும் போது தாட்சண்யம் பார்ப்பதற்கில்லை. விட்டுக்கொடுக்கும் தன்மை எனக்கு இல்லை என்று ஸ்ரீ அன்பழகன் கூறினார். ஒரு தவறு நிகழ்ந்ததற்காக ஒரு மன்றத்தின் தலைவரின் மீது 'ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது' என்று காரணம் கேட்டதற்கு தான் எஞ்ஜினியர் கூறிய யோசனையின்படிச் செயலாற்றியதாக அம்மன்றத்தின் தலைவர் கூறிய விளக்கத்தை சமீபத்தில் தான் நான் ஏற்றுக்கொண்டேன் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எனவே, எனக்கு விட்டுக்கொடுக்கும் தன்மை உண்டு. விட்டுக்கொடுக்கும் தன்மை எனக்கு ரொம்ப இருப்பதால் நான் கோழை என்று கூடச் சிலர் சொல்கிறார்கள். எனக்கு உறுதியான போக்கு உண்டு. பொதுவாழ்க்கையில் இருப்பவர்களுக்கு உறுதியான போக்கு தேவை. அது எனக்கு இருப்பதாகவே நினைக்கிறேன். அது எனக்கு இருப்பதாக கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

'வீடுகள் விஷயத்தில் கூட நகராட்சி மன்றத்திற்கு அதிகாரம் கிடையாதா, இந்த விஷயத்தில் கூட அரசாங்கம் தலையிட வேண்டுமா' என்று ஸ்ரீ அன்பழகன் கேட்டார். நகராட்சி மன்றத்திற்கு 'ஆடானமி'. இருக்கிறது. ஆனால், 'ஆடானமி'-க்கு ஒரு வரம்பு இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் இப்போது நான் விவரங்களில் இறங்க விரும்பவில்லை. இப்போது அரசாங்கத்திற்கும் நகராட்சி மன்றத்திற்கும் அதிகாரப் போராட்டம் நடத்தவில்லை. நகராட்சி மக்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது. 'எங்களுக்கு கெட்ட பெயரை சம்பாதித்துக்கொள்ளும் விதத்தில் ஒரு காரியத்தை நாங்கள் ஏன் செய்ய வேண்டும்?' என்று ஸ்ரீ ஹாண்டே கேட்டார். இதையெல்லாம் நான் சிந்தித்துப் பார்த்ததுண்டு. மக்கள் நலத்திற்காக நாங்கள் சில கடமைகளைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இன்று நடக்கக்கூடிய தவறுகளைத் தவிர்த்து மக்களுடைய கஷ்டங்களுக்குப் பரிகாரம் காண வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு என்பதை உணர்ந்து தான் அரசாங்கம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது; இந்த மசோதாவை அரசாங்கம் பொறுப்புணர்ச்சி காரணமாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறது.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமசாமி முதலியார் 'Comprehensive Bill' கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார். விரிவான மசோதா கொண்டுவருவது அரசாங்கத்தின் யோசனையில் இருக்கிறது. நகராட்சி மன்றச் சட்டத்தை சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருத்தியமைத்தோம். மிகப் பழமையான "District Municipalities Act" ஐத் திருத்தியமைக்க விரிவான மசோதா தயாரிப்பதற்கே அவகாசம் இல்லை. முதலில் அந்த விரிவான மசோதா தயாரிக்கப்பட வேண்டும். சென்னை நகராட்சி மன்றச் சட்டத்திற்கு விரிவான திருத்த மசோதா தயாரிக்க நாளாகும் என்பதால் இந்த மசோதாவில் அதை இந்த அளவிற்குத் திருத்தியிருக்கிறோம். (குறுக்கீடு) ஸ்தல ஸ்தாபனத் தேர்தல்களில், அரசியல் கட்சிச் சின்னங்கள் இல்லாமல் இருப்பது நல்லது. பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் விஷயத்தில், அரசாங்கம் இதை வற்புறுத்தியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களில் அரசியல் கட்சிச் சின்னங்களைப் பயன்படுத்தக் கூடாது, வேண்டுமானால் குதிரையையோ அது போன்றவற்றையோ சின்னமாக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அதாவது வேறு யாருக்காவது கட்சியை நுழைக்க வேண்டும் என்று இருந்தால் கூட, கூடாது என்று சட்டம் போட்டு விட்டோம். அது நல்ல முறையிலே திருப்திகரமாக நடந்தது. மூன்றே தினங்கள் இருந்தாலும் வாக்காளர்கள் எல்லாம் நினைவிலே வைத்துக்கொண்டு, யாருக்கு ஓட்டுப் போடவேண்டுமோ, அவர்களுக்குப் போட்டார்கள். அங்கங்கே போராட்டம், கொலை எல்லாம் இருக்கலாம். இது எல்லாம் நடந்தது, பெரிதாக நினைக்கக்கூடாது. கட்சி இல்லாத வகையிலேதான் நடந்தது. ஆனால் கட்சியை விட்டுவிட முடியாது. கட்சி அவர்களுக்குள்ளேயே இருக்கிறது. அரசியல் ஞானம் இல்லாதவர்கள் என்றால், அவர்களை தங்களுடைய உரிமைப் பொறுப்பை உணர்ந்த பிரஜைகள் என்றுகூட பாராட்ட முடியாது. ஆனால் நமக்கு எது எது எந்த எந்த இடம் என்று தெரிய வேண்டும். இந்தக் காலத்திலே எல்லோருமே பாதரட்சை போட்டுக் கொண்டு போகிறோம். கோவிலுக்கு போகும்போது 'என்னுடைய உரிமை என்று' பாதரட்சையோடா போகிறோம். வெளியிலே கழற்றி வைத்துவிட்டு கோவிலுக்குப் போய் சாமியைக் கும்பிடுகிறோம். திரும்பிவந்து போட்டுக்கொள்கிறோம்? அதேமாதிரி நகர மன்றங்களுக்கு கட்சி இல்லாமல் நடப்பது நல்லதுதான். அது தான் கனம் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்து. அது எப்படி நடக்கும்? ஒருத்தர்விட்டால் இன்னொருத்தர் பிடித்துக்கொள்கிறார்கள். மேல் நாடுகளிலேகூட அப்படி இருக்கிறது. இங்கிலாந்திலே நகரமன்றங்கள் எல்லாம்
இருக்கின்றன. அங்கே மாத்திரம் கட்சி இல்லையா? லேபர், கன்சர்- 4-20 p.m.
வேடிவ் பார்டி, எல்லாம் அதிலே நுழைந்து விடுகிறது. நகரமன்ற தேர்தல்களிலே அதையெல்லாம் அப்புறப்படுத்திவிட்டு நடத்த முடியவில்லை. கனம் ஸ்ரீ பாலசுப்ரமணிய ஐயர் சொன்னது நல்ல இலட்சியம். எல்லோரும் சேர்ந்து ஏற்றுக்கொண்டால் நல்லது தான். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிறது கட்சி. எந்தக் கட்சியானாலும், கட்சி மனப்பான்மையை புகுத்தாமல் இருக்க வேண்டும். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொருத்த மட்டில், இந்த

ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகத்தின் மேற்பார்வை பொறுப்பை அது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் கட்சி வகையிலே எந்த நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளாது; மற்ற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவும் தயங்காது, என்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 16 of 1965), as passed by the Assembly, be passed.'

The Motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS APPROPRIATION (No. 4) BILL, 1965 (L.A. BILL No. 21 OF 1965).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

'That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, [a] 1965 (L.A. Bill No. 21 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, I wish to . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the convention in this House is that no speeches are made on the Appropriaton Bill.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Last year we were allowed to speak. There was a convention two years before. What I wish to submit to the House is . . .

MR. CHAIRMAN: Five minutes' speaking will perhaps solve the problem.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Now, the Appropriation Bill is providing for amounts . . .

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, it is better to follow the convention of not speaking on the Appropriation Bill.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member will kindly advise his friend.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I am bound to tell the Chairman the convention.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member Sri G. Krishnamoorthy is amenable too.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: I wish to submit that this House does not have an opportunity to just discuss the various Demands in respect of Education and others. We have got a lot to say . . .

[a] Printed as Appendix II on pages 45-47.

MR. CHAIRMAN: The Hon. the Chief Minister just now was saying so much about tradition. Now, so soon after that, if the hon. Member is going to speak . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If there are any special points in respect of items in the budget to be discussed, then with the permission of the Chair, once or two hon. Members are allowed to speak. But with reference to the supplementary estimates, we had no discussion on the Appropriation Bill. We speak on the supplementary estimates and not on the Appropriation Bill.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 21 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 and the Schedule were put and carried.

Clause 1, the long title, and the Enacting-Formula were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

'That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 21 of 1965), as passed by the Assembly, be passed.'

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, I wish to submit that paragraph 3 in rule 131 of the Council Rules says—

'Provided further that, in the case of an Appropriation Bill, no amendments shall be proposed to any such Bill . . .'

This clearly shows that we have a right to represent matters here. Under Article 205 of the Constitution, an Appropriation Bill or a supplementary demand is to be taken up for discussion, like budget. There is nothing to prevent an hon. Member from making a representation in this House especially on matters which involve the finances of this State and for which sufficient amounts have been provided in this Appropriation Bill. I shall submit to the Chair's ruling, but I wish to submit that a Member has always got a right to speak on the Appropriation Bill. Even if there be a convention against that, it need not be observed.

MR. CHAIRMAN: It is tradition.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the hon. Member has made certain observations. I want to clarify the position. That a Member of the Legislature has got a right to speak, has never been questioned or doubted in any legislature anywhere in the world. But the right to speak is always regulated by rules

[Sri R. Venkataraman] [11th August 1965

as well as conventions. If rules alone should regulate speeches, then there will be no conventions, and we need not speak of conventions. But it has always been accepted in all the legislatures that debates are governed by both rules and conventions, and in this case the convention has been right through upheld except, as I said, in the general debate, when the Appropriation Bill comes, a Member can speak with the permission of the Chair if there are one or two items in respect of which there was no opportunity to speak.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : I would like to have a clarification from the Hon. Minister. Even in respect of a supplementary demand, has not an hon. Member the right to speak on the concerned Appropriation Bill?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I said on the Appropriation Bill on a supplementary demand.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, Rule 154 of the Council Rule says, 'Subject to the provisions of the Constitution, the procedure in regard to an Appropriation Bill shall be the same as for Bills', etc. We have got a clear wording that this is a Bill just as other Bills. There are three stages. We have now come to the third reading stage. This enables a member, according to parliamentary procedure, to have a discussion. So a Member has got that right and that need not be denied, and conventions can be broken, inasmuch as the expenditure on the administrative machinery has gone up now and Members of the Upper House who have no opportunity to discuss the demands must be given as many opportunities as are available. Rules and conventions should be broken if more opportunities are to be given to Members.

MR. CHAIRMAN : I can understand convention being broken, but it should not be broken for the sake of one Member against many others.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, the Appopriation Bill comes up for discussion after the whole budget has been discussed. When the supplementary demands come up, we again discuss them. There is a difference between the Assembly and the Legislative Council as regards the powers. There, after the general discussion, there is voting on demands, which we do not have here. The Government, the Leader of the House, and everybody is agreed that we can make specific grievances in the budget discussion itself. Properly speaking the convention may not be allowed there. But the convention is observed on the Appropriation Bill. When there is a general discussion in the Legislative Council, then we do speak on particular matters. We have been doing so. There are people who speak largely about education. They speak on some points for 12 hours and 8 hours and so on. I am not questioning their right. I am only pointing out that this has been the practice and therefore the Appropriation Bill follows all this. We cannot go on repeating and discussing

it. It will be then an endless affair. Supposing on March 29, the Appropriation Bill comes up here, and in exercise of the right to speak, we go on speaking till April 1, what will happen? There must be some reason. Therefore, we have to follow the convention and tradition here.

MR. CHAIRMAN : I shall follow the tradition here. The question is—

'That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 21 of 1965), as passed by the Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN : I may inform hon. Members that the House will sit today till 5 p.m.

(3) THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) AMENDMENT BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 23 OF 1965.)

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill,[a] 1965 (L.A. Bill No. 23 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

"That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1965 (L.A. Bill No. 23 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, this Bill has not come a day too soon. It must have been brought before the House long ago. I am happy however that the Madras Government have brought in this Bill recognising the need for it at least now. So far they have recognised only the allopaethic system of medicine. Now, under the revised Bill, practitioners of other systems of medicine, such as Homoeopathy and Ayurveda are also to be recognised . . .

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Mr. Chairman, Sir, the Bill that I have just now moved relates to Rent Control. The other Bill will come up later.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I am sorry, Sir.

*SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, this Bill has come before the House for extension of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act for a further term. This was first brought in as an emergent measure to see that Government servants and others got suitable accommodation at reasonable rents. I do not see any reason why the term of this legislation should be extended by two years, five years, and so on. For one 4-30 p.m.

[a] Printed as Appendix III on page 47.

[Sri G. Krishnamoorthy] [11th August 1965

thing the Government have not been able to provide their servants with necessary quarters during the period this Act has been in force. I wonder when they are going to provide quarters for their servants. They are not able to do this even with so many housing schemes and other special schemes. That is why they are continuing this measure which affects considerably a very large number of people. All the houses in this City and important towns in the State fetching a rent of over Rs. 25 were brought under this measure. There are various types of house-owners, who are hard hit by this measure. In this City itself, we can find a spacious house on a rent of Rs. 60 because it is under the accommodation control. A similar house next door, which is not under the accommodation control, earns a rent of Rs. 250. What sin has the owner of the first house committed that he should get not even 1/4th of the rent which his neighbour gets? Is it because his house is under accommodation control that he should suffer this hardship? We have given exemption under the Act for certain buildings constructed after a particular year. We have also said that if the owner lives in a portion of the house, the rest of the portion he can rent out at fabulous rates, without coming under the control. Then again, if the rent is over Rs. 250, such houses also will not come under the accommodation control provisions. Therefore, the tendency of many house owners and moneyed people in the city is to build a small house with mosaic flooring with the latest amenities, on western style, and say that the rent is Rs. 300, because such houses cannot come under control. So this measure has not solved the problem. On the other hand it has increased the rents. The tendency of the people is to raise the rent beyond Rs. 250, because the limit indicated by Accommodation Control Act is Rs. 250. Even though there are provisions for fixing fair rent and other things, the measure has not solved the problem. What sin the people who built houses two years ago have committed in order to deserve only a rent of Rs. 25, whereas a similar house, constructed after the said period, fetches a rent of more than Rs. 250? So, something should be done in respect of these house-owners who put up their houses some two decades ago. There are widows who are mainly dependent on this income. There are also orphans who depend only on house rent. What relief the Government think of giving to those people who eke out their livelihood only from the rent they got whenever they extend the term of the Act? Anybody can go and investigate and find for himself that while a house under control gets only a rent of Rs. 60 to Rs. 70, the same house, out of control, fetches a rent of more than Rs. 300 in the same locality. Sir, this Government brought in a taxation measure on urban lands. The basis of valuation adopted there for purposes of levying the tax is the latest value of the property in the locality. Cannot that criterion be applied here also as we see in the same locality one house under control getting a rent of Rs. 30 only and another out of control getting a rent of more than Rs. 60 and over? A large number of people have been complaining to me year in and year out that this control must go or the Government must enable

11th August 1965] [Sri G. Krishnamoorthy]

them to get the same rent that is prevalent in the locality for houses not under control. The more we extend this Act, the more will we be extending the hardship of our people who built their houses two decades ago. People who build houses in the cities now by selling their lands in villages and those who build on improved pattern to rent their houses for over Rs. 250 do not come under the control. The ordinary people find it difficult to get accommodation. These are the difficulties perpetuated by the extension of the life of this measure.

The most important point is that house owners, whose houses come under the accommodation control, must be given some relief by way of enabling them to get reasonable rent that is prevalent in the locality. That is my point, Sir.

* THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Chairman, Sir, I do realise all the points raised by the hon. Member Sri Krishnamoorthy. But at the time, when the Act was brought into force, the Government did not feel that it would be so difficult for the Government servants to find accommodation. As it is, at the moment, the newly built houses from the year 1960 onwards, have been exempted from the Act. At the beginning it was decided that the principal Act should be in force for a period of five years. The Joint Select Committee which went into the provisions of the original Act felt that it would be rather difficult and instil fear in the minds of the people that this control measure may be made a permanent measure. Therefore, the Joint Select Committee recommended that in the first instance the measure might be recommended for three years. But since then, the situation does not seem to have improved, and on the other hand, more difficulties have arisen. And therefore the Government feel that the life of the Act should be extended for a further period from 5 to 10 years. The life of the Act expires on the 30th September 1965 and we are obliged to find proper accommodation for our Government servants. Therefore, I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1965 (L.A. Bill No. 23 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the long title and the Enacting Formula were put and carried.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1965 (L.A. Bill No. 23 of 1965), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1965 (L.A. Bill No. 23 of 1965), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

4-40 p.m. (4) THE MADRAS DISTRICT DEVELOPMENT COUNCILS (AMENDMENT) BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 15 OF 1965.)

* THE HON. SRI S. M. A. MAJID : Mr. Chairman, Sir, I move—

" That the Madras District Development Councils (Amendment) Bill, [a] 1965 (L.A. Bill No. 15 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

According to sub-section (1) of section 6 of the Madras District Development Councils Act, 1958 (Madras Act XVIII of 1958), not more than three months shall elapse between one meeting of the District Development Council and another. Taking this into account and in order to secure the efficient transaction of business by the District Development Councils, instructions have been issued by the Government that the meetings of the District Development Councils should be held in the alternate months of February, April, June, August, October and December every year. In accordance with the above instructions, the District Development Council meetings are normally held once in two months, that is well within the time-limit specified in sub-section (1) of Section 6. But there are instances where the District Development Council meetings could not be held once in every three months. In East Ramanathapuram, the District Development Council meeting to be held in December 1964 had to be postponed due to the cyclonic conditions then prevailing in the district. Further the term of office of the Chairman of Panchayat Union Councils (who form the bulk of the members of the District Development Councils) expired on the 2nd February 1965 and the new Chairmen of Panchayat Union councils assumed office only in April 1965. Hence the meetings of the District Development Councils which should have been held during the months of February and April in the current year could not be held. It may be contended that since more than three months elapsed between two meetings of the District Development Councils, the subsequent acts and proceedings of the councils are not valid in view of the express provisions contained in sub-section (1) of section 6. Such a contention may not have much force since the requirement regarding time-limit specified in the said sub-section is only directory and not mandatory. If so, the acts and proceedings of the District Development Councils, which held meetings at intervals of more than three months, will not be rendered invalid. However, in order to place the matter beyond controversy, it is proposed to amend section 7 of the Act to provide

[a] Printed as Appendix IV on pages 47-48.

that no act or proceeding of a District Development Council shall be deemed to be invalid on the ground only that more than three months have elapsed between one meeting of the Council and another. It is also proposed to validate all acts and proceedings hitherto done or taken by the respective District Development Councils.

In conformity with the recommendation made b ythe Committee of the Legislature on Subordinate Legislation, section 14 of the Act is also proposed to be amended so as to provide for publication in the *Fort St. George Gazette* of every rule made or notification issued under the Act and also for placing on the Table of both Houses of the Legislature of every such rule or notification.

I have briefly indicated the salient features of the Bill. The Objects of the Bill have been set out in the Statement of Objects and Reasons. I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. CHAIRMAN : The question is :

" That the Madras District Development Councils (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 15 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration ".

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 4 were put and carried.

Clause 1, the Long Title and the Enacting Formula were put and carried.

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : Mr. Chairman, Sir, I move :

" That the Madras District Development Councils (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 15 of 1965), as passed by the Assembly, be passed ".

MR. CHAIRMAN : The question is :

" That the Madras District Development Councils (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 15 of 1965), as passed by the Assembly, be passed ".

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(5) THE MADRAS MEDICAL PRACTITIONERS BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 22 OF 1965).

* THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Mr. Chairman, Sir, I move : 4-40 p.m.

' That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 18 Members (12 Members of the Legislative Assembly and 6 Members of

[Srimathi Jothi Vencatachellum] [11th August 1965

the Legislative Council) to consider the Madras Medical Practitioners Bill, 1965 (L.A. Bill No. 22 of 1965) and that the following members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

(1) The Hon. Sri R. Venkataraman,

(2) Sri K. Balasubramanya Ayyar,

(3) Sri K. Anbazhagan,

(4) Sri M. Rajah Iyer,

(5) Dr. T. V. Sivanandam; and

(6) Sri K. Rajaram.

Hon. Members of the House are aware that at present there are in force in the State of Madras two enactments providing for the registration of Medical Practitioners. They are—

(1) The Madras Medical Registration Act, 1914 (Madras Act IV of 1914); and

(1) The Madras Medical Registration Act, 1914 (Madras Medicine Act, 1956 (Madras Act XXVII of 1956).

The former Act provides for the establishment of a Medical Council and for the registration of Medical Practitioners of Modern Medicine who possess recognised qualifications. The latter Act provides for the establishment of the Board of Integrated Medicine, Madras, and also for the registration of Practitioners of integrated medicine who hold recognised qualifications. A Central Board of Indigenous Medicine (a non-statutory Board) is also functioning in this State, which registers persons who hold certain qualifications in Indian or Indigenous medicine, and persons who are hereditary practitioners. Besides the registered practitioners of Modern Medicine and Integrated Medicine, there are a large number of practitioners of Homoeopathic Medicine in this State. The Government have decided to recognise the Homoeopathic system of medicine and to bring in legislation to regulate the practice of Homoeopathic Medicine in this State.

In 1959, the Government of India forwarded to all State Governments a draft model Bill to regulate the practice of medicine, so that, only persons duly qualified and trained in any system of medicine could practise as Physicians. The main object of that Bill is to prevent the practice of medicine by quacks. The Central Council of Health at its meeting held in January 1959, commended for adoption by all State Governments, the draft model Bill prepared by the Government of India.

This Government have considered all the above points and have decided that instead of embarking on a separate legislation in regard to Homoeopathic Medicine alone, a consolidated Bill on the lines of the Model Bill sent by the Government of India may be introduced for the establishment of three Councils, one for Modern

11th August 1965] [Srimathi Jothi Vencatachellum]

Medicine, another for Indian or Indigenous Medicine, and the third for Homoeopathic Medicine, and that the existing enactments relating to Modern Medicine and Integrated Medicine may be repealed.

There are a large number of persons who do not possess any recognised qualifications in Modern Medicine, Indian or Indigenous Medicine or Homoeopathic Medicine, but who are practising medicine for a long time without any control. A solution has to be found to see that such a practice is put an end to and at the same time those who without recognized qualifications are already practising medicine as the sole means of their livelihood are not deprived of their avocation. Government consider it desirable to permit such of those practitioners as have been in the profession for a period of ten years and more by registering them under the proposed Act. Persons who do not come within the above category will not be registered and consequently will not have the right to practise medicine. It has thus become necessary to have a consolidated piece of legislation providing for the registration of qualified persons as well as of persons who have been practising medicine for not less than ten years.

A draft Bill has accordingly been prepared. I may be permitted to refer to one or two salient features of the Bill.

Separate councils for Modern Medicine, Indian or Indigenous Medicine and Homoeopathic Medicine will be established, the first two consisting of fifteen members each and the Homoeopathic council consisting of thirteen members. The Medical Council and the Board of Integrated Medicine now in existence will continue to function under the proposed Act as the Council of Modern Medicine and the Council of Indian or Indigenous Medicines. The first Council of Homoeopathic Medicine will, however, be constituted by the Government by nominating qualified practitioners of Homoeopathic medicine to that Council.

Provision has been made for the registration of persons who do not possess any of the recognized qualification in Modern Medicine, Indian or Indigenous Medicine or Homoeopathic Medicine, but who, within a period of one year from the date of the commencement of the Act, prove to the satisfaction of the Council of Indian or Indigenous Medicines that they have been practising medicine for not less than ten years and such practice has been their sole means of livelihood.

Separate registers will be maintained by each Council. The registers will contain the names of registered practitioners of Modern Medicine, Indian or Indigenous Medicine or Homoeopathic Medicine, who hold registerable qualifications included in Schedules I to III. Besides, a second register will also be maintained by the Council of Indian or Indigenous Medicines which will contain

[Srimathi Jothi Vencatachellum] [11th August 1965

the names of other practitioners who are registered by virtue of their long practice in Modern Medicine, Indian or Indigenous Medicine or Homoeopathic Medicine.

The Government have power to amend the First Schedule, the Second Schedule or the Third Schedule by including therein or omitting therefrom any qualification on the report of the appropriate Council or under certain circumstances.

On and after a date to be notified by the Government, a person who is not a practitioner registered or deemed to be registered under the proposed Act, cannot practise any medicine. Further, a person who is not a registered practitioner and who is not authorized by the Government in this behalf cannot sign or authenticate a birth or a death certificate or a medical fitness or physical fitness certificate which is required by law to be signed or authenticated by a duly qualified medical practitioner. Only with the special sanction of the Government, can a person not registered under the proposed Act hold any appointment, as a Physician or Surgeon, etc., or as a Medical Officer of Health. Provisions in respect of these matters are proposed in sub-clause (1) of clause 29. Sub-clause (2) of that clause prescribes the penalty for the contravention of the provisions of sub-clause (1). Conferring of degrees, diplomas, etc., by unauthorized persons or institutions, falsely adding any title or description to the name of any person and falsely pretending to be a registered practitioner are made offences under the proposed Act. Suitable penalties for contravening the above provisions have been proposed in clauses 30, 31 and 32 of the Bill.

I now move that this House concurs with the Legislative Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 18 members to consider the Madras Medical Practitioners Bill, 1965.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

" That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 18 Members (12 Members of the Legislative Assembly and 6 Members of the Legislative Council) to consider the Madras Medical Practitioners Bill, 1965 (L.A. Bill No. 22 of 1965) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

1. The Hon. Sri. R. Venkataraman,
2. Sri K. Balasubramanya Ayyar,
3. Sri K. Anbazhagan,
4. Sri M. Rajah Iyer,
5. Dr. T. V. Sivanandam ; and
6. Sri K. Rajram.

11th August 1965]

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir I congratulate the Government on just bringing in this Bill and dispelling the idea that the various systems of medicine are quite different and some systems are inferior to what is called " Allopathic ". I am, of course, concerned with the wording in the Bill where Allopathy has been defined as Modern Medicine. Then, our own system has been defined as Indian, indigenous. Then there is the term Homoeopathy. Whatever it is, the idea of bringing one and the same Bill to just enable the constitution of Medical Councils of the various systems that are in vogue in our country is an excellent one, and I congratulate the Government. Now, Sir, the other systems are as scientific as what is called the modern system. In fact, there are remedies in Ayuryeda system which are not available in that so-called modern systems. If we dive deep into this affair we will find that a very large majority of our countrymen—why, even in Tamilnad—resort to other systems than Modern Medicine. Homoeopathy is growing on the one side. It was not placed on a statutory basis up to now. Under the provisions of this Bill, a practitioner has to get registered, whatever system he may be practising for a period of ten years. But I would like to seize this opportunity to request the Government to see how far the Ayurveda and Siddha systems can be improved and how far all our hospitals, which are in dearth of doctors, could be named by these doctors. Ayurveda system is dealt with mostly in Sanskrit and the Siddha system is dealt with mostly in Tamil. Apart from developing these languages by Government encouraging these systems, a lot of precise information about human system, ailments that affect the human system and the remedies that are easily and cheaply available in this country, will be available to the Government by way of research in these systems. So, with the formation of these Councils and the registration of people who have been in the field for at least ten years, it is the Government's duty to see that the Ayurvedic and Siddha systems which are so cheap (because the herbs and metals are available very near our house) are encouraged as far as possible. If Government still think that these systems are not scientific, proper research should be made. They are just proclaimed as scientific. From our own experience we find that they are not unscientific systems. They are as scientific as science can prove and more scientific than what the Government think about other systems. Homoeopathy is so cheap and simple to administer, but it has to be administered by proper persons. The dosage is very small. Even in the Ayurvedic system, very many metals are administered in small doses. Each system has got its own merit. So I am very glad and I congratulate the Government on recognising at least this fact that there are other systems than modern medicine in vouge in our country which are responsible for the curative nature in most of the rural population. While congratulating the Government on placing Ayurveda, Siddha and Homoeopathy on a significant footing the formation of various committees for the various systems, I would like to stress that encouragement has to be given to these systems. 4-50 p.m.

[11th August 1965

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: This Bill is going before the Joint Select Committee, where we will have further discussion.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 18 Members (12 Members of the Legislative Assembly and six Members of the Legislative Council) to consider the Madras Medical Practitioners Bill, 1965 (L.A. Bill No. 22 of 1965) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

1 The Hon. Sri R. Venkataraman,

2 Sri K. Balasubramanya Ayyar,

3 Sri K. Anbazhagan,

4 Sri M. Rajah Iyer,

5 Dr. T. V. Sivanandam, and

6 Sri K. Rajaram."

The motion was put and carried.

4-56 p.m. MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VI—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory Rules and Orders

** 193. *Notification issued with G.O. Ms. No. 924, Education dated 1st June 1965, approving the list of all the parks and play-fields set out in the area within the jurisdiction of the Aruppukkottai Municipal Council in Ramanathapuram district. [Laid on the table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]*

** 194. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1127, Rural Development and Local Administration, dated 18th May 1965 making the surcharge and disallowance rules to the Madras Panchayats Act, 1958. [Laid on the table of the House under Section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]*

** 195. *Notification issued with Government Memorandum No. 22191 T/65-2, Revenue, dated 16th March 1965, making amendment to Revenue Department Notification II-I No. 862*

11th August 1965]

of 1965, dated the 22nd February 1965. [Laid on the table of the House under section 48 (5) of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 30 of 1963).]

** 196. *Notification issued with G.O. P. No. 1231, Revenue, dated 9th April 1965, appointing the 15th day of May 1965, as the date on which certain provisions of the Madras Inam States (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 shall come into force in the inam estates specified therein. [Laid on the table of the House under section 73 (5) of the Madras Inam (Estates Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963).]*

** 197. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3743, Industries, Labour and Co-operation, dated 26th July 1965, extending the Madras Chit Funds Act, 1961, to the City of Madras. [Laid on the table of the House under section 63 (4) of the Madras Chit Funds Act, 1961 (Madras Act 24 of 1961).]*

** 198. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3472, Industries, Labour and Co-operation, dated 14th July 1965, appointing the 1st August 1965 as the date on which all the provisions of the Madras Chit Funds Act, 1961, shall come into force in the City of Madras. [Laid on the table of the House under section 63 (4) of the Madras Chit Funds Act, 1961 (Madras Act 24 of 1961).]*

199. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1202, Rural Development and Local Administration, dated 25th May 1965, regarding inclusion of certain areas within the limits of the Srivilliputtur Municipality. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]*

B. Reports, Notifications and other papers

37. *Reports of the Estimates Committee on Collegiate Education and State Transport Department.*

38. *Madras Government's Review on the working of the Madras Industrial Investment Corporation, Limited, for the year ended 30th June 1964.*

39. *List of Unstarred Questions and Answers, dated 11th August 1965.*

** Laid on the table of the House on the 10th August 1965.

[11th August 1965

APPENDIX I.

(*Vide* answer to Starred Question No. 106 on page 6 supra.)

(*a*) The number of cattle that died to diseases during 1964 and till April 1965 in Kanyakumari district is as follows :—

		During 1964.	During the year 1965 (up to April 1965.)
(1)	Agastheeswaram	9	..
(2)	Thovala	3	18
(3)	Kalkulam	..	..
(4)	Vilavancode	..	..

(*b*) When an overall view of the mortality rate is taken, there is slight increase over the previous year.

(*c*) During 1964 there were deaths due to various diseases and the slight increase in the mortality during this year is due to the prevalence of rinderpest only.

(*d*) With a view to prevent the ingress of rinderpest disease into the State, 20 check-posts have been established along the borders of the State and special staff have been appointed to create an immune belt along the borders to a depth of 10 miles. The location of the check-posts in Kanyakumari district are at Kaliakavillai and Thoduvattai. The departmental staff are also taking all steps to combat this disease effectively. Regarding the other diseases, they are already being tackled on the basis of well laid out programmes through advance vaccinations, etc. The general disease position in the State is satisfactory now.

(*e*) The loss sustained by the agriculturists during 1964 and 1965 up to April 1965 is 12 and 18 animals respectively, the monetary value of which is not assessable.

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 1964 தொடங்கி ஏப்ரல் 1965 வரை நோய் காரணமாக இறந்த கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை வருமாறு :—

				1964-ம் ஆண்டில்.	1965-ம் ஆண்டில் (1965 ஏப்ரல் வரை.)
1	அகஸ்தீஸ்வரம்	..	..	9	..
2	தோவாளை	..	..	3	18
3	கல்குளம்	..	..	..	..
4	விளவன்கோடு	..	..	..	..

(இ) இறந்த கால்நடைகளின் மொத்த எண்ணிக்கையைக் கணக்கெடுத்துப் பார்க்கையில், முந்திய ஆண்டைவிட இறப்பு சதவீதம் சிறிதளவு அதிகரித்துள்ளது.

(உ) 1964-ல் பல்வேறு நோய்கள் காரணமாக கால்நடைகள் இறந்தன. கோமாரி நோய் பரவியதன் காரணமாக இந்த ஆண்டில் இறப்பு சதவீதம் சற்று அதிகரித்துள்ளது.

11th August 1965]

(எ) இம் மாநிலத்தில் மாடுகளுக்குக் கோமாரி நோய் பரவாமல் தடுப்பதற்காக, மாநில எல்லைகள் நெடுக 20 சோதனைச் சாவடிகள் நிறுவப்பட்டன. எல்லை நெடுக 10 மைல் தொலைவுக்கு நோய்த்தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள சிறப்புப் பணியாளவர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் காளியாகவிலை, தொடுவட்டை ஆகிய இரண்டு இடங்களில் சோதனைச் சாவடிகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இந்த நோயைத் தடுக்க, கால்நடை வளர்ப்புத் துறைப் பணியாளர்களும், எல்லா விதமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துவருகின்றனர். பிற நோய்களைப் பொறுத்த வரையில், முன்னதாகவே தடுப்பு ஊசி போடுவதன் மூலமாகவும் பிற நடவடிக்கைகள் மூலமாகவும், நோய்த் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. பொதுவாக இம் மாநிலத்தில் நிலைமை திருப்தியாக உள்ளது.

(ஐ) 1964-ம் ஆண்டில் 12 மாடுகளையும், 1965 ஏப்ரல் மாதம் வரை 1965-ம் ஆண்டில் 18 மாடுகளையும் உழவர்கள் இழந்தனர். இதற்கான ரொக்க மதிப்பைக் கணக்கிட இயலாது.

APPTNDIX II.

[*Vide* item V (2) on page 30]

L.A. Bill No. 21 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1965.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Sixteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation (No. 4) Act, 1965.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1965.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State, for the financial year which commenced on the 1st April 1965, a further sum not exceeding ninteen crores seventy-two lakhs sixty-four thousand and five hundred rupees, being moneys required to meet—

(*a*) the supplementary grants made by the Madras Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule ; and

(*b*) the supplementary expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

THE SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding — Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
II	Motor Vehicles Acts—Administration.	6,48,800	2,500	6,51,300
VIII	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	82,900	..	82,900
IX	District Administration and Miscellaneous.	41,900	..	41,900
X	Administration of Justice.	..	56,000	56,000
XII	Police	48,79,600	..	48,79,600
XIII	Education	4,96,100	..	4,96,100
XIV	Medical	4,55,300	..	4,55,300
XV	Public Health ..	5,56,000	..	5,56,000
XVI	Agriculture ..	800	..	800
XVIII	Animal Husbandry ..	4,36,500	..	4,36,500
XIX	Co-operation ..	1,11,900	..	1,11,900
XX	Industries	3,91,800	..	3,91,800
XXIV	Labour including Factories.	34,200	..	34,200
XXVI	Irrigation	200	..	200
XXVII	Public Works—Works.	11,50,100	..	11,50,100
XXVIII	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	3,55,800	..	3,55,800
XXIX	Public Works—Grants-in-aid.	6,75,700	..	6,75,700
XXXIII	Miscellaneous ..	2,06,01,100	..	2,06,01,100
XXXVII	Compensation to Zamindars.	9,25,000	..	9,25,000
XXXVIII	Capital Outlay on Public Health.	8,65,000	..	8,65,000
XXXIX	Capital Outlay on Agriculture.	100	..	100
XLI	Capital Outlay on Industrial Development.	4,56,96,300	10,87,100	4,67,83,400
XLII	Capital Outlay on Irrigation.	1,400	..	1,,400
XLIII	Capital Outlay on Public Works.	11,02,000	4,83,600	15,85,600
XLIV	Capital Outlay on Road Transport Schemes.	..	1,300	1,300
XLVII	Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	6,11,25,300	..	6,11,25,300
LXVIII	Loans and Advances by the State Government.	5,50,00,200	..	5,50,00,200
	Grand Total ..	19,56,34,000	16,30,500	19,72,64,500

I certify that this is a Money Bill.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

Fort St. George,
Madras-9,
10th August 1965.

APPENDIX III.

[*Vide* item V (3) on page 33]

L.A. Bill No. 23 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960.

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Sixteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Act, 1965.

2. *Amendment of section* 1, *Madras Act* 18 *of* 1960.—In sub-section (3) of section 1 of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960 (Madras Act 18 of 1960), for the words " five years ", the words " ten years ", shall be substituted.

APPENDIX IV.

[*Vide* item V (4) on page 36]

L.A. Bill No. 15 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Madras District Development Councils Act, 1958, *and to validate certain acts or proceedings of District Development Councils.*

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Sixteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras District Development Councils (Amendment) Act, 1965.

2. *Amendment of section* 7, *Madras Act XVIII of* 1958.—In section 7 of the Madras District Development Councils Act, 1958 (Madras Act XVIII of 1958) (hereinafter referred to as the principal Act), the following words shall be added at the end, namely :—

" Or on the ground only that more than three months have elapsed between one meeting of the District Development Council and another ".

3. *Amendment of section* 14, *Madras Act XVIII of* 1958.—In section 14 of the principal Act—(1) in sub-section (1), the words " by notificatiton " shall be omitted;

[11th August 1965

(2) for sub-section (3), the following sub-section shall be substituted, namely :—

" (3) (a) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(b) All notifications issued under this Act shall, unless they are expressed to come into force on a particular day, come into force on the day on which they are publish d.

(c) Every rule made or notification issued under this Act shall, as soon as possible after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or notification or both Houses agree that the rule or notification should not be made or issued the rule or notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or notification."

4. *Validation of certain acts done or proceedings taken by District Development Councils.*—No act done or proceeding taken, before the date of the commencement of this Act, by a District Development Council established for any district under sub-section (1) of section 4 of the principal Act shall be deemed to be invalid or ever to have been invalid on the ground only that more than three months have elapsed between one meeting of the District Development Council and another and every such act or proceeding shall be, and shall be demeed always to have been, as valid as if the provisions of section 7 of the principal Act, as amended by section 2 of this Act, were in force at all material times when such act was done or proceeding was taken.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 12th August 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Fixation of pay

* 111 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the service of a teacher in an Elementary School is taken into account for the fixation of his pay in a High School; and

(b) whether the service of a teacher in a High School is taken into account for the fixation of his pay if he joins in an Elementary School?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) Yes.

SRI M. RAJAH IYER: May I know Sir, whether these orders have been communicated to the departmental officers, who are responsible for the fixation of the salary?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This order has taken effect on 1st June 1960, but no arrears of pay will be allowed.

SRI M. RAJAH IYER: Sir, I would once again bring it to the notice of the Government that on 1st June 1960 the correspondents of the schools had to take into account the past service. Now the departmental officers have to take into account the past service of these teachers. These departmental officers seem to take the stand that because the correspondents did not take into account the past service of the teachers, the question should not be re-opened. May I urge that the order may kindly be communicated to the department officers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I would suggest to the hon. Member to write a short note on this and give it to me.

Statement of the Home Minister of the Government of India

* 112 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Chief Minister be leased to state—

(a) whether the Government are aware of the statement of the Home Minister of the Government of India calling for greater efficiency at all levels and deploring staff selection based on personal whims, that appeared in " The Mail ", dated 29th January 1965;

[12th August 1965

(b) if so, whether this is applicable to this State; and

(c) if so, the steps taken to rectify such things?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) & (c) The conditions in this State do not warrant radical changes at present.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, even in this State the opinion of the public is that the Government are having their own personal whims even in the selection of the officers to the judiciary? Will this Government take steps to remove this opinion?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That may be the view of the hon. Member with which I am too familiar. But I do not accept that is the view of the public, and I do not propose to take any action.

SRI S. K. SAMBANDHAN : It is only the view of the public. Many responsible people have told me this. That is why I am voicing their opinion here. This is not my personal view, because I do not know anything about the selections to the judiciary. It is said that the Government very often interfere in the day-to-day administration by the executive. This leads to the deterioration in the standards of their work. So, will the Government correct the position?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have nothing to add to what I have already said.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Sir, may I know the gist of the matter that appeared in 'The Mail' on the date in question?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This refers to a statement of the Home Minister that has appeared in some newspapers.

Action against the Editor of "Viduthalai"

*113 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 218 on 27th March 1965—

(a) whether any action has been taken against the Editor of "Viduthalai"; and

(b) if so, what it is?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No.

(b) Does not arise.

SRI S. K. SAMBANDHAN : May I know, Sir, why no action has been taken against the editor of the paper?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government examined the question and found that no action was called for.

12th August 1965]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, does it mean that the action on the part of the Government in confiscating the issue is not proper?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government considered it quite proper to confiscate the issue.

Polytechnics and Teachers' Training Schools

*114 Q.—SRI M. ETHIRAJULU : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of seats available in several Polytechnics and Teachers' Training Schools for S.S.L.C. candidates for the year 1964-65?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Polytechnics including special institutions imparting diploma courses—4,430.

Teachers Training Schools—8,071.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, எஸ். எஸ். எல். சி. தேர்வு பெற்ற மாணவர்களில் இப்போது ஏராளமானவர்கள் இந்த துறையில் விண்ணப்பம்போட்டு இடம் கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பது தெரியுமா? இப்போது இருப்பதைப்போல இரண்டு மடங்கு இடமாவது இருந்தால் அந்தத் துறையில் ஈடுபட விரும்புகிறவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கமுடியுமென்பதை அரசாங்கம் உணருகிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : *தேவை எவ்வளவு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் இடம் இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் உபரியாகிவிடும். நாம் ராஜ்யத்தில் கணக்கெடுத்தால் 3,600 பேர்களுக்குத்தான் மூன்றாவது திட்டத்தில் தேவையிருக்குமென்று எதிர்பார்த்தோம். இருந்தாலும் 4,430 இடங்கள் பாலிடெக்னிக்கில் கொடுத்திருக்கி[illegible] நான்காவது திட்டத்தில் இன்னும் விஸ்தரிக்கப்படுவதற்கான [illegible]டுகளும் இருக்கின்றன.*

திரு. எம். எத்திராஜுலு : *நான்காவது திட்டத்தில் மொத்தம் எவ்வளவு மாணவர்கள் பாலிடெக்னிக் ஸ்கூலில் சேரமுடியும்? எவ்வளவு திறக்கமுடியும்?*

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: *மேற்கொண்டு இன்னும் மூன்று பாலிடெக்னிக்குகள் திறக்கலாம் என்று யோசனை இருக்கிறது. முடிவு எடுக்கப்படவில்லை. நான்காவது திட்டத்தின் அளவு தீர்மானித்த பிறகுதான் திட்டவட்டமாகக் கூறமுடியும்.*

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: *இந்தப் பள்ளிகளில் படித்து வருகிறவர்கள்—தகுதி உடையவர்கள்—குறைவாக இருக்கிறார்கள். தகுதியுடையவர்கள் கிடைப்பது சில இடங்களில் சிரமமாக இருப்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அப்படியிருந்தால் இன்னும் அதிகமாக விரிவுபடுத்த அரசாங்கத்திற்கு யோசனை உண்டா?*

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அந்த மாதிரி நிலைமை இப்போதில்லை. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் போதுமான அளவுக்கு பாலிடெக்னிக்கில் படித்தவர்கள் கிடைக்கிறார்கள். அதிகப்படியாக டிமாண்டு இல்லை. அதிகப்படியான சப்ளையும் இல்லை என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள், செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியராக வருகிறவர்கள், போதுமான அளவு இல்லாததால் அந்தத் துறையிலுள்ள பயிற்சி நிலையங்களை அதிகப்படுத்த முடியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அது என்னுடைய சகா முதலமைச்சர் அவர்களுக்குப் போடவேண்டிய கேள்வி.

SRI M. RAJAH IYER: In the matter of admission to Polytechnic, Sir, will those students who have opted for the pre-technological courses in the S.S.L.C. be given preference?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: பாலிடெக்னிக் கோர்ஸ் மூன்று வருஷப்படிப்பு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தில் இரண்டு வருஷம் பாலிடெக்னிக் கோர்ஸ் ஆகவும் ஒரு வருஷம் பி.யு.சி. படித்தவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்றும் நிலைமை வைத்திருக்கிறார்கள். நாம் நம்முடைய திட்டத்தை மாற்றவேண்டாமென்று முதல் வருஷத்தை Pre-Technological Course என்றும் பாக்கி வருஷத்தை பாலிடெக்னிக் கோர்ஸ் என்றும் வைத்திருக்கிறோம். எல்லோருக்கும் அட்மிஷன் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் ஆசிரியர் வேலைக்குப் படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் எனக்குத் தெரிந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அது முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குப் போடவேண்டிய கேள்வி.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, தேவையை ஒட்டி எவ்வளவு பேர் தொழில் துறையில் ஈடுபடுவதற்கு அவசியம் இருக்கிறதோ அதையொட்டி பயிற்சி அளிக்கப்படுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்த பாலிடெக்னிக் துறையில் பயிற்சி பெற்ற மாணவர்கள் பலர் தாங்களாகவே தனியாகத் தொழில் நடத்தக்கூடும் என்ற நிலைமை இருப்பதால் வருகிற மாணவர்களை ஒட்டி இடமளிக்க ஏற்பாடு செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அதுதான் சர்க்காரின் நோக்கமும் கூட. நான்காவது திட்டத்தில் அந்த மாதிரி செய்யலாம் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

'For Hire' indicators on the top of the Taxis

* 115 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that taxi owners are required to fix 'For Hire'/"Hired" signs on the roof of the taxis; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Taxis are required to be fitted with 'For Hire' indicators on the top of the vehicle.

(b) Roof indicators are intended to enable the waiting passengers at a distance to know at a glance whether the vehicles are hired or not, especially at night.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, is not the Hon. Minister aware that there is a light indicator in the flag itself? When the indicator is in the meter itself, is there any necessity for an indication on the roof of the taxi?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I think Sir, an indicator on the top is more convenient to the public.

SRI M. RAJAH IYER: Sir, will the Government think of a third board 'On strike' to be installed? (laughter).

SRI S. K. SAMBANDHAN: It may be all right if taxis are fitted with the indicator on the top. Probably that is the Minister's idea. If the taxi meters are fitted outside with a light in the meter, the flag will show whether the taxi is free or engaged, and this is enough for the public. Therefore, will the Government reconsider their decision?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is a matter of difference of opinion. In my opinion, indicators at the top are quite useful.

DR. H. V. HANDE: Sir, if the meter is fitted on the roof of the taxi, the taxi gets a slit and rain water pours in. Are the Government aware of this?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is not true. All over the world, 'for hire' and 'hired' indicators are put up at the top only. I have not heard of this complaint.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Even here the indicators are on the top in some taxis. Will the Government prescribe some uniform indicators for fixation at the top of the taxis?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes; we have prescribed certain standards. But it need not be absolutely uniform.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த வாடகைக் கார்கள் தலைமேலாகவே அமைக்கப்படுகிற அடையாளங்கள் ஏற்கனவே உள்ள கார்களுக்கு இல்லாமல் புதிதாக பதிவு

செய்யப்படும் டாக்சிகளுக்கு ஏற்படுத்தப்படுகிற நிலைமையில் ஏற்கனவே வாடகைக் கார் வைத்திருப்பவர்கட்கு புதிய சிரமம் கொடுக்காமல் இருக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: எந்த ஒரு நல்ல சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்தாலும் அதில் சில சிரமங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். பொதுமக்கள் இது நல்ல திருத்தமென்றும், வசதியாக இருக்குமென்றும் நினைக்கிறார்கள். இதில் எந்தவிதமான மாறுதலும் செய்வதற்கில்லை.

DR. H. V. HANDE : Sir, in view of the fact that these words 'For Hire'/'Hired' are not very distinct from a distance, will the Government think of a colour—red or green—to indicate whether it is hired or not?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, in the western countries, when the car is hired, there will be no light, and when it is open for hire, there will be light. We have just now made a beginning. We will experiment with this and make proper changes.

DR. H. V. HANDE : Have the Government received any complaint from the taxi owners regarding this and, if so, what are the complaints?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, the taxi owners' complaint is just what the hon. Member said. In my opinion, it is only a ruse. Most of the taxi owners get a permit, run the taxi for two years, and sell the car at an unconscionable rate of profit, because the condition only prescribes that the vehicle should run only for two years. Now, they think that, if a car is made to put up this hire board on the top, people will know, because of the little hole on the top, that it was once a taxi and not a private car. And this is why, I think, they are objecting to it.

State Transport Department

* 116 *Q.*—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that there is delay in the payment of monthly salaries, annual increments, grant of leave, etc., in the Transport Department of Kanyakumari district; and

(*b*) if so, the reasons for such delay?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) There has been no delay in the payment of salaries. There has been some delay in the grant of leave and increments.

(*b*) The delay in the grant of leave and increments was due to the workers having gone on strike on the 29th and the 30th April 1964. Their unauthorised absence during the period of strike is an interruption in service resulting in forfeiture of their past service under the rules. However, the Government took a lenient view and ordered the condonation of the break in sevice of the workers.

The break in service has since been treated as extraordinary leave without pay and allowances and the increments are being sanctioned by the Director, Madras State Transport Department. The arrears will be paid by him shortly.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பாக்கித் தொகை உத்தேசமாக எத்தனை மாதங்களுக்குள் வழங்கப்படும்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அவர்களுக்கு இந்தப் பாக்கித் தொகையைக் கொடுக்கவேண்டிய ஒரு நிலைமை இல்லை. அவர்களுடைய விதிகள்படி அவர்களுக்கு பாக்கி தொகை கொடுப்பதற்கு அதிகாரம் இல்லை. அவர்களுடைய சர்வீஸ் டெர்மினேட் ஆகிவிட்டது என்ற நிலைமைதான் அது. இருந்தாலும் சர்க்கார் இது சம்பந்தமாக ஒரு தாராள முடிவு எடுத்து அதைக் கொடுக்கலாமென்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அதைக் கூடிய சீக்கிரம் கொடுப்பார்கள்.

Rotary drills

* 117 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleaased to state—

(*a*) the number of Rotary drills in charge of (i) the Assistant Agricultural Engineer at Chidambaram, and (ii) other District Agricultural Officers in South Arcot district; and

(*b*) the number of rotary drills in use as on date?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (*a*) (i) One Rotary drill is available with Assistant Agricultural Engineer (Mechanical), Chidambaram.

(ii) Rotary drills are not available with other District Agricultural Officers in South Arcot District.

(*b*) The total number of Rotary drills available with the Agriculture Department is two.

(அ) (i) சிதம்பரத்திலுள்ள உதவி வேளாண்மைப் (யந்திர) பொறியாளரிடம் (Assistant Agricultural Engineer) (Mechanical) துளையிடும் சுழற்கருவி (Rotary drill) ஒன்று உளது.

(ii) தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ஏனைய மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளிடம் ஷை துளையிடும் சுழற்கருவிகள் கிடையாது.

(இ) வேளாண்மைத் துறையில் மொத்தம் இரண்டு துளையிடும் சுழற்கருவிகள் உள்ளன.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : இரண்டு ரோட்டரி டிரில்களும் இப்போது வேலை செய்யும் நிலைமையில் இருக்கின்றனவா ? இதில் ஒன்றுதான் வேலை செய்கிறது, மற்றது பழுதாகி இருக்கிறது, என்பது உண்மையா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: அந்தத் தகவல் என்னிடம் இல்லை.

[12th August 1965

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு தேவையான தண்ணீர் (Sub-Soil water) பூமிக்கு அடியில் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதால் அதை யெடுத்துப் பயன்படுத்த ஒரு டிரில் போதாது. அதனால் இரண்டு டிரில்களையும் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் வேலை செய்ய அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா ?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: தென்னார்க்காடு ஜில்லாவில்தான் முதலில் மூன்று டிரில்கள் வைத்திருந்தோம். சென்னை நகரத்தில் தண்ணீர் பஞ்சம் வந்ததால் கீழேயுள்ள தண்ணீரை பரிசிலனை செய்து கண்டுபிடிக்கவேண்டுமென்றும், ஆரணியாறு பகுதியிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்க பவர்டிரில் தேவைப்படுவதால், அங்கிருந்து இங்கு கொண்டுவரப்பட்டது. அதனால் அங்கே ஒன்றுதான் இருக்கிறது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: இந்த மாதிரி டிரில்களுக்கு விவசாயிகளிடம் அதிகமாக டிமாண்டு இருப்பதால் மேலும் ஒன்றிரண்டு ரோட்டரி டிரில் வாங்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: ஒன்றுமட்டுமல்ல. இன்னும் 50 பவர் டிரில்கள் வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துவருகிறது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: ரோட்டரி டிரில் மிகவும் சுலபமாகவும் விரைவில் துளை (போர்) போடக்கூடியதாகவும் இருப்பதால் விவசாயிகள் அதிகமாக அதை விரும்புகிறார்கள். ரோட்டரி டிரில் ஒன்று அல்லது இரண்டு வாங்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: ஐம்பது பவர் டிரில் வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது.

Chemically impregnated jute bags

* 118 *Q.*—Sri K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(*a*) whether the Government are aware of the existence of chemically impregnated jute bags for effectively storing food-grains; and

(*b*) if so, whether such bags are being used now by the Government?

The Hon. Sri V. RAMAIAH : (*a*) Yes;

(*b*) No.

Sri K. S. ABDUL WAHAB : May I know the difference in cost for manufacturing these ordinary jute bags and chemically impregnated jute bags, Sir?

The Hon. Sri V. RAMAIAH : The particulars regarding the difference in the cost of prices are not available with me now. It is not going to be much because it is only an addition of some chemicals to the ordinary jute bag.

12th August 1965]

Sri K. S. ABDUL WAHAB : In view of our plans for storing huge stocks of rice and paddy, etc., is it not advisable to use these chemically impregnated jute bags, Sir?

The Hon. Sri V. RAMAIAH : It has been tried in certain Central Government godowns and the experts' advice is against the use of this type of bags.

Dr. H. V. HANDE : The Hon. Minister said that the advice of the experts was that these bags were unfit for storing foodgrains. Is it because it is poisonous or for any other reason, Sir?

The Hon. Sri V. RAMAIAH : Chemicals used in the bags are not good for foodstuffs.

Production of Khadi

* 119 *Q.*—Sri K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(*a*) the quantity of Khadi produced in the State during 1963-64;

(*b*) the target fixed for the production of Khadi during 1964-65; and

(*c*) amount allotted by the State Government for this purpose?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : (அ) 1963-64-ம் ஆண்டில் கதர்த் துறை உற்பத்தி செய்த கதரின் மதிப்பு ரூ. 1,25,85,000 ஆகும்.

(இ) 1964-65-ம் ஆண்டில் கதர்த் துறையின் கதர் உற்பத்தி இல்லை. மதிப்பு ரூ. 127 லட்சத்தில் உற்பத்தி மதிப்பு ரூ. 139 லட்சமாகும்.

(உ) மானிய ரீதியில் கதர் உற்பத்திக்காகவும், விற்பனைக்காகவும் மாநில அரசாங்கம் எந்தவிதமான கடனோ, மானியமோ வழங்குவதில்லை.

Sri K. S. ABDUL WAHAB : What is the amount allotted by the Central Government for the Khadi Scheme for our State during the period in question, Sir?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : கமிஷனிலிருந்து லோன் கொடுக்கிறார்கள். அந்த லோனை வாங்கி திரும்ப நாம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் லோனாகத்தான் கொடுக்கிறார்கள்.

Sri K. S. ABDUL WAHAB : May I know the profit and loss account of this Khadi scheme for the period in question ?

The Hon. Sri N. S. S. MANRADIAR : I have no such information.

[12th August 1965

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கதர் உற்பத்தித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களின் எண்ணிக்கை என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : இந்தக் கேள்வியில் அதற்கு விவரமில்லை.

Sri K. S. ABDUL WAHAB : May I know the number of shops in which Khadi is sold in our State ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : அந்தத் தகவல் என்னிடமில்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, 1963-64-ல் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட 127 லட்சம் ரூபாய் அளவு மதிப்புள்ள கதரில் இது வரையில் எவ்வளவு விற்பனையாகியிருக்கிறது ? எவ்வளவு தேங்கியிருக்கிறது ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : சார், அந்தத் தகவல் என்னிடமில்லை.

Co-operative Farms

3-20 p.m. * 120 Q.—Dr. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 121 on 8th March 1965 :—

(a) the total acreage brought under co-operative farms in Tamilnad;

(b) the total yield of paddy from co-operative farms :

(c) whether there has been any substantial increase in yield on account of co-operative farms; and

(d) the basis on which forms are brought under the co-operative farm scheme ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : (அ) தமிழ்நாட்டில் 42,914 ஏக்கர் 92 சென்ட் நிலம் பல்வேறு வகைக் கூட்டுறவுப் பண்ணைச் சங்கங்களின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

(இ) 1,12,415 குவின்டல் (ஒரு லட்சத்து பன்னிரண்டாயிரத்து நானூற்றுப் பதினைந்து குவின்டல்) நெல் விளைந்தது. அதன் மதிப்பு ரூ. 36,29,306 (முப்பத்தாறு லட்சத்து இருபத்தொன்பதாயிரத்து முன்னூற்று ஆறு ரூபாய் மட்டும்) ஆகும்.

(உ) கூட்டுறவுப் பண்ணையின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்ட நிலங்களிலிருந்து கிடைத்த விளைச்சல், அவை அவ்வாறு கூட்டுறவுப் பண்ணையின்கீழ் கொண்டுவரப்படுவதற்கு முன்பு அவற்றில் கிடைத்த விளைச்சலைவிட அதிகமாகவே இருந்தது.

(எ) தனித்தனி பட்டாதார்களின் பட்டா நிலங்களை ஒருங்கு சேர்ப்பதன்மூலம் கூட்டுப் பண்ணைச் சங்கங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. பட்டாதார்கள் அவற்றில் அங்கத்தினர்களாகச்

12th August 1965]

சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். அங்கத்தினர்கள் ஒருங்கு திரட்டிய நிலங்களுடைய மதிப்பின் விகிதாசாரப்படி அவர்களுக்கு நிலப்பங்கீடு கொடுக்கப்படுகிறது. மேலும் அவர்கள், ஈட்டுகிற ஊதியத்தின் அடிப்படையில் போனஸ் தொகையையும் அவர்கள் பெறுவர். தொகுப்புப் பண்ணைச் சங்கங்கள் அரசாங்கத் தரிசு நிலங்களில் அமைக்கப்படுகின்றன. அந்த நிலங்கள் அச் சங்கங்களுக்குச் சொந்தமாகிவிடும். நிலமில்லாத தொழிலாளிகள் அவற்றில் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் செய்யும் வேலைக்கேற்பக் கூலி வழங்கப்படுகிறது. கிராமதான நிலங்களில் அமைக்கப்படும் சங்கங்களைப் பொறுத்த வரையில், அங்கத்தினர்கள் இச் சங்கங்களுக்குத் தங்கள் நிலங்களைத் தானமாகக் கொடுத்துள்ளார்கள். இச்சங்கங்களின் துணை விதிகளை அனுசரித்து, அங்கத்தினர்கள் கூட்டாகவோ அல்லது தொகுதிகளிலோ அல்லது தனித்தனியாகவோ இந்த நிலங்களைச் சாகுபடி செய்கிறார்கள்.

நிலக் குடியேற்றச் சங்கங்கள் அரசாங்கத் தரிசு நிலங்களில் அமைக்கப்படுகின்றன. அந்த நிலங்கள் அச் சங்கங்களுக்குச் சொந்தமாகிவிடும். அந்த நிலங்கள் சுமார் 4 அல்லது 5 ஏக்கர் கொண்ட நிலத் தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அங்கத்தினர்கள் தனித்தனியாகச் சாகுபடி செய்வதற்கென அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

குத்தகைக்காரர் பண்ணைச் சங்கங்கள் பொது டிரஸ்டு நிலங்களில் அமைக்கப்படுகின்றன. அவற்றில் சாகுபடி செய்யும் குத்தகைக்காரர்கள் அங்கத்தினர்களாயிருப்பார்கள். இச் சங்கங்கள் பொது டிரஸ்டுகளிடமிருந்து நிலங்களைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, அங்கத்தினர்கள் தனித்தனியாகச் சாகுபடி செய்வதற்காக அவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கின்றன. மேலும், அவை, பொது டிரஸ்டுகள் குறிப்பிடுகிற குத்தகைத் தொகைகளை அங்கத்தினர்களிடமிருந்து வசூலித்து அவற்றை டிரஸ்டுகளிடம் செலுத்துகின்றன.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : கூட்டுறவுப் பண்ணையில் இருந்து விவசாயம் செய்வதற்கு விவசாயிகள் நிலம் கொடுக்கிறார்கள். பண்ணையிலிருந்து திருப்பிக்கொடுக்கும் போது அவர்கள் கொடுத்த நிலத்தைக் கொடுக்கிறார்களா வேறு ஏதாவது நிலம் கொடுக்கப்படுகிறதா ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : அவர்கள் எல்லாம் ஜாயின்ட் பட்டாவாக இருக்கிறார்கள். ஒன்றுசேர்ந்து கூட்டுப் பண்ணை வைத்து சாகுபடி செய்கிறார்கள். திருப்பிக் கொடுக்கும் போது அவர்களுடைய நிலம் அவர்களுக்கே கொடுக்கப்படும்.

Dr. H. V. HANDE : In his statement the Hon. Minister has stated that the results are encouraging. In view of the encouraging results, with the Hon. Minister try to bring in more acres under the co-operative farming?

[12th August 1965

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : சார், இப்போது நடந்துவருகிற கூட்டுறவு பண்ணைகள் நல்ல ஒழுங்கான முறையில் நடத்த ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, அடுத்து யோசனை செய்யவேண்டுமென்று சமீபத்தில் முதலமைச்சர் தலைமையில் கூடி யோசித்தோம். ஆகையால் இனிமேல் நல்லமுறையில் இருப்பதை நடத்துவதென்றும் புதிதாக நடத்த பிறகு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளலாமென்றும் இருக்கிறது.

திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : இவைகள் எல்லாம் லாபத்தில் வேலை செய்கிறதா ? நஷ்டத்தில் வேலை செய்கிறதா ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : சார், நான் என்னுடைய முதல் கேள்விக்கு அளித்த பதிலில் தெளிவாகச் சொன்னேன். உற்சாகமாக வேலை செய்தால் இன்னும் லாபம் கிடைக்கும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கூட்டுறவு விவசாய சங்கங்களுக்கு எந்தெந்த மாதிரியான உதவிகள் அரசாங்கம் அளிக்கிறது ? சாதாரண விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதைவிட வேறு தனிப்பட்ட சலுகைகளோ, கடன்களோ கொடுக்கப்படுகின்றனவா ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : சார், இந்த கூட்டுறவு பண்ணைகள் இரண்டு மூன்று வகைகளாக இருக்கின்றன. எருதுகள் வாங்க, உழுவதற்கு கலப்பை முதலியன வாங்க, கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக, இன்னும் உழவுக்கான சாதனங்களையெல்லாம் வாங்குவதற்குத்தான் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இந்த கூட்டுறவு பண்ணைகள் லாபமும் இல்லாமல் நஷ்டமும் இல்லாமல் நல்லமுறையில் நடப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : சார், பொதுவாகவே எந்த தொழிலிலும் லாபம் வேண்டுமென்றுதான் கருதுவார்கள். கூட்டுறவுப் பண்ணையில் போடுகிற தொகை நல்லமுறையில் விளைய வேண்டுமென்ற கருத்தோடுதான் செய்யப்படுகிறது.

Dr. H. V. HANDE : On the 8th March 1965 when the Hon. Minister gave his answer to a similar question, he said the results were not encouraging. But now in answer to the present question the Hon. Minister says the results are encouraging. Are not these answers contradictory?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : சில இடங்களில் நல்ல நிர்வாகம் இருந்தால் நல்ல விளைச்சல் வருகிறது. இன்னும் சில இடங்களில் குறைவாக இருக்கிறது. மொத்தத்தில் பார்த்தால் வேலை செய்வதைப் பொருத்துத்தான் கிடைக்கிறது. எவ்வளவு என்ற விவரம் இல்லை. புதிதாக அமைக்கவேண்டாமென்று முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

12th August 1965]

Development of Tamil language

* 121 *Q*.—Sri K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether any grant is given to the State Government by the Government of India towards the development of Tamil language during 1963–64; and

(*b*) if so, the amount given?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Yes;

(*b*) Rs. 37,800.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொகை தமிழ் வளர்ச்சிக்கு எந்த முறையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மாநில அரசாங்கம் செய்கிற செலவில் இது ஒரு பகுதியாக ஏற்கப்படுகிறதா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : With your permission, Sir, I would like to give some details about these schemes. Under this scheme of aid offered by the Central Government and the State Government various items of development such as preparation and publication of encyclopaedias, books of knowledge, bilingual dictionary, popular books on science and culture, old manuscripts or rare books, etc., have been recognised. Institutions engaged in similar activity for the development of modern languages will be eligible for assistance from the Government of India. The Central assistance will generally be limited to 50 per cent of the expenditure incurred by the State Governments and/or Institutions concerned on approved schemes but in special cases the grant may be raised even up to hundred per cent subject to availability of funds. State Governments will be at liberty to recommend grants to private institutions and in such cases, the Central grant will be equal to the assistance by the State Government. During the year 1962–63 the following schemes were recommended to the Government of India for financial aid under the above scheme :—

(1) Compilation and publication of Children's encyclopaedia in Tamil by the Tamil Academy, Madras.

(2) Scheme for the preparation and publication of authentic History of Tamil people.

(3) Publication of an English-Tamil Dictionary under the auspices of the University of Madras.

(4) Bringing out lucid commentaries for all Sangam Classics by the Madras Presidency Tamil Sangam.

(5) Preparation of a Dictionary in Tamil on Historical principles under the Auspices of the Annamalai University.

Out of the above five schemes recommended, the Government of India agreed to sanction financial assistance only to two schemes, that is, (1) and (2).

The estimated cost of the first scheme, that is, compliation and publication of children's encyclopaedia is Rs. 11.43 lakhs. Towards this project, the Government of India have sanctioned the payment of a grant of Rs. 5.5. lakhs or one half of the actual expenditure, whichever is less. Grant is payable in instalments. Out of the sanctioned sum, a sum of Rs. 30,000 was released as first instalment in the year 1963–64.

Towards the second scheme approved, that is, the bringing out of lucid commentaries of Sangam classics, the Government of India have agreed to meet 50 per cent of the actual expenditure incurred by the Sangam, and sanctioned the payment of a sum of Rs. 7,800 to the Sangam on the basis of expenditure of Rs. 15,600 for the year 1963–64. They have also sanctioned the second instalment of Rs. 7,800 for the year 1964–65.

As against this Government share towards these schemes, this Government have sanctioned the payment of a grant of Rs. 2,00,000 or 25 per cent of the actual expenditure whichever is less, for the compilation and publication of a children's encyclopaedia in Tamil by the Tamil Academy.

Towards the scheme of bringing out lucid commentaries for Sangam classics, this Government have agreed to sanction 25 per cent of the actual expenditure incurred by the Sangam and sanctioned the payment of Rs. 7,800 during the two years 1963–64 and 1964–65.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: What is the total amount our State Government spent for the development of Tamil?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: As and when the schemes are accepted and sanctioned, the Government incur expenditure annually. I do not have figures as to the total amount.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத் துறையில் தமிழ் மொழியை ஆட்சிமொழியாக ஆக்குவதற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற டைரக்டர் புதிய நிறுவனரின் அமைப்பு எந்தெந்த அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது? அந்த அமைப்பு மூலமாக நடைபெறுகிற பல வளர்ச்சிச் செலவுகளுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவி கிடைக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவி இப்போது நான் தெரிவித்த விவரப்படி சில கட்டங்களில் கிடைக்கிறது. அத்தோடு தமிழ் டெவலப்மென்ட் டைரக்டரேட் கவனிக்கும். நாமே புத்தகங்களை போடுகிறோம்.

தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் என்று வைத்து பிரசுரிக்கிறோம். அதற்கு 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். இதுவரையில் 70 புத்தகங்களுக்குமேல் போடப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் புத்தங்கள் அதிகமாகவும் வேகமாகவும் வெளியிடப்படும்.

Cheap editions of Text books

* 122 *Q.*—SRI K. S. ABDUL WAHAB: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to produce and distribute cheap editions of text books; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) No.

(*b*) Does not arise.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: May I know, Sir, whether there is any proposal to supply text-books free of cost to the poor students?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: So far as the Government are concerned, the text-books that are prepared by the Government are to be sold on the basis of no-profit-no-loss basis. Therefore, I have answered that there is no proposal to publish what is called a cheap edition. There is of course a proposal which is under consideration. We propose to initiate it during the Fourth Plan period, if not earlier. The proposal is to supply text-books free of cost to poor children ranging from 33-1/3 per cent to 50 per cent of children in the elementary schools.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Have the Government supplied, last year, free of cost, text-books to poor children?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not have the information with me, Sir.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆரம்பப்பள்ளி 3-30 p.m.
மாணவர்களுக்கான புத்தகங்கள் வெளியிடுவதற்காக வெளிநாட்டிலிருந்து விலை குறைவாக அல்லது இலவசமாக ஏராளமான தாள் அரசாங்கத்திற்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தியிருக்கிறதே, அப்படி வழங்கியதின் காரணமாக புத்தகங்கள் விலையைக் குறைத்து வழங்கும் நிலை உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தாள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் முன்பே கூறினேன். புத்தகங்கள் விலை லாபமும் இல்லாத நஷ்டமும் இல்லாத வகையில்தான் எல்லாவற்றையும் எவ்வளவு நயமாகக் கொடுக்கமுடியுமோ அப்படி கொடுக்கப்படுகிறது. மொத்தத்தில் மார்க்கெட் விலைக்கு இந்த விலை மலிவாகத்தான் இருக்கிறது.

District Board High Schools

* 123 *Q.*—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to entrust the Education Standing Committee of the Development Councils with the responsibility of managing District Board High Schools; and

(*b*) if so, the details thereof?

[12th August 1965

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No;

(b) Does not arise.

SRI M. RAJAH IYER : May I know, Sir, whether the policy of the Government, as stated in the budget, is to take over these district board schools under Government management?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no need to further take over. The Government have already taken over. They are called district board schools but they are managed by Government.

Co-operative Housing Societies

* 124 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the reasons for not sanctioning funds, from April 1962, to the Co-operative Housing Societies within the jurisdiction of the Deputy Registrar of Co-operative Societies, Periyakulam?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A statement is placed on the Table of the House.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, தேசிய நெருக்கடி வந்தபின்பு மொத்தத்தில் 2 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும்கூட பெரியகுளம் டெபுடி ரிஜிஸ்ட்ரார் தனக்கு சொந்தமாக இருக்க வீடு இல்லாதபோது மற்றவர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்குக் கொடுப்பதா என்ற எண்ணத்தோடு யாருக்கும் கடன் கொடுக்காமல் வைத்திருக்கிறார். அந்த ஜூரிஸ்டிக்ஷனில் இருபது சங்கங்களுக்கு மேல் இருக்கிறது. ஒரு சங்கத்திற்கு மாத்திரம் கொடுத்து அந்த ரிகார்டுகளை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இரண்டாவது கேள்விக்கு அதாவது, இந்தச் சங்கத்திற்கு பணம் கொடுக்கப்படுமா, என்ற விஷயத்தில் இன்றைக்குத்தான் முடிவு எடுத்து இருக்கிறார்கள். இதுவரையில் கொண்டிருந்த முடிவுப்படி, வீடுகட்டுவதற்குக் கொடுப்பதில்லை என்பதை எடுத்துவிடுவது என்றும் பணஉதவி கொடுப்பது என்றும் முடிவாகியிருக்கிறது. இரண்டாவதாகக் குறிப்பிட்ட அந்த ஆபீசர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பதற்கு தனியாகக் கேள்வி போட்டு எல்லா விவரங்களையும் கொடுத்து எழுதினால் அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு ஒழுங்காக இருக்கிறதா என்று பார்க்கப்படும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, வீடுகட்டும் சங்கங்களின் அதிகாரிகள் வீடுகளை வந்துபார்க்கும்போது வீடு கட்டி முடித்திருந்தால், வீடு கட்டிமுடிந்துவிட்டது. இனிமேல் கடன் கொடுக்கமாட்டோம் என்றும், கட்டாமல் பாதியில் இருந்தால் நீங்கள் கட்டவில்லை, அதனால் கடன் கொடுக்கமாட்டோம்

12th August 1965]

என்றும் இரண்டுவகையிலும் பணம் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு வழி செய்கிறார்கள். ஆகையால் சட்டத்தைத் திருத்தி அறை குறையாக இருந்தாலும் அவற்றிற்கு பணம் கொடுக்க சரியான உத்தரவு போடப்படுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போது சரியான உத்தரவுகள் தான் இருக்கின்றன. முடிந்த வீடுகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதில்லை. கூட்டுறவு வீடுகட்டும் சங்கங்கள் அவற்றிற்குக் கொடுக்கமுடியாது. கட்டாமல் இருந்தால் கட்டவேண்டிய ஸ்டேஜ் பிரகாரம் பார்த்துப் பணம் கொடுக்கப்படும். அதனால் விதிகளை மாற்றுவது என்பது அவசியமாகத் தெரியவில்லை.

Construction of Houses at Allinagaram by the State Housing Board

* 125 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct houses by the State Housing Board at Allinagaram, Madurai district; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes.

(b) The matter is under correspondence with the Special Officer, Allinagaram Municipality, about the source of financing the Scheme and the agency to execute and maintain it.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அங்கே இடம் வேண்டுமென்று கேட்டபோது, முனிசிபல் இடமாக இருந்த இரண்டு ஏக்கரைக் கொடுப்பதாக நாங்கள் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறோம். சர்க்கார் பண உதவி செய்து வீடு கட்ட ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பணம் எந்த சோர்ஸிலிருந்து வாங்குவது, வீடுகள் எந்த அத்தாரிடி கட்டுவது என்பதெல்லாம் இப்போது கடிதப் போக்குவரத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

Soil Conservation Centres

* 126 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of Soil Conservation Centres established in the State; and

(b) the area covered in Kanyakumari and Tirunelveli Districts under the scheme?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Seventeen Soil Conservation Centres (Sub-divisions) have been established in this State. In addition to this, a section is also functioning in Kanyakumari district from 1964-65 onwards to execute Soil Conservation Works.

[12th August 1965

(b) The area covered with Soil Conservation measures upto April 1965, in Tirunelveli and Kanyakumari districts is 15,611.12 and 127.05 acres respectively.

(அ) இம் மாநிலத்தில் பதினேழு மண்வளப் பாதுகாப்பு நிலையங்கள் (சப்-டிவிஷன்கள்) ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர, மண்வளப் பாதுகாப்பு வேலைகளை நிறைவேற்ற 1964-65 முதல் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு பிரிவு செயல்பட்டு வருகிறது.

(இ) 1965 எப்ரல் முடிய திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 15,611.12 ஏக்கர்களும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 127.05 ஏக்கர்களும் மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: தலைவர் அவர்களே, இந்த மண்வளப் பாதுகாப்பு திட்டப்படி நிலத்தில் பாதுகாக்கும் வேலைகளை காண்ட்ராக்ட் மூலமாகச் செய்கிறார்களா, நேரடியாக அரசாங்கமே ஏற்றுச் செய்கிறதா ?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. கடன் கொடுத்தபிறகு வேலையைக் கண்காணித்தும் வருகிறோம். அதிகாரிகளுடைய ஆலோசனையின்படி விவசாயிகள் வேலை செய்யவேண்டும். அப்படி செய்ய வசதியில்லாத சமயத்தில் காண்ட்ராக்டர்கள் அந்த வேலையை மேற்கொள்ள விடுகிறோம்.

திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார்: மண்வளப்பாதுகாப்புத் திட்டம் எல்லாம் மாவட்டங்களிலும் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதா ? அப்படியானால் இதுவரையில் எத்தனை ஆயிரம் ஏக்கர்கள் இதில் பூர்த்தியாகியிருக்கிறது ?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: மொத்தம் 3,17,204 ஏக்கருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1961-62-ல் 78,380 ஏக்கர், 1962-63-ல் 32,900 ஏக்கர், 1963-64-ல் 48,900 ஏக்கர், 1964-65-ல் 68,885 ஏக்கர், 1965-66-ல் திட்டத்திட்ட 89,507 ஏக்கர்.

Adulteration of turmeric

*127 Q.—Sri S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether any prosecution has been launched for the adulteration of turmeric during 1964–65; and

(b) if so, the number of such cases?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM: (a) Yes.

(b) 95 Cases.

Sri S. K. SAMBANDHAN: Sir, what is the nature of adulteration of these cases?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM: Chloromite lead.

12th August 1965]

Sri S. K. SAMBANDHAN: How does it affect the human system? Does it produce gastric trouble?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM: Anything in excess is bound to create trouble.

Sri G. KRISHNAMOORTHY: Sir, there is this colouring of the turmeric. How are the public to distinguish one from the other?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM: Turmeric obtains a certain percentage of lead by colouring. It results in more turmeric by only 2.5 per cent which, according to the medical stipulation, the human system can tolerate. Anything in excess of this is not accepted.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இது வரையில் தொடரப்பட்ட வழக்குகளில் எத்தனை வழக்குகளில் தண்டனை கிடைத்திருக்கிறது ? எத்தனையில் விடுதலை பெற்றிருக்கிறார்கள் ?

கனம் திருமதி. ஜோதி வெங்கடாசலம்: அதற்கு தனி கேள்வி போடவேண்டும்.

Sri G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is there any process by which the layman can find out the adulteration?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM: No, Sir. Only by analytical report, that will be possible.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: இந்தக் கலப்படத்தில் விற்பனை செய்கிறவர்கள் அகப்பட்டுக்கொள்கிறார்கள். உற்பத்தியாளர்கள் தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள். அதைக் கண்டு பிடிக்க வழி செய்யப்படுமா ?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: இவைகள எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து பப்ளிக் ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்டில் பார்த்திருக்கிறார்கள். உற்பத்தி செய்யும் அளவில் உற்பத்தியாளர்கள் பூமியில் போடக்கூடிய உரங்களைப் போடும்போது அதில் lead content அதிகமாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். அதையெல்லாம் அரசாங்கம் ஆராய்ந்து வருகிறது.

Sri G. KRISHNAMOORTHY: Sir, have the Government just any proposal to classify the production of turmeric, namely, one for domestic consumption and the other for use of chemical purposes, and allow only the other sort to be coloured like this?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM: That is not possible.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: விரலி மஞ்சளில் கலப்படத்திற்கு சில வேர்களை வெட்டி அதில் சாயம் தோய்த்து வியாபாரிகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். வியாபாரிகளைக் கேட்கும் போது இன்ன இடத்திலிருந்து வாங்கினோம் என்று சொன்னாலும் அவர்கள் மீது

[12th August 1965

District Headquarters Hospitals

வழக்கு தொடரப்படுகிறது. கலப்படம் செய்து கொடுத்தவர்களை வழக்கில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை. விதிகளை மாற்றி பெரும் வியாபாரிகளை சேர்த்து வழக்குபோட ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : 'ரீடெய்ல்' வியாபாரிகள் மொத்த வியாபாரிகளிடமிருந்து வாங்கும்போது ஒரு சர்டிபிகேட் மாதிரி வாங்கச் சொல்லி அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். மொத்த வியாபாரிகளிடமிருந்து வாங்கும்போது எவ்வளவு என்ன தரத்தில் என்றெல்லாம் ஸ்பெசிபிகேஷன் போட்டு சர்டிபிகேட் மாதிரி அவர்களிடம் ரீடெய்ல் வியாபாரிகள் வாங்குவதில்லை. சர்டிபிகேட் புரொடியூஸ் செய்வது இயலவில்லை என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் வற்புறுத்துகிறது.

District Headquarters Hospitals

3-40 p.m. * 128 *Q.*—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) the names of the Districts where there are paying wards in the District Headquarters Hospitals in the State; and

(*b*) whether there is any proposal to open such wards in the Districts where there are no such paying wards in the District Headquarters Hospitals?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (*a*) Paying wards are available in all the 12 districts in the State.

(*b*) Does not arise.

DR. H. V. HANDE : Are there further gradations in the paying wards or is there only one gradation?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : There are three clases of wards, namely, 'A', 'B' and 'C'.

DR. H. V. HANDE : What is the difference in treatment between paying wards and non-paying wards?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : There would not be any difference in treatment. Treatment will be the same with reference to the diseases. But with reference to the wards, there will be difference in payment.

DR. H. V. HANDE : In view of the fact that each paying ward occupies huge space and also in view of the fact that the Government are firm in their conviction to ensure socialism, are they prepared to abolish the paying wards and have more general wards, Sir?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : That was once considered and given up, because certain classes of people do need certain privacy. For that reason special wards cannot be abolished.

12th August 1965]

Welcome addresses to political leaders by panchayats

* 129 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether the Government are aware of the fact that the Panchayats are spending money in giving welcome addresses to political leaders;

(*b*) whether the Government have authorised the Panchayats to spend money on such welcome addresses; and

(*c*) if so, the amount that each Panchayat can incur on welcome addresses to leaders of political parties?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : (அ) ஒருசில பஞ்சாயத்துக்கள் இவ்வாறு செய்துள்ளது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்துள்ளது.

(இ) இல்லை.

(உ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : அந்த மாதிரி பஞ்சாயத்துக்கள் கொடுக்கக்கூடாது என்றிருக்கும்போது கொடுத்திருக்கிற பஞ்சாயத்துக்கள் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை இதுவரை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா ? எடுப்பதற்கு இனியாகிலும் அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமிருக்கிறதா ?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : ஜில்லா அளவில் அவர்கள் பஞ்சாயத்து இன்ஸ்பெக்டர் என்ற முறையில் கலெக்டரிடம் அனுமதி வாங்கித்தான் ஆகவேண்டும். ஆனால் ராமநாதபுரத்தில் அதுமாதிரி சில பஞ்சாயத்துக்கள் சில அரசியல் தலைவர்களுக்கு வரவேற்பு அளித்தது என்று சர்க்கார் கவனத்திற்கு வந்தது. அதை கலெக்டர் பார்த்து முடிவு செய்யவேண்டியது.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அரசியல் தலைவர்களுக்கு பஞ்சாயத்து வரவேற்பு அளித்தால் முன்கூட்டியே அனுமதி பெறவில்லையென்றால் அதனால் ஏற்படுகிற செலவுகளுக்குத் தான் தலைவர் பொறுப்பேற்க வேண்டுமா ? முன்கூட்டியே செலவுக்கு அனுமதி வாங்காத மன்றத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : பஞ்சாயத்து யூனியன் விதிகள் பிரகாரம் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு கலெக்டர் மேல் அதிகாரி. முனிசிபாலிடியாக இருந்தால் சர்க்காரிடமே நேரடியாக அனுமதி வாங்கித்தான் செலவழிக்கவேண்டும். சர்க்கார் அனுமதி வாங்காமல் செலவழித்தால் தவறுதான்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்கிற விளக்கம், சர்க்கார் அனுமதி இல்லாமல் செலவழிக்கப்பட்டால் செலவழிக்கப்பட்ட தொகையை பஞ்சாயத்துத் தலைவர் கொடுக்க வேண்டுமென்று இலாகா அதிகாரிகள் வற்புறுத்துவார்களா ? மாறாக வேறு விதமான நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

[12th August 1965

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : இதில் பணம் சம்பந்தமான பிரச்னை மட்டும் அடங்கிவிடவில்லை. கொள்கை சம்பந்தப்பட்ட பிரச்னையும் அடங்கியிருக்கிறது. எதாக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்க தயங்கமாட்டார்கள்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : அவ்வாறு வரவேற்பு கொடுப்பது இப்போது சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டது, என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ? அது அவசியம் இல்லாததால் அரசாங்கத்தினிடம் பர்மிஷன் வாங்கியும் கூட அதைச் செய்யக்கூடாது என்று அறவே தடைசெய்து உத்தரவு போட அரசாங்கத்திற்கு யோசனை உண்டா ?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : அம்மாதிரி உத்தேசம் எதுவும் இல்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்களுக்கு வரவேற்பு அளிக்கும்போது அனுமதி பெற்றுக்கொண்டுதான் வரவேற்பு அளிக்கப்படுமா ? அனுமதி இல்லாமல் கூட அளிக்கப்படுமா ?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : மத்திய, மாநில அமைச்சர்கள், கவர்னர் போன்றவர்களுக்கு மட்டும் வரவேற்பளிக்க பணம் செலவழிக்கலாம்; அதற்கு அனுமதி தேவையில்லை என்று ஏற்கனவே உத்தரவிருக்கிறது.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்களுக்கு வரவேற்பு அளிக்க இந்த அளவு தொகை செலவழிக்கலாம் என்றும் மற்றவர்களுக்கு அந்த அளவுத் தொகை செலவழிக்க அனுமதியில்லை என்று அரசாங்கம் சொல்கிறதா ? அந்தத்தொகை செலவழித்து வரவேற்பு அளிப்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்கு மாறுபட்டதா ? அல்லது மற்றவர்களை வரவேற்பதே மாறுபட்டதா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : முன் அனுமதி பெற்று அவர்கள் செலவழித்துக் கொள்ளலாம். பஞ்சாயத்துக்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அவைகளுக்கு பணவசதி இருக்கிறதா, பொதுச் செலவுகளுக்கு எல்லாம் போக வரவேற்பு அளிக்க போதுமான பணம் இருக்கிறதா, என்பதைக் கருதித்தான் அனுமதி அளிக்கப்படும்.

* 130 *Q.*—Sri S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether there is any provision for Municipalities and Panchayats to accord welcome addresses to political leaders?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : மாண்புடைய பெரியார்கள் நகராட்சிகளுக்கு வரும் தருவாயில் அவர்களுக்கு வரவேற்பிதழ் அளிப்பதற்காகும் செலவை நகராட்சி மன்றம் அரசாங்கத்தின் அனுமதியுடன் ஏற்றுக் கொள்ள தமிழ் நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. தமிழ் நாடு பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் இத்தகைய ஷரத்து எதுவும் இல்லை. வரவேற்பிதழ்களை அளிப்பதற்காக உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்காகும் செலவு

12th August 1965]

சிறப்புச் செலவுகள் என்னும் தலைப்பின் கீழ் வரும். இச்செலவிற்காக நகராட்சிகள் அரசாங்கத்திடமிருந்தும் பஞ்சாயத்துக்கள் கலெக்டரிடமிருந்தும் முன் அனுமதி பெறவேண்டும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : இந்த மாதிரி முன் அனுமதி பெற்று வரவேற்பு கொடுத்த பஞ்சாயத்துக்கள் எத்தனை ஒரு ஆண்டிலோ அல்லது ஒரு மாதத்திலோ என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லமுடியுமா ?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : அந்தத் தகவல் இல்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, முன் அனுமதி இல்லாமல் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள் சொந்தச் செலவில் வரவேற்பு அளித்தால் அதைப்பொறுத்து அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்காது அல்லவா ?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : சொந்தச் செலவானாலும் அதிகாரிகளின் முன் அனுமதி பெற்றுத்தான் அவர்கள் செய்ய வேண்டும்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் வருகிறபொழுது அவர்களுக்கு வரவேற்பு அளிக்க தாராளமான மனதோடு சர்க்கார் அனுமதி அளிக்கிறதா ?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : முதல் கேள்வியிலேயே பதில் சொல்லும்போது இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். மாநில அமைச்சர்கள், மத்திய அமைச்சர்கள், கவர்னர் போன்றவர்களுக்கு அனுமதி தேவையில்லை. மற்றவர்களுக்கு அனுமதி பெற்றுத்தான் செய்யவேண்டும்.

Mr. CHAIRMAN : The question refers to political leaders. Questions are over. We will now take up the Government Bills.

Sri N. V. NATARAJAN : On a point of order, Sir. நேற்றைய தினத்தில் இருந்து சென்னையிலே நடைபெற்றுவரும் பஸ் போக்குவரத்து. . . .

Mr. CHAIRMAN : I have ruled the hon. Member's motion out of order.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GOVERNMENT BILLS.

(1) The Madras Land Encroachment (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1965).

The Hon. Sri V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, I move—

" That the Madras Land Encroachment (Amendmen) Bill 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

[Sri V. Ramaiah] [12th August 1965

In moving the motion, I wish to explain briefly the provisions of the Bill.

The Madras Land Encroachment Act, 1905 (Madras Act III of 1905), lays down the procedure for eviction of encroachments on lands belonging to the Government. This procedure has been found to cause considerable delay in actual practice. Further, the State Government have no powers to consider appeals and revisions under the Act. Therefore, the question of amending the Act to expedite the process of eviction and to simplify the procedure was examined by a Special Committee of Officers appointed by the State Government. The Committee's recommendations were examined by the Government, and it has been decided to amend the Act *inter alia* for the following purposes, namely :—

(1) to empower Tahsildars, Deputy Tahsildars and any other officer authorised by the State Government in that behalf to take eviction proceedings (now the Collector alone can take such proceedings);

(2) to empower the Revenue Inspector and officers of the Highways Department to issue the initial notice in eviction proceedings;

(3) to dispense with the initial notice in the case of repeated encroachments on the same land;

(4) to enable the State Government to make rules or orders in regard to certain matters;

(5) to confer powers of revision on the State Government; and

(6) to fix the period of limitation for appeals and revisions as thirty days.

The Government have also taken the opportunity to extend the principal Act, as in force in the rest of this State, and as amended by the proposed Amendment Act, to the territories added to this State from the State of Andhra Pradesh by the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act 56 of 1959), and to repeal the corresponding law in force in the said territories.

Sir, I commend the Bill for acceptance by the House.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

"That the Madras Land Encroachment (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

SRI K. BALASUBRAMANIA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, I have nothing to say on the merits of this Bill. But there is a difficulty. There does not appear to be a clear distinction made between the words 'Collector' and the 'District Collector' and the

12th August 1965] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

'Authorized Officer'. In the amendment to the schedule you want the words 'by the Collector' to be omitted. But you will find in Clause 6, the words 'Collector' and the 'District Collector' are used. In other places the word 'Collector' or the words 'District Collector', alone are used. (Interruption) I have looked into the Encroachment Act, 1905. There the word 'Collector' only is used. I want a clear definition of the words.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Here the word 'Collector' refers to 'Revenue Divisional Officer' and 'District Collector' to 'District Collector', which occurs in the old Act. We are only amending that particular Act. 3-50 p.m

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : The Government have suggested an amendment of the Schedule to the principal Act seeking the omission of the words 'By the Collector', and the inclusion of the words 'by the Collector' or the 'District Collector' in section 10 of the principal Act. This may be made clear. Otherwise, by a reading of the section alone, we do not understand. There is no definition also in the Madras Land Encroachment Act, 1905, of the words 'Collector' or 'District Collector'.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, the definition in the General Clauses Act is this, namely, 'The Collector' includes every officer, who for the time being, is authorised to exercise the powers of a Collector. And under the term 'authorised', 'Revenue Divisional Officer' is the authorised person to function. That is, it includes one who, for the time being, is authorised to exercise the powers of the Collector. Therefore the word 'Collector' will include 'Revenue Divisional Officer and every officer who for the time being is authorised to exercise the powers of a Collector'.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : We use the term 'authorised officer' also. We may explain that also, as a person specifically authorised below the rank of Collector and District Collector. Because we find in the section first 'The Collector', then 'The District Collector', and then again, the words 'Deputy Tahsildar, Tahsildar or Collector'. In clause 10, 'Amendment of the Schedule, Madras Act III of 1905', sub-paragraph (ii) reads 'for the brackets and words (Signature of Collector)' at the end, the following shall be substituted, namely—

"Collector.

Tahsildar.

Deputy Tahsildar.

Authorised officer."

Therefore, the authorised officer means a person authorised under this Act.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, there are two definitions given in the General Clauses Act : The term ' Collector ' shall include, for the time being, one authorised to exercise the powers of Collector. Then, we have clause (8). Here ' District Collector ' means the Chief Local Officer of the Revenue Administration of the District. Therefore we have to keep these two terms because they denote two different classes of officers.

MR. CHAIRMAN : So, it is clarified.

திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே கலெக்டர் உயர்ந்த ஆபீசர் என்ற நிலை இருக்கிறது. செக்ஷன் 3-ல் Tahsildar or Deputy Tahsildar or any other officers *என்று இருக்கிறது. என்க்ரோச்மெண்ட் இருந்தால் 'பிராசிகூஷன்' நிலை இருக்கிறது. 'ஷோ காஸ் நோட்டீஸ்' எல்லாம் வேண்டியதில்லை என்று போட்டிருக்கிறது.*

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : எவிக்ஷன் என்றால் வெளியிலே தள்ளிவிடலாம். இல்லாவிட்டால் ஜெயிலிலே போட்டு விடலாம் என்று இருக்கிறது.

கனம் திரு. வி. ராமையா : 'எவிக்ஷன் ப்ரொசீடிங்ஸ்'-க்கு, மறுபடியும் எல்லா சடங்குகளையும் செய்வதற்குப் பதிலாக திரும்பி எவிக்ஷன் பண்ணவேண்டியிருந்தால் 'சம்மரி'யாக அந்த இடத்தை விட்டு வெளியே தள்ளுவதற்கு வழி இருக்கிறது.

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras Land Encroachment (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration ".

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 12 were put and carried.

Clause 1, the Long Title and the Enacting Formula were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, I move—

" That the Madras Land Encroachment (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1965), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras Land Encroachment (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1965), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS AGRICULTURAL INCOME-TAX (AMENDMENT) BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 24 OF 1965).

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, I move—

" That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill,[a] 1965 (L.A. Bill No. 24 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

In the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958, which extended the provisions of the main Act to crops other than plantation crops, a special provision was included in section 34, to collect tax from agriculturists for the assessment year 1958–59, applying the composition formula, i.e., without detailed assessment of the income derived. This is because agriculturists do not generally maintain proper accounts. The above provision was subsequently extended for the assessment years up to 1965–66. Similarly in the Madras Agricultural Income-tax (Extension to Added Territory) Act, 1961, which extended the provisions of the main Act to the territories added to this State from the State of Andhra Pradesh, provision was included, in section 14, to allow the agriculturist in these territories to compound the tax for the assessment year 1961–62. The above provision was subsequently extended up to the assessment year 1965–66.

It has been considered necessary to extend the benefit of section 34 of the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958, and section 14 of the Madras Agricultural Income-tax (Extension to Added Territory) Act, 1961 in respect of the assessment years 1966–67, 1967–68 and 1968–69 by suitably amending the said sections. The Bill provides for this. Sir, I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

' That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 24 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, it is a fact that many of the agriculturists do not know how to keep the accounts and in fact they do not maintain the accounts. This was gone into in great detail, when the Bill was originally considered and the concession was given to them. The life of the Act is being extended from time to time. Instead of making it a permanent statute, I would like to know why it is being extended from time to time.

Another submission which I would like to make in this connection is this. From what I hear, I am given to understand that the income derived from the implementation of this Act is not

---

[a] Printed as Appendix III on page 657 infra.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [12th August 1965

commensurate with the labour and cost involved in implementing the legislation. The Government are incurring, I understand, a huge expenditure towards establishment charges. I would request the Hon. Minister to review the whole position and work out the profit and loss involved in implementing the scheme. If it is really profitable to enforce the legislation, there is point in the Government continuing the measure. Otherwise the Government should take up the question of repealing the measure or amending it in such a manner that there is no loss in the implementation of the Act.

These are all my submissions in regard to this Bill.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, originally, the time limit of three years was fixed with a view to reviewing the whole position after a period of one or two years. As the hon. Member himself knows, this is linked to the land ceiling legislation. At the time of the introduction of the land ceiling legislation, there was an impression that agricultural income-tax would fade away. But that Act (the Land Ceiling Act) has not yet been completely implemented. That will take one or two years more. In the meantime the working of the Agricultural Income-tax also will be reviewed.

So far as expenditure on staff is concerned, that is being looked into and, wherever economy is necessary, it will be observed. But we are also interested in the effective enforcement of the Act and therefore, wherever there is necessity for the officers and staff they will have to be there, whether there is profit or loss. As there is a substantial income from this source, the Government will not easily give up this source at this stage.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : On a point of clarification, Sir. The whole thing has to be reviewed soon. I gave notice of an interpellation in regard to this about one and a half months ago. I would like to know from the Hon. Minister why that question has not so far been answered.

4-00 p.m. MR. CHAIRMAN : That is a different issue. I will now put the question to the vote of the House. The question is—

" That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 24 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1, the Long Title and the Enacting Formula were put and carried.

12th August 1965]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, I move—

" That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 24 of 1965), as passed by the Assembly, be passed ".

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 24 of 1965), as passed by the Assembly, be passed ".

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE HOLDINGS (STAY OF EXECUTION PROCEEDINS) MADRAS AMENDMENT) BILL, 1965 (L.A. BILL No. 25 OF 1965).

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, I move—

" That the Holdings (Stay of (Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, [a] 1965 (L.A. Bill No. 25 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration ".

The Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1950 (Travancore-Cochin Act VIII of 1950) was in force in the Kanyakumari district and Shencottah taluk at the time of their transfer to this State from the former Travancore-Cochin State in 1956. Consequent on the extension, to the Shencottah taluk, of the Cultivating Tenants Protection and Fair Rent Acts by Madras Act 28 of 1959, with effect from 2nd March 1960, the Holding (Stay of Execution Proceedings) Act ceased to be in force in the taluk. It is now in force only in the Kanyakumari district.

The Act provides for the stay of proceedings in execution of a decree in a suit for the recovery of possession of a holding, so far as they related to the delivery of possession of the holding.

The Act is due to expire on the 24th September 1965. We have recently passed certain Acts for the abolition of certain special tenures prevalent in the Kanyakumari district and for the introduction of ryotwari settlement therein on the lines of the ryotwari settlement prevalent in the rest of the State. Pending the implementation of these Acts, and pending the abolition of the special tenure relating to Sreepadam lands in Kanyakumari district, for which legislation has yet to be undertaken, it is considered necessary to extend the life of Travancore-Cochin Act VIII of 1950 by two years from the 25th September 1965. The Bill seeks to achieve the above object. Therefore, I request the House to accept and pass the motion.

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 25 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration ".

[a] Printed as Appendix IV on pages 657-658 infra.

[12th August 1965

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Long Title and the Enacting Formula were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 25 of 1965), as passed by the Assembly, be passed ".

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 25 of 1965), as passed by the Assembly, be passed ".

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS (TRANSFERRED TERRITORY) EXTENSION OF LAWS BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 26 OF 1965).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1965 [a] (L.A. Bill No. 26 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration '.

Sir, this Bill is to extend a few laws which have not yet been extended to the transferred territory of Kanyakumari district and Shencottah taluk of the Tirunelveli district. The schedules give the laws which are proposed to be extended and the laws which are proposed to be repealed on account of the extension of certain laws. I move that the Bill be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1965 (L.A. Bill No. 26 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration '.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 12 were put and carried.

Schedules I to III were put and carried.

Clause 1, the Long Title, and the Enacting Formula were put and carried.

[a] Printed as Appendix V on pages 658–667 infra.

12th August 1965]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1965 (L.A. Bill No. 26 of 1965), as passed by the Assembly, be passed ".

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1965 (L.A. Bill No. 26 of 1965), as passed by the Assembly, be passed ".

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(5) THE COTTON GINNING AND PRESSING FACTORIES (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 28 OF 1965).

THE HON. SRI P. KAKKAN : Mr. Chairman, I move—

"That the Cotton Ginning and Pressing Factories (Madras Amendment) Bill [a], 1965 (L.A. Bill No. 28 of 1956) as passed the Assembly, be taken into consideration ".

The Cotton Ginning and Pressing Factories Act, 1925 (Central Act XI of 1925), provides for the regulation of the ginning of cotton in Seed (kapas) and the pressing of cotton lint with a view to prevent malpractices which are injuries to the quality and reputation of Indian cotton.

In August 1960, the Cotton Ginning and Pressing Factories Sub-Committee considered and approved the various suggestions made by the East India Cotton Association regarding cotton trade. One of the suggestions made by the Association was that the presence of cakes inside the pressed bales might be regarded as proof of watering, as proof of watering of cotton was not possible after lapse of time. The sub-committee recommended the suggestion to the State Government for necessary action.

Section 3-B of the Cotton Ginning and Pressing Factories Act, 1925 (Central Act XI of 1925), as amended by the Cotton Ginning and Pressing Factories (Madras Amendment) Act, 1948 (Madras Act XXV of 1948), penalises the ginning or pressing of cotton which is either watered or admixed with cotton leaf or cotton seed or contains any foreign substance. Section 3-C of the Act lays down a presumption to the effect that cotton shall be deemed to be watered if it is certified by the prescribed authority to contain moisture in excess of the normal quantity in a given quantity of cotton. The Government have carefully considered the suggestion of the East India Cotton Association regarding the proof of watering of cotton and decided to amend the Act to provide that cotton shall be deemed to be watered if it contains cakes of patches and

[a] Printed as Appendix VI on page 668 infra.

[Sri P. Kakkan] [12th August 1965

to lay down a presumption to the effect that a certificate given by the prescribed authority as to the presence of cakes or patches shall, until the contrary is proved, be presumed to be correct. The Bill seeks to amend section 3-C of Central Act XII of 1925 as applicable to this State to give effect to the above decision.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

"That the Cotton Ginning and Pressing Factories (Madras Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 28 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration".

* திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த
4-10 p.m. மாதிரி தவறுகள் செய்வதைக் கண்டுபிடிக்கவரும் சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். அதற்காக அரசாங்கத்தையும் பாராட்டு கிறேன். இருந்தாலும் இந்த மாதிரி தவறுதல்கள், அதிலும் குறிப்பாக காட்டன் ஜின்னிங் பேக்டரியிலே ஏற்படும் தவறுகள் தாமாகவே ஏற்படக்கூடியவைகளும் உண்டு. அதற்காக விலக்கு ஒரு பர்சன்டேஜ் அரசாங்கத்திலே இருக்கிறது. அலுவலர்கள் பார்த்துக் கொள்பவர்கள் என்றாலும், அதிலே அதிக தவறுகள் உத்தியோகஸ்தர்கள் செய்கிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். அலுவலர்களுக்கு நல்ல உத்தரவு போடவேண்டும். இயற்கையாகவே வருகிற பர்சென்டேஜில் ஒன்று, அரை கூடுதலாகவே இருந்தாலும், ஏதாவது காரணம் வைத்து குறிப்பிட்டவரைத் தண்டிக்க வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் தவிர்க்க உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இதைக் கொண்டுவந்ததற்காக மீண்டும் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன்.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : கனம் சேர்மன் அவர்களே, நல்ல நோக்கத்தோடுதான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படுகிறது. அதிகாரிகளும் நல்ல நோக்கத்தோடுதான் நிறைவேற்றவேண்டு மென்று பாடுபடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். வரும் முன்பே அதிகாரிகள் மீது அவநம்பிக்கை படக்கூடாது. அரசாங்கம் என்ன கட்டளை இடுகிறதோ அதற்காகப் பாடுபடவேண்டும். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களையும், பஞ்சு வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரிகளையும் எந்தவிதமான அபிப்பிராய பேதத்தோடும் வேண்டுமென்றே தண்டனைக்கு ஆளாக்க மாட்டார்கள் என்ற எண்ணத்தை மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் சம்பந்தன் அவர்களுக்குந் தெரிவித்துக்கொண்டு இதை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Cotton Ginning and Pressing Factories (Madras Amendment) Bill, 1965 (L. A. Bill No. 28 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration".

12th August 1965]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Long Title and the Enacting Formula were put and carried.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Cotton Ginning and Pressing Factories (Madras Amendmeint) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 28 of 1965) as passed by the Assembly, be passed'.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Cotton Ginning and Pressing Factories (Madras Amendment) Bill, 1965 (L. A. Bill No. 28 of 1965), as passed by the Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(6) THE MADRAS AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS (AMENDMENT) BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 19 OF 1965).

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, I move—

'That the Madras Agricultural Produce Markets (Amendment) Bill,[a] 1965 (L.A. Bill No. 19 of 1965) as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

Sir, at present, the Market Committes are governed by the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959) and the rules made thereunder. The elections of members to the Market Committees set up in every notified area under the said Act have to be conducted in the manner laid down under section 8 of the Act. The notified area is co-terminous with a Revenue district. According to sub-section (2) of section 8 the electorates electing the members to the Market Committees from among the persons comprising them are two-fold, namely, (1) that of producers of the notified agricultural produce in the notified area and (2) that of persons licensed under sub-section (1) of section 6 in the notified area in respect of notified agricultural produce. According to sub-section (3) of section 8 the electorate of producers of the notified agricultural produce, shall elect nine members among themselves and the electorate of persons licensed under sub-section (1) of section 6, shall elect four members from among themselves to the Market Committees. In other words, elections of Members to the Market Committees have to be held treating each of the electorate of producers and that of licensees, as a single constituency for the entire notified area. The Government have been receiving numerous representations to the effect that this procedure of election of representatives is cumbersome

[a] Printed as Appendix VII on pages 638–669 infra.

[Sri P. Kakkan] [12th August 1965

and inconvenient to both the electors and the candidates, and that it does not ensure equitable territorial representation for producers or licensees. In order to rectify this imbalance, it is considered necessary that the Act should be amended delimiting the notified area into the required number of compact and contiguous constituencies of producers as well as licensees, and the election of a member from each of these constituencies. To achieve the above object it is proposed to amend sections 8 and 29 of the Act. This opportunity is also availed of for making necessary provisions in the Act for the publication of rules made under the Act in the *Fort St. George Gazette* and laying of such rules and the notification issued under the Act before the Houses of Legislature, so as to conform to the recommendation of the Committee on Subordinate Legislation. I request the House, Sir, to accept the motion.

4-20 p.m. MR. CHAIRMAN : Motion moved—

'That the Madras Agricultural Produce Markets (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 19 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

* **திரு எஸ். கே. சம்பந்தன் :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த விளைபொருள் சந்தைகள் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததற்காக நான் அரசாங்கத்தினரை மிகவும் பாராட்டு கிறேன். இதே நோக்கத்துடன் நானும் உத்தியோக சார்பற்ற ஒரு மசோதாவை இந்த சபையில் சமர்ப்பித்ததும், இந்தச் சட்டத்தை அரசாங்கமே கொண்டு வருவதால் அதை வாபஸ் பெற்றதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நினைவுபடுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை இயற்றியபோதே இதைக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். ஒரு மாவட்டத்திலே ஒரே தொகுதியில் ஏழு பேர் 12 பேர் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று இருப்பது மிகவும் சிரமமானது என்பதை அப்போதே அரசாங்கம் உணர்ந்து இருக்கவேண்டும். இந்த மாதிரி சட்டம் இயற்றும் போது பொது மக்களின் கஷ்டங்களை, சிரமங்களை எதிர்பார்க் காமலே கொண்டு வந்து விடுகின்றார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு சான்றாகும். இது மாதிரி எதிர் காலத்திலே எந்த மசோதாவையும் அவசரமாகக் கொண்டு வராமல், எல்லாவற்றையும் உணர்ந்து, எல்லோருக்கும் சவுகரியமாக இருக்கும்படியாக ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மார்க்கட் கமிட்டிகள் மாவட்டங்களிலே விவசாயி களுக்கு நல்ல சேவை செய்கின்றன. வியாபாரிகளுக்கும் நல்ல உதவியாக இருக்கின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள் கின்றேன். இதே போன்று மார்க்கட் கமிட்டிகள் இன்னும் சில மாவட்டங்களிலே அமைக்க முன்வரவேண்டும் என்றும், இருக் கின்ற மார்க்கட் கமிட்டிகள் உடனடியாக இன்னும் பல An ருள்களையும் கையாள வகை செய்யவேண்டும் என்பதையும் the Asse தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

12th August 1965] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

இந்த தொகுதிகள் இப்பொழுது பிரித்து இருப்பதையும், இன்னும் ஒவ்வொரு மெம்பர் ஒவ்வொரு தொகுதியிலேயிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்தின் கீழே விதிகள் ஏற்படுத்தும் போது அரசாங்கம் கவனித்துப் போட வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்பொழுதும் ஒரு மாவட்டத்தை இரண்டாக மூன்றாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு தொகுதியிலே இருந்தும், மூன்று பேர் நான்கு பேர் என்பதாக போடாமல், ஒவ்வொரு நபருக்கு ஒவ்வொரு தொகுதி யாக இருக்குமேயானால், மாவட்டத்திலே இருந்து பரவலாக ரெப்ரசென்டேஷன் அந்த மார்க்கெட் கமிட்டியிலே இருக்க முடியும். அப்படி இல்லையென்றால், குவியல் முறைமாதிரி ஒரு இடத்திலே இருக்கக்கூடியவர்கள், ஒரே ஊரில் இருக்கக்கூடிய வர்கள் பலரும் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் உண்டு. அதை விடுத்து ஒவ்வொரு நபரும் ஒவ்வொரு பகுதியிலே இருந்துதான் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்று அமைப்பார் களானால் அந்த மாவட்டத்திலே பரவலாக ரெப்ரசென்டேஷன் அந்த மார்க்கெட் கமிட்டிக்கு இருக்கும், அந்த மார்க்கெட் கமிட்டி செயல்பட நல்லதாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு மீண்டும் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டி நான் அமர்கின்றேன்.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : கனம் சேர்மன் அவர்களே, மதிப்புக் குரிய அங்கத்தினர், சம்பந்தன் அவர்கள் பேசும்போது ஏதோ முதலிலே அவசரப்பட்டு மசோதா தயார் செய்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவசரப்பட்டு ஒன்றும் செய்யவில்லை; 'செய்வன திருந்தச் செய்' என்று பார்த்துத்தான் அரசாங்கம் செய்கிறது. முதலிலே மார்க்கெட் கமிட்டிகள் இல்லை. ஆகவே, முதலிலே கமிட்டிகள் அமைத்தபிறகுதான், விதிகள் நெல் உற்பத்தி, புகையிலை உற்பத்தி, பணப்பயிர் உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கும், மில்களுக்கும், வியாபாரிகளுக்கும் எல்லோருக்கும்தான் பார்த்து செய்திருக்கிறதே தவிர, அவசரப்பட்டு செய்யவில்லை என்று தெரிவித்து, கமிட்டிகள் அமைக்கும்பொழுது அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன ஆலோசனைகளை அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று தெரிவித்து, இந்த மசோதாவை ஆதரித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Agricultural Produce Markets (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 19 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1, the Long Title and the Enacting Formula were put and carried.

4-20 p.m. THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, I move—

'That the Madras Agricultural Produce Markets (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 19 of 1965), as passed by the Assembly, be passed.'

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Agricultural Produce Markets (Amendment) Bill, 1965 (L. A. Bill No. 19 of 1965), as passed by the Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

4-21 p.m. MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn *sine die*.

The House then adjourned *sine die*.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

202. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1612, Revenue, dated 24th May 1965 appointing the first day of July 1965 as the date on which certain provisions of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, shall come into force in the Pudukkottai Inam Estates. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963.)]*

B. Reports, Notifications and other papers.

40. Reports of the Commissioner for Linguistic Minorities relating to Madras.

APPENDIX I

[*Vide* answer to starred question No. 124 on page 630 supra.]

The Periakulam Circle was formed only in April 1964. The Co-operative Societies in Periakulam taluk were formerly under the jurisdiction of the Deputy Registrar, Dindigul Circle. In view of the ban, imposed on the sanction of new loans for construction of houses, consequent on the promulgation of "National Emergency" in December 1962, new loan applications could not be entertained. The funds made available by the Life Insurance Corporation of India in 1963–64 and 1964–65 were too meagre to meet the requirements of housing co-operatives. Out of 24 applications for loan received from the Theni Co-operative Building Society in 1964–65, 10 were returned, because 5 applications were defective and construction in respect of 5 other cases was already completed. The remaining 14 applications would be considered in the current year, subject to availability of funds.

A sum of Rs. 0.58 lakh was, however, sanctioned to the Gudalur Rural Housing Society in Periakulam Circle behalf of 10 members for construction of houses in 1964–65 .

APPENDIX II

[*Vide* item II (1) on page 637 supra.]

L.A. Bill No. 12 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A bill further to amend the Madras Land Encroachment Act, 1905.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Sixteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Land Encroachment (Amendment) Act, 1965.

2. *Insertion of new section 5-B in Madras Act III of 1905.*—After section 5-A of the Madras Land Encroachment Act 1905, (Madras Act III of 1905) (hereinafter referred to as the principal Act), the following section shall be inserted, namely :—

" 5-B *Notice before proceeding under section 5 or section 5-A.*—Before taking proceedings under section 5 or section 5-A, the Collector, or Tahsildar or Deputy Tahsildar or Revenue Inspector, shall cause to be served in the manner provided in section 7 on the person reputed to be in unauthorized occupation of land being the property of Government, a notice specifying the land so occupied and calling on him to show cause before a certain date why he should not be proceeded against under section 5 or section 5-A :

Provided that where the notice under this section is caused to be served by the Revenue Inspector, he shall require the person reputed to be in unauthorized occupation of the land to show

[12th August 1965

cause against such notice to the Tahsildar or Deputy Tahsildar having jurisdiction and shall also make a report in writing containing such particulars as may be specified in rules or orders, made under section 8 to the Tahsildar or Deputy Tahsildar having jurisdiction. "

3. *Amendment of section 6, Madras Act III of* 1905.—In section 6 of the principal Act—

(i) in sub-section (1).—

(*a*) after the words " by the Collector " in the first place where they occur, the words " or subject to his control, by the Tahsildar or Deputy Tahsildar or any other Officer authorized by the State Government, in this behalf (hereinafter referred to as the ' authorized officer ') ", shall be inserted:

(*b*) after the words " as the Collector " in the two places where they occur, the words "or subject to his control, the Tahsildar or Deputy Tahsildar or authorized officer " shall be inserted;

(*c*) after the words " by the Collector " in the second place where they occur, the words " or subject to his control, by the Tahsildar or Deputy Tahsildar or authorized officer " shall be inserted;

(ii) in sub-section (2).—

(*a*) after the word " Collector " in the first two places where it occurs, the words " or the Tahsildar or Deputy Tahsildar or authorized officer " shall be inserted;

(*b*) for the words " or of any Tahslidar or Deputy Tahsildar ", the words " or of any Tahsildar or Deputy Tahsildar or authorized officer " shall be substituted;

(iii) after sub-section (2), the following sub-section shall be added, namely :—

" (3) Any authorized officer taking proceedings under this section shall make a report in writing containing such particulars as may be specified in rules or orders made under section 8 to the Collector, Tahsildar or Deputy Tahsildar having jurisdiction."

4. *Amendment of section 7, Madras Act III of* 1905.—(1) In section 7 of the principal Act—

(i) for the words, figures and letter " under section 5, section 5-A or section 6 " in the two places where they occur, the words and figure " under section 6 " shall be substituted;

(ii) for the words " or Deputy Tahsildar ", the words " or Deputy Tahsildar or Revenue Inspector or any authorized officer or any officer of the Highways Department not below the rank of a Section Officer and not being an authorized officer " shall be substituted.

12th August 1965]

(2) To the same section, the following provisos shall be added, namely :—

" Provided that no such notice shall be necessary in the case of any person unauthorizedely occupying any land, if he has been previously evicted from such land under section 6 or if he has previously vacated such land voluntarily after the receipt of a notice under section 5-B or under this section :

Provided further that where the notice under this section is caused to be served by any Revenue Inspector or any officer of the Highways Department not below the rank of a section officer and not being an authorized officer, he shall require the person reputed to be in unauthorized occupation of the land to show cause against such notice to the Collector, Tahsildar or Deputy Tahsildar having jurisdiction and shall also make a report in writing containing such particulars as may be specified in rules or orders made under section 8 to the Collector, Tahsildar or Deputy Tahsildar having jurisdiction. ".

5. *Amendment of section 8, Madras Act III of* 1905.—(1) Section 8 of the principal Act shall be renumbered as sub-section (1) of that section and in the sub-section as so renumbered—

(i) in clause (*d*), the words " and prescribing the form of such notices " shall be added at the end;

(ii) after clause (*d*), the following clauses shall be added, namely :—

" (*e*) specifying the particulars to be contained in the report under the proviso to section 5-B, under sub-section (3) of section 6 and under the second proviso to section 7;

(*f*) regulating the procedure to be followed in appeals and revisions under this Act; and

(*g*) for the purpose of carrying into effect the provisions of this Act. ";

(iii) the sentence " Such general rules or orders shall be made only after previous publication " shall be omitted.

(2) After sub-section (1) as so renumbered, the following sub-sections shall be added, namely :—

" (2) All rules and orders made under this section shall be published in the *Fort St. George Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(3) Every rule and every order made under this section shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or order or both Houses agree that the rule or order should not be made,

[12th August 1965

the rule or order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or order."

6. *Amendment of section* 10, *Madras Act III of* 1905.—In section 10 of the principal Act—

(i) in sub-section (1)—

(*a*) the brackets and figure " (1) " occurring at the commencement shall be omitted;

(*b*) in clause (a), after the words " or Deputy Tahsildar ", the words " or an authorized officer " shall be inserted;

(*c*) the sentence " There shall be no appeal against a decision or order passed by the Collector or the District Collector on appeal, but the District Collector may revise any decision or order passed by a Deputy Tahsildar, Tahsildar or Collector under this Act, and the Board of Revenue may revise any decision or order passed by any officer under this Act " shall be omitted.

(ii) sub-section (2) shall be omitted.

7. *Insertion of new sections* 10-*A and* 10-*B in Madras Act III of* 1905.—After section 10 of the principal Act, the following sections shall be inserted, namely :—

" 10-*A*. *Revision.*—(1) Any decision or order passed under this Act may be revised either *suo motu* or on application—

(*a*) by the District Collector, if such decision or order was passed by an authorized officer or a Deputy Tahsildar, Tahsildar or Collector;

(*b*) by the Board of Revenue, if such decision or order was passed by any officer;

(*c*) by the State Government, if such decision or order was passed by the Board of Revenue.

(2) The power conferred by sub-section (1) shall not be exercised except on the ground that the officer or authority whose decision or order is sought to be revised appears to have exercised a jurisdiction not vested in him or it by law, or to have failed to exercise a jurisdiction so vested, or to have acted in the exercise of his or its jurisdiction illegally or with material irregularity.

(3) No decision or order shall be passed under sub-section (1) prejudicial to any person without giving such person a reasonable opportunity of making any representation that he may desire to make and such representation, if any, shall be taken into consideration, before such decision or order is passed.

10-B. *Stay pending decision in appeal or revision.*—Pending the disposal of any appeal or application or proceedings for revision under this Act, the Collector, the District Collector,

12th August 1965]

the Board of Revenue, or the State Government, as the case may be, may by order, and subject to such conditions as may be specified therein, stay the execution of the decision or order appealed against or sought to be revised. "

8. *Substitution of new section for section* 11, *Madras Act III of* 1905.—For section 11 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

" 11. *Limitation for appeal and revision.*—(1) No appeal shall be preferred under section 10 after the expiration of thirty days from the date on which the decision or order appealed against was received by the appellant.

(2) No application for revision shall be preferred under sub-section (1) of section 10-A after the expiration of thirty days from the date on which the decision or order sought to be revised was received by the applicant.

(3) In computing the period of thirty days referred to in sub-sections (1) and (2), the time required to obtain a copy of the decision or order appealed against or sought to be revised shall be excluded.

(4) Notwithstanding anything contained in sub-sections (1) and (2), the officer or authority concerned or the State Government may admit an appeal or application preferred after the period specified therein, if such officer or authority or Government is or are satisfied that the appellant or applicant had sufficient cause for not preferring the appeal or application within that period. ".

9. *Amendment of section* 12, *Madras Act III of* 1905.—In section 12 of the principal Act—

(i) in the marginal note, after the word " appeal ", the words " or application for revision " shall be added;

(ii) after the words " Every petition of appeal ", the words " or application for revision " and after the words " appealed against ", the words " or sought to be revised " shall be inserted.

10. *Amendment of the Schedule, Madras Act III of* 1905.—In the Schedule to the principal Act—

(i) in the heading, the words " BY THE COLLECTOR " shall be omitted; and

(ii) for the brackets and words "(Signature of Collector) " at the end, the following shall be substituted, namely :—

"

[12th August 1965

11. *Certain orders passed not to be deemed invalid.*—Notwithstanding any judgment, decision or order of any court, anything done or any action taken or any decision or order passed by the State Government before the date of publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, shall not be deemed to be invalid merely by reason of the fact that the State Government had, before such publication, no power to revise any decision or order passed by the Board of Revenue.

12 *Extension of Madras Act III of* 1905 *to the added territories, repeal and savings.*—(1) The principal Act, as in force immediately before the commencement of this Act in the State of Madras except in the added territories and as amended by this Act (hereinafter in this section referred to as the Madras Act) is hereby extended to, and shall be in force in, the added territories.

(2) If immediately before the commencement of this Act, there is in force in the added territories any law corresponding to the Madras Act, such corresponding law shall stand repealed on such commencement.

(3) The repeal by sub-section (2) of any law corresponding to the Madras Act in force in the added territories immediately before the commencement of this Act, shall not affect—

(*a*) the previous operation of any such law or anything duly done or suffered thereunder; or

(*b*) any right, privilege, obligation or liability acquired, accrued or incurred under any such law; or

(*c*) any penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against any such law; or

(*d*) any investigation, legal proceeding or remedy in respect of any such right, privilege, obligation, liability, penalty, forfeiture or punishment as aforesaid;

and any such investigation, legal proceeding or remedy may be instituted, continued or enforced and any such penalty, forfeiture or punishment may be imposed as if this Act had not been passed.

(4) Subject to the provisions of sub-section (3), anything done or any action taken, including any appointment or delegation made, notification, order, instruction or direction issued, rule, regulation or form framed, certificate granted or registration effected under any such corresponding law shall be deemed to have been done or taken under the corresponding provision of the Madras Act and shall continue in force accordingly, unless and until superseded by anything done or any action taken under the Madras Act.

12th August 1965]

(6) Any reference in the Madras Act to a law which is not in force in the added territories shall, in relation to those territories, be construed as a reference to the corresponding law, if any, in force in those territories.

(7) Any reference in any law which continues to be in force in the added territories after the commencement of this Act to any law repealed by sub-section (2) shall, in relation to those territories, be construed as a reference to the Madras Act.

Explanation.—For the purpose of this section, the expression "added territories" shall mean the territories specified in the Second Schedule to the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act 56 of 1959).

APPENDIX III

[*Vide* item II (2) on page 641 supra.]

L.A. Bill No. 24 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958 *and the Madras Agricultural Income-tax (Extension to Added Territory) Act*, 1961.

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Sixteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1965.

2. *Amendment of section* 34, *Madras Act XXIX of* 1958.—In sub-section (1) of section 34 of the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958 (Madras Act XXIX of 1958), for the figures "1965", the figures "1968" shall be substituted.

3. *Amendment of section* 14, *Madras Act* 11 *of* 1961.—In sub-section (1) of section 14 of the Madras Agricultural Income-tax (Extension to Added Territory) Act, 1961 (Madras Act 11 of 1961), for the figures "1965", the figures "1968" shall be substituted.

APPENDIX IV

[Vide item II (3) on page 643 supra.]

L.A. Bill No. 25 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A bill further to amend the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1950, *in its application to the Kanyakumari district.*

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Sixteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and extent.*—(1) This Act may be called the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Act, 1965.

(2) It extends to the whole of the Kanyakumari district.

[12th August 1965

2. *Amendment of section 4, Travancore-Cochin Act VIII of 1950.*—In section 4 of the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1950 (Travancore-Cochin Act VIII of 1950), for the words " fifteen years and six months ", the words " seventeen years and six months ", shall be substituted.

APPENDIX V

[Vide item II (4) on page 644 supra.]

L.A. Bill No. 26 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to extend certain laws to the transferred territory in the State of Madras.

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Sixteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Act, 1965.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requiries.—

(*a*) " existing law " means any law, Ordinance, Proclamation, regulation, order, by-law, or rule passed or made before the date of the commencement of this Act by Parliament, or by any Legislature, authority or person having power to make such a law, Ordinance, Proclamation, regulation, order, by-law or rule;

(*b*) " transferred territory " means the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

3. *Extension of certain enactments.*—So much of the enactments specified in the First Schedule as is in force on the date of the commencement of this Act in the State of Madras except in the transferred territory and relates to matters with respect to which the State Legislature has power to make laws for the State is hereby extended to, and shall be in force in, the trasnferred territory.

4. *Amendment and extension of certain enactments.*—(1) The enactments specified in the Second Schedule are hereby amended to the extent and in the manner mentioned in the fourth column thereof.

(2) So much of the enactments specified in the Second Schedule as is in force on the date of the commencement of this Act in the State of Madras except in the transferred territory and relates to matters with respect to which the State Legislature has power to make laws for the State and as amended to the extent and in the manner mentioned in the fourth column of the said Schedule is hereby extended to, and shall be in force in, the

12th August 1965]

5. *Construction of references to laws not in force in the transferred territory.*—(1) Any reference in any enactment specified in the First and Second Schedules to a law which is not in force in the transferred territory shall, in relation to that territory, be construed as a reference to the corresponding law, if any, in force in that territory.

(2) Any reference in any existing law which continues to be in force in the transferred territory after the date of the commencement of this Act to any law repealed by section 7 shall, in relation to that territory, be construed as a reference to the enactment specified in the First or Second Schedule corresponding to the law so repealed.

6. *Construction of references to authorities where new authorities have been constituted.*—Any reference, by whatever form of words, in any existing law to any authority competent at the date of the passing of that law to exercise any powers or discharge any functions in the transferred territory shall, where a corresponding new authority has been constituted by or under any enactment now extended to the transferred territory, have effect as if it were a reference to that new authority.

7. *Repeal of corresponding laws.*—If, immediately before the date of the commencement of this Act, there is in force in the transferred territory any Act, Ordinance, Proclamation, regulation, order, by-law rule or other law corresponding to an enactment specified in the First or Second Schedule, whether such Act, Ordinance, Proclamation, regulation, order, by-law, rule or other law is in force by virtue of section 119 of the States Reorganisation Act, 1956 (Central Act 37 of 1956) or by virtue of any other legislative power, such corresponding law shall, on the date of the commencement of this Act, stand repealed to the extent to which the corresponding law relates to matters with respect to which the State Legislature has power to make laws for the State.

8. *Savings.*—(1) The repeal by section 7 of any corresponding existing law shall not affect—

(*a*) the previous operation of any such law or anything duly done or suffered thereunder, or

(*b*) any right, privilege, obligation or liability acquired, accrued or incurred under any such law, or

(*c*) any fine, penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against any such law, or

(*d*) any investigation, legal proceeding or remedy in respect of any such right, privilege, obligation, liability, fine, penalty, forfeiture or punishment as aforesaid :

and any such investigation, legal proceeding or remedy may be instituted, continued or enforced and any such fine, penalty, forfeiture or punishment may be imposed, as if this Act had not been passed.

(2) Subject to the provisions of sub-section (1), anything done or any action taken including any appointment or delegation made, notification, order, instruction or direction issued, rule, regulation, form, by-law or scheme framed, certificate, permit or licence granted or registration effected, under such corresponding existing law shall be deemed to have been done or taken under the corresponding provision of the enactment as now extended to, and in force in, the transferred territory and shall continue in force accordingly, unless and until superseded by anything done or any action taken under the said enactment.

9. *Powers of courts and other authorities for purposes of facilitating application of laws.*—For the purpose of facilitating the application in the transferred territory of any enactment specified in the First or Second Schedule, any court or other authority may construe such enactment with such alterations not affecting the substance as may be necessary or proper to adapt it to the matter before the court or other authority.

10. *Extension of Madras Preservation of Private Forests Act to the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.*—(1) The Madras Preservation of Private Forests Act, 1949 (Madras Act XXVII of 1949), as in force immediately before the date of the commencement of this Act and as amended by sub-section (2), is hereby extended to, and shall be in force in, the Shencottah taluk of the Tirunelveli district, and sections 5 to 9 shall apply in relation to that Act as if it had been included in the Second Schedule.

(2) The Act aforesaid shall be amended as follows, that is to say, for the Explanation to clause (*a*) of section 2, the following Explanation shall be substituted, namely :—

" *Explanation.*—For the purposes of this clause. " Communal land " means—

(i) beds and bunds of tanks and of supply, drainage, surplus or irrigation channels;

(ii) threshing-floor, cattle-stands, village-sites and other lands which are set apart for the common use of the villagers."

11. *Repeal of certain enactments.*—(1) The enactments specified in the Third Schedule in so far as they apply to, and are in force in, the transferred territory are hereby repealed.

(2) Without prejudice to the provisions of sub-section (1), the Travancore-Cochin Compensation for Tenants Improvements Act, 1956 (President's Act X of 1956), in so far as it applies to, and is in force in, the Shencottah taluk of the Tirunelveli district is hereby repealed.

12. *Power to remove difficulties.*—(1) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act or of any enactment extended to the transferred territory by this Act, the State Government, as occasion may require, may, by order, do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.

(2) Every order issued under sub-section (1) shall, as soon as possible after it is issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such order or both Houses agree that the order should not be issued, the order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to te validity of anything previously done under that order.

THE FIRST SCHEDULE.

(*See* section 3.)

Year. (1)	*Number.* (2)	*Short title.* (3)
1888	I	The Madras Local Authorities' Loan Act, 1888.
1922	III	The Madras City Tenants' Protection Act, 1921.
1954	XXIX	The Madras Electricity Supply Undertakings (Acquisition) Act, 1954.

THE SECOND SCHEDULE.

(*See* section 4.)

[Ye]ar. (1)	*Number.* (2)	*Short title.* (3)	*Amendments.* (4)
			Central Acts.
[18]97	IV	The Indian Fisheries Act, 1897	.. .. .. 1. After section 6, the following sections shall be inserted namely :—

2. "6-A. *Power of State Government to permit clubs or associations to take fish in certain cases.*— (1) Whenever it appears to the State Government that adequate arrangements have been made by any club or association for preserving and protecting in any water such non-indigenous varieties of fish as may be specified by the State Government by notification in the Official Gazette. they may by order in writing permit such club or association to have the exclusive right of taking such fish in the water aforesaid within such limits and for such period and subject to such conditions as the State Government may deem fit.

(2) Any club or association to which permission is granted under sub-section (1) may, subject to the approval of the State Government, make regulations for the protection and preservation of the fish to which the permission applies, and for regulating the manner in which such fish may be taken. Such regulations when approved by the State Government shall be published in the Official Gazette.

(3) In particular and without prejudice to the generality of the power conferred by sub-section (2), such regulations may provide for—

(*a*) the issue of licences by the club or association [either in addition to or in substitution for, the licence referred to in sub-section (4) of section 6] enabling the licensees to fish for and take the fish to which the permission applies subject to the rules governing the club or association ;—

(*b*) the fees chargeable on the issue of such licences ;

(*c*) the application of such fees ; and

(*d*) a close season for the fish to which the permission applies.

6-B. *Penalty for fishing without licence in certain cases.*—Any person who without a licence, if any, required by regulations made under section 6-A or during the close season prescribed by those regulations, or in contravention of any of those regulations, fishes or takes, or attempts to take, any fish, seall be punishable with fine which may extend to one hundred rupees.

6-C. *Prohibition against attracting prawns into private waters except under a licence.*—(1) Notwithstanding anything contained in any other provisions of this Act or any law or custom having the force of law, no person shall expect under a licence, and in accordance with the terms and conditions, if any prescribed by rules made under sub-section (3) attract prawns or cause or allow migration of prawns into private waters from any waters notified under sub-section (1) of section 6 by the use of sluices, openings, alluring lights or other contrivances and catch, destroy, cause injury to, or prevent escape of, any such prawns by the use of nets, gratings, gears or any other means whatsoever.

2) Any person who contravenes the provisions of sub-section (1) shall be punishable with fine which may extend to two hundred rupees.

Year. (1)	Number. (2)	Short title. (3)	Amendments. (4)
1897—*cont.*	IV—*cont.*	The Indian Fisheries Act, 1897—*cont.*	(3) The State Government may make rules for the purpose of giving effect to the provisions of this section and prescribe therein the terms and conditions under which a licence may be issued. (4) Fee at such rates as may be fixed by the State Government by rules made under sub-section (3) shall be paid in respect of every licence issued under sub-section (1): Provided that the fee payable for any such licence shall not exceed a sum calculated at rupess five per acre of the private waters into which prawns are attracted or caused or allowed to migrate, (5) The breach of any rule made under sub-section (3) or of the conditions of any licence issued under sub-section (1), shall be punishable with fine which may extend to one hundred rupees and, when the breach is a continuing breach, with a further fine which may extend to ten rupees for every day after the date of the first conviction during which the breach is proved to have been persisted in." 2. In sub-section (1) of section 7, for the words and figures "under section 4 or 5 or under any rule under section 6", the words, figures and letters "under section 4, 5, 6-B or 6-C or under any rule under section 6 or 6-C" shall be substituted.
1914	IX	The Local Authorities Loans Act, 1914 ..	After section 8, the following section shall be inserted namely;— "9. *Application of Act to loans existing previous to the date of the commencement of Travancore-Cochin Act IX of* 1951.—The remedy mentioned in section 5 shall be available for the recovery of any money lent by the Government of the former State of Travancore or Travancore-Cochin to any local authority in the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district before the date of the commencement of the Travancore-Cochin Local Authorities Loans Act, 1951 (Travancore-Cochin Act IX of 1951) and also for the recovery of the interest and costs due in respect thereof"

Madras Acts

Year. (1)	Number. (2)	Short title. (3)	Amendments. (4)
1939	III	The Madras Registration of Births and Deaths Act, 1899.	In section 12, in clause (2). the words "arrack or toddy shop." shall be omitted.
193[illegible]	III	The Madras Public Health Act, 1939 ..	After section 8, the following section shall be inserted, namely:— "8-A. *Special provision in respect of persons holding posts in the public health establishment in the transferred territory.*—(1) Notwithstanding anything contained in section 8, every person who, under the regulations made under sub-section (2) of section 6 of the Travancore-Cochin Public Health Act, 1955 (Travancore-Cochin Act XVI of 1955) was holding a post in the public health establishment of any local authority in the transferred territory immediately before the date of the extension of this act to the said territory shall be entitled to receive from the local authority concerned conditions of service not less favourable than those to which he was entitled under the said regulations immediately before the said date. (2) If any question arises as to whether any person was holding any such post as is referred to in sub-section (1), immediately before the date of the extension of this Act to the transferred territory, the decision of the Government on the question shall be final. *Explanation.*—For the purpose of this section, the expression "transferred territory" shall mean the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district".
1955	XIV	The Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1955.	1. After clause (iii) of section 3, the following clause shall be inserted, namely:— "(iii-a) 'transferred territory' means the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district and". 2. After sub-section (2) of section 7, the following sub-section shall be added, namely:— "(3) Notwithstanding anything contained in sub-section (2), the market value of land, building or garden in the transferred territory shall, in cases of dispute, be deemed to be ten times the difference between the annual gross profits of such land, building or garden where it is capable of yielding annual profits and the assessment, if any, due to the State Government."

Year. (1)	Number. (2)	Short title. (3)	Amendments. (4)
1955—*cont.*	XIV—*cont.*	The Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1955—*cont.*	3. In section 22, the following Explanation shall be added, namely:— "*Explanation*—For the purposes of this section, the expression "suit for money" shall, in respect of the transferred territory, also include suits for rent, pattom, michavaram, adukkuvathu, jenmikaram, or other dues of a like nature." 4. In section 34,— (i) in the heading, the words and figures "under the Malabar Tenancy Act, 1929" shall be omitted ; (ii) after sub-section (2), the following sub-section shall be added, namely:— "(3) Notwithstanding anything contained in sub-sections (1) and (2), in respect of the transferred territory, in a suit for ejectment of a kanom holder or a tenant who has a right to permanent occupancy, or is enjoying under a perpetual lease or under a lease for a term exceeding 25 years, fee shall be computed according to the market value of the subject matter." 5. In section 43, in sub-section (1), after clause (*b*), the following clause shall be inserted, namely:— " (*bb*) in respect of the transferred territory, for abatement of rent, where it is not coupled with any other relief." 6. After section 44, the following section shall be inserted, namely:— "44-A. *Suits for the interest of assignee of land revenues.*—In respect of the transferred territory, in a suit for the interest of an assignee of land revenue, fee shall be computed at ten times his gross profits as such for the year next before the date of presenting the plaint.". 7. After section 87, the following section shall be inserted, namely:— "88. *Savings in respect of the transferred territory.*—In respect of the transferred territory, all suits and proceedings instituted before the commencement of the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Act, 1965, and all proceedings by way of appeal, revision or otherwise, arising therefrom, whether instituted before or after such commencement, shall, notwithstanding the repeal of the corresponding law by the said Act, be governed by the provisions of the said corresponding law and the rules made thereunder.

Explanation.—In this section, the expression "corresponding law" shall mean The Travancore-Cochin Court Fees Act, 1125 (Travancore-Cochin Act II of 1125) and the Travancore-Cochin Suits Valuation Act, 1125 (Travancore-Cochin Act IV of 1125).".

THE THIRD SCHEDULE

[*See* sub-section (1) of section 11.]

Year. (1)	Number. (2)	Short title. (3)
		Travancore-Cochin Acts.
1125	II	The Travancore-Cochin Court Fees Act, 1125.
1125	IV	The Travancore-Cochin Suits Valuation Act, 1125.
1950	V	The Travancore-Cochin Public Safety Measures Act, 1950.

APPENDIX VI

[*Vide* item II (5) on page 645 supra.]

L.A. Bill No. 28 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Cotton Ginning and Pressing Factories Act, 1925, in its application to the State of Madras.

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Sixteenth Year of the Republic of India, as follows :—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Cotton Ginning and Pressing Factories (Madras Amendment) Act, 1965.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Amendment of section 3-C, Central Act XII of* 1925.—In sub-section (1) of section 3-C of the Cotton Ginning and Pressing Factories Act, 1925 (Central Act XII of 1925)—

(1) for clause (*a*), the following clause shall be substituted, namely :—

" (*a*) For the purposes of section 3-B, cotton shall be deemed to be watered, if it contains—

(i) moisture in excess of the normal quantity; or

(ii) cakes or patches.";

(2) for clause (*c*), the following clause shall be substituted, namely :—

" (*c*) A certificate given by the prescribed authority as to the presence of moisture in excess of the normal quantity in a given quantity of cotton or as to the presence of cakes or patches shall until the contrary is proved, be presumed to be correct ".

APPENDIX VII.

[*Vide* item II (6) on page 647 supra.]

L.A. Bill No. 19 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959.

Be it enacted by the Lagislature of the State of Madras in the Sixteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Agricultural Produce Markets (Amendment) Act, 1965.

2. *Amendment of section 8, Madras Act* 23 *of* 1959.—In section 8 of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959

(Madras Act 23 of 1959) (hereinafter referred to as the principal Act), after sub-section (3), the following sub-section shall be inserted. namely :—

" (3-A) The members to be elected under clauses (*a*) and (*b*) of sub-section (2) shall be chosen in such territorial constituencies as may be prescribed and each such territorial constituency shall—

(*a*) so far as practicable, consist of the same number of electors; and

(*b*) return one member only ".

3. *Amendment of section* 29, *Madras Act* 23 *of* 1959.—In section 29 of the principal Act,—

(i) in sub-section (1), the words " by notification " shall be omitted;

(ii) in clause (*i*) of sub-section (2), after the words " market committee "; the words " the territorial constituencies for purposes of election of members under sub-section (2) of section 8 " ; shall be inserted ;

(iii) for sub-section (4), the following sub-section shall be substituted, namely :—

" (4) (*a*) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(*b*) All notifications issued under this Act shall, unless they are expressed to come into force on a particular day, come into force on the day on which they are published.

(*c*) Every rule made or notification issued under this Act shall, as soon as possible after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or notification or both Houses agree that the rule or notification should not be made or issued, the rule or notification shall thereafter, have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or notificaton ".

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

TWENTY-SIXTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

30th and 31st July, 2nd to 7th and 9th to 12th August 1965.

Volume LXIII (Nos. 1 to 12).

PAGES

A

Abdul Wahab, Sri K. S.—

Bills—

City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 481–483

Madurai University Bill, 1965 254–255

Fourth Five-Year Plan, discussion on Draft Outline 356–360

State Electricity Board Budget for 1965–66, discussion on .. 192–194

Accident—

Question *re* accident to Tirunelveli Express at Pallapatti on 23rd December 1964 211–212

Agamalai village—

Question *re* ex-Zamindari area of —, Bodinaickanur, Madurai district, particulars *re* 218–219

Agricultural implements—

Question *re*—

Rotary drills in charge of Agricultural Officers in South Arcot district, number of 621–622

Tractors used exclusively for agricultural purposes in South Arcot district, seizure of 436

Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1965—
See Bills.

Agricultural Income-tax Rules, 1955—

Amendment to —, notification laid on the table 47

Agricultural Produce Markets Act, 1959—

Declaration of market area at Gandarvakottai in Thanjavur district, notification laid on the table 429

Declaration of notified market areas to markets at Gandarvakottai and Koradacheri in Thanjavur district, under—, notification laid on the table 43–44

PAGES

A—*cont.*

Agricultural Produce Markets Act, 1959—*cont.*

Declaration of regulated market at Punjai Puliampatti in Coimbatore district, under —, notification laid on the table 38

Declaration of regulated market at Thanjavur market area and notified market area for cashewnut, notification laid on the table. 46

Establishment of regulated market at Orthanad, Peralam and Kivalur in Thanjavur district for paddy, notification laid on the table 50

Inclusion of chillies in markets at Vellore and other places in North Arcot district, under —, notification laid on the table 46

Notification directing Coimbatore Market Committee to provide facilities for purchase and sale of turmeric at Erode and Gobichettipalayam, laid on the table 264

Regulated market areas in respect of paddy and groundnut at Madukkur and Sembanarkoil in Thanjavur district, notification laid on the table 48

Regulation of cashewnut trade under —, notification laid on the table 46

Regulation of trade in paddy and groundnut in Tirunelveli district, under —, notification laid on the table 38

Agricultural Produce Markets (Amendment) Bill, 1965—

See Bills.

Anbazhagan, Sri K.—

Bill—City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 .. .. 484–489, 580–583, 585–586, 591–592

Fourth Five-Year Plan, discussion on Draft Outline 444–456, 458

Non-availability of diesel and kerosene, calling Minister's attention to 390

Privileges Committee Report on 'Obstruction Case' 333–334

Resolution *re* admissions in schools and colleges, constitution of a committee to examine the situation 561, 564

State Electricity Board Budget for 1965–66, discussion on 176–189, 224, 226–227, 229, 230–231, 235

Supplementary Statement of Expenditure for 1965–66 (First), discussion on 116–121

Anti-Hindi agitation—

Question *re* Members of Legislature and Parliament and party affiliation of persons arrested during— 87–89

Appropriation (No. 4) Bill, 1965—

See Bills.

PAGES

A—*cont.*

Assistant Surgeons—

Question *re* number of — in service under emergency provisions .. 438–439

Assurances Committee—

See Committees.

Attenders—

See Schools.

B

Balasubramanya Ayyar, Sri K.—

Assurances Committee, presentation of Fourteenth Report 274–275

Bills—

Appropriation (No. 4) Bill, 1965 598–599

Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1965 .. 596

City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 593

Land Encroachment (Amendment) Bill, 1965 638–640

Fourth Five-Year Plan, discussion on Draft Outline 337–345, 353

Privileges Committee Report on 'Obstruction Case' .. 334–335

Resolution *re* distribution of foodgrains to family card holders .. 541–545

State Electricity Board Budget for 1965–66, discussion on .. 195–202

Bauxite—

Question *re* investigations for — in Madurai district 571–572

Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958—

Exemption of all beedi industrial premises and employees therein from certain sections, notification laid on the table 45

Bhaktavatsalam, The Hon. Sri M.—

Bills—

City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 .. .. 470–472, 487–495, 584–585, 586, 587–589, 593–596

Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1965 .. .. 103–104, 107–108

Madurai University Bill, 1965 .. .. 236–238, 258–263

Fourth Five-Year Plan, presentation of Draft Outline 18–22

Resolution *re*—

Admissions in schools and colleges, constitution of a committee to examine the situation 561, 562–564

Distribution of foodgrains to family card holders 545–556, 560

PAGES

B—*cont.*

Bhaktavatsalam, The Hon. Sri M.— *cont.*

Retirement of teachers on superannuation during the course of academic year, statement *re* 518

Supplementary Statement of Expenditure for 1965-66 (First)—Discussion on 113-114, 131-136

Presentation of 69-71

Bhoodan Yagna Act, 1958—

Declaration of Manickampatti, Naickanpatti village, Kunnuthupatti, Ramanathapuram and Kumaralingapuram of Madurai district as Gramdan villages, notifications laid on the table 374

Bills—

Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1965—

Considered and passed 641-643

Message from the Assembly *re* 576

Agricultural Produce Markets (Amendment) Bill, 1965—

Considered and passed 647-650

Message from the Assembly *re* 576

Motion not moved 519-520

Appropriation (No. 4) Bill, 1965—

Considered and passed 596-599

Message from the Assembly *re* 577

Message from the Governor *re* 576

Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1965—

Considered and passed 599-602

Message from the Assembly *re* 576

Message from the Governor *re* 576

City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965—

Considered and passed 470-496, 579-596

Message from the Assembly *re* 390

Message from the Governor *re* 442

Cotton Ginning and Pressing Factories (Madras Amendment) Bill, 1965—

Considered and passed 645-647

Message from the Assembly *re* 576

District Development Councils (Amendment) Bill, 1965—

Considered and passed 602-603

Message from the Assembly *re* 157

Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1965—

Considered and passed 103-109

Message from the Assembly *re* 67

PAGES

B—*cont.*

Bills—*cont.*

Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1965—

Considered and passed 643-644

Message from the Assembly *re* 576

Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1965—

Message from the Assembly *re* 576

Land Encroachment Amendment Bill, 1965—

Considered and passed 637-640

Message from the Assembly *re* 576

Madurai University Bill, 1965—

Message from the Assembly *re* 67-68

Reference to Joint Select Committee 236-263

Medical Practitioners Bill, 1965—

Message from the Assembly *re* 576

Reference to Joint Select Committee 603-608

Panchayats (Amendment) Bill, 1965—

Postponement of consideration 519

Transferred Territory (Extension of Laws) Bill, 1965—

Considered and passed 641-645

Message from the Assembly *re* 576

Message from the Governor *re* 576

Books and Publications—

Question *re*—

Tamil book, selection for Central Government Prize Award Scheme for 1964-65 512-513

Text books, production and distribution of cheap editions .. 629

Bricks (Control of Price and Supply) Order, 1963—

Cancellation of —, notification laid on the table 53

Bridges—

Question *re*—

Construction of—across Paravanar river 327

Construction of — at North spill-way of Chingleput lake .. 379

Construction of overbridges at pedestrian crossings in Mount Road and Poonamallee High Road 6-7

Reconstruction of—on National Highways near Vidur Dam .. 5-6

Buildings—

Question *re*—

Inscription of names of Contractors in tablets installed in Government 386-387

Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1965—

See Bills.

PAGES

B—*cont.*

Buildings (Lease and Rent Control) Rules, 1961—
Amendments to—. notification laid on the table 50

Bus Signal Boards—
Question *re* supply of —by Highways Department to Panchayats and Municipalities 573

Bus Stops—
Question *re* number of—in the City, provided with shelters and benches in 1964 217–218

Business Advisory Committee—
See Committees.

Business of the House—
Change in the order of 470
Non-Official Bill, postponement of 519
Transaction of Government Business on non-official days (31st July and 7th August 1965) 68, 391

C

Cars—
Question *re*—
Number of—allotted to officers of State Government during 1963-64 269–270
Number of Fiat—allotted for taxi service during 1964-65, districtwise 58–59

Cashew—
Question *re* cashew cultivation, extent of—under Forest Department 322–323

Cattle—
Question *re*—
Number of—that died due to diseases—in Kanyakumari district during 1964 and till April 1965 .. .. 572, 610–611

Cement—
Question *re*—
Adulteration of— by traders 515–516
Small-scale cement factory, starting of 317–321

Chairman, Mr.—
Announcement *re*—
Business Advisory Committee's decision 16–17, 220

Message from the Assembly *re*—
Agricultural Income-Tax (Amendment) Bill, 1965 576
Agricultural Produce Markets (Amendment) Bill, 1965 576
Appropriation (No. 4) Bill, 1965 576
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1965 .. 576

PAGES

C—*cont.*

Chairman. Mr.—*cont.*
Announcement *re*—*cont.*
Message from the Assembly *re*—
City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 390
Cotton Ginning and Pressing Factories (Madras Amendment) Bill, 1965 576
District Development Councils (Amendment) Bill, 1965 .. 157
Estimates Committee, nomination of Council Members to .. 577
Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1965 67
Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1965 576
Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1965 576
Land Encroachment (Amendment) Bill, 1965 576
Madurai University Bill, 1965 67–68
Medical Practitioners Bill, 1965 577
Public Accounts Committee, nomination of Council Members to. 577
(Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1965 576
Message from the Governor *re*.—
Appropriation (No. 4) Bill, 1965 573
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1965 .. 576
City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 .. 442
(Transfered Territory) Extension of Laws Bill, 1965 .. 573
Expression of sorrow *re* death of Langley, Mr. W. K. M., Palaniswamy Gounder, Sri V. C., and Thomas, Dr. P. J. .. 1
See Rulings and observations of the Chair.
Panel of Vice-Chairman, nomination of 2

Chit Funds Act, 1961—
Date of coming into force, of—in Madras City, notification laid on the table 609
Extension of— to Madras City, notification laid on the table .. 609

Chitrarasu, Sri C. P.—
Bill—City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 .. 583—584,
Fourth Five-Year Plan, discussion on Draft Outline .. .. 416—421

Cholera—
Prevalence of—in State, Minister's attention called to .. .. 273—274
Question *re*—
Outbreak of—in Tirunelveli district in 1965 271
Possibility of occurrence of—in 1967-68 .. .. 64—35

Cinemas (Regulation) Act, 1955—
Cancellation of orders and notifications issued by Travancore and Cochin Government, under—, notification laid on the table .. 39

Cinemas (Regulations) Rules, 1957—
Amendment to—, notification laid on the table 46

City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965—
See Bills.

Colleges—
Question *re*—
Madurai Thiagarajar Arts College, attack on students by hooligans on 25th March 1965 .. .. 212—216

PAGES

C—*cont.*

Commercial Tax Subordinate Service Rules—
Amendment to—, notification laid on the table 52

Commissioner for Linguistic Minorities—
Reports of the—relating to Madras, laid on the table 650

Committees—
Assurances Committee, Fourteenth report-laid on the table .. 429
Assurances Committee, presentation of Fourteenth Report .. 274—275
Business Advisory Committee, decision of 16-17, 220
Estimates Committee, nomination of Council Members to associate with 577, 579
Estimates Committee, Report on Women's Welfare Department, laid on the table 497
Estimates Committee, Reports on Collegiate Education and State Transport Department, laid on the table 609
Estimates Committee, Reports on Khadi and Village Industries and Industrial Estates, laid on the table 565
Privileges Committee, Report on 'Obstruction case', approved .. 332—336
Privileges Committee, Report on 'Obstruction case' laid on table .. 375
Privileges Committee, Report on 'Obstruction case', presented .. 99—102
Public Accounts Committee, nomination of Council Members to associate with 577, 578
Public Accounts Committee, Report on Accounts of Madras State for 1962-1963—, laid on the table 497

Conveyance allowance—
Question *re*—
S. S. L. C. Public Examination, conveyance allowance to departmental Officers .. .. 145—146

Co-operative Banks—
Question *re*—
Agricultural Co-operative Banks and Co-operative Credit Societies, rate of interest for loans granted to—during 1961-62 .. 323-325
Agricultural Co-operative Banks, enhancement of share amount for raising loan in 325-327
Agricultural Co-operative Banks, grant of loans to agriculturists on security of jewels by 15-16

Co-operative Farms—
Question *re*—
Production in 624-626

Co-operative Societies—
Question *re*—
Agricultural Co-operative Banks and Co-operative Credit Societies, rate of interest for loans granted to—during 1961-62 .. 323-325
Co-operative Housing Societies within the jurisdiction of the Deputy Registrar of Co-operative Societies, Periyakulam, reasons for not sanctioning funds from April 1962 to 630-631
Fishermen Co-operative Societies, number as on 31st March 1964 and facilities offered to fishermen through 272-273
Sanction of subsidy or grant to Meenakshipet Co-operative Lift Irrigation Society 97-98

PAGE.

C—*cont.*

Co-operative Societies Rules, 1963—
Amendments to—,notification laid on the table 34, 50, 51, 203, 496

Copper—
Question *re*—
Survey of districts for occurrence of 56, 83-84

Corporation of Madras—
Question *re*—
Revenue and expenditure of—during 1963-64 219

Cotton Ginning and Pressing Factories (Madras amendment) Bill, 1965—
See Bills.

Courts—
Question *re*—
Sub-Court at Thukkalay, abolition of 66-67

Courtallam Township Act, 1954—
Notification No. 672, dated 29th September 1955 of former Health, Education and Local Administration Department, amendment to,—notification laid on the table 41

Crop failure—
Question *re*—
Number of acres affected by—in Kanyakumari district in 1964-65. 13-14

D

Defence fund—
Question *re*—
Cinema artistes promising to donate for 436

Defence of India Act, 1962—
Rules under—,notification laid on the table 375

Defence of India Rules—
Question *re*—
Prosecutions launched against newspapers under 91-94

Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959—
Amendments to—, notification laid on the table 44

Devaraja Mudaliar, Sri T. V.—
Fourth Five-Year Plan, discussion on Draft Outline 297-299

Diesel and Kerosene—
Non-availability of,—Minister's attention called to 391

District Development Councils Act, 1958—
Rules for payment of travelling allowance to members of District Development Councils and their Standing Committees, notification laid on the table 48

District Development Councils (Amendment) Bill, 1965—
See Bills .. ..

PAGE

D—*cont.*

District Municipalities Act, 1920—

Constitution of Attur Town, Panchayat into Municipality, notification laid on the table 36

Constitution of Idapadi Town Panchayat into Municipality, notification laid on the table 47

Constitution of Krishnagiri Town Panchayat into Municipality, notification laid on the table 41

Constitution of Pattukkottai Town Panchayat into Municipality, notification laid on the table 40

Constitution of Puliangudi Panchayat into Municipality, notification laid on the table 36

Constitution of Singanallur Panchayat Union into Municipality—notification laid on the table 35, 47

Constitution of Sivaganga Panchayat into Municipality, notification laid on the table 35

Constitution of Tenkasi Panchayat into Municipality, notification laid on the table 36

Constitution of Tiruchengode Town Panchayat Municipality, notification laid on the table 35-36, 40

Extension of—to Vettaikaranpudur Panchayat area in Pollachi taluk, notification laid on the table 82

Inclusion of certain areas within Srivilliputtur Municipality, notification laid on the table 609

Motion expressing want of confidence in Sri K. M. Ellappan, Chairman, Arkonam Municipal Council, under—, notification laid on the table 34

Notification No. 12-A, dated 15th March 1944 of former Health, Education and Local Administration Department relating to qualifications to the posts in Water-supply and Drainage department under Municipal Councils, amendment to—, notification laid on the table 41

Pulyangudi Municipal Council to consist of 24 councillors, notification laid on the table 50

Revision of number of Councillors with reference to 1961 census, notification laid on the table 82

Rules for engagement of, and payment of fees to, Standing Counsels by Municipal Councils, notification laid on the table 48

Rules relating to enhancement of powers of Executive Engineers (Public Health) and Municipal Engineers, amendments to —, notification laid on the table 49

Disturbances in February, 1965—

Question *re*—

Causes for 383-384

E

Educational Concessions—

Question *re*—

Scholarship to fishermen in Tirunelveli district for 1962-63 .. 152

Elections—

Question *re*—

Drafting of teachers for election duty during panchayat elections. 154-157

PAGE.

E—*cont.*

Elections—*cont.*

Question *re*—*cont.*

Writ Petitions pending in High Court challanging the election of Presidents of Panchayats and Chairmen of Panchayat Union Councils, number of — as on 1st April 1965 327-328

Electricity—

Question *re*—

Electrical Sub-station at Kurinjipadi, number of service connections given 385-386

Thermal plant, setting up of a—at Tuticorin 513-514

Electricity Board (Madras State)—

Administration report for 1962-63, laid on the table 137

Budget for 1965-66, Speech (in English) by Minister for Industries on —, laid on the table 137

Budget for 1965-66, Speech (in Tamil) by Minister for Industries on —, laid on the table 204

Discussion on Budget for 1965-66 .. .. 22-33, 71-81, 157-202, 221-236

Statement (in English) showing action taken on suggestions made by members, laid on the table 137

Statement of Action taken on suggestions made by Members, laid on the table 204

Statement under Rule 82 of Council Rules *re* budget for 1965-66 of. 577-578

Entertainments Tax—

Exemption of films of educational value exhibited, free of cost, from—, notification laid on the table 51

Entertainments Tax Rules, 1939—

Amendment to—, notification laid on the table 35

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—

Certain Inam Estates taken over by Government in Salem district, under —, notification laid on the table 48

Jurisdiction of Settlement Officers and Assistant Settlement Officers, under —, notification laid on the table 38

Ryotwari Settlement of Sambai Odai, Porichali Odai inam estates in Sivaganga taluk, notification laid on the table 49

Ryotwari Settlement of Tellanahalli inam estate in Salem district, notification laid on the table 46

Pottagudi village in Sivaganga taluk, declared an inam estate, notification laid on the table 187

Estimates Committee—

See Committees.

Ethirajulu, Sri M.—

Bills—

City Municipal Corporation (Amendment) Bill. 1965 483-484

Madurai University Bill, 1965 252-254

Five-year Plan (Fourth), discussion on draft outline 299-307

State Electricity Board Budget for 1965-66, discussion on .. 165-168

PAGE

E—*cont.*

Examinations—

Question *re*—

S.S.L.C. Examinations, time schedule for correction of answer papers 511–512

S.S.L.C. Public Examination, conveyance allowance to Departmental Officers at 145–146

T.S.L.C. Examination for Non-Basic Course, holding of—twice a year 510–511

Expression of sorrow *re*—

Demise of Langley, Mr. W.K.M., former Member of the Legislative Council 1

Demise of Palaniswamy Gounder, Sri V.C., former Minister of Madras State 1

Demise of Pocker Sahib Bahadur, Sri B., former Member of the Legislative Council 55

Demise of Thomas, Dr. P. J., former Member of Legislative Council. 1

F

Fiat Cars—

See Cars

Films—

Question *re*—

Number of Studios producing movie—and workers employed in the industry 435

Fish—

Total—catches during 1963-64 and steps taken to increase production of—, Answer to Legislative Assembly question laid on the table 565

Fishermen Co-operative Societies—

See Co-operative Societies .. ..

Fissures and cracks—

Question *re*—

Investigation of—in Vannarpet, Thanjavur district. 9–10

Five-Year Plan, Fourth—

Discussion on Draft Outline 275–313, 336–373, 392–429, 444–469

Presentation of Draft Outline 18–22

Five Year Plan Publicity—

Question *re*—

Amount allotted during current year districtwise for 575

Five-Year Plan, Third—

Question *re*—

Schemes not originally included in—but executed 434–435

Fixed Engines—

Amendments to rules relating to regulation of erection and use of —, notification laid on the table 58

PAGES

F—*cont.*

Food—

Question *re*—

Amount paid by Government as demurrage for not taking delivery of foodgrains 386

Paddy and rice, basis for fixation of price for 387–389

Paddy and rice procured up to 10th May 1965, quantity of .. 437

Paddy procured in Madurai and Ramanathapuram from 1st January to 1st June 1965, prices fixed for 572–573

Paddy procurement, collection of 15 paise per bag on account of measurement charges by agents 438

Restrictions on movement of foodgrains in Kanyakumari district 10–13

Resolution *re*—

Distribution of foodgrains to family card holders 520

Full Finance Scheme—

Question *re*—

Operation of—in Kurinchipadi Panchayat Union area 205–207

G

Gas Cylinders—

Question *re*—

Prohibition of use of—by balloon vendors 59–60

General Sales Tax Act, 1959—

Amendment to First Schedule, notification laid on the table .. 373

Empowering of Officers of Commercial Taxes Department, under—notification laid on the table 49

Notification S.R.O. No. A-1797 of 1957 of Revenue Department, amendment to—, notification laid on the table 43

Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1966 of 1959, dated the 28th March 1959, amendment to—, notification laid on the table 374

Sale of medicines, etc., by Nursing Homes, etc., notification laid on the table 38

Amendments to—, notification laid on the table 40, 52, 565

Government Service—

Question *re*—

Statement of Home Minister of Government of India regarding efficiency and staff selection 615–616

H

Hande, Dr. H.V.—

Bills—

City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 475–476

Madurai University Bill, 1965 241–244

Fourth Five-Year Plan, discussion on Draft Outline 289–297

Resolution *re*—

Distribution of foodgrains to family card holders 534–536

State Electricity Board Budget for 1965-66, discussion on .. 26–29

Supplementary Statement of expenditure for 1965-66 (first), discussion on 121–125

PAGES

H—*cont.*

Hande, Dr. H. V.—*cont.*

Resolution *re*—*cont:*

Unemployment among the powerloom workers, for want of supply of power to newly installed powerlooms, calling Minister's attention to 17

Handloom cloth—

Question *re*—

Accumulation of stocks of 267-268

Stagnation of — in co-operative and private sectors, Minister's attention called to 442-444

Health Centre(s)—

Question *re*—

Number of Primary — functioning without Doctors in North Arcot district 94-95

Provision for latrine in Primary — buildings 62-64

Hindi—

Question *re*—

Hindi Books—supplied by Central Government to educational institutions in 1963-64, number and cost of 143-144

Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959—

Area Committee of Kancheepuram division, appointment of Chairman and Member, notification laid on the table 44

Case disposed of by Deputy Commissioner of Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) to be disposed of by First Assistant Judge, City Civil Court, Madras, notification laid on the table 37

Constitution of Tribunal Rules under Section 83, notification laid on the table 82

Exemption of Sri Thirukuttalanathaswamy Devasthanam, Courtallam, Tenkasi taluk from Section 34 of —, notification laid on the table 263

Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department—

Disposal of pending cases before the Commissioner, notification laid on the table 47

Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1965—

See Bills.

Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1965—

See Bills.

Home Guard Rules, 1963—

Amendment to —, notification laid on the table 40

Hospitals and Dispensaries—

Question *re*—

District Headquarters Hospitals, paying wards in 634

Government Headquarters Hospital at Nagercoil, expenditure on Master Plan for expansion 441-442

PAGES

H—*cont.*

Hospitals and Dispensaries—*cont.*

Question *re*—*cont.*

Government Hospital at Cape Comorin, functioning without a doctor 270-271

Kanyakumari district Headquarters Hospital, number of doctors and specialists serving in 573-574

Kanyakumari district Headquarters Hospital, provision of ambulance facilities 574

Names of — equipped with eye banks 14-15

House Rent Allowance—

Question *re*—

Grant of — to Lecturers in City Colleges 509-510

Housing—

Question *re*—

Construction of houses at Allinagaram, Madurai district, by the State Housing Board 631

I

Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963—

Date of coming into force of certain provisions of —, notification laid on the table 44, 609

Date of coming into force of certain provisions of —, in Pudukottai Inam Estates, notification laid on the table 650

Delegation of powers under —, notification laid on the table .. 42

Rules under —, notification laid on the table 42

Inams (Assessment) Rules, 1957—

Amendment to —, notification laid on the table 264

Inams (Supplementary) Act, 1963—

Date of coming into force of —, notification laid on the table .. 204

Rules under —, notification laid on the table 43

Industrial Disputes Rules, 1958—

Amendments to —, notification laid on the table 47, 48

Industrial Employment (Standing Orders) Rules, 1947—

Amendment to —, notification laid on the table 53

Insecticides—

Question *re*—

Distribution of—, sprayers, etc., to agriculturists through Agricultural Co-operative Banks 432

Irrigation—

Dam in Anaikaraipatti, near Kandamanaickanur, Periaknlam taluk, provision of irigation facilities to old ayacutdars by repairing of. 437

Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Rules, 1966—

Amendments to —, notification laid on the table 34

Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Act, 1959—

Appointment of Special Deputy Collector (Localization), Parambikulam-Aliyar Project, Coimbatore district, to exercise the functions of Collector under —, notification laid on the table .. 49

PAGES

J

Jayarama Reddiar, Sri S.—
Fourth Five-Year Plan, discussion on Draft Outline 411–416
State Electricity Board Budget for 1965-66, discussion on 75–77
Jothi Vencatachellum, the Hon. Srimathi—
Bills—
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1965 .. 599, 601
Medical Practitioners' Bill, 1965 .. .. 603–606, 608
Jute bags—
Question re—
Chemically impregnated—for effectively storing foodgrains, use of 622–623

K

Kakkan, the Hon. Sri P.—
Bills—
Agricultural Produce Markets (Amendment) Bill, 1965 .. .. 519, 647 648–649 650
Cotton Ginning and Pressing Factories (Madras Amendment) Bill, 1965 645–647
Kamalakannan, Sri K.—
Fourth Five-Year Plan, discussion on Draft Outline 365–368
State Electricity Board Budget for 1965–66, discussion on 160–162
Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1964—
Appointment of Settlement Officers and Assistant Settlement Officers, notification laid on the table 41–42
Date of coming into force of —, notification laid on the table .. 42
Kerosene—
Question re—
Kerosene oil deposits, investigation of 150–151
Khadi—
Question re—
Quantity of—produced during 1963–64 and 1964–65 623–624
Kothandaraman, Sri K. K.—
Fourth Five-Year Plan, discussion on Draft Outline 425–429
State Electricity Board Budget for 1965–66, discussion on 189–192
Krishnamoorthy, Sri G.—
Bills—
Appropriation (No. 4) Bill, 1965 .. .. 596, 597, 598
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1965 .. 599–601
City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 579
Madurai University Bill, 1965 247–249
Medical Practitioners Bill, 1965 607
Fourth Five-Year Plan, discussion on Draft Outline 283–289

PAGES

K—cont.

Krishnamoorthy, Sri G.—cont.
Nomination of—to the panel of Vice-Chairmen 2
Resolution re—
Admissions in Schools and Colleges, constitution of a Committee to examine the situation 561
Distribution of foodgrains to family card holders 520, 536–537
Retirement of teachers on superannuation during the course of academic year, calling Minister's attention to 518
State Electricity Board Budget for 1965–66, discussion on .. 194–195
Supplementary Statement of Expenditure for 1965–66, (First), discussion on 111–116

L.

Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A.—
Fourth Five-Year Plan, discussion on Draft Outline 398–407
Privileges Committee, presentation of report on "Obstruction Case" 99–102
Land Encroachment Amendment Bill, 1965—
See Bills.
Land Improvement and Agriculturists Loans (General) Rules, 1933—
Amendment to —, notification laid on the table 52
Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961—
Question re—
Extent of lands taken over by Government under— 380–381
Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Rules, 1962—
Amendments to —, notification laid on the table 137
Langley, Mr. W.K.M.—
Expression of sorrow re demise of —, former Member of Legislative Council 1
Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963—
Date of coming into force of —, notification laid on the table .. 203
Delegation of powers under —, notification laid on the table .. 42
Rules under —, notification laid on the table 43
Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1965—
Amendment to —, notification laid on the table 203
Lecturers—
Question re grant of House Rent allowance to— in City Colleges 509–510
Legislative Council—
Handbook for—Members 82
List of Unstarred questions and answers, dated 4th August 1965, laid on the table 429
Resume (Part II) of work transacted by — during the period from 1st March to 1st April, 1965, laid on the table 52
Statement No. XLI showing action taken on assurances given during 1959–64, laid on the table 52
Statement No. XLII showing further replies received in regard to assurances included in Statements appended to the Second to Thirteenth Reports of Assurances Committee, laid on the table .. 52

PAGES

L—*cont.*

Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960—
Amendment to —, notification laid on the table 48, 137

M

Madhavaram Milk Project—
Question *re* number of Co-operative Societies supplying milk to — during 1961–62, 1962–1963, 1963–64 7–9

Madras Co-operative Central Land Mortgage Bank, Limited—
Resolution *re* guarantee of Government in respect of debentures issued by 68–69

Madras Industrial Investment Corporation Limited—
Madras Government Review for year ended 30th June 1964, laid on the table 609

Madras Vanaspathi, Limited, Villupuram—
Question *re* arrears due to Government out of the loans granted from 55–56

Madurai Thiagarajar Arts College—
See Colleges.

Madurai University Bill, 1965—
See Bills.

Majid, The Hon. Sri S. M. A.—
Bills—
District Development Councils (Amendment) Bill, 1965 602–603
Resolution *re* constitution of Ambathur Township 102–103

Manradiar, the Hon. Sri N.S.S.—
Resolution re—Madras Co-operative Central Land Mortgage Bank, Limited, guarantee of government in respect of debentures issued by 68–69

Matter of Urgent Public Importance —
Handloom cloth, calling attention to stagnation in Co-operative and private sectors 442–444
Non-availability of Diesel and Kerosene, calling attention to .. 390
Occupation of land used by weavers for warping and sizing in Muthukavundanpalayam village, Dharapuram taluk, by others, calling attention to 220–221
Prevalence of Cholera in the State, calling attention to 273–274
Retirement of teachers on superannuation during the course of academic year, calling attention to 518
Unemployment among powerloom workers for want of supply of power to newly installed powerlooms, calling attention to— 17–18

Medicine—
Question *re* number of doctors granted leave for post-graduate studies or for specialised courses in—in foreign countries .. 60–62

Meenakshipet Co-operative Lift Irrigation Society—
See Co-operative Societies.

Messages from the Assembly and the Governor—
See Bills.

Minimum Wages (Madras) Rules, 1953—
Amendments to —, notification laid on the table 314

PAGES

M—*cont.*

Ministers—
Code of conduct for —, laid on the table 53
Question *re* statement of Home Minister of Government of India regarding efficiency and staff selection 615–616

Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 —
Amendment to Revenue Department Notification II-1 No. 862 of 1965, dated 22nd February 1965, notification laid on the table .. 608–609
Appointment of Settlement and Assistant Settlement Officers (G.O. P. No. 867, Revenue, dated 17th March 1965) 41–42
Date of coming into force of —, notifications laid on the table .. 43, 203
Delegation of powers under —, notification laid on the table .. 42
Rules under —, notification laid on the table 42

Minor Mineral Concession Rules, 1959—
Amendments to —, notification laid on the table.. 49

Mohanlal Mehta, Sri—
Nomination of — to the panel of Vice-Chairmen 2

Mosquito Control Oil—
Question *re* supply of — to Panchayats and Municipalities under National Filaria Control Programme, free of cost 439–441

Motor Vehicles Rules, 1940—
Amendments to —, notifications laid on the table 34,41,50

Motor Vehicles Tax—
Collection of quarterly tax on lorry MDJ 1358 at Rs. 180, notification laid on the table 373
Collection of quarterly tax on luxury coach No. MDE 2975, at Rs. 10 per seat, notification laid on the table 52
Collection of quarterly tax on luxury coach No. MDF 3364 at Rs. 10 per seat, notification laid on the table 37
Collection of quarterly tax on luxury coach MDO 4248 at Rs. 10 per seat, notification laid on the table 51
Collection of quarterly tax on trailer No. MDJ 1314 at Rs. 12, notification laid on the table 374
Exemption of cars MDH 3059 and PYS 24 from, —, notification laid on the table 136
Exemption of car MSS 192 from —, notification laid on the table 136
Exemption of car MSS 1768, from—, notification laid on the table. 35
Exemption of cars MSS 1770, MSS 1772; MSS 1775, MSS 1776 and MSS 1778 from—, notification laid on the table 39
Exemption of MSS 2629 from—, notification laid on the table .. 49
Exemption of MSV 604 from—, notification laid on the table .. 51
Exemption of Jeep MDR 4379 and Trailer MDR 4391 from—, notification laid on the table 136
Exemption of Russian Rotary Drill (D.D. 30 R.) with Truck No. MAZ 200 of Agriculture Department from—, notification laid on the table 496
Exemption of vehicle MDE 8585 from—, notification laid on the table 314
Exemption of vehicles Nos. MDH 2916, MDH3088 from—, notification laid on the table .. ..

PAGES

M—*cont.*

Motor Vehicles Tax—*cont.*

Exemption of vehicle MSS 2280 from—, notification laid on the table .. 45

Exemption of vehicles MSV 704, MSW 8889 and MSV. 4503 from—, notification laid on the table 34

Exemption of Willys Station Wagon belonging to United States of America and assigned to Director, American Peace Corps from—, notification laid on the table .. .. — 37

Home Department notification II—1, No. 2740 of 1964, dated the 20th June 1964, amendment to—, notification laid on the table. 373

Question *re*—exemption of tractors under the control of Panchayats 2–4

from Reduction of—on lorry MDJ No. 1628, notification laid on the table 202

Reduction of — on lorry MDJ 3358 from—, notification laid on the table 82

Reduction of—on Luxury coach No. MSW 7555 under—, notification laid on the table 40

Rules for issue of Substitute licences under—, notification laid on the table 34

Municipalities—

Question *re* provision for welcome addresses by panchayats and—to political leaders .. .. 636—637

N

Narasingapuram village—

Question *re* ex-zamindari area of—, Kandamanickanur Madurai district, particulars *re*. 218

Natarajan, Sri N. V.—

Bills—

City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 476–478

Madurai University Bill, 1965 251–252

Fourth Five-Year Plan, discussion on Draft Outline .. 350–356

State Electricity Board Budget for 1965–66, discussion on .. 157–160

Newspapers—

Question *re* prosecutions launched against—under Defence of India Rules 91–94

O

"Obstruction Case"—

Report of Privileges committee, presentation of 99–102

Official Language Act, 1956—

Introduction of Tamil in certain offices of Animal Husbandry Department, notification laid on the table 40

Introduction of Tamil in certain offices of Public Health Department, notification laid on the table 50

Introduction of Tamil in certain offices of Public Works Department, notification laid on the table 35

Introduction of Tamil in offices of Authorized Officers (Land Reforms) under Board of Revenue, notification laid on the table. 50

Introduction of Tamil in the office of the Divisional Engineer (Soil Conservation-Scheme), Villupuram, notification laid on the table. 40

P

Pablo Boats—

Question *re* number of—manufactured and supplied to fishermen during 1962–64 98–99

PAGES

P—*cont.*

Palaniswamy Gounder, Sri V. C.—

Expression of sorrow *re* death of —, former Minister of Madras State 1

Panchayat Union Councils—

Question *re* number of deaths, and prosecutions launched, in connection with elections to 95–96

Rules relating to qualifications for Park Superintendents and Surveyors and grant of leave and leave allowances for undergoing antirabic treatment to officers and servants of —, notification laid on the table 374

Panchayats—

Amendments to rules for regulation of use of Quarry rights in lands vested in—, notification laid on the table 373

Amendments to Rules relating to—, notification laid on the table. 202

Question *re*

Expenditure for Welcome addresses to political leaders by— 635–636

Number of —to which elections have been held 217

Panchayats Act, 1958—

Amendments to rules relating to devolution and delegation of president's functions, under—, notification laid on the table .. 36

Amendments to rules relating to transfer of irrigation functions to panchayats, notification laid on the table 82

Amendments to rules to regulate the use of poramboke in ryotwari tracts by Panchayats, notification laid on the table 313

Application of certain provisions to Highways Township and Mahabalipuram Township, notification laid on the table 51

Bridges, Culverts, etc., near railway lines, rules relating to construction or alteration of—, notification laid on the table 374

Cancellation of notification issued by the defunct Regional Inspector of Local Boards, notification laid on the table 36

Constitution of Panchayat Unions in East Ramanathapuram Development district, under —, notification laid on the table 44

Delegation of powers to Collectors, notification laid on the table. 48

Description of area included in Harveypatti Township in Madurai district, under —, notification laid on the table 39

Further postponement of date of coming into office of Members of Panchayat Union Councils, notification laid on the table .. 38

Inclusion of certain villages in Vriddhachalam Panchayat Union under —, notification laid on the table 34

Inclusion of railway properties in Vadamugam Vellode Panchayat of Coimbatore district, notification laid on the table 47

Inclusion of Seventhangal village in Chengam Panchayat Union, under —, notification laid on the table 35

Inclusion of some villages in Pappakudi Panchayat Union, notification laid on the table 39

Issue of rules relating to the appeals against punishments imposed by Presidents and Special Officers of District Boards, notification laid on the table 40

PAGES.

P—*cont.*

Panchayats Act, 1958—*cont.*

Members of Panchayats in Tirunelveli and Kanyakumari districts, to be members of Panchayat Union Council with effect from 1st April 1965, notification laid on the table 36

Notification II-2 No. 290 of 1961 of Rural Development and Local Administration Department, amendment to —, notification laid on the table 39

Notification II-2 No. 291 of 1961 of Rural Development and Local Administration Department, amendment to —, notification laid on the table 44

Notifications II-2 No. 303 of 1961 of Rural Development and Local Administration Department, amendment to —, notification laid on the table 44–45

Notification S.R.O. No. B-498 of 1960 of Rural Development and Local Administration Department, amendments to —, notifications laid on the table 39,46

Postponement of date of coming into office of Members of Panchayat Union Councils, under —, notification laid on the table 38

Postponement of election to Bhavani Town Panchayat, under —, notification laid on the table 38

Postponement of election to some wards in Akkinipatti village panchayat in Salem district, under —, notification laid on the table 36

Postponement of election to Ward I of Devanampalayam village panchayat in Coimbatore district, notification laid on the table .. 47

Postponement of elections to ward II in Pallavanaickenpatti village in Salem district, under —, notification laid on the table .. 37

Re-delimitation of certain Blocks in East Coimbatore district, under —, notification laid on the table 34

Reservation of appointments to Backward classes, Scheduled Castes and Scheduled Tribes in Services under Panchayat Union Councils, notification laid on the table 37

Revised rules relating to establishment of Panchayat Union Councils, notification laid on the table 50

Rules regulating grant of gratuities by Panchayat Union Councils to their officers and servants, notification laid on the table .. 45

Rules relating to appointment and punishment of officers and servants of Panchayat Union Councils, under —, notification laid on the table 41

Rules relating to constitution of panchayats, amendment to —, notification laid on the table 47

Rules relating to restrictions and control imposed on temporary President while exercising the function of Presidents of Panchayats, amendment to —, notification laid on the table 46

Surcharge and disallowance rules under —, notification laid on the table 608

Panchayats (Amendment) Bill, 1965—

See Bills.

Panchayats and Panchayat Unions—Preparation of Plans and Estimates, etc., Rules, 1963, Amendment to —, notification laid on the table 429

Panchayats (Election of Presidents and Vice Presidents) Rules, 1961—Amendments to —, notifications laid on the table 38, 137

PAGES

P—*cont.*

Papers laid on the table of the House—

Agricultural Income-tax Rules, 1955, amendments to — (G.O. Ms. No. 330, Revenue, dated 10th February 1965) 47

Agricultural Produce Markets Act, 1959—

Declaration of market area at Gandarvakottai in Thanjavur district (G.O. Ms. No. 1574, Food and Agriculture, dated 23rd April 1965). 429

Declaration of notified market areas at Gandarvakottai and Koradacheri in Thanjavur district, under — (G.O. Ms. No. 421, Food and Agriculture, dated 5th February 1965) 43–44

Declaration of regulated market at Punjaipuliampatti in Coimbatore district, under — (G.O. Ms. No. 428, Food and Agriculture, dated 5th February 1965) 38

Declaration of regulated market at Thanjavur market area and notified market area for cashewnut (G.O. Ms. No. 786, Food and Agriculture, dated 26th February 1965) 46

Establishment of regulated market at Orathanad, Peralam and Kivalur in Thanjavur district for paddy (G.O. Ms. No. 1575, Food and Agriculture, dated 23rd April 1965) 50

Inclusion of chillies in the markets at Vellore and some other places in North Arcot district, under — (G.O. Ms. No. 872, Food and Agriculture, dated 6th March 1965) 46

Regulated market areas at Madukkur and Sembanarkoil, Thanjavur district, in respect of paddy and groundnut (G.O. Ms. No. 921, Food and Agriculture, dated 10th March 1965) 48

Regulation of cashewnut trade under — (G.O. Ms. No. 873, Food and Agriculture, dated 6th March 1965) 46

Regulation of trade in paddy and groundnut in Tirunelveli district, under — (G.O. Ms. No. 3557, Food and Agriculture, dated 22nd December 1964) 38

Ambattur Township, note on proposed constitution of 137

Assurances Committee, Fourteenth Report of 429

Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958, exemption of all beedi industrial premises and employees therein from certain sections [G.O. Ms. No. 1951, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 5th April 1965] 45

Bricks (Control of Price and Supply) Order, 1963, cancellation of —(G.O. Ms. No. 1698, Industries, Labour and Co-operation, dated 26th March 1965) 53

Bhoodan Yagna Act, 1958—Declaration of Manickampatti Naickenpatti village, Kunnithupatti, Ramanathapuram and Kumaralingapuram of Madurai district as Gramdan villages (G.O. Ms. Nos. 1366, Rural Development and Local Administration, dated 14th June 1965, No. 1375, dated 16th June 1965, No. 1431, dated 22nd June 1965, No. 1434, dated 22nd June 1965 and No. 1435, dated 22nd June 1965) 374

PAGES.

P—*cont.*

Papers laid on the table of the House—*cont.*

Buildings (Lease and Rent Control) Rules, 1961, amendments to—(G.O. Ms. No. 960, Home, dated 19th March 1965) 50

Chit Funds Act, 1961—

Date of coming into force of—in Madras City (G.O. Ms. No. 3472, Industries, Labour and Co-operation, dated 14th July 1965) 609

Extension of—to Madras City (G.O. Ms. No. 3743, Industries, Labour and Co-operation, dated 26th July 1965) 609

Cinemas (Regulation) Act, 1955—

Cancellation of orders and notifications issued by Travancore and Cochin Government under—(G.O. Ms. No. 949, Home, dated 18th March 1965) 39

Cinemas (Regulations) Rules, 1957, amendment to—(G.O. Ms. No. 1403, Home, dated 21st April 1965) 46

Collection of quarterly tax on luxury coach No. MDO. 4248 at Rs. 10 per seat (G.O. Ms. No. 1727, Home, dated 19th May 1965). 51

Commercial Tax Subordinate Service Rules, amendment to—(G.O. Ms. No. 58, Revenue, dated 11th January 1965) 52

Commissioner for Linguistic Minorities, Reports relating to Madras. 650

Co-operative Societies Rules, 1963, amendments to—(G.O's. Ms. No. 29, Industries, Labour and Co-operation, dated 2nd January 1965, No. 2561, dated 14th May 1965, No. 2596, dated 17th May 1965, Nos. 2616 and 2617, dated 18th May 1965, and No. 2994, dated 11th June 1965) .. .. 34, 50, 51, 203, 496.

Courtallam Township Act, 1954, notification No. 672, dated 29th September 1955 of former Health, Education and Local Administration Department, amendment to—(G.O. Ms. No. 125, Rural Development and Local Administration, dated 19th January 1965). 41

Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959, amendments to—(G.O. Ms. No. 1222, Home, dated 5th April 1965) 44

District Development Councils Act, 1958—

Rules for payment of travelling allowance to members of District Development Councils and their Standing Committees (G.O.Ms. No. 1145, Rural Development and Local Administration, dated 20th May 1965) 48

District Municipalities Act, 1920—

Constitution of Attur Town Panchayat into Municipality, (G.O. Ms. No. 194, Local Administration, dated 27th January 1965) 36

Constitution of Idappadi Town Panchayat into Municipality (G.O. Ms. No. 513, Local Administration, dated 3rd March 1965) 41

PAGES

P—*cont.*

Papers laid on the table of the House—*cont.*

District Municipalities Act, 1920—*cont.*

Constitution of Krishnagiri Town Panchayat into Municipality (G.O. Ms. No. 517, Local Administration, dated 3rd March 1965) 41

Constitution of Pattukottai Town Panchayat into Municipality (G.O. Ms. No. 518, Local Administration, dated 3rd March 1965) 40

Constitution of Puliangudi Panchayat into Municipality, (G.O. Ms. No. 175, Rural Development and Local Administration, dated 23rd January 1965) 36

Constitution of Singanallur Panchayat Union into Municipality (G.O. Ms. No. 171, Local Administration, dated 23rd January 1965 and No. 703, dated 23rd March 1965) 35

Constitution of Sivaganga Panchayat into Municipality (G.O. Ms. No. 195, Local Administration, dated 27th January 1965) 35

Constitution of Tenkasi Panchayat into Municipality, (G.O. Ms. No. 196, Local Administration, dated 27th January 1965) 36

Constitution of Tiruchengode Town Panchayat into a Municipality (G.O. Ms. No. 118, Rural Development and Local Administration, dated 18th January 1965 and No. 613, dated 13th March 1965) 35-36 40

Extension to Vettaikaranpudur Panchayat area in Pollachi taluk (Roc. No. 88536/62/F5, dated 15th March 1965) 82

Inclusion of certain areas within Srivilliputhur Municipality (G.O. Ms. No. 1202, Rural Development and Local Administration, dated 25th May 1965) 609

Motion expressing want of confidence in Sri K. M. Ellappan, Chairman, Arkonam Municipal Council, (G.O. Ms No. 2197, Rural Development and Local Administration, dated 21st October 1964) 34

Municipal Engineers and Executive Engineers (Public Health), amendment to rules relating to enhancement of powers of—(G.O. Ms. No. 737, Health, dated 29th March 1965) 49

Notification No. 12-A, dated 15th March 1944 of former Health, Education and Local Administration Department, amendment to rules under—(G.O. Ms. No. 684, Health, dated 24th March 1965) 41

Puliangudi Municipal Council to consist of 24 Councillors (G.O. Ms. No. 663, Local Administration, dated 18th March 1965) 50

Revision of number of Councillors with reference to 1961 census (G. O. Ms. No. 812, Rural Development and Local Administration, dated 1st April 1965) 82

Rules for engagement of and payment of fees to Standing Counsels by Municipal Councils (G.O. Ms. No. 924, Local Administration, dated 20th April 1965) 48

Electricity Board (Madras State)—

Administration report for 1962-63 137

Budget for 1965-66, speech (in English) by Minister for Industries on 137

Budget for 1965-66, speech (in Tamil) by Minister for Industries on 204

Statement (in English) showing action taken on suggestions made by members 137

PAGES

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Electricity Board (Madras State)—cont.

Suggestions made by members, statement in Tamil—Action taken on 204

Entertainments Tax —, exemption of films of educational value exhibited, free of cost, from — (G.O. P. No. 1332, Revenue, dated 20th April 1965) 51

Entertainments Tax Rules, 1939, amendment to — (G.O.P. No. 454, Revenue, dated 20th February 1965) 35

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—

Certain Inam Estates taken over by Government in Salem district under — (G.O. Ms. No. 1236, Revenue, dated 12th April 1965) 43

Jurisdiction of Settlement Officers and Assistant Settlement Officers, under — (G.O. P. No. 469, Revenue, dated 22nd February 1965) 38

Pottagudi village in Sivaganga taluk, declared an inam estate (G.O. Ms. No. 1613, Revenue, dated 25th May 1965) 137

Ryotwari settlement of Sembai Odai, Perichali Odai inam estate in Sivaganga taluk (G.O. Ms. No. 1235, Revenue, dated 12th April 1965) 49

Ryotwari settlement of Tellanahalli inam estate of Salem district (G. O. Ms. No. 1234, Revenue, dated 12th April 1965) 46

Estimates Committee, Report on Women's Welfare Department. 497

Estimates Committee, Reports on Collegiate Education and State Transport Department 609

Estimates Committee, Reports on Khadi and Village Industries and Industrial Estates 565

Fish, total—Catches during 1963-64 and steps taken to increase production of—, Answer to Legislative Assembly question re .. 565

General Sales Tax Act, 1959—

Amendment to First schedule (G. O. P. No. 1909, Revenue, dated 23rd June 1965) 373

Empowering of Officers of Commercial Taxes Department, under—(G. O. No. 1431, Revenue, dated 29th April 1965) 49

Revenue Department Notification S. R. O. No. A-1797 of 1957, amendment to—(G. O. Ms. No. 2889, Revenue, dated 9th December 1964) 43

Revenue Department Notification S. R. O. No. A-1966 of 1959, dated the 28th March 1959, amendment to—(G. O. P. No. 1711, Revenue, dated 3rd June 1965) 374

Sale of medicines, etc., by Nursing Homes, etc. (G. O. P. No. 21, Revenue, dated 5th January 1965) 38

General Sales Tax Rules, 1959, amendment to—(G. O's. P. No. 633, Revenue, dated 8th March 1965, No. 1497, dated 8th May 1965 and No. 1555, dated 15th May 1965) 40, 52, 565

Hand book for Legislative Council Members. 82

Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959—

Area Committee of Kancheepuram Division, appointment of Chairman and Member (G. O. R. No. 341, Revenue, dated 8th April 1965) 44

PAGES

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont

Hindu Religious and Charitable Edowments Act, 1959—cont.

Case disposed of by Deputy Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) to be disposed of by First Assistant Judge, City Civil Court, Madras (G. O. Ms. No. 477, Revenue, dated 23rd February 1965) 37

Constitution of tribunal rules under section 83 (G. O. Ms. No. 1447, Revenue, dated 30th April 1965) 82

Exemption of Sri Thirukuttalanathaswamy Devasthanam, Courtallam, Tenkasi taluk, from Section 34—(G. O. Ms. No. 1885, Revenue, dated 19th June 1965) 263

Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department, disposal of pending cases before the Commissioner (G. O. Ms. No. 1506, Revenue, dated 10th May 1965) 47

Home Department Notification No. 1380, dated the 8th September 1939) amendment to—(G. O. Ms. No. 1081, Home, dated 27th March 1965) 264

Home Guard Rules, 1963, amendment to—(G. O. Ms. No. 943, Home, dated 18th March 1965) 40

Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963—

Coming into force of certain provisions (G. O. P. No. 781, Revenue, dated 12th March 1965) 44

Date of coming into force of provisions—(G. O P. No. 1231, Revenue, dated 9th April 1965) 609

Date of coming into force of certain provisions—in Pudukottai Inam Estates (G. O. Ms. No. 1612, Revenue, dated 24th May 1965) 650

Delegation of powers under—(G. O. P. No. 403, Revenue, dated 15th February 1965) 42

Rules under—(G. O. P. No. 346, Revenue, dated 10th February 1965) 42

Inams (Assessment) Rules, 1957, amendment to—(G. O. Ms. No. 1041, Revenue, dated 24th March 1965) 264

Inams (Supplementary) Act, 1963—

Date of coming into force of—(G. O. P. No. 310, Revenue, dated 9th February 1965) 204

Rules under—(G. O. P. No. 347, Revenue, dated 10th February 1965) 43

Industrial Disputes Rules, 1958, amendment to—[G. O's. Ms. No. 1889, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 1st April 1965 and No. 1949, dated 5th April 1965] 47, 48

Industrial Employment (Standing Orders) Rules, 1947, amendment to—[G. O. Ms. No. 2205, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 23rd April 1965] 53

Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Rules, 1966, amendments to — (G.O. Ms. No. 2815, Revenue, dated 1st December 1964) 34

Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Act, 1959 appointment of Special Deputy Collector (Localization), Parambikulam-Aliyar Project, Coimbatore district, to exercise the function of a Collector (G.O. Ms. No. 462, Revenue, dated 22nd February 1965) 49

P—*cont.*

	PAGES
Papers laid on the table of the House—*cont.*	
Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1964—	
Appointment of Settlement Officers and Assistant Settlement Officers (G.O. P. No. 867, Revenue, dated 17th March 1965)	41–42
Date of coming into force (G.O. P. No. 540, Revenue, dated 27th February 1965)	42
Kodaikanal Township, inclusion of areas within the limits of—(G.O. Ms. No. 1201, Rural Development and Local Administration, dated 25th May 1965)	373–374
Land Improvement and Agriculturists Loans (General) Rules, 1933, amendments to—(G.O. Ms. No. 361, Revenue, dated 15th February 1965)	52
Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Rules, 1962, amendments to—(G.O. Ms. No. 1733, Revenue, dated 5th June 1965) ..	137
Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963—	
Date of coming into force of—(G.O. P. No. 311, Revenue, dated 9th February 1965)	203
Delegation of powers under—(G.O. P. No. 402, Revenue, dated 15th February 1965)	42
Rules under—(G.O. P. No. 357, Revenue, dated 11th February 1965)	43
Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1965, amendment to—(G.O. Ms. No. 1592, Revenue, dated 21st May 1965)	203
Legislative Council,—	
List of unstarred questions and answers, dated 4th and 11th August 1965	429, 609
Resume (Part II) of work transacted by—during the period from 1st March to 1st April 1965	52
Statement No. XLI showing action taken on assurances given during 1959–64	52
Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960, amendments to—[G.O. Ms. No. 1442, Home, dated 22nd April, 1965, No. 1462, dated 23rd April 1965 and No. 1824, dated 26th May 1965]	48, 137
Madras Industrial Investment Corporation, Limited, Madras Government review for year ended 30th June 1964, ...	609
Minimum Wages (Madras) Rules, 1953, amendment to — [G.O. Ms. No. 2834, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 1st June 1965]	314
Ministers, Code of conduct for	53
Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963—	
Amendment to Revenue Department Notification II-1 No. 862 of 1965, dated 22nd February 1965 (Memo. No. 22191 T/65-2, Revenue, dated 16th March 1965)	608-609
Appointment of Settlement and Assistant Settlement Officers (G.O. P. No. 867, Revenue, dated 17th March 1965)	41–42
Date of coming into force of—(G.O.'s P. No. 309, Revenue, dated 9th February 1965 and No. 542, dated 27th February 1965) ..	43, 203
Delegation of powers under—(G.O. P. No. 401, Revenue, dated 15th February 1965)	42
Rules under—(G.O. P. No. 345, Revenue, dated 10th February 1965)	42

P—*cont.*

	PAGES
Papers laid on the table of the House—*cont.*	
Minor Mineral Concession Rules, 1959, amendments to—(G.O. Ms. No. 408, Industries, Labour and Co-operation, dated 23rd January 1965)	49
Motor Vehicles Rules, 1940, amendment to—(G.O. Ms. No. 72, Home, dated 7th January 1965, No. 633, dated 22nd February 1965, No. 689, dated 25th February 1965 and No. 910, dated 15th March 1965)	34, 41, 50
Motor Vehicles Tax—	
Collection of quarterly tax on lorry MDJ 1358 at Rs. 180 (G.O. Ms. No. 1311, Home, dated 9th April 1965)	373
Collection of quarterly tax on luxury coach No. MDE 2975 at Rs. 10 per seat (G.O. Ms. No. 1268, Home, dated 7th April 1965) ..	52
Collection of quarterly tax on luxury coach No. MDF 3364 at Rs. 10 per seat (G.O. Ms. No. 3841, Home, dated 12th December 1964)	37
Collection of quarterly tax on luxury coach MDO 4248 at Rs. 10 per seat (G.O. Ms. No. 1727, Home, dated 19th May 1965) ..	51
Collection of quarterly tax, on trailer No. MDJ 1314 at Rs. 10 (G.O. Ms. No. 1399, Home, dated 20th April 1965)	374
Exemption of cars MDH 3059 and PYS 24 from—(G. O. Ms. No. 1465, Home, dated 23rd April 1965)	136
Exemption of car MSS 192 from—(G. O. Ms. No. 1597, Home, dated 5th May 1965)	136
Exemption of car MSS 1768 from—(G.O. Ms. No. 200, Home, dated 19th January 1965)	35
Exemption of cars MSS 1770, MSS 1772, MSS 1775, MSS 1776, MSS 1778 from—(G.O. Ms. No. 69, Home, dated 7th January 1965)	39
Exemption of MSS 2629 from—(G.O. Ms. No. 1532, Home, dated 30th April 1965)	49
Exemption of MSV 604 from—(G.O. Ms. No. 677, Home, dated 24th February 1965)	51
Exemption of MSV 604 from—(G.O. Ms. No. 677, Home, dated 24th February 1965)	51
Exemption of Jeep MDR 4379 and trailer MDR 4391 from—(G.O. Ms. No. 1681, Home, dated 14th May 1965)	136
Exemption of Russian Rotary Drill (D. D. 30R) with Truck No. MAZ 200 of Agriculture Department from—(G.O. Ms. No. 2707, Home, dated 25th August 1964)	496
Exemption of Vehicle MDE 8585 from—(G.O. Ms. No. 2023, Home, dated 9th June 1965)	314
Exemption of vehicles Nos. MDH 2916 and MDH 3088 from—(G.O. Ms. No. 2834, Home, dated 3rd September 1964)	45
Exemption of vehicle MSS 2280 from—(G.O. Ms. No. 1265, Home, dated 7th April 1965)	45
Exemption of vehicles MSV 704, MSW 8889 and MSV 4503 from—(G.O. Ms. No. 204, Home, dated 19th January 1965) ..	34
Exemption of Willys Station Wagon belonging to United States of America and assigned to Director, American Peace Corps from—(G.O. Ms. No. 592, Home, dated 19th February 1965) ..	37
Home Department Notification II-1 No. 2740 of 1964, dated the 20th June 1964, amendment to—(G.O. Ms. No. 759, Home, 3rd March 1965)	373

PAGES

P—*cont.*

Papers laid on the table of the House—*cont.*

Motor Vehicles Tax—*cont.*

Reduction of tax on lorry MDJ No. 1623 (G.O. Ms. No. 1700, Home, dated 18th May 1965) 202

Reduction of tax on lorry MDJ 3358 (G.O. Ms. No. 1267, Home, dated 7th April 1965).. 82

Reduction of tax on luxury coach MSW 7555 under—(G.O. Ms. No. 226, Home, dated 20th January 1964) 40

Rules for issue of substitute licences under—(G.O. Ms. No. 3491, Home, dated 12th November 1964) 34

Notification directing Coimbatore Market Committee to provide facilities for purchase and sale of turmeric at Erode and Gobichettipalayam—(G.O. Ms. No. 1758, Food and Agriculture, dated 5th May 1965) 264

Notification of Rural Development and Local Administration II-2 No. 290 of 1961, amendment to—(G.O. Ms. No. 400, Rural Development and Local Administration, dated 20th February 1965) 39

Official Language Act, 1956—

Introduction of Tamil in certain offices of Animal Husbandry Department—(G.O. Ms. No. 549, Public (General-M), dated 20th March 1965) 49

Introduction of Tamil in certain offices of Public Health Department—(G.O. Ms. No. 853, Public (General-M), dated 28th April 1965) 50

Introduction of Tamil in certain offices of Public Works Department—(G.O. Ms. No. 1938, Public (General-M), dated 1st December 1964) 35

Introduction of Tamil in offices of Authorized Officers (Land Reforms) under Board of Revenue—(G.O. Ms. No. 939, Public (General-M), dated 13th May 1965) 50

Introduction of Tamil in the office of the Divisional Engineer (Soil Conservation Scheme), Villupuram (G.O. Ms. No. 218, Public (General-M), dated 17th February 1965) 40

Panchayat Union Councils, rules relating to qualifications for Park Superintendents and Surveyors and grant of leave and leave allowances for undergoing antirabic treatment to officers and servants of—(G.O. Ms. No. 933, Rural Development and Local Administration, dated 21st April 1965) 374

Panchayats, amendments to rules relating to—(G.O. No. 83, Rural Development and Local Administration, dated 11th January 1965) 202

Panchayats Act, 1958—

Amendments to rules relating to devolution and deligation of president's functions, under—(G.O. Ms. No. 476, Rural Development and Local Administration, dated 25th January 1965) 36

Amendments to rules relating to transfer of irrigation functions to panchayats—(G.O. Ms. No. 62, Rural Development and Local Administration, dated 7th January 1965) 82

Amendments to rules to regular use of parambokes in ryotwari tracks by Panchayats—(G. O. Ms. No. 623, Rural Development and Local Administration, dated 13th March 1965) 313

Application of certain provisions to Highways Township and Mahabalipuram Township—(G. O. Ms. No. 8 10, Local Administration, dated 1st April 1965) 532

PAGES

P—*cont.*

Papers laid on the table of the house—*cont.*

Panchayats Act, 1958—*cont.*

Bridges, culverts, etc., near railway lines, rules relating to construction of—(G.O. Ms. No. 368, Rural Development and Local Administration, dated 19th February 1965) 374

Cancellation of notification issued by the defunct Regional Inspector of Local Boards (JDC. Roc. No. 64720/66-F5, dated 19th November 1964) 36

Constitution of Panchayat Unions in East Ramanathapuram Development district—(G.O. Ms. No. 860, Rural Development and Local Administration, dated 9th April 1965) 44

Delegation of powers to Collectors—(G. O. Ms. No. 500, Rural Development and Local Administration, dated 2nd March 1965) 48

Description of area included in Harveypatti Township in Madurai district (JDC. Pr. Roc. 68479/64 .F3, dated 9th February 1965) 39

Further postponement of date of coming into office of Members of Panchayat Union Councils—(G.O. Ms. No. 564, Rural Development and Local Administration, dated 8th March 1965) 38

Inclusion of railway properties in Vadamugam Vellode Panchayat of Coimbatore district—(JDC. Roc. No. 54588/64-F5, dated 24th February 1965) 47

Inclusion of Sevanthangal village in Chengam Panchayat Union, under—(G.O. Ms. No. 236, Rural Development and Local Administration, dated 1st February 1965) 35

Inclusion of some villages in Pappakudi Panchayat Union—(G. O. Ms. No. 717, Rural Development and Local Administration, dated 24th March 1965) 39

Inclusion of some villages in Vridhachalam Panchayat Union—(G. O. Ms No. 249, Rural Development and Local Administration, dated 2nd February 1965) 34

Issue of rules relating to appeals against punishments imposed by Presidents and Special Officers of District Boards, under—(G. O. Ms. No. 494, Rural Development and Local Administration, dated 1st March 1965) 40

Members of Panchayats in Tirunelveli and Kanyakumari districts to be members of Panchayat Union Council with effect from 1st April 1965—(G. O. Ms. No. 385, Rural Development and Local Administration, dated 20th February 1965) 36

Notification S. R. O. No. B-498 of 1960 of Rural Development and Local Administration Department, amendment to—(G. O. Ms. No. 322, Rural Development and Local Administration, dated 11th February 1965) 39

Notification II-2 No. 291 of 1961 of Rural Development and Local Administration Department, amendment to—(Memorandum No. 39673-P1/65-2, Rural Development and Local Administration, dated 31st March 1965) 44

Notification II-2 No. 303 of 1961 of Rural Development and Local Administration Department, amendment to—(Memorandam No. 77163-P1/65-3, Rural Development and Local Administration, dated 19th April 1965) 44–45

Notification S. R. O. No. B-498 of 1960 of Rural Development and Local Administration Department, amendment to—(Memorandum No. 61029-P1/65-2, Rural Development and Local Administration, dated 21st April 1965) 46

Postponement of date of coming into office of members of Panchayat Union Councils, under—(G. O. Ms. No. 327, Rural Development and Local Administration, dated 12th February 1965) 38

P—*cont.* PAGES

Papers laid on the table of the House—*cont.*

Panchayats Act, 1958—*cont.*

Postponement of election to Bhavani Town Panchayat, under—(G. O. Ms. No. 287, Rural Development and Local Administration, dated 9th February 1965) 38

Postponement of election to ward I o Devanampalayam Village Panchayat in Coimbatore district—(G. O. Ms. No. 683, Rural Development and Local Administration, dated 20th March 1965). 47

Postponement of election to wards I and II in Akkinipatti Village Panchayat in Salem district, under—(G.O. Ms. No. 413, Rural Development and Local Administration, dated 22nd February 1965) 36

Postponement of elections to ward II in Pallavanaickenpatti village in Salem district, under—(G.O. Ms. No. 411, Rural Development and Local Administration, dated 22nd February 1965) 37

Quarry rights in lands vested in panchayats, amendments to rules for regulation of use of—(G.O. Ms. No. 697, Rural Development and Local Administration, dated 22nd March 1965) 373

Re-deli mitation of certain Blocks in East Coimbatore district under—(G.O. Ms. No. 523, Rural Development and Local Administration, dated 3rd March 1965) 34

Reservation of appointments to Backward Classes, Scheduled Castes and Scheduled Tribes in Services under Panchayat Union Councils. under—(G.O. Ms. No. 2758, Rural Development and Local Administration, dated 29th December 1964) 37

Revised rules relating to establishment of Panchayat Union Councils—G. O. Ms. No. 2343, Rural Development and Local Administration, dated 10th November 1964) 50

Rules regulating grant of gratuities by Panchayat Union Councils to their officers and servants—(G.O. Ms. No. 275, Rural Development and Local Administration, dated 6th February 1965) 45

Rules relating to appointment and punishment of officers and servants of Panchayat Union Councils—(G.O. Ms. No. 27 7, Rural Development and Local Administration, dated 6th February 1965) .. 41

Rules relating to constitution of Panchayats, amendment to—(G.O. Ms. No. 1043, Rural Development and Local Administration, dated 7th May 1965) 47

Rules relating to restrictions and control imposed on temporary President while exercising the functions of Presidents of Panchayats, amendment to—(G.O. Ms. No. 532, Rural Development and Local Administration, dated 4th March 1965) 46

Surcharge and disallowance rules under—(G.O. Ms. No. 1127, Rural Development and Local Administration, dated 18th May 1965) .. 608

Panchayats and Panchayat Unions (Preparation of Plans and Estimates, etc.) Rules, 1963, amendment to—(Memorandum No. 169635/P-3/64-5, Rural Development and Local Administration, dated 15th March 1965) 429

Panchayats (Election of Presidents and Vice-Presidents) Rules, 1961, amendments to—(G.O. Ms. No. 412, Rural Development and Local Administration, dated 22nd February 1965 and No. 1181, dated 24th May 1965) 38, 137

Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959—

Parks and Play-fields within Aruppukottai Municipal area, a proval of list—(G.O. Ms. No. 924, Education, dated 1st June 1965). 608

Parks and Play-fields in Gobichettipalayam Municipal area approval of list—(G.O. Ms. No. 521, Education, dated 1st June 1965) 264

P—*cont.* PAGES

Papers laid on the Table of the House—*cont.*

Parks, Play-fields and open spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959—*cont.*

Parks and Play-fieldswithin Kuzithurai Municipal area in Kanyakumari district, approval of list—(G.O. Ms. No. 919, Education, dated 1st June 1965) 496

Parks and play-fields within Mannargudi Municipal area in Thanjavur district, approval of list(—G.O. Ms. No. 977, Education, dated 19th June 1965) 496

Parks and play-fields within Padmanabhapuram Municipal area and Tirupattur municipal area, approval of list—(G.O. Ms. No. 1018, Education, dated 14th June 1965 and G.O. Ms. No. 918, Education, dated 1st June 1965) 565

Parks in Vaniyambadi Municipal area, approval of list—(G.O. Ms. No. 917, Education, dated 14th June 1965) 264

Parks and play-fields within Walajapet Municipal area, approval of list—(G.O. Ms. No. 1015, Education, dated 15th June 1965). 496

Publication of list of parks, play-fields and open spaces in the area of Gudiyatham Municipal Council (G.O. Ms. No 1476, Rural Development and Local Administration, dated 18th July 1964) 39

Rules under—(G.O. No. 2194, Rural Development and Local Administration, dated 21st October 1964) 42

Private Forests (Assumption of Management) Rules, 1962, amendment to—(Memo. No. 112803/DIV/63-15, Food and Agriculture, dated 27th January 1965) 37

Private Sanitary Conveniences (Construction, Maintenance and Supervision) Rules, 1941, amendment to—(G.O. Ms. No. 2527, Health, dated 4th December 1964) 63

Privileges Committee, Report on 'Obstruction case' 375

Public Accounts Committee, report on accounts of Madras State for 1962–63 497

Public Service Commission Regulations, 1954, amendments to—(G.O. Ms. No. 60, Public (Services-A), dated 15th January 1965, No. 317, dated 26th February 1965, No. 750, dated 12th April 1965, No. 2090, dated 21st December 1964 and No. 2108, dated 24th December 1964) 44, 45, 49, 374

Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Rules, 1962, amendments to—(G.O. Ms. No. 197, Revenue, dated 23rd January 1965 and No. 782, dated 12th March 1965). 38–39, 53

Public Works Department, review of activities for first half of 1963–64 relating to Major Building Schemes 314

Rectified Spirit Rules, 1959, amendments to—(G.O. Ms. No. 1223, Home, dated 5th April 1965 and No. 1232, dated 6th April 1965) 44, 45

Regulation of erection and use of fixed engines, amendments to rules *re* (G.O. Ms. No. 1742, Food and Agriculture, dated 4th May 1965) 53

Religious Institutions (Custody, Investments and Lending or Borrowing of Moneys) Rules, 1963, amendment to—(G.O. Ms. No. 560, Revenue, dated 2nd March 1965) 37

Rinderpest Rules, 1913, amendment to—(G.O. Ms. No. 1596, Food and Agriculture, dated 25th April 1965) 53

Rules under Defence of India Act, 1962—(G.O. Ms. No. 2986, Revenue, dated 18th December 1964) 375

Sales of Motor Spirit Taxation Rules, 1939, amendments to—(G.O. P. No. 463, Revenue, dated 22nd February 1965) .. 52

P—*cont.*

Papers laid on the Table of the House—*cont.*

Sales-tax—

Exemption of inter-State sales of quinine and its products by Government Cinchona Department from Central—(G.O. P. No. 218, Revenue, dated 30th January 1965) 52

Exemption of sales of goods by Swadesh Red Cross Rehabilitation Industries, Katpadi (North Arcot district), from—(G.O. P. No. 251, Revenue, dated 1st February 1965) 35

Reduction in the rate of tax on tinned, canned, bottled or packed foods or provisions—(G.O. P. No. 1458, Revenue, dated 1st May 1965) 51

Small-Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956, amendment to—(G.O. Ms. No. 2469, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 8th May 1965) 48

Timber Transit Rules, amendment to—(G.O. Ms. No. 2060, Food and Agriculture, dated 7th July 1964) 52

Traffic Rules, 1938, amendment to—(G.O. Ms. No. 972, Home, dated 19th March 1965) 264

(Transferred Territory) Jenmikaram Payment Abolition Act, 1964—

Appointment of Settlement and Assistant Settlement Officers (G.O. P. No. 867, Revenue, dated 17th March 1965) .. 41–42

Rules under—(G.O. P. No. 853, Revenue, dated 17th March 1965). 265

Delegation of power to Assistant Settlement Officers subject to revision by Settlement Officer—(G.O. P. No. 961, Revenue, dated 20th March 1965) 203

(Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964—

Appointment of Settlement Officers and Assistant Settlement Officer—(G.O. P. No. 867, Revenue, dated 17th March 1965) .. 41–42

Delegation of powers to certain Officers under—(G.O. P. No. 960, Revenue, dated 20th March 1965) 263

Rules under—(G.O. P. No. 816, Revenue, dated 15th March 1965). 203

(Transferred Territory) Thiruppuvaram Payment Abolition Act, 1964—

Appointment of Settlement Officers and Assistant Settlement Officers—(G.O. P. No. 867, Revenue, dated 17th March 1965). 41–42

Date of coming into force of—(G.O. P. No. 541, Revenue, dated 27th February 1965) 43

Vaccination, amendment to rules for enforcement of in Municipal areas—(G.O. Ms. No. 1143, Health, dated 14th May 1965) .. 53

Warehouses Act, 1951—

Inclusion of Iron and Steel (Metal), Rubber Portland Cement, etc., in the Schedule to—(G.O.Ms. No. 1360, Industries Labour and Co-operation (Co-operation), dated 10th March 1965) .. 52

Inclusion of poppy seeds (Khada Khasa) in the Schedule to—(G.O. Ms. No. 3041, Industries. Labour and Co-operation (Co-operation), dated 16th June 1965) 264

Rule for inclusion of "Flour of Foodgrains" in Schedule to—(G.O. Ms. No. 1744, Industries, Labour and Co-operation, dated 29th March 1965) 43

Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958, amendment to—(G.O. Ms. No. 3163, Industries, Labour and Co-operation, dated 24th June 1965) 264

Parks, Play fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959—

Approval of list of parks and play-fields in Aruppukottai Municipal area, notification laid on the table 608

Approval of list of parks and play-fields in Gobichettipalayam Municipal area, notification laid on the table 264

P—*cont.*

Papers laid on the table of the House—*cont.*

Parks, play fields and open spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959—*cont.*

Approval of list of parks and play-fields within Kuzhithurai Municipal area in Kanyakumari district, notification laid on the table 496

Approval of list of parks and play-fields within Mannargudi Municipal area in Thanjavur district, notification laid on the able 496

Approval of list of parks and qlay-fields within Padmanabhapuram Municipal area in Kanyakumari district and Tirupattur Municipal area, North Arcot district, notification laid on the table .. 565

Approval of list of parks within Vaniyambadi Municipal area, notification laid on the table 264

Approval of list of parks and play-fields within Walajapet Municipal area, notification laid on the table 496

Publication of list of parks, play-fields and open spaces in the area of Gudiyatham Municipal Council, notification laid on the table 39

Rules under—notification laid on the table 42

Petroleum—

Question *re* progress of investigation near Pudukottai .. 570–571

Pilgrims—

Question *re* facilities provided for—to Srirangam and Tiruvanaikoil. 384–385

Planning Department—

Question *re* creation of a—in the State 94

Pocker Sahib Bahadur, Sri B.—

Expression of sorrow *re* demise of—, former member of the Legislative Council 55

Polytechnics—

Question *re* seats available in—and Teachers Training Schools for S.S.L.C. Candidates for 1964–65, number of 617–618

Ponnusamy Villavarayar, Sri J.—

State Electricity Board Budget for 1965–66, discussion on— .. 32–33

Pope Paul—

Question *re* presentation by Government to—during his visit .. 4–5

Powerloom Workers—

Unemployment among—for want of supply of power to newly installed Powerlooms, Minister's attention called to 17–18

Private Forests (Assumption of Management) Rules, 1962—

Amendment to—, notification laid on the table 37

Private Sanitary Conveniences (Construction, Maintenance and Supervision) Rules, 1941—

Amendment to—, notification laid on the table 5

PAGES

Privileges Committee—
See Committees.

Public Accounts Committee—
See Committees.

Public Service Commission Regulations, 1954—
Amendment to—, notification laid on the table 44–45, 49–374

Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Rules, 1962—
Amendments to—, notification laid on the table 38, 39, 53

Public Works Department—
Review of activities for first half of 1963-64 relating to Major Building Schemes 314

Q

Questions and Answers—
List of unstarred—for 4th and 11th August 1965, laid on the table 429–609

Abdul Wahab, Sri K. S.—
Question *re*—
Anti-Hindi agitation, Members of Legislature and Parliament and party affiliation of persons arrested during— 87–88
Chemically impregnated Jute bags for effectively storing food-grains 622–623
Hindi books supplied by Central Government to educational institutions in 1963-64, number and cost of 143–144
Hospitals equipped with eye banks, names of— 14–15
Khadi produced during 1963-64 and 1964-65, quantity of .. 623–624
Petroleum, progress of investigation near Pudukottai 570–571
Tamil, grant of Government of India during 1963-64 for development of 627–628
Text books, production and distribution of cheap edition of .. 629
Unemployment Relief Fund, setting up of 509

Chidambaranathan, Dr. A.—
Question *re*—
Cholera, possibility of occurrence of—in 1967-68 64–65

Ethirajulu, Sri M.—
Question *re*—
Fishermen Co-operative Societies, number as on 31st March 1964 and facilities offered to fishermen through 272–273
Pablo Books manufactured and supplied to fishermen during 1962-64, number of 98–99
Polytechnics and Teachers Training Schools, number of seats available for S.S.L.C. candidates for 1964-65 in 617

Hande, Dr. H.V.—
Question *re*—
Aided school teachers, reduction in salary on account of Free Education Policy 432–433
Co-operative farms, production in 634–626

PAGE.

Q—*cont.*

Questions and Answers—*cont.*
Hande, Dr. H. V.—*cont.*
Question *re*—*cont.*
Government Hospital at Cape Comorin functioning without a Doctor 270–271
House Rent Allowance, grant of—to Lecturers in City Colleges 509–510
Paddy and rice procured up to 10th May 1965, quantity of .. 437
Panchayat Union Councils, number of deaths and prosecutions launched, in connection with elections to 95–96
Tourism, amount allotted for promotion of—under Third Five Year Plan 329–332
Water-supply, supply of Cauvery water to Madras city .. 514–515

Krishnamoorthy, Sri G.—
Question *re*—
Aided Secondary Schools, treatment of menials in—as regular servants 382–383
Attenders with E.S.L.C. qualification in Aided Secondary Schools, permission to appear for S.S.L.C. examination as private candidates 209
Bus stops in the city provided with shelters and benches in 1964, number of 217–218
Conveyance allowance to Departmental Officers at S.S.L.C. Public Examination 145–146
Leave Rules in force for Teachers in Aided Elementary Schools, extension to Teachers in Aided High Schools .. 208–209
Pension for Teachers in Non-Government Colleges, date of coming into force of scheme 209–210
Sanskrit Pandits, Grade I, payment of Grade I salary irrespective of rule of 17 hours work in Higher Forms .. 567
Secondary grade teachers in Aided Secondary Schools, weightage for service in Aided Elementary schools 207
Security of service for teachers in aided institutions 144–145
Teachers in Aided Elementary Schools, rules for filling up of vacancies of 90–91
Teachers in Aided Schools, shortage of grant to meet the salaries of 89–90
Teachers in Aided Secondary Schools, leave rules applicable to 381–382
T.S.L.C. Examination for Non-Basic course, holding of— twice a year 510–511

Ponnuswamy Villavarayar, Sri J.—
Question *re*—
Scholarship to Fishermen in Tirunelveli district for 1962-63 152
Well subsidies, basis of sanction to Scheduled Castes and Tribes 574–575

Rajah Iyer, Sri M.—
Question *re*—
District Board High Schools—entrusting Education Standing Committee of Development Councils with management of .. 629–630
Government Buildings, inscription of names of contractors in tablets installed in 336–387
Paddy procured in Madurai and Ramanathapuram from 1st January to 1st June 1965, prices fixed for 572–573

PAGE

Q—*cont.*

Questions and Answers—*cont.*

Rajah Iyer, Sri M.—*cont.*

Question *re*—*cont.*

Protected Water Supply Scheme for Ramanathapuram Municipality, sanction of- 517

Protected Water-Supply tanks constructed in Mandapam Panchayat Union villages under National Water-Supply and Sanitation (Rural) Schemes, number of 517–518

Teachers in High Schools, weightage for service in Elementary School in fixing the pay of 615

Teachers in Panchayat Union Schools, rules *re.* transfer of .. 97

Ramaswamy Mudaliar, Sri V.K.—

Question *re.* Assistant Surgeons in service under emergency provisions, number of 438

Sambandhan, Sri S. K.—

Question *re*—

Bauxite, investigations for — in Madurai district 571–572

Bridge across Paravanar river, construction of 327

Bridge at North Spill-way of Chingleput lake, construction of 379

Bridge on National Highways near Vidur Dam, reconstruction of 5–6

Bus signal boards, supply by Highways Department to Panchayats and Municipalities 573

Cement, adulteration by traders 515–516

Copper, survey of districts for occurrence of 56, 83–84

Defence of India Rules, prosecutions launched against newspapers under 91–94

Doctors granted leave for post-graduate studies or for specialised courses in medicine in foreign countries, number of 60–62

Elections of Presidents of Panchayats and Chairmen of Panchayat Union Councils, writ petitions pending in High Court challenging — as on 1st April 1965 327–328

Electrical Sub-station at Kurinjipadi, number of service connections given 385–386

Fissures and cracks in Vannarpet (Thanjavur district), investigation of 9–10

Five-Year Plan, Third, schemes not originally included in — but executed 434

Full Finance Scheme in Kurinchipadi Panchayat Union area, operation of 205–206

Gas Cylinders, prohibition of use of — by balloon vendors .. 59–60

Handloom cloth, accumulation of stock 267–268

Madhavaram Milk Project, number of Co-operative Societies supplying milk to — in 1961–62, 1962–63, 1963–64 7–9

Madras Vanaspathi Limited, Villupuram, arrears due to Government out of the loans granted from 55–56

Meenakshipet Co-operative Lift Irrigation Society, sanction of subsidy or grant to — 97–98

Mosquito control oil, supply free of cost to Panchayats and Municipalities under National Filaria Control Programme .. 439–441

New Well Subsidy Scheme, applications in 1962 from ryots in Gingee taluk under 431–432

PAGE

Q—*cont.*

Questions and Answers—*cont.*

Sambandhan, Sri S. K.—*cont.*

Question *re*—*cont.*

Non-teaching staff in Secondary Schools, in Madurai district, representation *re* revision of pay scales and service conditions 567–568

Overbridges at pedestrian crossings in Mount Road and Poonamallee High Road, construction of 6–7

Presentation to Pope-Paul by Government during his visit .. 4–5

Primary Health Centre Buildings, provision for latrine in .. 62–64

Primary Health Centres functioning without Doctors in North Arcot district 94–95

Rotary drills in charge of Agricultural Officers in South Arcot district, number of 621–622

Sethusamudram Project, Communication from Government of India *re* implementation of 271–272

S.S.L.C. Examinations, time schedule for correction of answer papers 511–512

Spinning Mills licensed in the Third Plan, progress of .. 57–58

Statement of Home Minister of Government of India regarding efficiency and staff selection 615–616

Summer Institute in Science subjects for teachers, holding of .. 146

Taxis, 'For Hire/Hired' indicators on the roof of 619

Teachers Training Schools proposed to be started during 1965–66, number of 383

Thermal plant, setting up of—at Tuticorin 513–514

Tractors under the control of Panchayats, exemption from motor vehicles tax 2–4

Tractors used exclusively for agricultural purposes in South Arcot district, seizure of 436

Turmeric, prosecution for adulteration of—during 1964-65 .. 632–633

"Viduthalai" action against the Editor 616–617

Washermen in Kanyakumari district, parity with Scheduled Castes for educational and service concessions to 152

Welcome addresses to political leaders by panchayats and municipalities, provision for 636–637

Welcome addresses to political leaders, expenditure by panchayats for 635–636

Sankaralingam Pillai, Sri M.—

Question *re*—

Cattle that died due to disease in Kanyakumari district during 1964 and till April 1965, number of 572, 610–611

Cholera, outbreak in Tirunelveli district in 1965 271

District Headquarters Hospitals, paying wards in 634

Failure of crops in Kanyakumari district in 1964-65, number of acres affected 13–14

Fiat cars allotted for taxi service during 1964–65, number of, district wise 58–59, 85

First Grade Graduate teachers in Kanyakumari district, number of 211

PAGE.

Q—*cont.*

Questions and Answers—*cont.*

Sankaralingam Pillai, Sri M.—*cont.*

Question *re*—*cont.*

Fissures and cracks in Vannarpet (Thanjavur district), investigation of 9–10

Five-Year Plan Publicity, amount allotted for current year, district wise 575

Foodgrains, amount paid by Government as demurrage for not taking delivery of 386

Foodgrains, restrictions on movement in Kanyakumari district 10–13

Government Headquarters Hospital at Nagercoil, expenditure on Master Plan for expansion 441–442

Kanyakumari District Headquarters Hospital, number of doctors and specialists serving in 573–574

Kanyakumari District Headquarters Hospital, provision of Ambulance facilities 574

Procurement of paddy, collection of 15 paise per bag on account of measurement charges by agents 438

Soil conservation centres, number of —in the State and area covered in Kanyakumari and Tirunelveli districts 631–632

Special Tahsildars in Kanyakumari district, number of persons promoted as —from 1st January 1964 377

State Transport buses, extent of damage caused to—by Kerala Satyagrahis in 1964 268–269

Sub-Court at Thukkalay, abolition of 66–67

Tamil Pandits, Grade II, minimum qualification for 147–148

Transport Department of Kanyakumari district, delay in payment of monthly salaries, annual increments, grant of leave, etc. in .. 620–621

Subbiah Chettiar, Sri M.—

Question *re*—

Disturbances in February, 1965, causes for 383–384

Panchayat Elections, drafting of teachers for election duty .. 154, 156

Pilgrims to Srirangam and Tiruvanai Koil, facilities provided for 384–385

Ranganathaswami Temple, Srirangam, dilapidated condition of rampart walls 568–570

Rice and Paddy, basis for fixation of price 387–389

Sales tax, clarifications on levy of 148–150

Thiagarajan, Sri N. R.—

Question *re*—

Accident to Tirunelveli Express at Pallapatti on 23rd December 1964 211–212

Agricultural Co-operative Banks and Co-operative Credit Societies, rate of interest for loans granted to—during 1961–62 323

Agricultural Co-operative Banks, enhancement of share amount for raising loan in 325

Agricultural Co-operative Banks, grant of loans to agriculturists on security of jewels by 15–16

Cars allotted to officers of State Government, during 1963–64, number of 269–270

PAGES

Q—*cont.*

Questions and Answers—*cont.*

Thiagarajan, Sri N. R.—*cont.*

Question *re*—*cont.*

Cashew cultivation, extent of —under Forest Department .. 322

Construction of houses at Allinagaram, Madurai district by the State Housing Board 631

Co-operative Housing Societies within the jurisdiction of Deputy Registrar of Co-operative Societies, Periyakulam, reasons for not sanctioning funds from April 1962 to .. 630–631

Corporation of Madras, revenue and expenditure during 1963–64. 219

Dam in Anaikaraipatti, near Kandamanaickanur, Periakulam taluk, provision of irrigation facilities to old ayacutdars by repairing of 432

Defence Fund, cinema artistes promising to donate for .. 436

Ex-Zamindari area of Agamalai village, Bodinaickanur, Maduraidistrict, particulars *re* 218–219

Ex-Zamindari area of Narasingapuram village, Kandamanickanur, Madurai district, particulars *re* 218

Insecticides, sprayers, etc., distribution to agriculturists through Agricultural Co-operative Banks 432

Kerosene oil deposits, investigation of 150

Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961, extent of land taken over by Government under— 380–381

Madurai Thiagarajar Arts College, attack on students by hooligans on 25th March 1965 .. .. 212–213, 215–216

Movie Films, number of studios producing — and workers employed in the industry 435

Panchayats to which elections have been held, number of .. 217

Planning Department, creation of a — in the State 94

Small-scale cement factory, starting of 317

Spinning and Weaving Mills, number of — as on 31st December 1964 and number of workers in — and wages paid by .. 217

Sugar, quantity distributed in State during 1963–64, district-wise 377–379, 430

Tamil book, selection f r Central Government Prize Award Scheme for 1964–65 512–513

Tanks, Uranis, teppams , and stagnant pits in Dindigul Municipal limits, number of 390

Tanks within Madurai City Municipal limits, number of .. 379–380

R

Rajah Iyer, Sri M.—

Bill—Madurai University Bill, 1965 245–247

Five-Year Plan (Fourth), discussion on Draft Outline 275–286

State Electricity Board Budget for 1965–66, discussion on— .. 29–32

Supplementary Statement of Expenditure for 1965–66 (First), discussion on 108–110

Ramaiah, the Hon. Sri V.—

Bills—

Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1965 641–643

Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1965 643–644

Land Encroachment (Amendment) Bill, 1965 .. .. .. 637–638, 640

PAGES.

R—*cont.*

Ramaswamy, Sri K. V.—

Five-Year Plan (Fourth), discussion on Draft Outline 307–313

State Electricity Board Budget for 1965-66, discussion on .. 172–176

Ramaswamy Mudaliar, Sri V. K.—

Bills—

Agricultural Income-tax (Amendment) , 1965 641–642

City Municipal Corporation (Amendment Bill, 1965 592

Land Encroachment (Amendment) Bill, 1965 640

Fourth Five-Year Plan, discussion o Draft Outline 345–350

Resolution *re* distribution of foodgrains to Family card holders .. 534

State Electricity Board Budget for 1965–66, discussion on .. 74–75

Supplementary Statement of Expenditure for 1965–66 (First), discussion on 130

Rectified Spirit Rules, 1959—

Amendments to—notification laid on the table 44–45

Religious Institutions (Custody, Investments and Lending or Borrowing of Moneys) Rules, 1963—

Amendment to,—,notification laid on the table 37

Resolution *re*—

Admissions in Schools and Colleges, constitution of a Committee to examine the situation 561

Constitution of Ambattur Township 102–103

Distribution of foodgrains to Family Card holders 520

Madras Co-operative Central Land Mortgage Bank, Limited, guarantee of Government in respect of debentures issued by 68–69

Rinderpest Rules, 1943—

Amendment to—, notification laid on the table 53

Rotary drills—

See Agricultural implements

Rulings and observations of the Chair—

Bills—

Appropriation Bill . When a member wanted to speak on the Appropriation Bill (embodying the Supplementary Grants voted by the Assembly), the Leader of the House observed—

" If there are any special points in respect of items in the budget to be discussed, then with the permission of the Chair, one or two hon. members are allowed to speak, But with reference to the supplementary estimates, we had no discussion on the Appropriation Bill. We speak on the supplementary estimates and not on the Appropriation Bill. "

After some discussion, the Chairman observed—

" I can understand conventions being broken, but it should not be broken for the sake of one member against many others. " 597–598

Call Attention notice—

A member who had given a call-attention notice being absent in the House, another member authorised by the former was permitted to call the attention of the Minister concerned 273

PAGE

R—*cont.*

Rulings and observations of the Chair—*cont.*

Decorum—

Aspersions on persons not in the House—

Supplementary question referring to Sri Thiagaraja Chettiar, Proprietor of Madurai Thiagarajar Arts College—withdrawn on objection being taken 214–215

Two members should not stand at the same time .. ..

Members should try to catch the eye of the Chair instead of straightway putting questions 330

Questions and answers—

To a question whether the students of the Madurai Thiagarajar Arts College were attacked by hooligans on 25th March 1965, the Chief Minister replied that on 12th March 1965 two groups of students of Madurai Thiagarajar Arts College attacked each other within the College premises. A member other than the questioner raised a point of order that the answer did not refer to the incident on the 25th March but referred to a different date. In this connection, the Chairman observed—

" Now this interpellation has not been given notice of by Hon. Member Sri K. Anbazhagan, who just now raised the point of order. The interpellation was given notice of by another Hon. Member. Just as the Hon. the Chief Minister said that, that Hon. member had referred to the Tirunelveli express instead of the Trivandrum express in his previous question, here also it may be a case of confusion of dates. I, the Hon. Member who raised the point of order had also given notice of the interpellation, then there might be some point. But the Hon. Member Sri K. Anbazhagan is not concerned with the interpellation. Therefore, I do not think there is any point of order ". .. 212–215

When objection was taken to the answer furnished to a question to the effect that the particulars called for from the Collectors of districts were awaited, the Chairman observed—

"Hon. members who give notice of questions are anxious to know the result. Even though the information asked for is not available, they want to know something as to what is happening to their questions. And therefore the Ministers have to give such answers as " The information called for is awaited " 96

S

Sales of Motor Spirit Taxation Rules, 1939—

Amendments to — , notification laid on the table .. ... — 52

Sales Tax—

Exemption of inter-state sales of quinine and its products by Government Cinchona Department from Central—notification laid on the table 52

Exemption of sales of goods by Swadesh Red Cross Rehabilitation Industries, Katpadi (North Arcot district), from—, notification laid on the table 35

Question *re* clarifications on levy of 148–150

Reduction in rate on the tinned, canned, bottled or packed foods or provisions, notification laid on the table 51

PAGE

S—*cont.*

Sambandhan, Sri S. K.—

Bills—

Agricultural Produce Markets (Amendment) Bill, 1965 .. .. 519–520, 648–649

City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 .. .. 472–475, 579–580, 592–593

Cotton Ginning and Pressing Factories (Madras Amendment) Bill, 1965 646

Business of the House, postponement of a Non-Official Bill .. 519

Fourth Five-Year Plan, discussion on Draft outline 392–396

Handloom cloth, calling Minister's attention to stagnation in co-operative and private sectors 442

Nomination of—to the panel of Vice-Chairmen 2

Occupation of land used by weavers for working and sizing in Muthukavundanpalayam village, Dharapuram taluk by others, calling Minister's attention to 220–221

Prevalence of Cholera in State, calling Minister's attention to.. 273–274

Resolution *re* distribution of foodgrains to family card holders. 538–541

State Electricity Board Budget for 1965–66, discussion on .. 162–165

Sambasiva Reddiar, Sri A.—

Bill—Madurai University Bill, 1965 255–258

State Electricity Board Budget for 1965–66, discussion on .. 77–79

Sankaralingam Pillai, Sri M.—

Bill—Madurai University Bill, 1965. 249–251

Fourth Five-Year Plan, discussion on draft outline 360–365

State Electricity Board Budget for 1965–66, discussion on .. 72–74

Sanskrit Pandits—

See Teachers.

Saraswathi Pandurangam, Srimathi—

Fourth Five-Year Plan, discussion on draft outline 396–398

Scholarship to Fishermen—

See Educational concessions.

Schools—

Question *re*—

Aided secondary—, treatment of menials in—as regular servants. 382–383

Attenders with E.S.L.C. qualification in Aided Secondary Schools, permission to appear for S. S. L. C. examination as private candidates 209

District Board High Schools, entrusting Education Standing Committee of Development Councils with management of 629–630

Non-teaching staff in Secondary Schools in Madurai district, representation *re* revision of pay-scales and service conditions 567–568

Seats available in Teachers Training Schools and Polytechnics for S.S.L.C. candidates for 1964–65, number of 617–618

PAGE

S—*cont.*

Schools—*cont.*

Question *re* —*cont.*

Training Schools for Teachers proposed to be started during 1965–66, number of 383

Resolution *re* admissions in Schools and Colleges, constitution of a Committee to examine the situation 561

S.S.L.C. Examinations—

See Examinations.

Sethusamudram Project—

Question *re* communication from the Government of India *re* implementation of 271–272

Small-Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956—Amendment to—, notification laid on the table 48

Soil conservation centres—

Question *re* number of—in the State and area covered in Kanyakumari and Tirunelveli districts 631–632

Spinning and Weaving Mills—

Question *re* number of —as on 31st December 1964, and number of workers in —and wages paid by 217

Spinning Mills—

Question *re* progress of—Licensed in the Third Plan 57–58

Statement under Rule 82 of Council Rules—

State Electricity Board Budget for 1965–66, statement *re* 577–578

Subbiah Chettiar, Sri M.—

Bills—

City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 478–479

Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1965 104–106

Fourth Five-Year Plan, discussion on Draft Outline 368–373, 465

Prevalence of Cholera in State, calling Minister's attention to .. 273–274

Resolution *re* distribution of foodgrains to family cardholders .. 520–534, 556–560

State Electricity Board Budget for 1965–66, discussion on .. 169–172

Supplementary Statement of Expenditure for 1965–66 (First), Discussion on 125–130

Sugar—

Question *re* quantity of — distributed in State during 1963–64, district-wise 377–379, 430

Summer Institute—

Question *re* holding of — in Science subjects for teachers 146–147

Sundaram, Sri S. D.—

Bill—Madurai University Bill, 1965 238–241

Fourth Five-Year Plan, discussion on Draft outline 421–425

Supplementary Statement of Expenditure for 1965–66 (First)—

Discussion on 108–136

Presentation of 69–71

T

Tahsildars, Special—

Question *re* number of persons promoted as — in Kanyakumari district from 1st January 1964 377

PAGES

T—*cont.*

Tamil—
Question *re* grant of Government of India during 1963–64 for development of 627–628

Tamil Pandits—
See Teachers.

Tanks—
Question *re*—
Number of —, uranis, teppams, etc., in Dindigul Municipal limits.. 390
Number of — within Municipal limits of Madurai City 379–380

Taxis—
Question *re* 'For Hire' 'Hired' indicators on the roof of 619–620

Teachers—
Question *re*—
Aided school—, reduction in salary on account of Free Education Policy 432–434
Drafting of—, for election duty during Panchayat elections .. 154–157
First Grade Graduate — in Kanyakumari district, number of .. 211
Leave rules applicable to — Aided Secondary Schools 381–382
Leave Rules in force for — in Aided Elementary Schools, extension to Teachers in Aided High Schools 208–209
Pension for — in Non-Government Colleges, date of coming into force of scheme 209–210
Rules for filling up of vacancies of—in Aided Elementary Schools 90–91
Sanskrit Pandits, Grade I, payment of Grade I salary irrespective of rule of 17 hours work in Higher Forms 567
Secondary Grade — in Aided Secondary Schools, weightage for service in Aided Elementary Schools 207
Security of service for—in aided institutions 144–145
Shortage of grant to meet salaries of—in Aided Schools 89–90
Tamil Pandits, Grade II, minimum qualification for 147–148
Transfer of—in Panchayat Union Schools, rules *re* 97
Weightage for service in Elementary School in fixing the pay of—in High Schools 615
Retirement of—on superannuation during course of academic year, Minister's attention called to 518

Temples—
Question *re*—
Ranganathaswami Temple, Srirangam, dilapidated condition of rampart walls 568–570

Text-books—
See Books and Publications.

T. S. L. C. Examination—
See Examinations.

Thangavel Mudaliar, Sri A. K.—
Bill—Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1965 106–107
Fourth Five-Year Plan, discussion on draft outline 407–410
State Electricity Board Budget for 1965–66, discussion on 79–81

PAGE

T—*cont.*

Thiagarajan, Sri N. R.—
Bills—
City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 479–481
Madurai University Bill, 1965 244–245

Thomas, Dr. P. J.—
Expression of sorrow *re* demise of Thomas, Dr. P. J. and former Member of Legislative Council 1

Timber Transit Rules—
Amendments to —, notification laid on the table 52

Tourism—
Question *re* amount allotted for promotion of, — under Third Five-Year Plan 329–332

Township—
Kodaikanal Township, inclusion of areas within the limits of, notification laid on the table 373–374
Note on proposed constitution of Ambathur—, laid on the table .. 137
Resolution *re* constitution of Ambathur— 102–103

Tractors—
Question *re*—
Exemption of — under the control of Panchayats from motor vehicles tax 2–4

Traffic Rules, 1938—
Amendment to —, notification laid on the table 264

(Transferred Territory) Extension of Laws Bills, 1965—
See Bills.

(Transferred Territory) Jenmikaram Payment Abolition Act, 1964—
Appointment of Settlement and Assistant Settlement Officers, — notification laid on the table 41–42
Delegation of power to Assistant Settlement Officers subject to revision by Settlement Officer, notification laid on the table .. 203
Rules under —, notification laid on the table 263

(Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964—
Appointment of Settlement and Assistant Settlement Officers, notification laid on the table 41–42

(Transferred Territory) Thiruppuvanam Payment Abolition Act, 1964—
Appointment of Settlement Officers and Assistant Settlement Officers, notification laid on the table 41–42
Date of coming into force of —, notification laid on the table .. 43

(Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964—
Delegation of powers to certain officers under —, notification laid on the table 263
Rules under —, notification laid on the table 203

Transport—
Question *re*—
Extent of damage caused to State Transport buses by Kerala Satyagrahis in 1964 268–269
Transport Department of Kanyakumari district, delay in payment of monthly salaries, annual increments, grant of leave, etc. in. 620–621

PAGES

T—*cont.*

Turmeric—
Question *re*—
Prosecution for adulteration of—, during 1964-65 632–634

U

Unemployment Relief Fund—
Question *re*—
Setting up of 509

V

Vaccination—
Amendment to rules for enforcement of—in Municipal areas, notification laid on the table 53

Vannarpet (Thanjavur district)—
Question *re*—
Investigation of fissures and cracks in 9–10

Venkataraman, the Hon. Sri R.
Bills—
Agricultural Produce Markets (Amendment) Bill, 1965 519–520
Appropriation (No. 4) Bill, 1965 597–598
Land Encroachment (Amendment) Bill, 1965 639–640
Transferred Territory (Extension of Laws) Bill, 1965 644–645

Business of the House—
Change in the order of 470
Postponement of a Non-Official Bill 519
Transaction of Government Business on non-official days (31st July and 17th August 1965) 68
Estimates Committee, nomination of Council Members to associate with 579
Fourth Five-Year Plan, discussion on draft outline 275 338
343 348
356–357
369 395
410 456
Handloom cloth, statement *re* stagnation in co-operative and private sectors 442–444
Non-availability of Diesel and Kerosene, statement *re* 391
Occupation of land used by weavers for warping and sizing in Muthukavundanpalayam village, Dharapuram taluk, by others, Statement *re* 221
Prevalence of Cholera in the State, statement *re* 273–274
Privileges Committee, Report on 'Obstruction Case' 332–333
335–336.
Public Accounts Committee, nomination of Council Members to associate with 578

PAGE

V—*cont.*

Venkataraman, the Hon. Sri R.—*cont.*
Resolution *re*—
Distribution of foodgrains to family card holders 557
State Electricity Board Budget for 1965-66, discussion on .. 22–26
170–188
192–196
197–199
221–236
Statement under Rule 82 of Council Rules *re*—
State Electricity Board Budget for 1965–66 577–578
Unemployment among Powerloom Workers for want of supply of power to newly installed powerlooms, statement *re*— 17–18

"Viduthalai"—
Question *re*—
Action against the Editor of 616–617

W

Warehouses Act, 1951—
Inclusion of Iron and Steel (Metal), Rubber, Portland Cement, etc., in the Schedule to—, notification laid on the table 52
Inclusion of poppy seeds (Khada Khasa) in the Schedule to—, notification laid on the table 264
Rule for inclusion of "Flour of Food grains" in Schedule to—, notification laid on the table 43

Washermen—
Question *re*—educational and service concessions to—in Kanyakumari district, parity with Scheduled Castes 152–154

Water-Supply—
Question *re*—
Protected—tanks constructed in Mandapam Panchayat Union villages under National and Sanitation (Rural) Scheme, number of. 517–518
Sanction of protected—scheme for Ramanathaparam Municipality 517
Supply of Cauvery water to Madras City 514–515

Weavers—
Occupation of land used by—for warping and sizing in Muthu[illegible]danpalayam village, Dharapuram taluk, by others, M[illegible]ter's attention called to .. .. .. [illegible]220–221

Weights and Measures (Enforcement) Rules, 19[illegible]8—
Amendment to—, notification laid on the table 264

Well Subsidies—
Question *re*—
Basis of sanction of—to Scheduled Castes and Tribes .. .. [illegible]–575

Wells—
Question *re*—
New Well Subsidy Scheme, applications in [illegible] from [illegible] in Gingee taluk under 431–432

62936